

PINDARI
CARMINA

EX
INTERPRETATIONE LATINA
EMENDATIORE

CVM
SCHOLIIS
IN PINDARI CARMINA.

VOLV MEN II.

PARS I.

INTERPRETATIO LATINA

ET
SCHOLIA IN OLYMPIA

VETERA ET RECENTIA.

GOTTINGAE

TYPIS IO. CHRISTIAN. DIETERICH.

MDCCLXXXVIII.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000213466

OLD
884.01
ΠΙΝ
1798
v.2.1

Ap. B. Sh. Elong

17843

OLYMP. I.

HIERONI SYRACVSANO.

Equo celete victori.

Praestantissima quidem [inter cetera elementa] *Str. 1.*
est aqua, et aurum, ardeus ignis velut nocte,
fulget superbas inter diuitias. Si vero certa-
mina canere gestis, anime mi, nec sole circum-
spice aliud, quod interdium calore suo magis
foueat, lucidum astrum, vacuum per aërem:
nec Olympico certamen praestantius cantabi-
mus: vnde [ductus] celeberrimus hymnus pro-
cedit, poetarum studiis ad cantandum Saturni
filium: ad opulentam accedentes beatamque
Hieronis domum, — iustum qui tenet sce- *Ant. 18.*
ptrum in fecunda gregibus Sicilia, decerpens
apices virtutum omnium; ornatur etiam Mu-
sicae (carminum) flore, quemadmodum ludi-
mus hospitalem nos poëtae frequenter ad men-
sam. Sed (o anime mi) doricam citharam a
clauo deripe, si qua tibi Pisaëque et Pherenici
[equi victoris] decus (laudes) animum dulcissi-
mis immisit (carminis) meditationibus, quum
ille ad Alpheum cucurrit, latus nullis calcari-
bus stimulatam in curriculis habens, ad victo-
riamque

Epod. riamque adduxit dominum — Syracusium,
 35. equis gaudentem regem. Splendet autem eius gloria apud generosam Lydi Pelopis coloniam, quem praepotens amavit terram continens Neptunus, postquam eum splendido lebete exemerat Clotho, humero ex ebore nitente ornatum. Sane mirae res sunt multae; et nonnunquam etiam exornatae commentis variis fabulae hominum mentes ipsa vera narratione efficacius delinire solent; — *Str.* 2. Gratiacque, (ingenii et orationis) quae omnia efficit suavia mortalibus, etiam quod incredibile est, adferendo ei dignitatem, efficit credibile saepenumero: tempora tamen futura testes verissimi. At hominem decet narrare de diis honesta; minor enim sic culpa est [fingere]. Itaque te, fili Tantali, contra quam superiores poëtae, dicam, quando vocavit pater, vt aequissimum erat, ad epulas suamque Sipylum, vicissim diis coenam praebens, tunc tridente inclytum [deum] rapuisse — *Ant.* 2. domitum animo amore, aureoque
 65. curru altissimam multum venerandi ad domum Iouis [te] transtulisse, quo alio tempore venit Ganymedes, Ioui idem ad ministerium. Vt vero non conspiciebaris amplius, nec ad matrem multum inquirentes viri te reduxerant: statim clam dixit aliquis inuidorum vicinorum: aqua ad ignem vehementer feruente elixata cultro (deos) dissecuisse membra, mensisque frustra carniū tuarum distribuisse, et comedisse.

disse. — A me vero impetrare non possum, *Epod.*
 vt helluonem deorum aliquem dicam. Longe ^{2. 82.}
 absum. Malum consequi solet crebro maledi-
 cos. Si vero vllum mortalem Olympi mode-
 ratores honorarunt, erat Tantalus hic; sed
 concoquere (moderate ferre) magnam felicitatem
 non potuit, insolentiaque sibi contraxit
 poenam ingentem, qua pater eius (Iupiter)
 superne appendit ponderosum ipsi lapidem,
 quem semper nitens a capite amoliri, a laetitia
 longe abest (perpetuo metu angitur). — To- *Str. 3.*
 lerat vero aerumnosam hanc vitam, continuum ^{95.}
 hunc quartum post tertium laborem, Immor-
 talium quoniam furto ablatum nectar ambro-
 sianque, quibus immortalem eum fecerant,
 aequalibus conuiuis dederat. Si quis enim
 clam deo facere aliquid posse sperat, fallitur.
 Ideo remiserunt ei filium Immortales ad cito-
 morituram rursus hominum gentem. In flo-
 rida autem aetate quum lanugo nigrum eius
 mentum obduxisset, propositum (certamine)
 coniugium studuit, — illustrem Hippoda- *Ant. 5.*
 miam, a patre Pisata obtinere. Prope autem ^{112.}
 accedens ad canum mare solus in tenebris, in-
 clamauit grauistrepum tridente-insignem Ne-
 ptunum; isque ipsi ante pedes coram apparuit.
 Tum illi dixit: Amabilia dona Veneris, age, si
 quid, Neptune, gratiae apud te habent, cohibe
 hastam Oenomai aeream, meque in velocissi-
 mis deduc curribus ad Elidem, victoriaeque
 fac

Epod. 5. ^{129.} fac compotem; nam tredecim iam amatoribus interemtis differt nuptias — filiae. Magnum quidem discrimen imbellem virum non capit; mori autem quibus fatalis necessitas est, quid quaeso aliquis ignobile senium, in tenebris sedens, consumat frustra, omnium laudum expers? Atqui ego quidem hoc certamen subibo: tu vero euentum optatum dato. Sic dixit: neque irritis aggressus est eum precibus. Ei gratificans dedit deus currum aureum alatosque indefessos equos. — Tum (cursu) vicit Oenomaum fortem, virginemque duxit coniugem, genuitque duces sex, Virtutum alumnos, filios. Nunc inferiis splendidis honoratur, ad Alpei alueum sepultus, tumulum vndique patentem nactus, frequentatissimam hospitibus apud aram. Fama vero Pelopis eminus fulget, Olympicorum certaminum in cursibus, vbi velocitas pedum certat vigorque roboris aerumnas perferentis, victorque reliquam per vitam dulcem tenet felicitatem — victoriae praemiis sibi paratam. Quae autem constanter permanet felicitas, summa habetur nulli non mortali. Me autem coronare istum [Hieronem] modis, quibus victoria equestris ornatur, aeolico carmine, oportet. Persuadeo mihi enim, me hospitem nullum et honestarum rerum peritiorem alium et potentia praestantiorum, ex nostris quidem hominibus, inclitis exornaturum esse hymnorum strophis. Deus adiutor tuis prospicit

Str. 4. ^{142.}

Ant. 4. ^{139.}

spicit cum sollicitudine, o Hiero, studiis (laudum, certaminum). Hic nisi cito te destituet, adhuc suaviorem spero — cum quadriga celeri [victoriam tuam] me celebraturum esse, ^{*Epod.*} _{4. 176.} apto carminis argumento reperto, apud apricum collem Cronium. Mihi itaque Musa validissimum robore telum seruat. Aliis rebus alii excellunt, summaque felicitas fastigatur regibus. Noli spectare ulterius. Vtinam et tu talis in sublimi diu incedas; et ego inter tantos victores verser, conspicuus canendi arte inter Græcos vbique.

OLYMP. II.

THERONI AGRIGENTINO.

Curru.

Citharam regentes hymni, quem deum, quem ^{*Str. 1.*} heroa, quemue virum cantabimus? Sane (conveniunt vno in argumento) Pisa quidem Ioui sacra, Olympicumque certamen instituit Hercules, primitias manubiarum belli; Theronem autem quadrigas ob victrices celebrare iuvat voce, iustum hospitem, columnen Agrigenti, clarorumque patrum decus, ciuitatis tutelam. — Qui (patres) quum tolerassent multa anime, ^{*Ant. 15.*} sacram fluuii tenuere sedem, Siciliaeque fuerunt lumen: tum vita eos excepit felix opes gratiam-

gratiamque adferens veris virtutibus. Sed, o Saturnie, nate Rheae, sedem Olympi gubernans, certaminumque apicem, alueumque Alpei, placatus carmine, agrum patrium serua propitius porro ipsorum — postero generi. Quae facta quidem sunt, seu iuste seu iniuste, horum irritum ne tempus quidem omnium parens possit efficere euentum; in obliuionem tamen, secundam inter fortunam, venire ea possunt. Prosperae enim felicitatis vsu malum infestum superatum oblitteratur, — quando dei numen mittit eminus beatitatem excelsam. Congruit sententia in pulchrithronas Cadmi filias, quae sunt magna (mala) expertae; sed concidit grauis luctus maiore victus felicitate. Viuit inter coelites interemta quidem fragore fulminis crinibus prolixis ornata Semele; semper adamat eam Pallas et Iupiter Pater, amatque Filius heriger. — Aiunt etiam in mari inter Nerei filias marinas vitam per omne tempus immortalem Inoi constitutam. Sane mortalibus non cognitum est, num vitam vsque ad mortem, ne diem quidem num vnum, filium solis, tranquillum stabili cum fortuna acturi simus. Vicissitudines enim gaudiorum et aerumnarum alias aliae ad homines accedere solent. — Atque sic Parca, quae paternam istorum tuetur laetam fortunam diuinitusque datas opes, aliquam etiam contrariam alio tempore cladem induxit, dum quidem interfecit Laium fatalis filius

Epod.
29.

Str. 2.
37.

Ant. 2.
51.

Epod.
2. 95.

filius. obuam factus, Pythonisque antiquum oraculum ad euentum adduxit. — Quod *Str. 3.*
 quum vidisset acris Erinnys, occidit mutua ^{75.}
 caede sobolem eius bellicosam. Superstes au-
 tem mansit Thersander interemto Polynici,
 iuuenilibus in certaminibus praeliisque belli
 gloria insignis, Adrastidarum germen. E cuius
 semine ortum Aenesidami filium decet carmi-
 num lyraeque consequi laudes. — Olympiae *Ant. 3.*
 enim ipse praemium accepit, Delphis vero in- ^{75.}
 que Isthmo quadrigarum duodecies curriculum
 emensarum coronam in consortem etiam fra-
 trem communes Gratiae (victoria) deduxerunt.
 Felix autem successus experientem certamen
 liberat ab aerumnis. Opulentia vero virtutibus
 ornata sustinet aduersa et secunda, vtut obue-
 niunt, adhibito grauiore seuerioreque iudicio,
 — sidus insigne, verum homini lumen: quam *Epod.*
 si quis tenet, nouit is (tenet memoria) futurum, ^{3. 101.}
 quod mortuorum illic statim impiae mentes
 poenas luunt. Namque delicta in hoc Iouis
 imperio sub terra iudicat aliquis infesta senten-
 tiam dicens necessitate. — At boni nocte *Str. 4.*
 pariter dieque semper sole fruente aerumna ^{109.}
 carentem degunt vitam, non terram mouentes
 robore manuum, neque ponti vndam, tenuem
 propter victum: sed apud principes deorum,
 quicumque studuerunt iustitiae, illacrimosam
 agunt vitam; illi vero adspectu horrendam to-
 lerant aerumnam. — Quotquot vero susti- *Ant. 4.*
 nuerunt, ^{123.}

nuerunt, ter vtroque degentes; ab omni iniustitia animum continere, illi perficiunt Iouis viam ad Saturni urbem, vbi beatorum insulam Oceanides aurae perspirant, floresque aurei fulgent, humo alii, pulcrisque arboribus aquaque alii progerminantes, vnde sertis et coronis implicant manus, — secundum decreta iusta Rhadamanthi, quem Pater habet Saturnus paratum sibi adsessorem, maritus Rheae omnium supremam tenentis sedem. Peleus et Cadmus inter hos numerantur; Achillemque adduxit, quum Iouis animum precibus flexisset, mater, — qui Hectorem prostravit, Troiae inconcussam firmam columnam; Cycnumque letho dedit, Auroraeque filium Aethiopem. Multae mihi sub cubito celeres sagittae intra sunt pharetram sonantes intelligentibus, ad vulgus autem interpretibus indigent. Is demum est doctus, qui multa scit naturae sagacitate; at discendo docti (poetae) facti procaces sunt loquacitate, vt ceu corui irrita garriant. — certantes Iouis cum alite diuino. Age, anime, intende nunc ad metam arcum. Quemnam petimus missis ex beneuola rursus mente gloriosis telis? Sane in Agrigentum intendens dicam iusiurandum veraci mente, nullam urbem centum intra annos progenuisse virum animo in amicos beneficentiolem, manuque largiorem — Therone. Verum laudem impugnat furiosorum hominum insolentia, iniuste

Epod.
4. 137.

Str. 5.
145.

Ant. 5.
159.

Epod.
5. 173.

ste eam aggressa, id agens, vt obtrectatione sua honesta (facta) occultata obruat prauis factis. Nam arena numerum refugit; ille vero quanta beneficia in alios contulerit, quis recensere ausit?

OLYMP. III.

Eidem THERONI

curru.

Tyndaridis hospitem amantibus cupio placere pulcricomaeque Helenae, dum inclitum Agrigentum celebrans in Theronis Olympicam victoriam hymnum contexo, indefessorum equorum decus. Musa autem sic sane mihi adstitit, vt, nouo reperto modo, dorico rhythmo hymnum adaptarem — pompam victoris ornantem. Iubis enim innexae coronae exigunt hoc a me diuinum debitum, citharam vt sonoram cantumque tiliarum hymnorumque carmen Aenesidami filio adferam conuenienter. Ipsaque Pisa canere me iubet, vnde diuina venire solent carmina ad eos, — quibus iustus certaminum iudex Aetolus, exsequens mandata Herculis antiqua, super palpebras comas cingit glaucicolore decore oliuae. Quam quondam Istri ab vmbrosis fontibus asportauit Amphitryonides, monumentum pulcerrimum Olympicorum certaminum. — Populo nempe Hyper-

*Str. 1.**Ant. 10.**Epod.*

19.

Str. 2.

28.

- Hyperboreorum Apollinis cultori persuasit petiitque ille fidam memoriam sernans Iouis hospitali luco vmbrosum germen, hominibusque simul virtutis coronam. Iam enim tum ei, post aras patri consecratas, Luna curru aureo vecta, (antea) dimidiata, pleno sub vesperam
- Ant.* 2. *37.* lumine affulserat, — iamque magnorum certaminum sanctum iudicium ludosque simul quinquennales instituerat diuinas ad ripas Alphei: sed nondum pulcras arbores progerminabat ager Pelopis in planitie Saturnii (collis). His destitutus locus amoenus quum videretur ei acutis obnoxius esse radiis solis, tum in terram Istriam vt contenderet animus eum impulit. — Ibi Latonae equorum agitatrix filia excepit venientem Arcadiae a iugis et varie flexuosis recessibus, quum iussu Eurysthei necessitas a patre imposita coegisset eum adducere auricornem ceruam, quam olim Taygeta
- Epod.* 2. *46.* Dianae dedicans sacram inscripserat. — Hanc insequens vidit et illam terram, flatus a tergo Boreae frigidi. Ibi arbores admiratus constitit; dulceque eum tenuit desiderium, circa curriculi equestris metam duodecies circumvehendam eas plantandi. Atque etiam nunc ad hoc sollemne propitius venit cum alticinctae Ledaë geminis diuinis filiis. — His enim mandauit abiens ad Olympum, vt regerent celebre virorumque de virtute curruumque veloci agitatione certamen. Me igitur
- animus

animus impellit pronuntiare, Emmenidis Theronique venisse victoriam, Tyndaridarum equestrium beneficio; quoniam plurimum inter mortales hospitalibus epulis (sacrorum, sacrificiis) plurimis eos colunt, — religiosa mente *Epod.* 3.73. obseruantes deorum festa. Vt vero aqua principatum tenet inter elementa, interque opes pretiosissimum est aurum: sic nunc Theron extremum terminum virtute adsequutus attingit parta a se *laude* Herculis columnas; ultra quas progredi nec sapientibus est concessum nec insipientibus. Non sane tendam ulterius: vanus essem.

OLYMP. IV.

PSAVMIDI CAMARINAEO.

Quadrigis.

Iaculator fulminis rapidi summe Iupiter, tuae *Str.* 1. Horae reuolutae miserunt me praestantissimorum certaminum testem, cum cantu cithara distincto. In amicorum rebus secundis laetantur statim nuntio dulci audito boni. Sed o Saturni fili, qui Aetnam tenes, furnum ventosum centicipitis violenti Typhonis, accipe benigne Gratiarum (Musarum) causa hoc carmen, — perenne lumen magnarum virtutum. *Ant.* 16. Psaumidis enim venit curru, qui, olea
corona-

coronatus Pisatide, decus parare satagit Camarinae. Deus propitius sit reliquis eius votis. Laudo enim eum ad equos alendos maxime propensum, gaudentem hospitalitate erga omnes, et ad tranquillitatem ciuitatis amantem sincera mente conuersum. Non mendacio polluam laudem. Experientia vtique mortales pro-

Ep. 51. bat, — quae Clymeni filium Erginum Lemniadum feminarum liberauit a probro; aereis armis qui victor cursu ad coronam accipiendam vadens dixit Hypsipylae: ecce me; celeritati autem manus animusque pares. Nascuntur et in iuuenibus cani saepe etiam praeter aetatis congruum tempus.

OLYMP. V.

Eidem PSAVMIDI.

Quadrigris.

Str. 1. Celsarum virtutum et coronarum Olympicarum dulcem florem, Oceani filia, animo hilari, accipe indefessaeque mularis rhedae Psamidisque dona; qui tuam urbem amplificans, o Camarina, populorum altricem, aras sex geminas condecorauit, festo deorum maximo, cum boum sacrificiis ludorumque quinque dierum certaminibus, equorum mularumque curribus, singularique equo. Tibi autem gloriam
eximiam

eximiam victor comparauit, et suum patrem
 Acronem proclamauit et recens habitatam se-
 dem. — Rediens autem Oenomai et Pelopis *Aut. 20.*
 ab amabilibus sedibus tuum, o Pallas, urbium
 conseruatric, illustrat sacrum lucum, fluuium-
 que Oanum, patriamque paludem, sacrosque
 alueos, Hipparis per quos labens aquas suppe-
 ditat populo, educitque (Psaumis) celeriter
 stabilium aedium altam siluam, e rerum inopia
 euehens ad prosperitatem huncce populum ci-
 uium. Semper quidem in magnis ausis labor
 sumtusque certant in subeundo opere pericu-
 lis tecto; Sed qui bene rem gerunt, sapien-
 tes iidem ciuibus videntur. — O Seruator *Ep. 39.*
 in altis nubibus Iupiter, Saturniumque inha-
 bitans collem, tuensque Alpheum late fluen-
 tem, Idaeumque sacrum antrum, ad te sup-
 plex venio Lydiis modulans tibiis, petiturus,
 vt urbem hanc strenuis viris inclitis ornes;
 vt et tu, Olympice victor, Neptuniis equis
 gaudens fruaris senectute ad finem vitae tran-
 quilla, filiis, o Psaumi, adstantibus. Bene
 constitutam autem si quis felicitatem habet,
 abundans opibus, laudemque insuper conse-
 quutus, is ne temere quaerat deus fieri.

OLYMP.

OLYMP. VI.

AGESIAE SYRACUSANO.

Rheda mulari.

- Str.* 1. **A**uratas subiicientes bene exstructo domus vestibulo columnas, praeclaris velut in aedibus, educemus. Auspicientes enim opus frontem decet ponere longe splendidam. Si vero sit Olympicus victor, araeque fatidicae Iouis in Pisa praefectus, conditorque nobilium Syracusarum, quemnam ille non consequatur hymnum, nactus non inuidorum civium amabilia carmina? — Atqui sciat, in hoc calceo felicem pedem se habere, (ad se haec pertinere) Sostrati filius. Periculorum vero expertes virtutes nec inter homines (terra pugnantes) pretio habentur: nec in nauibus cauis; sed, praeclarum si quid cum labore gestum fuerit, multi eius meminerunt. In te vero, o Agesia, laus ea conuenit, quam iuste olim Adrastus in vatem Oiclidem Amphiaräum ore proloquutus est, quum terra ipsumque et insignes equos absorpsisset. —
- Ep.* 23. Septem enim deinceps rogis cadauerum exstructis, Talaionides pronuntiauit apud Thebas tale aliquod dictum: Desidero exercitus mei lumen, pariterque vatem non minus sapientem, quam hasta pugnando fortem. Quod idem nunc conuenit in hymni mei

mei heroëm Syracusanum, idque ei neque contentiosus ego neque admodum rixosus, magno iureiurando interposito diserte testabor: modo mellisonae permittent Musae. — Iunge mihi *Str. 2.*
iam, o Phintis, robur mularum quam celer- *37.*
rime, vt per viam patentem ducam currum, veniamque ad victorum etiam stirpem. Illae enim prae aliis duces viae huius esse norunt, coronas Olympiae quandoquidem reportarunt. Consentaneum itaque est portas hymnorum patefacere ipsis; ad Pitanam autem iuxta Eurotae meatum oportet hodie venire tempestiue, — quae a Neptuno compressa Saturnio dicitur *Ant. 2.*
filiam violaceis capillis Euadnen peperisse; *48.*
eam autem gestauerat virgineum fetum sinu, iustoque mense editam infantem famulas iussit educandam tradere heroi Elati filio, qui Arcadibus imperabat Phaesanae, sortitusque fuerat Alpheum accolare. Ibi educata, ab Apolline compressa dulcem primum degustauit Venerem. — Neque latuit Aepytum omni tem- *Ep. 2.*
pore, (vtero) eam celare dei prolem; sed is *59.*
quidem animo comprimens iram ineffabilem sollerti consilio Pythonem abiit oraculum consulturus hoc de intolerando casu. Illa vero punicea - trama - intextam zonam deponens vranamque argenteam, dumos inter opacos peperit diuinum puerum; dum Auricomus adesse ei iusserat placidamque Lucinam Parcasque. — *Str. 3.*
Prodiit igitur ex vtero partu amabili statim in *73.*

lucem Iamus; quem illa quidem dolens (animo) reliquit humi, duo vero caesii dracones deorum voluntate curam eius habentes eum nutriverunt innoxio (almo) succo apum. Rex autem postquam petrosa curru vectus rediit ex Pythoné, omnes domi interrogabat de puero, quem Euadne peperisset. Phoebus enim ipsum

Ant. 3. narrabat genitum esse — patre; futurum-
84. que inter homines vatem omnium mortalium praestantissimum, neque unquam cariturum progenie. Sic utique nuntiabat. Illi autem nec auduisse nec vidisse se adseuerabant infantem, etsi quinto abhinc die natum; enimvero latebat ille in iunco rubetoque denso, corpore tenero violarum flavis et purpureis (roris) radiis madefacto. Propterea etiam mater iussit vocari eum omni tempore — hoc

Ep. 3. nomine immortalis. Suavis vero postquam auro coronatae (pulchrae) accepit pubertatis fructum, in Alpheum medium ingressus inuocavit noctu sub dio Neptunum late potentem suum avum, et arcitenentem Deli diuinitus fundatae custodem, petens sibi publicum quendam honorem. Respondit autem veridica paterna vox, compellauitque eum: Age fili, huc sequere vocem, ut in regionem omnibus communem (futuram) veniamus. — Atque sic

Str. 4. venerunt alti ad petram excelsam Cronii, ubi
109. ei praebuit thesaurum geminum diuinationis: tunc quidem vocem audire mendaciorum nesciam;

sciam; quando vero audax Hercules, augustum
 Alcaidarum germen, venerit, patrisque fe-
 stum frequens hominibus, certaminumque
 magnorum sollemnia, ad Iouis aram altissimam
 instituerit, tum vero vaticiniorum sacellum
 condere iussit. — Ex quo tempore inclitum *Ant. 4.*
 inter Graecos Iamidarum genus. Simul for- *120.*
 tunae opes (iis) contigerunt. Colendo vero ea,
 quae laudes ferunt, conspicua via incedunt.
 Probat opus quemque. Obtrectatio autem alio-
 rum inuidorum impendet iis, quibus aliquan-
 do primo loco duodecies in spatio decurrenti-
 bus veneranda adstillat Gratia gloriosum vul-
 tum. Si autem vere tui, o Agesia, materni
 maiores sub Cyllenes monte — habitantes *Ep. 4.*
 Mercurium deorum praeconem, qui certami- *131.*
 na sortemque praemiorum gubernat, Arcadium-
 que incolis insignem amat, multum multis
 supplicibus sacrificiis religiose coluerunt: ille
 est, qui cum grauistrepo patre tuam, o Sostrati
 fili, felicitatem largitur. Oberrat linguae cotis
 instar acutae narratio, meque lubentem ad pul-
 crissuos tibiaram flatus allicit. — Auia materna
 mea Stymphalis florens Metope est, — equo- *Str. 5.*
 rum agitatricem quae Theben peperit, cuius *145.*
 ego dulcem aquam bibo, viris bellicosus ne-
 ctens egregium hymnum. Praecipe nunc so-
 ciis, Aenea, primum vt Iunonem Partheniam
 canant, tumque vt declarent, vere nos effugisse
 antiquum probrum: Boeotiam suam. Es enim
 nuntius

nuntius verus, pulcricomarum scytale Musarum, dulcisonorum carminum crater. —

Ant. 5.
156.

lube porro meminisse Syracusarumque et Ortygiae, quam iusto sceptro rectisque consiliis gubernans Hiero rubripedem colit Cererem, candidisque equis vectae filiae festum, Iouisque Aetnaei potentiam. Suauisonae autem eum lyrae cantusque norunt. Ne succedens tempus frangat eius felicitatem. Sed cum comitate amabili Agesiae excipiat hymnum —

Ep. 5.
167.

a Stymphaliis moenibus e patria ad patriam venientem relicta pecorosae Arcadiae matre. Prodest vero in tempestuosa nocte celeri ex naue demissas figere duas ancoras. Deus horum illorumque (Arcadum et Syracusanorum) illustrem sortem reddat. Lubens vero, Neptune, mari imperans, aureum-colum-gestantis Amphitrites marite, prosperum concede cursum aerumnis vacantem, meorumque carminum auge dulce decus.

OLYMP.

OLYMP. VII.

DIAGORAE RHODIO.

Pugili.

Phialam vti quis diuite manu sumtam, vitis *Str. 1.*
 intus spumantem rore, donat iuueni genero
 propinians domo domum (ferendam), auream,
 pretiosissimam rem eorum quae possidet, con-
 viuique decus, et affinitatem honorans suam,
 amicisque praesentibus, facit eum inuidendum
 ob coniugalem thorum: — sic ego nectar *Ant. 12.*
 fusum, Musarum donum, dulcem ingenii fru-
 ctum mittens ad eos, qui Olympiae Delphis-
 que victoriae praemia reportarunt, iis gratificor.
 Felix ille, quem Fama amplectitur bona. Alias
 autem alium respicit alma Gratia (Musa), blan-
 disona cum cithara sonorisque tiliarum instru-
 mentis: — Et vero nunc venio ad celebran- *Ep. 23.*
 dam vtraque (cithara et tibia) cum Diagora,
 marinam filiam Veneris Solisque, Nympham
 Rhodum bellicosam, vt ingentem virum prope
 Alpheum Castaliamque coronatum pugilatus
 propter victoriam laudem, patremque Dama-
 getum Iustitiae carum; triurbem insulam pro-
 pe Asiae spatiosae rostrum cum Argiua multi-
 tudine inhabitantes; — quibus volo inde a *Str. 2.*
 Tlepolemo commune contexere carmen, Her- *36.*
 culis late potenti stirpi. Paterna enim stirpe a
 Ioue

Ioue ortos se gloriantur; materna vero inde ab Astydamea sunt Amyntoridae. Pendent vero circa hominum mentes innumeri errores, difficileque est adsequi, — vt, quae nunc adest felicitas, eadem ad mortem vsque homini contingat. Etenim Alcmenae fratrem nothum, Licymnium, e Mideae thalamo venientem, durae oleae scepro percutiens occidit Tirynthe huius olim terrae conditor (Tlepolemus) iratus. Sic mentis perturbationes occaecare solent etiam sapientem. Oraculum autem petiit, ad deum profectus; — tumque Auricomus bene odorato ex adyto iussit eum Lernaeo a litore nauium classem deducere in regionem vndique mari cinctam, vbi quondam magnus deorum rex aureis imbribus irrigauerat urbem, quando Vulcani artibus, aeneo bipenni, Minerua e patris summo vertice prosiliens vociferata est ingenti clamore, Coelumque horruit ipsam et Terra mater. — Tunc etiam adfulgens mortalibus deus Hyperionides futurum mandauit obseruare negotium filiis caris: vt deae primi conderent aram conspicuam, et piis sacris factis cum Patris animum exhilararent, tum Puel- lae hastifremae. Virtutem autem iniicere solet et alacritatem hominibus erga prudenter monentem reuerentia. — Sed superuenire solet quaedam etiam obliuionis ex improviso nubes et aufert ex mentibus rerum agendarum rectam viam. Etenim non secum gerentes flammae

Ant. 2.
47.

Ep. 2.
58.

Str. 3.
71.

Ant. 3.
82.

flammae ardentis semen ascenderunt, struxeruntque igne-carentibus sacrificiis locum sacrum in arce. Atque illis quidem flauam inducens nubem copiosum pluit aurum Iupiter: ipsa vero caesia (Minerva) dedit illis, artificio — omni terrarum incolas affabre-industriis *Ep. 3.* manibus vincere. Iam opera viuentibus et *93.* gradientibus similia viae ferebant, eratque gloria ingens. Sapienti autem sapientia etiam maior sine fraude contingit. Aiunt autem hominum antiqui sermones, nondum, dum terram partiebantur Iupiterque et Immortales, in conspectum prodiisse in mari alto Rhodum, sed salsis in abyssis insulam latuisse. — Absentis autem nemo protulerat sortem Solis, et *Str. 4.* vtique eum terrae exsortem reliquerant, castum *106.* deum: Iupiter autem admonitus ab illo sortitionem eius caussa voluit retractare; sed (Sol) id fieri non concessit. Nam cano, inquit, ipse video in mari attollentem sese funditus terram multorum hominum altricem et alnam pecoribus. — Iussit autem statim aureo redimitam *Ant. 4.* reticulo Lachesin manus extendere, deorumque *117.* sanctissimum iuramentum non recusare, sed Saturni cum filio adnuere: lucidum in aërem emissam istam sibi in posterum sortem fore. Atque exitum habuit iurisiurandi summa vere eueniens. Enata est ex mari humido — in- *Ep. 4.* sula, tenetque ipsam acutorum genitalis radio- *128.* rum pater, ignem spirantium dux equorum.

Ibi

Ibi cum Rhodo nymp̄ha consuescens genuit septem sapientissimis consiliis maiorum memoria claros filios, quorum vnus Camirum natuque maximum Ialysum genuit et Lindum. Qui singuli separatim tenebant terram trifariam dispartiti, paternam vr̄bium sortem, erantque hae

Str. 5.
141. eorum sedes. — Ibi praemium calamitatis miserandae iucundum Tlepolemo constitutum est Tirynthiorum duci, tamquam deo, pecorumque nidorosa pompa, et iudicium de certaminibus. Quorum floribus Diagoras coronatus est bis, celebrique in Isthmo quater victor, Nemeaeque saepius, et asperis Athenis;

Ant. 5.
152. — Argiumque aes (scutum aeneum) nouit eum, Arcadiaeque et Thebarum certamina, ludique legitimi Boeotii; Aegina Pellenaque victorem sexies; Megarisque idem lapideae columnae inscriptus est titulus. At Iupiter Pater, in iugis Atabyrii dominans, honora hymnum,

Ep. 5.
163. Olympicumque victorem — pugilatu virtutis decus nactum; daque ei venerandam gratiam et apud ciues, et apud peregrinos, quoniam inimica-insolentiae via recta incedit; probe sciens, quae eum recta ex bonis patribus mens monet. Noli obscurare communem stirpem Callianactis, Eratidarumque decora. Celebrat (quidem) festa conuiuia etiam ciuitas. Vno tamen momento temporis alias aliae ingruunt aurae.

OLYMP.

OLYMP. VIII.

ALCIMEDONTI

puero luctatori.

O mater aureis coronis insignium certaminum, *Str. 1.*
 Olympia, domina veritatis, vbi vates incensis
 victimis augurantes explorant Iouem velociter
 fulminantem, num quam habeat rationem ho-
 minum, cupientium animo magnam virtutem
 consequi, laborumque requiem. — Perfici- *Ant. 10.*
 ter autem hoc in gratiam precum piorum ho-
 minum. Sed, o Pisae arborosum ad Alpheum
 nemus, huncce hymnum et coronati victoris
 pompam accipe. Magnum decus semper eius
 est, cui tuum praemium contigerit illustre.
 Alia autem aliis eueniunt bona. Multa enim
 deorum beneficio genera sunt felicitatis. — *Ep. 19.*
 Vobis vero, Timosthenes, obtigit felicitas per
 Iouem genitalem, qui te quidem Nemeae con-
 spicuum, Alcimedontem vero apud Saturni col-
 lem fecit Olympicum victorem. Erat ille ad-
 spectu pulcher, factisque non dedecorans for-
 mam; promulgauit victor lucta longis-remis
 vtentem Aeginam patriam; vbi Sospita, Ioni
 hospitali adsidens, colitur Iustitia — plus *Str. 2.*
 quam apud alios homines. Nam, quod mul- *30.*
 tum et multas in partes vergit, id recta diu-
 dicare mente, non perperam, difficile est. De-
 cretum vero quoddam deorum etiam hanc mari
 cinctam

cinctam terram, confluentibus vndique constituit hospitibus columnam diuinam; futurum autem tempus efficere hoc, vt ita sit, ne desinat! — a Dorico populo possessam inde ab Aeaco; quem filius Latonae lateque potens Neptunus Ilio (moenium) coronam imposituri aduocarunt socium laboris in extruendo muro. Quippe erat fato constitutum, illud vt orto bello vrbium-vastatrices inter pugnas rapidum exhalaret fumum. — Sed caesii dracones, dum struebatur, in nouam munitionem insipientes tres, duo quidem deciderunt, ibique obtusi spiritum emiserunt; vnus vero insiliit sibilo facto. Dixit autem coram animo voluens prodigium protinus Apollo: Pergamus ea parte, qua tuis, o heros, manibus condita est, capitur: sic mihi ostentum indicat a Saturnio missum grauistrepo Ioue: — non sine filiis tuis; sed cum primi et quarti gradus posteris res procedet. Sic sane deus diserte loquutus ad Xanthum properabat et Amazonas equestres Istrumque vectus. Fuscinae vero vibrator ad Isthmum marinum currum celerem dirigebat, deducens Aeacum huc curru aureo, — et ad Corinthi iugum, visurus epulas (sacra) celebres. Idem vero non delectare solet omnes. Si tamen ego Melesiae, ex imberbibus discipulis, gloriam percurram hymno, ne petat me aspero lapide Inuidia. Et Nemeae enim reportatum (ab eo) pariter dicam tale decus, et postea

postea inter viros pugnam — in pancratio. *Ep. 3.*
77.

Docere autem, utique gnaro facilius; stultum vero, non praedidicisse. Leuiiores enim inexpertorum mentes. Contra ille docebit eas res melius ceteris: quis modus virum eo perducatur, ut ex sacris certaminibus desideratissimam gloriam reportet. Nunc quidem ipsi decus est

Alcimedon victoriam tricesimam adeptus, — qui fortuna quidem diuina, nec virtute tamen *Str. 4.*
88.

destitutus, quatuor puerorum corporibus (pueris) effecit reditum inuisissimum, et sine auctoritate linguam, et clandestinum incessum; patri autem patris (auo) inspirauit robur senio aduersum. Orci utique obliuiscitur, strenua qui patrauerit vir. — Sed me decet (praeter-

itorum) memoriam excitantem eloqui ma- *Ant. 4.*
97.

nuum victoriale decus Blesiadarum, sexta quibus iam corona circumdata est frondiferis ex certaminibus. Est vero etiam aliqua mortuis pars (munus) rite perficienda; occultat enim nequaquam puluis (terra) cognatorum illustrem laudem (quo minus inferi eam resciscunt). — Mercurii autem filiam Famam

ubi audierit Iphion, nuntiet Callimacho splen- *Ep. 4.*
106.

didum decus Olympiae, quod ipsorum praebuit Iupiter familiae. Bona autem bonis utinam addat, acutosque morbos propulset! Opto, fortunae secundae Nemesin infestam ne addat; sed malorum expertem adferens vitam, ipsosque cumulet et urbem.

OLYMP.

OLYMP. IX.

EPHARMOSTO OPVNTIO.

Luctatori.

- Str.* 1. Archilochi quidem hymnus canorus, Callinicus triplex, decantatus suffecit Olympiae Saturnium apud collem, ad praeendum sollemni - pompa - incedenti Epharmosto amicis cum sociis. Verum nunc (quoque), longe-iaculantium Musarum ab arcu, hisce sagittis Iouemque rutila - fulmina - iaculantem, venerandumque pete promontorium Elidis, quod olim Lydus heros Pelops accepit, pulcerrimam dotem
- Ant.* 17. Hippodamiae. — Alatam autem mitte iucundam in Pythonem sagittam. Nequaquam inanes laudes attinges viri super luctis citharam mouens clara ex Opunte, laudans ipsam et filium (ciuem), quam Themis filiaque eius Seruatrix tenet gloriosa Eunomia. Floret autem (certantium) virtutibus, Castaliae pariter atque ad Alpei flumen; vnde coronae inclitam Locrorum extollunt matrem pulcrarum arborum feracem. — Ego autem caram urbem claris illustrans carminibus, et feroci equo citius et naue alata quoquouersum nuntium mittam hunc: si modo diuina quadam ope adiutus eximium Gratiarum (Musarum) colo hortum. Illae enim praebere solent

lent iucunda. Boni autem et sapientes viri
 diuino munere — fieri solent. Quandoqui- ^{Str. 2.}
 dem quomodo tridenti - aduersam Hercules cla- ^{43.}
 vam vibrasset manibus, quum ad Pylum stans
 obniteretur ei Neptunus? obnitebaturque eidem
 argenteo - arcu - pugnans Phoebus; neque Pluto
 immotam tenuit hastam, mortalia corpora qua
 compellit cauum ad vicum mortuorum. Abiice
 mihi sermonem hunc, os. Nam conuitiari
 diis odiosa sapientia est; et gloriari intempe-
 stive — insaniae consonat. Ne nunc bla- ^{Ant. 2.}
 teres talia. Mitte bellum pugnamque omnem ^{59.}
 Immortalium, conuertas potius ad Protogeniae
 urbem linguam, vbi fulmina - vibrantis Iouis
 imperio Pyrrha Deucalionque, Parnasso cum
 descendissent, domum extruxerunt primum,
 sineque concubitu eiusdem generis produxe-
 runt lapideam sobolem, qui Lai adpellati sunt.
 Excita carminum illis modos sonoros, lauda-
 que vetus quidem vinum; flores vero hymno-
 rum — recentium. Aiunt sane terram qui- ^{Ep. 2.}
 dem inundasse nigram aquae vim, sed Iouis ^{75.}
 arte resorptam esse repente vndarum colluuiem.
 Ex illis autem originem duxerunt aereis - cly-
 peis - instructi vestri maiores, origine Iapetio-
 nidis stirpis filii puellarumque praestantissi-
 morum Cronidarum, indigenae reges semper;
 — ante quam Olympius rex cum filia Opun- ^{Str. 3.}
 tis, e terra Epeorum rapta, clam consueuisset ^{85.}
 Maenaliis in iugis, eamque adduxisset ad Lo-
 crum,

crum, ne auferret eum senectus, mortem ad-
 mouens, orbum prole. Enixa autem est pro-
 lem generosissimam vxor; gauisusque est in-
 tuitus heros subditum filium. Materni aui
 autem iussit eum cognominem esse, summum
 virum forma et factis, vrbemque ei dedit po-
 pulumque regendum. — Aduenerunt autem
Ant. 3. ^{101.} (ad eum) hospites ex Argis ex Thebisque, et
 Arcades itemque Pisatae. Filium autem Acto-
 ris Aeginaeque Menoetium maxime honorauit
 inter aduenas. Cuius filius cum Atridis in
 Teuthrantis solum profectus, stetit cum Achille
 solus, cum strenuos Danaos in fugam versos
 marinas in puppes Telephus compulisset, vt
 specimen daret, vnde prudens quisque cogno-
 sceret Patrocli fortem animum: Ex quo The-
 tidis proles periculoso illum in bello — ro-
 gabat, ne vinqum a sua seorsum mortalium-
 domitrice-hasta in acie staret. Essem facun-
 dus, vt procederem vectus in Musarum curru,
 audaciaque et ampla facultas mihi adesset.
 Enimvero ob hospitii necessitudinem virtutem-
 que veni laudator Isthmiis Lampromachi co-
 ronis, dum ambo (ille et Epharmostus) vice-
 runt — certamine, vno die; aliae autem
Str. 4. ^{127.} duae ad Corinthi portas euenerunt postea vi-
 toriae, aliaeque Epharmosto Nemeae in re-
 cesso; Argisque obtinuit decus (victoriam) in-
 ter viros, puerque Athenis. Quale autem Ma-
 rathone, digressus ab imberbibus, sustinuit
 certa-

certamen adultiorum de argenteis phialis! vi-
 rosque celeri dolo inuicto quum superasset,
 pertransit Circum quanto cum clamore for-
 mosus, et pulcer, cunque perpetrasset pulcer-
 sima! — Parrhasio etiam populo admiran-^{Ant. 4.}
 tus adparuit Iouis in panegyri Lycaei, tum-^{143.}
 que quum frigidarum tepidum remedium au-
 rarum (chlamydem) Pellenae reportaret. Te-
 tis etiam est victoriarum eius Iolai tumulus
 marinaque Eleusis. Quod natura autem con-
 ingit, optimum omne est. Multi vero homi-
 num acquisitis disciplina virtutibus gloriam
 annixi sunt assequi. Absque deo autem (non
 propitio Genio) quod quis susceperit, sileri-
 non deterius est (praestat) facinus vnum-
 quodque. Sunt enim — viae (laudum con-^{Ep. 4.}
 sequendarum) viis aliae vltiores; neque vnum^{159.}
 omnes nos alet studium. Excellere aliqua in arte
 sane ardua res est. Hoc autem adferens prae-
 mium, alte vociferare audacter; huncce virum
 iuinitus natum esse manu promptum, mem-
 oris dextrum, adpectu robur prae se feren-
 tem, qui inter sollemnes epulas (sacro facto)
 iaceam Oilidae victor coronauit aram.

OLYMP.

OLYMP. X.

AGESIDAMO LOCRO EPIZEPHYRIO

Pugili.

- Str.* 1. Olympicum victorem legite mihi Arcestrati filium, qua in parte mentis meae scriptus sit. Dulcem enim ei hymnum debere me oblitus sum. Sed tu, o Musa, atque tu filia Iouis, Veritas, vindice manu arcete mendacii reprehensionem, quae in hospitem deliquisse me
- Ant.* 9. arguat. — Nam e longinquo superueniens protractum tempus grauis delicti pudore me suffudit; verumtamen diluere potest acrem hominum reprehensionem vsura. Nunc calculum volutatum quo vndae prouoluet fluctus? et quo (deductum) nos communem (vrbi) hymnum iucundam ad gratiam persoluemus? —
- Ep.* 17. Gubernat vtique Veritas urbem Locrorum Zeephyriorum; curaeque est illis Calliope et aeneus Mars. Fugauit autem Cycnea pugna etiam violentum Herculem. Pugil vero in Olympico certamine victor Ilae acceptum ferat Agesidamus, vt Achilli Patroclus. Acuens autem ad virtutem aliquis eum, qui natura ad rem factus est, ad ingens euehet (victoriae) decus, dei
- Str.* 2. cum auxilio. — At gaudium (victoria) sine labore contingere solet paucis: certamen laboriosum prae omnibus est vitae decus. Certamen

men autem eximium canere me iubent Themides Iouis filiae, quod antiquum iuxta sepulcrum Pelopis vis Herculea instituit, postquam Neptunium interfecerat Cteatum praestantem, — *Ant. 2.*
occiditque Eurytum, vt operae praestitae ab *34.*
Augea violento, ab inuito ipse flagitans, mercedem exigeret. In frutetis autem insidiatus sub Cleonis, oppressit et illos Hercules in via, quoniam antea aliquando Tirynthium profli-gauerant ipsi exercitum in recessibus haerentem Elidis — Molionidae arrogantissimi. *Epod. 2. 42.*
Atqui in hospitem fraudulentus Epeorum rex non multo post vidit patriam diuitem, urbem suam, valido igni ictibusque ferri (vastatam) in profundum calamitatis gurgitem depressam. Iram enim potentiorum amoliri difficile. Etiam ille temeritate, postremus post expugnationem obuiam factus, mortem grauem non effugit. —
Hic vero ad Pisam quum coëgisset totasque *Str. 3.*
copias praedamque omnem, Iouis fortis filius *51.*
dimetiebatur sacrum locum Patri maximo; septoque facto Altin in patenti loco secreuit: inclusum autem campum constituit epularum deuersorium, honorans (sacro facto) fluuium Alpei — cum duodecim magnis diis, et *Ant. 3.*
collem Saturnium adpellauit. Antea enim, *59.*
quum Oenomaus ei imperabat, ignobilis rigabatur multa niue. Hac vero in prima celebri-tate vtique quidem prope adfuerunt Parcae, quodque arguit solum veritatem certam, —

- Epod.*
3. 67. **Tempus.** Hoc vero, (etsi) longissime progressum, declarat; (memoriam rerum seruat,) vbi belli munus, spoliorum primitias, partitus immolauerit, et quinquennale quomodo instituerit festum; in Olympiade prima victoriae quis recentem reportauerit manibus pedibusque et curribus victoriam in ludis consequutus gloriose certamine victor. — Stadio quidem vicit recto cursu pedibus currens filius Licymnii Oeonus, qui venerat ex Midea cui imperabat; sed lucta illustrem reddidit Echemus Tegeam; Doryclus vero praemium pugilatus tulit, Tirynthem incolens urbem.
- Ant.* 4.
84. **Quadrigris** autem — e Mantinea Semus canebatur; et iaculo Phrastor attigit scopum; saxo autem (disci) Eniceus iecit in longum, manum circumrotans, supra omnes, et sodalicio acclamationem expressit magnam. Tum vesperam illustravit pulchrae Lunae amabile lumen, — personabatque totum delubrum inter iucundas epulas laudatorio cantu. Primordia vero illa prisca secuti, etiamnum, cognomine decus victoriae superbae, celebrabimus tonitru, rubenteque dextra missum telum grauistrepi Iouis, ardens fulmen, summa cum vi, (manui) aptatum. Tibiae autem respondebit suavis modulatio carminum, — quae apud inclitam Dircem sero quidem prodierunt. Sed vt filius ex vxore patri gratus est ad iuventuti iam oppositam metam prouecto, maximeque

ximeque incendit amore animum; quandoquidem diuitias accipere dominum adscititium alienum, morienti tristissimum fit: — sic, ^{Ant. 5.}
 si cui rebus pulcre gestis absque carmine, ^{109.}
 Agesidame, ad Plutonis limen sit abeundum, inaniter postquam laborauit, breuem pro labore fructum consequitur. Tibi vero dulcisonaque lyra dulcisque tibia adfundit decus, praebentque amplam gloriam filiae Pierides Iouis. — ^{Ep. 5.}
 Ego autem, comitatus eas, studiose claram ^{117.}
 gentem Locrorum amplexus sum, melleque viris-insignem urbem irrigans, filium amabilem Arcestrati laudauit; quem vidi vincentem manus robore aram apud Olympicam, illud circa tempus formaque pulcrum floridaque aetate constitutum, quae auidam a Ganymede mortem propulsauit auxilio Veneris.

OLYMP. XI.

Eidem AGESIDAMO.

Pugili.

Est hominibus ventorum nunc plurimus vsus, ^{Str. 1.}
 nunc item coelestium aquarum, pluuiarum filiarum Nubis. Si quis vero in laborioso certamine felix fuerit, suaues hymni, laudum apud posteros caussae; existitque inde fidum pignus magnis virtutibus. — Ingens vero haec laus ^{Ant. 7.}
 Olympio-

Olympionicis seruatur. Id quidem nostra lingua procurare (tibi) cupit. Diuinitus enim sapienti quisque floret pectore (ingenio). Scito nunc, Arcestrati fili, tui, Agesidame, pugilatus causa — ornamentum (hymni), de corona aureae oleae, dulcisonum accinam, Epizephyriorum Locrorum gentis memor. (in laudum partem vocando.) Eo vna choream institute, o Musae! spondebo, vos non ad eam, ceu hospites-fugantem populum, neque imperitum egregiorum facinorum, at peringeniosum et bellicosum esse venturas. Nam ingenitos neque fulua vulpes neque grauiter-rugientes leones mutauerint mores.

OLYMP. XII.

ERGOTELI HIMERAEO.

Longiori cursu.

Str. 1. Supplico, filia Iouis Liberatoris, Himera potentissima pro vrbe, Seruatrix Fortuna. A te enim in mari gubernantur veloces naues, in terraque rapida bella concionesque deliberato-
riae. (Et tuo numine) aliae hominum saepe sursum, aliae vero deorsum, mendacia (somnia)

Ant. 10. vana persequentes, volutantur spes. — Signum vero nondum aliquis terrestrium certum de re futura inuenit diuinitus; sed in futuris caecutiunt

tiunt mentes, multaque hominibus praeter opinionem cadunt contraria gaudio; altera ex parte qui in molestas inciderunt procellas, bono ingenti malum breui permutarunt tempore. — Fili Philanoris, certe et tua, intus ^{Epod.} (intra domum) pugnantis ceu galli, paterna ^{19.} in domo, ingloria virtus emarcuisset pedum; nisi seditio, ciuem cum ciue committens, Cnosia te priuasset patria. Nunc vero Olympiae coronatus, et bis Pythone, in Isthmoque, Ergoteles, calida Nympharum balnea (Himeram) effers (celebrem reddis) habitans (ibi) in patriis agris.

OLYMP. XIII.

XENOPHONTI CORINTHIO.

Cursu et quinquertio.

Ter-Olympiis-victricem laudans domum, benignam ciuibus, hospitesque colentem, celebrabo beatam Corinthum, Isthmii vestibulum Neptuni, iuuenibus florentem. In hac enim Eunomia habitat, sororesque, Iustitia, vrbium firmum fundamentum, et concors Pax, dispensatrices hominibus diuitiarum, aureae filiae bene-consulentis Themidis. — Student autem ^{Str. 1.} arcere Insolentiam Fastidii matrem verbis-audacem. ^{Ant.12.} Habeo et praeclara loqui, et audacia mihi

mihî recta linguam incitat ad dicendum. Difficile vero est celare ingenitos mōres. Vobis igitur, Filii Aletae, (Corinthii) saepe, tum victoriarum decus praebuerunt eorum, qui summis virtutibus superarunt sacris in certaminibus, tum multas in corda immiserunt —

Epod. 23. hominum antiquas artes Horae multum-floridae. Omne vero inuentoris opus est (tota inventi laus ei debetur). Bacchi vnde (nisi a Corinthiis) prodierunt hymni cum Dithyrambo, (victoriae praemium) bouem ducente? Quis vero equestria per instrumenta, equorum moderamina? aut in deorum templis, volucrum regem geminum (fastigium ab aquila aetoma dictum) constituit? Musa vero suaue-spirans, et Mars in ea floret, iuuenum in exitiosis praeliis. — O summe, late-dominans Olympiae, ne auersus carminibus sis, et per tempus omne, Iupiter Pater, huncce populum incolumem seruans, Xenophontis dirige fortunae ventum. Accipe etiam eius coronarum laudatorium carmen, quod reportat ex campis Pisae in quinquertio, simulque stadii vincens cursu. Non consecutus est haec mortalis vnquam aliquis antea. — Duoque ipsum texerunt plexu sarta apii in Isthmiadibus prodeuntem, neque Nemea refragantur (in Nemeis idem euenit). Patris autem Thessali ad Alphei fluenta decus pedum repositum est; (cursus memoria consecrata est;) Delphisque reportauit stadii victoriam

riam diaulique sole vno; menseque ipsi eodem
 asperis Athenis tria sane laborum praemia ve-
 lox dies circumdedit pulcerrima comis. — In *Epod.*
 Hellotiisque septies. In mari-cinctis (Isthmiis) *2. 56.*
 autem Neptuni certaminibus, Ptoeodoro cum
 patre, plures et praeclarae laudes eum sequen-
 tur. Quoties etiam Delphis vicistis, inque
 saltu leonis! (Nemeae). Certo cum multis de
 multitudine in his praeclare gestorum; vt sane
 liquido non norim recensere marinorum cal-
 culorum numerum. — Stat vero suus cui- *Str. 3.*
 que rei modus, cuius opportunitatem intelli- *67.*
 gere, optimum est. Quin ego priuatus (pri-
 uati hominis laudandi caussa) progressus, pu-
 blice prudentiamque laudando maiorum, bel-
 laque heroica virtute (gesta) non mentiar
 (vera narrabo) de Corintho: Sisyphum qui-
 dem sollertissimum artificiis vt deum; et pa-
 tre inuito parantem nuptias sibi Medeam, na-
 vis seruatricem Argus et vectorum: — et *Ant. 3.*
 quomodo olim fortiter ante Dardani muros *78.*
 visi sunt in vtramque partem pugnarum fa-
 cere exitum, alteri quidem cum progenie cara
 Atrei, Helenam repetentes; alteri vero (in
 Troianorum agmine) omni ope resistentes;
 ex Lycia enim Glaucum aduenientem timue-
 runt Danai: aduersus quos quidem gloriaba-
 tur, in vrbe Pirenes patris (Bellerophontis)
 regnum et magnas opes esse ac domum aui
 sui, — qui serpentigerae filium olim Gor- *Epod.*
 gonis *3. 89.*

gonis Pegasus circa fontes fraenare cupiens, multa sane pertulit ante, quam ei aureis-phaleris-ornatum fraenum virgo Pallas attulit: ex somnio autem statim vera res erat euigilanti. Dixit enim (dea:) Dormis Aeolide rex? Age delinimentum hoc equestre accipe, et Domitori illud sacrificans taurum nitidum patri (Neptuno) offer. — Caeruleum-scutum-gerens noctu dormienti ei Virgo talia dicere visa est. Exsiliit autem recto pede, adiacens-que quum arripuisset prodigium, indigenam vatem gaudens accessit aperuitque Coeranidae (Polyido) omnem euentum rei, quomodo ad aram deae dormisset noctu, ex ipsius (vatis) monito; quomodoque sibi ipsa Iouis fulminatoris filia dederit — ferociae-domitorem aureum. Somnio vero quam celerrime parere iussit (vates) ipsum, et, postquam praepotenti robustum-pedibus taurum mactasset Neptuno, exstruere equestri aram statim Mineruae. Perficit vero deorum potentia facile etiam vltra quod iurasses ac sperasses, rem. Sane etiam fortis alacri animoprehendit Bellerophon, delinimentum mite intendendo circa maxillas, equum alatum. — Vbi vero adscendit, statim in armis aeratus lusit. Cum illo autem etiam olim Amazonidum, aëris frigidi e sinibus deserti, sagittatorem iaculis-petens muliebrem exercitum, et Chimaeram ignem spirantem et Solymos, interfecit. Reticebo eius mor-

Str. 4.
100.

Ant. 4.
111.

Epod.
4. 122.

portem. Equum autem in Olympo praesepia
 quis antiqua tenent. — Me autem rectum ^{Str. 5.}
 culorum mittentem turbinem, non decet ^{133.}
 praeter scopum multa iacula firmis contor-
 tuere manibus. Musis enim pulcrithronis
 oligiaethidisque laudator lubens veni in Isth-
 mum Nemeamque. At breui sermone faciam
 manifesta multa, veraxque mihi iusiurandum
 derit. Sexagies enim vtroque in certamine
 alcilinguis vox praeconis victoriae iis au-
 dita est. — Gesta autem Olympiae eorum ^{Ant. 5.}
 consentaneum est iam antea esse celebrata; ^{144.}
 futuraque tunc (cum euenere) dixero diserte.
 Tunc autem spero equidem; verum penes
 eum est euentus. Si vero fortuna congenita
 porro adest: (perstat:) Ioui hoc Martique re-
 nquemus efficiendum. At in iugo Parnassio,
 Argisque quam multae Thebisque, quamque
 multae inter Arcades (victoriae!) moderator
 stabitur Lycaeus arae rex, — Pellanaque ^{Epod.}
 t Sicyon et Megara Aeacidarumque bene- ^{5. 155.}
 ceptus lucus, Eleusisque, et opulenta Mara-
 thon, subque Aetna altiuga diuitiis-florentes
 urbes, et Euboea. Et totam per Graeciam
 inuenies inquirens plura quam quae recogno-
 cere possis. Sed vt leuibus procedant pedi-
 bus, (vt felici successu vtantur tribules Oli-
 gaethidae,) o Iupiter, facito, modestiam tri-
 buendo et fortunam victoriarum dulcem.

OLYMP.

OLYMP. XIV.

ASOPICHŌ ORCHOMENIO.

Inter pueros cursu victori.

Str. 1. Cephisiarum aquarum quae colitis pulchris
 equis-claram sedem, o diuitis celebres regina
 Gratiae Orchomeni, antiquorum Minyarum
 praesides, audite dum preces fundo. Per vos
 enim iucunda et dulcia eueniunt omnia homi-
 nibus, ut sapiens, ut bonus, ut quis splendide
 vir sit. Neque enim dii venerandis absque
 Gratiis moderantur aut choros aut conuiuia
 sed, omnium dispensatrices, quae fiunt in coe-
 lo, aureo-arcu-insignem habentes iuxta Py-
 thium Apollinem thronos, sempiternum colun-
Str. 2.
 19. patris Olympii honorem. — Venerandae
 Aglaia, cantuumque-amans Euphrosyne, deo-
 rum summi filiae, exaudite nunc, tuque, Tha-
 lia cantuum amans, adspiciens hanc pompan-
 ob propitiam (victoriae) sortem leui gressu in-
 cedentem. Lydiis enim Asopichum modis car-
 minibusque ut celebrarem, veni: quoniam
 Olympica-victrix Minyea (Orchomenus) pe-
 te est. Ad atram domum Proserpinae ito, o
 Fama, patri celebrem adferens nuntium, Cleo-
 damum ut conspicata, filium (eius Asopichum)
 referas iuuenilem sibi ad recessus illustris Pisae
 coronasse inclitorum certaminum alis (praemii
 in sublime efferentibus) comam.

PYTHIA

P Y T H I A.

PYTH. I.

HIERONI AETNAEO, SYRACVSIO.

Curru.

O aurea cithara, Apollini Musisque flauico-*Str. 1.*
 nis accinens instrumentum, quam audit (cho-
 ri) gressus, laetitiae sollennis initium; et (cu-
 rus) obtemperant concentores signis, choros-
 ilucentium quando hymnorum praeludia facis
 resonans! Et cuspidatum fulmen exstinguis
 perpetui ignis; dormitque super sceptro Iouis
 aquila, velocem alam vtrisque demittens, —
 rex auium; et atram adunco eius capiti nebu-*Ant. 13.*
 lam, palpebrarum suaue claustrum, offundis;
 dormiensque illa molle (inflexum) tergum at-
 tollit tuis ictibus delinita. Quin etiam violen-
 tus Mars, aspera seposita hastae cuspide, recreat
 cor sopore. Tela (sonorum) namque etiam
 deorum mulcent animos Latoidae arte (missa)
 sinuosisque-pallis-indutarum Musarum. —
 Quaeque vero non amat Iupiter, conturban-*Ep. 25.*
 tur (ea,) vocem Pieridum vbi audierint, per
 terram mareque indomitum; quique in hor-
 rando Tartaro iacet, deorum hostis, Typhos
 centi-

centiceps, quem olim Cilicium enutriuit famo-
sum antrum: nunc vero et supra Cumas mar-
septa littora et Sicilia eius premit pectora hi-
suta, columnaue coelestis (eum) cohibet, ni-
vosa Aetna, per totum annum acris niuis nu-
Str. 2.
40. trix: — cuius eructantur inaccessi ignis li-
quidissimi ex cauernis fontes, fluuiique inter-
diu profundunt vorticem fumi candentem
noctu vero saxa voluens rubicunda flamma in
profundum defert maris aequor cum fragore
Sic illa bellua Vulcani gurgites horrendos eie-
ctat; prodigium quidem mirabile adspectu, mi-
raculum vero et iis, qui adfuere, auditu, —
Ant. 2.
52. quomodo Aetnae inter nigri-frondes alligatus
sit (Typhos) vertices imasque radices; lectusque
lancinans totum dorsum (solo) acclinatum pun-
gat. Vtinam, Iupiter, tibi vtinam probatus sim,
qui hunc tueris montem fertilis terrae frontem,
cuius cognomine inclitus conditor illustrauit
urbem vicinam; dum Pythiadis in cursu praeco-
proclamauit eam, pronuntians propter Hiero-
Epod.
2. 64. nis splendidi victoris — currus. Nauigan-
tibus vero praecipua felicitas ea contingit, na-
vigationem auspicantibus secundus si veniat
ventus; hinc enim verisimile, etiam in fine
felicem reditum eos consecuturos. Atque haec
ratio hasce propter victorias spem adfert dein-
ceps futuram esse Aetnam coronatis equis in-
clitam, dulcisonisque (victorum) conuiuuis
celebrem. O Lycie et Delo-imperans Phoebe,
Parnassi-

Parnassique fontem Castalium amans, velis
 haec (hoc omen) animo reponere, et viris-flo-
 rentem regionem. — A diis enim (sunt) conatus ^{Str. 3.}
 omnes humanarum virtutum; et sapientes, et ^{79.}
 manibus fortes, facundique nascuntur. At
 virum ego illum laudare in animo habens,
 spero me non aerea-cuspide-munitam sagit-
 tam praeter scopum iacturum, manu vibrando;
 sed longe eiaculatum victurum aduersarios
 aemulos). Vtinam vero omne tempus felici-
 tatem sic opumque munera conseruet, aerum-
 rarumque obliuionem praebet! — Vtique ^{Ant. 3.}
 meminiscitur adhuc (Hiero,) quantas in bellis ^{91.}
 pugnas toleranti animo sustinuerit, cum (eae)
 pararunt diis iuuantibus gloriam, qualem ne-
 ceo Graecorum decerpserit, opum decus magni-
 cum. Nunc vero Philoctetae exemplum imi-
 tatus militauit: eum enim ex necessitate, ami-
 cum sibi vt redderet, aliquis etiam paullo su-
 perbior palpauit. Aiunt nimirum in Lemno
 vulnere adflictum inuestigaturos venisse —
 heroas diuinos Poeantis filium sagittatorem; ^{Epod.}
 qui Priami urbem euertit finiuitque labores ^{3. 103.}
 Danaorum, etsi infirmo corpore incedens: sed
 ita fieri fatale erat. Sic vero Hieroni deus ser-
 uator adsit futuro (quoque) tempore, eorum,
 tuae optat, opportunam facultatem praebens.
 O Musa, etiam apud Dinomenem (filium Hie-
 ronis) vt canas, obsequere mihi, praemium
 quadrigarum. Gaudium enim non alienum,
 victoria

victoria patris. Age, deinceps Aetnae re
Str. 4. (Ioui) gratum excogitemus hymnum, — c
 118. vrbem illam diuina libertate donatam Hyllic
 normae legibus Hiero condidit. Volunt ve
 Pamphyli atque etiam Heraclidarum poster
 ad oras Taygeti habitantes, semper immane
 legibus Aegimii, Dorienses. Tenuerunt ve
 Amyclas fortunati illi, e Pindo profecti, albis
 equis-vectorum Tyndaridarum celeberrimi a
Ant. 4. colae, quorum gloria floruit hastae. — I
 130. piter, praesta haec, et, vt semper talis condit
 Amenae iuxta aquas ciuibus regibusque vera
 efficiat famam (vt vere haec memorentur) int
 homines. Tua ope rex filiumque hortatu si
 populumque senex conuertat ad concorde
 tranquillitatem. Supplex oro, adnue, Saturni
 pacifica vt in domo Phoenicius Tyrrhenorun
 que tumultus bellicus se contineat, nauibu
Epod. perniciosam ad Cumas cladem intuitus: —
 4. 142. qualia (scilicet) a rege Syracusanorum vic
 passi sunt; velocibus e nauibus qui in ma
 deiecit ipsorum iuuentutem, Graeciam extr
 hens e graui seruitute. Praefero (aliis laud
 bus) apud Salaminem Atheniensibus debita
 victoriae laudem; Spartae autem celebrabo an
 Cithaeronem commissam pugnam; quibus M
 di victi sunt sagittarii: enimvero ad pulcra
 aquosam ripam Himerae filiis hymnum Dine
 menis perficias, anime mi, quem accipere pro
Str. 5. meriti sunt virtute hostibus profligatis. — 4
 257. dexti

extre laudes, multarum rerum summas complexus oratione breui, minor sequitur inuidia hominum. Contra satietas obtundit ingrata ceteras mentes. Fama vero, maxime de virtutibus alienis, ciuium occulte animum molestat. Atamen, nam melior miseratione inuidia, ne praermitte honesta. Guberna iusto clauo populum, veracique in incude exacue linguam (ad vera proferenda). — Si quid, quantumuis *Ant. 5.*
 enius, perperam (illa) emiserit, magnum utique *169.*
 habetur, a te quia venit. Multorum princeps
 is, multi testes sunt vtrisque rebus (bene male-
 ue gestis) graues. Tu vero in generosa animi
 adole permanens, si qua cupis famam dulcem
 emper audire, noli parcere admodum sumti-
 us: sed expande, tamquam gubernator, velum
 ventosum. Ne circumueniaris, o amice, blan-
 dis insidiis (adulatorum). Post-mortem-se-
 quens fama gloriosa — sola defunctorum vi- *Ep. 5.*
 orum vitam declarat tam per scriptores, quam *181.*
 per poetas. Non perit Croesi benefica virtus.
 At in tauro aeneo (hominum) vstulatore sae-
 culum mente Phalarim inuisa tenet vbique fama,
 neque ipsum citharae domesticae in consortium
 uae puerorum cantibus admittunt. At bona
 fortuna uti, primum praemiorum; bene vero
 audire, secunda felicitas. Vtrumque autem
 quicumque attigerit nactusque fuerit, is coro-
 nam summam reportauit.

 PYTH.

PYTH. II.

Eidem HIERONI.

Curru.

- Str.* 1. **O** magna vrbs Syracusarum, bellicosi templum Martis, virorum equorumque ferro-armatorum diuina nutrix. Tibi hoc claris a Thebis adferens carmen venio, nuntium quadrigae terram-quatientis, qua victor Hiero curribus insignis eminus-fulgentibus redimiuit Ortygiam coronis, fluuialis sedem Dianae; qua non sine, agilibus manibus, istius (quadrigae)
- Ant.* 16. adfabre-fraenatos domuit pullos. — Nante sagittis-gaudens Virgo manu gemina, praesesque certaminum Mercurius, radiantes imponit phaleras, politum quando ad currum quadrigasque habenis-parentes iungit robur equinum, tridentigerum praepotentem inuocans deum. Aliis vero alius quis perfecit poëta canorum regibus hymnum praemium virtutis. Resonant de Cinyra passim laudes Cypriorum, quem auricomus propense dilexit Apollo, —
- Ep.* 31. sacerdotem, delicias, Veneris. Impellit vero ad hoc pietas gratiam referre studens alicui pro beneficiis acceptis. Te vero, o Dinomee, fili, Zephyria ante aedes Locrensis virgo celebrat, dum ex bellicis calamitatibus difficilimis tua virtute (liberata) fidenter tuetur. Deorum

rum autem iussu Ixionem aiunt haec mortali-
 bus dicere in alata rota perpetuo volutatum,
 ut benefactorem grata remuneratione vicis-
 sim afficientes colant. — Expertus autem ^{Str. 2.}
 ille est rem manifesto. Beneuolos enim apud ^{45.}
 Cronidas iucundam agens vitam, non diu su-
 stinuit eam felicitatem, insana mente Iunonem
 dum deperit, quam Iouis coniugium tenet
 dulce. At ipsum petulantia ad scelus insolens
 impulit. Mox vero passus digna exquisitam
 sustinet aerumnam. Duo autem delicta, quae
 calamitatem hanc ei attulerunt, erant: et quod
 aeros cognatum sanguinem (cognatorum cae-
 dem) primus non sine fraude intulit homini-
 bus; (socerum Deioneum necando;) — et ^{Ant. 2.}
 quod magna-penetrabilia-habentibus (magnis) ^{60.}
 aliquando in thalamis Iouis uxorem sollicitauit.
 Enimvero fas est pro se (ad suum quemque
 nodulum) semper cuiusque rei in oculis habe-
 re modum. Concubitus illegitimi in malum
 agens conicere solent homines. In quos et-
 iam hic incidit; quandoquidem cum nube con-
 cubuit fraudem dulcem sectatusignarus homo.
 Iorma enim (nubes) praestantissimae assimilata
 rat coelesti filiae Saturni, hasque insidias ipsi
 ceperant Iouis manus, pulcram perniciem.
 Quadriradium autem peperit sibi vinculum —
 nam perniciem ille quidem; tumque in hos ^{Ep. 2.}
 tembrorum compedes, vnde euadere non lice- ^{75.}
 ret, coniectus, illam admodum-vulgatam de-

claravit sententiam. Absque Gratiis vero ei peperit (Nubes) sola solam sobolem monstruosam, neque inter homines acceptam, neque deorum sedibus; quam nominavit, cum enutriisset, Centaurum. Qui cum equabus Magnesii congressus est in Pelii conuallibus; inde que nati sunt populus admirandus vtrisque similes parentibus, matri quidem inferius, de super vero patri. — Deus omnem ex voto exitum perficit; deus, qui etiam pernicem aquilam adsequitur, et marinum anteuertit delphinem, et superbiorum aliquem prosternit mortalium, contra aliis decus non senescens praebet. Me vero oportet fugere belluam infestam maledicentiam. (nec Ixionis scelera et poena diutius exagitare.) Scio enim, quamuis (tempore) procul ab illo, multum in miseria (in magna difficultate constitutum) conuiciatore Archilochum maledicis criminationibus delictatum. Ditescere autem ita, ut coniuncta sors sapientiae, optimum est. — Tu vero manifeste eam liberali animo possides, o redomine multorum bene coronatorum (muri vicorum et populi. Si vero quis iam diuitumque et honore dicat alium quendam maiorem per Graeciam existisse te superiorem, stolis is mente luctatur perperam. Ego vero (taquam) pulcram conscendam classem, (in altu euehar laudando) virtutem celebraturus. Inventutem tuam commendat audacia in grauib belli

Str. 3.
89.

Ant. 3.
104.

bellis: vnde etiam aio te immensam gloriam
 inuenisse — quum inter equestres copias *Epod.*
 pugnantem, tum inter pedestres. Consilia vero *5. 119.*
 senilia (tua) tutam mihi materiem omni modo
 laudandi praebent. Salue! (felix esto!) Mit-
 titur hoc carmen ad modum Phoeniciae mercis
 trans canum mare. Respice vero beneuole ex-
 sapiens Castoreum Aeoliis fidibus (cantatum)
 munus septichordae citharae. Sis qualis es ex
 bona institutione. Venustus sane simius pue-
 ris; semper — venustus! (Sic rex adulato- *Str. 4.*
 ribus semper sapiens, magnus.) At Rhadaman- *133.*
 thus clarum nomen habet, quia mentis habebat
 tactum incorruptum; (sapientiam) neque frau-
 libus (adulorum) animo oblectabatur suo;
 quod quidem artibus susurronum hominum
 contingere fere semper solet: malum vtrisque
 rexicabile. Calumniarum interpretes; mo-
 ribus impense vulpium similes. Quoad lucrum
 vero, quid adeo hoc lucrosum est? Etenim in
 marino velut labore (piscatione), submerso re-
 quo retis funiculo, suberis instar, non sub-
 uersus ego in superficie maris nato.*) — Fieri *Ant. 4.*
 non potest, vt verbum emittat valens (ad per- *148.*
 radendum) inter bonos, dolosus ciuis. Ve-
 ramtamen adulator omnibus abblandiens, ma-
 lum

*) Quidsi *εὐνάλιος πόνος* de nauigatione vel naufragio
 (vt *Pyth. IV, 47. εὐνάλιον δόρυ* de nauis) et *σπυρὴ ἐτά-
 ρα* de nauis ipsa vel fractae nauis tabulis intelli-
 gatur? (K.)

lum *) vtique textit. Non huius ego particeps sum impudentiae. Amicum decet amare; inimicum vero et ipse inimicus lupi more incurram, hic illic incedens viis obliquis. In omni vero reipublicae administratione rectilinguis vir praestat, et in regno, et quando tumultuans populus, et quando rem publicam sapientes tenent. Nec tamen fas est cum deo contendere, — qui euehit interdum quidem res illorum, nunc rursus vero aliis dare solet magnam gloriam. Sed neque haec animum placant inuidorum. Dum enim trutinant (alterius bona) lance depressa, suo cordi vulnus dolentissimum infligere solent, antequam ea, quae cum sollicitudine meditantur, adsequantur. Ferre vero leuiter humeris impositum iugum iuuat: at contra stimulum calcitrare, est pernicioosa ratio. Probatum vero liceat me cum bonis conuersari:

Ep. 4.
163.

*) ἀταν v. Not. Edit.

PYTH.

PYTH. III.

Eidem HIERONI.

Equo Celete.

Velim Chironem Phillyridem: si fas est, illud *Str. 1.*
 mea lingua vulgare optare dictum: (ex vulgari
 formula:) reuiuiscere (vtinam reuiuisceret) de-
 functum, Vranidae sobolem praepotentem Sa-
 turni, vallibusque denuo imperare Pelii, fe-
 rum quidem (corporis specie) agrestem, sed
 mente praeditum hominibus amica; qualis edu-
 cavit olim artificem mitem indolentiae corpo-
 ori-salutaris Aesculapium, heroem, omnium
 propulsatorem morborum, — quem eque- *Ant. 14.*
 stris Phlegyae filia antequam peperisset cum
 iuuante) matribus-praesente Lucina, domita
 iureis sagittis Dianae in Plutonis domum in
 halamo descendit opera Apollinis. Ira enim
 non irrita est filiorum Iouis. Illa nimirum
 contento ipso, (Apolline) errore mentis, alias
 probavit nuptias, clam patre, antea cum in-
 tonso consuescens Phoebo, — et gestans se- *Ep. 1.*
 men dei sanctum. Non sustinuit accedere ad ^{27.}
 epulas nuptiales, neque ad omnisonorum hy-
 menaeorum clamorem, aequales quomodo vir-
 gines solent sociae vespertinis iuueniliter lu-
 dere cantibus. At vero amavit absentia; quem-
 admodum etiam (alii) multi adfecti esse solent.

Est

Est nimirum genus hominum stolidissimum, qui (quorum quisque) contemnentes praesentia circumspiciunt remota, vana consectantes irrita spe. — Contraxit huiusmodi magnam culpam pulcre-vestitae animus Coronidis. Venientis enim ex Arcadiae hospitis in lecto concubuit. Non autem latuit speculatorem. In Pythone enim, ouium-mactatarum-receptrice, haec sensit templi rex Loxias ab arcanorum conscio integerrimo, in mentem (sibi id) inducens, omnia scienti animo. Nam falsa non admittit, fallitque eum nec deus nec homo nec factis nec consiliis. — Etiam tunc sentiens Ischyis Elatidae, qui peregre aduenerat, concubitus nefariamque fraudem, misit sororem, ira furentem ingenti, Laceriam. Nam ad Boebiadis (paludis) ripas habitabat virgo. Fatum autem infestum, ad malum quod (eam) impulerat, perdidit eam. Et vicinorum multi in societatem mali venerunt. Nam simul perierunt; magnamque in monte ignis ex vno semine irruens vastauit siluam. — At postquam strue in lignea collocarunt cognati puellam, fulgorque circumcurrit vehemens Vulcani, tunc dixit Apollo: Non sustinebo animo, sobolem meam perdere miseranda morte, matris graui cum interitu. Sic dixit, gressuque primo prehensum puerum e cadauere eripuit; ardens autem ipsi dissiluerat pyra. Et utique eum Magnesio adferens tradidit Centauro, ut is doceret

doceret eum multinocuos hominum sanare
 morbos. — Hos igitur, quotquot eum adie- ^{Str. 5.}
 runt, aut sponte-enatis vlceribus' adfficti, aut ^{85.}
 cano aere saxoue eminus iacto membra vulne-
 rati, aut aestiuo igni frigoreue hiberno corpus
 laesi liberans alium ab aliis doloribus eduxit;
 alios quidem mollibus incantationibus curans,
 alios vero lenientibus potionibus, vel mem-
 bris circumnectendo vndique medicamina,
 (amuleta,) alios denique sectionibus restituit
 sanos. — Verum lucro etiam sapientia irre- ^{Ant. 3.}
 tiri solet. Peruertit et illum ampla auri mer- ^{96.}
 ces, in manibus fulgens, vt virum e morte
 reduceret iam damnatum (morti). Sed mani-
 bus Saturnius traiciens vtrisque respirationem
 pectorum abstulit celeriter, ardensque ful-
 men inflixit mortem. Oportet a diis flagitare
 ea, quae conueniunt mortalibus mentibus, re-
 putando, id quod in promptu est, qualis simus
 naturae. — Ne, anime mi, vitam immorta- ^{Ep. 3.}
 lem affecta. Sed quam perficere possis exerce ^{109.}
 operam. Si vero prudens antrum inhabitaret
 adhuc Chiron, et aliquod ei delinimentum in-
 animum dulciloqui hymni nostri instillare pos-
 sent; vique ipsi persuaderem, vt et nunc stre-
 nuis viris medicum praeberet acutarum fe-
 bris aut aliquem Latoidae (Apollinis) aut pa-
 tris (Iouis) filium aduocatum (vt opem ferret).
 Atque tum nauibus profiscerer, Ionium se-
 cans mare, Arethusam ad fontem, ad Aetnaeum
 hospitem.

Str. 4.
124. hospitem. — Qui Syracusis imperat rex clemens, ciuibus non inuidens bonis, hospitibus autem admirandus pater. . Ad quem si descenderem, geminum, sanitatem adferens auream, munus, hymnumque, certaminum Pythiorum splendorem coronarum, quas victor Pherenicus (equus) reportauit modo Cirrhae; sidere coelesti, opinor, splendidius ei lumen venirem vtique; profundo mari traiecto. — Sed preces facere equidem volo Matri, quam puellae iuxta meum vestibulum vna cum Pane colunt frequenter noctu, venerandam deam. Cum tu vero sapientiae intelligere summam, o Hiero, veram didiceris, edoctus scis ex iis, qui ante nos vixerunt: vnum iuxta bonum mala simul gemina distribuunt mortalibus Immortales. Illa vero non possunt stulti decenter ferre; sed (possunt) boni, meliora qui obuertere solent extra. — Tibi autem sors felicitatis contigit. Si quem enim hominum, regem certe populi ducem respicit magna fortuna. Vita tamen calamitatis expers non contigit neque Aeacidae Peleo, neque diuino Cadmo: qui tamen dicuntur mortalium felicitatem summam tenuisse, quique aureis-reticulis-redimitas canentes in monte (Pelio) Musas septiportibusque audierunt Thebis, cum (alter) Harmoniam duceret magnis-oculis-insignem, alter vero Nerei prudentis Thetin filiam inclitam. — Et dii epulati sunt apud vtrumque, et Saturni filios reges viderunt

Str. 5.
165.

viderunt aureis in thronis (epulis nuptialibus
 assidentes) muneraque sponsalia acceperunt;
 et quousque beneficio ex prioribus malis recreati
 animum erexerunt. Attamen posteriore tem-
 pore illi quidem (Cadmo) grauius tres filiae
 malis abstulerunt laetitiae partem; candidis-
 sime insigne Thyonae Iupiter pater
 venit ad thorum amabilem. — Huius vero *Ant. 5.*
 (Pelei) filius, quem solum immortalis peperit *178.*
 Phthiae Thetis, in bello sagittis anima amissa,
 excitauit igni concrematus Danais planctum.
 Si quis igitur mortalium mente tenet verita-
 tis rationem, eum fas est, deorum beneficio
 si consequitur hoc, esse felicem. (felicitate
 tui, si ei obtigit; verum et ad alteram for-
 tunam paratum habere pectus.) Alias vero
 felicitas (que) hominum non diu durat, si qua
 magna nimisque cumulata homini ingruerit.
 — Tenuiter me geram in fortuna tenui; *Ep. 5.*
 magnifice (maiore cum impensa) in ampliori; *191.*
 semperque eam, quae mihi adest, fortunam
 animo prosequar pro viribus meis colens. Si
 vero mihi diuitias deus lautas praebuerit: spem
 nabeo, gloriam me consecuturum esse excel-
 sam apud posteros. Nestorem et Lycium Sar-
 pedonem, hominum fabulas, ex carminibus
 sonoris, artifices qualia sapientes concinnarunt,
 nouimus. Virtus enim inclitis carminibus diu-
 urna euadit. Paucis vero (id) assequi facile est.

 PYTH.

PYTH. IV.

ARCESILAO CYRENAEO.

Currū.

- Str.* 1. **H**odie oportet te viro amico adesse, bellicosae regi Cyrenes, vt pompam-agentē cum Arcesilao, o Musa, Latoidis debitum Delphisque secundes auram secundam carminum; vbi olim aureis Iouis aquilis assidens, non absente Apolline, sacerdos oraculo edixit: Battum conditorē frugiferae Libyae, sacra insula iam relicta, conditurum curribus-praestantem urbem in
- Ant.* 15. albicante vberē terrae; — et Medae vaticinium in animum reuocaturum cum septima et decima generatione Theraeum; Aetae quondam magnanima filia efflauit ex immortalis ore regina Colchorum. Dixit vero sic semideis Iasonis bellicosi nautis: Audite, filii fortium viroꝝ deorumque: Aio enim, ex hac mariuaga aliquando terra Epaphi filiam plantaturam esse urbium stirpem mortalibus caram,
- Ep.* 29. Iouis in Ammonis sedibus. — Delphinesque breuiter alatos (pinnatos) equis permutantes velocibus, habenas pro remis et currus gubernabunt procellipedes. Illud augurium eueniet (exitum habebit), vt magnarum urbium metropolis Thera fiat, quod olim Tritonidis ad ostia paludis a deo homini assimilato terram dante
pro

pro xeniis e prora Euphemus descendens accepit: faustum autem ei Saturnius Iupiter pater superintonuit tonitru; — Quando ancoram ^{Str. 2.} _{42.} aereum - os - habentem, velocis Argus fraenum, e naui suspendentibus occurrit (deus ille). Duodecim nimirum antea dies ex Oceano ferebamus super terga terrae deserta marinam trabem consiliis eductam meis. Tunc igitur soliuagus deus accessit splendida viri venerandi facie assumta: amicisque verbis orsus est, hospitibus velut aduenientibus benefici hospites coenam denunciant primum. — [Enim vero ^{Ant. 2.} _{56.} reditus causa dulces prohibebat (nos) manere]. Dixit vero, Eurypylum, terram - continentis filium immortalis Neptuni esse. Cum autem videret (nos) festinantes: statim arripiens dextra obuium terrae hospitale munus studuit (Euphemo) dare. Neque recusavit illam heros; sed in littora prosiliens manui eius manum cum contra porrexisset, accepit glebam diuinam. Audio autem eam submersam e naui marina diffluxisse aqua, — sub vespe- ^{Ep. 2.} _{70.} ram humido pelago illapsam. Vtique ipsam mandaueram saepe leuantibus - (herum) - labore famulis seruandam. At eorum oblitae sunt mentes. Atque nunc in hacce insula immortale profusum est Libyae spaciosae semen, ante tempus. Si enim domi eam (glebam) proiecisset in inferas Orci fauces, ad sacram Taenarum Euphemus vbi peruenisset, filius equitum - praesidis

praesidis Neptuni, rex, quem olim Europa
Tityi filia peperit Cephisi ad ripas: —

Str. 3. quarta generatione filiorum prognatorum sc
83. boles eius cum Danais latam illam cont
nentem accepisset. Tunc enim e magn
egredientur Lacedaemone Argiuoque sinu e
Mycenis. Nunc vero peregrinarum mulierum
plexibus (Euphemus) praeclarum suscipiet
genus (virorum,) qui in hancce benefici
deorum insulam venientes genituri sint virum
camporum nigrorum dominum, (Battum:
quem quidem auri-diuite aliquando in aed
Phoebus admonebit oraculis Pythium templum

Ant. 3. ingressum: — vt tempore seriore nauibus
97. multos deducat Nili ad pingue templum Saturni.
Erat haec Medae verborum series. Obstupuerunt
vero immoti silentio heroes diuinum reconditum
vaticinium audientes. Te vero, beate fili Polymnesti,
hoc sermone oraculum erexit sacerdotis Delphicae
sponte editum, quate saluere ter cum iussisset,
fato destinatum

Ep. 3. regem declarauit Cyrenes, — dum tu inter
211. rogabas: quomodo impedita loquela solui deorum
beneficio posset. Vtique etiam nunc, ceteris
floribus-purpurei veris in vigore, inter huius
(Batti) posteros octaua floret progenies, Arce
silaus: cui Apollo Pythoque gloriam per Amphic
tyonas praebuit cursus. Ego vero eum Misis
tradam et aureum vellus arietis. Ad illud enim
dum nauigabant Minyae, diuinitus
missi

missi ipsis honores originem habuerunt. —
 Quenam igitur initia fuerunt nauigationis? *Str. 4.*
 quaeque necessitas validis adamantinis illos al- *124.*
 ligauit clauis? Fatale erat Peliam ab illustri-
 bus Aeolidis interfici siue manibus, siue consi-
 liis saeuis. Venit nimirum animo eius pru-
 denti horrendum vaticinium apud medium
 umbilicum (Delphos) arborosae editum matris:
 vt virum altero tantum pede calceatum magno-
 p̄ere caueret, si quando altis e recessibus in
 apricam terram veniret talis inclitae Iolci —
 siue peregrinus, siue ciuis. Venit igitur tan- *Ant. 4.*
 dem hastis geminis vir terribilis; vestisque du- *138.*
 bliciter eum texit: altera, Magnetibus vsitata,
 applicans se admirandis membris; altera vero
 circa eam pardi pellis arcebat horrorem -incu-
 dentes imbres. Neque comarum cincinni de-
 onsi abierant pulcri, sed per totum tergum
 splendebant. Mox vero, recta accedens, sui
 constitit animi imperterriti experimentum dans
 in foro quum frequens esset turba. — Atque *Ep. 4.*
 eum quidem non agnoscebant; animaduerten- *152.*
 tium tamen aliquis dixit ita: Numquid hic est
 Apollo! neque sane aereo-curru-vtens mari-
 us est Veneris. In Naxo autem clara aiunt
 obiisse Iphimediae filios Otum, et te, o audax
 Ephialta rex. Etiam Tityum sagitta Dianae
 confecit velox ex inuicta pharetra depromta;
 vt quisque ad licitos amores adspirare amet. —
 Talia illi inter sese inuicem loquebantur. Mu- *Str. 5.*
 labus *165.*

labus autem politaque rheda concitate Pelias superuenit properans. Obstupuit autem statim adspecto bene-cognito calceo dextrum tantum circa pedem. Occultans tamen animo metum allocutus est eum: Quamnam terram, o hospes, profiteris patriam esse? et quaenam hominum te terrigenarum candido emisit ventre? odiosissimis mendaciis non contaminans (ea quae dicis) dic genus. — Huic autem confidenter placidis verbis sic respondit: Aio disciplinam Chironis me afferre. Ex antro scilicet venio a Chariclo et Philyra; vbi Centauri me filiae educarunt castae. Viginti autem postquam compleui annos, nihil neque facto neque verbo obsequioso illis significans redii domum, pristinum recuperaturus regni patris mei, quod olim Iupiter populorum duci Aeolo liberisque eius dederat, iniuste ab alio occupati, honorem. — Audio enim Peliam iniquum splendidis obsecutum praecordiis violenter illud nostris iuste imperantibus parentibus eripuisse; qui me, cum primum vidi lumen, insolentis regis veriti iniuriam, funere tanquam defuncti atro in aedibus cum eiulatu mulierum instituto, clam emiserunt fasciis in purpureis; noctem arbitram facientes itineris, Saturnioque nutriendum Chironi tradiderunt. — Sed harum quidem rerum capita tenetis. Equestrium vero parentum aedes vos, σ incliti ciues, indicate mihi aperte. Aesonis enim filius, indigena,

non

Ant. 5.
179.

Ep. 5.
193.

Str. 6.
206.

non peregrinam veni in terram aliorum. Centaurus vero me diuinus Iasonem nominans appellauit. Sic dixit. Atque illum ingressum cognouit oculus patris; eiusque ex senilibus palloebri ebullierunt lacrimae; suo in animo quandoquidem gaudisus est eximie, filium cum videret pulcherrimum hominum. — Tum *Ant. 6.*
220. ratres Aesonis ad eos ambo venerunt, illius ad famam: ex propinquo quidem Pheres fontem Hypereidem linquens; ex Messene vero Amythaon; statim etiam Admetus venit et Melampus lubentes ad patruelem. Conuiuui vero munere cum amicis verbis eos excipiens Iason, muneribus) hospitalibus conuenientibus praestitit omnem hilaritatem intendit, per totas quinque decerpens noctes atque dies sacrum aetitiaie florem; — at sexto die omnem ille *Ep. 6.*
234. ab initio serium sermonem propositum cum consanguineis communicauit. Illi vero obsequuti sunt. Statim vero ex sedibus proruit cum illis. Et venerunt ad aedes Peliae, irruentesque constiterunt. De iis vero cum audisset, ipse obuiam processit Tyrus comatum-studiosae filius. Placidum autem Iason molli voce stillans sermonem iecit fundamentum sapientum verborum: Fili Neptuni Pelaei, — sunt quidem hominum mentes velociores ad vtilitatem fraudulentam iustitiae *Str. 7.*
247. praefarendam, cum tamen ad asperum sibi sic viam parare soleant exitum. At me oportet et

et te, legitime fraenatis affectibus, texere futuram (nostram) felicitatem. Scienti tibi dico. Vna mulier Cretheique mater fuit et audacis consilio Salmonei; tertia vero generatione nos deinceps ab illis sati robur solis aureum cernimus. Parcae autem auersantur, si quia similitas intercedit cognatis, pudore (pietate inter eos) extincto. — Non decet nos duos aequaliter penetrantibus gladiis aut iaculis magnas maiorum opes partiri. Oves quippe tibi ego et bouum flauos greges relinquo agrosque omnes, quos ablatos meis parentibus depasceris, opes tuas alens. Neque me angit, quod tuam domum haec valde amplificant. Sed sceptrum regium et thronum, cui olim Crethides (Aeson) insidens equestrium dirigebat populorum iura; haec quidem sine communi molestia — reddet nobis, ne quod grauius inde tibi excites malum. Sic utique dixit. Placide autem vicissim allocutus est eum etiam Pelias: Ero talis. Sed iam me senilis, pars aetatis vrget; (adest mihi senectus;) tuae vero aetatis flos adhuc viget; potesque auferre iram inferorum. Iubet enim Phrixus profectum ad Aeetae thalamos suam animam piare, pellemque arietis villosam auferre, quo olim e mari seruatus fuit. — eque nouercae impiis telis. Haec mihi mirum somnium allapsum mandat. Ego vero oraculum consului apud Castaliam, si quid explorari posset; idque iussit me quam celerissime

rime

rime nauis suscipere profectionem. Hunc tu
 laborem sponte perface, tum tibi monarchiam
 et regnum iuro me traditurum, firmum iusiurandum
 (is, per quem sancte iuratur) testis adsit nostrum
 vtrique Iupiter genialis. In pactum hoc vbi
 conuenissent, discesserunt. At Iason ipse iam
 — incitabat praecones instantem nauigationem
 vt denunciarent vbiq. *Ant. 3: 302.*
 statim vero Saturnii Iouis filii tres nigrisque
 superciliis-ornatae Alcmenae Ledaque inuicti-
 pugnatore venerunt, duoque alte-comati viri,
 Neptuni soboles, reueriti (Iasonis) virtutem,
 que Pylo et a promontorio Taenaro; quorum,
 Amphemi quidem tuaque, o Periclymene for-
 tissime, gloria insignis (hac expeditione) red-
 dita est. Apolline vero natus, citharoedus
 Arminum pater, accessit laudibus clarus Or-
 cheus. — Misit porro Mercurius auream-
 virgam-gestans duos filios ad difficilem labo-
 rem, vnum Echionem, iuuentae vigore plenos,
 terum Erytum; statim autem, ad Pangaei
 montis radices habitantes, venerunt. Promptus
 iam animo lubenti cito armauit Zeten Calain-
 ae rex ventorum, pater Boreas, viros ambo
 as terga horrentes purpureis. Hocce ad in-
 spectendos-animos-potens dulce in Semideis
 desiderium accendit Iuno — nauis Argus: *Str. 9: 329.*
 quis relictus periculorum expertem, apud
 matrem maneret, vitam fouens; sed vt vel
 portis cum periculo ornamentum pulcerrimum

virtutis suae aequalibus assequeretur cum aliis. In Iolcum vero postquam descendit nautarum flos: recensuit omnes, postquam laudasset, Iason. Et vero vates ex auguriis sortibusque vaticinans sacris Mopsus, nauem conscendere iussit exercitum promptus (auguria fausta nuntians). Postquam autem e rostro desuper suspenderant ancoras: — auream manibus capiens phialam dux, in puppi, patrem Coelitum, fulminatorem Iouem, et celeres fluctuum ventorumque motus precabatur et noctes, et maris vias, diesque felices et optabilem reditus fortunam. E nubibus vero ei respondit tonitruum fausta vox; splendidique venerunt radii ex fulgure erumpentes. Animum autem heroes receperunt dei prodigiis confisi. — Iussit vero eos incumbere remis prodigiorum speculatorum dulces indicans spes. Remigatio igitur asperarum manuum labore indefessa successit; Notique flatibus ad Ponti Axini ostium acti venerunt; vbi sacrum Neptuno marino constituerunt delubrum: fuluus autem Thraciorum taurorum grex aderat: diuinamque lapideam aram. In periculum vero graue coniecti, domino supplicabant nauium (nauigationis) — vt concurrentium impetum ineluctabilem effugerent petrarum. Geminae enim erant, viucae, volebanturque velociores, quam grauiter-stridentium ventorum acies. Sed iam mortem illis Semideorum nauigatio adducebat. Phasias autem

Ant. 9.
343

Epod.
9. 357.

Str. 10.
370.

autem deinde ingressi sunt, vbi nigris Colchis
 robur (h. se) admouerunt (cum iis congressi
 sunt) Aetam apud ipsum. Domina autem
 acutissimorum telorum Cypria Venus versico-
 lorem torquillam, indissolubili quatuor radio-
 rum rotae alligatam, — furiosam auem, pri- *Ant. 10.*
 mum ad homines coelitus detulit, precesque *384.*
 incantatrices edocuit sapientem Aesonidam, vt
 Medae eximeret parentum reuerentiam, de-
 siderabilisque Graecia ipsam in pectore arden-
 tem versaret flagello Suadae. Atque mox illa
 (Medea) summam laborum paternorum (a patre
 niunctorum) ostendit Iasoni, oleoque permixta
 emedia dolorum dedit quibus vngeretur; pa-
 tique sunt communes nuptias dulces inter se
 iungere. — At postquam Aetes adamanti- *Ep. 10.*
 um in medio aratrum statuerat, et boues, qui *398.*
 ammam e flauis malis spirabant ardentis ignis,
 ereisque vngulis pulsabant terram alternis:
 os adductos iugo admouit solus (Aetes); re-
 osque sulcos in longum ducens egit, et gle-
 as-emittentis ad orgyae altitudinem dissecuit
 orsum terrae. Tum ita dixit: Hoc opus, rex
 ii praest nauĩ, mihi si perfecit: incorru-
 ibile stragulum auferat, — vellus splendi- *Str. 11.*
 am aureo villo. Sic eo dicente, abiecto Iason *411.*
 roceo vestimento, deo fretus, aggrediebatur
 um. Ignis vero eum non turbabat veneficio-
 um-peritissimae hospitaē praeceptis (medica-
 inibus). Protracto vero aratro bubulis quum
 religas-

viam) Demophili mentis. Ille enim inter pue-
ros iuuenis, in consiliis vero senex, quasi as-
secutus centennem vitam. Priuat maledicen-
tiam splendida voce, didicitque iniuriosum
Ant. 13. odisse — non contendens contra bonos, ne-
507. que procrastinans rem vllam; quandoquidem
tempus opportunum inter homines breue spa-
tium habet (mox praeterit); ille vero bene id
nouit, comitaturque eum (opportunitas) famu-
la non tanquam fugitiua. Aiunt vero esse hoc
molestissimum, nosse honesta (bonorum sen-
sum habere), at ex necessitate extra ea habere
pedem (iis carere). Et sane ille (tanquam alter)
Atlas cum coelo (ita ipse cum aerumnis) collu-
ctatur nunc procul patria a tellure, et a posses-
sionibus suis. Soluit tamen Iupiter immortalis
etiam Titanas: et tempore mutationes (fiunt),
Ep. 13. cessante vento, — velorum. Sed optat, per-
521. nicioso morbo exantlato (exilio), tandem do-
mum videre; ad Apollinisque fontem conuiuia
frequentans animum tradere iuuenili hilaritati;
saepeque inter sapientes ciues affabre-factam
citharam gestans, in otio quieto pulsare, nec
sane cuique damnum inferens, nec patiens
ipse a ciuibus quicquam. Atque tum narra-
verit, qualem Arcesilao inuenerit fontem prae-
clararum laudum nouum, Thebis hospitio
exceptus.

PYTHIA

PYTH. V.

ARCESILAO CYRENAEO.

Curru.

Diuitiae magnam vim habent, quum quis *Str. 1.*
 mortalis virtute temperatas intemerata, for-
 tuna tradente, habeat eas multorum-amico-
 rum-conciliatrices comites. O beate Arcesi-
 lae, tu vtique, ab inclitae aetatis primis gra-
 dibus vsque, cum gloria eas tenes, voluntate
 aureo-curru-vecti Castoris, serenitatem qui
 post hibernam procellam in tua fulgere facit
 beata domo. — Sapientes vero pulcrius (bene) *Ant. 15.*
 ferunt diuinitus-datas opes. Te vero ince-
 dentem in iustitia magna felicitas amplectitur,
 tum quia rex es magnarum vrbium, oculusque
 congenitus (h. e. tuus) prae se fert veneran-
 dam hanc maiestatem cum prudentia tua con-
 iunctam; tum vero beatus etiam nunc es, glo-
 riosa quod victoriam iam in Pythiade (Py-
 thico sollenni) equis adeptus accipis huncce
 victoris pompam ducentem virorum hymnum,
 — Apollineum ludicrum. Idcirco ne obli- *Ep. 1.*
 uiscaris, in Cyrene, pulcrum circa hortum *29.*
 Veneris, celebratum (illud): omnia quidem ad
 Iuleum auctorem referre. Amato vero Carrho-
 um eximie inter amicos: qui non Epimethei
 secum habens sero-sapientis filiam Excusatio-
 nem

nem Battidarum peruenit ad domos iura-
 lentium; sed currus victorialis, ad aquam Ca-
 staliae hospitio exceptus, praemium imposui-
 Str. 2. 43. tuis comis, — saluis habenis equorum ve-
 locium duodecim-cursus-emensorum in cam-
 po sacro. Fregit enim instrumentorum robu-
 nullum, sed pendent dedicata, quaecunqu-
 manu-fabricantium fabrorum opera asseren-
 Crisaeum collem praeteruectus est, in cau-
 saltu Dei; totidem (haec) tenet cupressin-
 trabs, ad statuam prope, Cretenses quam sa-
 gittarii in templo Parnassio collocarunt, vniu-
 Ant. 2. 57. arboris truncum. — Beneuola itaque dece-
 mente benefactorem excipere. Te vero,
 Alexibii filii, (Carrhote,) pulcricomae illustrar-
 Gratiae (Musa lyrica), beatus qui habes etiam
 post magnum laborem carminum praestantissi-
 morum monumentum. Inter quadraginta enim
 lapsos aurigas tu integrum currum reportari
 intrepido animo rediisti iam in Libyae cam-
 pum ex splendidis certaminibus patriamque
 Epod. 2. 71. urbem. — Laborum vero nemo exsors es
 neque erit. Batti vero permanet prisca felicitas
 in vtraque licet fortuna; propugnaculum vi-
 bis, lumenque clarissimum hospitibus. Illi
 sane et frendentes leones prae timore fuger-
 runt, linguam quando illis attulit transmar-
 nam. Nam auctor coloniae deducendae dedit
 Apollo bestias graui metui, vt ne rector
 Str. 3. 85. Cyrenes irritus fieret in oraculis. — Qui
 gra

raium morborum remedia viris et mulieri-
 bus distribuit, praebetque citharam, datque
 Musam quibuscunque voluerit, placidam in
 animam immittens tranquillitatem; antrum-
 que regit fatidicum, per quod et Lacedaemone
 regisque diuinaque in Pylo habitare fecit stre-
 nos Herculis posteros Aegimiique. At meum
 et, praedicare, quod e Sparta venit, amabile
 locus: — Vnde oriundi venerunt in The- *Ant. 3.*
 m Aegidae, mei maiores, non sine numine; *99.*
 sed fatum quoddam duxit. Inde accepto mul-
 tum victimarum epulo, tuis, o Apollo, Car-
 nis, sacro celebramus Cyrenen pulcre - ex-
 ductam urbem, quam incoluere (tum) aere-
 smati hospites Troiani Antenoridae. Cum
 Helena enim venerunt, fumantem patriam post-
 am viderant — in bello. Equestrem au- *Ep. 3.*
 tem gentem (hanc) religiose excipiunt (colunt) *113.*
 prius adeuntes eos et munera afferentes inco-
 n, quos Aristoteles (Battus) adduxit, nauis
 velis velocibus maris profundam viam ape-
 ruit: condiditque lucos maiores deorum stra-
 que in Apollineae salutaris - hominibus pom-
 e vsum rectam planitiem, equis - perstrepen-
 tem Scyrotam viam; vbi in extrema parte
 seorsum iacet mortuus. — Beatus qui- *Str. 4.*
 am ille inter homines habitabat, herosque *127.*
 in istea populo cultus. Seorsum vero ante do-
 mos caeteri reges sacri sortiti sunt sepulcrum.
 Magnam vero virtutem, rore molli adpersam
 hymno-

hymnorumque liquoribus, audiunt alicubi s
 terris-viuente animo, suam felicitatem, si
 que commune decus iusteque debitum A
 silae, quem in choro canentium iuuenum d
 aureo-euse-insignem Phoebum celebrare
 Ant. 4. cum habeat ex Pythone praemium victori
 141. impensarum, carmen iucundum. Virum il
 laudant prudentes. Vulgo-dictum dico. P
 stantio rem aetate mentem alit; linguaque
 mique virtute alas expandens inter volu
 aquila est, et in certaminibus muri instar
 bur (ipsi est;) interque Musas ales inde a
 tre cara, celebratusque curruum agitator
 Ep. 4. tus. — Et quotquot sunt indigenarum
 155. dum viae, aggressus est ille, numenque
 nunc propitium perficit virtutem, (facit v
 sequatur, quod aggreditur,) et vero in pe
 rum, o Saturnii dii, detis, vt in factis cons
 que habeat (eam), ne fructibus-exitialis
 torum hibernus flatus foedet aeuum. I
 vtique mens magna gubernat fortunam v
 rum (ipsi) carorum. Precor eum Olym
 hanc (similem huic Pythicae) vt conferat v
 riam in Batti genus.

PYTH. VI.

XENOCRATI AGRIGENTINO.

Curru.

idite. Vtique enim paetos-oculos-habentis ^{Str. 1.}
 meris aruum Charitumque aramus (carmen
 amus), ad, umbilicum horrisonae terrae,
 plum accedentes, de Pythicis victoriis vbi
 cibus Emmenidis fluuialique Agrigento at-
 adeo Xenocrati paratus hymnorum (pro-
 r victorias Pythicas) thesaurus in diuite
 ollineo asseruatur luco, — quem neque ^{Ant. 10.}
 ernus imber cum impetu irruens, horriso-
 nubis exercitus immitis, neque ventus in
 essus maris rapiat, conuecto vndique (a flu-
 us) sabulo illisum. At ille, luce vultum in
 dida (h. e. vultus-serenante cum laetitia),
 ri tuo, Thrasybulè, communemque generi
 , sermonibus mortalium inclitam, curulem
 toriam Crisaeis in vallibus, annuntiabit. —
 vtique eam (victoriam) dextre manu tenens, ^{Str. 2.}
 tum colis praeceptum, quod olim in monti-
 aiunt Philyrae filium forti (a parentibus)
 o Pelidae commendasse: vt praecipue qui-
 n inter deos Saturni filium grauisonum ful-
 rum fulminumque rectorem coleret; eodem
 o etiam honore parentum vitam fati-con-
 sam nunquam priuaret. — Fuit et antea ^{Ant. 2.}
 Antilo- ^{28.}

Antilochus fortis mente hac praeditus, qui
 cubuit pro patre, homicidam quum sustinu-
 ducem exercitus Aethiopum Memnonem.
 storeum enim equus currum remorabatur
 ridis a telis saucius; at ille (Memnon) imm-
 bat validam hastam. Tum Messenii senis
Str. 3. calsa mens inclamavit filium suum. —
37. que vero irritum verbum emisit. Sed
 (aduersus hostem) diuinus ille vir (Antiloc-
 redemit morte vitam patris, visusque est
 maiores inter adolescentes, facinore in-
 perpetrato, summus esse pietate erga pare-
 Atque haec quidem in praeteritis sunt. In
Ant. 3. nostros vero etiam Thrasybulus paternam
46. xime ad regulam incedit, — patru-
 (proxime) accedens, decus (virtutis) exhib-
 prudentiaque diuitias regit, nec iniustum
 insolentem iuuentae florem decerpens, se-
 pientiam in recessibus Pieridum. Ad te
 que, terrae quassator, qui equestrem ince-
 inuenisti, valde probato (tibi) animo, Nept-
 sese applicat. Dulcis vero eius mens, e-
 in conuersando cum conuiuis, apum su-
 cancellatum opus.

PYTH. VII.

MEGACLI ATHENIENSI.

Quadrigis.

cerrimum magna vrbs Athenae (sunt) pro- *Str. 1.*
 mium, quo Alcmaeonidarum late - potenti
 ni fundamentum carminum in quadriga-
 victoria iaciatur. Siquidem quamnam
 am, quamque familiam habitantem in Grae-
 praedicem fama illustriorem? — In omni- *Ant. 8.*
 enim ciuitatibus fama versatur Erechthei
 um, (Alcmaeonidarum,) qui tuam, o
 llo, aedem in Pythone diuina admirandam
 tulerunt. Impellunt vero etiam me ad
 ndum quinque in Isthmo victoriae, vna-
 praecellens apud Iouis Olympiam, duae-
 e Cirrha, — vestrae, o Megacles, et *Epod.*
 genitorum. Nupero autem successu felici ^{15.}
 leo aliquantum; id vero doleo, inuidiam
 pere praeclara facinora. Aiunt vtique, (noto
 o) sic homini, in stabili etiam florentequae
 itate, quandam tamen rerum vicissitudi-
 accidere solere.

PYTH.

PYTH. VIII.

ARISTOMENI AEGINETA.

Luctatori.

- Str.* 1. Blanda Tranquillitas, Iustitiæ o vrbes-ar-
ficans filia, consiliorumque et bellorum tei
claves supremas, Pythicae victoriae decus
stomenis accipe. Tu enim aequa et ager
admittere pariter nosti tempore oportu
- Ant.* 10. — Tu vero etiam, quando quis immite c
odium immiserit, aspera, aduersariorum
currens robori, ponis insolentiam in fu
maris. (h. e. submergis, opprimis.) Quar
infauste lacescere non praeuiderat Porphy
Lucrum id quidem gratissimum est, quod
- Ep.* 19. volentis ex aedibus auferat; — per
(maiolem) vero etiam magna-iactantem l
factare (illa) solet tandem. Typhos Cilix
ticeps eam non effugit, neque adeo rex Gi
tum; sed domiti sunt fulmine, sagittisque A
linis; Qui beneuola mente Xenarcis filium e
pit e Cirrha coronatum herba Parnassia (la
- Str.* 2. Doricoque hymno. — Neque vero Gi
30. excidit (sine decoribus et laudibus est) ius
ciuitatem-habens, virtutibus inclitis Aea
rum incendens (ciuium animos) insula;
perfectam habet gloriam iam inde ab ir
Multaque quippe celebratur victricia ad certar
educ

casae, acresque excellentissimos heroas ad
 mas; — quo nomine etiam inter homi- *Ant. 2.*
 conspicua est. Mihi vero non vacat tra- *39.*
 e omnem (hanc laudum) prolixitatem ly-
 que et cantui molli, ne fastidium super-
 iens molestum sit: Quod vero ante pedes
 i est praeclarorum facinorum recentissi-
 m debitum tuum, o puer, procedat cur-
 s, mea arte volans. — Lucta enim auun- *Epod.*
 rum vestigiis insistens, neque Olympiae *2. 48.*
 orem Theognetum dedecoras neque Clito-
 hi victoriam in Isthmo membris-robustis-
 ortatam. Augens vero gloriam tribus Mi-
 darum, laudem reportas illam, quam olim
 ei filius (Amphiaras) subindicavit praeui-
 s ad septiportes Thebas filios constanter
 ntes bellum, — quum Argis iterum (ad *Str. 3.*
 agnandas Thebas) venissent Epigoni. Sic *59.*
 m dixit: in pugnantibus natura generosus
 escit patrum in filiis animus. Intueor
 te Alcmanem draconem varium corusco in
 o versantem, (clipeum maculoso dracone
 nem) primum (inter primos pugnantem)
 admi portas. — At, afflictus priori clade, *Ant. 3.*
 c (in Epigonorum bello) faustioris tenetur *68.*
 rii nuntio Adrastus heros: etsi domestica
 ersa fortuna vtetur. Solus enim e Da-
 um exercitu, interfecti ossibus collectis
 (Aegialei,) numine deorum redibit exer-
 cum incolumi — ad Abantis spatiosos *Ep. 3.*
 vicos *77.*

vicos (Argos). Talia quidem edixit Ampl
 raus. Laetatus vero et ipse Alcmanem co
 nis peto aspergoque hymno; vicinus siquid
 et possessionum mearum custos obuius
 factus eunti mihi ad terrae vmbilicum c
 berrimum vaticiniaque attigit (vaticinatus r
Str. 4. est) congenita arte. — Tu vero, longe ia
 88. lans, qui omnes - recipiens - templum cele
 gubernas Pythonis in vallibus, maximam
 dem ibi victoriarum praebuisti; domi
 antea auide - apprehensam quinquertii vi
 riam in festis tuis praebuisti, o rex. Prop
Ant. 4. autem, precor, animo — adspicias hoc,
 97. singula ista pererro, carmen. Hymno qui
 dulcisono Veritas adstat. Deorum autem
 ram immortalem exposco, o Xenarces, ves
 fortunae. Si quis enim bona consequitur
 cum magno labore, multis quidem imper
Epod. rum videtur sapiens ille — opes amplifi
 4. 106. consiliorum prudentia. Enimuero non haec
 nes homines sunt, sed deus praebet; alias al
 sursum attollens, alium subter manuum li
 mentum deprimit. Tu vero, et Megaris
 portasti victoriam recessuque in Maratho
 Iunonisque in certamine patrio victoriis tri
 cibus, o Aristomenes, vicisti fortitudine;
Str. 5. quatuorque irruisti desuper in corpora,
 117. meditans; quibus neque reditus pariter
 cundus in Pythiis redditus est, neque reu
 apud matrem risus dulcis excitauit gaudi

ed per angiportus, aduersarios subueriti tre-
 didant, calamitate sauciati. — Qui vero de-^{Ant. 5.}
 us aliquod recens nactus est, magnam ob fe-^{126.}
 citatem (quae) ex voto (obtigit,) euolat alata
 irtute, habens praestantiolem fructum diui-
 larum. At enim breui mortalium felicitas cre-
 dit; sic vero etiam (breui) procidit humi, infe-
 o decreto (fato) quassata. — Diei vnus ^{Epod.}
 ios!) Quidnam est quis? quid non est quis? ^{5. 135.}
 mbrae somnium homines. Cum tamen splen-
 or a-Ioue-datus venerit, fulgens adest lumen
 ominum et suavis vita. O Aegina, cara ma-
 r, libero populo ciuitatem hancce cura, cum
 ue et rege Aeaco, Peleoque et praestantissimo
 lamone cumque Achille.

PYTH. IX.

TELESICRATI CYRENAEO.

Armato Cursori.

olo aereum-clypeum-gestantem Pythicum ^{Str. 1.}
 storem Telesicratem cum (adiuuantibus) pul-
 e-cinctis praedicans Gratiis celebrare, felicem
 um, equestris decus Cyrenes, quam venti-
 epis ex Pelii recessibus conatus quondam
 tonae filius rapuit, vexitque aureo virginem
 matricem curru (in Libyam): vbi eam peco-
 ae et maxime-frugiferae constituit dominam
 PIND. Carm. Vol. II. F terrae,

terrae, vt radicem (solum) orbis terrarum te
Ant. 16. tiam amabilem florentem inhabitaret. — E
 cepit vero argentipes Venus Delium hospite
 diuinos currus attingens manu leuiter; ips
 rumque dulci connubio amabilem adiunxit v
 recundiam, nuptias deo parans cum praepote
 tis filia Hypsei; qui Lapitharum violentoru
 tunc erat rex, ab Oceano genere heros sec
 dus; eum olim Pindi claris in conuallibus N
Ep. 51. delectata Penei lecto Creusa pepererat — T
 rae filia. Ille autem lacertis-decoram educa
 filiam Cyrenen, quae quidem neque telari
 retrogradas amauit vias, neque conuiuio
 domesticas inter socias oblectationes, sed ia
 lisque aeneis venabuloque pugnans conficie
 feras bestias: multam profecto et tranquill
 armentis securitatem praebens paternis; e
 vemque illum concubitorem, parum palpe
 incumbentem somnum consumens (somno
Str. 2. rum indulgens) sub auroram. — Inu
45. eam aliquando ampla-pharetra instructus, le
 cum robusto solam luctantem sine armis, i
 lator Apollo. Statim vero ex aedibus (eu
 tum) Chironem allocutus est sermone: S
 antro, Phillyride, egressus animum feminae
 magnum robur admirare; qualem intre
 pugnam superinducat capiti (sibi), discrim
 maius puella pectus habens; timoreque
 turbantur praecordia. Quis eam hominum
Ant. 2. nuit? quam auulsa stirpe — montiur
60.

cessus habitat vmbrosorum? experiturque ro-
 tur immensum. Tasne est inclitam manum ei
 asferre? ane etiam per amplexus demetere
 mellitum florem? Huic vero Centaurus grauis
 lacido blande ridens supercilio consilium
 tum statim reddidit. Sunt, o Phoebæ, oc-
 ultae ad sacros amores clauēs sapientis Suade-
 e; et inter deos pariterque homines verentur
 omnes) palam (aperta vi) dulcibus frui primum
 amplexibus. — Namque te, cui non licet ^{Ep. 2.}
 nemquam mendacio aggredi, commouit blan- ^{75.}
 ds amor, vt simulate eloquereris hunc sermo-
 m. Puellae vero quorsum genus interrogas,
 rex? qui certum omnium rerum exitum no-
 et omnes vias, quotque tellus verna folia
 sistit, quantaque in mari et fluuiis arenae vis
 ctibus impetuque ventorum voluitur; quod-
 e futurum est, et quando futurum est, bene
 spicis. Si tamen licet etiam cum sapiente
 attendere (apud artis vaticinandi peritum va-
 nari), — edicam (quae futura esse prae- ^{Str. 3.}
 tio). Huic maritus venisti vallem in hanc- ^{89.}
 et es eam trans mare, Iouis eximium in-
 tum, transportaturus. Ibi eam (aliquando)
 itatis reginam constitues, populo adducto
 alari ad collem campis vndique cinctum.
 hic autem spatiosa - prata - habens sacra tibi
 aya excipiet gloriosam nympham aedibus in-
 eis beneuola; vbi statim ei tenendam legiti-
 donabit terrae portionem, neque frugife-
 rarum

Ant. 3.
104. rarum plantarum expertem, neque ignotas animantibus. — Ibi filium pariet, quem inclitus Mercurius, pulcrithronis Horis Terraeque, susceptum cara a matre, tradet. Illae vero genibus suis imposito infanti nectar labi et ambrosiam instillabunt, facientque eum immortalis, Iouem et sanctum Apollinem, gaudium amicorum, et proximum comitem ouium Venatorem et Pastorem, ab aliis vero Aristae appellandum. Sic locutus instigauit eum, iucundum nuptiarum perficeret exitum.

Ep. 3.
119. Celeris autem est, si quid dii moliuntur, ac viaeque breues. Illud illa dies peregit. Talamoque concubuerunt in aureo Libyae, in loco pulcerrimam urbem (Nympha Cyrene) tatur inclitamque certaminibus. Atque natus apud Pythonem diuinam Carneadae filius fortunatissimae ipsam admouit fortunae, ubi uisus est Cyrenen. Quae ipsum benigne excipiet, pulcris-feminis-insigni patriae

Str. 4.
133. riam amabilem afferentem e Delphis. — gnae virtutes semper capiunt copiosas laudem in copiosis tamen (in magna rerum dicenda copia) pauca ornate-edisserere, auditio (grati) sapientibus. Opportunitas autem similis quaque re tenet summam. Nouerunt aliquando et Iolaum, non aspernatum eam opportunitatem, septiportis Thebae: quem, Eurypostquam caput amputauerat ensis acie, diderunt ima sub terra in curruum-agitur

Ar

Amphitryonis sepulcro; vbi paternus auus eius
 atorum hominum (Thebanorum) hospes iace-
 at, quum ad equis-albis-tritos Cadmeorum
 omnigrasset vicos. — Peperit ex eius Io-^{Ant. 4.}
 isque amplexibus prudens vnico partu Alcme-^{148.}
 a geminorum inuictum robur filiorum. Mu-
 as ille fuerit, qui Herculi os non applicet, (ei
 armine celebrando vocem non accommodet,) e-
 que Dircaearum aquarum semper memine-
 rit, quae illum educarunt et Iphiclem; quibus
 ego praeclarum ex voto carmen pangam, bene-
 cio ab iis affectus. Gratiarum celebrium
 modo) ne me deficiat purum lumen! Aeginae-
 ae enim, aio, Nisique in colle (Telesicratem)
 r ciuitatem hanc (Cyrenen) celebrem fecit, —
 citurnam laudum inopiam victoria effugiens.^{Ep. 4.}
 uapropter, si quis ei amicus sit ciuium, si quis^{163.}
 luersarius, hoc vtique publice bene gestum,
 a, praeceptum violans marini senis (Nerei),
 det. Ille etiam inimicum, praeclaras res ge-
 ntem, toto animo et pro iustitia laudare iube-
 t. Saepissime victorem te etiam in sacris sta-
 t Palladis vidi; tacitaeque quaelibet carissi-
 mum sibi maritum virgines aut filium optabant
 , o Telesicrates, (sibi) esse; — in Olym-^{Str. 5.}
 cis quoque et profunde-sinuosae Terrae cer-^{177.}
 minibus inque omnibus etiam domesticis (Li-
 ycis). Eninvero sunt, qui a me, qui siti
 rminum medeor, exigant munus carminum
 enuo, vt excitem antiquam etiam maiorum
 suorum

suorum gloriam: quales Libycam ob feminam profecti sunt Irasam ad urbem Antaei, ad pulcherrimam proci celeberrimam puellam; quam admodum multi optimates virorum ambierunt cognati, multique peregrinorum; nam admirabilis forma — erat: auroque-coronatae puertatis fructum florescentem decerpere volebant. Pater autem filiae parans illustrius conjugium, audiuerat, Danaus quondam Argivus quales nactus esset quadraginta et octo virginibus, antequam medius dies illuxisset, velocissimas nuptias. Statim enim collocauerunt uniuersum (puellarum) chorum ad metas certaminis, certaminibusque pedum iusserat discernere heroes, quam habiturus esset quisque eorum, quotquot generi futuri ad eas accesserant. — Similiter igitur Libys iungens dabit filiae sponsum. Ad lineam ipsam ornatae eam constituit, finis ut esset (laborum) extremus. Dixitque in medio, abducturum eam qui primus prosiliens eius attigisset amictum. Tum Alexidamus, postquam emensus est rapidum cursum, virginem venerandam, manus eius apprehendens, duxit equestris Nomadum per agmen; multa(que) in ipsa illi proiciebant flores et sarta: multas uero iam antea alas acceperat victoriarum.

Ant. 5.
192.

Ep. 5.
207.

PYTHIA

PYTH. X.

HIPPOCLEAE THESSALO.

Diauli cursori.

Felix, o Lacedaemon! o beata Thessalia! In *Str. 1.*
 troque vno ex patre Aristomacho Herculis
 rogenies imperat. Quid? an gloriior inten-
 estiue? Imo vero me Pythoque et Pelin-
 teum vocat Aleuaeque filii, Hippocleae vo-
 ntes asserre in pompa victorem-ducentium
 rorum inclitam vocem. — Expertus enim *Ant. 11.*
 it certamina, in concilioque Amphictyonum
 rnassius eum recessus diauli-cursorum iu-
 num supremum renunciauit. O Apollo, lae-
 is enim hominum exitus et exordium (quic-
 uid perficiunt aggrediunturque) moderante
 amine procedit, tuis vtique consiliis ille hoc
 trauit; congenitaque ipsi indoles insistere
 am fecit vestigiis patris (Phriciae), — bis *Ep. 21.*
 ympionicae in bellicis Martis armis; fecit
 iam ampla-prata-habente certamen sub Cir-
 ae rupe pedibus-victorem Phriciam. Ad-
 t fortuna futuris quoque diebus, magnificae
 uitiae (felicitas) vt floreat ipsi. — (Eorum- *Str. 2.*
 ue quae) in Graecia (sunt) decorum nacti non *29.*
 dignam portionem, ne in odiosas diuinitus
 cissitudines incidant. Deus adsit eis inoffenso
 nimo. Fortunatus vero et a poëtis celebra-
 tus

- tus vir ille est, quicumque manibus aut pedum virtute victor maxima praemiorum reportauit audaciaque et robore; — et viuens adhuc iuuenem filium pro parte sua viderit adeptum coronas Pythias. Aereum coelum nondum ascensum iis; quamcunque vero nos mortale genus felicitatem attingimus, eam assecutus penetrat ad extremum nauigationis terminum. Ad Hyperboreorum vero populum neque nauibus neque pedestri itinere inueneris mirabilem viam; — apud quos olim Perseus epulatus est dux, quum, domos eorum ingressus, sacrificantes deo inuenisset inclitas asinorum hecatombas; quorum(que) festis dapibus iugiter laetisque vocibus maxime Apollo gaudet, ridetque videns lasciuiam exultantium bestiarum. —
- Str.* 3. 57. Musa autem non exulat a moribus ipsorum. Sed vbique chori virginum lyrarumque strepitus sonitusque tiliarum mouentur; lauroque aurea comas redimientes epulantur hilariter; neque vero morbi neque perniciose senectutis attingunt sacram gentem; laborumque et bellorum expertes — habitant, euitantes vltimam Nemesin. Audaci autem spirans coram venit aliquando Danaes filius, ducebat autem Minerua, ad hunc beatorum hominem contum; occiditque (inde profectus) Gorgonem et variegatum draconum iubis caput, rediens insularibus, lapideam mortem, asserens. Miles vero, mirabilia — diis perficientibus, nil vnquam

quam esse videtur incredibile. Remum in-
 be, illicoque ancoram fige in terra e prora
 oiectam latentis auxilium scopuli. Laudato-
 rum enim flos hymnorum ad aliam subinde,
 lut apis, festinat memorationem. — Spero ^{Str. 4.}
 tem me, dum Ephyraei (tribules) carmen ^{85.}
 ca Peneum dulce modulantur meum, Hip-
 cleam hunc magis etiam carminibus ob coro-
 s effecturum esse admirandum inter aequales
 ioresque, iuenculisque virginibus curam
 carminum argumentum). Etenim aliis alio-
 m desiderium pungere solet pectora: —
 ae vero quisque appetit, ea consecutus, aui- ^{Ant. 4.}
 m habeat (habere eum par est) studium rei ^{95.}
 aesentis; post annum autem euentura obscu-
 m est praeuidere. Fretus sum hospitalitate
 neuola Thoracis, qui meum expetens offi-
 im, hunc iunxit currum Pieridum quadrii-
 m, amans amantem, ducens ducentem be-
 uole. — Exploranti vero et aurum per ^{Ep. 4.}
 obationem refulget, et mens recta. ^{105.} Fratres
 oque (eius) collaudabimus probos, quoniam
 altum efferunt (illustrant) morem (iustituta)
 aessalorum fontes. Penes enim probos
 oposita sunt (ibi) paterna augusta ciuitatum
 peria.

 PYTH.

superarunt Graecanicam turbam velocitate. I
vinitus (quotquot deorum numine obtingu
appetam bona; iis studens, quae assequi li
per vitam. Decorum enim ciuiliū cum
prehenderim mediocria diuturniore felicit
florere, improbo sortem tyrannidum:
communibus virtutibus intentus sum (stude
Inuidi autem puniuntur noxa. Si quis fel
tatis fastigium assecutus, tranquilleque dege
a graui iniuria se cohibuit, is nigrae ter
num pulcriorem mortis consequi solet, d
cissimae soboli, bonae famae, bonorum pr
stantissimum, donum relinquens. — Qu
Iphiclidem (quoque) celebrem facit Iola
hymnis decantatum et Castoris robur teq
o rex Pollux, filii deorum, die vno in sedi
(sepulcro) Therapnes, altero vicissim habit
tes in Olympo.

Ant. 4.
82.

Epod.
4. 91.

ΠΥ

PYTH. XII.

MIDAE AGRIGENTINO.

Tibicini.

go te, o splendoris amica, pulcerrima mor- *Str. 1.*
 bus-habitatarum vrbium, Proserpinae se-
 ; quae ad ripas pecorosi habitas Acragan-
 aedificiis-bene-constructum collem, propi-
 o regina, immortalium hominumque cum
 euolentia, accipe coronam hanc ex Pythone
 stris Midae, eumque ipsum, Graeciam qui
 peravit arte; quam quondam Pallas inuenit
 lacium Gorgonum tristem lamentationem
 utexens (concinmans, imitata) Minerua —
 am e virgineis inaccessisque serpentum capi- *Ant. 15.*
 us audiuit fusam luctuosa cum aerumna;
 um Perseus tertiam interfecisset sororum,
 rinae Seripho incolisque exitium fatale affe-
 us, vtique et diuinum Phorci excaecauit ge-
 s et conuiuium Polydectae reddidit funestum
 trisque longam seruitutem coactumque con-
 ium, pulcerrimae caput quum abstulisset
 edusae — filius Danaes; quem ex auro *Str. 2.*
 na est sponte-pluente natum esse. Sed post- *29.*
 am ex his carum sibi virum laboribus serua-
 rat virgo (Minerua), tiliarum effecit omniso-
 m cantum, vt Euryalae ex rapacibus genis
 missum instrumento (hoc musico) imitaretur
 perstre-

perstreperum luctum. Inuenit dea. At cum
inuenisset eum (tibiae cantum), mortalium
vsum constituit (hunc) capitum multorum (a
guineorum in capite Medusae sibilantium) con
centum illustrem, populos-cientium procul
certaminum, — tenui egredientem aereque
calamisque, qui prope pulcris-choris-aptam ha
bitant (nascuntur) urbem Charitum (Orchi
menum), Cephisidis in luco, fidi choros-age
tium testes. Quaecunque vero hominibus
licitas contingit, nulla est sine labore; sine
tamen eum vel hodie deus. Fatum non est
euitabile. Sed erit (esse potest) tempus, quo
etiam insperato aliquem opprimendo, praeter
opinionem aliud dabit, aliud non (dabit).

Ant. 2.
43.

NEMEA

N E M E A.

NEM. I.

CHROMIO AETNAEO.

Curru.

spirantem sacrum Alpei, inclitarum Syra- *Str. 1.*
 arum germen (colonia), o Ortygia, cubile
 les) Dianae, Deli soror! a te suauiloquus
 mnus orditur dicere laudes procellipedum
 gnas equorum, Iouis Aetnaei beneficium.
 adriga vero incitat Chromii Nemeaque, faci-
 libus victorialibus laudatorium componere
 men. — Initia autem iacta sunt a diis, *Ant. 11.*
 asque viri diuinis virtutibus. Est nimirum
 rictoria omnis gloriae fastigium, magnorum-
 certaminum Musa meminisse amat. Ex-
 nunc decus aliquod (hymnum) insulae,
 m Olympi rex Iupiter dedit Proserpinae;
 uitque ei caesarie, vt — ipsa Siciliam *Ep. 21.*
 item gubernaret eminentem fertilis soli opu-
 tis ciuitatum fastigiis. Praebuit quoque Sa-
 nius ei belli amantem ferrei populum eque-
 em, frequenter etiam Olympicarum foliis
 arum aureis ornatum. Multa attigi ex ipsa
 non perperam iaculatus. — Adsto autem *Str. 2.*
 ad ^{29.}

ad aulicas fores viri hospitalis praeclara (victoria
riam eius) canens: vbi mihi (tanquam eius hospiti)
placitum epulum adornatum est; crebra enim
peregrinorum non expertes aedes eius sunt.
Habet vero vir bonus hoc, vt obtrectantibus
aquam fumo (incendio) ferat contrariam
Artes quidem aliorum aliae. Oportet autem
recta via ambulanti anniti pro natura.

Ant. 2. Iuuat enim certamina robur, consilia mens: *59.*
prospiciat euentum quis, ingenitum est, quibus
quidem obtingit illud. Tua autem, o Agamemnoni
fili, in indole horumque et illorum vultus
sunt (tibi natura vtrumque adest). Non ament
magnas domi diuitias absconditas habere; sed
praesentibus et bene frui, et bene audire, amicis
benefaciendo. In hoc enim conueniunt

Ep. 2. vota magna suscipientium virorum. — *49.*
Ergo vero in Hercule moror libenter, in summis
(eius) virtutum fastigiis, antiquam exordietur
fabulam: quomodo, postquam ex visceribus
matris serenam illico in lucem filius Iouis, partum
euadens, gemello cum fratre prodiit,

Str. 3. ille quidem tum, non latens aurithronam Ioni- *57.*
onem, croceas fascias ingressus est; sed de
rum regina irritata animo immisit draconem
protinus; qui quidem apertis portis in thalamum
penetrabile amplum irrepserunt, puerulis auidius
malas circumplicare cupientes. Ille autem en-
tium extendit caput fecitque periculum primo

Ant. 3. pugnae — duabus effugium non dantibus *67.*
manibus

anibus suis geminos corripens ceruicibus
 serpentes. Strangulatis vero tempus animas
 flauit e membris infandis. Intolerabile vero
 ne iaculum (terror) percussit mulieres, quot-
 quot Alcmenae ministrabant puerperae. Ete-
 n ipsa pedibus nuda prosiliens e strato, simul
 am aliis) propulsauit iniuriam bestiarum. —
 nfestim autem Cadmeorum proceres aereis *Ep. 3.*
 m armis accurrerunt crebri. Manu quoque *77.*
 aphitruo vagina nudum vibrans ensem venit,
 itis doloribus percussus. Nam domesticum
 mestica calamitas) percellit omnes pariter,
 im vero doloris-expers cor in luctu alieno.
 Stetit vero in stuporem grauem iucundum- *Str. 4.*
 e coniectus. Videbat enim excellentem ani- *85.*
 m fortitudinemque filii, et in contrarium
 sam ei Immortales nuntiantium narrationem
 cerant. Vicinum euocauit Iouis altissimi
 phetam eximium, veridicum Tiresiam, qui
 exposuit et omni turbae, quibuscum consli-
 urus esset casibus, — quot in terra in- *Ant. 4.*
 iecturus, quotque in mari bestias immanes, *95.*
 mque etiam hominum cum iniqua insolentem;
 incedentem; diram ei dixit eum illaturum
 rtem. Atque etiam, quando dii in campo
 egrae cum Gigantibus pugna certaturi es-
 t, telorum ictibus illius, conspicuam pul-
 e commixtum iri comam (eorum) — di- *Epod.*
 ipsum vero in pace per omne tempus frui- *4. 105.*
 um perpetua tranquillitate, laborum magno-

rum praemium consecutum eximium beatis in domibus, accepta florente Hebe vxore et, nuptiis celebratis, apud Iouem Saturnium augustam probaturum domum.

NEM. II.

TIMODEMO ATHENIENSI.

Pancratiastae.

- Ogd. 1.* Vnde quidem etiam Homeridae contexta camina vt plurimum poetae auspicantur, prooemio a Ioue ducto; (inde) etiam hic vir initium ex sacris certaminibus victoriarum petit primum, Nemeaei in multum-decantato Ioueluce. — Oportet vero etiam, paterna siquidem in semita eum recta-ducens aeuum magni dedit ornamentum Athenis, frequenter Isthmicorum sollennium decerpere pulcerrimum florem, in Pythiisque vincere, Timonoi filium.
- Ogd. 2.* Est quoque consentaneum, — montanis Pleiadibus non procul Orionem incedere (hinc victoriae Nemeaeae succedere Isthmicam et Pythiam). Atqui Salamis educare virum bellicosum apta. Apud Troiam Hector Aiacem expertus est (pugna): te vero, o Timodeme, fortitudo pancrati laboriosa celebrem-facit.
- Ogd. 3.* Acharnae autem antiquitus fortium virorum altrices. Quoties vero in certaminibus Timodemio

nidae praestantissimi recensentur! Prope
 am quidem Parnassum quatuor ex certami-
 as victorias reportarunt; at a Corinthiis
 rinthiorum iudicio) — in fortis Pelopis ^{Ogd. 5.}
 ssibus octo iam coronas consequuti sunt; ^{55.}
 em autem Nemeae; domi vero parta in
 s certamine numero maiora. Quem (Io-
), o ciues, celebrate Timodemi in glorioso
 tu; suaui sonaque auspicamini voce.

NEM. III.

CRISTOCLIDAE AEGINETAE.

Pancratiastae.

eneranda Musa, mater nostra, supplex ^{Str. 1.}
 ad hospitem hoc sacro Nemeaeo ve-
 Doricam insulam Aeginam. Aquam enim
 ctant apud Asopiam (te) mellisonorum
 es hymnorum iuuenes, tuae vocis cu-
 Desiderat autem res alia aliud; certa-
 m vero victoria maxime cantum amat
 arum virtutumque aptissimum comitem.
 uius copiam deprome ex ingenio meo, ^{Ant. 14.}
 eque coeli multi-nubis regi, (tu) filia
), acceptum hymnum; ego vero ipsum
 i eorum lyraeque tradam. Gratum vero
 bit laborem (hunc hymnum meum) insu-
 cus (Aegina;) Myrmidones vbi prisci ha-
 bitarunt:

bitarunt: quorum antiquitus - celebrem gentem non dedecoribus Aristoclidēs pro sua cōtaminavit parte, fractus in — pancratiī cōe Laboriosarum autem plagarum leuamen salubre in fertili Nemea pulcra victoria affert. Cum vero idem formosus, formae consuetudine patrans, ad virtutem supremam euectus sit filius Aristophanis: non ei iam ulterius iterum mare, columnas ultra Herculis, traiecit facile est: — Heros deus quas posuit navigationis extremae testes inclitas; postquam dimovit belluas in pelago ingentes, proprio consilio scrutatus est paludum fluentia, quodque reditus terminus patet, processit, terram notam fecit. Anime, quodnam ad peregrinandum promontorium meam nauigationem deflectat. Aeaco te iubeo generique eius Musam affert. Adest vero carmini aequitatis flos (aequitatis quod iubet) bonos laudare; — Neque aliorum laudum studium quemquam adferre potest. Domestica quaere. Commodum autem dum accepisti (habes) ad dulce aliquid canendum. Nam antiquis (antiquitus iam) virtutibus generatus est Peleus rex, eximiam hastam quam secuisset; qui et Iolcum expugnauit solus exercitu, et marina Thetide potitus est mare cum labore. Laomedontem autem praepotens Telamon, Iolao latus tegens, prostrauit; et quondam aereo - arcu - insignium Amazonum ad exercitum secutus est eum, neque ipsi

Epod.
27.

Str. 2.
58.

Ant. 2.
51.

Ep. 2.
64.

am timor virorum-domitor exstinxit forti-
 linem animi. Congenita autem quisque vir-
 e multum excellit; qui vero e disciplina ac-
 quit, obscurus vir, alias alia spirans (mo-
 tus), nunquam firmo incedit pede, et sex-
 ta praeclara facinora imbecilli mente degu-
 (affectat). — Flauus autem Achilles par-
 quamdiu mansit Philyrae in aedibus, puer
 uoc, ludebat (ludendo tractabat) magnas res,
 nibus crebro breui-ferro-munitum iacu-
 n vibrans; ventisque par; pugna leonibus
 s. moliebatur caedem, aprosque conficiebat;
 poraque ad Saturnium Centaurum palpi-
 tia portabat, sexennis primum; (partim)
 o toto deinceps tempore eum obstupesce-
 Dianaque et animosa Minerua — inter-
 entem ceruos sine canibus dolosisque septis.
 ibus enim valebat. Narrationem vero hanc
 eo priscam. Prudens Chiron educauit sa-
 Iasonem in tecto, et postea ibi Aescula-
 m, quem medicamentorum docuit molli-
 tu applicandorum rationem. Despondit
 tea (Peleo) brachiis-venustam Nerei filiam,
 olemque eius praestantissimam (Achillem)
 cauit, conuenientibus praeceptis totum eius
 num imbuens: — vt marinis ventorum
 lulsibus deductus ad Troiam hastifremum
 ultum Lyciorumque sustineret et Phry-
 h Dardaniorumque, et cum hastigeris con-
 ssus Aethiopibus manus praecordiis infige-
 ret,

Str. 3.
75.

Ant. 3.
88.

Ep. 3.
101.

ret, vt ne illorum rex, Heleni patruelis, amosus Memnon domum iterum rediret.

Str. 4.
112.

Inde procul effulgens exstitit lumen Aeacidorum, o Iupiter. Tuus enim sanguis (sum) Tuum vero etiam certamen (est), quod hynn (hic) attigit voce iuuenum, domesticam victoriam celebrans. Cantus vero victorem Aristoclidem ornat; qui hancce insulam celebri amouit famae praeclarisque poetarum curis crum Pythii Thearium. Experiundo vero conspicitur, (quo in certaminum genere) quis

Ant. 4.
125.

excellens fuerit: — inter pueros iuuen- culos puer, inter viros vir; tertia inter vectiores pars (aetas) est, qualem quodlibet assequimur mortale genus (nos hominum que). Suas vero etiam quarto loco virtutem affert senectus, prudenterque tractare iubet quod in manibus est. A quibus non ab- (Aristoclidem). Salue amice. Ego hocce t- mitto mixtum mel candido cum lacte, adm- tusque ros temperat potum cantabilem ad Ae-

Epod.
4. 138.

licos flatus tibiaram, — sero licet. Est autem aquila velox inter volucres, quae corripit st- tim e longinquo insequuta cruentam praeda pedibus. Clamosi contra graculi humilia des- scunt. Tibi quidem, pulcrithrona Clio volen- victoris animi (virtutis) causa a Nemea Epida- roque Megarisque affulget decus.

*) Iung. ἑκαστον γένος. At v. Not.

NE

NEM. IV.

TIMASARCHO AEGINETAE.

Luctatori.

Optimus laetitia laborum finitorum medicus *Str. 1.*
 (medela, recreatio); et sapientes Musarum filiae
 (mae blandiorem reddunt eam aggressae (eos
 (sere). Neque calida aqua tantum mollia fa-
 (membra, quantum laus citharae comes. Car-
 (m factis diuturnius viuit, quod Charitibus
 (usis) propitiis lingua e mente protulerit alta.

Quale mihi consecrare Saturnioque Ioui et *Ant. 14.*
 (meae Timasarchique luctae hymni proce-
 (am (utinam) contingat! Accipiat autem (be-
 (tole) Aeacidarum bene-munita sedes, iusti-
 (hospitibus-opitulantis commune lumen
 (cus). Si vero adhuc vegeto Timocritus sole
 (s pater foueretur: varie (variatis sonis) ci-
 (ram pulsans, saepe, ad hoc carmen conuer-
 (hymnum cantaturus fuisset victorialem —
 (naeo ex certamine monile (seriem) coro- *Ep. 27.*
 (am deducentem insignium et splendidis
 (Athenis Thebisque septiportibus; quando
 (dem Amphitruonis celebrem apud tumulum
 (mei illum haud inuiti floribus coronarunt
 (pter Aeginam. Ad amicos enim amicus pro-
 (us in hospitem urbem descendit, Hercu-
 (beatam ad aulam, — cum quo olim Tro- *Str. 2.*
 iam *40.*

iam robustus Telamon vastauit et Meropes
magnum bellatorem horrendum Alcyonea; non
tamen, priusquam quadrigas duodecim heroes
que insistentes equorum-domitores bis totidem
saxo (is) peremerat. Inexpertus-belli esse
deatur, rem hanc qui non assequatur animo
siquidem patrantem pati etiam aliquid conue
nit. — Prolixa autem eloqui prohibet me
horaeque properantes: cupiditate tamen trahor
animo, in nouilunio (sollenni) attingere (ista
Verumtamen, etsi medium te tenet altum mari
aequor (mens), resiste insidiis. Multum
debimur aduersariis superiores in luce in
dere; inuide autem alius quis intuens, consi
lium inane in tenebris voluit — irrite-
terram-cadens. Mihi vero quam virtutem de
dit Fortuna regina, bene scio tempus insequen
esse, quoad per fatum licebit, seruaturum
Contexe, o dulcis, etiam hoc statim, cithara
Lydiam ad harmoniam carmen gratum Oenoe
naeque et Cypro, vbi Teucer regnat Telamonis
des; sed Ajax Salaminem tenet patriam;
inque mari Euxino splendidam Achilles insti
lam; Thetisque dominatur Phthiae, Neopto
lemusque in Epiro late protenta, boues-pasce
tes vbi montes eximii positi sunt, a Dodo
incipientes, ad mare Ionium. Pelii autem
radices, in-seruitutem-redactam Iolcum hosti
manu aggressus Peleus tradidit Haemonibus,
Hippolytae, Acasti vxoris, dolosis artibus illi
queati

atus. Daedali autem gladio machinatus est
 mortem per insidias Peliae filius (Acastus):
 tulit tamen, et a Ioue constitutum fatum ad
 tantum perduxit, Chiron. Ignem vero ille
 in Asia-vincentem, ferociumque leonum vngues
 terribissimos, aciemque horrendorum cum susti-
 nisset dentium, — duxit vxorem altithro- *Ep. 3.*
 um vnam Nereidum; viditque rotundam *105.*
 em, cui coeli reges marisque insidentes do-
 ptesque exhibuerunt ad posteritatem ipsi
 (raturas). Ultra Gades, occasum versus pro-
 i, nequit. Conuerte rursus Europam ad ter-
 ra armamenta nauis: difficile enim mihi est
 perire Aecidarum omnes percurrere. —
 Peandridis autem membra-roborauntium cer- *Str. 4.*
 uinum Olympiae, in Isthmo, Nemeaeque *118.*
 loco promptus venire susceperam, vbi (labo-
 rum) experti domum inclitos-fructus-ferenti-
 bus non redierunt sine coronis. Tribum illam
 Timasarche, tuam victorialium car-
 num antistitem esse. Si vero sane auunculo
 Callicli iubes me — columnam ponere *Ant. 4.*
 in templo marmore candidiorem: aurum (enim) *131.*
 electum fulgore splendet summo, hymnusque
 celebrare gestarum rerum regibus sorte-aequa-
 rum facit virum: ille circa Acherontem habi-
 tus meam linguam habeto vocalem, (ibi,) tri-
 stem-quantientis vbi in certamine graui strepi-
 (tunt) floruit Corinthiaco apio. — Quem *Ep. 4.*
 Calliphanes lubens senex auus tuus cecinit, o *144.*
 iuuenis.

Iuuenis. Aliis aequales sunt alii. Qua vero re quis ipse successum habuerit, eam videtur quisque potissimum celebrare posse. Quanto pere (aliquis) laudans Melesiam contentione (aliis) excitet, verba texens! inuictus in tertium mine*) superat; mollia quidem meditans bonus asper vero inimicis animaduersor.

*) ἐν πόνῳ. v. Not.

NEM. V.

PYTHEAE AEGINETAE

FILIO LAMPONIS.

Pancratiastae.

Str. 1. Non statuarius sum, vt non-loco-mouentia se fabricer simulacra in eadem basi permanentia. Sed omni naui oneraria et cymba (magnum et parua) proficiscere ab Aegina, (o carmen nuntians, quod Lamponis filius Pytheas robustus victor reportarit in Nemeis pancratiastionam. Nondum gena ei protulit tenerum, matrem fructus, florem*); — *Ant.* 12. Ex Saturno tamen Iouequae heroes bellicosos prognatos et ab antris Nereidibus, Aeacidam, decorauit, metropolinque, amantem hospitem terram; qua

*) ὀπώραν accipio pro ὄραν. vt Isthm. II, 8. (K.) Scilicet non per se; sed ὄρα est iuuentas; quatenus ea iusta aetas est lanuginis emittendae et pubertatis, οὐλίνας, illa quoque est ὀπώρα.

im vt et viris valeret et nauibus inclita fie-
 nt, supplicarunt, ad aram patris Hellenii stan-
 s, tetenderuntque ad aethera manus simul,
 ndeidis celebres filii, (Telamon et Peleus)
 robur Phoci regis, (Phocus) — deae filius, *Ep. 23.*
 tem Psamathea peperit in littore maris. Ve-
 or rem magnam eloqui, iusteque non per-
 tratam: quomodo scilicet reliquerint cele-
 em insulam, et quis viros fortes deus vltus
 egerit. Subsistam. Non enim vtile est, fa-
 em ostendere omnem veritatem (etsi) cer-
 n; et tacere saepe est sapientissimum inter
 mines cogitatu. — Si vero opes aut ma- *Str. 2.*
 am robur aut ferreum laudare bellum vi- *34.*
 n fuerit, etsi longos mihi inde saltus fo-
 t aliquis, tamen habeo genuum agilem im-
 um. Etiam trans mare volant aquilae. Pro-
 ius vero etiam illis cecinit in Pelio monte
 asarum pulcerrimus chorus, interque me-
 s citharam Apollo septisonam aureo plectro
 lsans praecinebat omnis generis modos. —
 e vero primum quidem cecinerunt, a Ioue *Ant. 2.*
 rsae, venerandam Thetin Peleumque; quo- *45.*
 doque ipsum tenera Cretheis Hippolyta dolo
 etire voluerit, vxor Magnetum regem cum
 suadendo induxisset maritum variis com-
 ntis: mendacem nimirum fictum concinnauit
 monem, quasi quidem coniugales tentasset
 in toro Acasti — amores. Sed contrarium *Epod.*
 t. Saepe enim illum toto animo inique- *2. 56.*
 hortata

hortata orauerat; huius vero iram concitabant nefaria verba, rectaque recusauit feminam, hospitalem patris (Iouis) iram veritus. Bene vero obseruauit annuitque ipsi nimbifer ex coelo Iupiter, immortalium rex, vt confestim marinarum colum - aureum - gestantium aliquam Nereidum ei pararet coniugem — affixam (futuro) Neptuno persuadens; qui ab Aegidis inclitam saepe proficiscitur Isthmum Doricam vbi eum hilares (iuuenum) turmae inter fistulae cantum deum excipiunt, et robore membrorum certant audaci. Fortuna autem iudicat congenita de factis omnibus. Tu itaque o Euthymenes, deae Victoriae in sinu recubans in Aeginae honorem varios consequutus hymnos (victorias). — Atqui subsequens etiam nunc tuus ex - sorore - nepos decorans consanguineam gentem Pytheas. Nemea quidem opportuna fuit ipsi (auspicata ad victoriam), mensisque patrius, quem amat Apollo aequales vero aduentantes domique superavit Nisi que ad conualle - cinctum tumulum Gaudeo autem, quod praeclaris factis concitat tota ciuitas. Scito: dulce utique laborum praemium Menandri per fortunam — repetasti. Oportet autem ab Athenis artifices athleticis adesse. Si vero ad Themistium laudandum accedis, ne exhorrescas. Ede vocem velaque extende ad iugum vsque mali; pullemque eum et pancratii dicito adeptum esse.

Str. 3.
67.

Ant. 3.
78.

Ep. 5.
89.

Epidauro duplex vincendo decus, et ad
 vestibulum Aeaci flores virentes tulisse coro-
 s, beneficio flauarum Charitum.

NEM. VI.

ALCIMIDAE AEGINETAЕ.

Inter pueros luctatori.

num idemque hominum deorumque genus, *Str. 1.*
 vnaque spiramus matre vtrique: dirimit ve-
 (vtrumque) prorsus diuersa vis, ita vt illud
 idem nihil sit; aereum vero firma semper
 des manet coelum. Verum aliquo modo si-
 les sumus tamen tum excelsa mente tum cor-
 re immortalibus: tametsi nescientes, cum
 r noctem, tum interdium quamnam nos fatum
 sserit currere ad metam. — Indiciis autem *Ant. 14.*
 rtis Alcimidas et nunc exhibet cognationem
 nspiciendam similem frugiferis aruis, quae
 ernantia aliquando quidem victum homini-
 s annum e campis dare, aliquando vero
 rsus quiescentia recipere solent. Rediit vti-
 e Nemeae ex amabilibus certaminibus puer
 rtator, qui, hanc consectans a-Ioue-datam
 rtem, nunc apparuit non infaustus lucta ve-
 rtor — vestigiis Praxidamantis suum pe- *Ep. 27.*
 m insignens aui-paternali eodem-sanguine-orti.
 e enim, Olympicus victor, in Aeacidarum
 hono-

honorem ramis primum ab Alpheo, et quin-
 quies in Isthmo coronatus, Nemeae vero ter-
 sustulit obliuionem Soclidae, qui natu maxi-
 mus Agesimachi filiorum fuit; — dum tres
 Str. 2. 38. illi, qui quidem certamina experti fuerant
 praemia-reportantes ad fastigium gloriae per-
 venerunt. Per dei autem fauorem aliam nul-
 lam domum insignem-fecit pugilatus plurimum
 reportatricem coronarum in recessu Graeciae
 vniuersae. Spero me magna locutum collima-
 turum ad scopum, ita ab arcu eiaculantem
 Recta ad hanc (Alcimidae domum) dirige, Mu-
 sa, ventum secundum carminum laude-gra-
 Ant. 2. 51. vem.*) Defunctis quidem viris, — poetae
 et scriptores praeclara ipsorum facinora iam
 extulerunt. Quae quidem inter Bassidas non
 sunt rara; antiqua gens, sua praebentes **) en-
 comia, Pieridum cultoribus qui possunt sup-
 peditare multiplicem hymnum excelsa propter
 facinora. Etenim in praeclara, manibus cestr-
 illigatis, Pythone vicit quondam ex hac fami-
 lia sanguis (soboles) aureum-sceptrum-gestan-
 Ep. 2. 64. tis Callias acceptus — stirpi Latonae; apud
 Castaliamque in Charitum sub vesperem choro
 refulsit: marisque pons inuicti (Isthmus) in
 Amphictyonum tauricida trieteride honorauit
 (eum) Neptunio in delubro; herbaque ipsum
 ali-

*) v. Notas.

**) ναυτολεῖν non magis emphatica vox, quam vul-
 garis ἐπιχορηγεῖν. (K.)

quando leonis (Nemeis) victorem coronavit
 Phliuntis sub antiquis montibus. —

Undique eloquentibus sunt aditus ad insu-
 celebrem hanc exornandam; quandoqui-
 ipsi ipsas Aeacidae dederunt eximiam (hanc)

citatem virtutes edentes magnas. Volitat
 em supraque terram et per mare procul

ven ipsorum; etiam ad Aethiopes, Memno-
 non reuerso, processit: quibus graue super-

it certamen, Achilles in terram descendens
 curru, — illustris filium dum interfecit

prae cuspide hastae furentis. Et hanc qui-
 antiquiores viam latam (laudum) inue-

unt, quos sequor, et ipse huic (laudandi)
 io intentus. Qui vero circa carinam navis

antur fluctus, ii semper dicuntur cuique
 me perturbare animum. Sed voluntario

dorso subiens geminum onus, praeco ad-
 quintum supra viginti hoc celebrans —

s e certaminibus, quae vocant sacra; quod
 nidias peperit inclito generi. Duo quidem

nii apud delubrum tibi, o puer, tibi que,
 da, eripuit sors temeraria flores Olympici

minis. Delphini vero velocitate in mari
 em dixerim Melesiam manuumque et ro-

aurigam (moderatores).

Str. 3.
75.

Ant. 3.
88.

Epod.
3. 101.

NEM.

NEM. VII.

SOGENI AEGINETAE.

Inter pueros quinquertio victori.

- Str.* 1. **O** Lucina, assidens Parcis prudentibus, praepotentis, audi, Iunonis, genitrix liberum. Absque te non lucem, non nigrae contuiti noctem, tuam sororem sortiti fuimus pulcrimembrem iuventutem. Spirant autem non omnes pari conditione: sed disingit fati iugum alium alio. Tuo vero aucticio etiam filius Thearionis virtute iudicabilis nobilis cantator Sogenes inter quinquertio-
- Ant.* 13. — Nam urbem cantus - studiosam inhabitantem hasta - strepentium Aeacidarum. Valde viciantur cupiunt experientem se certamine (experientia certamina) animum exercere. Si vero quidam in certando felix fuerit, mellitam materiam praebebit Musarum praebet. Magnae enim virtutes caliginem multam habent, si hymnis cantentur; factisque praeclaris speculum (contingere) nouimus vnico modo, si Mnemosyne voluntate splendide - vittatae inuenerit aliquae praemia laborum inclitis carminum cantantibus.
- Ep.* 25. — Sapientes vero (nauium gubernatores) perendinum ventum ante cognoscunt neque, lucro (lucris studio) negligunt. Diuitem pauperque mortis ad sepulcrum tendunt.

vero amplio rem arbitror famam Vlyssi quam
 pro calamitate sua per suauiloquum contigisse
 Homerum. — Quandoquidem figmentis eius *Str. 2.*
 sublimi (ingenii) facultate graue inest quid- *32.*
 am, sollertiaque occulte seducens fabulis.
 Necum autem cor habet multitudo hominum
 maxima. Nam si potuissent suam veritatem
 agnoscere, non sane armorum causa iratus
 Ictis Ajax transfixisset per pectus laeuem en-
 im; quem fortissimum, Achille excepto, ad
 educendam bello flauis Menelai coniugem ve-
 lictibus in nauibus miserunt recta-spirantis Ze-
 phyri aurae — ad Ili urbem. Enimuero *Ant. 2.*
 communis venit fluctus Orci caditque in non *44.*
 expectantem pariter atque exspectantem. Glo-
 ria vero contingit mortuis bellatoribus iis, quo-
 rum famam dulcem fouet deus (Musa). Et-
 iam ad magnum umbilicum sinuosae terrae
 profectus in Pythiis campis iacet Neoptole-
 us Priami urbem postquam euertit; de qua
 Danaei laborarunt. Ille vero renauigans a
 Troo aberrauit, veneruntque in Ephyram
 probris acti. — Tum Molossiae impera- *Ep. 2.*
 brene tempus; etsi posteritas eius semper *56.*
 tenuit hoc decus (regnum); ipse autem pro-
 pterus est ad deum, opes aduehens e Troia
 subiarum: ubi propter carnes eum pugna
 ingressum transfixit vir gladio. — Dolue- *Str. 3.*
 rit valde Delphi hospitales. At quod in fa- *63.*
 cerat, (ille) exsoluit; oportebat enim quen-
 dam,

dam, in luco vetustissimo, Aeacidarum regum
 in posterum esse dei iuxta bene-munitam
 aedem, et, heroicis sacrificiorum pompis in-
 spector vt esset, habitare, sanctum ad ius ob-
 seruandum.*) Tria verba sufficiant. Non
 mendax ille testis rebus sacris praeest. Tuo-
 rum, o Aegina, Iouisque nepotum audax sat-
 Ant. 3. animus hic mihi est dicere — illustribus
 75. virtutibus proprium carmen domesticis.**
 At enim modus in omni re dulcis; fastidium
 que creat et mel et suaues flores Veneremur.
 Indole vero naturali singuli differimus in vi-
 ta, sortiti alius haec, alia alii; at vt vnus fe-
 licitatem omnem reportatam consequatur, fieri
 non potest; neque possum dicere, cuiusnam
 hunc Parca bonorum finem stabilem praebu-
 rit. Tibi vero, o Theario, consentaneam op-
 Ep. 3. portunitatem felicitatis — (illa) tribuit, res
 87. que praeclaras audacter suscipientem pruden-
 tia non deficit mentis. Hospes sum, tenebra-
 cosam summouens inuidiam; aquae velut ri-
 vos, in amicum ducens decus verum, lau-
 dabo. Commerita vero viris bonis merce-
 Str. 4. haec. -- Prope autem si adsit Achaeus ali-
 94. quis, non mihi succensebit ille Ionium vltra
 mare habitans. Et amicitia hospitali fretu-
 sum et inter populares vultu tueor sereno
 non insolens, violenta omnia remouens. Mod-
 post

*) At v. Not.

**) v. Not. vt et ad 94 sqq.

posterum laetum adueniat tempus! Qui autem
 praecepit (me), dicat an accedam ad carmen (ad
 peticen) maledicum sermonem vt proferam.
 Euxenidarum tribu orte Sogenes! iuro (vel
 seramento enim contendo) me non, termi-
 num transgressum, iaculum tanquam aere-cu-
 datum, vibrasse — celerem linguam; qui ^{Ant. 4.}
 eduxisti e luctationibus (e lucta) cerui- _{106.}
 on et robur sudore-non-adsersum, arden-
 tia priusquam in solem membra inciderent
 vis aestum sentirent). Si labor (tamen) fuit,
 spectatio maior succedit. Sine me, victori
 decus (ad ornandum victorem) si qua alta
 me insonui. Non difficilis sum ad persol-
 idum (laudes, quae debentur viris meri-
 ta). Nectere coronas (frondeas) leue est. Ex-
 pecta. Musa tibi nectit aurum candidumque
 r vna suauemque florem sub marino de-
 otum rore (coralium). — In Iouis vero ^{Ep. 4.}
 ationem prolapsus propter Nemeam, cele- _{118.}
 n hymnorum sonum moue (o anime) pla-
 ce. Regem enim deorum decet solo in
 ce (Nemeae) celebrare diuina voce. Aiunt
 a ipsum (Iouem) a-matre-excepto semine
 misse Aeacum, — meae (immo, vestrae) ^{Str. 5.}
 hem gubernatorem illustris patriae, tuum- _{125.}
 o Hercules, beneuolum hospitem fra-
 que. Si vero vtilitatem capit ex homine
 o: quid dicamus vicinum, animo intento
 atem, esse vicino? felicitas haec omnibus
 praefe-

praeferenda. Si vero id ipsum etiam deus
praestat, tecum utique (in tua vicinia) debet
o Gigantes qui domuisti, faustis auspiciis ha-
bitare Sogenes, pium erga patrem fouens ani-
mum, maiorum vico opulento, praeclaro: —

Ant. 5.
157.

Nam, quadriugis velut curruum in iugis, in-
ter delubra domum habet tua, vtrauis proce-
dens manu. Te vero decet, o Heros, Iuno
nem maritumque exorare Puellamque caesiam
potes autem dare mortalibus remedium diffi-
cultatum inextricabilium subinde. Utinam ita-
que stabilem iuuentuti laetaeque senectuti in-
tertextam vitae felicitatem ipsis (patri et filio)
concedas, filiorumque filii teneant semper

Epod.
5. 149.

honorem, quo nunc fruuntur, et praestant
rem in posterum. Meum vero nunquam
stinebit cor impiis Neoptoleum lacerare ve-
bis. Haec tamen terque quaterque reuoluen-
inopia est; pueris velut blatero (parens itida
repetit): Iouis Corinthus.

NEM. VIII.

DINIAE FILIO MEGAE,
AEGINETAË.*Stadii Cursori.*

uenta veneranda, praeco Veneris dulcium *Str. 1.*
 norum, quae virgineis iuuenumque insidens
 alpebris alium quidem blandis (fati) manibus
 astas, alium vero aliis (h. duris). Iucundum
 tem est, ab opportunitate (aspirante rebus
 astris fortuna) non aberrantem in re qualibet,
 licibus amoribus potiri posse. — Quales *Ant. 10.*
 am Iouis Aeginaeque lectum circumuolita-
 unt Cypriae donorum custodes: effloruitque
 us (Aeacus), Oenonae rex, manu et consiliis
 astantissimus. Saepe eum multi optauerunt
 dere. Sponte enim heroum flores circumha-
 antium vltro volebant illius parere maiestati:
 cum qui asperis Athenis gubernabant po- *Ep. 19.*
 lum; tum Spartanorum Pelopidae. Ego ve-
 splex Aeaci veneranda genua, cum vrbe
 o cara, tum ciuibus pro hisce, attingo, affe-
 as Lydiam mitram sonore variatam, Dinae
 plicium stadiorum et patris Megae Ne-
 eacum ornamentum. Cum deo namque plan-
 ta felicitas hominibus durabilior est; — qui *Str. 2.*
 us) olim etiam Cinyram auxit diuitiis marina *30.*
 i Cypro. Consisto, (etsi) sane pedibus velo-
 cibus,

cibus, et respirans, antequam aliquid adiciam.
 Nam multa multis dicta sunt. Noua vero in-
 venta tradere examini exploranda omnino pe-
 riculosum est: obsonium (oblectamentum) di-
 cta inuidis. Attingit vero (inuidia) semper bo-
 nos, cum deterioribus autem non contendit.

Ant. 2.
59. Eadem et Telamonis perdidit filium, ense in-
 duens (eum). Vtique animo strenuum, si fa-
 cundia careat, obliuio (obscuritas, vt inferio-
 iudicetur) opprimit tristi in certamine; maxi-
 mum vero callide-ornatis mendaciis praemium
 propositum est. Clanculariis enim suffragi-
 Vlyssi Danaei gratificati sunt; aureis vero Aia-
 defraudatus armis cum caede luctatus est.

Ep. 2.
48. Vtique tamen dissimilia hostibus in calido co-
 pore vulnera inflixerant militantes defensanti-
 homines hasta, partim circa Achillem rece-
 interfectum, partim aliorum laborum pernicio-
 sissimis diebus. Sed infesta nimirum orationi-
 versutia erat etiam olim, blandorum verborum
 comes, doli-meditatrix, maleficum oppro-
 brium; quae quidem, quod splendidum est
 deprimit, obscurorum autem gloriam extolli-

Str. 3.
59. putridam. — Sint nunquam mihi tales mo-
 res, o Iupiter pater! Sed viis simplicibus vita-
 vtinam insistam, defunctus ne liberis famam
 male audientem relinquam. Aurum optan-
 campumque alii immensum. Ego vero ciuibu-
 vtinam probatus etiam terra membra operian-
 laudans laudanda, vituperium vero adsperget

s; quae improba sunt. — Crescere autem ^{Ant. 3.}
 lent virtutes (laudes), viridi rore velut arbor ^{68.}
 rgit, per doctos (poetas) bonosque viros ex-
 atae ad liquidum aetherem. Vsus vero varius
 amicorum; in victoriis quidem maxime;
 aeritque etiam oblectatio, (e successu) ante
 ulos aliorum poni eius fidem. Tuam vero,
 Mega, animam rursus ab inferis reducere —
 n quidem possum; vanamque spem ad exi- ^{Ep. 3.}
 m perducere velle, stolidum. Sed tribui ^{77.}
 ae possum Chariadisque ingentem statuere
 bidem Musaeum, ob pedum victorias illustres
 sane duas. Gaudeo autem conuenientes fa-
 omittere laudes. Carminibus vero doloris-
 pitem multi etiam laborem fecere. Erat
 im laudatorius hymnus iam olim, etiam an-
 quam fieret Adrasti Cadmeorumque bellum.

NEM. IX.

CHROMIO AETNAEO.

Curru.

mpam cum cantu ducemus ab Apolline e Si- ^{Duode-}
 one profecti, o Musae, recens-conditam in ^{cas 1:}
 nam, vbi apertae hospitibus ad ingressum
 ent portae, beatam in Chromii domum. At
 minum dulcem hymnum texite. Equis-
 vicente enim curru adscenso, matri (Latonae)
 et

et geminis liberis eius cantum denuntiat, Pyram-
 Duod. 2 thonis excelsae consortibus inspectoribus. — 13.

Est vero quoddam dictum hominum: rem-
 praeclare gestam non humi silentio tegendam
 Diuinus autem carminis laudatorii cantus con-
 sentaneus. Age vero, sonoram citharam, age
 tibiam faciamus sonare in ipsum equestrium
 apicem certaminum, quae Phoebos instituit
 Adrastus ad Asopi fluenta. Quorum ego men-
 tione facta exornabo inclitis heroem honoribus

Duod. 3 — Qui tunc quidem regnans ibi, nonisquis-
 25. festis et de robore virorum certaminibus cur-
 ribusque politis illustrem reddidit decoratam
 urbem. Fugiebat enim Amphiaraumque audacem
 cem-consilio, et grauem seditionem paternam
 domus Argosque. Principes vero non amplius
 erant Talai filii, oppressi seditione. Enimuen-
 praestantior (mente) sedat litem priorem vir-

Duod. 4 — mariti-domitricemque Eriphylen, ceu fir-
 37. dele foederis pignus, dantes Oiclidae (Amphi-
 rao) vxorem, flauicomorum Danaorum facti
 sunt maximi. Et quondam septiportes Thebae
 deduxerunt virorum exercitum, non faustis
 auspiciis; neque Saturnius, fulmine vibrato,
 domo furioso-impetu-concitos (eos) profi-
 cisci iussit, sed abstinere a profectione. —

Duod. 5 Manifestam vero utique ad cladem properabat
 49. exercitus venire, aereis cum armis equestriquo
 apparatu. Ismeni vero ad ripas, dulci reditu
 inhibito, albicantem corporibus pinguefecerunt

fumum

m. Septem enim deuorarunt pyrae iu-
 es viros; Amphiarao autem diffidit fulmine
 anto Iupiter latam terram, absconditque
 cum equis, — hasta Periclymeni ante- *Duod.6*
 h tergo percussus forti animo pudefieret. *61.*
 in diuinitus-immissis terroribus fugiunt
 filii deorum. Si fieri potest, o Saturnie,
 osam hanc Phoenicia-classe-aduectarum
 rum de morte et vita dimicationem preci-
 moueo quam longissime; felicitatem vero
 as-sapienter-constitutam, rogo te, filiis
 aetnaeorum praebear, — o Iupiter pa- *Duod.7*
 recoribusque ciuilibus admouear populum *73.*
 ei impertias). Sunt utique in eo equo-
 studiosi, diuitiisque animos habentes su-
 res viri. Incredibile dixi. Verecundia
 (honestarum rerum studium) latenter lu-
 piditate vincitur (plerumque, in iis), quae
 m afferunt. Chromio autem si armiger
 isses in pedestribus pugnis, equorumque
 umque praeliis: cognouisses in discrimine
 e pugnae, — quod in bello illa dea (Ve- *Duod.8*
 dia) incitabat eius animum bellicosum, vt *85.*
 alsaret exitium Martis. Pauci vero, ad
 praesentis nubem manibus animoque in
 um ordines conuertendam, consiliis va-
 l Dicitur sane Hectori quidem decus flo-
 Scamandri fluenta prope; alte-praecipi-
 ro circa ripas Helori, — quo loco Areae *Duod.9*
 btum homines appellant, fulget filio hoc *97.*

Agesi-

apud matrem (Iunonem) incedit pulcerrima
Str. 2. rum. — Arctum mihi os est ad omnia
 35. censenda, quotcunque Argina terra sortita
 decora. Est vero etiam, fastidio hominum
 occurrere, difficile. Sed tamen (animes
 chordis-bene-sonoram excita lyram, et lyra-
 rum suscipe curam. Certamen utique aer
 excitat populum ad sacrificium Iunonis
 miorumque iudicium, Vliae filius ubi v
 bis, Thiaeus, facilius cepit obliuionem

Ant. 2. rum. — Obtinuit vero etiam in Graeco
 46. conuentu Delphis, bonaque fortuna cum
 venisset, et in Isthmo et Nemeae coram
 Musisque negotium praebuit (carmine) an-
 ter quidem in maris portis (Isthmo) vi-
 ter vero etiam sacris in campis Adrastea-
 tionis. Iupiter pater, quae utique desunt
 animo, reticet eius os. Omnis vero eorum
 penes te est eorum, quae aguntur. N

(ille) segni corde, (immo vero) afferens
Ep. 2. ciam, expetit beneficium. — Nota cano-
 57. que ipsi, et, quisquis certat de supremis
 praemiorum fastigiis. Summum vero Pi-
 net certamen ab Hercule institutum.
 suaues quidem per interualla in sacris
 niensium (Panathenaicis) ipsum voces be-
 cantarunt, (iii) terraque igni cocta (li-
 figlina) fructus oleae (oleum sacrum pro-
 mio datum) reportatus est ad Iunonis f
 populum (Argos) in vasorum receptaculis

a) variegatis. — Obtingit vero, o Thiaee, ^{Str. 3.}
 arum maternorum (per) illustrem gentem ^{69.}
 orum, victoriarum gloria Charitum Tyn-
 arumque beneficio frequens. Vellem equi-
 q si essem Thrasycli Antiaequae cognatus,
 q non occultare lumen oculorum. Victo-
 mini quot equorum-altrix vrbs Proeti flo-
 Corinthique in recessibus et a Cleonaeis
 (aeae) quater; — e Sicyone vero argen- ^{Ant. 3.}
 onati cum vinariis phialis ingressi sunt ^{80.}
 os), eque Pellene, induti tergo mollibus
 as (laena). At aes infinitum (praemia
 ere) non possum recensere: longioris
 otii esset, enumerare: quod quidem
 trium et Tegea et Achiuorum excelsae vr-
 t Lycaeam iuxta Iouis (aram) posuit, vbi
 pedum manuumque vicisset (quis) ro-
 — Quum Castor autem venerit hospes ^{Ep. 3.}
 umphaen*), et frater Pollux: non mirum ^{91.}
 lis (illi stirpi Thiaei) ingenitum esse, vt
 athletae boni: siquidem spatiosae praesi-
 partae (Dioscuri) certaminum sortem cum
 urio et Hercule gubernant florentem;
 quidem virorum bonorum curam geren-
 et sane sunt deorum genus fidem seruans.
 Alternantes enim per vices, diem vnum ^{Str. 4.}
 patrem carum Iouem degunt, alterum ^{103.}
 sub latebris terrae, in conuallibus The-
 ae, sorte vtentes simili. Siquidem hanc,
 quam

Vnum e Thiaei maioribus.

NEM. XI.

ARISTAGORAE PRYTAN
TENEDIO,

FILIO ARCESILAE.

- Str.* 1. Filia Rheae, quae prytanea tenes, Vesta, altissimi soror et throni-sociae Iunonis, superpropitia Aristagoram tuum in penetralia (curiam), propitiaque (suscipe) collegas in prope sceptrum (signum tuum in curia ad quem qui te colentes iustam custodiunt Tenedu
- Ant.* 7. saepe quidem libationibus venerantes (te) accipem dearum; saepe vero (sacrificiorum) dore. Lyra vero ipsis sonat cantusque, spitalis Iouis colitur ius perpetuis cont. Sed gloriose magistratum duodecim-men- da illis transigere illaeso (tristi casu) anim.
- Ep.* 13. Patrem autem ego beatum praedico Arcest et corpus (Aristagorae) admirandum, et tudinem ingenitam. Si vero quis opes dens forma superauerit alios, inque certa bus victor specimen edidit roboris; is mo bus meminerit se amictum membris et p
- Str.* 2. mo omnium terram induturum esse. —
22. monibus autem ciuium bonis laudare (i oportet et mellisonis ornatum celebrare

us. E vicinis autem, sedecim Aristagoram
 splendidae victoriae patriamque claram corona-
 ant lucta et valde-glorioso pancratio. — Spes ^{Ant. 2.}
 nien segnior parentum filii robur impediuit _{28.}
 Athone periculum facere Olympiaeque certa-
 tum. Per enim ipsam iurisiurandi religio-
 nem (asseuero): mea quidem sententia, ad Ca-
 eliam et ad arborosum profectus collem Sa-
 ni, honorificentius quam pugnantes aduer-
 ai rediisset, — quinquennale festum ab ^{Epod.}
 rculo institutum celebrans, redimitusque _{2. 54.}
 nam purpureis frondibus. Sed mortalium
 nm quidem vana gloriatio felicitate deiicere
 et; alium vero contra, robori nimium diffi-
 cilem, propriis priuat bonis, manu trahens
 o, animus audacia carens. — Agnoscere ^{Str. 3.}
 modum facile erat Pisandri priscum sangui- _{45.}
 a Spartani: ab Amyclis enim (ille) venerat
 a Oreste, Aeolum exercitum aere-armato-
 a huc (Tenedum) adducens: et ad Ismeni
 nta admixtum (sanguinem) Melanippi aui
 erni. Priscae autem virtutes — recu- ^{Ant. 3.}
 ant, (etsi) per (aliquot) hominum genera- _{49.}
 es vicissitudinem expertae, robur. Con-
 e vero neque nigra fruges edere solent
 ; nec arbores amant omnibus annorum
 rsibus florem odoratum ferre copia pa-
 (pari copia), sed per vices. Sic et mor-
 genus ducit — Fatum. At a Ioue ho- ^{Ep. 3.}
 minibus _{55.}

minibus certum non contingit (de euento
signum. Et tamen in superbia incedimus
resque multas molientes. Illigata enim sunt
impudenti spe membra (homines), provide-
ntiae vero (futuri) longe absunt viae. Utili-
tatem autem oportet modum venari (sectam
tenere); appetere vero, quae quis assequi non
possit; grauis insania est.

ISTH

I S T H M I A.

ISTHM. I.

HERODOTO THEBANO.

Curru.

O mater mea, tuum, aureo-clipeo insignis *Str. 1.*
 Theba, negotium etiam occupatione (mea) potius existimabo. Ne mihi aspera succenseat Deus, in qua effusus (qua celebranda occupatus) sum. Quid carius, quam venerandi parentes (sui), bonis est? Cede, o Apollinea (Dele). Vtrumque utique h̄ymnum cum diis perducam ad finem: — et intonsum Phoebum choro *Ant. 8.* celebrans in Co circumflua, cum maritimis viris (insulanis); et mari septum Isthmi iugum: Quandoquidem coronas sex praebuit Cadmi populo ex certaminibus, victorale patriae decus. In qua et intrepidum Alcmena peperit — filium, feroces quem quondam Geryonae hor- *Ep. 15.* ruerunt canes. At ego Herodoto parans currus quadriugi praemium, ipsique habenas, non alienis manibus, regenti, velim aut Castoreo aut Iolai inserere ipsum h̄ymno. Illi enim inter heroes aurigae Lacedaemone et Thebis geniti sunt praestantissimi, — in ludis- *Str. 2.*
 que *26.*

que subierunt plurima certamina, et tripodibus ornauerunt domum et lebetibus phialisque aureis, nacti coronas victrices. Fulget vero clara eorum virtus et in gymnycis stadiis, et

Ant. 2. in scutistrepis armatis cursibus. — Quantumque manibus! (lucta) et iaculantes hastis, et saxeos quando emiserunt discos! Nam nondum erat quinquertium, sed cuilibet certamini suum constitutum erat praemium. Quorum (e quibus certaminibus) multis redimiti frequenter frondibus comas, et prope fluenta

Epod. 2. 40. Dirces apparuere, et prope Eurotam, — Iphiclis quidem filius (Iolaus) popularis Spartorum (Thebanorum) genti, Tyndarides vero inter Achaeos altam Therapnae inhabitans sedem. Saluete. Ego vero, Neptunoque Isthmoque diuino Onchestiisque ripis concinnans cantum, celebrabo huius viri inter honores inclitam Asopodori patris sortem, — Orchomenique patriam terram: quae ipsum innixum naufragii-tabulis ex immenso mari in horrenda excepit calamitate. Nunc vero rursus pristinae adest fortuna congenita felicitatis. At qui aerumnas pertulit, is mentis etiam prouidentiam adfert (habet). — Si vero virtus (virtutis praemium) in quouis studiorum genere proposita est, suntibus pariter atque laboribus oportet eam nactis magnificas laudes non inuidis tribuere animis. Nam leuedonum est a viro sapiente (poeta) pro laboribus

ribus omnigenis, carmine dicendo egregium
 commune excitare decus. — Merces enim ^{Ep. 3.}
 aliis alia ob labores hominibus dulcis (contingit) pastorique, aratorique, aucupique et (ei,) ^{65.}
 quem mare alit. Vt a ventre quidem horum
 quiuis depellat famem tetram, occupatur. Qui
 vero in certaminibus, aut (bello) praelians, re-
 portarit decus splendidum; is bene laudatus
 lucrum summum accepit, ciuium et peregrinorum
 linguae (laudis) florem. — At nos ^{Ser. 4.}
 decet vicissim et Saturni terrae-quassatorem ^{76.}
 filium vicinum, bene meritum de quadrigis,
 cursum equestrium praesidem (Neptunum)
 gratiis agendis celebrare, et tuos, o Amphiruo,
 filios compellare Minyaeque recessum
 Orchomenum), et Cereris inclitum lucum
 Eleusinem, et Euboeam, inflexorum curriculum
 (certaminum) caussa. — Tuum quoque ^{Ant. 4.}
 o Protesilae, Achiuorum iuxta Phylacem ^{83.}
 acellum addo. Sed omnia eloqui, quae lu-
 orum - praeses Mercurius Herodoto dedit
 quis, prohibet breuem mensuram habens
 ymnus. Enimuero saepe etiam, quod est
 lentio praeteritum, voluptatem maiorem af-
 fert (audientibus). — Contingat ipsi (adhuc ^{Ep. 4.}
 hoc, vt) bene-vocalium alis sublatus splendi- ^{90.}
 dis Pieridum porro Pythone etiam Olympio-
 unque eximiis Alpei frondibus impleat ma-
 nam, gloriam septiportibus Thebis parando.
 vero quis intus fouet diuitias occultas,
 aliis-

aliisque insultans ridet; is animam Orco se-
pendere non cogitat sine gloria.

ISTHM. II.

XENOCRATI AGRIGENTINO.

- Str.* 1. Prisci quidem, o Thrasybule, viri, qui aureis-
redimiculis-insignium currum Musarum con-
scenderunt, inclita cum cithara accedentes,
saepe in puerorum gratiam emiserunt melliso-
nos hymnos; si quis formosus nactus fuerat
Veneris pulcrithronae procam, suauissimum
Ant. 9. florem (pubertatem). — Musa enim non-
dum luci-cupida tunc erat, neque mercena-
ria, neque vendebantur dulces (illi) mellisoni
a Terpsichore, deargentati fronte (praescripta
in fronte argenti summa, qua venales erant),
molliuoces cantus. Nunc vero expedit Argium
obseruare dictum, ad veritatem proxime acce-
Ep. 17. dens: — pecunias! pecunias! heus homo!
qui dixit: opibus vna destitutus et amicis! Sa-
piens enim tu es, nec ignaro cano. Isthmiam
quadrigis victoriam hanc *) Xenocrati Neptu-
nus largitus, Doricorum ipsi coronam comi-
Str. 2. misit illigandam apiorum, — curru-prae-
24. stantem virum honorans, Agrigentinarum lu-
men. Prope Crissam vero praepotens respexit
Apollo

*) Ἰσθμίαν ἴπποισι νίκην τῶν, ἢ ταύτην —

pollo ipsum, praebuitque decus. Et eodem
 tempore inclitis Erechthidarum decoribus ad-
 ornatus (ornatus) in splendidis Athenis, non con-
 gestus est de curru gubernatrice manu equo-
 rum agitatoris, — quam Nicomachus (idem ^{Ant. 2.}
_{32.}
 equorum agitator) tempestiue adhibuit
 omnibus habenis: quem etiam praecones Ho-
 rum (certaminis) pronuntiarunt, sacerdotes
 Sturnii Iouis Elei, facientes quodammodo ali-
 quod hospitale officium, et suaue-spirante ip-
 sum salutarunt voce aureae in sinum prolap-
 sum Victoriae — terra in ipsorum, quam ^{Ep. 2.}
_{40.}
 vocant Olympii Iouis lucum: vbi immortales
 Anesidami filii honores assecuti sunt. Etenim
 non ignara vestra est domus neque chorearum,
 Chrysybule, amabilium, neque mellisonorum
 lectuorum. — Neque enim scopulus, neque ^{Str. 3.}
_{47.}
 tua via est, si quis illustrium ad virorum
 sedes adducat munera Heliconiadum. Vtinam,
 quasi) longe iacto-disco, iaculer tantum, quan-
 tum indole Xenocrates homines suauis supera-
 . Verecundus erat inter ciues versans, —
 quorumque-alturam curans vniuersae Grae- ^{Ant. 3}
_{55.}
 ce ritu; et ad deorum epulas studiose-acce-
 pit omnes, neque vnquam hospitalem pro-
 pter irruens contraxit velum circa mensam,
 sed traiecit (ille) ad Phasin quidem aestate,
 (veme **) vero nauigans Nili ad ripas (h. pa-
 rat quam latissime eius hospitalitas). —

Ne

**) At v. Not.

Epod.
3.63. Ne nunc, si quidem inuidi sensus mortalium
mentes obsident, neque virtutem sileat (Thrasyl-
bulus) paternam, neque hosce hymnos; quan-
doquidem non, vt otiose quiescant, eos elab-
orauit. Haec, Nicasippe, expone, quando
ad hospitem meum familiarem veneris.

ISTHM. III.

MELISSO THEBANO.

Quadrigis!

Str. 1. Si quis hominum, felicitatem-nactus aut per
illustria certamina aut vi diuitiarum, cohibet
animo tetram insolentiam; dignus is est prae-
conia ciuium adipisci. O Iupiter, magnae
enim virtutes mortalibus contingunt beneficio
tuo, viuitque diuturnior felicitas reuerentium
(te, piorum); peruersis vero mentibus non

Ant. 11. aequae perpetuo florens adest. — Inclitis
vero facinoribus (vt) sua praemia (constent)
fas est celebrare virum strenuum, fasque cho-
reas-ducentem blandis hymnis extollere. Est
vero et geminorum certaminum Melisso sors,
quae ad hilaritatem conuertat dulcem cor (par-
tim) in conuallibus Isthmi adepto coronas
partim (cum) in cauo leonis pectorosi nemore

Epod.
21. proclamauit Theben — cursu equestri victor.
A maioribus autem congenitam sibi virtutem

non

edecorat. Scitis sane Cleonymi gloriam
 quam curribus partam; et ex materno ge-
 nabdacidis affines in diuitiis versati sunt
 quadrigarum labores. Tempus vero vo-
 bus sese diebus alia alias per vices afferre
 Prorsus intacti (ab aduersis rebus) sunt
 eorum.

 ISTHM. IV.

Eidem MELISSO.

mihi, deorum beneficio, infinita quoquo- *Str. 1.*
 in via, o Melisse; copiam enim dedisti
 tuis (victoria), vestras (totius gentis Me-
 virtutes hymno prosequendi: quibus Cleo-
 dae florentes semper iuuante deo morta-
 ermeant vitae terminum. Alias autem
 ventus omnes homines ingruens agitat:
 (tiam) illi igitur Thebis in honore fuisse *Ant. 11.*
 titus memorantur, hospitesque circum-
 ntium, clamosaeque expertes contume-
 quotquot vero inter homines volant de-
 orum viuorumque virorum inmensae
 e testimonia, ea omnia attigerunt per-
 ima; virtutibusque ad extremas vsque
 a domo sua columnas pertingunt Hercu-
 — nec fas est longius extentam assectare *Ep. 21.*
 nquam) virtutem: equorumque altores
 fuerunt,

fuerunt, aeneoque Marti probati sunt. E
 vero die vna asper nimbus belli quatuor
 orbavit beatam domum. Nunc vero ru
 post hibernam volubilium mensium calig
 tellus velut puniceis, floruerunt, rosis
Str. 2. deorum numine. Quassator autem terrae
32. chestum inhabitans, et pontem marinum
 Corinthei muros, huncce largitus ipsorum
 neri mirificum hymnum, e lecto excitat
 mam antiquam gloriosorum facinorum
 somnum enim incidit; sed nunc ex
 corpore fulget, Lucifer conspicuus ceu
Ant. 2. inter caetera. — Quae et, in aruis Athl
42. rum curram cum promulgasset vicisse, in
 Adrasteis certaminibus Sicyonis, praebuit
 riter eius saeculi poetarum folia carmin
 Neque a conuentibus communibus absti
 runt incurram curram, sed cum vni
 Graecis certantes sumtu gauisi sunt equor
 Inexpertorum enim obscura silentia sunt.
Ep. 2. Est vero obscuritas fortunae etiam certanti
52. priusquam ad finem summum peruentum
 horum enim dat euentum (fortuna). *) Et
 fortiorem virorum deteriorum fraus supp
 tare solet corripiens. Nostis sane Aiaceis ro
 cruentum, quo, sera nocte confossus suo
 probrum facit filiis Graecorum, quotquot
Str. 3. iam venerant. — At Homerus utique he
65. ruit (eum) inter homines, dum omnem

exal

*) Locus corruptus. v. Not.

virtutem per seriem cecinit diuino-
 suum posteris decantandam. Hoc
 mortale-sonans procedit, quod quis
 egregio celebrauerit; et omnifrugife-
 rram et per mare incedit factorum
 egregiorum inextinctus semper. —
 Musas utinam habeamus ad accen-^{Ant. 3.}
 allam facem hymnorum etiam Melisso,^{73.}
 pancratio dignam, germini Telesia-
 timo enim, in labore subeundo, auda-
 cis grauer-frementium ferorum leo-
 pudentia vero vulpes, quae resupinata
 impetum cohibet. Oportet autem,
 moliendo labefactare hostem. — Non^{Epod.}
 naturam Orioneam sortitus est. Sed^{3. 83.}
 bilis adpectu, in conflictu vero ro-
 grauis. Atqui quondam ad Antaei
 Thebis a Cadmeis, statura breuis, ani-
 inuictus, colluctaturus venit heros in
 am Libyam; craniis ut hospitem tem-
 ceptuni operientem (Antaeum) coerce-
 filius Alcmenae. Qui in Olympum^{Str. 4.}
 am et terras omnes et in-praeceps-pro^{94.}
 ani maris explorasset aequor, nauiga-
 que fretum mansuefecisset. Nunc
 aud Aegiochum praestantissima felici-
 tens habitat, coliturque ab Immortali-
 psis) carus, Hebaeque maritus est, au-
 aedium dominus, et gener Iunonis. —

Cui

eg. ἀνμῶ non ἀλχμῶ.

Ant. 4. Cui quidem Electras supra portas epulantes nos ciues et recens-structa coronarum, celebramus inferias aere-celo octo mortuorum, quos Megara per Creontis filia filios, quorum in honore occasum radiorum solis flamma accendit, continue pernoctat, aetherem nidorifero

Epod. 4. 114. fumo: — et altera dies anniuersario minus certaminum est, roboris spectata ubi dealbatus caput myrtis hic Meliplicem victoriam edidit, puerorum antea (ediderat); gubernatoris clauumque consilio obsecutus prudentissimi Orsea igitur ipsum celeberrime iucundans laudem.

ISTHM. V.

PHYLACIDAE AEGINETAE

Panratio.

Str. 1. O mater Solis celeberrima, Thia, praepotens existimant aurum homines praeteris; et certantes naues in mari et quadrigae equi propter tuum, o dea, splendorem volubus in pugnis admirandi existunt; — *Ant.* 9. (per te) in ludicris certaminibus amabilem victoriam acquirunt, cuiusque multae coronae ammirunt comam, manibus victoriam aduicem aut velocitate pedum. Spectatur vero

in deorum ope. Duo vero vitae flo-
 (m) sola pascunt (ornant) suauissi-
 ente felicitate: — si quis re bene *Ep. 17.*
 audiat. Ne frustra quaere Iupiter
 na habes, si ad te horum sors per-
 morum. Mortalia mortales decent.
 in Isthmo duplex florens victoria,
 u, reposita est; Nemeae vero etiam
 (bi) Pythaeaeque, pancratii. At meum
 acidis pectus hymnos tractat; cum-
 tibus (etiam nunc) veni Lamponis
 anc in legibus-bene-instructam vr- *Str. 2.*
 cum conuersa sit diuinorum facino- *28.*
 um splendidam, ne inuideas laudes
 es hymno miscere pro laboribus.
 am inter Heroes strenui bellatores
 cti sunt; celebranturque inque ci-
 arumque omnisono strepitu —
 ore; studiumque (carminum mate- *Ant. 2.*
 otis praebent, Iouis beneficio, ho- *36.*
 etolorum quidem sacrificiis illustri-
 de strenui; Thebisque equorum agi-
 in honore est; Perseusque Argis;
 virtus Pollucisque ad Eurotae
 - at in Oenona (insula Aegina) *Ep. 2.*
 indoles Aeaci filiorumque. Qui *44.*
 nis urbem Troum vastauerunt, se-
 rculem prius, tum cum Atridis.
 hic mihi (cursum) procul a terra
 Dic: quinam Cycnum, quinam
 Hecto-

Hectorem occiderunt, et imperatores
 pum intrepidum Memnonem aere-
 Quis strenuum Telephum vulneravit
Str. 3. sta Caici ad ripas? — (Illi quidem) P 1
55. Aeginam profert os patriam, excellen-
 lam. Constructus vero est iamdudu-
 lus excelsorum facinorum, quem co-
 possis; multaque rectiloqua lingua m-
 (laudes) habet de illis sonandi; etiam
 bello testari potest vrbs Aiacis, seru-
Ant. 3. siariis — in multum-exitiali, Sa-
63. vis imbre, innumerabilium homin-
 dinosa caede. Sed tamen gloriatio-
 merge silentio. Iupiter haec et illa
 et aduersa) distribuit, Iupiter, omni-
 nus. Mellis vero instar amabilem
 etiam decora (victoriae certaminibus
 epinicium hymnum amant. Contem-
 piam allaborans (certamina frequen-
Ep. 3. de certaminibus, de gente Cleonici v-
71. diuerit (certet mihi quis cum ea vic-
 numero). Non profecto inuolutus
 est longus labor virorum, neque, qui
 pensae ad potiundum spe (factae fue-
 mulat curam (neque impensarum Pa-
 Laudo etiam, Pytheam inter membra
 mitores (athletas) Phylacidae plagaru-
 direxisse, manibus dextrum, animo
 Accipe ei coronam, ferque villosam
 vittam, et alatum nouum vna-mitte

ISTHM. VI.

P H Y L A C I D A E.

Pancratio inter pueros.

ote hominum velut conuiuio secundum *Str. 1.*
 am musicorum carminum miscemus pro
 mis strenue-certante progenie. Nemeae
 ei primum, o Iupiter, tibi, flore accepto
 rum; nunc autem in Isthmo domino
 (Neptuno) Nereidibusque quinquaginta,
 m (Lamponis) natu minimo Phylacida
 ae. Contingat autem, tertium (quoque)
 ori propinantes Olympio (vt possimus)
 m perfundere mellisonis carminibus! —
 v enim hominum, sumtuque delectatus *Ant. 14.*
 ore, exercet diuinas virtutes, simulque
 una serit gloriam amabilem; is iam ad
 us fines felicitatis iacit ancoram, diuini-
 onoratus. Talia studia secutus optat
 n senectamque excipere canam Cleonici
 Ego vero altithronam Clotho sorores-
 tricas precor, vt obsequantur inclitis amici
 us. — Vosque, o aureis-curribus-in- *Ep. 27.*
 Aeacidae, institutum mihi profiteor cer-
 tm esse, quoties in hanc (carmine) in-
 sulam, adspargere laudibus. Innume-
 m sunt facinorum praeclarorum (quae
 ae edidere) centum - pedes - latae (am-
 plissimae)

plissimae) continuo viae et ultra Nili
 fontes et per Hyperboreos: neque est ita
 bara aut a lingua nostra aliena ciuitas,
 Pelei norit gloriam herois, felicitatis generi-
 Str. 2.
 38. rum: — aut quin Aiakis Telamoniad-
 patris. Quem (Telamonem) armis-gan-
 tem, ad bellum duxit cum Tiryntiis
 tum belli-socium ad Troiam, heroum
 rem, Laomedontium ob delictum, nau-
 Alcmenae filius; cepitque Pergamiam (an-
 occiditque cum illo (Telamone) Mero-
 gentes; et bubulcum, monti aequalem
 Phlegras nactus Alcyonea; suoque non
 Ant. 2.
 51. cit manibus grauisono neruo — Hero-
 Aeacidam autem vocans ad nauigandum
 verat omnibus-epulantibus. Illum quidem
 exuuiio leonis adstantem iussit nectareis
 tionibus auspicari fortem Amphitruonia
 porrexitque ipsi praestantissimus vini-
 cem phialam auro horrentem Telamon.
 vero extensis ad coelum manibus inuictis
 locutus est tale dictum (preces): Si vnq-
 meam, o Iupiter pater, animo lubens
 Ep. 2.
 64. tionem audiuisti: — nunc tibi, nunc
 cibus sacris supplico, filium animosum ex
 boea viro huic, hospiti meo*), fatis debi-
 exhibeas; inuulnerabilem quidem corp-
 quemadmodum hoc exuuium me nunc
 cumit ferae, quam, primum omnium labor

*) Vide not. Edit.

Perfeci olim Nemeae; animusque par esto.
 Nec utique illi locuto misit deus principem
 aium, magnam aquilam. Suavis vero intus
 cum titillauit voluptas — dixitque alta ^{Str. 3.}
 te vtpote vates: Erit tibi filius, quem pe- ^{75.}
 o Telamon; et ipsum aui, quae apparuit,
 bella cognominem valde-robustum Aiacem,
 per populos in laboribus stupendum Martis.
 que sic locutus mox consedit. Mihi vero
 regum foret, omnes commemorare virtutes
 (cetera Aeacidarum): Phylacidae enim veni,
 Musa, dispensator Pythaeaeque hymnorum
 et thymenique. Argiuorum more dicetur uti-
 que paucissimis: — Reportarunt, inquam, ^{Ant. 3.}
 torias ex paucratio tres ab Isthmo, alias ^{88.}
 nem a frondosa Nemea illustres filiique et
 unculti. — Produxerunt autem in lucem quan-
 tum portionem hymnorum! Psalychiadarum-
 que tribum Gratiarum irrigant pulcerrimo
 te; Themistiique domo instaurata hancce
 rem deo caram inhabitant. Lampon autem
 adium rebus gerendis adhibens” Hesiodi
 de probat illud dictum, filiosque praeci-
 cis (iisdem verbis) adhortatur, — com- ^{Ep. 3.}
 ne ciuitati decus suo (decore) adducens. ^{101.}
 tum ob benefacta in hospites amatur; mo-
 dum animo persequens, modumque etiam
 et seruans; linguaque non a mente aliena.
 as illum virum inter athletas, esse Na-
 ia, lapides inter alios, aeris-domitricem
 cotem.

cotem. Rigabo eos Dirces pura aqua, quam
 alte-succinctae filiae aurea-veste-ornatae Mne-
 mosynes produxerunt iuxta bene murata
 Cadmi portas.

 ISTHM. VII.

STREPSIADAE THEBANO.

Pancratio.

- Str.* 1. Quonam priscorum, o beata (dea) Theba-
 decorum patriorum maxime animum tuum
 oblectasti? Num aereis-cymbalis-strepentibus
 assessorem Cereris quando comatum in lucem
 edidisti Bacchum? an aurum media nocte nig-
 gentem quum-excepisti praestantissimum deo-
Ant. 9. rum (Iouem), — quando Amphitruonis in
 foribus stans (domum ingressus) vxorem con-
 venit Herculeo semine? an quum Tiresiae
 sollertibus consiliis? an quum Iolao rei-eque-
 stris-perito? an Spartis (Thebanis) inuictis
 hasta (animum oblectasti)? an quum ac-
Ep. 17. tum — innumeris sociis, ad Argos eque-
 stre? an Doricam coloniam quando firmo con-
 stituisti talo (firma collocasti sede) Lacedae-
 moniorum? ceperuntque Amyclas Aegidae tui
 filii (Thebanorum tribus) oraculis Pythicis
 Enimvero antiquum obdormiscit decus, im-
 memores

memoresque (eius) fiunt mortales, — quic- ^{Str. 2.}
 uid non sapientiae florem summum (poetae ^{25.}
 stem exquisitiorem) assecutum fuerit, ut in-
 itis carminum riuis (libationibus) admiscea-
 ur (carminibus celebretur). Choreas - insti-
 te igitur, dulcisono cum hymno, etiam
 Crepsidae. Reportat enim ex Isthmo victo-
 iam pancratii, roboreque stupendus adspe-
 ctusque formosus; habetque virtutem non de-
 teriorem corpore; — illustraturque per viola- ^{Ant. 2.}
 tis-comis-ornatas Musas; auunculoque cogno- ^{35.}
 mini attulit commune *) decus; aereo-cli-
 peo-insignis cui mortem Mars intulit. Sed
 gloria bonis reposita est. Sciat enim certo,
 quicumque in hac nube grandinem caedis a
 terra patria propulsat, — exitium auertens ^{Ep. 2.}
 a hostilem exercitum, apud ciues stirpi ma- ^{41.}
 ximam gloriam (se) accumulare tam viuen-
 tem quam mortuum. Tu vero, o Diodoti-
 des, bellicosum aemulans Meleagrum, aemu-
 lusque Hectorem atque Amphiaraum, flori-
 bus in exspirasti aetatem, — antesignanorum ^{Str. 3.}
 in turba, vbi fortissimi sustinuerunt belli ^{49.}
 perditionem extrema spe. Pertuli tum lu-
 tum infandum. At nunc mihi terram-con-
 siliens (Neptunus) serenitatem praebuit post
 mortem. Cantabo comam (victoris) coronis
 cantans. At Immortalium ne conturbet in-
 iuria — (hoc meum studium): quod iu- ^{Ant. 3.}
 cundi- ^{57.}

*) f. nouum. κενὸν γάλος.

cunditatem quoque-die-oblatam sectans tranquillus accedo ad senectutem fataleque aeuum,
 Morimur enim pariter omnes, etsi fortuna sit inaequalis. Longinqua vero quisquis spectat, imbecillior (erit, imbecilliozem se esse sentiet,) quam vt peruenire possit ad aeream deorum sedem; quum alatus excusserit Pegasus — dominum volentem in coeli regiones contendere ad concilium Bellerophontem Iouis. Iniustam vero voluptatem acerbissimus manet exitus. Nobis vero, o aurea coma-florens, praëbe, Loxia, tuis etiam Pythone carminibus floridam coronam.

Epod.
 3.65.

ISTHM.

ISTHM. VIII.

CLEANDRO AEGINETAÆ.

Panratio.

Cleandro quispiam iuuentutique (eius) pre-^{*Diaeresis 1.*}
 um inclitum, o Iuuenes, laborum, patris
 splendidum Telesarchi ad vestibulum pro-
 gressus, congregato pompam cum hymno,
 Isthmicæ victoriae præmium, et Nemeæ
 quod certaminum victoriam adeptus est. In
 cuius gratiam et ego, quamuis moestus ani-
 mo, postolor auream inuocare Musam. A
 magnis vero luctibus liberati neque in orbita-
 tm incidamus coronarum! neque moerores
 læ (anime mi)! sed dimissis inutilibus
 arumnis, dulce aliquid in publicum profe-
 sumus, etiam post calamitatem. Quando-
 didem capite impendens Tantali saxum ali-
 is auertit a nobis deus, — ingentem^{*Diaer. 2. 23.*}
 cæciæ laborem. At mihi metus sublatus
 quem leuat sollicitudinem. Resque præ-
 sis quaelibet præstat semper. Dolosum
 m acuum (incerta fortuna) hominibus im-
 hdet, accelerans vitæ cursum. Sanabilia
 nen sunt mortalibus salua libertate etiam
 i, oportetque bonam spem hominem fo-
 re. Fas vero est, in septiportibus Thebis
 ucatum (me) Aeginæ hymnorum decus
 prae

prae (aliis) tribuere; patris siquidem (eius) geminae fuerunt filiae Asopidumque natu-
 minimae, Iouique placuerunt regi. Qui alte-
 ram quidem (Theben) apud pulcrifluam Dir-
 cem curruum-studiosae vrbis constituit prae-
 sidem; — tecum vero (o Aegina) in insu-
 lam Oenopiam translata dormiuit; diuinum
 vbi peperisti Aeacum grauistrepo patri, ho-
 noratissimum inter mortales; qui etiam deo-
 rum lites decedit. Cuius quidem diis-pares
 excelluerunt filii, nepotesque bellicosi forti-
 tudine in aereo luctuoso subeundo strepitu
 belli; sapientèsque fuerunt prudentesque ani-
 mo. Haec etiam deorum meminerunt con-
 cilia, (ex eo adhuc tempore) Iupiter quando
 illustrisque Neptunus de Thetidis contende-
 bant nuptiis, vxorem formosam cum vellet
 vterque suam esse. Amor enim (eius) tene-
 bat (eos). Sed non ipsorum immortales
 perfecerunt coniugium deorum mentes, —
 postquam oracula audiuerant. Dixit enim
 consilio-valens in medio ipsorum Themis:
 fatale esse, filium deum praestantiozem patre
 vt pariat marina dea, qui et fulmine poten-
 tius aliud telum agitaturus sit manu, et tri-
 dente inuicto, si cum Ioue (illa) concumbat
 aut Iouis cum fatre. Itaque haec (pergit illa)
 missa facite. Mortalem autem torum sortita
 filium videat interentum bello, Marti mani-
 bus similem, fulguribusque vigore pedum.

Diaer.
3.45.

Diaer.
4.67.

Mea

ea quidem voluntas est, Peleo diuinum con-
 clere nuptiarum Aeacidae praemium, quem
 religiosissimum aiunt Iolci alere solum. —
 ut autem ad diuinum antrum Chironis *Diaer.*
 ta statim nuntii; neque Nerei filia con- *5. 89.*
 tentionum folia (sententias discrepantes: ri-
 radi inter nos deos materiem) iterum prae-
 dit nobis; plenilunioque vespera amabile sol-
 (illa) fraenum sub heroe virginitatis. Sic
 ait Saturniis locuta dea. Illi vero super-
 is annuerunt immortalibus: verborumque
 us) fructus non periit. Aiunt enim vna-
 sse et nuptias Thetidis regem (Iouem);
 iuuenilem illustrarunt poetarum ora igna-
 virtutem Achillis: qui et Mysium vitife-
 n cruentavit, Telephi atro adspersens
 ore, campum; — et construxit Atridis *Diaer.*
 titum, Helenamque redemit, Troianos ner- *6. 111.*
 (fortissimos Troianorum heroes) cum ex-
 sset hasta, qui eum auerterant nonnun-
 am a pugna homicida proelium campo
 cientem; Memnonisque robur (Memnonem)
 verbum, Hectoremque aliosque principes,
 us domum Proserpinae monstrans Achil-
 princeps Aeacidarum, Aeginam suanique
 pem illustravit. Quem ne mortuum qui-
 carmina destituerunt; sed iuxta eius ro-
 sepulcrumque Heliconiae virgines stete-
 et, lamentationemque celebrem affuderunt.
 fuit nimirum Immortalibus, fortem virum
 etiam

etiam mortuum hymnis dearum tradere.

Diaer.
7. 133.

Quod et nunc habet rationem (non minus valet): properatque Musarum currus ad Necoelis monumentum pugilis canendum, honorandumque eum, qui Isthmicam (coronante Doricis nactus est apiis; postquam finitimo vicerat olim idem ille viros ineuitabili manu conuellens. Eum quidem non dedecorat eximii filius patruum (Cleander). Aequalium aliquis splendidam ob pancratium Cleandro necti myrti coronam. Si quidem eum Alcathoi certamen cum victoria (h. victorem) inque Epidauro iuuentus antea excepit. Eum laudari viro bono facile est. Iuuentutem enim non expertem sub latibulo praeclarorum facinororum consumsit.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

SCHOLIA

PINDARI CARMINA.

ΠΟΤΑΤΑ Α ΓΡΑΜΜΑΤΙCΙC

DE VITA PINDARI. *)

Πινδάρου γένος διορθωθὲν

τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Θωμαῆ τοῦ Μαγίστρου.

ἴκρος, τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαΐφάντου κατὰ
τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ Σκοπελίνου φασίν· οἱ δὲ
τὸν αὐτὸν Δαΐφάντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δὲ, Πα-
νακαὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφαλῶν. α) ἡ δὲ
ἐπαμῆθη Σκοπελίνω, τῷ ἀύλητῇ, ὅς τὴν ἀύλητικὴν
κατὰ τὸν Πινδάρου, ἐπεὶ εἶδε μβίζονος ἔξεως ὄντα, παρέ-
στω, τῷ Ἑρμιονεῖ, μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν
ἐποίησε. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ
ἐπισημαίνεται αὐτῷ, καὶ τέθνηκεν ὅτε τὰ Περτικὰ ἤκμα-
ζον· ἔσχε δὲ θυγατέρας δύο, Πολύμητιν καὶ Πρωτομά-
τιν· ἔσχε δὲ τὰς Θήβας, πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς
τοῦ Ἑρέας c) τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν
Πυθίων εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Ἀπόλ-
λωνα,

Haec edita statim ab Aldo, inde in Rom. et ex ea
petita in aliis. Diligentiam in comparatione adhibuit
V. C. apud quem v. Var. Lect. Equidem nonnulla
attigi, quae a grammaticis aut perperam aut pa-
rim diserte erant tradita. Nam subtiliore commentatio-
vix digna ea habeo. De ipsa vita Pindari consulen-
s Schneider V. D. in eius vita, et Fabric. Bibl. Gr. e-
rens. Harles.

κεφαλῶν edebatur. Sed locus erat κυνὸς κεφαλή, etiam a
eph. Byz. memoratus.

oc temporum rationi repugnat. At ἤκμαζον ipse κατὰ τὰ
ερικὰ. vt vel ex seqq. intelligas.

Pyth. III, 158. vbi et de Pane.

λωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφε. νεώτερος δὲ ἦν τοῦ
 νίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν τῆς
 Ξου κατάβασιν, ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ
 ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος
 φιλεῖσθαι, ὡς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ
 βάνειν, καὶ τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίνδαρον
 τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα d) ὄρχηζε
 ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα καὶ χαίρειν ἄδοντα τοῦτον αἰετὸν
 ὄρεσι. Φασὶ δὲ καὶ e), ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτῶν
 πρήσαντες καὶ Θήβας, ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας τῆς
 θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον· “Πίνδαρον
 μουσοποιῦ τὴν στέγαν μὴ καίετε.” ὅπερ καὶ Ἀλέξανδρος
 μετὰ ταῦτα Φασὶ πεποίηται. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσαν
 Θήβας μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρῶν
 διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπίμνηται
 ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι “μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι” f) ἔμαρτυ-
 σαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου οὐκ
 Ἀθηναῖοι. γέγραπται δὲ αὐτῷ ἑπτακαίδεκα βιβλία
 τέσσαρα, ἢ λεγομένη περίοδος, τὰδε, τὰ Ὀλύμπια
 τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἰσθμια.

Ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀγῶν εἰς τὸν Δία, τὰ
 ἀγῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεα ἀγῶν καὶ αὐτὸς ὁ
 Δία, τὰ δὲ Ἰσθμια ἀγῶν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἐκ
 τούτων ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν.
 περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν ἐστὶ λέγειν· περὶ
 θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν εἰς τὰ τι-
 νομάου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσιν, ἕτεροι δὲ Ἡρακλῆος
 τιθέουσιν. ὁ καὶ Πίνδαρος λέγει, g) ἐνδοξώτερον καὶ
 ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθρηε, καὶ
 ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατὸν
 τὸ Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἥλιον παρεστήσατο, καὶ

d) v. fragm. Hymnorum εἰς πᾶνα.

e) φασὶ δὲ καὶ, sublesta fide.

f) μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι Puth. VIII, 1.

g) Olymp. X, 28 sqq.

πρα συναγαγών, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ
 κσιν, ὄθεν καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲ αὐτῇ
 θεοῖς ἐπὶ τῆς συμβάσεως αὐτῆς δυσχερείας· ἢ) ὑπό-
 ῆν. ἀλλ' Ἰφιτός τις καὶ Εὐρύλοχος ἰ) τοὺς Κιρ-
 ρηλεμήσαντες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς
 κρησταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόν-
 ῦν Ἰφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὃ δὲ τὰ Πύ-
 ρλοχος· καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θεοῖς συνέβη.

ἔθηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἕξ καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν γεγονώς,
 τε, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος κ) ἀρχοντος κατὰ
 ε ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατῆς δὲ γέγονε
 ἰ). ὃ δὲ ἐπιπύκιος, οὗ ἡ ἀρχὴ, ἀριστον μὲν ὕδωρ,
 καὶ ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδα-
 ο τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ
 ἰτος, ὅς πρῶτος ἐν Ἡλίδι ἠγωνίσσατο. γέγραπται
 βασιλεῖ Συρακουσίῳν (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς
 ἰδος καὶ κτίστης Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ
 εἶν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους
 ἰταν, ἐνίκησε κέλητι.

Καὶ

del. αὐτῆς, aut leg. cum Beck. αὐτοῖς sc. τοῖς Ὀλυμπίοις,
 ἰτε sc. τῇ θεοῖς.

ante Eurylochus huc aduocatur, qui Ol. XLVIII. Cir-
 bis seu Crissacis debellatis Delphicum oraculum in
 tinam libertatem vindicauit et cum Amphictyonibus
 nia instituit. Strabo IX. p. 418 (p. 641. A.) et cf. inf.
 ετις πυθίων. At Iphitus CVIII. annos ante primam
 mpiadem ludos instaurauerat.

ο ἐπὶ Βίωνος, qui Archon fuit Athenis Ol. LXXX, 3.
 eram scriptum est aut corruptum, quod sequitur:
 ἰκτὴν καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. dele ἰκτὴν καί. Si itaque
 is est Pindarus Ol. LXV, 1. cum XL. annorum fuisse
 tur anno pugnae Salaminiae, necesse est cum obiisse
 actatis LXII. De his accurate egit Corsin. Fast.
 ad e. n. et To. II. p. 58 sq. Necesse tamen est, Pin-
 d. m vixisse adhuc XII. annos serius Ol. LXXXIII, 3.

Καὶ ἄλλως ἐκ τῶν Σουίδα.

Πινδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δὲ Δαΐφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνος ἀφανέστερος καὶ προγενής Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Πινδαροῦ ἰστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικὸς γυνῶς κατὰ τὴν ξέ' Ὀλυμπιάδα. κατὰ τὴν Ξέρξου στήλων ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίδης, υἱὸς Διόφαντος, ι) θυγατέρες δὲ Εὐμητις κ) καὶ Πανθηχῆ· σαυέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχὰς ἐποίησαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ αἰθρόονι κ) αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακηνιμένον τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νέ. ο) ἢ δ' ἐν βιβλίοις ιζ', Δωρῶδι διαλέκτῳ, ταῦτα Ὀλυμπία, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσόδια, Παιονία, Ἐνθρονισμοὺς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιονία, Ὑπορχήματα, Ὑμνοὺς, Διδυράμβους, Σκολιά, Ἐπιγράμματα, Θρήνοι, Δράματα τραγικά ιζ', Ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα καταλογάδην Παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα κτλ.

Πινδαρος Σκοπελίνου Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικὸς υἱὸς τοῦ προτέρου. Τὰς Θήβας, τὴν πόλιν, ἄλλοι φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ πλὴν ἱερῶν τε μνησίων ρ) τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν Πινδαροῦ τοῦ ποιητοῦ, οἶλιαν, καὶ τοὺς ἐγγόνους τοῦ Πινδάρου, Ἄρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἄλεξιον ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν, αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

ι) Filius Διόφαντος: haud dubie Δαΐφαντος, quod Suidas notavit.

κ) Quae supra erat πολύμητις.

κ) Forte: ἀθρόως, h. e. αἰθροδίας, et pendent haec a στήλων.

ο) Male. v. paullo ante.

ρ) Inscite. leg. πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερειῶν. vt legitur quos Arriano I, 9. extr. Μοχ ἀπαθεῖς addit Suidas de m.

ἱένος Πινδάρου διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.
 κρον ὑψαγόρην, Καδμηΐδος οὐδέϊ Θήβης,
 κ) εὐνηθεΐσα μενεπτολέμω Δαίφάντη,
 κ) ναιετάουσα Κυνὸς κεφαλῆς περὶ χῶρον,
 κ) γ' ἅμα τῷ καὶ Ἐρείτιμον, γ) εἰδὸτα Δήρην,
 πτυγμαχίην τε παλαισμοσύνην τ' ἀλεγεινήν.
 κ) ὅτε κνώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ,
 θαιδίον ὄντα, μέλισσά τις, ὡς ἐπὶ σίμβλω,
 ἀνηπιάχοισι τιθαιβώσσουσα ποτᾶτο.
 κ) θιγυφθόγγων ἐπέων μελέων θ' ὑποθήμων
 κ) δῖα Κόριννά· Σεμείλια δ' ἄπασε μύθων
 κ) τον· μετὰ τὴν δ' Ἀγαθοκλέος ἔμμορεν αὐδῆς,
 κ) σέ· οἱ κατέδειξεν ὁδὸν καὶ μέτρον αἰοιδῆς·
 κ) Ἄλεξάνδροιο Φιλιππιάδαο μενοινῆς, σ)
 κ) ἀφίκοντο Μακηδόνες ἄστεα Πέρσαι,
 κ) ἰν μεγάρων οὐχ ἤψατο Θεσπιδάες πῦρ.
 κ) ἰ μὲν μετόπισθεν· ἔτι ζῶντι αἰοιδῶ
 κ) ἰναξ ἐκέλευσε, πολυχρύσου παρὰ Πυθοῦς
 κ) ἰ μέλι λαρόν ἀεὶ Θήβηνδε κομίζειν.
 κ) ἰ ρς, ὡς ἐνέπουσιν, ἐν οὖρεσιν ἠΰκερως Πᾶν
 κ) ἰ αἰέν ἀεῖδε, καὶ οὐκ ἐμέγηρεν ἀείδων.
 κ) ἰ ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέσταν
 κ) ἰ Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
 κ) ἰ σι ζώσκειν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.
 κ) ἰ Ξείνη παρελέξατο δῖα γυναικῶν·
 κ) ἰ Εὐμητὶν μεγαλήτορα καὶ Δαίφαντον, ε)
 κ) ἰ σην δ' ἐπὶ τοῖσιν· ἔμελψε δὲ κῦδος ἀγώνων
 κ) ἰ ρων, μακάρων παιήνας ἐνδεδεγμένους, ι)

Κα)

κλειδίη Dorice esse debuit κλειδίη. et πίνδαρον pro πίν-

τα scripsi.

εἰμιον. qui ap. Suid. Ἐρωτίων Male corrigitur penulti-

in Ἐρείτιμον. ἴ. ἅμα τῷ Ἐρείτιμον τ', εἰδὸτα Δήρην.

int. Νικα sed fuit μινονῆ.

τα v. 2. erat Δαίφάντη.

Scripta haec. Ἐρηνους latere in vltimis non dubito.

ante fuit: μακάρων παιήνας, ἀνδράσι Ἐρηνους, καὶ Μέλος (l.

α) ἄρχημοῖσι.

Καὶ μέλος ὀρχηθμοῖσι, θεῶν τ' ἐρικυδέας ὕμνους,
 Ἦδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.
 Τοῖος ἐὼν καὶ τοῖα πορῶν, x) καὶ τόσσα τελέσσας
 Κάτθανεν ὀγδώκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν.

Εἰς τοὺς λυρικοὺς ποιητὰς ἠρωελεγεῖται

Ἐυνέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεῆν τε
 Μάνθανε, καὶ πατέρας, καὶ διάλεκτον ἄφρει.

Ἦν Μιτυληναῖος μὲν ἔην, γεραρώτερος ἄλλων,
 Ἄλκαῖος πρότερος, ἠχικὸς Αἰολίδος.

Ἦ δ' ἐπὶ τῷ ξυνήν πάτρην Φωνήν τε δαεῖσα
 Σαπφῶ, Κληίδος καὶ πατρὸς Εὐρυγύρου. y)

Στησίχορος Σικελός· πάτρη δέ οἱ Ἰμέρα ἐστίν·
 Εὐφῆμου πατρὸς, Δωρικὸς ἀρμονίην.

Ἰβυκος Ἰταλὸς αὖ ἐκ Ῥηγίου ἢ Μεσσηνίας,
 Ἡελίδα πατρὸς, z) Δωρίδα δ' ἠρμόστατο.

Παρθενοῦ δὲ πατρὸς, λιγυρὸς πάντες Ἡετίου, a)
 Ἦν ἄρα μελπόμενος Τῆιος Ἀνακρέων.

Πίνδαρος ἦν Θηβαῖος, ἀτὰρ πατρὸς Σκοπελίνου,
 Δώριον αἰνήσας ἀρμονίην ἐπέων.

Ἦδὲ Σιμωνίδεω Κελου, Δωριστὶ λαλοῦντος,
 Τὸν πατέρ' αἰνήσας ἴσθι ἀριπρεπέα. b)

Ἰσοδαχῆς καὶ Κεῖος c) ἔην γενεῆ μελοποιός·
 Μείλωνος d) πατέρος ἔπλετο Βακχυλίδης.

Ἄλκμᾶν ἐν Λυδοῖσι μέγα πρέπει· ἄλλ' ἀδάμαντος
 Ἔστι καὶ ἐκ Σπάρτης, Δωρίδος ἀρμονίης.

x) πορῶν scripsi pro παρῶν. Mox errorem in anni
 LXXX redargui supra.

y) Vrsin. Εὐρυγύρου. Suid. Ἡεργίου. Mox κληίδος scribitur.

z) Nomen hoc Eelidae apud Svidam non occurrit; cetera in hoc carmine.

a) f. Ἡετίης τε cum Barnes. et v. seq. leg. Τῆος Ἀνακρέωνος.

b) Leg. ἴσθι Λεωπρεπέα. Simonidis Ceii, qui Dorice patrem scito esse Leoprepem.

c) Male leg. et interpungitur. Lego ἴσα δαχῆς, καὶ γενεῆ, μελοποιός, M. De Bacchylide nunc loquitur ipse Cens erat.

d) Apud Suid. est Μείλωνος. Ergo Μείλωνος.

e) ἄλλ' ἀδάμαντες, vel ἄλλὰ δάμαντος.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου εἰς Πίνδαρον.

Ἑρμῆν σάλπιγγα, τὸν εὐαχέων βαρὺν ὕμνων
 Χαλκευτᾶν, κατέχει Πίνδαρον ἄθε κόνις.
 μέλος εἰσαίων Φθέγγαιό κεν, ὡς ἀπὸ Μουσέων
 Ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεβλίσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐρεῖων ὅποσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυσ.
 Ἐμὰ τὴν ἀπαλοῖς ξουθὸς περι χείλεσιν ἐσμὸς
 Ἐπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο μέλι.
 ἄνθρωπος ὁ Μαινάλιος κερύεις θεός, ὕμνον ἀκούσας
 Τὸν σέο, καὶ νομίω λησάμενος δονάκων.

Ἰάτωνος, ἢ Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, ἢ Λεωνίδου.

ἄνθρωπος ἦν ξένοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφάνων Πιερίδων πρόπολος.

**Χριστοδώρου Κοπτίτου ἐν τῇ ἐκφράσει
τῶν ἀγαλμάτων.**

ὁ δὲ Ὀλυγίης Ἐλικῶνιος ἴστατο κύκνος,
 ἄνθρωπος ἡμερόφωτος, ὃν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἔφασκε Βοιωτοῖο παρὰ σκοπιῆν Ἐλικῶνος,
 μέλος ἀρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένου γὰρ
 ἵκναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι
 ἀνεπλάσσαντο, σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Plato in Menone To. II. p. 81. A.

λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν,
 οἵτινες εἰσιν.

Athenaeus XIII. p. 564. D.

ὁ μεγαλοφωνότατος Πίνδαρος.

Diogenes Laert. IV, in Arcesilao.

ἠσθένετο δὲ πάντων μᾶλλον Ὀμηρον, οὗ καὶ εἰς ὕπνον
 ἵκναι τὴν ἀνεγίνωσκε, ἀλλὰ καὶ ὄρθρου λέγων, ἐπὶ
 τὸν
 p. Carm. Vol. II. L

162 Notata a grammaticis de vita Pindari.

τὸν ἐρώμενον ἀπιέναι, ὅπότε ἂν βούλοιο ἀναγνῶναι.
τε Πινδαρον ἔφασκε δεινὸν εἶναι, Φωνῆς ἐμπλήσαι,
ὀνομάτων καὶ ῥημάτων εὐπορίαν παρασχεῖν.

Horatius Carm. IV, 2.

Monte decurrens velut amnis, imbres

Quem super notas aluere ripas,

Feruet, immensusque ruit, profundo

Pindarus ore;

Laurea donandus Apollinari,

Seu per audaces noua *Dithyrambos*

Verba deuoluit, numerisque fertur

Lege solutis;

Seu *deos regesue* canit, *deorum*

Sanguinem, per quos cecidere iusta

Morte Centauri, cecidit tremendae

Flamma Chimaerae;

Sive quos *Elea* domum reducit

Palma caelestis, *pugilemue equumue*

Dicit et centum potiore signis

Munere donat;

Flebili sponsae iuuenemue raptum

Plorat, et vires animumque moresque

Aureos educit in astra, nigroque

Inuidet Orco.

Multa Dircaeum leuat aura cycnum,

Tendit, Antoni, quoties in altos

Nubium tractus.

Quintilianus Instit. Or. X, 1, 61.

Nouem vero lyricorum longe *Pindarus* princeps,
ritus magnificentia, sententiis, figuris, beatissima
verborumque copia, et velut quodam eloquentiae
mine; propter quae Horatius eum merito credidit
mini imitabilem.

NETP.

ΜΕΤΡΙΚΑ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ.

Ἰκον ἔτι οἱ Λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο
 Φῆ, ἀντιστροφῆ, καὶ ἐπωδῶ· στροφῆ μὲν, ὅτε ἀπὸ
 ἔν ἐστρέφοντο ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ, ἢ τινι ἀναλογεῖ ἢ τοῦ
 ὅς κίνησις ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά· δεξιῶ
 μαλεῖ "Ὀμηρος τὰ ἀνατολικά, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά·
 τροφῆ δὲ, ὅτε ἐκινουῦντο ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δε-
 ἢ τινι ἀναλογεῖ ἢ τῶν πλανήτων κίνησις ἢ ἀπὸ δύσεως
 ἀτολάς· ἐπωδῶ δὲ, ὅτε ἴσταυτο ἐν ἐνὶ τόπῳ καὶ ἔλεγον
 εἰδῶς, ἢ τινι ἀναλογεῖ ἢ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ
 τριάσι καὶ τετράσιν, ὡς οὗτος ὁ ποιητὴς, ἤγουν στροφῆ,
 ἀντιστροφῆ, καὶ ἐπωδῶ· ἢ στροφῆ μόνη καὶ ἀντιστροφῆ·
 καὶ δὲ καὶ τετράσιν, ἤγουν στροφῆ, ἐπωδῶ, ἀντιστροφῆ
 ἢ ἑξήκοντα ἐπωδῶ· πεντάσι δὲ, ἤγουν ἐπωδῶ, στρο-
 πῶδῶ, ἀντιστροφῆ, ἐπωδῶ· ἅτινα ἐλέγετο προσωδι-
 κῶδινά, μεσωδινά, καὶ καλινωδινά.

Ἄλλως. Περὶ αὐτῶν. Ἐπειδὴ λυρικός ἐστὶν ὁ Πίνδα-
 κὶ πρὸς λύρην ἄδονται τὰ ποιήματα αὐτοῦ, κατὰ τριά-
 τροφῆν, ἀντίστροφον, καὶ ἐπωδὸν, καὶ ἐκ κῶλων τὰ
 συνίστανται· πλὴν ὅσων καὶ ὁποῖων ἢ στροφῆ, ἐκ το-
 καὶ τοιούτων καὶ ἢ ἀντίστροφος· ἢ δὲ ἐπωδὸς ἀν-
 ἔστι πρὸς αὐτάς, καὶ εἰκότως· ἐπεὶ κινουμένοις εἰς τὰ
 ὅς χρορευταῖς ἤθετο ἢ στροφῆ, εἰς δὲ τὰ ἀριστερὰ
 δεξιῶν ἢ ἀντίστροφος, ἢ δὲ ἐπωδὸς ἴσταμένοις διε-
 ἔστι εἰκότως τῆς τε τοῦ παντὸς κινήσεως ἀπὸ ἀνα-
 εἰς δυσμῶς, τῆς τε τῶν πλανήτων κινήσεως ἀπὸ
 εἰς ἀνατολάς, καὶ τῆς γῆς ἀκίνησις. καὶ οὕτω
 τριάτικῃ μελοποιίᾳ κατὰ τὰς στροφὰς, τὰς ἀντιστρό-
 καὶ τὰς ἐπωδὰς. ταῦτα δὲ ἐκ κῶλων συνίστανται. τὰ
 ἕκαστα μέτρον διάφορον ἔχουσιν, ἐκ ποδῶν συνιστάμενον.

Περὶ

Περὶ τῶν εἰκοσιοκτῶ ποδῶν.

Ἰστέον ὅτι οἱ πάντες πόδες εἰσὶν εἰκοσιοκτῶ. τέσσαροι οἱ δισύλλαβοι· ὀκτῶ οἱ τρισύλλαβοι· ἑκαταίδεκα οἱ τετρασύλλαβοι, οἱ δὲ καὶ τέλειον μέτρον καὶ συζυγίαν ἀπαρτίζουσιν· οἱ δ' ἄλλοι πόδες, πλην τοῦ καθαρῶ δακτύλου, κατὰ διπλῶν εἰς συζυγίαν συνίστανται, καὶ μέτρα λέγονται· ὠντινῶν μέτρων καὶ αἱ καταλήξεις τέσσαρες εἰσιν· ἀκατάληκτον, μὴ ἔχον ἔλλειμμα τυχόν· καταληκτικόν, τὸ κατὰ συλλαβὴν λείπον· βραχυκατάληκτον, τὸ κατὰ πόδα δισύλλαβον λείπον· καὶ ὑπερκατάληκτον, τὸ ἔχον ἐπέκειντα συλλαβήν. (ἀλλὰ πρῶτον περὶ ποδῶν ῥητέον.)

Περὶ δισυλλάβων ποδῶν.

Δισύλλαβοι πόδες εἰσὶ τέσσαρες· πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν, υυ, οἶον, λόγος· ἰαμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρῆς, υ-, οἶον, λέβης· τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, οἶον, ἦτορ· σπονδαῖος, ἐκ δύο μακρῶν, --, οἶον, ἦρα.

Περὶ τρισυλλάβων.

Τρισύλλαβοι δὲ ὀκτῶ· χορεῖος, ὁ καὶ τρίβραχος, υυυ, οἶον, ἄστος· δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, υυ-, οἶον, Πίνδαρος· ἀμφίβραχος, ἐκ βραχείας, καὶ μακρῆς καὶ βραχείας, υυ-, οἶον, ἄμητος· ἀνάκαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, υυ-, οἶον, ἀπάτωρ· βραχειῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, υ--, οἶον, δομήτωρ· ἀμφίμακρος, ὁ καὶ Κρητικὸς, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς, υυ-, οἶον, Καικίας· παλιμβράχιος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, --υ, οἶον, συγγνωστός· μολοττός, ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν, --υυ, οἶον, Πειραιεύς.

Περὶ τετρασυλλάβων.

Οἱ δὲ τετρασύλλαβοι εἰσὶν ἑκαταίδεκα· προκλειστικός, ὁ ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, υυυυ, οἶον, ἀνιαρός· πρῶτος, ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν, --υυυ, οἶον, ἦνος· παῖων β' ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ ἑτέρων δύο βραχειῶν, υυυυ, οἶον, ἦνος.

υ, υ-υυ, οἶον, ἀγεύεος· f) παίων γ' ἐκ δύο βραχειῶν καὶ
 ἑᾶς βραχείας, υυ-υ, οἶον, παράκοιτος· παίων τέταρτος,
 βραχειῶν τριῶν καὶ μακρᾶς, υυυ-, οἶον, παρακαλῶ·
 ἄπο μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν, --υυ,
 φκλειτώνυμος· ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάττονος, ἐκ δύο βραχειῶν,
 δύο μακρῶν, υυ-- , οἶον, καποδαλιων· διτρόχαιος, ἐκ
 ἑᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, -υ-υ, οἶον,
 ἰσθῆμος· δίταμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ βρα-
 χείας καὶ μακρᾶς, υ-υ-, οἶον, θεηγορῶ· ἀντίσπαστος, ὁ ἐκ
 βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, g) υ--υ, ἐξ ἰάμβου
 τροχαίου τῶν ἀντεσπασμένων ὄντων, καὶ ἐξ ἐναντίας,
 θεόκλητος· χορίαμβος, ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ
 βραχείας καὶ μακρᾶς, (ἢ μακρὰ δὲ καὶ ἡ βραχεία ἀντι χο-
 ρεῖστί τριβραχέος,) -υυ-, οἶον, χειρονομῶ. (Περὶ τῶν
 ἑπιτρίτων ἐπιτρίτων.) Οἱ τέσσαρες ἐπίτριτοι λέγονται κατὰ
 τὴν ἀριθμητικὴν. Ὁ τέταρτος γὰρ τοῦ τρίτου ἐπίτριτος.
 ἢ τοίνυν ἐκ τετραχρόνου σπονδείου καὶ τριχρόνου ἰάμβου
 τροχαίου σύγκειται ὁ ἐπίτριτος, διὰ τοῦτο ἐπίτριτος
 αἰ. καὶ πρῶτος ἐπίτριτός ἐστιν, ὁ ἐκ βραχείας καὶ
 μακρῶν, υ-- -, οἶον, θεομήμων· β' ἐπίτριτος, ὁ ἐκ
 βραχείας καὶ βραχείας, καὶ δύο μακρῶν, -υ-- , οἶον, τοιχο-
 κτῆς· τρίτος ἐπίτριτος, ὁ ἐκ δύο μακρῶν, καὶ βραχείας,
 μακρᾶς, --υ-, οἶον, αὐτοκράτωρ· τέταρτος ἐπίτριτος,
 μακρῶν μακρῶν, καὶ βραχείας, ---υ, οἶον, εἰρηναρχος·
 πέμπτος, ὁ ἐκ τεσσάρων μακρῶν, ----, οἶον, εἰρηναρχῶ.

στέον δὲ ὅτι ἀντιπαθεῖ τῷ τροχαίῳ ὁ ἰάμβος· δια-
 τὰ ἀπὸ τῶν τετρασυλλάβων τινὲς μὲν τῷ τροχαίῳ
 ἀντιπαθεῖ καὶ πρὸς τὰς ἰαμβικὰς συζυγίας ἀπάδοντές εἰσι·
 ἄλλοι δὲ τῷ ἰάμβῳ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκὰς συζυγίας οὐ
 ἀντιπαθεῖσιν· ἡγοῦν, πρὸς μὲν τὸν χορίαμβον καὶ πρὸς τὸν
 τεταρτὸν αἱ ἰαμβικαὶ συζυγίαι χρήσιμοι, πρὸς δὲ τοὺς
 ἄλλους, οὐκέτι· πρὸς δὲ τοὺς ἰωνικοὺς πάλιν, αἱ τροχαϊ-
 καὶ

ἀγεύεος. monstrum vocis, an ἀδευκός?
 ἔλαττον ἢ villosa scriptum: ὁ ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βρα-
 χείας. Monnerat Beck.

καὶ συζυγίαι χρήσιμοι, πρὸς δὲ ἐκείνους, οὐκέτι. εἰς
 ἰαμβικαὶ συζυγίαι, ἢ δύο ἰαμβοί, ἢ σπονδαῖος καὶ ἰαμβός,
 καὶ πλέον οὐδέν· αἱ δὲ τροχαϊκαὶ συζυγίαι, ἢ δύο τροχαῖαι
 ἢ τροχαῖος καὶ σπονδαῖος. πολλάκις δὲ κεῖνται καὶ ἀπὸ
 τρισυλλάβων. ἐπὶ γὰρ τοῦ ἰαμβικοῦ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν
 τρίτῳ καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἢ ἰαμβος, ἢ σπονδαῖος, ἢ χορεῖος
 ἢ δάκτυλος, ἢ ἀνάπαιστος· ἐπὶ δὲ τῶν ἀρτίων χωρῶν
 δευτέρως καὶ τετάρτης καὶ ἕκτης, ἢ ἰαμβος, ἢ χορεῖος
 ἀνάπαιστος, οὐδέποτε δὲ ὁ ἀπὸ μακροῦ ἀρχόμενος. ἐπι-
 γε τοῦ τροχαϊκοῦ ἐν τῇ δευτέρῳ καὶ τετάρτῃ καὶ ἕκτῃ
 τροχαῖος, ἢ σπονδαῖος, ἢ δάκτυλος, ἢ ἀνάπαιστος, ἢ χορεῖος
 ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τρίτῃ καὶ πέμπτῃ οἱ ἀπὸ μακροῦ ἀρ-
 μένοι καὶ μόνοι, ἢ τροχαῖος, ἢ δάκτυλος, ἢ σπονδαῖος,
 δέποτε δὲ ἀνάπαιστος ἢ χορεῖος. καὶ ταῦτα μὲν περὶ
 ποδῶν.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντίστροφου
 τοῦ πρώτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ πρώτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντίστροφος κῶλος
 τὸ πρῶτον, ἀντισπαστικὸν δίμετρον, γλυκῶνειον καλούμενον
 ἀπὸ τοῦ εὐρόντος αὐτὸ Γλύκωνος. ἔστι δὲ ἀντίσπαστος
 διάμβος. ἢ γὰρ ἰαμβικὴ συζυγία, αἶς ἐβρέθη, οἰκεία
 ἀντισπαστικῶ, ἢ δὲ τελευταία παντὸς κῶλου ἀδιάσπαστος
 υ--υυ-υ-. Τὸ δεύτερον, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυ-
 τάληκτον, ὃ λέγεται καὶ ἰθυφαλλικόν, -υ-υυ-υ. Τὸ
 τρίτον, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν· ὃ δὲ δεύτερον
 ἰαμβος· οἰκεία γὰρ ἡ ἰαμβικὴ συζυγία τῷ χοριαμβικῷ
 περὶ δὲ συλλαβῆ, διὸ καταληκτικόν· ὅτε δὲ λείπει π
 βραχυκατάληκτον λέγεται· καὶ ἔστι -υυ-υ-υ. Τὸ τέταρ-
 τον, ἀναπαιστικόν, δίμετρον, καταληκτικόν, ὅπερ καὶ π
 μικρὸν λέγεται, υυ-υυ-υ---η). Τὸ πέμπτον, ὁμι-
 β', τοῦ τρίτου δακτύλου ὄντος -υ-υ-υυ. Τὸ ἕκτον, ὁμι-
 τούτω, πληγὴν ὁ δεύτερος δάκτυλος, -υ-υυ-υ. Τὸ ἕβδο-
 νον, τρι-
 τρι-

h) Sic ed. Call. In ed. Oxon. est: -υυυυ-υ---

τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καὶ Εὐριπίδειον, καὶ
 ἑὺθιον καλεῖται· ληκύθιον δὲ λέγεται, ἢ διὰ τὸ τοῦ Ἀρι-
 φάνους σκῶμμα, ἢ διὰ τὸν τοῦ τροχαϊκοῦ βόμβον, ὃν
 ἠλεῖ καὶ τὸ ληκύθιον, ἢ διὰ τὸ τῶν Θρήνων βομβικόν·
 καὶ Καλλίμαχος ἰ) τὴν τροχιδίαν, ληκύθιον μουσαν
 ἴν, -υ-υ-υ-. Τὸ ὄγδοον, τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερ-
 κάληκτον, τοῦ δευτέρου δακτύλου ὄντος, -υ-υυ-. Τὸ
 κέκτον, ἰαμβικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, υ-υ-υ-υ-υ-υ-
 δέκατον, ἐπιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν· οὐ λέγεται
 ἰωνικόν, ἀλλ' ἐπιωνικόν· ὁ γὰρ ἀντίσπαστος πρὸς τὰς ἰαμ-
 βίους τὴν ποιωνίαν ἔχει, οἱ δὲ ἰωνικοὶ πρὸς τὰς τροχαϊκάς·
 ὅν ἀσύμφωνοὶ εἰσιν οἱ ἀντίσπαστοι μετὰ τῶν ἰωνικῶν καὶ
 τροχαϊκῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιωνικόν, υ--υ-υ-. Τὸ ἐνδέ-
 κατον, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, -υ-υ-υ-υ-υ. Τὸ
 δεκάκτον χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, λειπούσης
 πέντατης μακρᾶς, -υυ--υυ. Τὸ τρισκαιδέκατον, προκε-
 λευσματικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὄρα δὲ καὶ τὰς ταχυ-
 τας καὶ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, ὅπου
 ἠγῆται κείμενον. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ προκελευσματικόν,
 υυυυυ. Τὸ ἰδ' ὁμοιον τῷ ἐβδόμῳ, τροχαϊκὸν δίμετρον
 ἀκατάληκτικόν, -υ-υ-υ-υ-. Τὸ ἰε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον
 ἀντιπάθειαν ὑπερκατάληκτον. ἀντίσπαστος γὰρ καὶ
 ἰωνικὸς πρῶτος καὶ συλλαβή. ἀντιπαθεῖ δὲ, διότι ὁ ἀντί-
 σπαστος μὲν συμφωνεῖ τῷ ἰάμβῳ, οἱ δὲ παίωνες τοῖς τρο-
 χαικοῖς· ἰάμβοι δὲ καὶ τροχαῖοι ἐναντιοὶ εἰσίν, υ--υ-υυ-
 υ. Τὸ ἰς' ἀντισπαστικὸν μετὰ τροχαϊκῆς συζυγίας τῆς δευτέρας
 ἀντιπάθειαν, καὶ ὁ ὕστερος ἀνάπαιστος καὶ αὐτὸς οἰκειὸς
 τῷ τροχαίῳ· ὥστε τρίμετρον βραχυκατάληκτόν ἐστιν,
 υ-υ-υ-υυ-υ-. Τὸ ἰζ' Φαλαίσιον, ἀπὸ Φαλαίκου τοῦ εὐ-
 ρύτου, καὶ χρωμένου αὐτῷ, ὅταν ὁ πρῶτος μόνος ἐστὶν ἀν-
 τίσπαστος, οἱ δὲ ἐφεξῆς ἰάμβοι. ἔστι δὲ ἀντισπαστικὸν τρί-
 μετρον βραχυκατάληκτον, υ--υυ-υ-υ-υ-. ἐπὶ τῷ τέλει
 ἰστίης στροφῆς τε καὶ ἀντίστροφης, μόνη παράγραφος τῆς
 ἰστίης γὰρ ἐστὶ σημεῖον τοῦ τέλους τῶν στροφῶν καὶ ἀντι-
 στροφῶν

i) T. I. p. 548.

στροφῶν. Ἰστέον ὅτι πᾶσαι αἱ στροφῆ καὶ ἀντιστροφῆ καὶ αἱ ἐπωδοὶ τοῦ παρόντος ἐπιωνίου ὅμοια καὶ ἰσόμετρα ἔχουσι τὰ κῶλα τῆ πρώτῃ. ὁ αὐτός ἐστι λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς πλὴν τοῦ ιδ'. ἐκεῖνο γὰρ, μονόστροφον ὄν, ἐνηλλαγμένην ἔχει τὴν ἀντιστροφὴν.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπωδὸς ἔχει κῶλα ιγ'. Τὸ α' ἐκ παλῶνος δευτέρου καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς κατὰ ἀντιπάθειαν. ἔστι δὲ δίμετρον ὑπερκατάληκτον, υ - υ υ - υ -. Τὸ δεύτερον, ἰαμβικὸν πενθημιμέρες· πλὴν ὁ πρῶτος τρισύλλαβος, υ υ - υ -. Τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἔχει δὲ καὶ τρισυλλάβους πόδας, υ - υ - υ - υ υ υ -. Τὸ δ' ἰαμβικὸν εὖο πενθημιμερῆ καὶ συλλαβῆ· ἔστι δὲ ὁ πρῶτος, τρίβραχος χορείος, υ υ υ - υ - - υ - υ -. Τὸ ε' ἐπιωνικὸν ἐκ παλῶνος δευτέρου καὶ ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου. εἰσὶ δὲ οἱ τοιοῦτοι πόδες· οἰκεῖοι τοῖς παλῶσι, υ - υ υ - - υ - υ -. Τὸ ς' ἀντισταστικὸν συνάμα ἰαμβικαῖς συζυγίαις οἰκείαις, τρίμετρον υ - - υ υ - υ υ - υ -. Τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἔχει δὲ τὴν δευτέραν τροχαϊκὴν συζυγίαν, οἰκεῖαν τοῖς ἰωνικοῖς, - - υ υ - υ - υ -. Τὸ η' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον - - υ - υ -. Τὸ θ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον βραχυκατάληκτον, - - υ υ - -. Τὸ δέκατον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, λεγόμενον Ἀνακρεόντειον. ὅλα γὰρ ἄσματα αὐτῷ τούτῳ τῷ μέτρῳ συνετέθησαν, - - υ - υ - υ -. Τὸ ια', ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἀπὸ μείζονος παρατηρημένον. ἄρχεται γὰρ ἀπὸ βραχείας, ὡς γίνεσθαι τὸ πρῶτον β' παίωνα, υ - υ υ - - υ υ. Τὸ ιβ' ἐπιωνικὸν διὰ τὸν πρῶτον ἀντίσπαστον, οὐκ οἰκεῖον ὄντα τοῖς ἰωνικοῖς καὶ τοῖς τροχαίοις, ἀλλὰ τοῖς ἰάμβοις. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ οὐκ ἰωνικὸν, ἀλλ' ἐπιωνικὸν λέγεται. εἰ δὲ καὶ τροχαϊκὴν τὴν κατακλιθεῖδα ἔχει, οὐ ξένον. οἱ γὰρ τροχαῖοι, οἰκεῖοι τῷ ἰωνικῷ, υ - - υ - - υ υ - υ -. Τὸ ιγ' χοριαμβικὸν δίμετρον, καταληκτικόν· ἔχει γὰρ βακχείον τὴν κατακλιθεῖδα, οἰκεῖαν ἰάμβοις καὶ χοριάμβοις, - υ υ - υ - -. Ἐπὶ τῷ τέλει ἐκείνης ἐπωδοῦ κορωνίς - 3· ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ἐπωδοῦ, ἦτοι ἐπὶ

παντός

ἵς τοῦ ἄσματος, μόνος ἀστερίσκος ✕, ὅς δηλοῖ, ὡς
μα τετέλεσται. k)

Non modo Scholia in Olympia vetera habentur, quibus
praefixum (ed. Call. Ox.): Ἐξηγήσεις παλαιῶ πάνυ ἀφελίμος
verum etiam ad calcem (plag. K. ed. Call.) adiecta sunt
(in ed. Oxon. cuique carmini subiecta): Σχόλια νεωτέρων
πάνυ καὶ αὐτὰ ἀφελίμα, ὡς ἐξ αὐτῶν ἴσθι δῆλον, εἰς τὰ Πινδάρου
Ὀλύμπια, ἢ κατὰ τινὰς, Δημητρίου Τρικλινίου. His monitum
sequens praefixum: Οἱ νομίσαντες τὰ σχόλια ταῦτα Δημητρίου
εἶναι τοῦ Τρικλινίου, τούτου ἕνεκα οὕτως ὑπέλαβον. εὐρέθη γὰρ ἐν
τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀντιγράφων ἐπιτημείωσις οὕτω λέγουσα· Ἴσθιεν ὅτι
τὰ γραφέντα περὶ τῶν κώλων ἐν ἀρχαῖς πάντων τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτι-
μίων, καὶ τοῦ πρώτου μόνου τῶν Πυθίων, παλαιὰ ἴσθι. διωρθώθη δὲ
παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ, ἦτοι μυσταγωγοῦ, κυροῦ Δημητρίου τοῦ
Τρικλινίου. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν Πυθίων ἐμετρήθη παρ' αὐτοῦ, πολλῶν τι-
νων τῶν κατ' ἡμῶς σοφῶν εἰς τοῦτο αὐτὸν προτρέψάντων. καὶ ὅσα δὲ
ἐν τῇ βίβλῳ ἔγραψι σχόλια, σημειώσεις τινὰς ἔχοντα ἐν ταῖς τῶν λέ-
ξεων ἐναλλαγαῖς, ἢ καὶ σημείων, τὰ διὰ μέλανος κεφάλαια, ἔχουσι, καὶ
τάλλα τὰ κατ' ἄλλον τρόπον γραφέντα, καὶ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ ἴσθιεν.
Equidem utriusque genus Scholorum coniunxi, ita ta-
men, ut veteribus adderem litteram V., recentioribus
R., et glossas quoque Codd. Mss. edit. Oxon. inserui.
(Вєск) quem ipse sequutus sum.

SCHOLIA

"Αλλως. ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει μεγάνορος ἔξοχα πλούτου, ἅτε αἰθόμενον πῦρ διάδηλόν ἐστι νυκτί, οὕτως ἐν πλούτῳ χρυσός.

"Αλλως. σύγκρισις τῶν ἀγῶνων πρὸς τὰ στοιχεῖα, αὐτοῦ τοῦ προοιμίου. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ὄν τρόπον αἷτια ζῆν τοῖς ἀνθρώποις εἰσι, τὸν αὐτὸν καὶ τοῦ καλῶς ζῆν τούτους αἰτίους φησίν. ἐπειδὴ μὲν οὖν πρῶτιστον καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἀμεινον τὸ ὕδωρ ἐστὶ, παραβάλλει αὐτὸ τῶν Ὀλυμπίων νίκη, ὡς καὶ αὐτῇ προύχουσα τῶν ἄλλων τεσσάρων.

"Αλλως. Ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει τοῦ μεγάλως δυναμένου πλούτου, ἅτε τὸ αἰθόμενον πῦρ ἐν νυκτί, ἤγουν ὁ πυρρὸς ἀπὸ κεινοῦ τὸ διαπρέπει. V.

"Αριστον μὲν ὕδωρ] Ἐπειδὴ τέσσαρες εἰσιν ἀγῶνες Ὀλύμπια, Νέμεα, Ἰσθμια, καὶ Πύθια· οἱ μὲν τρεῖς ἐν Πελοποννήσῳ, ὁ δὲ τῶν Πυθίων, ἐν Δαλφοῖς γινόμενος, ὧν τῶν μὲν Ὀλύμπια καὶ Νέμεα εἰς Δία, εἰς Ποσειδῶνα δὲ τῶν Ἰσθμια, τὰ δὲ Πύθια εἰς Ἀπόλλωνα ἐτελεῖτο. ἔστι δὲ καὶ τέσσαρα στοιχεῖα, τὰ τὸ πᾶν συνιστῶντα, πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ, γῆ· ἐπεὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, βουλόμενος τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα κρεῖττω τῶν τριῶν ἀποδείξαι, καὶ δεόν οὕτως εἰπεῖν ὡσπερ τὸ ὕδωρ κρεῖττον τῶν ἄλλων στοιχείων· ἐπὶ (δὲ) τῇ συγκρίσει ταύτῃ ἀγέραν ποιεῖ λέγων· ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει καὶ διαλάμπει ἐξόχως καὶ ὑπερτάτως τοῦ μεγάνορος καὶ τοῦ τοῦ ἀνδρας μεγίστους κατὰ τὴν νοῦν καὶ ψυχὴν ποιῶντος νομίζεσθαι πλούτου, ἢ τοῦ μεγαλαύχους τούτους ποιῶντος. πλούτον δὲ ἐνταῦθα καλεῖ τὴν τῶν κτημάτων καὶ θρημάτων καὶ τῶν ἄλλων περιουσίαν. θέλων δὲ δεῖξαι, τῷ ὑπερέχει ὁ χρυσὸς τοῦ πλούτου, φησίν· ἅτε, καὶ καλῶς πῦρ αἰθόμενον, καὶ καιόμενον καὶ λάμπον ἐν νυκτί. ἀριστον δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων, οὕτω. φησὶ γὰρ οἱ Φυσικοὶ, αἷτιον τὸ ὕδωρ τῆς τῶν τριῶν οὐσίας εἶναι, καὶ τὸ μὲν λεπτομερέστερον αὐτοῦ, ἀέρα γίνεσθαι, τὸ δὲ παχύτερον, εἰς ἑαυτὸ καθιστάμενον, γῆν, ἀπολεπτυνόμενον δὲ τὸν διάπυρον αἰθέρα, ἧτοι τὸ πῦρ. "Αριστον μὲν ὕδωρ τῶν ἄλλων

ἔων δηλονότι στοιχείων. καὶ γὰρ τὰ μὲν ὑπερθετικά, ἐπὶ
 ἁμογενῆ ἀεὶ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει, καὶ χωρὶς ἐκείνων πολ-
 ῶς λέγεται καὶ ἔχει ταῦτα συνυπακνούμενα, ὡς ἐνταῦ-
 τὸ ἄριστον. τὰ δὲ συγκριτικά χωρὶς ἐκείνων, πρὸς ἄ-
 ῥσύγκρισιν ἔχει, οὐ δύναται λέγεσθαι, εἰ μὴ ἐπὶ θεοῦ
 ἴσθάνοιτο, ὡς τὸ κρεῖττον παρὰ τῇ θεῖα γραφῇ. R.

διαπρέπει] Τὸ διαπρέπει λέγεται μεταβατικῶς με-
 τωσίσεως ἀεὶ προθέσεως. οἷον διαπρέπει τόδε ἐπὶ τοῖςδε,
 γινὼ δὲ πάντων τούτων πρέπει, τουτέστι, παραβαλλόμε-
 οπρὸς πάντα ταῦτα ἀποκρύπτει αὐτὰ, καὶ εὐπρεπὲς αὐτὸ
 ἔνδοξοι ἐν αὐτοῖς εἶναι. ἐπὶ πολλὰ δὲ ἀεὶ ἢ δυνάμει ἢ
 ἀρετῇ ποιεῖται ταύτην τὴν ἐαυτοῦ μετάβασιν. καὶ οὐδέ-
 ῃ ἐφ' ἑν. ὑπερθετικοῦ γὰρ τρύπον τινα δύναμιν ἔχει.
 ἀρετῇ δὲ εἴρηται, διὰ τὰ περιληπτικά τῶν ὀνομάτων· οἷον
 ἄπορος, τὸ δῆμος, τὸ πλοῦτος. ταῦτα γὰρ ἐνικὰ ὄντα
 ἄπορον, πληθυντικὰ τῇ δυνάμει εἰσι. λέγεται δὲ καὶ μό-
 νον ἐξαιρετόν, κατὰ καὶ τὰ ὑπερθετικά ἐνίοτε, ὡς ἐν-
 ἑν. Αἰθόμενον πῦρ διαπρέπει νυκτί. οὐ γὰρ πρὸς τὴν
 ἡμέραν παραβαλλόμενον εὐπρεπὲς ἐστὶ· τοῦτο γὰρ ἀσύνητον
 ἐστὶν· ἀλλ' ἐν νυκτί καιόμενον διαλάμπει, πρὸς τὰ ἄλλα
 ἡμέρας ἰσχυρότερον παρὰ τὸ ἐν ἡμέρᾳ λαμπρότητα ἔχει. οἱ λαμβάνον-
 τες τὸ πλούτου ἔξωθεν τὸ ἐπὶ, καὶ τὸ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ
 ἐπὶ ἀλέγοντες, ἀμαθεῖς. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη γενική, πρὸς τὸ
 ἐπὶ, τὸ δὲ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ ἐπέμεινα. ὡσπερ οὖν ἐπέμεινα
 ἔων φαμέν, οὕτω καὶ ἔξοχα. R.

μεγάνορα] εἶπε τὸν πλοῦτον, ὡς μὲν ἐνιοί, διὰ τὸ
 ἰσχυροτέρως τοὺς κερτημένους αὐτὸν ἀύχνητους, καὶ
 ἰσχυροτέρας, καὶ ὅτι αὐτὸς γίνεται μεγαλήνωρ, διὰ τὸ πολλὰ
 ἰσχυροτέρως κατεργάζεσθαι. νεῦρα γὰρ πολέμου ὁ χρυσός.
 ἄλλως. μεγάνορος, ἢ τοῦ ἀυξάνοντος τὰς τύχας
 ἀνθρώπων, καὶ ποιῶντος μείζονα φρονεῖν τῶν καθη-
 ῶν, ἢ ὅτι αὐτομεγάνωρ ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι
 ἐργάζεσθαι. V.

ἄεθλα] νῦν εἴρηκε τὰ ἀγωνίσματα. ἔλεγον δὲ οὕτω
 καὶ ἄεθλα. Ὀμηρος (Iliad. ψ, 273.) “Ἴππῆας τὰ δ'
 ἄεθλα

ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι", ἢ ἄεθλα, τὰ ἀγωνίσματα, περιφραστικῶς τοὺς ἀγῶνας. πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἐκφέρων, πεν· ᾧ φίλον ἦτορ, εἰ δὲ κατκλέγειν ἄεθλα βούλει, νόμος ὡς ἐν ἄστροις ἥλιον φαεινότερον, οὕτως ἐν ἄεθλοις τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πρωτεύειν. V.

Ἄεθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό· ὡς λῆμμα καὶ δῶρον λέγεται δὲ οὕτω τὸ δίδόμενον γέρας τῷ νικήσαντι ἄεθλον ἀπὸ μὲν τῶν δίδόντων αὐτὸ βραβευτῶν, βραβεῖον, ἀπὸ δὲ τῶν ἀθλούντων, ἄεθλον. ἐνταῦθα δὲ ἄεθλα λέγει τὸν ἀγῶνα. H.

Γαρυέν] φωνεῖν, καταλέγειν, διακρίνειν, ὑμνεῖν. Διερρηκῶς δὲ τὸ γαρυέν, τοῦ ἰ ἐκλείψαντος. "Ἄλλως. γαρυέν λέγει, καὶ ἐστὶν ἀποβολὴ τοῦ ἰ, ὅπερ ἔθος Διοριέων (d. Gregor. Cor. de Dial. p. 140. s.) ἢ δὲ γῆρυς ὅτι ἐπὶ τῆς φωνῆς εἶρηται, εὐρίσκουμεν, καὶ "Ὀμηρος (Iliad. δ. 437) "Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς ἴριος, οὐδ' ἴα γῆρυς." ἔθος ἔστι Πινδάρῳ, μὴ, οἷς προοιμιάζεται συγκριτικοῖς, τοῦτο τὰ συγκρινόμενα εὐθέως ἐπάγειν, ἀλλὰ μεταξὺ τινὰ εἰκόνα ἀποδεικτικὴν τῆς βελτιώσεως παρεντίθεται, καὶ οὕτω τῆς σύγκρισιν ἐπιφέρει. ποιεῖ δὲ τοῦτο, θερμὸς τις ὢν, καὶ τὸ λύνους ἐπὶ τὰ νεήματα. V.

6. Ἐπιθυμεῖς, ᾧ φίλη-ψυχὴ Gl. mss. α, β, γ.

8. Θαλπνότερον] θερμότερον, φανερώτερον, φαεινότερον. τῆ γὰρ θερμὴ καίειν τὸν ἀέρα καὶ φωτίζειν ποιεῖ. V.

9. Ἐν ἀμέρᾳ] καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τὸ ἄγαν λαμπρὸν τῷ ἡλίῳ δείκνυσι, καὶ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ἄστρον, ἀπὸ τῆς κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξασθενεῖ φαίνεσθαι. διὸ καὶ ἀρμενίδως ἄστρα ἐπήγαγεν. "Ἐρημον εἶπε τὸν αἰθέρα διὰ τὸ ἄγαν πυρῶδες, καὶ μὴ πλησιάζειν αὐτῷ ζῶον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. (τὸ περὶ μόριον λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ μεγάλως· ὡς "Ὀμηρος (Iliad. κ, 305.) ἐριαύχενας ἵππους.) τὸ δὲ σαφὲς οὕτως ἔχει· εἰ δὲ, ᾧ προσφιλεστάτη ψυχὴ, ἀγῶνας φωνεῖν καὶ διακρίνειν μέλλεις καὶ διακηρύττειν, μηκέτι τοῦ ἡλίου σκόπει ἕτερον ἄστρον, μήτε θερμότερον μήτε λαμπρότερον διὰ τῆς ἐρήμου αἰθέρος φερόμενον ἐν ἡμέρᾳ· μηδὲ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνα.

ἄλλο ἕτερον βελτίονα. V. Εἰκότως εἶπε τὸ ἐν ἀμέρῳ.
 γὰρ ἐν ἡμέρῳ λάμποντος, οὐδὲν τῶν ἀστρῶν ὁράται. R.
 [ἀστρῶν] κακῶς εἶπε ἀστρῶν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἀστέρῳ.
 ἕκαστον ἐκ πολλῶν συγκείμενα ἀστέρων ζώδια, ἄστρα λέγε-
 ται, τὸ δὲ ἥλιος ἀστήρ. τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν ὡς περ ἐν ἀστροῖς
 εἰπέτης θαυμάσιον, οὕτως ἐν ἀγῶτι προκρίναις Ὀλυμ-
 πιαῖς. V. ἀστρῶν, ἀντὶ τοῦ ἀστέρῳ. διαφέρει ἀστρῶν καὶ
 ἀστέρῳ γὰρ ὁ μονομερής· ἀστρῶν δὲ τὸ ἐκ πολλῶν
 συγκείμενον. R.

[Ἐρήμας δι' αἰθέρος] ἀνεφέλου αἴρος. Gl. mss.
 ἡ μὲν θάλασσα ἔχει τοὺς ἰχθύς, ἡ δὲ γῆ τὰ τε-
 τράποδα καὶ τὰ ἔρπετα, ὁ δὲ αἴθρ τὰ πτηνὰ· ὁ μὲντοι αἰθήρ,
 ἡ ἐρήμης, οὐκ ἔχει. ἡ ἐρήμης, τῆς μὴ ἐχούσης νέφος·
 συνίσταται εἰς θερμασίαν. ἡ δὲ τὸ μὴ φαίνεσθαι
 κενόν. ἡ ὡς πρὸς ἡμᾶς ἐρήμης, διὰ τὸ ἡσύχιον καὶ
 ἡσυχίαν. V. Τὸν αἰθέρα ἐνταῦθα θελυκῶς εἶπε ποιητικῶς
 Ἐρήμας δὲ δι' αἰθέρος, οἱ μὲν Φασὶ τοῦ οὐρανοῦ
 ἄνερον οὐ πλησιάζει τί τῶν παρόντων διὰ τὸ αὐτοῦ
 κενόν· διὸ καὶ ἐρημός ἐστιν. ἐγὼ δὲ φημι τὸν αἴρα·
 ἡ δὲ καὶ πέτονται ἐν αὐτῷ ζῶα, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ οἰαῖν
 ἄνερον, ἐρημός ἐστιν. ἄλλως τε καὶ τί τῆς ἐκεῖνων ἀλογίας
 ἢ ἂν χειρόν, ἐπεὶ τὸ μὲν πῦρ ἄνω ὅν ἡμῖν οὐχ ὁράται,
 ἡ δὲ, διὰ τοῦ ἐν τῷ μεταξύ γῆς, οὐρανοῦ, καὶ αἴρος δια-
 μένει ὄντος, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα καταλαμβάνομεν.
 ἡ δὲ καὶ τὸ αἶθρ ἀντὶ τοῦ αἴρ εὐρηται, μαρτυρεῖ καὶ Ἀρι-
 στοτέλης λέγων περὶ τῶν νεφελῶν οὕτως (Nub. 569. 570.)
 Ἐπιπύρον πατέρ', αἰθέρα, βιοθρέμμονα πάντων." ἐν γὰρ
 πυρὶ, καὶ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ, αἱ νεφέλαι συνίστανται, καὶ
 ἐκ τῶν πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις τὸ ζῆν παρέχει. Ἐρήμας
 αἴρος. Παρὰ τοῖς Ἰωσιν οὕτω θελυκῶς προφέρεται
 ἡσυχίαν καὶ ἡ Μαραθῶν. οὐ πάντα δὲ τὰ τοιχῦτα Ἰωνικά
 εἶπε καὶ οἱ Ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων ἀρσενικά
 θελυκῶς ἐκφέρουσι. R.

[Ὀλυμπία] Ὀλυμπία, Πίσσα καὶ Ἥλις τὸ αὐτό·
 ἡσυχία δὲ οὐδετέρως ὁ ἐκεῖ τελούμενος ἀγών. R.

12. Αὐδάσομεν] ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ, ἀπὸ τῶν· “Ἴνα εἶδομεν ἄμφω” (Iliad. α, 363.) R.

13. Πολύφατος] πολύδοξος Gl. mss. α. β. γ. ἐκ τῆς Ὀλύμπου 1) περιβάλλεται ταῖς τῶν σοφῶν μητίεσι, καὶ ὑπὸ πάντων τούτων κατασκευάζεται. ἀμφιβάλλεται ἢ ἤτοι κοσμεῖται, ἢ περιγράφεται, καὶ περιλαμβάνεται, ὡς καὶ καὶ Ὅμηρος (II. ψ, 255.)· “Τορνώταντο δὲ σῆμα.” Ἄλλως. οἷον εἰπεῖν, γράφεται, περιβάλλεται. ἔτι οἱ δὲ περιβάλλεται. κοσμεῖται ὁ ὕμνος — ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφαιρῶν. Πολύφατος δὲ, ὁ πολύφημος, ὁ ὑπὸ πολλῶν φημιζόμενος καὶ λεγόμενος, πολυθρύλλητος. V.

16. Κρόνου παῖδα] Ἔστι μὲν τὴν ἐστὶν δέξαοι Κρόνου, καὶ ὅτι πρόκειται. (Scilicet in edd. Call. καὶ κελαδεῖν punctum ponitur.) βέλτιον δὲ οὕτως δέξαοι εἰς τὴν τοῦ Ἰέρωνος ἐλθόντας ἐστὶν, τὸν τοῦ Κρόνου παῖδα τὸν Δία, ὑμνεῖν. πιθανώτερον γὰρ τῆς νίκης Ὀλυμπιακῆ οὔσης τὸν Ὀλύμπιον Δία παρὰ τῷ Ὀλυμπιονίκῃ ἀνυμνεῖσθαι. Τὸ δὲ ἐς ἀφνεῖν εἶπεν, ὅτι τὸ ἵπποτροφεῖν πλουσίων τῶν ἰκομένων, ἀντὶ τοῦ παραγενομένου· τῇ γὰρ αἰτίας ἀντὶ ὀρθῆς κέχρηται. (ὅπερ οὐκ αἶμαι λόγον ἔχειν.) V.

Εἰ μὲν ἰκομένοι γράφεται, τὸ ἐξῆς ἔχει οὕτως· μὴ ἀγῶνα εἶπωμεν κρεῖττονα τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνος, ἀφαιρούμενοι εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ Ἰέρωνος τὴν εὐδαίμονα· τὸ δὲ, ὅθεν ὁ πολύφατος μέχρι τοῦ Κρόνου παῖδα, ἐκ μέσου οὕτως· ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, ὁ ὕμνος οὐ πολὺ κλέος, πλέκεται βουλαῖς σοφῶν, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα τοῦ Κρόνου, τουτέστι τὸν Δία, ὅς ἐστι δεσπότης τοῦ ἀγῶνος. Εἰ δὲ ἰκομένοις, οὕτω· μὴδὲ ἀγῶνα εἶπωμεν κρεῖττονα τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ· ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, ὁ ὕμνος οὐ πολὺ κλέος, πλέκεται ἡμῖν νοήμασι σοφῶν, ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα τοῦ Κρόνου, ἀφαιρούμενοις εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ Ἰέρωνος, τὴν μακαρίαν, τὴν εὐδαίμονα, τουτέστι, τὴν
Σικελίαν

1) ἐκ τοῦ Ὀλύμπου. Icg. ἐκ τῆς Ὀλυμπίας. ἐκ τοῦ Ὀλυμπικοῦ ἔθους.

ἔλλαν· ὅς, ἤγουν ὁ Ἴέρων, διέπει- βασιλείαν δικαίαν ἐν
 [ἐπιελίχ τῇ πολυμήλῳ, ἀντί τοῦ, τῇ πολυθρέμμονι.

Εἰ δὲ ἀγῶνας θέλεις ὑμνεῖν, ὧ̄ προσφιλεῖς ἐμοὶ ψυχῇ,
 ζῆτει ἰδεῖν ἐν ἡμέρᾳ ἄλλον τινα ἀστέρα λαμπρὸν, θερ-
 ρον τοῦ ἡλίου, δι' ἐρήμου τοῦ αἰθέρος, φερόμενον δηλο-
 ῖ ἤγουν μὴ ὑπὸ νεφελῶν κρυπτόμενον· ὅτε γὰρ ἀσυννε-
 ῖς ἐστιν ὁ οὐρανός, τότε ἢ τοῦ ἡλίου δεινυται θερμότης. R.

[ρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεῶν] οἱ μὲν πρὸς τὸ ἐστίαν
 ἴσσοισιν (ἐπλανήθησαν δὲ εἰς τοῦτο) διότι ἡ καταρχὰς
 ἄκλιαν εὐροῦσα ἢ Ἐστία ἦν, ἣτις ἦν Κρόνου θυγάτηρ,
 ἣς καὶ τὴν οὐρανὸν ἐστίαν λέγομεν. Ἐγὼ δὲ Κρόνου παῖδα
 πτόν Δία, ὃν δίκαιον ἐπαινεῖσθαι πρὸ τῶν νευικημότων,
 ἡ αὐτοῦ τὴν πανήγυριν εἶναι, εἰς ἣν οὔτοι ἐνίκησαν. πρῶ-
 τῆς καθολικῶς εἰπῶν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας ἔρχεσθαι τοὺς
 ἐν τοῖς σοφοῖς ἐπαινοῦσι τοὺς νικῶντας· ἐπειδὴ ὁ νῦν
 κῶς ὁ Ἴέρων ἦν, ὁ πρὸς τοῦτον τὸν ἐπαινον ἐργαζόμενος,
 ὅτο πρὸς Ἴέρωνα τὸν λόγον ἀπέτεινε. καὶ ἐστὶ τὸ ἰκο-
 νος, δι' ἑαυτόν. R.

[Θεμιστεῖον] βασιλικόν, Gl. Ms. α. Ἡρωδιανός
 προξύνει· ἀναλογώτερον γάρ· ἢ δὲ χρῆσις παροξύνει. —
 ε. Θεμιστεῖον· τὸ δίκαιον, παρὰ τὸ Θέμις. ἀμφέπει
 περιέπει, οἰονεῖ θεραπεύει. V. Τοῦτο ἢ μὲν ἀναλογία
 προξύνει, ἢ δὲ συνήθεια προπερισπᾶ. ἐπικρατεῖ δὲ ἢ συ-
 ῶς ἐν τῷ χάριεν. κῆκεῖνο γάρ, ὅσον κατὰ τὴν ἀναλο-
 γίαν τῆς παραληγοῦσης ἂν εἶχε τὸν τόνον, ἀλλ' ἢ συνή-
 ροπαροξύνουσα αὐτὸ, ἐπεκράτησε. R.

[ἀμφέπει] διέπει. περιέπειν γὰρ ἐστὶ τὸ φίλον τινα
 ἔναι καὶ θάλπειν. διέπειν δὲ τὸ διοικεῖν. ἐνταῦθα δὲ
 τὸ ἐκίτερον ἀπαιτεῖ. R.

[ἄπτρον] σκῆπτρον, ἢ βασιλικὴ ῥάβδος. ἀπὸ ταύτης
 ἔθρα τὴν βασιλείαν θέλει δηλοῦν. τοῦτο δὲ καὶ παρὰ
 ὧ̄ λόγῳ ἐστὶν ἐν χρήσει. σκᾶπτρον δὲ κατὰ Δωριεῖς
 ἄπτρον, ἀποβολῇ τοῦ ρ γινόμενον. R.

[Πολυμάλου] τῆς εὐδαίμονος ἀπὸ μέρους νοοῖτο.
 ἢ μὲν ἀντὶ τοῦ δρεπόμενος, ἀπανθιζόμενος, πασῶν
 ἢ. Carm. Vol. II. M ἀρετῶν

ἀρετῶν τὸ τέλειον, ἀνδρείας, δικαιοσύνης, καὶ τῶν ἐξῆς, αὐτὸ τὸ ἄκρον δρεπούμενος ἀπασῶν τῶν ἀρετῶν· οἶνει ἀφ' ἐκείνης τῆς τὸ ὠφέλιμον καρπούμενος. "Ἄλλως. ἀκαταλλήλως τῶν δρέπων τῷ ἀγλαΐζεται ἐπενήνοχεν. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, ἀγλαΐζόμενος, ἴν' ἢ, καλλωπιζόμενος τῷ τῆς μουσικῆς κάλλει· τούτέστι τῆς ᾠδῆς. "Ἄλλως. ἀγλαΐζεται δὲ ἀκαταλλήλως τὸ δρέπων τῷ ἀγλαΐζεται. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν· ἀγλαΐζόμενος ἐν τῷ τῆς ᾠδῆς ἄνθει, καὶ τῇ ᾠδῇ, ἥτοι μουσικὸς ἄνθ' ἢ περὶ τὴν μουσικὴν διακείμενος. Φίλην δὲ τράπεζαν, ἢ ἔπιπυκατὰ τὸ ἀναγκαῖον συνεστιῶνται, ἢ ὅτι ἐκ ταύτης αἱ Φιλιππῆες. "Ἄλλως. Ἀγλαΐζεται δὲ, ἐπαγωγικῶς ἀπὸ τῶν καταριθμηθέντων. εἰρηκῶς γὰρ, ἀφνεὸς, ἀγαθὸς, δίκαιος, βασιλικὸς ἐν τῇ ἀρετῇ τὸ δίκαιον, ἐν τῷ πλουτεῖν τὸ νικᾶν, φησὶ ὅτι κέντηται καὶ μουσικῆν, ἵνα πάσας τὰς βιωτικὰς ἀρετὰς εἴπῃ. "Ἄλλως. τῷ εἶναι μουσικόν, ἢ τῷ διακείσθαι πρὸς μουσικῆν, ὡσπερ Φιλιππῆς m), οὕτως ἐστίν· ἀλλὰ ἐν αὐτῷ, τῆς ᾠδῆς ἄνθει, τούτέστιν ἐν ταῖς ᾠδαῖς. οὐδὲν γὰρ ἕτερον μουσικῆς ἄνθος, ἢ αἱ ᾠδαί. Οἷα δὲ, ἔφη, ἐν τῇ περὶ τὸν πότον εἰώθεισι λέγεσθαι. ἀγλαΐζεται δὲ καὶ ἐν τῇ τῆς μουσικῆς ἀπανθίσματι, οἶνει πεπαίδευται τὴν μουσικῆν n). V.

Δέον εἰπεῖν ἀγλαΐζόμενος, πρὸς τὸ μέτρον ἀγλαΐζεται εἶπεν. εὐρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς λογοποιοῖς. Φησὶ γὰρ Ἰσχυρὸς Συνέσιος· "Τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ βίῳ τοῦ βίῳ γενόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέρροπι, διετέλεσε." διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν· ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἐν αὐτῷ, ἥτοι μουσικῇ, περιφραστῶς δεικνυσὶν αὐτὸν εἰρήνης ἀπολαύοντα, καὶ οὐ πολέμους ἔχοντα.

m) Debut esse φιλικός.

n) In μουσικῆς ἄνθον arguitur Schol. Est lyricus ornatus ipsa musica, τῆ μουσικῆ. At is, qui ἀγλαΐζεται, duplici modo accipi sane potest; est enim et is, qui arte musica ornatus est, vel in ea sibi placet, vt ap. Hom. Iliad. K, 551 ἀγλαΐσθαι, adeoque ipse eam exercet; et is, qui ornatus celebratur carminibus. Nec video vtrum posthabendus sit. Praetuli tamen posterius propter sequentia: ἡμεῖς solemus multa canere ad mensam, in quibus sunt τὰ ἀνδρῶν. Est voc. in quo seriores sibi placent.

ἰσάλας γὰρ ἐστὶ καταστάσεως, μουσικῇ καὶ αὐλοῖς τὴν
 σὴν θέλγειν. R.

ο-22. Gl. mss. haec: δρέπων· τρυγῶν Gl. β. γ. Κορυ-
 φ· τὰ ἐξαίρετα Gl. α. β. ms. γ. addit: προτερήματα.
 αἰζεται· λαυπρύνεται. Gl. α. β. γ. Tum additur:
 ἄτῃ μουσικῆς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐξαίρετοις μέλεσι μουσικῆς
 ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὃ παίζομεν οἱ ἄνθρωποι θαυμά, ἀντὶ
 πολλάκις, περὶ Φίλην τράπεζαν, ἀντὶ Φιλικήν, ἤγουσ
 ἔχουσαν.

[Φίλαν] τὴν Φιλοποιόν. οὐ γὰρ ἐχθροὶ εἰς τράπεζαν
 ἔρχονται. Τὸ δὲ παίζομεν, ὡς πρὸς τράπεζαν, οὐ τὸ
 θαῖον· ἄκαιρον γάρ. ὃ δὲ νοῦς· Ὅποσαν μάλιστα μου-
 σικῆς οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς κατὰ τὰ συμπόσια περὶ τὴν
 Φιλικὴν τράπεζαν παίζομεν. καλῶς καὶ, μετὰ τὴν εὐωχίαν,
 οὐ γὰρ ἦν σπουδαίου, ἀνευ τοῦ εὐωχεῖσθαι κίθαρι-
 ἀμφίβολον οὖν, πότερον ἀγλαΐζεται μουσικῆς ἐν αὐτῷ
 καὶ ζητῶν παρὰ τῷ δεῖπνῳ, ἢ ἐπεὶ λύρα περιεφέρετο
 δεῖπνῳ, ὡς ἀπαρχομένων παιδιῶ (καὶ) μουσικῆ τῷ
 ἔρωνα ὕμνου. V.

[Ἄ παίζομεν] ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὃ
 ἔχομεν ὁμοιωματικὸν ἀναφορικόν, ἀντὶ ἀναφορικοῦ δεικτι-
 κτουτο δὲ καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐστὶν ἐν χρήσει. Τὸ
 ἔχοσαν οἱ μὲν φασὶν ἱστορικῶς, διὰ τοῦτο, ὅτι πρῶτοι οἱ ἐν
 ἡμετέροις Δωριεῖς λύραν ἐπήξοντο· οἱ δὲ μυθικῶς, ὅτι πρῶ-
 τῆς ἀρμῆς ταύτην πήξας, Ἀπόλλωνι δῶρον ἔδωκεν. οὐς
 (ο) ἔασας, Δωρικὴν νόβι τὴν Δωρικὴν μέλος οὔσαν ἐν τῷ
 ἔχοσαν ἐπινικίῳ· ἢ ὅτι ὁ ἐπινικίος Δωριστὶ συνετέταντο.
 ἀρμονίαι τρεῖς· Δωρικὴ, Φρύγιος, Λύδιος. ἀναλάμ-
 πῳ ψυχῆ, τὴν Δωρικὴν Φύρμιγγα, καὶ ὕμνοι τὸν Φερένι-
 κτον ἔρωνας, καὶ τὴν Πίσαν, εἰ ἄρα σοι ἢ τούτου χά-
 ρου εὐφρανε. Πίσαν, χώρα, καὶ Ἀλφειὸς, ποταμὸς
 τῆς Ἠλίδος, ἐν Πελοποννήσῳ εἶσι. λέγουσι δὲ τινες τὴν
 καὶ τὴν Ἠλίαν πάνυ πλησίον εἶναι. ὅπερ οὖν ἐστὶν ἀλη-
 θές.

reg. οὗς αὐτὸς ἔσας, quibus valero iussis, tu intellige. et mox
 ἔσαν, ἔσασαν.

ἑξ. πεντήκοντα γὰρ στάδια ἀλλήλων διέχουσι. Πίσα δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Πίσης, τῆς θυγατρὸς Ἐνδυμίωνος. ἐλέγετο δὲ ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος καὶ Πίσα καὶ Κρόνιος λόφος. Τὸ δὲ σύτο παρ' Ἀλφεῶ, καταχρηστικῶς εἶπεν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ τοῦ ἀγῶνος τόπῳ οὗτος ὁ ποταμὸς, ἀλλὰ πόρρω. R.

26. Δωρίαν] παρ' ὅσον οἱ ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν οἰκοῦνται Δωριεῖς πρῶτα λέγονται τὸ ὄργανον ἐσνευακέναι. οἱ δὲ παρὰ τὸ δῶρον ἀκούουσιν, ὅτι δὴ τὴν λύραν Ἐρμῆς, ἀντὶ τῆς τῆ βωῶν κλοπῆς, Ἀπόλλωνι παρέσχεν. οἱ δὲ ὅτι Δωρικῇ ἀρμονίᾳ ἤρμωσται τῷ Πινδάρῳ ἢ λύρα. ἀρμονίαι δὲ πλείοναι Δάριος, Φρύγιος, Λύδιος. τὸ δὲ ἀπὸ, δύναται μὲν ἀκούεσθαι καὶ πρὸς τὸ, πασσάλου· ἴν' ἤ, ἀπὸ πασσάλου· δύναται καὶ πρὸς τὸ λάμβανε, ἴν' ἤ ἀπολάμβανε. ἐκ τούτου πᾶσι ἔστω τὸ τῆς ἐγκωμίου γραφῆς ὑποφαινόμενον εἶη. Ἄλλως ἀλλὰ Δωρίαν] ὅτι Δωριστὶ συντέτανται ὁ ἐπινίκιος, καὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἀρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσι. “Ποτὶ Δάριον μέλος σεμνότατόν ἐστι” ρ). πασσάλου δὲ, ὅτι ἐπὶ πασσάλῳ ἔκειντο αἱ κιθάραι· (Καὶ Ὁμηρὸς· “Πασσάλῳ ἐγκρεμάσαι”) διὰ τὸ ἐτοίμους εἶναι εἰς τὸ ἀναλαβεῖν ἢ ὅτι ὡς ἀνάθημα ἐν τινὶ τόπῳ τοῦ οἴκου ἀνάκεινται.

28. Πίσας τε] Τὸ Πίσας τε συσταλτέον διὰ τὸ ἀντιστροφόν. οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην. καὶ δὲ τῆς Πίσης, ὅτι ὁ τόπος ἐν Ἡλίδι ὑπὸ ὑψηλῶν ὄχθων περιεχόμενος, Πολέμων φησὶν. ἔτιοι δὲ ὑποσυγχέουσι τὴν Πίσαν καὶ τὴν Ἡλιν· οὐκ ὀρθῶς δὲ· διέστηκε γὰρ ἀπ' ἀλλήλων τὰ χωρία σταδίοις πεντήκοντα — ὠνόμασται δὲ Πίσα ἀπὸ τῆς Πίσης, τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρὸς.

Ἄναλάμβανε, ὦ Πίνδαρε, τὴν Δωρίαν φόρμιγγα, ἔμνευε τὸν Φερένιον ἵππον τοῦ Ἰέρωνος, καὶ τὴν Πίσαν, ἄρα σοὶ ἢ τούτων χάρις τὸν νοῦν ἠΰφρανευ. Ἄλλως, τινὰ σοὶ ἢ Πίσα καὶ Φερένιος νικήσας παρέχε λόγῳ εὐπορίαν. V.

ρ) ποτὶ Δάριον μέλος. leg. ἔτι, vt iam Schneider. emendat. Fragm. p. 41, VIII.

Φερενίκου] ὄνομα τοῦ νικῆσαντος ἵππου. ὁ δὲ
 εἶτι σοι, ὦ θυμὲ, ἢ τοῦ ἵππου καὶ τῆς Πίσσης χάρις,
 νοῦν ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε Φρουτίσιν. V. Πρὸς τὴν
 οὐ πάλιν ψυχὴν ἀποτείνει τὸν λόγον· ἀλλὰ τὴν τοῖς
 οἰς μέλεσιν ἀρμόζουσαν Φόρμιγγα ἀπὸ πασσάλου λάμ-
 και μὴ ἀργῶς αὐτὴν ἔα κείσθαι· ἀλλὰ λάμβανε καὶ
 πρὸς τοὺς ἐπάλινους, εἰ σοι κατὰ τι τὸν νοῦν ὑπὸ γλυ-
 ταις ἐποίησε Φρουτίσιν, ἤγουν τὴν γλυκυτάτην Φρουτίδα,
 ἐγκωμίων δηλονότι, Φρουτίζειν ἐποίησε, τὸ ἐπαγωγὸν
 ἐγῶνος τοῦ ἐν τῇ Πίσσῃ, καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἵππου τοῦ
 νίκου· ὅτε αὐτὸς ὁ Φερένικος σύτο, ἤγουν ἐσεύετο, ἔτρεχε,
 τον τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, ἤγουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, τὸ
 ὄσωμα διδοὺς ἐν τοῖς δρόμοις, μὴ δεόμενον κέντρον· τῇ
 δὲ ἤνωσε τουτέστι νικῆσαι ἐποίησε τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην
 να, τὸν βασιλέα τὸν τῇ ἵππικῇ χαίροντα. διάδηλον δὲ
 αὐτοῦ κλέος, ἤγουν τοῦ Ἰέρωνος, παρὰ τῇ ἀποικίᾳ
 Ἰέλοπος τοῦ Λυδοῦ, ἤγουν, ἣν ἀποικισθεῖς ὁ Πέλοψ
 αὐτοῦ πατρὶδος, τῆς Λυδίας, ὄκησε, τουτέστι τῇ Πελο-
 σῆ, τῇ καλῶς ἐχούσῃ ἔνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν. R.

Ἄ] Ὅτε παρ' Ἀλφειῷ] ἐν Ἡλίδι. ὁ γὰρ Ἀλφειὸς
 καδίᾳ τὰς πηγὰς ἔχει, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀρχόμενος πε-
 και τὴν Ἡλίαν. τὸ δὲ, σύτο δέμας, ὄρμα πρὸς τὸν
 V. Σύτο] ἔτρεχεν. Gl. β. γ.

Ἀκέντητον] ἀμάστικτον αὐταῦ, τῷ κατὰ φύσιν τά-
 ὄσωμα κατὰ τὸν ἀγῶνα διαφυλάξας. ἐκ δὲ τούτου, τὸ
 και πρόθυμον τοῦ ἵππου δηλοῖ. καὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
 ψ, 387.) "Ἄνευ κέντροιο θέουσαι." ἔστυτο δὲ, οὕτως
 ν, ὡς μὴ δεῖσθαι κέντρον καὶ μάστιγος. V.

Κράτει δὲ] ἤγουν τῇ νίκῃ. ὁ δὲ νοῦς· ὁ δὲ Φερέ-
 ἰταχύνας ἑαυτὸν κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῇ νίκῃ προσέμιξε
 οὐτοῦ δεσπότην Ἰέρωνα. V.

ἵπποχαρμαν] καλῶς δὲ τὸ ἐπίθετον τῷ βασιλεῖ,
 ἵπποτροφεῖν, ἵνα δείξῃ, ὅτι οὐ τύχης γέγονεν ἔργον
 Φερενίκῳ χρῆσασθαι, ἀλλ' ἐπιστήμης καὶ τῆς περὶ
 ἡμα ἐπιμελείας. (Eadem haec, in Rec. sed ante
 καλῶς

καλῶς legitur adhuc: τὸν τῆ ἵππιῃ χαίροντα. Sed post
 γέγονε, ἔργον omittitur.) Ἔνιοι δὲ ἀναγινώσκουσι παροξύνον-
 τες τὴν παραλήγουσαν συλλαβὴν τῶν Συρακούσιων καὶ τὴν
 ἐσχάτην τοῦ ἵπποχάρμαν περισπῶσιν· ἴν' ἧ, τῶν Συρακούσιων
 ἵπποχαρμῶν. τὸν γὰρ Ἴέρωνα οὐκ εἶναι Συρακούσιον, ὅτι
 εὐνίκα· κτίσαντα γὰρ αὐτὸν τὴν Κατάνην, καὶ προσαγορεύσαντα
 Αἴτναν, ἀπ' αὐτῆς Αἴτναϊον λέγουσιν αὐτόν. εὐῆθεις Φησὶ
 Δίδυμος τούτους· τότε γὰρ ὁ Ἴέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐκ
 ἦν Αἴτναϊός, ὡς Φησὶν Ἀπολλόδαυρος. ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἀξι-
 πίστως, Αἴτναϊον ὄντα, Συρακούσιον ἐνομάζεσθαι. V.

37. Οἱ] αὐτῶ, ἤτοι τῶ ἵππῳ, ἢ τῶ Ἴέρωνι, ὁ καὶ βέλ-
 τιον. Εὐάνορι] ἐν τῆ εὐάνορος ἀποικίᾳ τοῦ Πέλοπος, τῆ
 ἐστίν, ἐν τῆ Πελοποννήσῳ. γράφεται καὶ ἐποικία. τῆ
 τὸν δὲ δι' ἀμφοτέρων. ἀποικίαν δὲ, οὐχ ἦν αὐτὸς ἐστίν,
 ἀλλ' ἦν αὐτὸς ἐστίν. τινὲς δὲ εὐάνορι, δοτικὴν ἀπὸ
 γαιικῆς, τοῦ εὐάνορος. ἐξ ἀνδρείας γὰρ νίκησας ἔσχεν Ἡλιῶν V.
 Τῆ εὐδαίμονας ἐργαζομένη τοὺς ἄνδρας, διὰ τὰς ἐν Ὀλυμ-
 πῳ νίκας, ἢ τῆ ἐχούσῃ κελύς ἄνδρας καὶ ἀνδρείους. R.

Λυδοῦ Πέλοπος] Πίνδαρος τὸν Πέλοπα Λυδοῦ Φησὶ
 εἶναι. Ἴστρος δὲ Παφλαγῶνα, Ἀντσίωαν Ἀχαιὸν ἀπ' Ὀλυμ-
 πῳ πόλεως, ἧς καὶ Ὀμηρος μνημονεύει (Iliad. β, 639.) "Ὀλυμ-
 πῳ ἠδὲ Πυλῆην". λόγος τις τοῖς ἱστορικοῖς ἐπὶ τῆ
 μυθικώτερον πέπλασται, ὡς οἱ θεοὶ ἐπὶ ἐστίν ἐκάλει
 τὸν Τάνταλον εἰς ἔρανον, ὁ ἐστίν, τὴν εὐωχίαν παρασκευ-
 σαντες. ἐπειδὴ οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Τάνταλος τῶ τοῦ ἔρανον
 τρόπῳ ἀντείσφerein τοῖς θεοῖς εὐωχίαν ἠπόρησεν, ἀσεβεί-
 ἐπιχειρήματος πρόφασιν τὸ ἄπορον ἔσχε. δικόφας γὰρ
 τὸν Πέλοπα, ἐγκαθῆκε λέβητι, καὶ ἐψήσας, τοῖς θεοῖς
 παρέθηκε· μόνην δὲ Δήμητραν τῶν κρεῶν ἀγνοῖα μετα-
 βεῖν λέγουσι, τινὲς δὲ, τὴν Θέτιδα· γνωρίσαντα δὲ τὸν
 Ἐρμῆ προστάξαι, ἐγκαθεῖναι πάλιν λέβητι τὰ κρέα καὶ ἵνα
 τὸν παῖδα ἀποδοῦναι. ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τῆ
 Ἐραν λέγει ὑγιάσαι, καθεῖσθαι, διὰ τοῦ λέβητος (τῶ δευτέρῳ
 ἀκουστέον)· ἀπ' οὗ καὶ ὑγίης ἀνεδόθη. V.

38. Μεγασθενῆς] Gl. γ. Μεγαλοδύναμος. Ms. Ἰσχυρότατος.

Οὐδ' ἄρα τις, τοῦ Πέλοπος δηλονότι, ἔρωτα ἔσχευ ὁ Ποσει-
 δης, ὁ μεγάλην ἔχων ἰσχὺν, ὁ τὴν γῆν συνέχων. ἐπεὶ γὰρ
 αὐτῷ ἐστὶ τὸ κινεῖν αὐτήν, ἐπ' αὐτῷ δηλονότι ἐστὶ καὶ
 ἡμῶν κινεῖν. διὸ εὐ μόνον Ἐνοσίχθων, ἀλλὰ καὶ Ἀσφά-
 λης καὶ Γαίηοχος ὁ αὐτός. ἡράσθη δὲ αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐξή-
 κθεν αὐτὸν τοῦ ἱεροῦ, διὰ τὴν θυσίαν, λέβητος ἢ Κλωθῶ,
 φαντίω ὅστῳ λαμπρὸν ἔχοντα τὸν ὤμον. R. Μεγα-
 κενής. τὰ παρὰ τὸ σθένος καὶ γένος ὀνόματα σύνθετα,
 κύρια μὲν ὄντα, παροξύνεται· οἶον, Δημοσθένης, Ἀντι-
 σθένης, Διογένης, Θεογένης· ἐπίθετα δὲ, ὀξύνονται· οἶον,
 Πασθενής, Ἀσθενής, μονογενής, εὐγενής. κατὰ ταυτὰ καὶ
 Ἐστοφάνης καὶ Μητροφάνης παροξύνεται, κύρια ὄντα·
 κενής δὲ καὶ προφανής καὶ διαφανής ὀξύνεται, ἐπιθετι-
 κα λεγόμενα· ὧν τὰ μὲν κύρια ἀπὸ τοῦ φαίνειν γίνεται,
 ἐπὶ δὲ ἐπίθετα, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι. τὰ δὲ εἰς ὅς ἀπὸ τοῦ
 φανέσθαι πάντα προπαροξύνεται, εἴτε κύρια εἰσιν, εἴτ' ἐπί-
 θετα, οἶον, ἄφαντος, πρόφαντος, Διόφαντος. Ἱστορία.
 Ἰσχυρὸς τιμώμενος πάνυ παρὰ θεοῖς, καὶ βουλόμενος αὐτοῦς
 ἐμείψασθαι, σφάττει τὸν ἐκυτοῦ παῖδα Πέλοπα, καὶ
 τὸν ἴδιον παρατίθησι τοῖς θεοῖς. τῶν ἄλλων οὖν θεῶν (μὴ)
 ἠεξάμενων αὐτὸν τῆς γνώμης καὶ μὴ φαγόντων, Δημήτηρ
 οὐσα ἐκ τῆς θυγατρὸς ζήτησεως, καὶ ἀγνοοῦσα, τὸν
 ἴδιον κατέβρωξεν. ἐμβαλόντες οὖν αὐτὸν οἱ θεοὶ εἰς λέ-
 βητον, καὶ ὀλοκλήρον αὐτίς συμπήξαντες, ἐπεὶ ὁ ὤμος ἀπῆν,
 ἀντίον ἀντέθηκαν. διὸ καὶ οἱ ἀπὸ Πέλοπος καταγό-
 νη τοιοῦτον εἶχον τὸν ὤμον. τὴν Κλωθῶ δὲ λέγει ἐξελεῖν
 ἐκ τοῦ λέβητος, διότι συγκεκλωσμένον ἦν αὐτῷ παρὰ
 τὴν φύσιν, αὐτίς ἀναζωθῆναι· ὁ μὴ δεχόμενος ὁ Πίνδα-
 ρος ἐλέγξει μὲν προῖων, νῦν δέ (43) φησιν· ἢ θαῦμα τὰ
 πάντα· ὅπερ τριπλῶς νόει, οὕτως· ὄντως θαῦμα ὑπάρχουσι
 πολλά· ὄντως πολλά θαύματά εἰσιν· ὄντως θαυματὰ
 θαυμαστά εἰσι τὰ πολλά. R.

. Καθαρῶς λέβητος] ἐν ᾧ συνετίθετο ὁ Πέλοψ,
 αὐτὸς καὶ ὑγιὲς ἐγένετο. ὅτε τῆς Δημήτρος τὸν ὤμοπλα-
 αὐτοῦ φαγούσης κατ' ἀγνοίαν, ἐλεφάντινος ὤμος ἐτέθη
 ἐπὶ αὐτῆς. V.

41. Κλωθῶ] μία τῶν Μοιρῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐπι-
κλώθειν ἐκάστῳ τὸ πεπρωμένον. V.

Φαίδιμον ὤμων] περιπτῶς κεῖται τὸ Φαίδιμον· ἢ τὸ
νεκαδμένον ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. σύνηδες δὲ τούτοις τὸ τοι-
οῦτον. R.

43. Θάυματα] Gl. mss. α. (in quo θαῦμα) ὄντας
ἄξια θαύματος ταῦτα κατὰ πολὺ. Ibid. Θαῦμα] ὄντας
ἐκπληξίς τὰ πλείω τῶν πραγμάτων, καὶ που κατὰ τι παρα-
σύρουσιν ἔξω τοῦ ἀληθοῦς λόγου τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων
καὶ λόγοι ψεύδεσι ποικίλοις πεποικίλμένοι. ἢ ἐπαγωγὸς δὲ
δύναμις ἐστὶ τῶν ποιητικῶν δηλονότι λόγων· τῇ ποιητικῇ
γὰρ ἐφεῖται τὰ τοιαῦτα· ἢ τις ἅπαντα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
παρασκευάζει τὰ μέλιχα, τὰ εὐπαράδεκτα, τὰ ἠδέξ, ἐπι-
τιθεῖσα αὐτοῖς τιμὴν, ἀντὶ τοῦ δύναμιν αἰδοῦς καὶ τιμῆς
ἄξιαν· ἢ ἐπιφέρουσα τιμὴν ἑαυτῇ δηλονότι. καὶ τὸ ἄπι-
στον ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς φύσεως, ἐμηχανήσχο πολλὰκις πιστὸν
τοῦτο εἶναι, ἀντὶ τοῦ δοκεῖν. αἱ ἡμέραι δὲ αἱ ἔμπροσθεν
γίνονται ἔλεγχοι σοφώτατοι τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους.
Ἔστι δὲ πρέπον τῷ ἀνθρώπῳ εἰπεῖν περὶ τῶν θεῶν καλὰ,
τουτέστι, λόγους ἀγαθὴν δόξαν ἔχοντας. ἐλάττων γὰρ οὕτω
μέμψις, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία· ἀλλὰ καὶ ἔπαινος μᾶλλον. Μὴ
συνάψης τὸ θνατοῖς πρὸς τὸ τεύχει, ὡς τινες οἴονται,
ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφέρουσα, οὕτως· ἐπὶ τοῖς θνατοῖς
φέρουσα τιμάν, ἢτοι παρ' αὐτῶν τιμωμένη. τὸ γὰρ ἐν
ἀνθρώποις φέρειν τιμὴν, τιμᾶσθαι ἐστὶ. R.

44. Καὶ που τι κ. βρ.] καὶ δὴ οἱ λόγοι εἰσι τῶν ἀν-
θρώπων, φησὶν, οἵτινες ποικίλων λόγων τεχνάσματιν εἰς
τὸ ἀπατῆσαι τοὺς ἀκούοντας πεποικίλμένοι ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ
λόγον ἐξαπατᾶν δύνανται. Ἔνιοι δὲ φασὶν, ἀντὶ τοῦ, τὰς
φρένας τῶν ἀνθρώπων ἀπατῶσιν οἱ ψευδεῖς λόγοι. Ἄλλως,
ἢ τῆς ποιητικῆς, φησὶ, χάρις καὶ τὰ ἄπιστα ποιεῖ πιστά.
Ἄλλως, οἱ μῦθοι ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον ἰσχύουσι καὶ ἐξα-
πατῶσι τοῖς δεδαιδαλμένοις ψεύδεσι καὶ ποικίλοις. πολλὰ
γὰρ ἀληθῆ νομίζεται ἐν τῆς φήμης, ὅτε τὸ ψεῦδος προσ-
λάβῃ. V.

[Χάρις δ' ἄπερ] ἡ δὲ χάρις τῆς ποιητικῆς γραφῆς κατὰ τὸν μῦθον ποικιλίας τε καὶ ψυχαγωγίας, ἥτις ἀνθρώποις ἅπασιν εἶναι ἠδέεα τὰ πράγματα παρα- τῆν παρ' ἐαυτῆς τιμὴν καὶ χάριν ἐπιφέρει, πολ- τὸ ἄπιστον πιστὸν νομισθῆναι παρεσκεύασεν. "Αλ- ποίημα τὸ πεπλασμένον διαδεχθῆν ὑπὸ πολλῶν πι- νετο. V.

[ἴχει] κατασκευάζει ἡ ποιητικὴ χάρις. Gl. β.

[τὸ πολλάκις] τὸ τὸ οὐκ ἔστι κατὰ ἀντιστροφὴν ἄπιστον, ὡς οἴονται τινες, ἀλλ' εἰπὼν καὶ ἄπιστον οὐ πιστὸν ἔμμεναι, ἐπιφέρει καὶ τὸ, καὶ τοῦτο, δ (q) καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ. "Ποίαισι καταΐσδε καὶ φρενῶν θράσει." (Aj. 46.) εὐρήσεις δὲ καὶ πολλὰ τοιαῦτα. R.

[καὶ μέραι δ' ἐπίλοιποι] ὁ δὲ χρόνος, φησὶ, καὶ τὴν πρῶτων, ἀπογυμνοῖ, ἀξιόπιστος ἔλεγχος. καὶ Δη- (Olynth. II. p. 21. T. I. Reisk.) "τῷ χρόνῳ δὲ καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ." V. [Ἐπίλοιποι] αἰ ἐξῆς.

[ἔστι δ' ἀνδρὶ] ἔστι δὲ καὶ προσήκον ἀνθρώπῳ, τὰ τοῖ τῶν θεῶν λέγειν. ἐλάττων γὰρ αἴτια. διὰ δὲ τού- τῳ βῆς τὸ ἦθος χαρακτηρίζει. ὡς ὅτι δεῖ μηδὲ ὡς εἶναι τινὰ εἰς τὸν περὶ τῶν θεῶν λόγον. "Ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγου. ὡς Ὀμηρος (Iliad. E, 800.) "ἦ παῖδα εἰκότα γείνατο Πηλεὺς" r) ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ εἶναι ἦ, οὐδὲ ὀλίγην εἶναι αἴτιαν, τῷ καλὰ λέγοντι γ. "Ἄλλως. ἔστι δὲ εἶκός ἀνθρώπῳ, εὐφῆμα περὶ λέγειν καὶ μὴ βλασφημοῦντα λέγειν αὐτοὺς ἀνθρωπο- μαὶ γαστριμάργους. V.

[καὶ τὰντάλου σὲ δ' ἀντία προτέρων] ἐγὼ δὲ ἴλοψ, ἐναντία ταῖς τῶν προτέρων δόξαις, ἐγκωμιά- σω.

adeo grammatici sententia, esso ita accipiendum: effi- ut saepe etiamsi incredibile credibile illud sit s. esso leatur. ἠμέσατο, καὶ ἄπιστον, πιστὸν ἔμμεναι τὸ (τοῦτο), πολλά- potest voce et pronuntiatione iuvari. ὡς. Vitium seu librarii seu memoriae: est τυδεύς.

σω ἀντί τοῦ, ἐναντία καὶ ἕτερα οἷς εἶπον οἱ πρότεροι
ταί, δοξάσω σε καὶ ἐρῶ. οἱ μὲν γάρ σε ἔθεντο τεθνήσκουσαν
ἐγὼ δὲ κλαπέντα. Ἄλλως. γράψω εἰς σὲ παλινωδία, καὶ
ἐναντία τοῖς λέγουσι σε κρεανομεῖσθαι. V.

Υἱὲ Ταντάλου] ὦ Πέλοψ, υἱὲ Ταντάλου, τὰ περι
δὲ ἐγὼ ἐναντίως τῶν προτέρων ἐρῶ ποιητῶν, ὁπότε ἐκάλεσε
ὁ σὸς πατήρ τοὺς θεοὺς εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ Σίπυλον, καὶ
αὐτὸν καὶ τὸν εὐσεβέστατον ἔρανον, ἤγουν τὴν ἀμοιβήν
δεξιῶσιν, λέγω δεῖπνα διδοὺς αὐτοῖς, ἀμοιβὴν ἔχοντα
δειπνων, ὡν αὐτοὶ δεδώκασιν αὐτῷ· τότε λέγω ἀρπάσαι
τὸν Ποσειδῶνα, τὸν τῆ λαμπρᾷ τριάλῃ χρώμενον, μὴ
χθέντα τὸν λογισμόν ὑπὸ ἔρωτος, ἐπὶ ἵππων χρυσῶν,
τοῦ, ἄρματι χρυσῷ, ὥστε μεταβιβάσαι πρὸς τὸ ἔξοχον
κημα τοῦ Διὸς, τοῦ πάνυ τιμίου. R.

60. Ὅπότ' ἐκάλεσε πατήρ] ἀσαφὴς δοκεῖ ὁ λόγος
οὐκ ἔχων, τίνα ἐκάλεσεν ὁ Τάνταλος. τὸ ἐπαγόμενον
λύει τὴν αὐτοῦ ἀσάφειαν. ἐπάγεται γάρ, ἀμοιβήν
δειπνα παρέχων. ἀφ' οὗ δῆλον γίνεται, ὅτι τοὺς θεοὺς
ἐκάλεσε. Εἶχε δ' ἂν σαφέστερον, εἰ οὕτως ἂν ἐλέγετο
ἐκάλεσε πατήρ τοὺς θεοὺς, ἀμοιβαῖα αὐτοῖς δεῖπνα
παρέχων. ἐλλειπτικὸν δὲ δοκεῖ εἶναι πρὸς τὴν σύνταξιν
χωρῶν, καὶ ληπτέον ἔξωθεν τὸ, ἄδεται. s) R.

61. Εὐνομώτατον] δικαιοτάτον — ἐπεὶ ἀντίδικα
ῶν ὑπὸ θεῶν ἀγαθῶν ἔπαθεν. ἢ τοῦτο λέγει διὰ τὸ
θεοὺς ἐστιάτορας εἶναι. Τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτως· ὦ υἱὲ
Ταντάλου, Πέλοψ. εἶτα προκατάστασιν ἐπάγει τοῦ λόγου
ἀντία δὲ καὶ ἐναντίως τῶν προτέρων ιστορικῶν καὶ ποιητικῶν
Φθέγγομαι καὶ εἶπω, ἀρπάσαι σε τὸν ἀγλαοτρίαιναν Ποσειδῶνα,
ἀνὰ ταῖς χρυσέαις ἵπποις, δαχμέντα καὶ τραθέντα
Φρένας ἰμέρω καὶ τῆ σῆ ἐπιθυμίᾳ, ὥστε μεταβιβάσαι
μετενεγμεῖν πρὸς τὸ ὑπατον καὶ τὸ ἔξοχώτατον δῶμα
Διὸς τοῦ εὐριτίμου, ὅτε ἐκάλεσε καὶ συήγαγεν ὁ σὸς πατήρ
Τάνταλος, τοὺς θεοὺς δηλονότι, εἰς τὸν εὐνομώτατον

s) Fraue interpunxerat Schol. vt vulgo fiebat, post φθέγγομαι

ικτον ἔρανον, καὶ εἰς τὴν Φίλην καὶ προσΦιλῆ αὐτῶ,
 Ἰντάλω, Σίπυλον· ἦτοι τὸ ὄρος ἐν ᾧ κατῶκει. R.

Ἐρανος τὸ εἰσφερόμενον ὑφ' ἐκάστου τῶν Φίλων εἰς
 ἀπόλαυσιν. R.

Σίπυλον] οἱ μὲν πόλεως ὄνομα (ἔφασαν addunt R.),
 ὄρος περὶ τὴν Λυδίαν, ὅθεν ὁ Πέλοψ (tria ultima ver-
 oisittunt R.) V. R.

Χρυσέαισιν] ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ χρυσῶν ἵππων μετα-
 ρε, μεταγαγῶν. V.

Ποτὶ δῶμα Διὸς] καθ' ὑπερβατὸν νοεῖσθω. Γα-
 ρ γὰρ πρεσβύτερος Πέλοπος. καὶ ἔστι τὸ ὑπερβατὸν
 Διὸς δῶμα μεταβᾶσαι δευτέρῳ χρόνῳ, ἔνθα ἦν καὶ
 ὕδης· ἔξωθεν τὸ πρότερος προσληπτέον. V.

Ἐνθα δευτέρῳ χρόνῳ] δευτέρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑστέρω.
 τῷ δὲ ἐχρῆν εἰπεῖν. πρεσβύτερος γὰρ Γανυμήδης Πέ-
 λῶς ἔστιν ἐκ τῶν ἐπιγόνων τεκμήρασθαι· "Ἐκτωρ γὰρ
 Ἀγαμέμνων, Ἄτρεϋς καὶ Πρίαμος, Πέλοψ καὶ Λαομέ-
 δει καὶ πάλιν Λαομέδων, οὗ Πρίαμος, οὗ Ἐκτωρ. Πέλο-
 ψ Ἄτρεϋς, οὗ Ἀγαμέμνων κατὰ τὸν Ἐκτορα. προα-
 γατο οὖν Γανυμήδης Πέλοπος. καθ' ὑπερβατὸν οὖν αὐτὸ
 ἔρον, ὅπως ἐπὶ τοῦ Πέλοπος λέγεται οὕτως· ὁπότ' ἐκά-
 κτηρ ἐπὶ τὸν εὐνομώτατον ἔρανον Φίλαν τε Σίπυλον,
 Ἰγλαοτρίαιναν μεταβᾶσαι δευτέρῳ χρόνῳ, ἔνθα ἦλθε
 Γανυμήδης. V.

ὑστέρω χρόνῳ] ἔνθα ἀπῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπηνέχθη
 Γανυμήδης, πρότερον δηλονότι, ἐπὶ χρεῖαν τοῦ Διὸς,
 τὴν τῆ τοῦ Ποσειδῶνος. R.

Ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες] ὡς δὲ ἀφανῆς ἐγένου,
 ἠτοῦντές σε κενοὶ καὶ ἄπρακτοὶ ὑπέστρεψαν, μὴ ἄγον-
 τῆ μητρὶ, Εὐρυκλῆσση τὸ ὄνομα, οἱ γείτονες διαδεδώ-
 κεν ὑπὸ τοῦ πατρὸς σε κατακεκόφθαι τοῖς θεοῖς εἰς εὐω-
 φευδῆ λέγοντες. V. ἐπεὶ δὲ ἀφανῆς ὑπῆρχες, οὐδὲ
 ἴν μητέρα τὴν σὴν ἠγάγον σε οἱ πεμφθέντες ὑπ' αὐ-
 τῶν ἐπὶ σὴν ζήτησιν, πολλὰ μχιόμενοι, ἠγουν ζητοῦν-
 πέ τις αὐτίκα ἀπὸ τῶν φθονερῶν γειτόνων κρυφίως,
 ὅτι

ὅτι τε ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ὕδατος τὴν ζέουσαν ὑπὲρ τοῦ πρὸς, μαχαίρα ταμώντες σε κατὰ μέλη οἱ περὶ τὸν Τάντα ἐμβεβλήκασι, καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ οἱ θεοὶ διεμερίσαντο μικρότατα, καὶ ἔφαγον ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν σῶν. R.

75. Κρυφᾶ] Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ κρύφα. ἀρπαγῆναι Φησι Πέλοπα ὑπὸ Ποσειδῶνος. εἶτα ἓνα τῶν γειτόνων νοῦντα διασκευάσαι τοῦτον τὸν μῦθον, ὡς ἐκρεουργήθη. V.

78. Ζέοισαν ἐπ' (sic et Call. quanquam in textu ἀμφὶ ἀκμᾶν] ἀντὶ τοῦ εἰς ὕδωρ ἀκμαίως ζέον, εἰς θερμὸν, κατὰ μέλη ταμώντες ἐμβεβλήκασι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν ταῖς τραπέζαις παραθέτες, καὶ μερίδας ποιήσαντες βεβρώκασι. Ἄλλως. ζέοισαν, τὴν ζέσιν τοῦ ὕδατος. ἐπεὶ τὴν αἴθρᾳ δύναμιν ἔχει τῷ σιδήρῳ τὸ πῦρ. V.

79. Μαχαίρα τάμον] οἱ Ταντάλου δορυφόροι ἐταπὶ τῇ μαχαίρᾳ· καὶ μέρος ἐκάστῳ τῶν θεῶν μέρος ἀποδίδόντες ἐν τῇ τραπέζῃ ἔθηναν. ἔφαγον δεύτατα ὄντα τῷ σώματι· τουτέστι, μετὰ τὸ σῶμα μέλη δεύτερα φαγεῖν ἔθηναν, χεῖρας, πόδας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Ἄλλως. δεύτατα ἢ τὰ ἐσθρῆτα, ἢ τὰ βεβρεγμένα τῷ αἵματι. V.

80. Ἀμφιδεύτατα] ἀπὸ τῆς πρὸ προθέσεως γίνεται συγκριτικὸν μὲν, πρότερον, ὑπερθετικὸν δὲ πρῶτον. λέγεται γὰρ τὸ μὲν πρότερον, ὅταν ἐν μόνον ἐπάγεται, ἢ πολλὰ μιᾶ τάξει. ἢ ἐν ἐνὶ χρόνῳ. οἷον πρότερος ὅδε τοῦδε, καὶ πρότερος ὁ δεῖνα ἡμῶν, ἢ τῷ χρόνῳ ἢ τῇ τάξει, ἡμῶν δηλοῦται ἐν ἐνὶ χρόνῳ ἢ μιᾶ τάξει ὄντων. τὸ δὲ α', ὅταν πολλὰ ἐπαγόμενα, ἄλλου ἄλλο πρότερον ἐφεξῆς, ἢ κρεῖττον. ἀποδίδουθεῖ δὲ πρὸς μὲν τὸ πρότερον τὸ β' μόνον, ἢ πληθυντικῶς τὰ β', κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον. πρὸς δὲ τὸ α' δεύτερον, καὶ ἐξῆς. ἀπὸ δὲ τῆς ὑπὸ προθέσεως γίνεται συγκριτικὸν μὲν, ὕστερον, ὑπερθετικὸν δὲ, ὕστατον· ὡς τὸ μὲν ἀπὸ πρὸς τὸ πρότερον, τὸ δὲ ὕστατον πρὸς τὸ πρῶτον, ὅταν ἐν χρόνῳ ταῦτα λαμβάνηται. ἐπὶ γὰρ τάξεως τὸ ἐσθρῆτα ἀπαντᾷ καὶ τὸ δεύτερον, ὃ καὶ ἐπὶ χρόνῳ λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τάξεως. ἔστι δὲ δύο ἐξ ἀνάγκης ὑπερθετικὰ χρονικά, τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕστατον, τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς

αι, και δύο ὁμοίως, τάξεως, τὸ πρῶτον και τὸ ἔσχατον. μέσων τούτων μόνον τὸ δεύτερον συγκριτικῶς ἐξ ἀνάγκης φέρεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐδεμίαν ἔχει οὔτε τὸ συγκριτικόν, οὔτε τὸ ὑπερθετικόν. ὁ δὲ Πίνδακος καὶ ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου σχηματίζει, τὸ δεύτερον θέλει δὲ τοῦτο σημαίνειν ταυτὸν τῷ ἔσχατον. ὁ δὲ μικρότητος τοῦτο τίθησι. διεδάσαντό γάρ, φησιν, ἀμύχαντα, ἤγουν εἰς μικρότατα. τὸ δὲ τρίτατος παρὰ ποιητικῶς ὑπερθετικῶς οὕτω σχηματίζεται, ἀλλ' ὡς τὸ ὀγδόον αὐτοῖς καὶ ἐβδόματος· ἃ κατὰ ἀκολουθίαν λέγεται τεταρτος και ἑκάτος και πεντεκαιδέκατος και τῶν ἐξ ἑξῆς R.

Εμοὶ δ' ἄπορα] ἀντὶ τοῦ ἄπορον, τουτέστιν, ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ ἐνδεδομένον, εἰπεῖν τινα ἀπὸ τῶν θεῶν ἡττῆν γαστέρα, ἤγουν μαινόμενον, τουτέστιν ἀκρατῆ ἡττρός. ἀφίσταμαι τούτου τοῦ σκοποῦ. βλάβη γὰρ αἰσάτο κατὰ πολὺ τοὺς κακηγόρους, τουτέστι, τοὺς βλαβερούς εἰς τοὺς θεοὺς, ἤγουν, βλάβην κληρονομοῦσιν οἱ κληρονομοῦντες εἰς τοὺς θεοὺς. R.

Αφίσταμαι] μακρὰν και πόρρω γίνομαι τοῦ τοιαύτου θεῶν λέγειν. Τοῦ δὲ, ἀκέρδεια (κ.τ.λ.) ὁ νοῦς· ἡ εἴληχε τοὺς κακηγόρους, ὅπερ ἐστίν, οἱ κακηγόροι τρωτῶν πικρῶς ἐν ἀκέρδειᾳ εἰσίν. ἢ οὕτως· οἱ κακηγόροι οὐδὲν λελόγγασιν, ἢ ἀκέρδειαν. οἶον, οὐδὲν κερδαίνουσιν κακηγοροῦντες. τινὲς δὲ τῆ ἐκλείψει τοῦ ὑ ἐχρήσαντο. τοὺς μὲν αὐτοὺς, ἀσεβεῖς και βλασφημοὺς. Ἄλλως. κακηγόρους ἀκέρδεια και βλάβη ἐκλήρωσεν. ἀκέρδεια ἢ ἡ κακηγορία και ἡ βλάβη, ἢ τοὺς κακηγόρους περὶ τοῦ δὲ κακηγόρου Δωρικῆ ἢ ἀνάγνωσις. αἰεὶ γὰρ Δωρικῆ παρ' αὐτοῖς κατ' ἀφαρῆσιν τοῦ ὑ λαμβάνεται, ὡς τοῦ ὦ. V. Δωρικῆ ἢ ἀνάγνωσις· αἰεὶ γὰρ ἢ αἰετῶν παρ' αὐτοῖς διὰ τοῦ ὦ μεγάλου ἐκφέρεται. τῶς λύκος ὁ Θεόκριτος (Id. IV, 11. vbi tamen τῶς λύκος). οὐ μόνον μικρὸν γράφειν τὸ ῥ ὀ σ, ὡς τισιν ἔδοξε. μακρὰν καὶ αὐτὴ συλλαβὴ ὀφείλει εἶναι. R.

Κακη-

Κακηγόρως] τοῦτο λέγει ὅτι ὁ κακηγορῶν οὐδὲν ἀποκρινόμενος περδίζει, πλὴν τοῦ κακὸς εἶναι. R.

85. Εἰ δὲ δὴ τινα] εἰ δὲ δὴ τινα ἄνδρα ἄλλον, οἷον τὸν Ἰσχυρὸν, οἱ δὲ ἐτίμησαν καὶ μάλιστα τὸν Τάνταλον. V. Ἐὰν δὲ ἐτίμησαν τινα ἄνθρωπον θνητὸν οἱ ἔφοροι τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν οἱ θεοὶ, ὁ Τάνταλος ἦν οὗτος· ἀλλ' οὐκ ἐδυνήθη καταπέψαι καὶ μεγάλην ταύτην εὐδαιμονίαν, ἀντὶ τοῦ, διοικῆσαι ἐπ' ὠφέλειαν ἑαυτοῦ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ στομάχῳ σιτίων, ἀπὸ τῶν φθέντων μὲν ὀνίησι τοὺς μεταλαμβάνοντας αὐτῶν, ἀπειροπαθῶν δὲ μείναντα τοῦ στομάχου μὴ δυνηθέντος κατεργάσασθαι τὰ, βλάβην οἶδεν ἐπάγειν. ὑπὸ τοῦ κόρου δὲ, ἤγουν τῆς ὄγκου τῆς τιμῆς ἔλαβε βλάβην ὑπερβολικὴν, ἀμαρτῶν τοὺς θεοῦς· δι' ἣν ὁ πατήρ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς ὑπερεκρέμασεν αὐτῷ, τουτέστι κατ' αὐτοῦ, λίθον ἰσχυρὸν, ἀντὶ τοῦ μέγιστον αἰεὶ προθυμούμενος ἀπώσασθαι τῆς κεφαλῆς, πόρρω μὲν ἡμῶν στρέφεται· μὴ δυνάμενος δηλονότι ἀπαλλαγῆναι αὐτῷ. Τὸ οὗτος, ἢ πρὸς τὸ Τάνταλος νόει, ἢ πρὸς τὸ τιμηθεὶς παραθεῶν, οὕτως· εἰ δὲ τινα τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοὶ ἐτίμησαν, οὐκ ἄλλος ἦν ὁ τιμηθεὶς, ἢ ὁ Τάνταλος οὗτος. αἱ δὲ θεοὶ γὰρ καταπέψαι, ἤγουν κατασχεῖν — οἱ γὰρ πέπτοντες τὴν τροφήν, καὶ οὐκ ἐμοῦντες, κατέχουσι ταύτην ἐντός. ἄλλοι δὲ λέγει τὴν παραθεῶν διδομένην αὐτῷ τιμὴν. R.

87. Ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι] κατασχεῖν καὶ ἐναποκρίσασθαι τῆς εὐτυχίας. ἀλλ' εὐδαιμονῶν κρτεροῦν οὐκ ἠδυνήθη. Καταπέψαι· καταχωνεῦσαι. Gl. Ms. γ.

89. Κόρω] ὑπὸ τῆς πλείστης τιμῆς Gl. V. διὰ τὸν κίρκον· μὲν γὰρ ἐβλάβη, λίθῳ παλαισας. Ἄλλως. κόρω, τῇ ὄγκῳ καὶ τῇ ἀλαζονείᾳ. ὑγιῶς δὲ τῇ τροπῇ τοῦ ὄλου ἐχρησάμενος τῷ καταπέψαι τὸν κόρον ἐφαρμόσας. διὰ γὰρ τοῦ κίρκου Φησί, προσείληφε τὴν ἄτην, ἀδυνατήσας κατασχεῖν τὴν εὐδαιμονίαν. "τίκτει τοι κόρος ἄτας." εἶνοι δὲ κόρω, τῇ πρᾶξι καὶ σμονῇ τῆς τροφῆς. V.

90. Ἄταν ὑπέροπλον] ὑπέροπλος ἐστὶν ἰσχύς ἢ κέρως τὰ ὄπλα. ἐνταῦθα δὲ ὑπέροπλον λέγει βλάβην μεταφορικῶς, τὴν ὑπερβολικὴν καὶ ἀμήχανον. Ἱστορία. Ἄλλοι δὲ λέγουσι ὅτι ὁ Τάνταλος ἦν ὁ κίρκος.

περὶ τῆς τοῦ Ταντάλου κολάσεως Φασίν. οἱ μὲν γὰρ
 ἴδαι αὐτῷ τὸ Σίπυλον λέγουσι. Ζεὺς γὰρ ἀποστείλας
 ἠπρὸς αὐτὸν, ἵνα τὸν κύνα λάβῃ, ὃν Πανδάρως δ
 ἴεσ, Φύλακκα κατastάντα τοῦ ἱεροῦ τῆς Κρήτης, παρὰ
 κλοφῶς, ἤγαγεν αὐτῷ ἵνα Φυλάσση. ἐλθόντος οὖν
 ἠπρὸς αὐτὸν καὶ μὴ λαβόντος τὸν κύνα· ἔφασκε γὰρ
 ἵν' ὀργισθεῖς ὁ Ζεὺς ἐπέδηκεν αὐτῷ τὸ Σίπυλον. οἱ
 ἴεσι, διὰ τὸ ἐξείπειν αὐτὸν τὰ θεῖα μυστήρια τοῖς ἀν-
 ἴεσι, ἐν ἄδου κολάζεσθαι, μέσον ἐστῶτα λίμνης μέχρη
 πικρῶνος· ἧς ὁπότε πιεῖν ἤθελε, τὸ ὕδωρ ἐξίστατο. μαρ-
 τυρεῖ καὶ Ὅμηρος λέγων· (Odyss. XI, 582 sq.)

ἔσταότ' ἐν λίμνῃ· ἧ δὲ προσέπλαζε γενεῖω·
 θεῦτο δὲ διψᾶων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.,,
 ἐν τῇ λίμνῃ καὶ λίθον ὑπὲρ κεφαλῆς εἶχεν αἰω-
 ρῶν. Εὐριπίδης δὲ λέγει· (Orest. 5 sq.) μέσον ἀέρος
 ὃν Τάνταλον ἀοράτως κρέμασθαι, καὶ λίθον ὑπὲρ
 τοῦ κεφαλῆς αἰωρεῖσθαι. ἀσφαλέστερος δὲ πάντων
 ἐστὶ καὶ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία· Ταντάλου δίψα. δέον δὲ
 εἶπε δὲ τοῦτο βίον ἀπάλαμον, λέγω δὲ, τὸ ὑπὲρ
 τοῦ λίθου πειρᾶσθαι φυγεῖν καὶ μὴ δύνασθαι, ὃ δὲ
 εἶπε, πρὸς τὸν βίον. Τὸ δὲ ἐμπευδόμοχθον,
 τὸ βίον συναπτόν, ἢ πρὸς τὸ πόνον. R.

Ἄν οἱ πατήρ] τὴν ἄτην, Φησίν, ὑπερεκρέμασεν
 ἡ μάταια δὲ εἶπε τὸν λίθον, ὅς ἦν ἄτη. διὸ δὲ παρείληψε
 ἡ μάταια. τὸ γὰρ οἱ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῷ. Ἄλλως.
 ἡ μάταια αἰτίαν ὁ Ζεὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἄτην, ἤγουν
 ἐπήρητησεν. ὥστε τῇ προσδοκίᾳ τοῦ καταπίπτειν τὸν
 λίθον ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ἀπίσασθαι καὶ μὴ δυνά-
 μιν ἀποφροσύνης ἀλλάται, ἀντὶ τοῦ, ἐν πόνοις ἐστίν. Ἄλ-
 λως κρέμαται αὐτῷ λίθος. Εἶτα τοῦτο μενοιῶν καὶ κα-
 τὰ ψυχὴν ἔχων, ὡς ἐπιπεσὼν ὁ λίθος διαφθερεῖ αὐ-
 τὸν εὐφροσύνης ἀλλάται, προσδοκῶν αἰεὶ τὴν κεφαλὴν
 ληθῆσεσθαι. V.

ἡ μάταια ἡ μάταια Gl. γ. μέγιστον.

95. Ἀπάλαμον] δεινόν, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι παραμύσασθαι· περὶ οὗ οὐδεὶς δύναται αὐτῷ κατὰ χεῖρα ἐπαγαγεῖν βοήθειαν. V. ἔχει δὲ βίον τοῦτον τὸν ὑπὸ τῷ λίθῳ ἀπάλαμον, ἥγουν ἀμήχανον, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι τι μηχανησθαι. R.

96. Ἐμπεδόμοχθον] διηνειῶς μοχθητὸν, ἡσφαλισμὸν τῷ μόχθῳ καὶ τῇ λύπῃ. V. τουτέστιν, ἰσχυρὰν κίβητα ἔχοντα, πόνον τέταρτον, μετὰ τριῶν ἄλλων, ἥγουν τοῦ νῆν, τοῦ διψῆν, τοῦ ἐστᾶναι· διότι κλέψας τὸ νέκταρ τὴν ἀμβροσίαν τῶν θεῶν, ἡλικιωταῖς καὶ συμπόταις ἔδωκε δι' ὧν ἀθάνατον αὐτοὶ τοῦτον ἐποίησαν· εἰ δ' ἀνὴρ τις ἐκίσει θεὸν λήσειν πράττων τι, ἀποτυγχάνει τοῦ πρέκτα λογισμοῦ. R.

97. Μετὰ τριῶν] περὶ τῆς τοῦ Ταντάλου κολάσεως ἕτεροι ἑτέρως λέγουσιν. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Φασιν ὑποκείσθαι Σιπύλῳ τῷ Λυδίας ὄρει, αἰτίαν τινα προστιθέντες, ὡς Πλάτων δάρεως ὁ Μιλήσιος ἀποκλέψας τὸν κύνα τῆς Κρήτης, ὃν ἔδωκε Ζεὺς Φύλακα τοῦ ἱεροῦ παρέστησε, παρέθετο αὐτὸν τῷ Ταντάλῳ· τὸν δὲ Δία ἀποστεῖλαι Ἐριμῆν πειρώμενον τοῦ ὑπερδεξαμένου· τὸν δὲ μᾶλλον ψευδόμενον ἐπιορκῆσαι, ὡς ἔστιν ὄντος παρ' αὐτῷ τοῦ κυνός. καὶ οὕτω τὸν Δία ἐπὶ τῷ κατ' αὐτοῦ Σίπυλον τὸ ὄρος, ὅπερ εἶναι τὸν λίθον. οἱ δὲ ἄλλοι ὧν ἔστι καὶ Εὐριπίδης, ὡς ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχρὴν νόσον. (Orest. 10.) Ὅμηρος δὲ αὐτὸν ἑτέρως ὑποθέσει τιμωρεῖσθαι (Odys. XI, 582 sq.)

„Ἐσταότ' ἐν λίμνῃ, ἣ δὲ προσέπλαζε γενεῖω·

Στεῦτο δὲ διψᾶων· πίσειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι,,
καὶ τὰ ἐξῆς· πλὴν εἰ μὴ κατὰ Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἐπιταῦτα. Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκιμάν, λίθον Φασιν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ. ὁ δὲ Ἀλκιμάν· “ὅπως ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένῳ ἀλιτηρὸς, ἥστ' ἐπὶ θάκοις κατὰ πέτρας, ὄρεων μὲν οὐκ ἐδοκέων δέ. Ἐποίησε δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (Brunk. *Ant. T. I.* p. 47.)· “μῆδ' ὁ Ταντάλου λίθος τῆσδ' ὑπὲρ νῆστος κρεμάσθη.” Ἐνιοὶ δὲ ἀκούουσι τὸν πέτρον ἐπὶ τοῦ ἡλίου τὸν γὰρ Τάνταλον φυσιολόγον γενόμενον καὶ μύθρον ἀποκαλεῖσθαι.

Φίλων

πυρὰ τὸν ἥλιον, ἐπὶ τούτῳ δίκας ὑποσχεῖν, ὥστε καὶ
 κρεῖσθαι αὐτοῦ τὸν ἥλιον, ὑφ' οὗ δειματοῦσθαι καὶ κα-
 τήσσειν. περὶ δὲ τοῦ ἡλίου οἱ Φυσικοὶ φασιν, ὡς λίθος
 ἔται ὁ ἥλιος· καὶ Ἀναξαγόρου δὲ γενόμενον τὸν Εὐρι-
 πίδα μαθητὴν πέτρον εἰρηκέναι τὸν ἥλιον, διὰ τῶν προκει-
 μενῶν. (Orest. 4. ss.)

Ὁ γὰρ μακάριος, κοῦν ὄνειδίζω τύχας,
 Διὸς πεφυκῶς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
 Κορυφῆς ὑπερέλλοντα δειμαίνων πέτρον
 Ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην.
 Ἄλλιν δὲ ἄλλων, βῶλον λέγοντα, οὕτως· (Orest. 980. ss.)
 Ἀλόλοιμι τὰν οὐρανοῦ μέσον καὶ χθονὸς
 μεταμέναν αἰωρήμασι

Πέτραν ἀλύσσει χρυσέαισι, Φερομένην
 κίβητι, βῶλον ἐξ' Ὀλύμπου,
 ἢ ἐν Ἰρήνοισιν ἀναβοῶσω
 ἔροντι πατρὶ Ταντάλω.

Ἄλλως. Μετὰ τριῶν τέταρτον, ἢ ὅτι ἐν ἄδου μετὰ τριῶν
 πρὸς κολάζεται, Σισύφου, Τιτυοῦ, Ἰξίονος· ἢ ὅτι μετὰ
 τῆς πρῆτης πεινῆς, διψῆς, ἐστάναι, τέταρτον πόνον τοῦτον
 τὸ, τῷ λίθῳ κολάζεται· ἢ ὅτι μετὰ τρίτον, κατὰ
 τὸ ἐστὶ δὲ περὶ σῶμα, περὶ ψυχὴν, περὶ τὰ ἐκτός. ἢ
 τρίτου κολάζεται, οἷς μετέδωκε τοῦ νέκταρος καὶ ἐξεῖπε
 κτήρια τῶν θεῶν. ὁ οὖν Εὐριπίδης φησὶν, ἀκόλαστον
 ἐλάσσαν. ἢ ὅτι τριῶν ὄντων πρὸ τούτου βασάνων, δι'
 ἀύλετο, βρόχου, κωνείου, βαράθρου, οὗτος μετὰ τὸ
 κτεῖν καὶ διελθεῖν τὰ τρία διὰ τοῦ θανάτου, καὶ ἐν
 κτείνεται. "Εἰσι δὲ, ὅτι τρία λέγονται κοινῶς καὶ τὰ
 κτείναντα συνεργοῦντα, Ξίφος, ἀγχόνη, κρημνός. Σο-
 φιστῶν.

Ἄλλως γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἐν οἴσομαι.
 ἢ οὖν τοῦτον μετὰ τῶν τριῶν ὁ Τάνταλος τῶν εἰς
 τὸ κτείναντα συνεργούντων προσεληφθε πόνον τὸν τοῦ ὑπερ-
 βύτου λίθου. ἢ ὅτι τεσσάρων μοιρῶν οὐσῶν κατὰ τῆς
 οὐρανῆς φύσεως· ἢ ὅτι τριῶν μερίδων οὐσῶν κατὰ τοὺς
 οὐρανούς.

ποιητάς, καὶ τοῖς μὲν εὐδαίμοσι μίαν ἔπεσθαι ἀγκυρῆν, οὐ
δὲ κακῶς, τοῖς δὲ δυσδαίμοσι τὰς τρεῖς Φαύλας· ὅθεν καὶ
τρὶς κανοδαίμονες καὶ τριταθλοὺς ἐν τῷ βίῳ τινας λέγεσθαι
ἔν' ἧ οὖν ὁ νοῦς οὕτως· ὅτι δὴ ὁ Τάνταλος καὶ μετὰ τὰς τρεῖς
καύτας δυστυχίας, ἃς ὑπέστη κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον,
ἐξ ἀνθρώπων γεγονώς καὶ τετάρτην ὑφίσταται, καὶ ὅτι ἡ
τοιαύτη γνώμη ἀσφαλῆς ἐστὶ, μαρτυρεῖ ἡμῖν καὶ ὁ Πίνδαρος
ἐν ἑτέροις λέγων· “οἷσθ' ἀπὸ πρῶτων, ὅτι ἐν παρ' ἑσθλῶν πρῶ-
ματα σύνδου θαλοῦται βροτοῖς ἀθάνατοι· ἐν Πυθιονίαις,
(III, 144. ss.) V.

Μετὰ τριῶν] τοῦ πεινῆν, διψῆν, ἐστάναι. Φασὶ δὲ
καὶ ἑτέρως τὸ μετὰ τριῶν, ἡγοῦν μετὰ Ἰξίου, Σισύφου,
καὶ Τιτυοῦ. καὶ οὗτοι γὰρ ἐν ἄδου κολάζονται· Ἰξίαν μὲν
ἐν τροχῷ περιφερόμενος διὰ τὸ ἐρασθῆναι τῆς Ἥρας καὶ πρὸς
νεφέλην παρεικασθεῖσθαι προσέβραμειν καὶ μιγῆναι, ὅθεν καὶ
ὁ ἵπποκένταυρος γέγονε· Σίσυφος δὲ, πέτρον μέγιστον ἐπὶ
ἀνάντη τόπον βίβη κομίζων, καὶ ὁπότε εἰς ἄκρον ἔλθοι τοῦ
τόπου, ἀπολισθαίνοντα τὸν λίθον αὔθις ἀνάγων, καὶ ταῖς
πάσχων διὰ τὴν ἀπάτην, ἣν ἠπάτησε τὸν Πλούτωνα· ὅτι
γὰρ θυήσκειν ἔμελλε παρήγγειλε τῇ γυναικὶ, μὴ θάψαι αὐ-
τὸν· τῆς δὲ οὕτω πεποιημένης, κατελθὼν αὐτὸς κατηγορεῖ
πρὸς Πλούτωνα, ὡς ἀμελησάσης αὐτοῦ, αὐτὸν αἰτῆσαι, ἀνά-
θεῖν καὶ κολάσαι αὐτήν· ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε, μὴ βουλόμενος αὐτὸν
εἰς ἄδου παραγενέσθαι, ὑφ' Ἑρμοῦ καταχθεῖς ἄκων, οὐκ
κεκόλασται. Τιτυοῦ δὲ, ὡς κατὰ θεῶν μανέντος, ὄφρα τι
σπλάγχνα ὑπὲρ κειμένου κατεσθίουσιν, ἀνακαινιζόμενα αὐ-
κατὰ τὸ Προμηθεὺς ἦπαρ. R.

99. Ἀλ(κε)σσι] ὁμήλιξι Gl. γ.

105. Προῆκαν] προέπεμψαν, μετέστρεψαν Gl. β.

Ibid. δαιμονίως τὴν ἱστορίαν μετεχειρίσατο, καὶ φησὶ
ὅτι διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Ταντάλου οἱ θεοὶ πάλιν ἐξ οὐρα-
τὸν Πέλοπα ἀπέστειλαν εἰς ἀνθρώπους, αὐταρῆῃ εἶναι ἡγο-
μενοὶ τυχτὴν τῷ Πέλοπι τιμωρίαν. Καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ὁ λό-
γος ἐξαρθέσει, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπίθετον, τῆς ἐ-
στυχίας τὸ ἄκρῳτον ἐμφανίζων. — Ἄλλως. Τοῦνεκα, ἀπ-

νεκα, ὡστ' ἴσον εἶναι τῷ, διὸ δὴ ἀνήρπαστο μὲν ὑπὸ
 δῶνος· τῷ δὲ Τάνταλον κλέψαι ταῦτα, τούτου χάριν
 λου τὸν υἱὸν εἰς τὸ τῶν θνητῶν γένος· ἢ γὰρ μετὰ ἀντι-
 ρεῖ· τούσεστι διὰ τοῦτο τὸν Πέλοπα πάλιν οἱ θεοὶ ἐξ οὐρα-
 νῶν ἐπέστειλαν εἰς ἀνθρώπους, Ταντάλου δυσσεβήσαντος.
 ἢ, εἰς τούπισω, εἰς τὸ ἐξαρχῆς πάλιν ἀνθρώπων ταλαί-
 νητος (γένος). V. διὰ τοῦτο ἐπανέστρεψαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 εἰς τὸ γένος αἰθιρῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐπ' ὀλίγον ἐν
 αἰσῶν διαρκοῦν. ὅτε δὲ πρὸς θαλερὰν ἀναδρομὴν σώματος
 ἵσται αὐτὸν σκέπυσαι ἐποίουν αὐτῷ δηλονότι μέλαν γέ-
 νος ἀναπολήσας κατὰ νοῦν, ἐζήτησε, προτεθειμένην
 ἰατρολομένῳ λέγω, σχεθέμεν, ἤγουν δι' ἰσχὺν (ἤγουν
 εἰς G.) λαβεῖν, τὴν ἀγαθὴν κλέος ἔχουσαν Ἴπποδάμειαν,
 τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦ Οἰνομάου, τοῦ βασιλεύοντος ἐν
 Λακωνίᾳ. R.

1. Ταχύποτμον] ἐπ' ὀλίγον ζῶν. Gl. β.
 2. Εὐάνθεμον] τὸ τῆς ἀκμῆς ἀνθηρὸν λέγει. ὁ δὲ
 αὐτῶς· πρὸς τὴν ἀνθηρὰν ἐλθόντι αὐτῷ ἡλικίαν, ὅτε
 τρίχες αὐτοῦ ἔτεφον τὸ γένειον, ἀντὶ τοῦ, ὅτε ἀν-
 ῥώτῃ καὶ τέλειος γέγονεν. — Ἄλλως. ὅτε αἱ τρίχες αὐτοῦ
 ἔπεφον ἐστεφάνουσαν μελαίνουσαι, ὅ ἐστιν, ὅτε ἤρχετο γενειᾶν
 αὐτοῦ. μέλαν δὲ τὸ μελανθισόμενον ὑπὸ τῆς λάχνης. V.
 3. Νιν γένειον] ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν νιν, ὅλον
 γένειον, μέρος· ὡσπερ ἔστι καὶ τὸ "Ποῖόν σε ἔπος φύγεν
 ἰφιδόντων" (Hom. Iliad. δ, 450.). Ἐρεφον δὲ, ἀντὶ
 ἐπεφάνουσαν. ὡσπερ γὰρ ὁ στέφανος κύκλω τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ καὶ αἱ τοῦ πάγωνος τρίχες κύκλω εἰσίν. R.
 4. Ἐτοῖμον] ἐπεὶ πᾶσι παρέκειτο. ἄθλος γὰρ ἦν τῷ
 αὐτῷ ἢ ὃν αὐτὸς ἐαυτῷ ἵτοίμασεν. ἢ τὸν ὑπὸ τῶν μοιρῶν
 μοιρασμένον· ἢ τὸν τοῖς ἡρημένοις κινδυνεύειν ἐκκεῖ-
 ναι· ἀνεφρόντιστε δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ἠθέλησε γῆμαι τὴν
 αὐτῆς Ἴπποδάμειαν. εἶπομεν δ', αὐτὸν προσκαλεῖσθαι
 ἰφιδῶνα, ἢ τοῖς ἔραστην, ἢ ὡς τῆς ἵπτικῆς προεστῶτα καὶ
 ἔχοντα τέχνη πρὸς τὸ ἄθλον συμβαλέσθαι. V.
 5. Πισάτα παρὰ πατρὸς] τοῦ Οἰνομάου τῆς Πί-
 λαιεύοντος. V.

113. Εὐδοξον Ἴπποδάμειαν] ἦτοι τὴν συνετὴν, τὴν εὐδοξον, ἀπὸ τοῦ εὐδοξάζειν. V.

114. Ἐγγυς (Sic Schol. pro "Αγχι) δ' ἐλθῶν] ἀπὸ τοῦ τε τὸ δὲ παρέλαβεν. V. πλησίον δ' ἐλθῶν τῆς λευκῆς θαλάσσης, μόνος ἐν νυκτι, ἐκάλει τὸν Ποσειδάωνα τὸν βαρύκτυπον, τὸν τῇ καλῇ τριαίνῃ χρώμενον. Ἱστορία. Οἰνομαχος, ὁ πατὴρ Ἴπποδαμείας, ἐρῶν αὐτῆς διὰ τὴν τοῦ κήλους ὑπερβολὴν καὶ οὐ θέλων ἐκδοῦναι ταύτην εἰς γυναῖκα τινί, προῦκαλεῖτο πάντας εἰς ἄμιλλαν δρόμου, τοὺς θέλωντας αὐτὴν ἐγγυήσασθαι, θαβρῶν τῷ αὐτοῦ ἄρματι, ταχτάτω ὄντι, καὶ μηδένα οἰόμενος ὑπερβλέσθαι ἂν αὐτὸν ἐνηθῆναι. οὕτω δὲ ἐποίησε τὴν ἄμιλλαν· τῷ μὲν μνηστῆρι ἐδίδου τὴν Ἴπποδάμειαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἄρματι φέρειν, καὶ προηγεῖσθαι τοῦ δρόμου, αὐτὸς δὲ ὀπισθεν ἰὼν καὶ τῇ χροφί φέρων ἔγχος, ὁπότε ἐμελλε τὸν μνηστῆρα παρελθεῖν, ἐβάλλε τε τῷ ἔγχει καὶ ἀνήρει. Τρεῖς οὖν πρὸς τοῖς δέκα ὀλωλοῦσι ἠττηθῆναι ὑπὸ Πέλοπος. ὁ γὰρ ἠνίοχος αὐτοῦ τοῦ Οἰνομάκου Μυρτίλος, ἐφθάρη χρήμασι ὑπὸ τοῦ Πέλοπος, ἵνα πῦρ τὰς χοινοκίδας τοῦ ἄρματος πανουργέσῃ τι, καὶ τὸν Οἰνομακὸν ἐντεῦθεν ἠττηθῆναι παρασκευάσῃ· οὗ γενομένου, Πέλοψ Ἴπποδάμειαν ἔσχε. τῶν δὲ ἀνηρημένων τὰ ὀνόματα εἰσὶ ταῦτα· Μέρμνος, Ἴππόδοος, Πέλοψ Ὀπούντιος, Ἀντιφάνης, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος, Αἰτομέδων, Λάσιος, Χάλαρος, Τριμόρωνος, Ἀλκιάδου ὁ Παρθιάου, Ἀριστόμαχος, Κρόκας ὁ Ἰωνῶν ταῖς κεφαλαῖς ἐμελλε ναὸν ἀνεγερεῖν τῷ Ἀρεῖ. R.

115. Τὸ πολιᾶς ἀλός, ἢ αἰτὶ τοῦ γεραιᾶς νόει, τὸ εἶναι προγενέστερον τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων, ἐφάμεν ἢ ἀπὸ τοῦ λευκῆς· λευκαίνεται γὰρ τῇ τῶν κυμάτων περιφορᾷ καὶ δινήσει. Ὀρφνη, ἢ νύξ βαρυτόνως· ὀρφή δὲ νύξ, ἀπὸ τοῦ σκοτεινῆς, ἐπιθετικῶς, ὀξύνεται. R.

116. Ἄπυεν] ἐφώνει, προσεκαλεῖτο, τουτέστιν, ἦχε τῷ Ποσειδάωνι ὁ Πέλοψ. βαρύκτυπον δὲ εἶπε τὸν Ποσειδάωνα ἀπὸ τοῦ κτύπου τῆς θαλάσσης. V. Βαρύκτυπος ὁ βαρεῖς κτύπος ἐργαζόμενος. βαρὺ ἐπὶ ὄγκου, ὡς ἐναντιὸν τὸ κοῦφον. λέγεται τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἴση

τὸ ὄξύ. ἐνταῦθα ἐπὶ Φωνῆς λέγεται τὸ βαρὺ, ἐν τῇ
 τῆς τοῦ βαρυτύπου. κτύπος δὲ ἐστὶν ὁ ἀπὸ συγκρού-
 ῃχος. R.

18. Σχεδόν] οὐ χρονικῶς τὸ σχεδόν, ἀλλὰ τοπικῶς,
 τὴν Φωνὴν ἀκούσας τοῦ Πέλοπος. V. Τὸ σχεδόν
 ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ παρ ποσί. τὸ γὰρ παρὰ ποσί στή-
 πλησίον ἐστὶ στήναι. Ὁ δὲ εὐθέως παρὰ τοῖς ποσὶν
 ἐφάνη· τούτῳ δὲ εἶπεν ὁ Πέλοψ· ἄγε, ὦ Πόσειδον, εἰάν
 τίς εἰς χάριν σοὶ ὦσιν, ἤγουν κεχαρισμένα, ἀρεστά, ὥσι
 προσφιλῆ δῶρα τῆς Ἀφροδίτης· τούτο δὲ ἴσως ὡς ἐρώ-
 αὐτοῦ λέγει· κατάσχεες, ἀνευέργητον ποίησον τὸ ἔγχος
 Οἰνομάου τὸ σιδηροῦν, ὃ τοὺς μνηστῆρας συμποδίζων
 κοεῖ. ἐμὲ δὲ ἐπὶ ταχυτάτου ἄρματος παραπέμψον εἰς
 Ἥλιν· τῇ νίκη δὲ ἔνωσον, τουτέστι, μετ' ἐμοῦ δὲ ποίη-
 στήν νίκη· ἐπεὶ τρεῖς καὶ δέκα ἄνδρας ἀποκτείνας ὁ Οἰνό-
 α ἐρώντας, εἰς τὸ ἐπιὸν παραπέμπει τὸν τῆς θυγατρὸς
 ὦ γάμον. R.

19. Τῷ μὲν εἶπεν] ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ μήν. οὐ γὰρ
 ὑποδίδεται πρὸς αὐτὸν, ὁ μὲν εἶπεν, ὁ δὲ ἤκουσε·
 α δὲ δῶρα Κυπρίας, τὰ προσφιλῆ δῶρα τῆς
 Ἀφροδίτης, εἰ εἰς χάριν τινὰ γίνεται, αἰτὶ τοῦ, εἰ χάρις
 τοῦ πρὸς ἐρώμενον. ἢ Κυπρίας, τοῦ γάμου. ἴν' ἢ·
 εἰ σοὶ χάρις ἐστὶ τοῦ ἐμὲ γῆμαι, σύμπραξον ἡμῖν. —
 ας. εἰ σοὶ κεχαρισμένον ἐστὶ (τὸ) τῆς Ἴπποδαμείας, καὶ
 ἢ μέλλεις ἐναντιοῦσθαι τῷ ἐρωτῇ τῷ πρὸς τὴν Ἴπποδά-
 μιν. ταύτην γὰρ Φίλια δῶρα τῆς Ἀφροδίτης εἶπεν. ὁ
 εἰ τὰ τῆς Ἀφροδίτης δῶρα ἐραστά σοὶ καὶ εἰς χάριν
 γαί, ἄγε τὸ τοῦ Οἰνομάου δόρυ πέδασον. V.

1. Πέδασον] κατάσχεες, ἐμπέδησον τὸ τοῦ Οἰνομάου
 δόρυ γὰρ μεταχειριζόμενος, ἐδίωκε προηγουμένους
 μνηστῆρας καὶ συμποδίζων ἀνήρει, ὡσπερ καὶ Ἀπολλώ-
 μαρτυρεῖ. (Argonaut. I, 752. ss. Brunck.)

Ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονῆατο δηριόωντε.

Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε, τινάσσω
 Ἥλια, σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιβᾶτις Ἴπποδάμεια.

Τὸν

Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους.
 Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαχος προτενὲς δέρου χαιρὶ μεμαρπῶς
 Ἄξονος ἐν πλήμνησι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
 Πέπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαίξει. V.

126. Κράτει δὲ πέλασον] τῇ νίκη δὲ πέλασον ἴσο
 κρατήσω αὐτοῦ. V.

127. Ἐπεὶ τρεῖς καὶ δέκα] καὶ ἐν Θρήνοις τὸν αὐτὸν
 ἀριθμὸν τλήσει τῶν ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου ἀναιρεθέντων μνηστή-
 ρων (Schneid. p. 25.) "Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκα ἄνδρας
 τετάρτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη." V.

Τρεῖς τε (Sic Sch.) καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσας]
 οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοι εἰσι· Μέρμνης, Ἴππόθοος, Πέλοψ,
 Ὀπούντιος, Ἀκαρνᾶν, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων,
 Λάσιος, Χάλκων, Τρικόρωνος, Ἀλκίθου, ὁ Παρθένος, Ἀρι-
 στόμαχος, Κρόναλος· τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολωλότων
 μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ. τι-
 νὲς δὲ οὕτω φασὶν εἶ· Μέρμνην, Ἴππόστρατον, Αἰολοπέα,
 Πείραντα, Ἀκαρνᾶνα, Ἴππομέδοντα, Ἀλκίθου, Εὐρύλοχον,
 Εὐρύμαχον, Κρόναλον, Ἀκρόκομον, Σκόπελον, Λυκοῦργον,
 Λάσιον, Χάλκωνα. Τινὲς δὲ τοὺς δέκα τρεῖς, οὕτως
 Μέρμωνα, Ἴππόθου, Πέλοπα τὸν Ὀπούντιον, Εὐρύμα-
 χον, Εὐρύλοχον, Ἴππομέδοντα, Λάσιον, Χάλκωνα, Αἴολον,
 Τρικόρωνον, Ἀκαρνᾶνα, Ἀλκίθου, Ἀριστόμαχον. Ἄλλα
 δὲ εἶναι λέγουσι· Τρικόρωνον, Ἀριστόμαχον, Κυριάνοντα,
 Αἴολον, Πελάγοντα, Κρόνιον. V.

128. Οἱ μνηστῆρας γράφοντες, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ μέ-
 τρων. χρηὴ τοίνυν ἐρώντας γράφειν ἢ τὸ κῆ-
 λον τῇ στροφῇ. R. Ἀναβάλλεται· μακρύνει G1. V.

129. Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος] ὁ περὶ τῆς ψυχῆς. Οἷον
 οὐδεὶς ἀναλκίς ὑπομένει περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν, ἀλλ'
 τὸ τοιοῦτον ἀνδρὸς ἀλκίμου. ὅμοιον τῷ παρ' Ὀμήρῳ (Iliad
 μ, 246. v.)

σοὶ δ' οὐδὲν δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.

Οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχίμη.

Ἄλλα

Πλας. τὰ δὲ ἐπικινδύνα πράγματα, οὐ δεῖται ἀτόλμων
 ἄλλων ἀνθρώπων. ἢ οὕτω τὸν ἀνδρείον μέγας κινδύ-
 ναταλαμβάνει. V. Ἀντὶ τοῦ, τὸ πρᾶγμα, ἐφ' ᾧ μέ-
 γιστος κίνδυνος, οὐ δέχεται ἄνδρα οὐ γενναῖον τὴν ψυχὴν,
 ἔστι δειλόν. ἐκείνοις γὰρ, οἷς ἐστὶν ἀνάγκη ἀποθανεῖν
 ἀήποτε, διατὶ ἂν τις ἐν ἀφανείᾳ καθεήμενος ἀκλεῆς γῆρας
 κίως ἔψοι, τουτέστι, τῷ χρόνῳ πεπαλίων, ἐαυτῷ ἀφέλ-
 (l) πάντων τῶν καλῶν ἀμέτοχος ὢν. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν
 ὁ ἀγὼν ὑποκειμένος ἐσται, εἰς τὸ ἀγωνίσασθαι με αὐ-
 τοῦ δ' ἀπόβασιν πράξεως δίδου προσφιλῆ. R.

1. Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκη] ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις
 ἀνάγκη τὸ θανεῖν. διὰ τὴν δὴ τις ἄδοξον τὸ γῆρας, ἐν ἀφα-
 νείᾳ καὶ ἀδοξίᾳ καθεζόμενος, τήκει καὶ καταναλίσκει, πάν-
 τῶν καλῶν ἀμέτοχος ὑπάρχων. Ἄλλως. οἷς ἀποθα-
 νεῖν ἀνάγκη, τί καὶ τις καθεζόμενος, ὑπὸ τοῦ ἀνώνυμου γῆ-
 ραίτο. τὸ δὲ, ἐν σκότῳ καθεήμενος, ἀντὶ τοῦ, ἀκινη-
 τὰ ἀκλεῖα καθεστώς. Ἄλλως. εἰ δεῖ ἀποθανεῖν τὸν
 ἄνθρωπον, ἄξιον αὐτὸν γενναίως, ἢ ἀγενναῶς βιώσαντα, τε-
 λῆσαι. ἔψοι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔψοιτο· οὐ γὰρ ἔψοι τις τὸ γῆ-
 ρα ἀλλ' ἔψεται ὑπ' αὐτοῦ. ἀνώνυμον δὲ, τὸ ἐν ἀπραξίᾳ
 ἀκλεῆς ὑπάρχων. V.

2. Τί κέ τις] τὸ τις, ἀορίστως λεγόμενον, πληθυν-
 τικῶς ἔχει. διὸ πρὸς πληθυντικὸν ἀποδίδεται νῦν. R.
 ἔχοντες ἄδοξον Gl. α.

3. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν] ἐμοὶ μὲν ὑπὲρ τοῦ γάμου κινδύ-
 να πρόκειται, σοὶ δὲ τῇ γνώμῃ τὸ πέρας ἐπιθεῖναι. —
 4. εἰς. εἰάν τε συμπράσσης, ὧ Πόσειδον, εἰάν τε μὴ, ἐγὼ
 πρῶτον τούτου τὸν ἄθλον τοῦ γάμου. V.

5. Πρᾶξιν φίλαν] ἀντὶ τοῦ, ἀπόβασιν πράξεως
 φίλη. πρᾶξις γὰρ ἡ ἐνέργεια, καὶ τὸ ἀποτελούμενον
 τῆς ἐνεργείας. R.

6. Ὡς ἐνεπεν] ἀντὶ τοῦ, εἶπεν. R. Οὐδ' ἀκράν-
 ταντὶ τοῦ, οὐδὲ ἀκράντων ἐπῶν, οὐδὲ ἀτελειώτων ἐφή-
 ψατο

Obscurus sensus. Cod. Gott. ἰσχυροῦ, vt cum ἀκλεῖς γῆρας
 coniungatur: sibi arcessat senium inglorium.

ψατο λόγων. παρέσχε γὰρ αὐτῷ ἃ ἐβούλετο. ἐνίκησε γὰρ
καὶ ἔλαβε τὴν Ἴπποδάμειαν πρὸς γάμον. V. Δέον ἀκράν-
των εἰπεῖν ἐπῶν· ὁ δὲ πλαγιάσας, ἀκράντοις ἔπεσιν εἶπε,
πρὸς τὸ ἐπί. οὐδὲ λόγων ἐφήψατο ἀδυνάτων τελεσθῆναι. R.

139. Τὸν μὲν ἀγάλλων] τοῦτον μὲν οὖν, Φησι, τὸν
Πέλοπα κοσμῶν καὶ αὐξῶν, ἔδωκέ, Φησιν, αὐτῷ τό τε χρυ-
σοῦν ἄρμα καὶ τοὺς ταχεῖς ἵππους. ἀγάλλων, κοσμῶν, ἢ
ἤδη, ἅτε Θεός, πεπεισμένος περὶ τῆς νίκης. V. Τὸν μὲν τι-
μῶν ὁ Θεός ἔδωκε δίφρον, ἄρμα χρυσοῦν, καὶ ἵππους ὑποπί-
ρους ἀντὶ τοῦ ταχυτάτους· οὐ γὰρ πτερωτοὶ ἦσαν. Ἰστέον
ὅτι τὸ μὲν ἄρμα Πέλοψ πρῶτος ἔδειξεν, ἐκ Ποτειδῶνος λα-
βῶν· τὸν δὲ κέλητα, Βελλεροφόντης, διὰ τὴν πρὸς τὸν Πη-
γασου ἀνάβησιν. R.

141. Ἀκίμαντας] ἀκαμάτους, ἤγουν, οὐ κοπιῶντας·
ἔλε δὲ, ἀντὶ τοῦ καθεῖλε τὴν ἰσχὺν τοῦ Οἰνομάου, περι-
φραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, τὸν Οἰνόμαον, ἔλεν, ἤγουν ἔλαβε καὶ
τὴν παρθένον τὴν Ἴπποδάμειαν σύνευνον. ἔτεκε δὲ, ἀντὶ
τοῦ, ἐγέννησεν υἱοῦς ἔξ, λαῶν ἡγεμόνας, ἀνδραγαθίας ἢ
Φροντίδι ὄντας· ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ, οἷς ἀνδραγαθία
ἦσαν ἐν Φροντίδι. νῦν δὲ ἠγῶνται ἐν περιφανείσιν ἢ αἰμα-
κουρίαις, ἤγουν χοαῖς δι' αἱμάτων· ἃς συνήθως ἐτέλει
τοῖς ἀποθανούσι. πεσῶν, ἀντὶ τοῦ ταφείς, πρὸς τῶν βί-
μητι τοῦ Ἀλφειοῦ, τύμβου ἔχων, περιπολεῖσθαι δυνάμενος,
διὰ τὸ μὴ πλησιάζειν τινὶ παρὰ βωμῶ, ἐνθα πλεῖστοι ξένοι
ἀθροίζόμενοι ἠγωνίζοντο. Τὸ ἔλεν οὐ πρὸς τὸ παρθένον κε-
τὰ κοινοῦ εἶποις, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν, ἀντὶ τοῦ, ἔλαβεν, ἐραῖς
πρὸς δὲ τὸ βίαν, ἀντὶ τοῦ ἐκράτησε καὶ ἐνίκησε. R.

144. "A (Sic Schol.) τέκε λαγέτας ἔξ] ἦτις Ἴππο-
δάμεια ἔτεκε λαγέτας ἔξ, ἤγουν ἡγεμόνας τῶν λαῶν ἡγε-
μένους. λέγει δὲ Ἀτρέα, Θυέστην, Πιτθέα, Ἀλκίδαον,
Πλεισθένην, Χρύσιππον. Ἄλλως, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Ἀλ-
κίδου, Ἴππαλκμος, Πιτθεὺς (ἐκ) Δίας, ἢ Χρύσιππος ἢ
Ἀξιόχης νύμφης, καὶ Πλεισθένης ἔξ ἄλλης. Τινὲς δὲ οὕτως
Ἀτρέα,

u) Etiam sic Cod. Gott. Debet esse vel περιφανείειν vel πε-
φάνταις.

Θυέστην, Ἴππαλκμον, Πλεισθένην, Πιτθέα, Πέ-
αν νεώτερον. V.

[Νῦν δ' ἐν αἵμακουρλαῖς] Βοιωτικὴ ἢ Φωνή.
γὰρ αἵμακουρίας, τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα λέγου-
δὲ νοῦς· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ὁ Πέλοψ ἐναγισμοῖς
λαῖς τελευτήσας τιμᾶται, παρὰ τοῖς τοῦ Ἀλφειοῦ
περίσημον ἔχων μνήμα, παρὰ τῷ πολυξένῳ βωμῷ.
λοστικῶς οὖν, ἀπέθανε. V. Κατ' ἐνικυτὸν πάντες οἱ
ελοποννήσω ἔφηβοι ἐν τῷ τοῦ Πέλοπος τάφῳ, ταῖς
ξαινόμενοι, ὥσπερ τινα σπονδῆν, τὸ αὐτῶν αἷμα
παρεῖχον. τοῦτο δ' ἐποίουν δεικνύοντες τὴν τοῦ Ἡρώος
καὶ νομίζοντες μηδὲν ἄλλο πρὸς αὐτὸν εἶναι δι-
τοῦτο τελεῖσθαι. Βοιωτῶν Φωνὴ τὸ, αἵμακουρλαῖς.
ἐν αἵμακουρίας τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα λέγου-

[Τύμβον ἀμφίπολον] τινὲς Φασί, μὴ μνήμα,
ἐν τοῦ Πέλοπος· καὶ πρὸ τοῦ Διὸς αὐτῷ τοὺς Ἥλειους
Ἡρακλέους πρῶτον κατὰ τιμὴν τοῦτο πεποιημένος.
ον δὲ τινες, τὸν περιπολούμενον, διὰ τὸ ἐν μέσῃ
ἢ πόλει. οἱ γὰρ οἰκιστὰι ἐν μέσσοις ταῖς πόλεσιν
το ἐξ ἔθους. Ἄλλως. ἀμφίπολον, περιπολούμε-
ατῶν ἐπιφοιτῶντων διὰ τὸ ἄγαν τῆς κατασκευῆς εὐ-
δὲ κύκλῳ περιϊόντων, καὶ θεωμένων. Ἐνιοὶ δὲ, ὅτι οἱ
εἰς τὸν τάφον τοῦ Πέλοπος ἔναμpton. V. Τινὲς
τῆ μνήμα, ἀλλ' ἱερεῖον εἶναι Πέλοπος, καὶ πρὸ τοῦ
συνιζόμενος θύειν, τοῦ Ἡρακλέους πρῶτον κατὰ τι-
το πεποιημένος. ἀμφίπολον δὲ λέγει, ἢ τὸν περιπο-
διὰ τὸ ἐν μέσῃ εἶναι τῇ πόλει· ἐνταῦθα γὰρ οἱ
ἐξάπτουτο· ἢ τὸν περιπολούμενον ὑπὸ τῶν ἀγωνι-
Φασὶ γὰρ, ὡς ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ἦν. R.

[Πολυξενωτάτῳ] Ἐνιοὶ μὲν οὖν ἐνόησαν, ὅτι πο-
Φησι τὸν βωμὸν, τὸν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Πέλωπος,
τῆδος τῶν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν στελλομένων ἀγωνι-
καὶ θεατῶν. καὶ Φασὶ τὸν ἐστῶτα παρὰ τῷ Πέλο-
τῷ, Πέλοπα εἶναι, ἐνθα αὐτῷ τὰ ἐναγίσματα γίνε-
ται.

ται. "Γυιοι δὲ οὕτως, ὅτι Ἴαμος, Ἀπόλλωνος παῖς, τοῦ πατρὸς τὴν μαντικὴν λαβὼν, περὶ τῆς ἱερωσύνης ἐκ τοῖς ἐρωτῶσι. διὰ γοῦν τὸ πλείστους ξένους τῆς μαντικῆς ἐνεκεν ἀφικνεῖσθαι, πολυξεινώτατον εἶπε τὸν βωμὸν. τοῦτον βωμὸν Διὸς καὶ Πέλοπος λέγουσιν οἱ ταύτην τὴν γῆν ἡγῆσιν ἐκδεξάμενοι, ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσρέουσιν εἰς τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. βωμὸς γὰρ ἐν Πίσῃ, ἐφ' ἧν θύουσι πάντες οἱ ξένοι. V.

152. [Τηλόθε δέδορκεν] ὁ νοῦς· τὸ δὲ τῆς Ὀλυμπιακῆς κλέος, ἀνωθεν ἀπὸ τῆς τοῦ Πέλοπος οἰκήσεως ὁρᾶται. ἐκεῖνου τὸ τέλειον τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι περιθέντος. Ἄλλως. τὸ τηλόθε χρονικῶς ἀκουστέον· τὸ δὲ δέδορκεν, ἀπαιτητικῶν, τοῦ δέρεται, ἵνα ᾗ, ὁρᾶται, ἀπανταχῆ βλέπεται καὶ ἀκούεται ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγῶν. ἰδίως δὲ τὸ, δέδορκεν ἐξενήνοχεν ἀντὶ παιητικῶν τοῦ βλέπεται, ὅτι μακρόθεν ἰσχύεται τὸ κλέος καὶ εἰς δεῖξιν πίπτει. Ἄλλως. τηλόθεν δέδορκεν, ἀντὶ τοῦ, πανταχῆ βλέπεται καὶ βοᾶται ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγῶν· τὸ γὰρ δέδορκεν, ἀντὶ παιητικῶν τοῦ βλέπεται τὸ δὲ κλέος τῶν Ὀλυμπιάδων δέδορκεν, ἀντὶ τοῦ βλέπεται περιφανές ἐστιν, ἐκ μακροῦ, ἐν τοῖς δρόμοις, οὗς ἔδραμεν ὁ Πέλοψ, ἐρίζων τῷ Οἰνομάῳ, ὅπου ταχυτῆς ποδῶν ἀφικνῶνται, καὶ ἀκμαὶ ἰσχύος γενναῖα καὶ ἀνόρικα ἐργάζονται τοῦτο γὰρ τὸ θρασύπονοι. ὁ δὲ νικῶν, ἐν τούτῳ δηλονότι ἀγῶνι, περὶ τὸν ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον ἔχει εὐδίαν, ἡρεμίαν γλυκεῖαν ἕνεκα βραβείων ἀγῶνος, τουτέστιν, ἡσυχάζει μετὰ γλυκύτητος, οὐ ζητῶν βραβεῖα ἐτέρου ἀγῶνος ἅτε δὴ τῶν μεγίστων τετυχηκώς. αἰεὶ δὲ τὸ ἀγαθόν, τὸ κατὰ τὴν παρεστῶσαν ἡμέραν, ἤγουν τὸ ἐνεστώσ, κράτιστον ἐργάζεται, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ παντὶ ἀνθρώπῳ. R.

154. [Ταχυτάς ποδῶν] πρῶτον γὰρ εὐρέτη δρόμου ἀσκήματα καὶ ἡ πρώτη θέσις τῶν Ὀλυμπίων, δρόμου ἡσυχῆμα. ταχυτάς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαὶ ἰσχύος ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρίζουσιν· ἔνθα πρὸς ἀλλήλας ἐρίζουσιν Φιλονεικοῦσιν αἱ τῶν ἀκμαίων ἰσχύες, αἱ γενναῖως πρὸς τὸν πόνο ἰσχύος χωροῦσι. τὸ δὲ ἀκόλουθον· αἱ ἀκμαὶ, αἱ ἰσχύες.

ἔια καὶ δρόμοι, καὶ πάλαι, καὶ παγκράτια, καὶ πυγμα-
 γία γάρ ἐστι τὸ, θρασύπονοι ἀνμαὶ ἰσχύος. V.

Ο νικῶν δὲ] ἔξωθεν ἔξακουστέον, τὸν Ὀλυμπια-
 γνα. ὁ γοῦν τοῦτον νικῶν, εὐδίου καὶ ἡδιστον λοιπὸν
 γν, ὡς τοῦ τελείου τῶν ἀγωνισμάτων ἐν τῷ Ὀλυμ-
 πιαστος ἀγῶνι, καὶ τοῦ νικῆσαντος, ἔχοντος τὸ τέλειον
 γς. Ἄλλως. ὁ νικῶν δὲ, τὸν λοιπὸν αὐτοῦ βίον διά-
 γῃ, μέλι βρούση, ἀντὶ τοῦ, ἡδεῖαν ἀνάπαυσιν. —
 ἀμφίβολον, πότερον ὁ νικῶν τὰ Ὀλύμπια, εἰς τὸν
 ἄλλα χρόνον ἐν εὐδία ἐστὶν ἕνεκα τῶν ἄθλων, οἷον,
 ὁ νικῆσαι τὰ Ὀλύμπια· πολλάκι μέντοι εἶωθε δι-
 αμφοράς λυπεῖσθαι ἢ οὕτως ὁ νικῆσας τὰ Ὀλύμ-
 πια τῶν ἄλλων ἄθλων ἐν εὐδία ἐστὶ· οὐκέτι γὰρ φιλο-
 δὲ ἐπιθυμεῖ νικῆσαι ἕτερον ἀγῶνα. Ἄλλως. ὁ νι-
 κῶν εὐδία διάγει, ἡδόμενος ταῖς νίκαις. V. Εὐδία. ἡσυ-
 χέστεστι, βέλτιστος παρὰ πάντων νομίζεται. Εὐδία
 ἔκ μεταφορᾶς τῶν ἐν θαλάσῃ χειμαζομένων καὶ
 ἰσχυρῶν τοῦ κλύδωνος. R.

ἰὸ δ' ἀεὶ παράμερον ἐσλὸν] οἱ ἄνθρωποι τῶν
 πεπραγμένων ἀγαθῶν οὐκ εἰώθασιν μνημονεύειν,
 ἢ ἡμέραν ἢ κακὸν ἢ καλὸν σκοποῦσιν. ἐκάστῳ οὖν,
 ἐν ἀνθρώπων τὸ παρ' ἡμέραν γινόμενον κρίνεται μέ-
 γιστον. Ἄλλως. τὸ δὲ τῶν ἄθλων παραγινόμενον ἀγα-
 θὸν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, τὴν ἐνεστῶσαν, ἐν ἣ ἢ τις ἐνί-
 κησεν ἕπατον δοκεῖ καὶ μέγιστον ἀγαθὸν τῷ τετυχηκότι.
 τὸ παρ' ἡμέραν γινόμενον. τὰ γὰρ ἐνεστῶτα τῶν
 ἀθλῶν προκρίνεται. Ἄλλως. τὸ δὲ κατ' ἡμέραν καὶ
 ἄλλως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθόν, τοῦτο ἔξοχον καὶ
 ἄλλο φησὶ γίνεται ἀγαθόν. ἢ οὕτω· τὸ δὲ περὶ τὴν
 ἐνεστῶσαν ἡμέραν ἀγαθόν, ἕπατον γίνεται παντὶ ἀνθρώ-
 πῳ ἡμέρα, κατ' ἣν τις στέφεται, τιμιωτάτη. Ἄλλως.
 ἄλλοτερον εὐτυχῆ ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ, καὶ πάλιν εὐτυ-
 χῆσιν, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἐνίκησεν, ἐπιλέ-
 γον προτέρων εὐτυχημάτων. Ἄλλως. τὸ γὰρ κατὰ
 τὸν συμβαῖνον ἀγαθόν, ἕπατον καὶ μέγιστον γίνεται
 παντὶ

παντί ἀνθρώπῳ. ὥσπερ καὶ ὁ Ἴέρων ἐπιθυμήσας νικηθῆναι, κησε, καὶ ἐγένετο αὐτῷ τοῦτο τὸ παρ' ἡμέραν ἀγαθόν, καὶ προκίρσειν τελεσθῆν, ὑπατον καὶ μέγιστον. V. Τὸ δὲ τοῦτο λέγει, ὅτι εἴ τις τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον καθίστασιν τὴν ἡμέραν παρὰ πάντων τιμᾶται, οὐκ ἔστι τούτου μὲν οὐδέν. α) K.

162. Ἐμὲ δὲ χρῆ] ἐμὲ δὲ πρέπει Αἰολίδι μολπῆ ἔμνη στεφανῶσαι ἐκείνον τὸν ἐξ Ὀλυμπίας ἐν νόμοις νενικηκότα κατὰ νόμους. νενομισμένον γὰρ ἔστι μὴ τοῖς οἰκειοῖς ποσὶν ἀγωνίζεσθαι πεζῇ, ἀλλὰ καὶ ἵππῳ λέγω δὴ, ἐν κέλῃτι καὶ δίφρῳ καὶ τετρώρῳ. λέγει δὲ τὸν Ἴέρωνα. τὸ δὲ Αἰολίδι μολπῆ, ἀντὶ τοῦ ποικίλῃ γὰρ οἱ ἐκ λύρας ἔμνοι· ἢ Θηβαίχ· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ποτὲ Θήβας· ἢ διότι καὶ ὁ Πίνδαρος ἐξ Αἰολέων κατήγετο Φασί τινες. R. Ἐμὲ δὲ πρέπει ἐγκωμιάσαι ἐκείνον, ὅτι Δέμην δηλονότι. τούτέστι τὸν Ἴέρωνα, κατὰ τὸν νόμον ἀρμόζοντα τοῖς ἵππικοῖς, διὰ μολπῆς, ἢ γουμ ὠδῆς Αἰολεῖς ἢ γουμ Θηβαϊκῆς ἢ Πινδαρικῆς. πέποιθα δὲ μηδένα φίλον ἀπὸ τῶν νῦν κατὰ τὰ ἀμφότερα, καὶ καλῶν ἔμνων καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν ἐπικρατέστερον, κοσμήσειν στρωμνῶν ἔμνων κλυταῖς, τούτέστι, μετεώρῳ Φωνῇ ἀδομέναις καὶ κλυταῖς. Ibid.

164. Αἰοληίδι μολπῆ] ἤγουμ ποικίλῃ· ποικίλα γὰρ λυρικά· ἢ Θηβαίχ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς ὤκησαν τὰς Θηβαίχες δὲ Φασίν, ὅτι ἄνωθεν Αἰολεὺς τὸ γένος ὁ Πίνδαρος δὲ, ὅτι Αἰολίῳ βυθμῷ διὰ τῆς μουσικῆς χρῆται τῶν τιμῶν. V.

165. Πέποιθα δὲ ξένον ἐμαυτοῦ, τὸν Ἴέρωνα, κλυταῖς καὶ δύο τῶν καλῶν. ὅ ἐστιν, ἀγαθόν καὶ δυνατόν.

α) Vide annon grammatici nos omnes in transueris riant, vt verba τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσθλὸν ὑπατον γαχρῶ βροτῷ ad superiora retraheremus. Nam transitus frequentia per hacc est factus a poeta. Enimvero uentus laetus praesentis dici maximo afficere solet num animus; itaque me fas est celebrare victorem nem. ἰμὲ δὲ pro ἰμὲ οὖν, vt saepe.

βούλεται, συντελεῖν. ἐνὶ γὰρ τὸ ἕτερον ἠκολούθηεν,
 ὅ. "Ἄλλως. πεπίστευκα δὲ καὶ πέπεισμαι ἀκριβῶς,
 με ἔτι φίλον τῶν νῦν ἀνθρώπων ἐγκωμιάσαι τοῖς
 ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα, καὶ ἐπιστήμονα τὰ κατὰ ψυχὴν,
 ἰσχυρὸν τούτου ἀνδρείοτερον· ἄπερ τὰ δύο τῷ Ἰέρ-
 ων ἐστιν. "Εἴ μοι δὲ κατὰ τοῦ Πινδάρου αὐτὸ ἀκούουσι,
 οἱ μᾶλλον, διὰ τὰ ἔξῃς ἐπαγόμενα· ἴν' ἢ τὸ ἐγκώμιον
 οὐ κινῶν ὁ Πινδαρος, καὶ ὁ νοῦς τοιοῦτος· πιστεύω δὲ
 ἄλλον ποιητὴν ἐπιστήμονά τε εἶναι καὶ ἀνδρεῖον, καὶ
 νασθαι τοὺς φίλους ἐγκωμιάζειν, ὥσπερ ἑμαυτόν. V.
 ὅ καὶ ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγοντος νοοῦσι,
 τοῦ Ἰέρωνος. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἰέρωνος οὕτω πέποιθα
 παρῶν μὴ τινα ἄλλον ξένον καὶ φίλον ἐμὸν δαιδαλωσέ-
 μεν κοσμήσει ἐμὲ ἐν κλυταῖς καὶ ἐνδόξοις πτυχαῖς, καὶ
 ταῖς ἐπαίνων, ἴδριν τε καὶ ἐπιστήμονα καλῶν καὶ ἀγα-
 θῶν καὶ κυριώτερον καὶ κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων
 ναμιν σώματις τε καὶ πλούτου, ἀμφοτέρωθεν· τουτέστιν
 ἴσως οὐδένα ἄλλου ὕμνησα, ἐμπειρίαν τε ἀγαθῶν ἔχοντα
 κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων κατὰ δύναμιν. ἐπὶ δὲ τοῦ
 οὕτω πέποιθα δὲ μὴ τινα ξένον δαιδαλωσέμεν καὶ
 ἐν κλυταῖς πτυχαῖς ἐπαίνων, ἴδριν τε καὶ ἐπιστήμονα
 ἢ κυριώτερον καὶ κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων, κατὰ
 τοῦ λόγου δύναμιν, ἀμφοτέρωθεν· τουτέστιν, ἐλπίζω, ὡς
 τῶν ἀνθρώπων ἐπίσταται οὕτως ἐγκωμιάζειν τοὺς φί-
 λους ὥσπερ ἐγὼ, καλλίστους ἐγκωμίων τύπους εἰδῶς, καὶ
 τῶν τοῦ λόγου δύναμιν πάντας ὑπερέχων. ἔστι δὲ τὸ,
 ἴδριν, καὶ τὸ, δύναμιν κυριώτερον, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς
 ἄλλη. διὸ καὶ μετ' ἐκεῖνα τοῦτο λέγω κατὰ τὴν σύν-
 ταξιν καὶ προηγείται κατὰ τὴν φράσιν. ἀγνοοῦντες δὲ
 τὰ ἔξωθεν λαμβάνουσι. R.

[ἴδριν] ἐμπειρίαν Gl. β. γ. ἐπιστήμονα Gl. α.

[δαιδαλωσέμεν] κοσμήσειν πτυχαῖς, ταῖς ποιήσε-
 ῖν διαιρεῖται εἰς στροφὰς καὶ ἀντιστροφὰς καὶ ἐπωδάς.
 ἢ ὕμνων πτυχαῖς, τῷ ὕμνῳ κατὰ περίφρασιν. οἰκείως
 τὸ δαιδαλωσέμεν, καὶ τὸ ποιῶν, ὥσπερ ἐπὶ κα-
 τὰ τὸ πτυχαῖς ἐπήγαγεν. V.

180. Ἄλλοισι δ' ἄλλοι] τί μέγα ἐν ταύτης τῆς Φάσεως αἰτεῖ τὸν Ἴερωνα· ἢ ἐπ' ἄλλοις δὲ πράγμασιν ἄλλοι μεγάλοι. V. (Mutila haec.)

181. Τὸ δ' ἔσχατον] τὸ τελευταῖον καὶ τὸ πλήρες, περ οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴν τοῖς ἀνθρώποις εὐρεῖν, κορυφῆ καὶ ὑψοῦται, καὶ ἔστι τοῖς βασιλεῦσιν· ἢ, τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἄλλων μέγεθος ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἔχει ἠϋξήμενον ἔξοχον αὐτοῦ αὔξεισιν. V. Τὸ ἔξοχώτατον, ἤγουν, τὴν δυνάμει καὶ εὐδαιμονίας ἀκρότατον οἱ βασιλεῖς ἔχουσιν.

182. Μηκέτι πάπταινε] μηκέτι περιβλεπε καὶ τῆς οὐσης εὐδαιμονίας ἐν σοὶ μείζονα· ἔχεις γὰρ τὸ τῆς μηκέτι περαιτέρω ζῆται τούτων, ὧν ἔχεις, βασιλεὺς γέγονε. V.

184. Εἶη σέ τε τοῦτον] ὁ νοῦς· εἶη δέ σε μὲν τὸν χρόνον, ὃν ζῶμεν, ἐν ὕψει καὶ εὐδαιμονίᾳ διαζῆναι, δὲ τσαῦτα τοῖς νικηφόροις προσδιαλέγεσθαι τοῖς ἐγκαταπροφανῆ καὶ ἐπίσημόν ὄντα διὰ τὴν σοφίαν, ἐν τοῖς ἔργοσιν. Ἄλλως· ἀλλ' εἶη σε τοῦτον τὸν χρόνον, ὃν ζῶμεν, ἀποβαλεῖν τὴν βασιλείαν, ἐμὲ δὲ ἐπινικίους γράφειν, ὑμνεῖν τοὺς νικῶντας. V.

185. Ὑψοῦ] τὸ μὲν ὑψοῦ τὴν εὐδαιμονίαν ἠϋξάτο, καὶ πατεῖν τὸ ζῆν πάλιν ἠϋξάτο. V.

186. Τοσσάδε νικηφόροις] ἀντὶ τοῦ, τοσοῦτοις νικηφόροις ὁμιλεῖν, οἷος εἶ σύ. Χαίρω δὲ γράφω τοιαῦτα, ἔσται τοιαῦτα, οἷα ἐπὶ σου. V.

187. Πρόφαντον] (sic Schol.) Φανερόν καὶ ἔξοχον τῇ σοφίᾳ πανταχῇ κατὰ τοὺς Ἕλληνας ὄντα. V.

Σοφίᾳ πρόφαντον] οὐχ ὁμολογουμένως τοῦτο καυχώμενος, ἀλλ' εὐχεται τοῦτο δοκεῖν· καὶ ἔχει τὴν ἰδέαν μιν πρὸς τὸ, τοσαῦτα· δεόν γὰρ οὕτως εἰπεῖν· ἐμὲ δὲ τοσοῦτον ὁμιλεῖν τοῖς νικηφόροις, τουτέστι, τοιούτους ὑπὲρ αὐτοῦ ὕμνους ποιεῖν, ὡς εἶναι πρόφαντον καὶ ὑπὲρ τὸν πανταχοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ σοφίᾳ· πρὸς μὲν τὸν λόγον ἔτρεφε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, εἶναι, ὄντα εἰπεῖν.

CARMEN II.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
 τοῦ δευτέρου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Ὁ δευτέρου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντίστροφος κῶλων ἰδ'.
 ἡ περιδικὸν, ἡγουν ἐκ δύο ἰαμβων, καὶ δύο τροχαίων.
 ἡ περιδικὸν δὲ λέγεται, διότι περιδεύει τὸ μέτρον, ὡς γίνε-
 ται ἀπὸ ἀρχῆς ὁμοιον τῷ ἀπὸ τέλους· υ-υ--υ-υ. Τὸ
 ἰωνικὸν δίμετρον κατκλητικὸν, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας
 κεινον, οἰκείας τῷ Ἰωνικῷ· ὁ δὲ πρῶτος πᾶς διαλύεται εἰς
 βραχυον χορεῖον· πολλάκις δὲ καὶ ὁ δεύτερος· υυυ-υ--υ.
 ἡ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. παραδιδούσι δὲ
 ἱερατικοί, ὅτι ἐν τῷ ἀντισπαστικῷ ὁ πρῶτος πούς τοῦ ἀν-
 τίστου πρῶτου εἰς πόδας τέσσαρας τοὺς δυσλλάβους μετ-
 αφέσεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. ὄρα γάρ· ἡ δευτέρα συζυγία
 ἡ ἐστὶν οἰκεία τῷ ἀντισπαστικῷ· υυ-υυυ-υ-. Τὸ δ'
 ἰαμβικὸν δίμετρον κατκλητικὸν, ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας.
 τοῦ πρῶτου σπονδείου· --υυ-υυ. Τὸ ἑλαμβικὸν δί-
 μετρον βραχυκατάληκτον· ὁ δεύτερος χορεῖος· υ-υυυ--.
 ἡ ἀντίσπαστος καὶ συλλαβή, δηλονότι μονόμετρον ὑπερ-
 κεινον· υ--υ-. Τὸ ζ', Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, ἐκ
 ἰωνικῆς συζυγίας, τῷ Ἰωνικῷ ἀρχομένῳ δίμετρον κατα-
 ληκτικόν· -υ-υυυ-. Τὸ η', Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον
 κατκληκτικόν· --υυ--υ-. Τὸ θ' παιωνικὸν δίμετρον κα-
 τκληκτικόν, πλην ὁ ἀ τέταρτος παίων, ὁ δεύτερος πρῶτος
 καὶ λειπούσης καὶ τῆς βραχείας· υυυ-υ (iunio
 υ-υ). Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν·
 ὁ δὲ ὁ δεύτερος ἀντίσπαστος ἀπὸ πυρριχίου· υ--υυυ-.
 ὁμοιον τῷ ἐκτῷ τῆς στροφῆς, ἡγουν ἀντίσπαστος καὶ
 ἰαμβικός· υ--υ-. Τὸ ιβ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βρα-
 χυκατάληκτον· υ--υ--υ-. Τὸ ιγ' ἰαμβικὸν ἐφθήμερες· ὁ
 πρῶτος πούς τρισύλλαβος· --υ-υυυ-. Τὸ ιδ' ἰαμβικὸν
 βραχυκατάληκτον· υ-υ-υυυ.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπωδὸς κώλων ὀκτώ. Τὸ ἀ' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, οἰκείας τῆς μέτρῳ --υ--υυ--υ--υ. Τὸ β' δίμετρον ὑπερικατάληκτον, ἐπιχοριαμβικὸν, οὐ χοριαμβικὸν καθαρὸν· ἔχει ἐπιμιξίαν πρὸς τροχαϊκὴν συζυγίαν τὴν πρώτην, ἀνοικείαν τῷ χοριαμβικῷ --υ--υ--υυ--υ. Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ἄρχεται δὲ τὸ δεύτερον μέτρον ἀπὸ σπονδαίου, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀντισπάστου, ἀλλασσομένου κατὰ τὸν πρῶτον δισύλλαβον πόδα υ--υ--υ. Τὸ δ' ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ ἀ' τέταρτος παίων, καὶ ὁ δεύτερος συνεπτυγμένος ἔχει τὰ δύο βραχέα εἰς ἓν μακρὸν· υυυ--υ--υ. Τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον χορεῖον ἔχει υ--υυυ--υ--υ. Τὸ σ' ἰαμβικὸν ἐπίμικτον πρὸς τροχαϊκὴν συζυγίαν· ὃ ἐλέγετο περιοδικόν. ἀνοικεῖοι γὰρ οἱ πόδοι --υ--υ--υ--υυ--υ. Τὸ ζ' ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐπιωνικὸν δὲ καὶ οὐκ Ἴωνικὸν λέγεται, ὅτι ἐπιμίγνυται ἰαμβικὴ συζυγία ἀνοικεία τοῖς Ἴωνικοῖς --υυυ--υ--υ. Τὸ ἰαμβικὸν μικτὸν ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας, τρίμετρον καὶ ἀκατάληκτον· --υ--υ--υ--υ--υ--υ.

Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ] Γέγραπται Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ ἄρματι νευικηκῶτι τὴν ἐβδομηκοστὴν ἐβδόμην Ὀλύμπιάδην. ἦν δὲ ὁ Θήρων ἀνεκάρθεν ἀπὸ Οἰδίποδος. ἐκήδετο δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ, ἐπιδούς αὐτῷ τὴν θυγατέρα Δημοκρίτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτειον προσωνομάσθη νόμισμα, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Θήρων τὴν Πολυζήλου τοῦ ἀδελφοῦ Ἰέρου ἐγγυητὴς θυγατέρα, κατὰ Φησι Τίμαιος. ἦν δὲ ὁ Θήρων ἀδελφὸς Αἰνησιδάμου. V. (* Diodor. XI, 26.)

1. Ἀναξιφόρμιγγος ὕμνοι] οἱ τῆς Φόρμιγγος αἰνεῖται οἱ ὕμνοι. πρῶτον γὰρ τὰ ἄσματα συντίθενται, εἶθ' ἔπειτα πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ λύρα ἀρμόζεται. ἢ οὕτως· ὡς ὕμνοι οἱ τῆς Φόρμιγγος ἀνασπόμενοι. πρῶτον γὰρ ἔκρουον, εἶτα ἔβδον. καὶ τούτου μάρτυς Ὀμηρος (Odys. I, 155.) „Ἡ

Φορμ'

ομιζων ανεβállετο καλόν αείδειν,, γ). εμφανίζει δὲ τὸν
 μισόληπτον· ὡς ἐπιζητῶν γὰρ, τίνα ὀφείλει ὑμῆσαι, εἶτα
 ἔκλυτον δοκιμάζων. "Ἄλλως. Ἄναξιφόρμιγγες· τὴν
 ἴδαν δηλοῖ, παρ' ἣν. ὁ νοῦς· τρία δὲ δεῖ ἐπαινεῖν· Δία,
 εἰ τοῦτου ἱερὸν ὁ τόπος· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστησεν Ἡρακλῆς·
 ἡμνητέον αὐτὸν ὡς ἥρωα· ἄνθρωπον δὲ Θήρωνα. τυποῖ δὲ
 Πινδαρος, ὅτι δεῖ καὶ ἐπίνικον ὑμνεῖν Θεὸν, ἥρωα, ἄνδρα. V.
 Ἄλλως. Ἄναξιφόρμιγγες, ἡγουν ἄνακτες τῆς Φόρμιγγ-
 ὀπουργὸς γὰρ ἡ Φόρμιγγξ τῶν ὕμνων, καὶ πρὸς αὐτοὺς
 ἀρμόζεται. καὶ τοῦνομα δὲ ἐνέργειαν δηλοῖ αἰεὶ, καὶ
 ἐποτε πάθος· ὡς τὸ, ἀλεξίκακος, καὶ παυσίκακος, καὶ
 εἰξίππος, καὶ ἀλεξιάρη παρ' Ἡσιοδῶ (Opp. et D. v. 464.) R.
 [Τίνα Θεόν] Θεὸν βουλόμενος καὶ ἥρωα καὶ ἄνθρω-
 πὸν ὑμῆσαι, ἵν' εὐπορίαν σχῆ πρὸς τὸ φανερὰν τὴν ἐκ-
 κλησθῆσαι γνώμην, ἐν ἐρωτήσῃ σχηματίζει τὸν λό-
 γον· ποιεῖται δὲ τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ Μοῦσαν, τὴν
 ἐπιθεῖσαν τοὺς ὕμνους. τοὺς ὕμνους γὰρ τίθεισιν ἀντὶ τῆς
 ἐμεως τῆς συντιθείσης αὐτοῦς. εἶτα οὐ γυμνὰ ἐπάγει
 ὀνόματα τῶν ἡμνηθησομένων, ἀλλὰ μετὰ τῶν αἰτιῶν,
 ὡς αὐτοὺς ὑμνεῖν βούλεται, ἵνα καὶ τὸ προσῆκον ἀποδι-
 ῶ τοῖς ἐγκωμιάζομένοις. Φησὶ γὰρ· ὦ ὕμνοι, ἄνακτες
 Φόρμιγγος, τίνα Θεὸν μέλλομεν ὑμῆσειν, τίνα ἥρωα,
 καὶ δὲ ἄνθρωπον; ἡ Πίσσα μὲν δὴ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἱερὰ, ὡστὲ
 ἡμνητέον ἐστὶ Θεὸν τὸν Δία· τὴν Ὀλυμπιάδα δὲ, ἡγουν τὸν
 ἥρωα τὸν ἐν Πίσσῃ ὁ Ἡρακλῆς ἔστησε, τουτέστι συγγο-
 ρηθεῖσαι ἐποίησεν, ἀκρόθινα πολέμου, ἀντὶ τοῦ, ἐξαιρέτον
 ἔθλημα ὃ παρέσχεν ὁ πόλεμος, ὃς ἐπολεμήθη δηλονότι αὐτῷ
 ὡς Αὐγείαν, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδου αὐτῷ τὸν συμπεφωνημένον
 ἐξαιρέσεως τῆς κόπρου τῶν θρεμμάτων αὐτοῦ μισθόν.
 Ἡσίοδος δὲ οὖν δηλονότι καὶ ἥρωα ὑμνεῖν τὸν Ἡρακλέα. R.
 [Κελαθήσομεν] δοξάσομεν καὶ τιμήσομεν Gl. ms. γ.
 [Ἦτοι Πίσσα μὲν Διὸς] Gl. ms. γ. Διὰ τοῦτο κελα-
 θήσομεν τὸν Δία, Θεὸν ὄντα. β. ὅς ἐστι Θεός.

Ibid.

*) Hactenus eadem in Sch. rec. repetuntur, nisi quod ibi:
 δ, ὦ ὕμνοι — εἶτα τὰ ἄεσμα ἐπιθεῖτον, ὡς φησιν Ὀμηρος. —

Ibid. ἢ μὲν Πίστα, τοῦ Διὸς ἐστὶν ἱερόν· δι' ἣν ὑμνεῖν τὸν θεὸν δεῖ. τὸν δὲ Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἔστησεν Ἡρακλῆς ἦν γὰρ κατὰ τινὰς παραμεληθεῖς. V.

5. Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης] Ἱστορία ὅπως Ἡρακλῆς τὰ Ὀλύμπια ἔστησεν· Ἡρακλῆς, στερηθεὶς τῶν μισθῶν, οὐς ὑπέσχετο αὐτῷ δοῦναι Αὐγείας, ὁ τῆς Ἡλιδος βασιλεὺς, διὰ τὴν τῆς κόπρου ἐκφόρῃσιν, ἐστράτευσε κατὰ αὐτοῦ μετὰ τὸ τετελευτημέναι τοὺς δώδεκα ἄθλους. καὶ πόλιν μὲν συνάψας, καὶ τοῦτον ἀνηρηκῶς, τὴν τε πόλιν Ἡλιολαμβάνει καὶ ἐκ τῶν σκύλων πανήγυριν ἔστησεν εἰς τιμὴν τοῦ Διός. R.

Ibid. Gl. ms. γ. Διὰ τοῦτο κελαδήσομεν τὸν Ἡρακλεῖ ἥρωα ὄντα.

7. Ἀκρόθινα πολέμου] πρὸς Αὐγέαν πολεμήσας τὴν Ἡλιδος τύραννον καὶ νικήσας, ἐκ τῆς λαφυραγωγίας τῆς ἀπαρχῆς τῶν λαφύρων προταχγῶν ἔκτισε τὸν ἀγῶνα. V.

Ἀκρόθινα. Gl. ms. γ. Εἰς χάρισμα.

8. Θήρωνι δὲ] τοῦτον οὖν τὸν Θήρωνα, τεθρίπῳ νικήσαντα, ὑμνήσωμεν. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ· σεμνύνεται μὲν Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν τῷ Διὶ καὶ τῷ καταβεβληκῶτι τὴν ἀρχὴν Ἡρακλεῖ· οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ τρίτον σεμνύνεται Θήρωνι νενικηκῶτι. V.

Τὸν Θήρωνα δὲ ἐνδέχεται μέλῃσιν ὑνεῖν· τοῦτο γὰρ τὸ γεγωνητέον ὅπτι· ἕνεκα τετραορίας, ἀντὶ τοῦ, ἀγῶνος δι' ἀριματος νικηφόρου· δίκαιον ξένον, τουτέστι δίκαιον ὄντα κατὰ τὴν Φιλίαν τῶν ξένων· ἔρεισμα, ἤγουν, στήριγμα, ἀσφάλεια τῆς Ἀκράγαντος, καὶ εὐκλεῶν πατέρων ἐξαίρετον υἱόν· ἀπὸ τοῦ Κάδμου γὰρ κτήγεται. R.

10. Γεγωνητέοι] Gl. ms. γ. Ἄξιόν ἐστιν ὑμνήσαι διὰ τῆς Φωνῆς λαμπρῆς ὄντα ἄνδρα καὶ νικηφόρον.

12. Ἐρεῖσμ' Ἀκράγαντος] τείχισμα ὄντα τῆς Ἀκράγαντος. καὶ Ὅμηρος (Iliad. η, 211.) Ἔρκος Ἀχαιῶν. Ἀκράγαντος δὲ πόλις καὶ ποταμὸς Σικελίας. V. Ἐρεῖσμα. Gl. ms. α. ἐδραῖωμα.

13. Εὐωνύμων] Gl. ms. γ. ἐνδόξων. Πατέρων προγόνων. πάνυ δὲ ὑπερβαλλόντως ἐπαίρει τὸ ἐγκώμιον.

ἰνδόξων προγόνων, ἐπεὶ ὁ Θήρων ἀπὸ Κάδμου εἶχε τὸ
κατ' ἐπίτασιν αὐτὸν ἄνθος λέγων. V.

Ἄωτον. Gl. ms. α. ἀπάνθισμα.

Ῥόδοπολιν] Gl. ms. α. εὐθύνοντα τὴν πόλιν. Ibid.

ἢ ἐκυτοῦ δικαιοσύνη ὀρθοῦντα καὶ σώζοντα τὰς πόλεις,
ἑσίπολιν, καὶ σωζόπολιν· ἐνταῦθα καὶ διὰ τὸ ἐνοικῆσαι
κράγαντα, ὁμώνυμον οὔσαν τῷ ὁμωνύμῳ ποταμῷ Ἀκρά-
V.

Ῥόδοπολιν, τουτέστι συνιστᾶν καὶ ἀνορθοῦν τὰς πόλεις
κίον. Ἱστορία. Φησὶν Αἴμονα, τὸν Κάδμου ἔκγονον,
ἀνυκτά τινα ἐμφύλιον, ἐκ Θηβῶν Ἀθήναζε παραγε-
μαι, τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ Ἀθηναίων μετανα-
Ῥόδον σὺν Ἀργείοις οἰκῆσαι. καὶ μετὰ ταῦτα στά-
στοῖς ἐνταχυτοῖ γενομένης, εἰς Σικελίαν ἐλθόντας, Ἀκρά-
ατῆσαι, πολλὰ καμόντας περὶ τὴν κτίσιν, διὰ τὸ ὑπὸ
Ἰκαλοῦσθαι. ἄρχοντες δὲ τῶν (ἐκ') ἀποικίας στείλαμένων
ἴμος καὶ Ἐντιμος ἦσαν, ὧν μετὰ [εἰκοστὴν] ἐβδόμην
Θήρων οὗτος γέγονεν. ἱερὸν δὲ οἶκημα ποταμοῦ λέγει
Ἰλλαν, ἐπειδὴ ἐντὸς αὐτῆς ποταμὸς Ἀκράγας, ὁμώνυμος
οἰ, ἢ Γέλλας ὁμώνυμος τῇ ἐκεῖ πόλει Γέλλαι ἴκει. ἱερὸν
ἰμέγα, ἢ τὸ ἔχον ἱερά, ἢ ὅτι ἢ ἐν Σικελίᾳ Ἀκράγας
ἰνὴ ἐδόθη παρὰ Διὸς εἰς ἀνακαλυπτήρια. H.

ἰαμόντες] Gl. ms. γ. κοπιάσαντες.

ἰόντες οἱ πολλὰ] ὁ λόγος καθυρὸς, ἐπεὶ περὶ
γόνων τοῦ Θήρωνος, οἱ πρῶτον μὲν ἦλθον εἰς Γέλλαν,
εἰς Ἀκράγαντα· οὐ γὰρ λέγει ὁ Πίνδαρος, ὅτι κα-
τὴν Ἀκράγαντα ἔκτισαν, ἀλλ' ὅτι κηθόλου καμόντες
τοῦ Θήρωνος οἱ πρόγονοι ἔσχον τὴν Ἀκράγαντα.
γες, φησὶ, τοῦ Θήρωνος. Ῥόδιοι γὰρ ἦσαν ἄνωθεν,
ἰν ἐμφύλιον ἀποφεύγοντες μετώκησαν (εἰς) τὴν
ἰ, καὶ αὐτόθι πρὸς τινὰς βερβάρους πολεμήσαντες
τὴν πόλιν. V.

γες, οἱ πατέρες αὐτοῦ δηλονότι, πολλὰ κατὰ τὴν ψυ-
ἰντες, ἢ γουν πολλὰ λυπηθέντες, πολλὰ ἀγωνιάσαντες
ἰν ταῖς ἀπὸ Ῥόδου εἰς Ἀκράγαντα μετοικήσεσιν, ἱερὸν
ἔσχον

Ἴραγαντίνους Γελάων εἶναι ἀποίκους· ὥστε τῶν πατέρων
 στον ἐν Γέλλῃ ἐπὶ τῶν τοῦ Θήρωνος προγόνων συντετάχθαι.
 Ἰθαλαϊῶδες δὲ χρῆται τῷδε· τὸ δὲ καμόντες, ἔφη, προσή-
 κων μᾶλλον ἀκούειν ὑπὲρ τῶν τὴν Γέλλαν ἐκτικόντων, ἀλλ'
 ἠγῆται Ἀιράγαντα. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ῥάστου συνωκίσθη-
 ναι, οἱ δὲ χαλεπῶς καὶ μόλις. Ἀντίφημος γὰρ ὁ Ῥόδιος
 ἔφη· Ἐντιμος ὁ Κρήσις, οἵτινες εἰς Γέλλαν στείλαντες ἀποικίαν,
 τίτον μὲν περὶ τὴν συναγωγὴν ἔκαμον οὐ μετρίως, συνα-
 γίζοντες τοὺς ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ῥόδου καὶ Κρήτης εἰς
 τὴν περὶ τὸν δίαπλου, εἶτα περὶ τὸν οἰκισμὸν, καὶ πάλιν
 ἐκπέμποντες πρὸς τοὺς Σικανούς. Μενεκράτης δὲ φησι,
 εἶναι τὸν Ἀρτέμονα. μὴ γὰρ καμῆν τοὺς περὶ Ἀντίφη-
 μος περὶ τὴν ἀποικίαν, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ εὐπέτειαν πολλὴν
 ἔβησαν πάντα συμβεβηκέναι. περὶ τίνων οὖν λέγει, καμόν-
 τες οἱ πολλὰ; περὶ τῶν Θήρωνος προγόνων. Τούτους γὰρ
 Ἰθαλαίους ἀνέκαθεν ἀπὸ Κάδμου εἶναι. Κάδμου γὰρ Πολύ-
 δευχοῦ τοῦ Αἴμων· τοῦτον δὲ ἐν κυνηγεσίᾳ ἐμΦύλιόν τινα
 στείλαντα Ἀθήναζε ἀποστῆναι· τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πά-
 λιν εἰς Ἀθηνῶν ἀποστάντας σὺν τοῖς Ἀργείοις Ῥόδον κατοί-
 κησαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθεῖν εἰς Ἀιράγαντα, καὶ μέχρι
 τῆς ἡμέρας [εἴκοσι] ἑπτὰ γενεὰς συναριθμεῖσθαι. Ἴσως οὖν πρὸς
 τὴν ἀφορῶν ὁ Πίνδαρος φησὶ· “Καμόντες οἱ πολλὰ θυμῶ,
 ἔσχον οἴκημα Ποταμοῦ.” Οἴκημα δὲ ποταμοῦ τὴν πό-
 λιν ἔσχε, διὰ τὴν ὀμωυμίαν. λείπει δὲ ἡ ἐπί, ἵνα ἦ, τὸ ἐπὶ
 ποταμοῦ οἴκημα ἔσχον, τὴν πόλιν. V.

[Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμός] οἶονεὶ τὸ ἐξαι-
 ρεῖν καὶ λαμπρότερον ἦσαν τῆς Σικελίας. ἀξιολογώτερον
 τὸ σῶματι ὁ ὀφθαλμός· ἵν' εἴπη· περιβλεπτοὶ ἦσαν. V.
 [ὀφθαλμός] Gl. ms. γ. Φῶς καὶ δόξα. α. Ἀσφαλῆς
 ἀκμή.

[Αἰῶν] Gl. ms. γ. Ζωή.

[Αἰῶν τ' ἔφραπεν] ἐπηκολούθησε δὲ τὴν εὐδαιμονίαν
 ἀμύμων ταῖς γνησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. ἢ οὕτως· εὐμοι-
 ρίας ἐπηκολούθησεν αὐτοῖς ἐκ πεπρωμένης τινός, ὡς καὶ
 ὁ Ὀμήρω (Iliad. γ, 182.) “Μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον.”

Γνη-

Γνησίαις δὲ, ἰδίαις. γνήσια γὰρ τὰ ἴδια ποιήματα, καὶ τὰ ἐν καμάτων, καὶ οὐκ ἐξ ἐπεισάντων. ἢ γνησίαις ἀρεταῖς ταῖς ἐκ γένους συγγεγεννημέναις αὐτῶ. V.

19. Μόρσιμος. Gl. ms. α. δυστυχής. z)

20. Χάριν] εὐφροσύνην Gl. ms. α.

22. Ἄλλ' ὦ Κρόνιε παῖ] ὁ νοῦς ὦ Ζεῦ, τὸν οὐρανὸν κατοικῶν. καὶ τὸ, ἤσθεις τούτοις τοῖς ὕμνοις, αὐξήσον ἔτι, καὶ ἐπιπλέον ἀβλαβῆ αὐτοῖς τὴν πατρίαν γῆν διαφύλαξον.

Ἄλλ' ὦ Ζεῦ ἐν τῷ Κρονίῳ λόφῳ τιμώμενε, παῖ τῆς Ἰδέας, ὁ διοικῶν τὸ ἔδαφος τοῦ οὐρανοῦ, περιφραστικῶς ἤγουν τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν κορυφὴν τῶν ἄθλων, τουτέστι, καὶ τὰ ἐξίλητα ἄθλα τὰ ἐν Ὀλυμπίῳ διδόμενα, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ Ἀλφειοῦ, ἤγουν τὸν Ἀλφειὸν, τερφθεῖς τοῖς παρούσιν ὕμνοις, εὐφρων, ἀντὶ τοῦ ἀσμένως, ἐπιπλέον ἐπιμελείας ἀξίωσον τὴν πατρικὴν αὐτῶν ἄρουραν, ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν, χάριν τοῦ ἐπιλοῖπου γένους αὐτῶν. (29) τὸ δὲ τέλος τῶν πεπραγμένων ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκην, ἤγουν δικαίως καὶ ἀδίκως, τουτέστιν ἐν παντὶ τρόπῳ, ἀπολήθον, ἤγουν μὴ γεγεννημένον, οὐδὲ ὁ χρόνος, ὁ πάντων πατήρ, δύναίτο ἂν ποιῆσαι. λήθη δὲ τοῦ πεπραγμένου γένοιτ' ἂν σὺν τύχῃ εὐτυχεῖ. ὑπὸ γὰρ τέρψεως ἀγαθῶν βλάβῃ δαμασθεῖσα θυήσκει, ἀντὶ τοῦ ἀποκρύπτεται, ἐκπίπτει τῆς μνήμης. παλίγκοτος γινομένη δηλονότι, ἤγουν εἰς τούπισω τὴν ἐπιμονὴν τῆς λύπης τοῦ κακοῦ τρέπουσα. R.

23. Νέμων] οἰκῶν. καὶ Ὅμηρος (Iliad. β, 499.) οἱ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο, ἀντὶ τοῦ ἴσκουν. V. Διοικῶν, κυβερνῶν Gl. mss. α. β.

26. Ἰανθεῖς] Gl. mss. α. γ. εὐφρανθεῖς.

27. [εὐφρων] καλῶς διανοούμενος, εὐμενὴς ὦν, ἔτι καὶ ἐπιπλέον τὴν πατρίαν γῆν αὐξήσον, τῷ λοιπῷ γένει. λέγει δὲ αὐτῶ τῷ Θήρῳ. ἔτι, ἵνα τῇ προσούσῃ εὐδαιμονία ἐπι καὶ τοῦτο ὁ Ζεὺς παρσχῆ. V.

28.

z) Sed debet esse εὐτυχής, licet in vtramque partem accipiatur epitheton μόρσιμος. Ed. Ox.

[δμισον] αὔξησον. εὔχεται τοὺς ἀπογόνους Θήρων-
ειν τῶν Ἀκραγαντίνων. V.

[οιοιπῶ γένει] τῶ περι Θήρωνα καὶ Ξενοκράτην,
ς. συγγενεῖς δὲ οὗτοι Ἰέρωνος, τοῦ Αἰτναίων βα-
V.

[πραγμένων] Gl. ms. γ. συμβάντων ἔργων, ἢ τὰς
είας ἄς ὑπέστησαν καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ καὶ ἐν τῇ

ὁ Θήρων θυγατέρα ἑαυτοῦ ἐξέδωκε πρὸς γάμον
πῶ, τῶ ἀδελφῶ Ἰέρωνος, ὃς πεμφθεὶς ὑπὸ Ἰέρωνος
καὶ τοῖς περίοικοις Σικελιώταις βαρβάροις, ἔπαυσε
ἄλλον χάρις τῆς τοῦ Ἰέρωνος γνώμης, καὶ διὰ τοῦτο
ἔπει ἦν. Θρασυδαίου δὲ, τοῦ Θήρωνος υἱοῦ πείσαν-
Πολύζηλον ἐπιθέσθαι τῶ Ἰέρωνι, ὑπισχνουμένου αὐ-
τῷ πράγμασι συναντιλήψασθαι, γνοὺς ὁ Ἰέρων, ἔκρι-
ναι τὴν Ἀκράγαντα, καὶ Θήρωνα καὶ Θρασυδαῖον.
ὁ δὲ τῶν φίλων, ἔπεμψε Σιμωνίδης ὁ λυρικός πρὸς
συμβουλεύων, ἐκταράξαι μᾶλλον βουλόμενος τῶ
τῆν μέλλουσαν αὐτῶν προδοσίαν εἶναι καὶ τοὺς προ-
δοτὰς ὁ δὲ εὐλαβηθεὶς ἐξεχώρησε τῶν πραγμάτων τῶ
ἕστερον δὲ ἀπέλαβεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν τυραννίδα, καὶ
ἐκ τῆς ἔχθρας, ὡς καὶ κηδεῖαν τινὰ πρὸς ἀλλήλους
ἔχουσιν, ἀδελφὴν Θήρωνος Ἰέρωνος λαβόντος γυναῖκα
Ἰνδάρου παραπέμψασθαι παραινεῖ τὰ προγεγενημένα.
ζητεῖται, οἱ ἦν αἰτίαν εὐξάμενος τῶ Ἰέρωνι τὰ
πραγμάτων, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν πραχθέντων δεινῶν αἰτεῖται τὸν
αἰτίαν ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φησι, διὰ τὸ κερμηκέναι τοὺς
Ἰέρωνος πατέρας κατὰ τὴν Ῥόδον, τῶν πραγμάτων στα-
σιον, καὶ οὕτω τὴν μετρίαν εἰς τὴν Σικελίαν στει-
νῆν ὁ δὲ Δίδυμος τὸ ἀκριβέστερον τῆς ἱστορίας ἐπι-
τίμητον Τιμαίον, τὸν συντάξαντα τὰ περὶ τῆς Σικε-
λοφερόμενος. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Θήρων, ὁ
ακραγαντίνων βασιλεὺς, Γέλωνι τῶ Ἰέρωνος ἀδελφῶ
Ἰέρωνος γάμῳ συνάπτει τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δημαρέτην,
καὶ τὸ Δημαρέτειον νόμισμα ἐν Σικελίᾳ. τοῦ δὲ Γέλ-
ωνος

λωνος τελευτῶν τὸν βίον μέλλοντος, Πολύζηλος ἀδελφὴν τὴν στρατηγίαν καὶ τὴν γαμετὴν τοῦ ἀδελφοῦ διαδέχεται κατὰ τὰς Γέλωνος προστάξεις. ὥστε τὸ Θήρωνος εἰς Γέλωνος κῆδος, εἰς τὸν Πολύζηλον μετατεθεῖσθαι. λαμπρῶς δὲ περιβλέπτῳ τυγχάνουσι κατὰ τὴν Σικελίαν Ἰέρων Φθόνος ὁ ἀδελφός, καὶ πρόφασιν σκεψάμενος τὸν πρὸς Συβαρῶν πόλεμον, ἀπελαύνει τῆς πατρίδος. ἀλλὰ καὶ τοῦτον κατέδωκε τὸν πόλεμον ὁ Πολύζηλος. ὁ δὲ, μὴ Φέρων, γαστρονομικῶς τὸν πόλεμον ἐπειράτο νεωτερισμοῦ καὶ οὕτως ὁ Θήρωνας, ὑπεραγανακτήσαντα θυγατρὸς ἅμα καὶ γαστρονομικῶς ἐπέδωκε τὸν πόλεμον παρα Γέλλων, τῷ Σιμωνίτικῷ ποταμῷ, οὗ Καλλίμαχος (Fragm. T. I. p. 557. Epigramm. 10) μέμνηται "οἱ δὲ Γέλλων ποταμῷ ἐπικείμενον ἄστυ." μὴ μὴν εἰς βλάβην, μὴδὲ εἰς τέλος προχωρῆσαι τὸν πόλεμον. Φασὶ γὰρ τότε Σιμωνίδην τὸν λυρικὸν περιτυχίειν διὰ τὸ τοῖς βασιλεῦσι τὴν ἔχθραν. τούτοις οἰκεῖον τοῖς Φθόνος εὐχέσθαι τῷ Δίῳ φησὶ τὸν Πίνδαρον ὁ Δίδυμος, ὥστε λαμπρῶς αὐτοῖς εἰρηναῖον εἶναι τὸν βίον. ἢ οὖν διάνοια αὐτῆς μὲν, ὦ Ζεῦ, παράσχοις πάντα τὰ κάλλιστα, καὶ πρὸς τὴν εὐσση εὐδαιμονία πλείονα δόξης ἀγαθὰ. εἰ δέ τι ἐν τοῖς φθόνος χρόνοις συμβέβηκεν ἄτοπον, εἴτε δικαίως, εἴτε ἄτοπον οὐχ οἷόν τε ἔστιν, οὔτε αὐτῷ τῷ χρόνῳ, ὥστε μὴ γεννημένον ποιῆσαι τὸ γὰρ γενόμενον ἀγένητον ποιῆσαι ἐπιβλαβεῖς. ἴσως δὲ λήθη ἂν τις γένοιτο τῶν κηκῶν, ἀλλὰ μοίρας διαδεξαμένης. V,

30. Ἐν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκαν] Gl. ms. V καὶ μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἔξω δικαιοσύνης.

31. Ἀπολήτων] Gl. ms. γ. ἀνεπείρητων.

Οὐδ' ἂν χρόνος] τῶν πεπραγμένων ἔργων τὸ πᾶν ἀπολήτων καὶ ἀγένητον θέμεν οὐδ' ἂν ὁ πάντων πατήρ χρόνος δύναιτο, ἀλλὰ ἀδύνατον. καὶ "Ὀμηρος" (Iliad. I, 249) φησὶ

"Οὐδὲ τι μῆχαρ

Ρεχθέντος κακῶ οὔτ' ἄκος εὐρεῖν." V.

34. Λάθρα δὲ πόντω] τῶν δὲ κακῶν γένοιτο ἂν ἡ ἀπὸ τῆς διαδεξαμένης εὐδαιμονίας. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν,

πὶ Θήρωνα τὸ ἀνεκάθειν δεδυστυχήκασιν, ἀλλ' εἰς
αὐτῶν ἐξέπεσεν ἡ δυστυχία διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν
παν. V.

[Χαρμάτων] Gl. ms. β. τέρψεων.

[σθλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων] ὑπὸ γὰρ τῆς χα-
ρῶν γεγενημένων ἀγαθῶν τὸ κακὸν ἀφανίζεται. καὶ
πλίγχοτον καὶ ἄτοπον δαμασθὲν καὶ ἀνααιρεθὲν ὑφ'
σθλήσκει, μάλιστα ὄλβου ἐπιγινομένου ὑψηλοῦ ἐκ
μοῖρας. V.

[Πῆμα θνάσκει] τὸ δὲ τραχὺ πῆμα νικᾶται ὑπὸ
καθῆς χαρᾶς καὶ ἀφανίζεται, ὅποταν εἰς ὕψος τὴν εὐ-
μαίαν ἀναφέρῃ ἡ μοῖρα, καὶ ὅταν τὴν εὐδαιμονίαν εἰς
τῆσσι. V.

[Ὅταν Θεοῦ μοῖρα] ἤγουν εὐτυχία, τουτέστιν,
πρὸς πέμπη μεγάλην εὐδαιμονίαν ἀνεκᾶς, ἤγουν εἰς πα-
σαν χρόνου μακράν. ἐπειδὴ τὸ γένος πληθὺς ἐστὶ, διὰ
καίπε το, σφίσι. ἔστιν οὖν τὸ μὲν νόμισον, πρὸς
κατῶ γένει, τὸ δὲ πατρίαν, πρὸς τὸ, σφίσι. ἴν' ἤ, τὴν
κατῶν αὐτοῖς γῆν. τῶ λοιπῶ δὲ γένει νόει, ἤτοι ἀπὸ γέ-
νοῦ Θήρωνος, ἢ τῶ Θήρωνι καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ὃ καὶ
θεῶν. θεῶν δὲ εἰπεῖν εὐφρονα πρὸς τὸ ἄρουραν, εὐφρων
κατὰ τὸ νόμισον. λέγει δὲ ὅτι, εἰ καὶ οἱ πατέρες τοῦ
πολέμοις καὶ στάσεσιν ἐχρήσαντο, ἀλλ' εἰρηναίαν
κατῶν Θήρωνι καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ποίησον. Ἱστορία. Ὁ
οὗτος, Ἀραγαάντινων βασιλεύων, Γέλωνι τῶ Ἰέρω-
βελφῶ ἐπιηρέευσας γάμῳ συνάπτει τὴν αὐτοῦ θυγατέ-
ρημαρέτην. τῷ δὲ Γέλωνος τελευτήσαντος Πολύζηλος
ἀφ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν γαμετήν αὐτοῦ δια-
λαμπρῶ δὲ ὄντι αὐτῶ κατὰ τὴν Σικελίαν Ἰέρων ὁ
κατὰ τὸν φθουρήσας καὶ προφασισάμενος τὸν πρὸς Συβαρίτας
πολέμον, ἐξάγει τοῦτον τῆς νήσου. κατωρθωκότος οὖν καὶ
τὸν πόλεμον Πολυζήλου, ὁ Ἰέρων οὐκ ἔχων, ὅ τι καὶ
θεῶν, πρὸς αὐτὸν ἐπειρᾶτο νεωτερίζειν. Θήρων οὖν, ὑπερ-
κατήσας θυγατρὸς ἅμα καὶ γαμβροῦ, συμβάξαι πρὸς Ἰέ-
ρων ἠβούλετο πόλεμον, ὃν Σιμωνίδης ὁ Λυρικὸς καταπαύει
διαλλά-

διαλλάξας, ὡς καὶ κηδεῖαν πρὸς ἀλλήλους ποιήσασθαι, Ἰήρωνος λαβόντος τὴν τοῦ Θήρωνος ἀδελφὴν. Φασὶ δὲ τίς τὸ πεπραγμένων ἀντὶ τοῦ συμβάντων τοῖς προγόνοις κατὰ τῶν. ἄνω γὰρ εἶπε· Καμόντες οἱ πολλοὶ θυμῶ. τὸ ἢ ἢ πρὸς τὸ ὄλβον, οὕτω· τὸν ὄλβον τοῦ θεοῦ· ἢ τοῖν παρα θεῶν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν· ἢ πρὸς τὸ μοῖρα, οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις τὴν μοῖραν ἐκπέμπουσιν. Ὀμηροῦ Ζῆλος τὸ εὐθρόνους. ἐκεῖνος γὰρ τοῖς ἐπιθέτοις ποσειδέως γυναικάς; ἤγουν Λευκάλενος Ἥρα, καὶ Γλαυκῶπις Ἄρτεμις, καὶ Ἀργυρόπεζα Θέτις. R.

39. Ἐπεταὶ δὲ λόγος] οἰκειότατα πρὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ τὸ παράδειγμα ἐκφέρει. μᾶλλον δὲ λαμβάνει ὅτι τοὺς προδυστυχήσαντας εὐδαιμονία διαδέχεται, ὡς καὶ τὰς Κάδμου θυγατέρας. ὁ αὐτὸς γὰρ λόγος καὶ τῶν αὐτῶν ἀρμόσει. αὐταὶ γὰρ τὸ μὲν πρότερον εἰς τοσαύτων δυστυχιῶν ὑπερβολὴν ἐληλύθασιν, ὥστε καὶ τραγικαῖς ὑπέθεσι χορηγίαν παρασχεῖν· ἀλλ' ἐΦάμιλλος καὶ εὐδαιμονία τὰς κόρας διεδέξατο. τούτων δὲ μέμνηται, ἐπεὶ ὁ Θήρωνος Λάϊον ἀνάγει τὸ γένος. Ἄλλως. Ἐπεταὶ δὲ λόγος. οἱ δὲ λόγος ἀκολουθεῖ καὶ ταῖς τοῦ Κάδμου κόραις, μεγάλων καὶ μικρῶν τυχοῦσαι, πάλιν ἐν μεταβελῆς μεγάλων ἀγαθῶν ἐκινῶν. εὐ δὲ τῶν Κάδμου θυγατέρων τὸ παράδειγμα ἐκφέρει. ἄνωθεν γὰρ Θεβαῖος ὁ Θήρων. V.

Ἀκολουθεῖ δὲ οὗτος ὁ λόγος, ἢ τοὶ ἀρμόζει, ταῖς θυγατέρας τοῦ Κάδμου, ταῖς νῦν ἐνδόξω τάξει ἰδρυμέναις, αἵτινες ἐπαθον συμφορὰς μεγάλας. Τὸ πένθος δὲ τὸ μέγα ἠφροσύνη τῆς μνήμης ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐπικρατεστέρων. ἢ μὲν ἢ Σεμέλη ἢ ἐπιπολὺ τεταμένας ἔχουσα τὰς τρίχας, ἢ τοῖς θεοῖς τοῖς τὸν Ὀλυμπον οἰκοῦσι, τουτέστιν, ἐν τῇ μέλει τῶν θεῶν διατριβῇ, ἀποθανοῦσα τῷ βρόμῳ τοῦ κεραυνῶ ἀντὶ τοῦ κεραυνῶ. Φιλεῖ δὲ αὐτὴν ἢ Ἀθηναίαι, διὰ τὸ πατέρα αὐτῆς τὸν Κάδμον ἰδρύσασθαι αὐτῇ ἄγαλμα ἐν Ἰωνίαις, κώμη τῆς Βοιωτίας, ὃθεν Ὀγκαῖα Ἀθηναί λέγεται· Κυλλήνιος Ἑρμῆς. καὶ ὁ Ζεὺς, ὁ πατὴρ πάντων, Φιλεῖ τὴν κατὰ πολὺ. Φιλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ παῖς αὐτῆς ὁ Κισεύς. Φόρ.

ρος, ἤγουν ὁ Διόνυσος, ᾧ ἐστὶν ὁ κισσὸς ἀφιερωμένος. λέ-
 γεται δὲ τετάχθαι, ἤγουν κεκυρωσθαι, καὶ τῇ Ἰνοῖ τῇ ἀδελ-
 φῆ αὐτῆς, κατὰ πάντα τὸν χρόνον, διατριβὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν
 θαλάσῃ σὺν ταῖς θυγατρῶσι τοῦ Νηρέως ταῖς θαλασ-
 σ. R.

[Εὐθρόνοις] τοῦτο πρὸς τὴν διαδεξαμένην εὐτυχίαν
 ἰστέον. V.

α. Ἐπαθον αἰ μεγάλα] Ἰνώ, Σεμέλη, Αὐτονόη,
 καὶ κτλ. ἐπεὶ καὶ αὐταὶ παθοῦσαι ἐν ἀρχῇ, ὕστερον ἔτυχον
 ἐκ θεῶν τιμῆς. Πιτυεῖ δὲ, κατακίπτει· τὸ δὲ βαρὺ πέν-
 τιτυεῖ καὶ ἀφανίζεται τῶν κρεισσόνων διαδεξαμένων
 θεῶν. V.

β. Ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις] ἡστειεύσατο πρὸς τὴν
 εὐτυχίαν ὑπερβολὴν, ὅτι δοκίμει μὲν, τέθνηκεν ἡ Σε-
 μῆ βρόμῳ τοῦ πυρὸς τοῦ κεραυνοῦ, ζῆ δὲ νῦν συνδια-
 ρουσα τοῖς οὐρανοῖς θεοῖς. V.

στορία. ἡ τῆς Σεμέλης ἱστορία δῆλη, ὅτι ἐγκυμονοῦσα
 ἦσαν, Ἡρας ὑποβουλαῖς εἰποῦσα τῷ Διὶ, μετὰ κεραυνοῦ
 ἔπεσε πρὸς αὐτήν, κατεκαύθη, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνῆλθε,
 ἀρραψαμένου τῷ μηρῷ τὸν Διόνυσον, ἄχρις ἂν ὁ προσῆ-
 λθῆ καιρός. λέγεται δὲ φιλεῖσθαι αὐτήν ὑπὸ τῆς Ἀθη-
 νῆς ὅτι εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ἢ ὅτι Θηβαία ἐστίν. ἐν
 τῇ ἱερῶν Ἀθηναῶν, Ὀγκας καλεμένης Φοινίκων γλώττη. R.

Τανυέθειρα] Gl. Ms: γ. μακρόθριξ.

Παλλάς αἰεῖ] διὰ τὰ περὶ αὐτῆς εἰρημένα Gl. M. γ.
 αἰεῖ δὲ μιν Παλλάς αἰεῖ] τοῦτο οἱ μὲν ἀπλῶς,
 ἐν ἐν θεοῖς διατριβὴν, λέγουσιν· οἱ δὲ, ὅτι ὡς ἐπιχωρία
 ἄγαλμα γὰρ αὐτῆς ὁ Κάδμος ἰδρύσατο ἐν Ὀγκαις, κώ-
 κ Βοιωτίας. Ὀγκαία οὖν ἡ Ἀθηναῖα τιμᾶται. V.

λέοντι δὲ μοῖσαι. α) οἱ μὲν διὰ τὰ περὶ αὐτῆς
 ποιητῆς εἰρημένα, οἱ δὲ διὰ τὸν Ἑλικῶνα, ὅς ἐστι τῆς
 ἑσ. αὐταὶ οὖν ἐπιχώριοι. Ἄλλως. ἐστὶ περισσὸν τὸ κῶλον
 ἢ ἀντίστροφον· ὅθεν καὶ ἡμεῖς οὐ γεγράφαμεν ἐν τῷ
 κειμένῳ·

hic enim versus in multis codd. et edd. adicitur.

κειμένω· πᾶσι γάρ εἰσιν ἰδὸμοῦ κώλων, αὕτη δὲ μόνη
πέντε εὐρίσκειται ἔχουσα. V.

Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου· περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ
λον τὸ Φιλέοντι δὲ μοῖσαι. τῶν γὰρ ἄλλων στρ
καὶ ἀντιστροφῶν ἀνά ἰδ' ἔχουσῶν κώλα, αὕτη μόνη π
καίδεκα εἶχεν, ὅπερ ἦν ἄτοπον. οὐ γὰρ ἐν ἑτέροις τ
τι εὔρηται. διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ὡς καὶ ἐν τοῖς βι
τῶν ἄλλων ποιητῶν πολλὰ περιττὰ ὄντα. οἶμαι δὲ, ὡ
δεῖς ἡμᾶς μέμφαιτο τοιαῦτα πεπονηκότας, ἀλλ' ἐννοήσ
οὔτω ταῦτα βέλτιόν ἐστιν ἔχειν, θαυμάσειεν ἂν μα
τῆς σπουδῆς. R.

51. Λέγουσι δ' ἐν καὶ Θαλάσση] Φασὶ δὲ κα
'Ἰνώ Κάδμου θυγατέρα, μετὰ τῶν θυγατέρων τοῦ Ν
ἐν τῇ Θαλάσση διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ἀφθαρτον οὔσαι
γειν καὶ τετάχθαι. αὕτη δὲ ἡ Λευκοθέα, Νηρηΐς γεν
οὔτω γὰρ, ἡγουν Λευκοθέα, καλεῖται. ἡ γὰρ Ἰνώ, μ
Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς Φυγοῦσα, ἦλθεν εἰς τὸν Ἰσθμ
ἐκεῖθεν ἠλλατο εἰς τὴν Θαλάσσαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὀ
(Odys. ε, 433 εῖ.)

“Τὸν δ' εἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰ
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.”

55. Ἦτοι βροτῶν] ἀντὶ τοῦ δή, ἵνα ἦ ἡ ἀρχ
λόγου οὔτω· τῶν δὲ βροτῶν οὐκ ἔστιν οὐδὲν κεκρime
ρας θανάτου· τοῖς ἀνθρώποις γὰρ ἀδηλον, πότε συμ
ὁ θάνατος. Ἄλλως, τοῖς ἀνθρώποις τὸ τέλος τοῦ θ
κατ' οὐδὲν σαφές ἐστιν. ἢ οὔτω· τοῖς ἀνθρώποις τι
τοῦ βίου κατ' οὐδὲν σαφές ἐστιν, οὐδὲ ποδαπὴν τὴν
σαν ἔξουσιν ἡμέραν, ἴσασι. V.

56. Πέρασ οὐ τι κέκριται] οὐδὲ τοῦτο διακε
ἐστὶν οὐδὲ ἀναμφισβητήσιμον καὶ ἐστηκός, ποίαν
εἰρηναίαν καὶ ἀγαθὴν διέχομεν. παῖδα δὲ ἡλίου, τ
ραν, ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν γενναῖ ἀνχτέλλων.

Κέκριται] πεφανερωται. ἡγουν οὐδεὶς οἶδεν,
στὸν, ἢ τούναντι τὸ τῆς ζωῆς αὐτοῦ πέρασ ἐπέλαθ

πρὶν εὐτυχοῦντες, ἐγγὺς θανάτου δεδυστυχήμασιν, οὐκ ἀκινδύνου. Ἄλλως. ὄντως τὸ τέλος τοῦ θανάτου τῶν πτωχῶν, ἤγουν ὁ ὀ θάνατος ἐπάγει, εὐδαμῶς ἐστὶ διακινδύνου, τούτεστι γινώριμον, ὁποῖον ἐστὶ δηλονότι ἤγουν, ἵστος τοῖς ἀνθρώποις ἀδηλός ἐστὶ καὶ ἀγνωστος· οὐδὲ ἀνύσομεν ἡμέραν ἡσυχίας, ἤγουν ἀναπαύσεως μετέπειτα, παῖδα ἡλίου λέγω, σὺν, ἀγαθῷ μὴ ὑπὸ κακοῦ τι καταπονουμένῳ, κέκριται δηλονότι. ἡμέραν δὲ ἡσυχίας θανάτου λέγει, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ θανόντες ἡσυχάζομεν· ἡ δὲ ἡλίου τὴν ἡμέραν καλεῖ, ἐπεὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλων ἡμέραν γεννᾷ. R.

[Οὐδ' ἀσύχιμον] ἡσυχον, ἀπράγμονα, εὐτυχῆ· ἵστος ἐν εὐτυχίᾳ ἐσόμεθα ἀθροῦβως καὶ ἀταράχως ἐν ζῆν χρόνῳ. οὐδέποτε διατελέσομεν ἡμέραν ἡσυχον. ἡ δὲ ἡσυχίας, ἡ τοῦ θανάτου, ἐπεὶ ἐν αὐτῇ θανόντες ἡσυχάζομεν. V.

[Ἀπειρεῖ σὺν ἀγαθῷ] ἀβλαβεῖ, ἀκαταπονήτῳ, ἀδίστῳ· ὁπότε σὺν τῷ ἀβλαβεῖ ἀγαθῷ τελευτήσομεν. V. στω Gl. Ms. α.

[Τελευτάσομεν] Gl. Ms. α. τεθνήξομεν. γ. διακινδύνου.

[Ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι] ρεύματα δὲ ἄλλοῖα καὶ μετ' εὐθυμιῶν καὶ μετὰ μόχθων, εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐρχεται. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι εὐχ οἶόν τε ἐστὶν, ἵστος ὄντας, αἰεὶ ἐν εὐθυμίᾳ διάγειν, ἀλλὰ πάντως ἵστος ἐντυγχάνειν ἀνάγκη. Ἄλλως. Ρεύματα, μετὰ, αἰ τῆς τύχης φοραὶ ἄλλοτε εἰς ἄλλους ἀνθρώπους ἐκινδύνουσιν, ἢ εὐθυμίαν ἢ πόνον παρέχουσαι. V.

Ρεύματα δὲ τύχης ἄλλοτε ἄλλα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκινδύνουσιν, ἀντὶ τοῦ ἔρχονται, καὶ μετὰ τέρψεων καὶ λυπῶν. R. Οὕτω δὲ μοῖρ' ἄ τε. ἕως τοῦ, ἄλλῳ χρόνῳ] ἡ ἀνταπέδοσις τῆς διανοίας καὶ ἡ ἐξέθετο γνώμης· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ρεύματα τῆς τύχης ἄλλοτε φέρεται ἐπὶ τε καλῶν καὶ κακῶν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐπί- ἵστος τε δείκνυσθαι ἐκ τοῦ κατὰ Θήρωνα γένους· τούτου μὲν

μὲν γὰρ εὐφρονα καὶ καλλίστην γένεσιν ὑπέδειξεν ἀπό-
 των, ἐκ τοῦ, τοὺς θεοὺς ἀνωρθωμέναι αὐτοῦ τὴν εὐδαιμο-
 νίαν ἐπάγει δὲ τι καὶ πῆμα, ἐναντιώτατον τῷ ἀγαθῷ, ἔστι
 ἀφ' οὗ πῆματος ἔστι θεάσασθαι κακῶς διατεθέν καὶ τὸ
 γένος, ὃν δὴ συμβέβηκεν ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς Φονεῖ
 Οἰδίποδος, ἐν ὁδῷ περιτυχόντα κατὰ τὴν Φαιάδα, κα-
 τὰ τὴν ἀγασθῆναι τὸ πρότερον αὐτῷ χρησιμοδοτηθέν. Μὴ
 παίδων ἄλοκα δαιμόνων βίβη. ὁ δὲ Θήρων τὴν συγγ-
 ενίαν ἔχει πρὸς τὸ γένος τὸ τοῦ Οἰδίποδος, καὶ διὰ τοῦτο
 τοῖς περὶ αὐτὸν ἐχρήσατο λόγοις. πῶς δὲ συγγενή-
 ερον ἐροῦμεν ἐξῆς. ἐρμηνεύεται δὲ καὶ οὕτως· οὕτω δὲ
 πατρῶον· ὃν τρόπον κατὰ τῶν προγόνων τῶν περὶ τὴν
 ἑσθῆρα κατέχει τὸν εὐφρονα πότμον ἢ τύχην, κατὰ τὴν
 τῶν πατρῶον κατέσχε, τουτέστι τῶν Καδμίδων. V.

Οὕτω δὲ ἡ μοῖρα καὶ ἡ τύχη, ἣτις ἔχει καὶ συνέχει
 εὐφρονα καὶ εὐφραντικὸν πότμον τὸν πατρῷον καὶ τὴν
 δαιμονίαν τῶνδε, ἣτοι τῶν προγόνων τῶν σῶν, ὄλβου καὶ
 δαιμονίας θεόρτου καὶ θεοπέμπτου· ἐκ γὰρ θεῶν τὰ
 τοῖς ἀνθρώποις παραγίνεται· ἄγει καὶ ἐπὶ τι πῆμα
 τράπελον ἐν ἄλλῳ χρόνῳ· λέγω δὴ τὸ τοῦ Οἰδίποδος.
 δὲ, ὅτι ἡ μοῖρα, ἡ φύσιν ἔχουσα μεταβάλλει ἅπαντα
 ἀνωθεν ἐκ θεῶν ἐπελθοῦσαν τοῖς σοῖς προγόνοις εὐδαι-
 μονίαν ἐπὶ δυστυχίαν μετέβαλεν. ἔχει δὲ λόγον τὰ πατρῷα
 πρὸς τὸ πῆμα συνάψαι, ἡγοῦν, πρὸς πατρικὸν ἄγει
 διὰ τὸ τοῦ Οἰδίποδος πάθος, ὃ καὶ ἐπάγει. Οὕτω δὲ
 μοῖρα, ἣτις συνέχει τὴν πατρῶαν τύχην τούτων ἡδεῖαν συνέ-
 χουσα εὐδαιμονία, ὑπὸ θεοῦ ἠρμημένη, ἄλλῳ χρόνῳ
 τοῦ, κατὰ τινὰ χρόνον, καὶ ἐπὶ τινὰ βλάβην ἄγει παι-
 δὸν τῶν πατρῶον, ἡγοῦν, ἐπὶ τὸ ἐναντιὸν τετραμμένη, ἐξ ἐκείνου
 χρόνου, ἀφ' οὗ ἔκτεινε τὸν Λαίον ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ ἐκ
 δαιμόνων τεταγμένος ἀποκτενεῖν αὐτὸν, συναυτήσας, τὴν
 λαίον δὲ χρησμὸν, τὸν χρησθέντα ἐν τῇ Πυθῶνι, τελε-
 ῖται ἐποίησεν. R.

66. Ἐχει] Gl. Ms. γ. φυλάσσει.

67. Θεόρτῳ] Gl. Ms. γ. θεοκινήτῳ.

68. Ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει] ἐπάγει δὲ ἡ μοῖρα καὶ κα-
 ἴν τι ἐναντίον, ἐτέρω χρόνῳ· ἴν' ἧ· ἔστιν ὅτε καὶ κακῶν
 ἔργων ἡ μοῖρα δίδωσιν. εἴτ' ἐκ παραδείγματος· τοιγαροῦν
 καὶ τὸ γένος Λαίου τὰδε ἔπαθεν. Θεόρτῳ δὲ, ὑπὸ Θεοῦ ὀρ-
 ρυμένῳ, ἀσφαλεῖ. Παλιντράπελον δὲ, ἀντεστραμμένον. ἡ δὲ
 ἡ διάνοια οὕτως ἔχει· ἡ ἀπὸ τοῦ γένους μοῖρα (ἐπὶ) τὸν περὶ
 τὸν Θήρωνα εὐφρονα πότμον καὶ ὄλβον, ὃν ὁ Θεὸς ὀρίνει καὶ
 δασι, ἐπάγει τι καὶ ἀντεστραμμένον πῆμα ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. V.

70. Μόριμος υἱὸς] ἦτοι ὁ κατὰ μοῖραν αὐτῷ γενόμενος,
 ἡ μόρον ἐπενεγκῶν, ὁ δὲ χρησμὸς ὁ δοθεὶς Λαίῳ δημῶδης V.

71. Ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθῆν] τοῦτο δὲ χρησθῆν πᾶ-
 ρι, Φησί, τὸ δὲ μαντεῖον τὸ δοθῆν τῷ Λαίῳ κατὰ τὸν Πυ-
 θῶνα παρ' Ἀπόλλωνος, τοῦτον πατροκτονήσας, εἰς πέρασ
 εἶπεν ὁ Οἰδίπους. V.

73. Ἰδοῖσα δ' ὄξεϊ' Ἐριννύς] ἦτοι ὄξεως βλέπουσα
 ὄξεως τιμωρουμένη, ἐστύγησεν, ὥστε ἀλληλοφονίαν γενέ-
 σθαι τοῦ γένους αὐτοῦ. Ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ Πολυνείκης ἀλ-
 λήλους ἀνεΐλον. τοῦτο δὲ ὄξεως Θεασαμένη ἡ Ἐριννύς, τὸ
 ἴδουσα ὑπὸ Οἰδίποδος. ἀνεΐλεν αὐτοῦ τὸ γένος, καὶ δι' ἀλ-
 λήλων χωρῆσαι ἐποίησε. λέγει δὲ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. V.
 Ἰδοῖσα γὰρ ὄξεως ἡ ἔφορος τῶν ἀδικουμένων Θεὸς φονευ-
 σαι ἐποίησε τὸ γένος, ἦγουν, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τοῦ Οἰδί-
 ποδος δηλονότι, τοὺς ἀρῆίους, τουτέστι, τοὺς πολεμικοὺς καὶ
 βαίους, ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἄρεος καταγομένους, δι' ἀλληλο-
 φονίας· πεσόντος δὲ τοῦ Πολυνείκου, ἦγουν φονευθέντος,
 καὶ Φησὶ ὁ Θέρσακτρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τιμῶμενος ἐν ἀγῶσι
 ἀρμόζουσι, καὶ ἐν μάχαις πολέμου, βλάστημα τῶν
 ἰαστίδων, ἀντὶ τοῦ, τῆς Ἀδραστίδος, τουτέστι τῆς θυ-
 γατρὸς τοῦ Ἀδράστου, βοηθὸν τῶν δόμων, οὗτος γὰρ σὺν τῷ
 πατρὶ ἐπιστρατεύσας ταῖς Θήβαις, ἐξεδίκησε τὸν τοῦ πα-
 τέρου φόνον· ὅθεν, ἦγουν ἀπὸ τοῦ Θερσακτροῦ, ἔχουσιν
 ἴν τοῦ σπέρματος, τουτέστι τοῦ γένους, οἱ περὶ τὸν Θή-
 ρωνον δηλονότι. R.

. Πέφνευ] Gloss. Mss. α. γ. ἐφόνευσεν. β. τεθνήναι
 σεν.

57. Ἀρήϊον] πολεμικόν, ἤγουν τὸν ἐξ Ἄρεος καταγε-
μενον. ἐξ Ἀφροδίτης γὰρ καὶ Ἄρεος Ἀρμονία ἢ προμήτωρ
αὐτῶν. R.

76. Λεϊφῶθι δὲ Θέρσανδρος] τὸ ἐξῆς· ἐλεϊφῶθι δὲ
τοῦ Πολυνείκου πεσόντος Θέρσανδρος, Ἀνδρότιμος. Ἄλλο-
στος. ὁ δὲ Θέρσανδρος ἐν Μυσίᾳ τρωθεὶς ὑπὸ Τηλέφου τε-
λευτᾷ. Ἄλλως. ἐλεϊφῶθι δὲ λοιπὸν ὁ υἱὸς Πολυνείκου ἀνα-
ρεθέντος, Θέρσανδρος, ὅστις αὐτῷ ἐξ Ἀργείας, τῆς Ἀδρα-
στου θυγατρὸς, γέγονεν. V.

77. Ἐριπόντι] Gl. Ms. γ. ἀποθανόντι.

78. Νέοις ἀέθλοισι] ἐν τοῖς ἀκινδύνοις ἀγωνίσμασι, κ
πρέπουσι νέοις· λέγει δὲ τοῖς δι' ἀγῶνος· ἐν μάχαις τε κ
ἐν πολέμοις ὁ τίμιος καὶ γενναῖος τυγχάνων. V.

80. Ἀδραστείδαν] ἐνταῦθα ἀντὶ ἐνικοῦ πληθυντικῶς
ἐξήνεγκεν· ἔστι γὰρ Ἀδραστείδος. ἐν μιᾷς γὰρ τῆς Ἀδρ-
στου θυγατρὸς Ἀργείας γέγονε. τὸ δὲ Ἀδραστείδαν οὐ π
ρισπαστέον. ἔστι γὰρ θηλυκὸν, καὶ ἔχει τὴν εὐθεϊαν, Ἀδρ-
στεῖς Ἀδραστείδων. τὸ γὰρ ἀρσενικὸν περισπᾶται, οἱ Ἀδρ-
στίδαι, τῶν Ἀδραστιδῶν. V.

81. Θάλος] Gl. Ms. γ. τὸ γέννημα, ὁ κλάδος.

Θάλος ἀρωγὸν δόμοις] τὸ βλάστημα τοῦ Ἀδράστ
γένους· ἀπὸ γὰρ Θερσάνδρου καὶ Κάδμου οἱ πρόγονοι κ
Θήρωνος. ἐπεὶ Θέρσανδρος καὶ Διομήδης, οἱ ἐπίγονοι, ἐκ
στρατεύσαντες ταῖς Θήβαις, τῶν προαναιρεθέντων πατέρ
ἐξεδίκησαν τὸν φόνον. V.

Δόμοις] τοῖς πατρικοῖς, ἦτοι ταῖς Θήβαις. ὕστερ
γὰρ μετὰ Διομήδους ἐπιστρατεύσας, αὐτὰς παρεστήσατο, κ
δικήσας τὸν αὐτοῦ πατέρα· ἢ ἀρωγὸν δόμοις, ἦτοι τῆς ἀν
βασιλείας ὑπέρμαχον. R.

82. Ὁθεν σπέρματος ἔχοντι] ἀφ' οὗ γένους κ
Θερσάνδρου ἔχουσι τὴν ῥίζαν οἱ περὶ Θήρωνα. τὸ δὲ γέν
Λαίου καὶ Οἰδίποδος ὁ Θήρων οὕτω κατάγει· Λαίου Οἰδίπο-
τούτου Πολυνείκης· οὗ Θέρσανδρος· οὗ Τισαμενός· οὗ Αἰ-
σίων· οὗ Θήρας· οὗ Σάμος. οὗτος ἔσχευεν υἱοὺς δύο, Τη-
μαχον καὶ Κλύτιον· ὧν ὁ μὲν Κλύτιος ἔμεινεν ἐν Θήρ
νη

τω, ὁ δὲ Τηλέμαχος κατῴκει ἐν χάρα, ὅθεν συλλέξας δύ-
μιν, ἔρχεται εἰς Σικελίαν, καὶ κρατεῖ τῶν τόπων· ἐξ οὗ
ἑλπιόπευς· οὗ Αἰνησίδαμος· οὗ Θήρων. V.

Ἦθον, ἦγον ἀπὸ τοῦ Θερσάνδρου, οὕτως· ἐκ Λαΐου, Οἰ-
φους· Οἰδίποδος, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης· Πολυνείκους
Ἰσχυάνδρος· οὗ Τισαμενός· οὗ Αὐτεσίων· οὗ Θήρας· οὗ Σά-
· οὗτος ἔσχεν υἱούς δύο, Τηλέμαχον καὶ Κλύτιον· ὧν ὁ
μὲν Κλύτιος ἔμεινεν ἐν Θήρα τῇ νήσῳ· ὁ δὲ Τηλέμαχος
ῴκει ἐν χάρα· ὅθεν συλλέξας δύναμιν ἔρχεται εἰς Σικε-
·, καὶ κρατεῖν τῶν τόπων· ἐξ οὗ Χαλκιοπέυς· οὗ Ἐμμε-
·ης· οὗ Αἰνησίδαμος, ὁ τοῦ Θήρωνος πατήρ. R.

3. Πρέπει τὸν Αἰνησίδαμου υἱὸν τὸν Θήρωνα, τυγχάνειν
·μαστικῶν τε μελῶν καὶ λυρῶν· ἀντὶ τοῦ, καὶ λυρικῶν
·ν. κατὰ μὲν γὰρ τὴν Ὀλυμπίαν αὐτὸς βραβεῖον ἐδέ-
· ἐν τῇ Πυθῶνι δὲ καὶ τῇ Ἰσθμοῦ κοινῶν ἵππων χάριτες
·τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν ἐν τῷ αὐτῷ κλήρῳ ὄντα, ἀνθῆ-
·νον, ἀντὶ τοῦ τὰ ἐξαιρέτα, τὰς νίκας τῶν δυοκαίδεκα
·ων τῶν ἀρμάτων. δωδεκάκις γὰρ περιήρχετο τὸν δρό-
·τὰ τέλει ἀρματα. Τὸ δὲ τυχεῖν τινα ἀγωνίας, ἀντὶ
·νίκης ἐν ἀγῶνι πειρώμενον, τουτέστι, ζητοῦντα τυχεῖν
·, παραλύει, ἀντὶ τοῦ, ἀπολύει, ἐλευθεροῖ τῶν ἀλγει-
·εῦφρον τὸ ἡδύ· δύσφρον τὸ ἐναντίον, ἦγον τὸ ἀλγεινόν.
·λοῦτος ὁ πεποικιλμένος ἀρεταῖς, τουτέστιν, ὁ τῶν ἀρε-
·λοῦτος διδάσκει τὸ ἔγκαιρον τῶν καὶ τῶν, ἀορίστως
·τοῦ πάντων, ἦτοι τῶν ἀγαθῶν καὶ λυπηρῶν, διάνοιαν
·βαθεῖαν, ἦγον συνετήν, ἀγροτέραν, τουτέστιν ἀγρευ-
·τῶν καλῶν, ἀστήρ ὧν δηλονότι διάδηλος, Φῶς ἀνθρώ-
·ληθινόν. τοῦτο λέγει, ὅτι αἱ τῷ Ξενοκράτει κατορθω-
·μικαὶ διὰ τετρώρων εἰς τε τὰ Πύθια καὶ τὰ Ἰσθμια,
·ὁ Θήρωνός εἰσιν· ἢ ὅτι τοὺς ἵππους κοινούς ἐκέκτηντο,
·ἐν μόνος Ξενοκράτης ἀπελθὼν ἐνίκησεν, ἢ ὅτι τῶν Ξε-
·ρους στεφάνων καὶ Θήρων μετέχει. εἰ γὰρ τὰ τῶν
·κοινὰ, πόσω γε δὴ μᾶλλον τὰ τῶν ἀδελφῶν; R.

Ὀλυμπία μὲν γὰρ αὐτὸς] ἀντὶ τοῦ, ἐν Ὀλυμ-
·ίκησεν. ἔσχε δὲ καὶ κοινὰς πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ξενο-
·κράτην

κράτην νίκης, ἐν Ἰσθμῷ καὶ Πυθῶϊ. ἐξ ἐνὸς γὰρ οἴκου πρὸς ἵπποτροφίαν διδόντες καὶ ἀπὸ κοινῶν χρημάτων, ἀμφοτέρω καὶ ταῖς νίκαις ἐνεγράφοντο. καὶ οἱ μὲν βούλονται ἀκούειν οὕτως· οἱ κοινοὶ αὐτῶν ἵπποι νικῆσαντες ἀμφοτέροις παρὰ στήνασι κοινήν καὶ τὴν δόξαν· οἱ δὲ, ὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς ἵπποις ἀμφοτέροι, ἕκαστος ἰδίᾳ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἵπποις, ἐνίκησεν τέρτριπον, ὁ καὶ μᾶλλον. V.

89. Ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν] ἦτοι διὰ τὴν συγγενειάν φησιν, ἢ ὡς ὁμοῦ ἵπποτροφούντων αὐτῶν καὶ ἀγωνιζόμενων, καὶ ὁμοῦ νικησάντων Ἰσθμια τέρτριπῳ. φησὶν οὖν ὅτι ἐν Ἰσθμῷ αἱ χάριτες τῆς νίκης, τῆς ἐν τῷ τέρτριπῳ κοινὰ ἤγαγον αὐτοῖς τὰ ἀνθή τῶν στεφάνων· ἀπὸ σελίνου γὰρ τὸ στέμμα. ἢ οὕτως· αἱ δὲ χάριτες αἱ ἐν Πυθῶνι καὶ Ἰσθμῷ τὰ ἀνθή τῶν τέρτριπων εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν ἤνεγκαν. V.

91. Ἄνθεα] Gl. Ms. β. τὰς ἀρετάς.

93. Τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον] τὸ δὲ ἐπιτυχεῖν νικῆσαι, ἀποπειρώμενον ἀγῶνος, τῶν δυσκόλων φροντισμάτων ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἀπολύει. V.

Τὸ δὲ πειρώμενον ἀγωνίας, ἦτοι ἀγωνιζόμενον, κατορθώσαι τὸν ἀγῶνα καὶ νικῆσαι (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ τυχεῖν) παραλύει καὶ ἐμβάλλει τὸν νικῆσαντα τῶν δυσφρόνων, ἦτοι πρὶν προσόντων αὐτῷ ἀλγεινῶν ἢ δυστυχιῶν. ἢ γὰρ τῆς νίκης λαμπρότης λήθη τῶν ἔμπροσθεν τίθησι. εἰκότως δὲ δυσφρονα τὰ ἀλγεινὰ λέγει, ἢ τὴν δυστυχίαν. ἢ τῆς δυστυχίας καὶ ἢ λύπη καὶ τὸν συνετώτατον τοῦ λελογισμένου κατάγει. Τοῦτο δὲ λέγει εἰς τὸν αὐτὸν σιοπὸν. εἰς ὃν ἱεροσθέντες ἔλεγε· τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκῃ καὶ τὰ ἐξῆς πλούτῳ κενοσημένους καὶ ἀρεταῖς κατάκοσμος οὔτε ὑπὸ ἐπιτυχίας αὐτῶν εὐτυχίας ἐπαίρεται, οὔτε ὑπὸ δυστυχίας χαυνούται. διὸ δεῖ τῶν πλουτοῦντι καὶ ἀρετῆς. εἰ μὲν καλῶς τὸν ἄπαντα αἰῶνα διάξειν. φησὶ δὲ καὶ Καλλιμαχί (Hymn. in Iov. 95 sq.)

“Οὐτ’ ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
Οὐτ’ ἀρετῆ ἀφένιοιο· δίδου δ’ ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.”

ἢ Σαπφώ· (Wolf. Fragm. Sapph. p. 67) „Ὁ πλοῦτος ἄνευ αἰτίας οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος., ἢ δ' ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις εὐθυμονίας ἔχει τὸ ἄκρον., Τοῦτο προσεῖναι τῷ Θήρωνι μαρτυρεῖ. R.

14. Πειρώμενον] Ms. Gl. γ. δοκιμάζοντα.

16. Ὁ μὲν πλοῦτος] ὁ γούς· ὁ δὲ πλοῦτος οὐ μόνος ὦν ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ ἀρετῇ κενοσμημένος, καιρῶς τῶν τε τοῦ ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀρετῆς ἀπολαύει, συνετὴν ἔχων τὴν ἐντιμότητα πρὸς τὸ ἀγορεύειν τὰ καλά. Τούτων γὰρ τὸ ἔτετακται ἑαυτὸ οὐχ ἠδύ. ὡς καὶ Καλλιμαχος· (l. l.)

“Οὐτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
Ὅστ' ἀρετῇ ἀφένοιο· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.”

ἢ Σαπφώ· “Πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς, οὐκ ἀσινῆς πάροιο· ἢ δὲ κρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον., τοῦτο προσεῖναι τῷ Θήρωνι μαρτυρεῖ. V.

ἔρει τῶν τε καὶ τῶν] τῶν αὐτοῦ καλῶν καὶ τῆς αἰτίας ἢ τῶν ἐπὶ τῇ ἀδελφείᾳ καμάτων ἐκείνων φησὶ, καὶ τῶν καλῶν. V. Gl. Ms. γ. τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν καμάτων. Gl. Ms. α. φέρει· προτείνει.

Βαθεῖαν] Gl. Ms. γ. φρονίμην.

2. Μεριμναν] Gl. Ms. α. σκῆψιν. γ. γυνῶσιν.

1. Ἀστήρ ἀρίζηλος] ὁ μετὰ ἀρετῆς πλοῦτος ὡς ἐστὶν ἐκδηλος, ἀληθινὸν φῶς τοῖς ἀνθρώποις. V. Ἀρίστης Gl. Ms. γ. φανερός. Tum ex α. β. γ. affertur: δηλαδὲ ἀστήρ ὦν διάδηλος, ἀληθινὸν φῶς ἀνθρώπων.

3. Εἰ δέ μιν ἔχει] εἰ δέ τις, τοῦτον ἔχων τὸν πλοῦτον καὶ πρὸς τὸ μέλλον, ὅτι τῶν ἀδίκων τελευτησάντων καὶ κρίσις παρὰ τοῖς ἀποικοινομένοις πᾶσιν ἐστίν, οὐκ ἔχει εἰς ἀδικίαν ἐχρήσατο. V.

γὰρ ἔχει τις αὐτὸν, ἡγουν τὸν τῆς ἀρετῆς πλοῦτον ὁ μέλλον, ὅτι τῶν θανόντων μὲν αἱ φρένες αἱ ἀπάται, τουτέστιν αἱ ἀδιόρθωτοι, αἱ ἀπαιδαγωγῆτοι, πρὸς ἅς τίς μηχανήσασθαι τι, ἐνθάδε, αὐτίκα, ἀντὶ τοῦ τάχιμα κριθείσιν, ἀντὶ τοῦ ὑπέχουσι· τὰ δὲ ἀμαρτήματα ταύτη τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ Διὸς, ἡγουν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ.
ὑποκάτω

ὑποκάτω τῆς γῆς κολάζει τις, ἤγουν ὁ Πλούτων, ἀπόφασιν
δοῦς ἀνάγκης ἐχθρᾶς, τοῖς κολαζομένοις δηλονότι. R.

104. "Ὅτι Ξανόντων μὲν, ἕως, ἐχθρᾶ λόγον φρά
σας ἀνάγκη, ἐγκρίνει τὴν παλιγγενεσίαν. λέγει οὖν
τις οἶδε τὸ μέλλον, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ ζῆν ἀμαρτάνοντες
ἄδου κολάζονται, οἱ δὲ ἐν ἄδου, ἐν τῷ ἡμετέρῳ βίῳ, ἐν
τοῦ Διὸς ἀρχῇ· ταύτην γὰρ εἶπε τὸν ὑποκείμενον τῷ οὐρανῷ
τόπον. καὶ ἐάν τις ἐν ταῖς τρισὶν ἀναβιώσεσιν, ἄς ὑφίστη
ται, ἀναμάρτητος εἰς τὰς τρεῖς ἐκατέρωθεν μένη, τοῦτο
φησὶν εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους προπέμπεσθαι. τὸ
περὶ τῆς παλιγγενεσίας ἀρχαιότερόν ἐστι. παραδίδοται γὰρ
ἔτι ἀνέκαθεν. ὡς Ὀμηρὸς φησὶν· (Odys. Σ, 78.)

"Νῦν μὲν μήτ' εἴης, -βουγαίε, μήτε γένοιο."

πρῶτος δὲ δοκεῖ τούτῳ τῷ δόγματι χρῆσθαι Πυθαγόρας. οἱ
δὲ ἀπάλαμνοι Φρένες συναπτέον τὸ, ἐνθάδε· ὅτι τῶν ἐνταῦθα
ἀδίκων ἀπάλαμνοι Φρένες αὐτίκα καὶ εὐθέως τελευτησάντων
τιμωρίας καὶ ποινὰς ἐκεῖ δεδώκασιν. V.

Τὸ ἐνθάδε πρὸς τὸ ἀπάλαμνοι συναπτέον, τὸ δὲ
αὐτίκα πρὸς τὸ ἔτισαν, οὕτως· αἱ ἀπάλαμνοι καὶ βίαιοι Φι
νες τῶν Ξανόντων, ἤγουν οἱ συκοφάνται. καὶ οἱ πονηροὶ
βίαιοι ἐν τῷ βίῳ, ἀποΞανόντες, ποινὰς ὧν ἡμαρτον ἔτι
καὶ ἀπέδωκαν αὐτίκα ἐν ἄδου. R.

105. Ἀπάλαμνοι] Gl. Ms. γ. ἀπαίδευτοι.

106. Διὸς ἀρχῆ] Διὸς ἀρχὴν φησὶ τὴν ζωὴν καὶ
ἄνω διαγωγὴν· φησὶν οὖν, ὅτι τὰ ἐν τοῖς ζῶσιν ἀμαρτήματα
κατὰ γῆς δικάζει τις· λέγει δὲ, τὸν Πλούτωνα τιμωρεῖσθαι
αὐτούς· λείπει τὸ, διδοῦς, τῇ ἐχθρᾷ ἀνάγκη εἰπὼν τὸν λό
γόν τῆς τιμωρίας· ἐχθρᾶ δὲ τοῖς πονηροῖς. V.

Διὸς ἀρχὴ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος, Ποσειδῶνος θάλασσα
καὶ πάντα τὰ ὕδατα, Πλούτωνος τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ὁ Τί
ταρος. R.

107. Κατὰ γᾶς] ὑπὸ γῆν, τουτέστι κατ' ἄδου. ὑφίσ
ται δὲ ἐν ἄδου τινὰ Ἀνάγκην ὀνόματι, καὶ ταύτη παραδί
δοται τοῖς ἀσεβεῖς. V.

Ἀνάγκη

Ἄνάγκην λέγει τὴν ἀπόφασιν. σύναπτε δὲ τὸ ἐχθρὰ
 ἀνάγκη πρὸς τὸ, δικάζει, τοῦ, λόγον φράσας, διὰ μέσου. Οὐ-
 ρως. δικάζει τις τῇ ἐχθρᾷ καὶ ἀποτόμῳ ἀνάγκη· φησὶ τὸν λό-
 γον, καὶ τὴν τῆς καταδίκης ἀπόφασιν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἐχθρᾷ
 καὶ τὸ ἀνάγκη· τὸ μὲν ἀνάγκη, διότι ἀπαραίτητόν ἐστι τὸ
 μετ' δικαστήριον· τὸ δὲ ἐχθρᾷ, διότι οὐδεὶς ἐκεῖ φίλος, ἀλλ'
 καστος ἐκ τῶν ἔργων δικαιοῦται καὶ κατακρίνεται. οἱ δὲ
 θεοὶ καὶ ἄγαθοὶ ἔχοντες αἰεὶ καὶ πάντοτε ἥλιον ἐπίσης ἐν
 μέραις καὶ νυξί, τουτέστιν, ὅσον καιρὸν ἡμεῖς ἔχομεν ἡμέ-
 ρην καὶ ὅσον νύκτα, ἐκεῖνοι αἰεὶ ἐλλαμπόμενοι νέμονται βίον
 κενέστερον τῶν ἐν τῷ βίῳ. R.

109. Ἴσον δὲ νύκτεσσιν] οἱ δὲ ἄγαθοὶ ἐπίσης ἐν ταῖς
 ἡμέραις, ἐπίσης δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἥλιον ἔχοντες, ἡγουν αἰεὶ
 φωτὶ ὄντες, ἀπονέστερον, ἀντὶ τοῦ ἄπνον, ἀκοπίστον
 βίον νέμονται, τουτέστι διάγουσιν, οὐ χθόνα ταράσσοντες
 ἐ τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν, ἡγουν οὐ γεωργοῦντες, οὐδὲ τὸ
 ἐ θάλασσης ὕδωρ ταράσσοντες, ἡγουν οὐδὲ ναυτιλίᾳ χρώ-
 νοι διὰ ματαίαν τροφήν, οἷα κάμνουσιν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ
 ἀνθρώποι, ἵνα βίον πορίσωνται· ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τι-
 ρισ ἀπὸ τῶν θεῶν, ἡγουν τοῖς ἐν ἄδου, τῷ Πλούτῳ δη-
 νότι καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἄλυπον βίον διάγουσιν ἐκεῖνοι,
 τινες ἔχαιρον εὐορκίαις, τουτέστι τρόποις εὐσεβέσι καὶ δι-
 οίσι· οἱ δὲ, ἡγουν οἱ τῆς ἐτέρης μερίδος, οἱ κηκοὶ δηλονότι
 ἢ ἀπαιδαγωγῆτους ἔχοντες γνώμας, πόνον ὀκχεύοντι, τουτέ-
 ριν ὑφίστανται (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀχημάτων) ἀπροσό-
 στον, ἡγουν μέγαν καὶ οὐ προσβλέπεσθαι δυνάμενον, μετα-
 ρικῶς ἀντὶ τοῦ ἀνύποιστον. R.

110. Ἴσα δ' ἐν ἀμέραις] Ἴσον ἡμῖν αὐτοῖς χρόνον ἐπι-
 λλει ὁ ἥλιος καὶ τοῖς ἐν ἄδου δικαίοις· οὐκ ἐπὶ τῶν ἀδίκων
 ὁ λόγος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν δικαίων. φησὶν οὖν, ὅτι τὸν ἥλιον
 οὐσι τοῦτον, κατ' ἐν ἐπιβάλλει αὐτοῖς χρόνον, ἀπονέστε-
 ρον διάγοντες. V.

Ἄλιον] Gl. Ms. γ. Φῶς ἄδυτον.

111. Ἀπονέστερον] ἄθλιβον καὶ ἄλυπον Gl. Ms. γ.

113. Οὐ χθόνα τὰράσσοντες] οὔτε γεωργοῦντες, οὔτε πλέοντες, διὰ τὸ κενὰ αὐτοῖς εἶναι τὰ τῆς διαίτης. V.

114. Ἄλκᾳ χερῶν] τῷ καρπῷ τῷ ἐπὶ τῆς χειρός· τινὲς δὲ ἀκούουσιν ἀλληγορικῶς· οὔτε πολεμοῦντες κατὰ γῆν, οὔτε ἀλλήλοις στόλους ἐπάγοντες κατὰ θάλασσαν· οὔτε ναυμαχοῦσι. V. ἐν χερὸς ἀλκᾷ G.

116. Κεινὰν παρὰ δίκαιταν] διὰ τὴν κενὴν καὶ ἀπορὸν δίκαιταν· λέγει δὲ τὴν πενίαν· οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς αἰτίας τῆς πενίας. οἵτινες οὖν, φησὶν, ἔχαιρον τοῖς δικαίοις, ἀπορῶς καὶ ἀβασανιστως καὶ ἀδακρυτὶ διάγουσιν. V. Δέον εἶπε πρὶν κενῶς καὶ ματαίως (ματαίως γὰρ οἱ ἄνθρωποι περὶ τὸ ζῆν σπεύδουσιν, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῆν μάταιον) κεινὰν εἶπε πρὸς τὸ δίκαιταν. V.

122. Ὀκχέοντι] ὄκχος γὰρ τὸ ὄχημα, ὡς ἐν ἄλλοις οὔτος (Olymp. VI, 40)

“Ὀφρα κελεύθω τ’ ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον.” R.

Mss. B. γ. Schol. ὄκχος λέγεται τὸ μετέχον τοῦ ὄχματος, ἡγοῦν βόες, ἵπποι, ἡμίονοι, οἵτινες ὑφίστανται τὸ ὄχημα, ὡσπερ b) ἀδικὸν ἢ ἀδικία λέγεται, καὶ τὸ μετέχον τῆς ἀδικίας.

123. Ὅσοι δ’ ἐτόλμασαν ἐς τρεῖς] ὅσοι δὲ τρίτον ὑπέμειναν, ἐκατέρω τόπῳ μέναντες, ἐν τε τῷ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν, ἀπέχεσθαι τῶν ἀδίκων ἔργων καὶ δίκαια πράττειν, ἐστὶ λησαν ἢν ὁδὸν ἔταξεν ὁ Ζεὺς, ἢν μακάρων νῆσον ὀνομάζουσιν ἢν δὴ Κρόνου Τύρσιν προσηγόρευσαν. Ἄλλως. ὅσοι ἐκαρτέρησαν μέχρι τριῶν ἐμψυχώσεων εἰς ἐκότερα τὰ μέρη εἰς τε τὸν ἐν ἄδου μετὰ θάνατον εἰς τε τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, δίκαιοι γενέσθαι, δικαίως, καὶ τὴν ψυχὴν ὅσταν φλάξαι, οὗτοι ἐστάλησαν, εἰς ἢν ἔταξεν ὁ Ζεὺς, ὃ ἔστιν, ἰστέρας μακάρων νήσους, ἐνθα Κρόνος ἔχει τὴν ἐκεῖ κατολίην ἐν αἷς νήσοις, πλησίον οὔσαις τοῦ Ὀκεανοῦ, αἱ πλεῖσται νῆδεῖαι αὖραι τέρπουσι πνεύουσαι, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀνθη, χρυσὸς στίλβει, τὰ μὲν ὄντα ἐν τῆς γῆς, τὰ δὲ ἐν τῆς τῆς
ὕδατι

b) Quae sequuntur, etiam inveniuntur in Ms. Bodl.

ἡ ἀπορροίας τρεφόμενα, οἶονεὶ ῥόδα, ὑάκινθος, ἴα·
 ἡ γὰρ ὕδατι τρέφεται. ἐξ ὧν ἀνθέων οἱ δίκαιοι ταῖς
 χερσὶν ὄρμους πλέκουσι καὶ στεφάνους. ἐνδείκνυται
 ἡ περὶ βῆλον τῆς τέρψεως. τὴν δὲ τῆς μετεμψυχώσεως
 ἡ Πυθαγόρας πρῶτος εἰσηγήσατο, ᾧ νῦν ὁ Πίνδαρος
 κθεῖ. V.

d. Ἔμιοι Φασί, τῆς κατὰ Πυθαγόραν παλιγγενεσίας
 μένειν. οὗτος γὰρ τὰς ψυχὰς εἰς ἕτερα σώματα εἰς-
 εἰς φησὶν ἀνανεοῦσθαι. Ἄλλως. Τῷ τῆς μετεμψυχώ-
 σις Πίνδαρος κέχρηται, ἀρχὴν ἐξ Ὀμήρου
 λέγει γὰρ ἐκεῖνος (vid. supra) "Ἰνὴτ' εἴης, βουγαῖε,
 γένοιο." ὁ Πυθαγόρας ἐκδεξάμενος πλατύτερον εἰς μέ-
 γηγεγεν. ὅτι δὲ καὶ Πλάτων τῶν τοῦτο πιστευόντων
 ἡρτυρεῖ Φαίδων. (Plat. Phaed. 30.) "Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦ-
 τιν' ὅσοι δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐτόλμησαν καὶ ἠθέλησαν
 τὴν ψυχὴν ἀπο καὶ μακρὰν τῶν ἀδίκων πάμπαν καὶ
 ἡλῶς, μείναντες εἰς τρεῖς καὶ ἐν τρίτου ἐκατέρωθι, ἡγουν
 βίω καὶ ἐν τῷ ἄδῃ, ἔτειλαν καὶ ἐπορεύθησαν Διὸς
 ἡγουν, ἢν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς ἔταξε, παρὰ τὴν τύρσιν καὶ
 πόλιν τοῦ Κρόνου, ἡγουν ἐν ταῖς τῶν μακάρων νήσοις.
 οὗ δὲ ἢ ἐκ τρίτου διαγωγὴ καὶ ἐν τῷ βίω καὶ ἐν τῷ ἄδῃ,
 κίμων ἀκριβές· αἱ δὲ τῶν μακάρων νήσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ
 ὡς φησὶν Ὀμηρος (Odys. δ, 568) „Ὠκεανὸς ἀνίησι
 ψυχὴν) ἀναψύχειν ἀνθρώπους.,, R. (Sic et G.)

σοι δ' ἐτόλμησαν] ὅσοι δὲ ἐτόλμησαν, τουτέστι, ὑπέ-
 ρι μέχρι τρίτης μετεμψυχώσεως ἐν ἐκατέροις τοῖς μέ-
 γηγεγεν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἄδῃ μείναντες, ἀπέχειν τὴν
 ν, τουτέστι κενωρισμένην ἔχειν τῶν ἀδικιῶν, ἔτειλαν,
 τοῦ ἐστείλαντο, ἡγουν ἐπορεύθησαν τὴν τοῦ Διὸς ὁδόν,
 Ζεὺς δηλονότι αὐτοὺς πορεύει, λέγω παρὰ τὴν πόλιν,
 ὁ Κρόνος ἔχει τὴν οἰκίαν, ἐνθα τὰς νήσους τῶν μα-
 κάρων αἱ τοῦ ὠκεανοῦ αὔραι περιπνεύουσιν, ἀντὶ τοῦ, ἐνθα αἱ
 μακάρων εἰτὶ νήσοι, ὑπὸ τῶν αὔρων τοῦ ὠκεανοῦ πε-
 φέμεναι. R.

4. Μείναντες] Gl. Ms. γ. βαστάσαντες.

125. Ἀπὸ — ἔχειν] Gl. Ms. γ. ἀποχωρίζειν.

126. Ἐττειλαν] ἐτελείωσαν· περὶ τὴν Κρόνου βασι-
ἐτελείωσαν, ἤνυσαν, ἐπορεύθησαν· Διὸς δὲ ὁδόν, ἣν ἔ-
τοῖς δικαίοις, τὴν τοῦ Διὸς δεδειγμένην αὐτοῖς, ἣ τὴν
τοῦ Διὸς νομοθετηθεῖσαν. λέγει δὲ πρὸς τοῦ Διὸς κριν-
τοῦτον· τὸν γὰρ ἑκατέρωθεν μείναντα ἀναμάρτητον εἶ-
τῶν μακάρων νήσους πέμπεσθαι. V.

128. Μακάρων] Gl. Ms. γ. ἀγίων.

129. Νᾶσον] Gl. Ms. γ. τὸ Ἠλύσιον πεδῖον.

130. Αὔραι] Gl. Mss. α. β. γ. αἱ πνοαί.

Ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει] ἄνθη δὲ χρυσοῦ
πρότατα λάμπει, τὰ μὲν, ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπ' ἀγλαῶν,
τοῦ εὐθαλῶν, δένδρων· ἄλλα δὲ τρέφει τὸ ὕδωρ. ἀφ' ὧν
πλέκουσι ταῖς χερσὶ τοὺς περιτραχηλίους κόσμους καὶ στε-
νους, κατὰ τὰς κρίσεις τὰς δικαίας τοῦ Ῥαδαμάνθυος,
πατὴρ πάντων, ὁ Κρόνος, ἔχει παρακαθήμενον ἐαυτῷ
μον, τουτέστιν ἀχώριστον, ὁ ἀνὴρ τῆς Ῥέας τῆς ἐχούσης
νον ὑψηλότατον πάντων. R.

132. Τὰ μὲν χερσόθεν] διέστειλεν ἀπὸ τῶν δέν-
τὰ κατὰ γῆν βλαστήματα, τουτέστι, τὰ χρεῖαν ἔχ-
ἀρδεύεσθαι. V.

135. Ὅρμοισι τῶν χεῖρας] ὄρμους. ἀντὶ τῆς αἰ-
κῆς τῇ δοτικῇ ἐχρήσατο. ὄρμοις οὖν λέγει τοῖς ἐλίγμα-
οῖς τὰς κεφαλὰς στεφανοῦνται καὶ τὰς χεῖρας· ὄρ-
μοις ἐνέρμασιν, οἷς τὰς χεῖρας στεφανοῦνται καὶ τὰς κε-
φαλὰς· ἢ τῶν ἀνθρώπων ταῖς χερσὶν ὄρμους ἀναπλέκουσι καὶ
φάνους. V.

Ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει] τοῦτο. οὕτω λέγει, τῶν καὶ, ἀφ'
ἀναπλέκουσι τὰς χεῖρας ἐν ὄρμοις καὶ ἐν στεφάνοις, ἐκ
κεφαλὰς δηλονότι. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπ-
(Orest. 1086 sq.)

“Μὴθ' αἰμά μου δέξαιτο καρπίμον πέδον

Μὴ λαμπρὸς αἰθήρ.”

τὸ πνεῦμά μου δηλονότι. R.

Βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσιν] ὡς τοῦ Ῥαδάμανθυος τοῖς δικαίοις παρεχομένου· ὑφίσταται γὰρ αὐτὸν τῶν ἄρχοντα νήσων· ἢ ὡς τούτων μεγαλαβόντων Φύραιμονίας, οἵτινες ὀρθοὶ κατὰ βουλήν καὶ δίκην τὸν ἔχοντες, ὡς καὶ ὁ Ῥαδάμανθυς. [ἢ συγχωροῦντος τοῦ ἄνδρος· οὗτος γὰρ δικαιονομεῖ τοῖς ἐν ἄδου· ἢ οὔτω· ἢ ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδάμανθυος. ὁ γὰρ Ῥαδάμανθυς διατοῖς κάτω, ὑπηρετῶν τῷ Κρόνῳ. V.

Ὁν πατὴρ ἔχει Κρόνος] ἔτοιμον, τὸν δίχα τοῦ πατρὸς ἐλθόντα, ὅτινα Ῥαδάμανθυν ὁ πατὴρ πάντων Κρόνος τῆς πατρὸς, ὁ ἀνὴρ τῆς τὸν ὑπατον ἐχούσης θρόνον Ῥέας, καὶ ἀχώριστον ἔχει πάρεδρον. V.

ὅτινα Ῥαδάμανθυν ἔχει πάρεδρον καὶ συγκάδεθρον, καὶ πρόχειρον καὶ αὐτόκλητον, ὁ πατὴρ πάντων, Κρόνος καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς Ῥέας, τῆς ἐχούσης θρόνον ὑπέρτατον καὶ ἔξοχον πάντων. R.

Πάρεδρον] Gl. Me. γ. πλησίον αὐτοῦ καθήμενον.

Πηλεύς τε καὶ Κάδμος] συγκαταλέγονται δὲ τοῖς δικαίοις ὅτε Κάδμος καὶ ὁ Πηλεύς. V.

Πηλεύς τε καὶ ὁ Κάδμος ἐν τούτοις, τοῖς τῶν μακάριστος λαχοῦσιν, οἰκεῖν δηλονότι, συγκαταλέγονται. καὶ Ἰφιδάμειον ἠνεγκεν, ἀντὶ τοῦ πεμφθῆναι ἐποίησεν, ἢ μήτηρ τοῦ Ἡφαιστοῦ ἢ Θέτις, ἐπεὶ διὰ δεήσεων ἐπέισε τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡφαιστοῦ, ἢ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς, ἔσφηλεν, ἀντὶ τοῦ κατέστρεψε, ἢ Ἰφιδάμειον, τὸν ἀκλινη κίονα τῆς Τροίας, τὸν ἄμαχον, ἢ Ἰφιδάμειον, τὸν ἀνυπόστατον ἐν ταῖς μάχαις· καὶ τὸν Κύκνον, ἢ Ἰφιδάμειον Ποσειδῶνος δηλονότι, τῷ θανάτῳ παρέσχεν, ἢ γοῦν Ἰφιδάμειον καὶ τὸν παῖδα τῆς Ἡμέρας τὸν Μέμνονα, τὸν Αἰθιοπίαν. εἰκότως εἶπε τὸν Ἡφαιστοῦ κίονα. ἐκεῖνος ἢ Ἰφιδάμειον ἔρεισμα τῆς Τροίας, οὐ πεισόντος ἐπὶ σαθροῦ τὸ Ἰλιον ἢ Ἰφιδάμειον. R.

τοῖσιν ἀλέγονται] ἀριθμοῦνται, συγκαταλέγονται τοῖς εὐσεβέσι, τοῖς κατοικοῦσι τὰς τῶν μακάρων νήσους καὶ τὸν Ἀχιλλέα δὲ ἢ μήτηρ τεθνηκότα αὐτόθι ἤγαγεν, ἢ τοῦ Διὸς τὴν ψυχὴν ἐπέισε ἰκεσίαις. V.

144. Λιταῖς] Gl. Ms. γ. παρακλήσεσιν.

146. Ἄμαχον] Gl. Ms. α. δύσμαχον, ἀκαταγὰ
γ. ἀκατακόνητον.

Ἄμαχον, ἀστραβῆ κλονα] μεταφορικῶς
ἀστραβῆς δὲ λέγεται ὁ ἰσχυρὸς καὶ μὴ ῥαδίως συστρε-
ψος. ἀστρεπτον καὶ ἀμυστηνῆτον. καὶ ἔστι κατὰ μετα-
τοῦ εἰς τὸ α καὶ ἀποβολὴν τοῦ λ. ἔστι γὰρ ἀστρ-
οῖον ἀστρεπτον, ἀστραβῆ. V.

147. Κύκνον τε Ξυνάτω πόρε] παρὰ δέδωκε, τὸ
σειδῶνος καὶ Σκχμανδροδίκης· οἱ δὲ Ἄρπάλης. Κύκ-
νός, ὁ μὲν Ἄρρεος ὁ δὲ Ποσειδῶνος· καὶ τὸν μὲν Ἄρρε-
ος καὶ τὰ περὶ Θεσσαλίαν διαθέντα Ἑρκαλῆς ἀπέκτεινε· ὁ
Ποσειδῶνος Ἀχιλλεύς στρατευσάμενον, καὶ συμμαχ-
τοῖς Τρωσίν. V.

Ἱστορία. Δύο Κύκνοι ἐγένοντο, ὁ μὲν Ἄρρεος ὑπὸ
Θεσσαλίᾳ τοὺς παριόντας λοχῶν καὶ ἀποκτείνων, καὶ
λόμνος ταῖς κεφαλαῖς καὶ ἀνεγειραὶ τῷ πατρὶ, ὃν
κλῆς ἀπέκτεινε· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, γὰρ ἔχων καὶ ἐν
χωρῶν τοῖς Τρωσίν, ἰστάμενος ἐν στενώ τῆς ἐκεῖ Θαλάσσης
καὶ οὐκ εἶναι τοὺς Ἕλληνας ἀποβῆναι, ὃν Ἀχιλλεύς
κτείνειν. R.

148. Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα] τὸν Μέμνονα,
Τιθωνοῦ τοῦ Λαομέδοντος καὶ Ἡμέρας. Ταῦτα δὲ λέ-
γουσιν οἱ τὰ μετ' Ὀμηρον γράψαντες οὕτω· Τιθωνῶ γίνονται
Ἡμέρας παῖδες δύο· Μέμνων καὶ Ἡμαθίων. καὶ Μέ-
μνων ἀνγρέθη ὑπ' Ἀχιλλέως, Ἡμαθίων δὲ ὑπὸ Ἑρκαλῆς
κατὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν Γηρυόου βοῶν. V.

Τιθωνοῦ καὶ Ἡμέρας δύο παῖδες γίνονται, Μέμνων
Ἡμαθίων. ὃν ὁ μὲν ἀνγρέθη ὑπ' Ἀχιλλέως, Ἡμαθίων
ὑπ' Ἑρκαλέως, κατὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν Γηρυόου βο-
ῶν ἐμυθεύσαντο δὲ αὐτοὺς Ἡμέρας εἶναι παῖδας, διὰ τὸ, Αἰ-
θίους ὄντας, λευκοὺς καὶ αἰχίους εἶναι. R.

149. Πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκῶνος] πολλὰ βέλη τε
ὑποκάτω τοῦ ἀγκῶνος μου εἰσίν, ἔνδον τῆς βελοθήκης,
πάντα, ἤγουν Φωνῆν ἀφιέναι· δυνάμενα συνστοῖσιν, ἢ

ρονίμοις, ἀντὶ τοῦ· πολλὰ νοήματα ὀξεῖα ἐν τῇ ψυχῇ
 εἰ ζῶντα παρὰ τοῖς Φρονίμοις, ὡς ἐπίπαν δὲ ἔρμη-
 χει χρεῖαν· Φωνήεντα, τὰ Φωνὴν ἀφιέναι δυνάμενα.
 τα δὲ γράμματα, τὰ Φωνεῖσθαι μόνον δυνάμενα,
 φωνητικὰ τῶν συμφώνων, ἃ σὺν τοῖς Φωνήεσιν ἀεὶ
 αἰτῶνται, καὶ οὐδέποτε μόνα. H.

[Ὡκέα βέλη] τροπικὸς ὁ λόγος· βέλη δὲ τοὺς
 πείρηκε διὰ τὸ ὄξύ καὶ καίριον τῶν ἐγκωμίων· Φαρέ-
 τρας, τῆς διανοίας. τὸ δὲ ὑπ' ἀγκῶνος, ὡς πρὸς τὸ Φα-
 ράκουστειον. οὕτω καὶ ὁ Βουκόλος (Theocritus Id. 17,
 Ἰὺπωλένιον τς Φαρέτραν" λέγει. V.

[Φωνᾶντα] Gl. Ms. γ. συμφωνοῦντα.

[Ἑρμηνέων χατίζε] εἰς δὲ τὸ κοινὸν καὶ εἰς
 ἄλλους καὶ χυδαιοτέρους ἐρχόμενοι ἑρμηνείας χρήσου-
 μοι περὶ τῶν ποιημάτων ἑαυτοῦ διαλέγεται. οἶδε γάρ,
 ἂν ἴστωρ κέχρηται καὶ σχήμασιν ἐξηλλαγμένοις,
 ὡς ποικίλῃ. ἔχει γὰρ ὑπερβατὰ πολλά. τὰ ποιη-
 τῶν, Φησί, τὰ ἐμὰ ἑρμηνέων χρήζει, οἶον, οὐδὲν ἔστιν,
 ἀλλ' ἔρμηνέων. αὐτὸς γὰρ οὐ δύναται διὰ τὸ πλήθος
 ἑρμηνεύειν πάντα. ὅμοιον δὲ ἔστι τῷ (Homer. Iliad. β, 488.)
 "Ἡδὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω." c) V.

[Σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς] ὁ λόγος γνωμικὸς· καὶ
 ἔστιν ὁ πολλὰ ἐπιστάμενος ἐκ Φύσεως, ὁ Φύσιν πρὸς
 τῶν γὰρ μαθητῶν, οἱ ἐκ Φύσεως ἔμπειροι, βελ-
 ληπεῖδῃ καὶ πρεσβυτέρα τῶν μαθημάτων ἢ Φύσις· οἱ δὲ
 Φύσεως βουλόμενοι ἤχεῖν, καὶ ἐκ πολλῶν συνείροντες,
 ἔκτον καὶ οἱ κεκράκται κόρακες καὶ μάτην φλυαροῦντες,
 καὶ περιττὰ καὶ ἀσύνητα φθέγγονται, πρὸς τὸν συνε-
 θεῖον ὄρνιν τοῦ Διὸς, τὸν ἀετὸν, ἀντιβοῶντες. ἀπο-
 κρινεῖ δὲ πρὸς τὸν Βακχυλίδην. γέγονε γὰρ αὐτῷ ἀντα-
 γωνιστὴν τινὰ καὶ εἰς τὰ αὐτὰ κατῆκεν ἑαυτόν. V.

155.

alter τὸ πᾶν interpretatur apud vulgus; alter, multitudinem
 dicendorum. v. Not. Quod non πᾶν, sed πᾶν sit, neuter
 monet: vt in πανάποτος, πανάμρος coxipitur.

155. Φυᾶ] ἀντὶ τοῦ Φύσει, τουτέστιν ἀπὸ Φύσεως, ἢ ἀναδρομῆ τοῦ σώματος. ἐνταῦθα δὲ Φυᾶ, ἀντὶ τοῦ Φύσει οἱ μαθόντες δὲ, ἀντὶ τοῦ, οἱ ἀπὸ μαθήσεως δὲ εἰδότες οὐκ ἀπὸ Φύσεως, πρὸς τὸν ἔχοντα δηλονότι τὴν ἰσχύον Φύσεως ὥσπερ κόρακες, λάβρως γαρύουσιν, ἀντὶ τοῦ κρᾶσιον, ἀπέραντα. παγγλωσσία, τουτέστι, συνεχυμέναις Φυαῖς, πρὸς τὸν θεῖον ὄρνιθα τοῦ Διὸς, ἡγουν τὸν ἀετὸν. Η

Φυᾶ, ἡγουν ἐκ Φύσεως καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως οἱ τοιοῦτος δὲ ἐγώ, πάντα σχήμασι καταποικίλλων τὰ ποιήματα καὶ Φράσει ποιίλη, καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἃ οἴκοθεν καὶ ἀπὸ μαθήσεως ἐξεῦρον καὶ ἐμηχανησάμην. οἱ δὲ μαθόντες γαρύετον καὶ βοῶσιν ἄκραντα καὶ ἀτελείωτα, λάβρως σφοδροὶ ἐν παγγλωσσία, καὶ πολυλογία ὥσπερ κόρακες πρὸς τὸν θεῖον ὄρνιθα τοῦ Διὸς, ἡγουν ἐμέ. τουτέστιν, οἱ ἄλλοι ποιηταὶ (λέγει δὲ διὰ τὸν Βακχυλίδην, οὗτος γὰρ ἀντιρίζεν αὐτῶ) περιττολόγοι εἰσὶν ἐν τοῖς αὐτῶν ποιήμασι, ἄκραντα λέγουσιν· ἐγὼ δὲ τὸ προσῆμον πανταχοῦ τηρῶ, οὐκ ἐκφέρομαι τοῦ εἰκότος. ὥστε ἐκεῖνοι μὲν, τοιοῦτοι ὄντες κόρακες εἰσὶν ὡς πρὸς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀετός· ὅσω γὰρ αὐτὸς κόρακος κρείττων, τοσοῦτον ἐγὼ τούτων βελτίων. Item

156. Λάβροισι] Gl. Ms. γ. στόματι ἀνεωγμένῳ βοῶσιν ἀτελείωτα.

158. "Ἀκραντα γαρύετον] οἱ Φύσει χρώμενοι, λατρεῖται οἱ δὲ μαθόντες ἄκραντα γαρύειν, ἥσσονές εἰσι τῶν καθ' ἑαυτοὺς ὅτι δήποτε μαθόντων ἢ ἐπισταμένων. τὸ δὲ γαρύετον κακῶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ θυίκοῦ βούλεται ἡ λέξις, οὐδὲ οὐκ ἐπὶ δύο κοράκιων, ἀλλ' ὑπὲρ πολλῶν· ὥσπερ κόρακες Φιλαικοῦσι πρὸς ἀετὸν, οἱ διδασκαλοὶ πρὸς τοὺς Φύσει αὐτοδιδάκτους αἰνίττεται δὲ εἰς Σιμωνίδην. V.

160. "Ἐπεχε] Gl. Ms. β. γ. "Ἐντεινε.

"Ἐπεχε νῦν] μεθέλων ἑαυτὸν, Φησὶν, ἐπὶ σκοπὸν ἔστησα τὸ τόξον. ἔπεχε νῦν σκοπῶ· ἀπέστρεψα τὸν λόγον πρὸς ἑαυτὸν, καὶ Φησὶν, ὅτι, ἐπάνελθε εἰς τὸν ἐξέλεγχῃς σου σκοπὸν, καὶ τὴν σπουδὴν, τὴν περὶ τοὺς Θήρας ἐπαίνους. δι' ὅλου δὲ τὴν τοῦ τόξου ἐφύλαξε τροπὴν.

βάλλομεν, τίνα ἔχομεν θαυμάσαι ἐν τῆς ἰδίας δια-
 τίνα βάλλομεν, δηλονότι σκοπὸν τὸν νικηφόρον. μή
 βέλτιον ἀκούειν σκοπὸν, τὴν Ἀκράγαντα· καὶ γὰρ
 ἐπὶ τοῖς Ἀκράγαντι τανύσαις· ἐκ τούτου σημαίνει
 κρινον καὶ εὐστοχον λόγον. V.

τὸ τοῦ, ἐπέχων ἤδη ἔντυνε, ὦ θυμὲ, κατὰ τοῦ σκο-
 πῶν, ἀντὶ τοῦ, χαλιναγωγῶν τὸν λόγον ἀπὸ τῶν ἔξω
 τοῦ ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἀπότεινε. R.

ἰ, εἰπέ, ὦ θυμὲ, ἤγουν ὦ ψυχῇ, τίνα βάλλομεν,
 ἔξεύομεν, οἷστοις πέμποντες ἐνδόξους, ἀπὸ ἡμέρου
 ἱκτικῆς φρενός; τουτέστιν, τίνα ἐγκωμιάζομεν; ἐπὶ
 ἀάγαντα τάνυσον, ἤγουν ἔλκυσον, τὸ τόξον δηλονότι,
 ἐπὶ τὴν Ἀκράγαντα ἀπότεινε τὸν λόγον. Item R.

[Ἐκ μαλθακῆς αὐτῆς φρενός] τοῦτο εἶπε θε-
 το σκληρὸν τοῦ λόγου. τὸ γὰρ ἀπὸ τόξου βαλεῖν,
 δύσφρονός ἐστι κατὰ τοῦ βαλλομένου· τῆς οὖν
 ἰς καὶ οὐ πολεμικῆς διανοίας. V.

αἰῶς εἶπε τὸ μαλθακῶς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ
 τὸ μὲν γὰρ σκληρὸν ἐστὶν καὶ πικρὸν ἐμποιοῦν, πρὸς
 κει τὰ βέλη· αὕτη δὲ εὐφροσύνης αἰτία ταῖς ἐγκω-
 νοῖς καθίσταται. R.

[Ἐπὶ τοῖς Ἀκράγαντι τανύσαις] τοῦτο ὡς ἐν
 γενόμενος καὶ μαθῶν, τίνα ὀφείλει ἐγκωμιάσαι, φη-
 πὶ τῇ Ἀκράγαντι τῇ πόλει τοῦ Θήρωνος λέγει τὸ τό-
 στι τὸν λόγον, τείνειν. V.

[Αὐδάσομαι ἐνόρκιον] λόγον ὄμνυμι ἔνορκον καὶ
 κτον· ἵνα δεῖξῃ τὸ πιστὸν ὧν λέγει· περὶ γὰρ ὧν τις
 , ὄρκιοις διῆσχυρίζεται. τί δὲ φησιν; ὄμνυμι, μή
 κιν ἄλλην πρὸ ὅλων ἑκατὸν ἐτῶν τεκεῖν τοιοῦτον ἄν-
 ἠδὲ ἄλλον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων πρόχειρον, ἢ
 ἠοσιν χρημάτων ἀφρονέστερον τοῦ Θήρωνος. V.

άσομαι, ἀντὶ τοῦ λέγω, διαβεβαιούμαι λόγον σὺν
 ἠ ἀληθῆ διάνοιαν, μηδένα ἄλλον ἄνδρα ἐφ' ἑκατὸν
 ρουν ἐντὸς ἑκατὸν ἐνιαυτῶν, τεκεῖν τὴν πόλιν εὐερ-
 ῶς τοὺς φίλους φρονήσῃ, τουτέστι διὰ τῆς ἑαυτοῦ
 φρονή-

Φρονήσεως, μᾶλλον, ἀφρονέστερόν τε κατὰ τὴν χειρὰ τοῦ, κατὰ τὴν δωρεάν, τουτέστι μεγαλοδωρότερον, τῶν ῥωνος. R.

Αὐθάσσομαι, ἤγουν λέξω ἐν ἀληθεῖ νόῳ, λόγον κίον καὶ μετὰ ὄρκου, μὴ τεκεῖν καὶ γεννηῆσαι πόλιν ἐκ ἐτῶν καὶ χρόνων τινὰ ἄνδρα ἐν ταῖς πραπίσι καὶ Φρονῆς εὐεργέτην τοῖς φίλοις μᾶλλον καὶ περισσότερον τοῦ Θήρωνος καὶ ἀφρονέστερον καὶ δαψιλέστερον κατὰ τὴν χειρὰ, ἢ δίδουσι. Εἰ μὲν τὸ, τινὰ, πρὸς τὸ, ἄνδρα, συνάψης, πόλιν ἐκ ἐτῶν νοήσεις τὴν Ἀκράγαντα. ἐν γὰρ τῇ πεντηκοστῇ Ὀπιάδι ἐκτίσθη. Θήρων δὲ ἐν τῇ ἑβδομηκοστῇ ἐνίκησεν ἐπ' οὖν εἴκοσιν Ὀλυμπιάδες διὰ μέσου εἰσίν, ἡ δὲ Ὀλυμπιάς πέντε χρόνων ἐγγίνετο, ἑκατὸν χρόνων ἀριθμὸς γίνετο πεντάκις γὰρ εἴκοσιν, ἑκατόν. εἰ δὲ πρὸς τὸ, πόλιν, τὸ συνάψης, ἀορίστως εἴποις τὸ, πόλιν. τοῦτο δὲ ποιῶν λάβης πρὸ, ἢ ἕως, εἰς τὸ, ἑκατὸν ἐτῶν, ἀλλὰ χαριστικῶν λέγε' τινὰ πόλιν ἑκατὸν ἐτῶν. εἰ γὰρ περὶ τὸν καιρὸν οἱ χρόνοι, ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἱ πόλεις, καλῶς ἂν ἔχοι καὶ τὰς πόλεις τῶν χρόνων. νόει δὲ τὸν λόγον, καὶ μέλλοντος, καὶ παρωχημένου. Τὸ γὰρ τεκεῖν οὐ μόνον λοντα χρόνον δηλοῖ· μέλλων γὰρ δεύτερος τὸ τεκεῖν καὶ παρωχημένου. τεκεῖν γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ τέξαι, καὶ ἀντιτέξαι φαμέν. R.

167. Ἀλαθεῖ νόῳ] Gl. Ms. γ. Ὅτι ὑπολαμβάνεται

168. Τεκεῖν] Gl. Ms. α. γεννηῆσαι.

172. Ἀφρονέστερον] Ms. γ. Τὸ ἄ ἐστὶν ἐπιτακτικόν καὶ οὐκ ἀρνητικόν.

173. Ἀλλ' αἴνον ἔβα κόρος] τὴν ὁδὸν ταύτην ἔψεν ὁ Πίνδαρος, τοῦ Θήρωνος πολεμοῦντος διὰ τὴν Ἰέρωνα κηδείαν. κόρος δὲ, ὕβρις, μετὰ ἀδικίας. τὸ χαριστικόν, φησι, τοῦ Θήρωνος ἐπέβησε πολλοὺς ὕβριν, δηλονότι αὐτοὺς προηγάγετο, ἐπεὶ οἱ προδιδόντες τὸν, Ἰέρωνι φίλοι ἦσαν. δύναται δὲ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς Κάπυον τείνειν, οἱ ἐπεστράτευσαν αὐτῷ, μὴ ὑπομένοντες τὸν οὕτως ὀρεῖν λαμπρὸν ὄντα. ἐπέβη οὖν τῷ Θήρωνος

ὁ Φθόνος, ὑπαντήσας οὐ κατὰ δίκην, οὐδὲ δὴν δεῖ τρόπον.
 Ἄως. Κάπυς καὶ Ἴπποκράτης Θήρωνος ἦσαν ἀνεψιοί, εὐ-
 πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες, ὡς ἐώρων ἠύξημένην
 αὐτὴν τυραννίδα, Φθονοῦντες πόλεμον ἤρασαν πρὸς αὐτόν.
 συμβαλὼν αὐτοῖς περὶ τὴν ἱμέραν ἐνίκησεν. Ἐβα-
 ῖς τὸν ἔπαινον, τὴν δόξαν, τοῦ Θήρωνος. κόρος δὲ, ὕβρις.
 Ἄως. τοῦτο, ὡσπερ ἀγανακτῶν, ἐφ' οἷς ἀδίκως λελύπη-
 κησίν ὁ Πίνδαρος. καὶ φησιν, ὅτι, ἀλλὰ τὸν ἔπαινον τοῦ
 ἄλλος ἐπέβη ἤδη κόρος, ἀντὶ τοῦ, ἰκανῶς ἤδη Φθονηθεὶς
 τοῖς θαύματος ἀξίοις. αἰνίττεται δὲ τὴν γενομένην
 πρὸς Ἱέρωνα ἔχθραν. V.

Ἄλλὰ ἐπὶ τὸν ἔπαινον, ἀντὶ τοῦ, κατὰ τῶν ἐπαινοῦ
 ἐν καλῶν τοῦ Θήρωνος ἐκινήθη κόρος, ἀντὶ τοῦ, ὕβρις,
 ἀγανακτήσεως, οὐ σὺν τῷ δικαίῳ συναυτῶν, τουτέστι
 ἐπαινοῦ, ἀλλ' ὑπ' ἀνδρῶν μάργων, ἡγουν μανικῶν, Φθο-
 ρῆ, θέλων, διὰ τὸ θορυβῆσαι, κρύφον ποιῆσαι, (ἀντὶ τοῦ
 κρυφίου, τουτέστι κερκρυμμένον, ἄδοξον), τῶν ἀγαθῶν, δια-
 μακρῶν ἔργων ἢ ἀφανισμὸν ποιῆσαι τοῖς καλοῖς ἔργοις
 ἀγαθῶν ἀνθρώπων. R.

ἰκότως εἶπε τὸ, κόρος· ὡσπερ γὰρ ὁ κόρος παρατρο-
 πῶ τοῦ στομάχου καὶ διαφθορὰν ἐργάζεται, ἔστι δ' ὅτε
 ὀργανικὴ βλάβη ἐντεῦθεν γίνεται, οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν
 τοῦ Θήρωνος, ἦτοι τὸ ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν
 ἄνοιον αὐτῷ θαῦμα, ἐπῆλθε κόρος καὶ Φθόνος. Κάπυς
 καὶ Ἴπποκράτης, καίτοι πολλὰ ὑπὸ Θήρωνος εὐεργετη-
 ῖς, ὅμως ὡς ἐώρων αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν αὐξομένην, Φθονή-
 κως μετέστησαν πρὸς Ἱέρωνα, καὶ πόλεμον ἐγείραντες, κατ'
 ἐπειρῶντο τὴν ἀρχὴν καθαιρεῖν, ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθη-
 ῶν ἐβούλοντο, πράξαι. Item R.

1. Ἄλλὰ μάργων] ὑπὸ γὰρ μανιωδῶν τινῶν καὶ
 ἄλλων ἐφθονήθη, αὐτὸ θορύβῳ τινὶ καὶ ματαίᾳ φλυαρίᾳ
 καὶ σβέσαι βουληθέντων, τὸ ἐκ τῶν καλλίστων
 ἔργων ἀγαθόν. V.

2. Λαλαγήσαι] Gl. Ms. α. λυπήσαι, τρύξαι.

τὸ λαλαγήσαι θέλων] λαλαγήσαι λέγει τὸ θορυβη-
σαι τῷ λόγῳ. V.

177. Κρύφον] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ἰ γράφει κρύ-
φον, καὶ ἀπορίδωσι, κρύψιν· ὁ κόρος κρύψιν θέλων κα-
ἀφανισμόν θεῖναι τοῖς τῶν ἐσθλῶν κακοῖς. καὶ ἡ ἀντίστρε-
φος δὲ οὕτως ἀπαιτεῖ. V.

178. Ἐπεὶ ψάμμος] παραβολικῶς· λέγει γὰρ, ὡσπε-
ρ ἡ ψάμμος οὐκ ἂν ἀριθμῶ περιληφθεῖη, οὕτως ἀμέτρητοι
Θήρων ταῖς εὐποιαῖς. V.

Περιπέφευγεν] ἀντὶ τοῦ διαπέφευγεν· ὅσα ἐκεῖνο
ἤγουν ὁ Θήρων, χάσματα, τουτέστιν ἡδέα, τερπνὰ, χάρ-
αλλον ἐποίησε, τίς ἂν δύναίτο φράσαι, ἤγουν εἰπεῖν, δι-
γῆσασθαι. τὸ, ἐπεὶ ψάμμος, ἀρμόζεται τῇ ἐννοίᾳ πρὸς τὴν
Φίλοις εὐεργέτην· τὸ δὲ, ἀλλ' αἶνον μέχρι τοῖς ἔργοις, δι-
μέτου παρεμβατικώτερον εἴρηται. καὶ τίς ἂν φράσαι καὶ
ἐξαιπεῖν δύναίτο τὰ χάσματα, καὶ τὰς ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν
χαράς, ὅσα ἐκεῖνος ὁ Θήρων τοῖς καλοῖς ἔδωκεν· ἐπεὶ ἡ ψά-
μμος τῆς θαλάσσης περιπέφευγε τὸν ἀριθμὸν, ἤτοι οὐ δύ-
νόν ἐστιν, ἀριθμεῖσθαι, τουτέστιν, ὡσπερ ἡ ψάμμος ἀ-
ριθμητός ἐστιν, οὕτω καὶ αἱ τούτου πρὸς ἀνθρώπους εὐ-
γεσίαι. R.

180. Τίς ἂν φράσαι δύναίτο] Mss. β. γ. φασί-
νες εἰπεῖν τὸν Πίνδαρον τοῦτο διὰ τὴν μάχην, τὴν πρὸς
Ἰέρωνα, ἕνεκα Πολυζήλου· ὄντινα Πολύζηλον ἐκβληθέντα
ὑπὸ Ἰέρωνος ἀπὸ Συρακουσῶν ὑπέδεξατο ὁ Θήρων. Ἰστ-
ορὶαι δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι Κάπυς καὶ Ἴπποκράτης ἦσαν ἀνεψιοὶ Ἰ-
έρωνος· οἵτινες πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες ἤρανον
λεμον πρὸς αὐτὸν, φθονοῦντες, ὅτι ἑώρων ἠϋξημένην
βασιλείαν αὐτοῦ· ὁ δὲ συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε.

CARMEN III.

ἂν τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ τρίτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

τρίτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφὸς κώλων 3'.
ἐγκωμιολογικὸν, καταληκτικὸν, ἔχουν ἀπὸ δύο πενθη-
μερῶν, πρώτου δακτυλικοῦ καὶ δευτέρου ἰαμβικοῦ (λιπού-
φυλλαβῆς). οὕτω δὲ ἐλέγετο, παρόσον τούτω τῶ ῥυθμῶ
μία συνετίθεντο τοῖς παλαιοῖς· -υυ-υυ---υ-. Τὸ β',
ἀκτάληκτον, δίμετρον, ἀκατάληκτον· λέγεται δὲ προσοδια-
κτικὸν ὅτι ταῖς προσόδοις καὶ προξενήσεσι προσεγράφετο· σύγ-
μα δὲ ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου· --υυ-υυ-
προσοδιακὸν τρίμετρον· εἷς γὰρ καὶ παρ' ἓνα οἱ τοιοῦ-
τόδες κεῖνται· --υυ-υυ---υυ. Τὸ δ' προσοδιακὸν
ἕξμετρον ὑπερκατάληκτον. διατὶ πλεονάζει τοῖς προσοδια-
κτικῶν διότι εἰς θεοξένια ἦν ἡ ὥδη, ἐν οἷς καὶ αἱ πρόσοδοι ἐξ
ἑξήκοντος ἀκόλουθοι· --υυ-υυ-υ. Τὸ ε' προσοδιακὸν τρί-
μετρον καταληκτικὸν, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἀντὶ τοῦ,
ἀττονος Ἰωνικοῦ, ὅπερ ἐστὶ καὶ ἀνκλώμενον· ἀπὸ γὰρ
ἄλλους πρὸς τὴν ἀρχὴν Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, καθὼς
καὶ τὰ πρότερα προσοδιακὰ ὄρθα· -υ---υυ-υυ-
ἰαμβικὸν πενθημιμερές· --υ---. Τὸ ζ', τροχαϊκὸν
ἕξμετρον ἀκατάληκτον· -υ---υ---. Τὸ η', ὅμοιον τῶ πρώ-
του ἐγκωμιολογικὸν, καταληκτικόν· -υυ-υυ---υ-. Τὸ θ'
ἑξήκοντον, ἐκ μόνων ἐπιτρίτων δευτέρων. ἡ δὲ πρώτη συ-
λλαβὴ καὶ τέταρτον λαμβάνει, διαλυομένου τοῦ πρώτου μακροῦ
ἡ βραχέα· -υ---υ---υ---.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπώδος κώλων καὶ αὐτὴ ἑννέα. Τὸ α' τροχαϊκὸν
ἕξμετρον ἀκατάληκτον· -υ---υ---. Τὸ β' δακτυλικὸν πεν-
τημιμερές· -υυ-υυ-. Τὸ γ' προσοδιακὸν τρίμετρον κατα-
ληκτικόν

ληκτικὸν ἀνακλόμενον, ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας
 ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος Ἰωνικοῦ· -υ---υυ-υυ-. Τὸ
 λαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· --υ---υ-. Τὸ ε' τ
 σοδικὸν ἀνακλόμενον ἀπὸ χοριάμβου δίμετρον ἀκατάληκτον
 -υυ-υυ--. Τὸ ε' ἐγκωμιολογικὸν καταληκτικὸν, ὁμοίως
 πρῶτῳ τῆς στροφῆς· -υυ-υυ---υ-. Τὸ ζ' ἐγκωμιολο
 γικὸν πλήρες, ἀκατάληκτον· -υυ-υυ---υ-υ-. Τὸ η' δακ
 τυλικὸν πενθήμερον· ἐν δὲ τῇ πρώτῳ ἐπαδῶ ἢ δᾶς με
 συναρῆσιν ἔπαδε τῶν βραχέων, ἄπερ εἰσι τὸ μὲν ἐν
 δακτύλῳ, τὸ δὲ ἕτερον, ἢ συλλαβῇ· -υυ-υυ-. Τ
 Στησιχόρειον τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτριτων
 τέριων· -υ---υ---υ---. (pro his G. ὁμοίως τῷ ἐν
 τῆς στροφῆς.)

Εἰς Θεοξένια.] d) Οἱ Διόσκουροι κατὰ ἐντολήν Ἡ
 κλέος διατεθειμένοι τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, ὡς ἐνομο
 σεν ὁ Ἡρακλῆς· τούτοις γὰρ εἰς θεοὺς ἀναχωρῶν Ἡρακλῆς
 τὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν
 χειρίτερον οὗτοι ἀφ' ἑαυτῶν ἐπενόησαν πανήγυριν, θεοὶ
 παρὰ τὸ δοκεῖν τότε ξενίζειν τοὺς θεοὺς. Ἰδούτος οὖν
 Θήρωνος εἰς Θεοξένια, ἐν τοσοῦτῳ ἠγγέλθη αὐτῷ καὶ
 ῥώθην αὐτοῦ ἔκπῳ νίκη καὶ εἰς τοῦτο γράφει ὁ ποιητής
 τεύεται δὲ, διατὶ μὴ Διὶ ἠῦξάτο, ἢ οὗτος ὁ ἀγὼν ἀνάπ
 ῆ Ἡρακλεῖ τῷ καταβολαῖ, ἀλλὰ Διοσκούροις; Φαμέν οὖν,
 τον, ὡς τὸ παρὼν εἰσιν αὐτοὶ οἱ διοικοῦντες τὸν ἀγῶνα· ἢ
 ὁ τε Ζεὺς καὶ Ἡρακλῆς. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησι,
 τοῖς Ἀκραγαντίνοις διὰ τιμῆς εἶναι τοὺς Διοσκούρους καὶ
 τρίῳ ἔδει καὶ νῦν αὐτοὺς χρᾶσθαι. ὁ δὲ Δίδυμος ἱστορ
 ρον λέγει, καὶ φησι, διὰ τὸ τὸν Θήρωνα ἀνωθεν Ἀρ
 εἶναι. τιμῶνται δὲ κατὰ τὸ Ἄργος καὶ τὴν Πελοπόν
 οἱ Διόσκουροι. V.

Ἀναχωρῶν εἰς θεοὺς Ἡρακλῆς, τοῖς Διοσκούροις
 Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐπέτρυνε τελεῖν. οὗτοι δὲ πρὸς
 τῷ καὶ ἑτέραν ἑορτὴν ἐξεῦρον, ἣν διὰ τὸ πρὸς πάντα

d) Ita inscriptum carmen hoc in codd. v. Not.

ως γίνεσθαι, Θεοξένια ἐκάλουν, οἷοι ξενίαν καὶ τράπεζαν
 ἔθεων. θύουσι οὖν Θήρωνι καὶ ἐορτάζουσι τὰ Θεοξένια
 ἄλλα, ὡς ἐν Ὀλυμπίᾳ οἱ αὐτοῦ ἵπποι ἐνίκησαν. διὰ
 τοῦ οὖν ὁ ποιητὴς εὐχεται τοῖς Διοσκούροις καὶ τῇ αὐτῶν
 Ἰφῇ Ἑλένῃ, ὡς καταστήσασι πρῶτοις τὴν τῶν Θεοξε-
 νια ἐορτήν. λέγει οὖν γεραίρων καὶ τιμῶν τὴν κλεινὴν
 ἀγάγαντα, ὀρθώσας καὶ ἐγαίρας καὶ ἀνυψώσας ὕμνον τοῦ
 ἄνωτος Ὀλυμπιονίκην, καὶ ἐκ τῆς Ὀλυμπίας αὐτῷ κατα-
 ἄωτον, ἀπάνθισμα τῶν καρπῶν τῶν ἵππων αὐτοῦ
 ἀκαμαντοπόδων, εὐχομαι ἀδεῖν καὶ ἀρέσκειν τοῖς υἱοῖς
 Πυθάρῳ, Διοσκούροις, τοῖς Φιλοξένοις, καὶ τοῖς Φι-
 λοξένους, καὶ τῇ αὐτῶν ἀδελφῇ, τῇ καλλιπλοκάμῳ
 Ἰφῇ. Φιλοξένους λέγει αὐτούς, διὰ τὸ συστήσαι τὴν ἐορ-
 τὴν Θεοξένια, εἰς ἣν πολλὰ ξένων ξυνέρρεον καὶ φιλο-
 ξείας ἡξιοῦντο. R.

[Τυνδαρίδαις τε] ὁ νοῦς τὴν ἑνδοξὸν Ἀκράγαντα
 καὶ ἐν αὐτῇ τὸν ὕμνον τελειῶν καὶ ὀρθῶν τὸν ἐπὶ τῇ
 Ὀλυμπίᾳ νίκη, ὅστις ὕμνος ἄνωτός ἐστι καὶ κόσμος τῶν
 ἀκαμαντοπόδων ἵππων τοῦ Θήρωνος, εὐχομαι ἀρέσαι τοῖς
 υἱοῖς, καὶ τῇ Ἑλένῃ. διατί δὲ τούτοις εὐχεται ἀρέ-
 σαι τὸ εἰς Θεοξένια γράφειν. ἀντέστραπται δὲ ἡ τά-
 ξις δοκεῖ τῇ συγχύσει ἀσάφειν εἰργάσθαι. ἐπεὶ ἡ
 ἰσοδοξία ἐρμηνεία οὕτως ἐστὶ· Κλεινὴν Ἀκράγαντα γεραί-
 ρον Ὀλυμπιονίκην ὕμνον ὀρθώσας, Θήρωνος ἀκαμαντοπόδων
 ἄνωτον, εὐχομαι ἀδεῖν Τυνδαρίδαις τε Φιλοξένοις καλλι-
 πλοκάμῳ Ἰφῇ Ἑλένῃ. V.

τοῖς Διοσκούροις εὐχομαι ἀρέσκειν, τοῖς Φιλοξένοις, καὶ
 τῇ Ἑλένῃ τῇ καλλιπλοκάμῳ, τιμῶν τὴν ἑνδοξὸν Ἀκράγαντα,
 ὃ ἀνεγεῖραι ὕμνον Ὀλυμπιονίκης ὕμνοῦντα, ἄνωτον
 ἡγούον κόσμον ἐξείρετον, τῶν ἵππων τοῦ Θήρωνος, τῶν
 ἀκαμαντοπόδων τοὺς πόδας ἐν τοῖς δρόμοις. ἐπίνοια δὲ ἐγκω-
 μίαι παρῆστη, ἡγούον ἐπῆλθε, τοῦτον τὸν τρόπον ἐξευ-
 ρεῖται· τούτεστιν ἐπινοήσαντι τρόπον νεοσίνυχλον, ἡγούον και-
 νῶν ἀγλαίαν ἔχοντα, ἄσμα λαμπρὸν συνιστῶν χορείαν
 ἔχειν Δωρίῳ βυθμῷ· ἐπεὶ εἰσπράττοντι μὲν ἐμέ, ἡγούον
 ἀπαι-

ἀπαιτούσιν, οἱ στέφανοι οἱ ἐπὶ ταῖς χαίταις τῶν ἵππων ζαχθέντες, τουτέστι συνδεδεμένοι τεθέντες, τοῦτο τὸ χρέος θεόδητον, ἤγουν τὸ ὑπὸ τῶν Μουσῶν κατασκευαζόμενον, ἡ γὰρ φόρμιγγά τε ποικιλόφωνον καὶ βοήν αὐλῶν, καὶ συνθήκην ἐπῶν συμμίξαι πρεπόντως, ἤγουν συναρμόσαι, συμβιβασεῖν, ταῦτα ἀλλήλοις, χάριν τοῦ παιδὸς τοῦ Αἰνησιδάμαντος τοῦ Θήρωνος· καὶ ἡ Πίσσα δὲ εἰσπράττεται με γεγωνεῖν, ἀντικαθίσταται τοῦ ὕμνευ, αὐτὸν δηλονότι, ἧς ἄπο, ἤγουν ἀφ' ἧς, θεοδωρητοὶ ἤγουν ὑπὸ θεῶν κεκληρωμένοι, ἔρχονται πρὸς ἀνθρώπους ὕμνοι ἐπινίκιοι. Θεοδώρητοι δὲ, ὅτι οἱ θεοὶ τὰς νικητικὰς δωροῦνται, δι' ἧς οἱ ὕμνοι. R.

2. Καλλιπλοκάμω] Gl. Ms. α. καλλιτρέχω.

5. Ὕμνον] Gl. Ms. α. ἔπαινον. Ὀρθώσας] Ms. γ. ἀνεγείρας.

6. Ἄωτον] Gl. Mss. γ. εὐνοσμίαν.

7. Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρέστα] οὕτω μοι παρέσταν Μοῦσα, ἐὰν τοῖς Διοσκουροῖς ἀρέσω. ἢ οὕτω μοι ἐρχέσθαι ἢ Μοῦσα, ὥστε με Δωρίδι διαλέκτῳ νεοποίκιλον ἐξαγγεῖν ὕμνον. V.

8. Νεοσίγαλον εὐρόντι τρόπον] νεοποίκιλον ἐνοήσαντι ὑπόθεσιν, τὸ γράψαι εἰς Θεοξένια. V. Νεοσίγαλον· Gl. Ms. γ. ἔνδοξον.

9. Δωρίω] τρεῖς ἀρμονίαι, Δωρία, Φρυγία, Λυπεδίλω δὲ, τῷ ῥυθμῷ. ἀπὸ δὲ τοῦ περιέχοντος τὸ περιχόμενον. τὴν βᾶσιν οὖν εἶπε πρὸς τῷ Δωρίῳ μέλει ἐναρμόσαι.

Ἐσπερ ὁ πούς πῶ πεδίλω ἀρμόζεται, οὕτω Φησὶ καὶ ὕμνον τοῦ Θήρωνος ἀρμόσαι Δωρικῇ ἀρμονίᾳ. τρεῖς δὲ ἀρμονίαι, Δάριος, Λύδιος, Φρύγιος· ποικιλωτέρα δὲ τῶν ἢ Δάριος. R. Πεδίλω· Gl. Ms. γ. ἠχῶ.

10. Ἀγλαόκωμον] Gl. Ms. γ. λχμπροτάτην.

Χαίταισι] χαίταις, οὐ ταῖς τῶν ἵππων διὰ τὸ νεῖμα, ἀλλὰ ταῖς τῶν μελλόντων στέλλειν τὸν κῶμον, ὃν ἡμεῖς ἀί

e) Itaque debuit lectum esse παρίστη, pro παρίστασι, e. o. Musa; forte nec male. Sic ἴστη in Homero; apud q. quoque Iliad. II, 291. ὡς νῦν μοι ἐδέλευσα παρίστασε, adesta

ἄν. ἐνώμαζον γὰρ ὑμνοῦντες τὴν νίκην. καὶ οὐκ ἀπιθά-
στοχάζονται, ὅτι ἴσως εἰς Διοσκούριον ὁ κῶμος ἦδετο
ἢ πομπή, διὰ τὴν πρὸς Διοσκούρους τοῦ Θήρωνος οικειό-
τα. V.

1. Ζευχθέντες ἐπι στέφανοι] Ζευχθέντες γὰρ οἱ
στέφανοι ταῖς τῶν ἵππων θριξίν, ἀπαιτοῦσι μὲν τὸν θεοκα-
κεύαστον ὕμνον τὸν ἐκ Μουσῶν, ὥστε πρὸς τὴν ποικιλόφω-
κιθάραν καὶ τὴν ἠδεῖαν τῶν αὐλῶν ἠχὴν, τοὺς ἐμοὺς
ερεπῶς ἀρμόσαι λόγους εἰς χάριν τοῦ Αἰνησιδάμου παιδὸς,
Ἰωνος, ἢ συμβαλεῖν τῇ λύρᾳ καὶ τῷ αὐλῷ τὸν Αἰνησιδά-
μου παῖδα, Θήρωνα. σύμφαλμα δὲ τὸ γενόμενον. V.

7. "Α τε Πίσσα με γεγωνεῖν] ἢ τε Πίσσα με ἀπαιτεῖ,
ἠῆρεμεῖν, ἀλλὰ ὑμνεῖν καὶ βοᾶν. ἢ τὸ ἐξῆς· πράσσοι τι
γεγωνεῖν. V. Γεγωνεῖν· Gl. Ms. γ. Φωνεῖν.

Τὰς ἄπο] ἀφ' ἧς δὴ Πίσσας αἰ ἀπὸ θεῶν μεριζόμεναι
καὶ ὡδαὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους παραγίνονται. τοὺς
ἀνθρώπους δὲ τοὺς νικῶντας. V.

3. Θεύμοροι αἰοδαί] Gl. Ms. γ. ψαλμῶδαι.

1. Ὡς τινι κραίνων ἐφειμάς] ἀπὸ τοῦ πληθυν-
τικῆς μετέπεσεν εἰς τὸ ἐνικόν. τούτῳ, φησὶν, ἀκολουθοῦ-
ντα ὡδαί, ὥτινι τελειῶν τὰς ἐντολάς κατὰ τοὺς νόμους
Ἡρακλέος ὁ δίκαιος καὶ ἀληθῆς ἑλληνοδίκης, ὁ Ἥλειος
ἦν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν, τὸν στέφα-
νον περιβάλλει τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας τοῦ κοτίνου. Αἰτωλὸς
ἦν γὰρ τοῦ Ἥλειος. "Οξυλὸς γὰρ τις, εἰς τῶν Αἰτωλῶν,
ἦν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον Ἡρακλεῖδαι ἠπείγοντο, καθῆ-
κοντο αὐτοῖς τῆς ὁδοῦ. ἀντιδόσεως δὲ τρόπῳ τινι, τὴν
ἐπισημοσύνην ἡγεμονίαν παρ' αὐτῶν λαμβάνει· παρ' οὗ λοιπὸν οἱ
ἄλλοι, Αἰτωλοὶ ὠνομάσθησαν. διὰ τοῦτο οὖν Αἰτωλὸς
ἦν ὁ Ἥλειος. "Αλλως. Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὁ Ἥλειος, ἦτοι
Ἡρακλεῖδου τοῦ Ἐνδυμῖωνος, ὃς ἦν Ἥλειος, ἀποκτείνας
ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἐπ' Ἀζᾶνι ἄθλοις ἔφυγεν εἰς τὴν πρότερον
ἦν Αἰτωλίαν δὲ ὑστερον ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν· ἢ ἀπὸ
Ἡρακλεῖδου, ὃς ἦν Αἰτωλοῦ τοῦ Ἀνδραμῖωνος, διεῖλε δὲ τοῖς
Ἡρακλεῖ-

Ἡρακλείδαις τὴν Πελοπόννησον, καὶ διὰ τοῦτο ἐδωρήσαντο αὐτῷ ἐξαίρετον τὴν Ἥλιον. V.

᾿Ωι τινι κραίνων] οὐ τις ἀνὺψόθεν, ἀντὶ τοῦ ὑψοῦ, ἀνωτέρω τῶν βλεφάρων, ἐπὶ ταῖς κόμαις βάλῃ σφαιραν ἄπο ἐλαίας, ὑπόλευκον τὴν χροάν, ἀπροσωπόληπτος ἑλληνοδίκης, ἀνὴρ Αἰτωλός, ἀντὶ τοῦ Ἡλείου, πληρῶν τῆς ἐντολᾶς τοῦ Ἡρακλέους τὰς προτέρας, ἀντὶ τοῦ τὰς ἀρχαίας τουτέστιν, ἄς τὴν ἀρχὴν ἐκεῖνος ἐνστείλατο ἦντινα, ἦγον τὴν ἐλαίαν, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ἦνευ ποτε ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Ἰστροῦ τοῦ ποταμοῦ τῶν σκιαρῶν ἦγον τῶν ὑπὸ δένδρων σκιαζομένων, ἦγον τῶν βλάστησιν μνημόσυνον κάλλιστον ἐσομένην δηλονότι τῶν ἀγώνων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἦνευκε δὲ αὐτὴν, πείσας τὸν δῆμον τῶν Ἰππευβορέων, τουτέστι τὸν ἐν τοῖς Ἰππευβορείοις, ἐνθά ἦσαν ἐλαῖαι, τὸν Θεράπειτα τοῦ Ἀπόλλωνος. R. πληθυντικὴ δύναμιν ἔχει τὸ ᾿ῤτινι· διὸ καὶ πρὸς πληθυντικὸν ἀποδίδεται. καὶ πάντα, ὅσα ἀορίστως λέγεται, οὐκ ἀνοικείως ἔχει πρὸς πληθυντικὰ ἀποδίδοσθαι. πάντα γὰρ πληθυντικῶς ἔχει δύναμιν. R.

Ibid. Πρῶτον ἀνδρώπους πληθυντικῶς εἰπὼν εἰς ἐπὶ ἀπέδωκε τὸ, ᾿ῤ τινι ᾿ῤ τινι ἀνδρώπῳ κραίνων καὶ τελῶν τὰς προτέρας καὶ παλαιὰς ἐφετμὰς καὶ ἐντολὰς τοῦ Ἡρακλέους ἀνὴρ Αἰτωλός, Ἡλείος, ἑλληνοδίκης, καὶ τῶν ἐν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων κριτῆς ἀτρεκῆς καὶ ἀληθῆς ἀπροσωπόληπτος, ἀμφιβάλῃ ἂν καὶ θῆσῃ περὶ ταῖς κόμαις ὑψόθεν τῶν βλεφάρων κόσμον γλαυκόχροα ἐλαίας, ἦτοι σφαιραν ἐξ ἐλαίας γλαυκῆς, εἰς κόσμον καὶ τιμὴν. δέον εἰπεῖν γλαυκόχρους πρὸς τὸ ἐλαίας, ἦτοι γλαυκὸν εἰς ἐχούσης, γλαυκόχροα εἶπε πρὸς τὸ, κόσμον. Ibid. R.

Ἐφετμὰς] Gl. Ms. α. προσταῖεις. γ. ἄς ἐπέπαρῃγγειλεν.

22. Αἰτωλός ἀνὴρ] Ἱστορία. Ὁξυλός τις ἀνὴρ, τῶν Αἰτωλῶν, ἦντινα ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον οἱ Ἡρακλεῖς ἠπέλγοντο, καθηγῆσθαι αὐτοῖς τῆς ὁδοῦ, ἀντιδόσεως δὲ τὴν Ἥλιον ἡγεμονίαν παρ' αὐτῶν λαμβάνει, ἐξ οὗ οἱ Ἡεῖται

Αἰτω

κί ἀνομάσθησαν. διὰ τοῦτο οὖν Αἰτωλὸς ἀνὴρ εἶπεν ἀντὶ
 λείος. ἀγνοοῦντες δέ τινες, τὸ ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ ὀξύλος
 εἶ, ὅπερ ἄτοπον. οὗτος γὰρ ἦν ὁ καταρχαὸς τιθεμένου
 ἔργου ἑλληνοδίκης καταστάς ὑφ' Ἡρακλέους, ὕστερον
 δὲ διαδοχὴν, ὃς ἂν ἐδόκει προὔχειν ἀληθεία καὶ γνώμη
 αἰτή, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐχειροτονεῖτο παρὰ
 αὐτοῦ. R.

[Τὰν ποτε Ἰστρου] ἦντινα ἐλαίαν ποτὲ ἀπὸ Ἰστρου
 τοῦ τῶν συσκιῶν πηγῶν, ἐκόμισεν ὁ τοῦ Ἀμφιτρούωνος
 Ἡρακλῆς, μνημεῖον ἐσόμενον τῶν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ
 V.

ἦν, καὶ ἦν τινα, ἐλαίαν ὁ Ἀμφιτρουωνίδης, καὶ ὁ υἱὸς
 Ἀμφιτρούωνος ὁ Ἡρακλῆς, πείσας τὸν δῆμον τῶν Ὑπερ-
 βορέων τὸν θεράποντα τοῦ Ἀπόλλωνος, ἦτοι τοὺς ἐκεῖ ὄντας
 ἦν, τοῖς τὸν Ἀπόλλωνα τιμῶντας, ἔνεικε καὶ ἐκόμισεν
 τῶν σκιαρῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰστρου, κάλλιστον
 ἦν καὶ ἐνθύμησιν καὶ μαρτύριον τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγώ-
 νων. ἔκ γὰρ τοῦ ποτίνου Ὀλυμπιονίκης δηλοῦται. οὗτος
 γὰρ ὁ Ἡρακλῆς πιστὰ φρονέων αὐτοῖς, ἦτοι φίλος ὢν
 αὐτοῖς καὶ οὐ διὰ μάχης ἰῶν, ἤτησε ταύτην, δηλονότι τὴν
 ἔργον, καὶ φύττυμα σκιερὸν, τῷ πανδόκῳ καὶ πάντας δε-
 σπάζοντι τοῦ Ἑλλήνας ἄλσει τοῦ Διὸς, ἦτοι τῷ Διὶ ἀφιβρω-
 τιστέμενοι, λέγω δὴ, τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ τόπῳ, καὶ ξυνοῦν
 ἔργον στέφανον ἀρετῆς τοῖς ἀνδράποισ, ἦγουν δι' οὗ
 ἔργου οἱ νικῶντες στεφανοῦνται. R.

[Ἰστρου ἀπὸ σκιαρῶν παγῶν] τὰς πηγὰς τοῦ
 ποταμοῦ ἐν Ὑπερβορέοις ὑποτίθεται. Ἰστρος δὲ ποταμὸς διὰ
 τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης χωρεῖ, ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν
 τῶν Ὑπερβορέων χώρῳ, ὃς νῦν Δάνουβις λέγεται. σκιε-
 ρῶν δὲ φησι πηγὰς, ἦτοι τὰς βαθεῖας, ἢ τὰς σκιαζομένας
 περὶ αὐτὰς τῶν ἐλαιῶν φυτεῖα. V.

οὗτος ὁ ποταμὸς ἐν Ὑπερβορέοις ἔχει τοῦ ρεύματος τὴν
 ἰσχυρὰν. σκιαρῶν δὲ πηγῶν, τῶν ὑπὸ ἐλαιῶν καὶ ἄλλων δέν-
 δρον σκιαζομένων. R.

[Ἐνεικεν] Gl. Ms. γ. ἔφερεν.

26. Ἀμφιτρωνιάδας] τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν αἰ, διὰ τὸ μέτρον. τὸ γὰρ ἀκόλουθον, Ἀμφιτρωνίδης, ἄλλος δὲ οὐ μόνον ὁ κατάφυτος τόπος, ἀλλὰ καὶ ὁ θεοῖς ἀνακείμενος, καταχρηστικῶς· ἐπειδὴ πάντες οἱ κατάφυτοι χῶροι τοῖς θεοῖς ἀνετίθεντο. ἴσθι ὅτι πᾶν γὰρ τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένον, καὶ ψιλὸν φυτῶν ἢ, ἄλλος καλεῖται, ὡς Ὀμηρος (Iliad. β, 506.)

„Ὀγχηστὸν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλλος, οὐ γὰρ Ὀγχηστὸς δένδρεσι κομᾶ, ἀλλ' ἱερός ἐστιν.

27. Μνᾶμα τῶν Ὀλυμπίων] σύμβολον στέμμα ἱερῶν ἀγῶνων· οἶον Ὀλυμπίων, κότινος· Πυθίων, δάφνης· Νεμέων, σέλινον χλωρόν· Ἰσθμίων, σέλινον ξηρόν. V.

28. Δᾶμον Ἵπερβορέων] πείσας τὸν δῆμον, τὸν Ἵπερβορέων, δοῦναι τὸν κότινον, ὅστις δῆμος θεράπων ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ θρησκευτῆς αὐτοῦ. Τοὺς Ἵπερβορέους τὸ Τιτανικοῦ γένους Φερένικὸς φησιν εἶναι, γράφων οὕτως (V. Gesner. Orph. p. 471.)

„Ἀμφί θ' Ἵπερβορέων, οἳ τ' ἔσχατα ναιετάουσι,
 Νηῶ ὑπ' Ἀπόλλωνος, ἀπειρητοὶ πολέμοιο·
 Τοὺς μὲν ἄρα προτέρων ἐξ αἵματος ὑμνεῖουσι
 Τιτήνων βλαπτόντας, ὑπὸ δόμον αἰθρήεντα
 Νάσσασθαι Βορέαιο, γῆν (f. λαχεῖν τ') Ἀριμασπὸν ἀνακτα,
 Πείσας] Gl. Ms. γ. καταπέσας.

30. Πιστὰ] Gl. Ms. γ. Φιλικὰ.

Πιστὰ Φρονέων] Φιλικῶς διανοούμενος καὶ πείσας λόγῳ· ἢ πιστὰ, πιστικά, οἶον πείσοι καὶ οὐ βία. διὸ καὶ ἐπέσειν αὐτούς. V.

Ὅστις, ἤγουν ὁ Ἡρακλῆς, πιστὰ, τούτεστι Φιλικὰ, Φρονέων αὐτοῖς, ἤτησε, χάριν τοῦ ἄλλους τοῦ Διός, ἤγουν τοῦ ἀνακτα θειμένου τόπου τῷ Διὶ, τοῦ παντοδαπούς ἀνθρώπους ὑποδουχομένου, φύτευμά τε σκιάς ποιητικόν, κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ στέφανον τῆς ἀρετῆς τῶν νικῶντων ἐν τῷ ἀγῶνι. φύτευμα δὲ λέγει καὶ στέφανον, τὴν ἐλάϊαν, ὡς φυτευθῆσθαι νην καὶ εἰς στεφάνους συντελέσουσαν, ταυτὸ λέγων, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν· ἤτησε τὴν ἐλάϊαν, χάριν τοῦ ἄλλους τοῦ Διός, ἐκ ποιήσῃ αὐτοῖς ἐν αὐτῷ φυτεῖαν, σκιάς ποιητικὴν, κοινὴν τοῦ ἀνδρῶν.

ἀνδρῶν, καὶ χρῆσται αὐτῆ καὶ εἰς στεφάνους τῆς ἀρετῆς
νικῶντων ἐν τῷ ἀγῶνι. R.

ἀνδρόκω] τῷ πάντα ὑποδεχομένω, διὰ τὸ εἰς τοὺς
πολλοὺς ἀπιέναι. V.

[Ἄλσει] οὐκ ἂν τις ἐνταῦθα ἐναντιωθεῖη τῷ Πινδάρω,
ἔτι ἀφύτευτον χωρίον ἄλλος ὀνομάζοντι. ἔλεγον γὰρ
χωρίον ἀφιερωμένον θεῷ, καὶ ψιλὸν φυτῶν ἢ ἄλλος, ὡς
Ὀμηρος (l. l.) „Ὀγχιστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαδὸν
καὶ οὐ γὰρ Ὀγχιστὸς δένδρεσι κομᾶ, ἀλλὰ ἱερόσ ἐστι. V.

[Ἐυνὸν στέφανον] κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις φύτευμα
ἐπέφηνον τῶν ἀρετῶν. Ἄλλως κοινὸν γενέσθαι φύτευ-
μα τε ἄλλους τοῦ Διὸς καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἀρετῆν
ἀνδρῶν. V.

[στέφανόν τ' ἀρετᾶς] Gl. Ms. γ. τῶν νικῶντων ἐν τῷ

[Ἡδὴ γὰρ αὐτῷ] ἤδη γὰρ αὐτῷ, τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ
ἄλλοι τοῦ Διὸς θυσίας καὶ ἐναγισμάτων ἐπεπλήρωντο, καὶ
τὴν πλήρη οὔσα καὶ ὀλόκληρος τῷ Φωτὶ πρὸς τὴν ἐσπέ-
ρα τὴν νύκτα ἀντιλάμπουσα, τὸν καιρὸν παρεῖχε τῆς
ἀγῶνος. ἐν γὰρ τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης ὁ
Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν τελεῖται. δεῖ δὲ τὸ πρότερον, δεύτερον
καὶ τὸ δεύτερον, πρῶτον. οὐ γὰρ δὴ θυσίαι ἐγένοντο
πρῶτον, εἶτα οὕτως ἢ διχόμησις ἔλαμπεν, ἀλλὰ πρότερον
ἔβρα τῆς πανσελήνου παρεγγυετο, εἶτα οὕτως αἱ θυσίαι
καὶ λοιπὰ τοῦ ἀγῶνος ἐτελοῦντο. ὁ δὲ λόγος ἤδη γὰρ
βωμῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Διὸς πληρωθέντων θυσιῶν, ἀντὶ
τοῦ σεβασθέντων ταῖς θυσίαις καὶ ἐναγίσματα λαβόντων. V.

Ἐὸ αὐτῷ μὴ μόνον πρὸς τὸ, ἀγισθέντων, ἀλλὰ καὶ πρὸς
πατρί, συνηπτόν, ἴν' ἢ τῷ πατρὶ αὐτῷ καὶ αὐτοῦ. Ἡρα-
κλῆς πρὸ τοῦ τὴν ἐλαίαν ἐξ Ὑπερβορέων ἐνηνοχέειν, μίαν
Ὀλυμπιάδα τετέλεκεν. ἐτελεῖτο δὲ ἡ Ὀλυμπιακὴ πανήγυρις
ἐν πανσελήνῳ. τότε γὰρ ἐστὶ λύσις τοῦ ἀντιπίπτουτος. εἶπε
ἂν τις αὐτῷ τίνας χάριν τὴν ἐλαίαν ἐκόμισε; Φησὶ γὰρ
ὅτι καὶ τότε τῶν βωμῶν τῷ πατρὶ, ἦτοι τῷ Διὶ, ἀγι-
σθέντων, καὶ τελεσθέντων, καὶ ἐναγίσματα λαβόντων, αὐτῷ
καὶ

καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους, ἡ χρυσάρματος μήνη καὶ
 λήνη ἀντέφλεξε καὶ ἀντέλαμψεν ὅλον ὀφθαλμὸν τῆς ἐπι-
 πεταπῆ διχόμηνης καὶ πανσέληνος· ὅτε δὲ ἐστὶν ἡ σε-
 πανσέληνος, δίχα κόπτει τὸν μῆνα· ἐν γὰρ τῇ τεσσαρ-
 δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦτο γίνεται. ὡσπερ φασὲν, ἡ λα-
 ἐν νυκτὶ φῶς ἀστράπτει, οὕτω καὶ τὸ ἀντέφλεξεν ὅλον
 ὀφθαλμὸν τῆς ἐσπέρας, τούτεστι, διαφανῆ ἐποίησε. τὸ
 ὀφθαλμὸν λέγει, ἐπειδὴ τὸ τῆς νυκτὸς φῶς τοὺς ἐν νυκτὶ
 ρευομένους βλέπειν ποιεῖ, καὶ ἀπροσκόπτως τὴν πορείαν
 γάζεσθαι. μὴ λάβης πρὸς τὸ διχόμηνης, τὸ οὖσα ἔξα-
 δέον γὰρ διχόμηνος εἶπεῖν, διχόμηνης εἶπε, πρὸς τὸ μῆ-
 λέγεται δὲ μήνη, διότι τοὺς μῆνας αὐτὴ ἐργάζεται, μειοῦ-
 καὶ πάλιν νεομένη. ἤδη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ Ἡ-
 κλέους, τοῦ βωμοῦ μὲν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἁγιά-
 τος, τούτεστι δι' ἐναγισμάτων σεβασθέντος, ἡ πανσέλη-
 σελήνη ἡ χρυσάρματος, ὀλόκληρον τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλ-
 λαμπρῶς ἀντέφλεξεν ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ, δευτέρου
 τοῦ ἡλίου, αὐτὴ τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν λαμπρῶς ἀντέφλε-
 λέγεται δὲ ὁ λόγος ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ, ἤδη γὰρ τῆς πα-
 σελήνου σελήνης τῆς χρυσαρμάτου ὀλόκληρον τὸν ἑαυ-
 ὀφθαλμὸν ἀντιφλεξάσης ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ὁ βωμὸς μὲν
 πατρὸς αὐτοῦ, τούτεστι τοῦ Ἡρακλέους, δι' ἐναγισμάτων
 αὐτοῦ ἐτιμήθη. μετὰ γὰρ τὴν πανσέληνον αἱ θυσίαι ἐπὶ
 βωμῶ, φασιν, ἐτελοῦντο. καὶ μεγάλων ἀγώνων ἀγῆνη κρι-
 σιν, ἡγουν ἀδαροδόκητον, ἀπρωσοπόληπτον, καὶ πενταστη-
 ἄμα, κατέστησεν, αὐτὸς δηλονότι ὁ Ἡρακλῆς, ἐπὶ τοῖς κρι-
 μνοῖς τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τοῖς ἄγαν θεοῖς. Π.

Ἀγισθέντων] Gl. Ms. γ. καθιερωθέντων.

35. Διχόμηνης] ἡ σελήνη, ἐπεὶ ἐν τῷ πανσέληνω
 Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἄγεται, καὶ τῇ ἐκκιδεκάτῃ γίνεται ἡ κρί-
 σις· καὶ αὐτὴ εἰς δύο καταμερίζεται, εἰς τε τὴν αὐξήσιν, καὶ
 λείψιν τοῦ φωτός. Ἄλλως, ὅτι πανσέληνω ἄγεται ὁ Ὀλυμ-
 πιακὸς ἀγὼν. πρὸ δὲ τοῦ εἰς Ἵπερβορέους παρχγενέσθαι
 Ἡρακλῆς διατέθεικε μίαν Ὀλυμπιάδα· μηδέπω ἀποδεσινγμένο
 τοῦ στεφάνου. βούλεται δὲ εἶπεῖν, ὅτι φίλος καὶ ἀσκλαστὸς

τόπος, ὥστε ὅλον τὸν ὀφθαλμὸν τῆς σελήνης καταλάμ-
πτους βωμούς. γίνεται δὲ ὁ ἀγὼν, ποτὲ μὲν διὰ τεσσα-
ρα ἑννέα μηνῶν, ποτὲ δὲ διὰ πενήκοντα. ὅθεν καὶ ποτὲ
ἢ Ἀπολλωνίῳ μηνί, ποτὲ δὲ τῷ Παρθενίῳ, ἐπιτελεῖται.
ἄρματον δὲ εἶπε τὴν σελήνην, (διὰ τὸ) πρὸς τὸ μεγαλο-
πυρρον τὴν εἰκόνα διαθέμενος. V.

[ὅλον ἐσπέρας ὀφθαλμὸν] ὅλον ὀφθαλμὸν τῆς νυ-
κτὸ σκοτῶδες πληροῦσα ἡ σελήνη κατελάμπρυνε. V.

[Ἀγυῶν] Gl. Mss. α. γ. καθαράν.

[Ἀγυῶν κρίσιν] ἢ διὰ τὴν τῶν Ἑλληνοδικῶν ἐπιμέλειαν,
τὴν σύγκρισιν. V.

[Καὶ πενταετηρίδ' ἀμᾶ] ἔθηκε δὲ ὁμοῦ τοῖς εἰ-
κοσίν, καὶ χρόνον πεντάετηρικὸν αὐτὸν εἶναι τάξας. πάν-
την, φησι, γενομένων τῶν μεγάλων ἄθλων, λοιπὸν τὴν
ἐπιμνηστικὰ ἀδορωδόκητον κρίσιν ἔθηκεν, ὥστε τὸν ἀγὼνα διὰ
τὸν χρόνον ταλεῖσθαι καὶ ἐν τόπῳ, τῇ Ἡλίδι. ἐκεῖ γὰρ ὁ Ἀλ-
κίνοταμος. V.

[Ζαθέοις] Gl. Mss. α. γ. τοῖς θουμαστοῖς.

[Ἄλλ' οὐ καλὰ] τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. ἐν δὲ τοῦ
προσμένου τὴν δόσιν τοῦ στεφάνου δηλοῖ, ὅτι μήπω ἦν. V.

[Ἄλλ' οὐ καλὰ δένδρα θάλλοντα εἶχεν ὁ χῶρος ὃ ἐν ταῖς
ἐκείνης, ἦτοι ταῖς κοιλάσι, ταῖς καταδύσεσι τοῦ Κρονίου λό-
φοῦ Πέλοπος. R.

[Κρονίου Πέλοπος] ἦτοι ὅτι ἀπὸ Κρόνου εἶχε τὸ
ἄσπλον Πέλοψ. Πλουτῶ γὰρ ἡ θυγάτηρ Κρόνου, ἦς Τάνταλος,
ἦρ Πέλοπος. ἵνα οὖν εἴπῃ· ὅτι οὐπω ἦν τὸ τοῦ κοτίνου
ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς τόποις τοῦ Πέλοπος τοῦ Κρο-
νίου πελοποννήσου γὰρ ἦν ἡ Ἡλιδί· ἢ ἀπλούστερον οὐ-
κἔτι ὁ χῶρος τοῦ Πέλοπος, ὃ ἐν ταῖς βήσσαις τοῦ Κρο-
νίου εὐδέποτε εἶχε τὸ φυτόν. Κρόνιον δὲ ὄρος, πλησίον. V.

[Τούτων ἔδοξε] τούτων τῶν φυτῶν γυμνὸς ἂν ὁ κῆ-
ρ ὅλος ὁ τόπος ἔδοξε καὶ ἐδόκει ὑπακούειν ταῖς ὀξείαις
καὶ τοῦ ἡλίου, ἀντὶ τοῦ, εἶναι κατάθερμος καὶ πυρῶδης
καὶ κίμαστος. V.

Τούτων]

Τούτων] ἡγουν τῶν δένδρων, γυμνός ὢν ὁ κῆπος, τὸς
 στὴν ὁ μετέωρος τόπος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεύμενος
 ἔδοξεν αὐτῷ, τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι, ὑπακούειν ταῖς ὄξαι
 αὐγαῖς τοῦ ἡλίου, ἀντὶ τοῦ, εἰς πεῖραν ἔρχεσθαι τῶν σφοδρῶν
 ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. τότε δὴ ἐφρόντιζεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ
 φραστικῶς ἀντὶ τοῦ, αὐτὸς, πορεύεσθαι εἰς τὴν γῆν τὴν
 τὸν Ἰστρον ποταμόν. Ἀπορήσειεν ἂν τις ἐνταῦθα, πῶς
 κῆπος λέγει μὴ ὄντων δένδρων; καὶ φαμεν, ὡσπερ ἄνω
 κει τὸν αὐτὸν τοῦτον τόπον ἄλλος, οὕτω καὶ τοῦτο ἡ τοῦ
 κῆπου λέγει Πίνδαρος, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν αὐτοῦ. ἡ ἐκ
 κῆπος καὶ ἡ Φάτνη λέγεται. ἔτρεχον δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ
 ἵπποι, κάπος ἀποτελοῦντες ἐκ τῶν μυκτῆρων. R.

43. Γυμνός αὐτῷ κῆπος] κῆπος κυρίως, ὁ περιπνεύμενος
 ἀνέμοις τόπος, ὅθεν κάπας τὰς Φάτνας καλεῖσθαι,
 τὸ περιπνεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἵππων, τῷ πνεύματι ἀνασπῶν
 τὴν τροφήν. V.

44. Ὑπακουέμεν] Gl. Ms. γ. καρτερεῖν.

45. Θυμὸς ὠρμαίνειν] διὰ τοῦτο παραγενέσθαι πρὸς
 εὐθυμήθη εἰς τὴν γῆν τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ, εἰς τὴν Σκυθίαν
 ἐν ἣ Σκυθία, ἡ Ἄρτεμις αὐτὸν ὑπεδέξατο ἐλθόντα, ἡ δὲ
 αὐτὸν τοῖς προστάγμασι καὶ ταῖς ἀγγελίαις τοῦ Εὐρύπιδου
 ὑπουργεῖν ἢ πατρὸς ἀνάγκη παρεσκευάζεν, ἐπὶ τῷ τῆν
 Φον ἀγαγεῖν, ἣν ποτε ἡ Ταυγέτη ἀνέδηκε τῇ Ὀρβανί
 Ἄρτέμιδι. V.

46. Ἰστρίαν νιν] εἴαν διὰ τῶν δύο νῦν, Ἰστρίαν
 τὴν Σκυθίαν ἀκουστέον· εἴαν δὲ διὰ τοῦ ἑνός, ἡ Ἰστρία
 Ἄρτεμις αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ὑπεδέξατο. Ἰστρία δὲ ἡ Ἄρτεμις
 ἦτοί ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ, ὄνπερ τιμῶσιν αἱ Ἀμάζονες, ἀπὸ
 μῶσι μάλιστα τὸν θεόν, ἢ ἀπὸ Ταύρων, ἔθνος Σκυθίας
 περιοικοῦντος τὸν Ἰστρον, παρ' οἷς ὁμοίως τιμᾶται ἡ Ἄρτεμις.
 τοὺς δὲ ἀναγινώσκειν, Ἰστριανῆν, ἴν' ἣ, τὴν Ἰστρίαν
 νὴν γῆν. V.

"Ἐνθα Λατοῦς] ἐνταῦθα νᾶος ἦν αὐτῆς τῆς Ἄρτεμιδος,
 οὗ καὶ Ἰφιγένεια ὑπ' αὐτῆς ἀρπαγείσα κειόμενα
 οἶμα.

αρχει τὸ, μυχῶν, πρὸς τὸ, δειρῶν. ἔνθα γὰρ ὄρη, αγγες καὶ κρημοί. R.

αἰ ἡ θυγάτηρ τῆς Λητοῦς, ἡ Ἄρτεμις ἡ ἵπποσία, ἡ, ἡ τοὺς ἵππους σοβοῦσα, ἡγουν διεγείρουσα εἰς δρό- ἡ ἵππικῆ, ἐδεξιῶσατο ἐλθόντα αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐξο- τῶν μυχῶν ἡγουν τῶν καταδύσεων τῶν πολυστρό- ἡ Ἀρκαδίας, ὀπηνίκα ἡ, ἀνάγκη, ἡ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διός, παρεσκευάζεν αὐτὸν, διὰ τῶν προσταγμάτων ἡσθέως τῶν δι' ἀγγέλων αὐτῷ προσταττομένων, (δι' ἀγάρ, Φασι, προτέταπτεν αὐτῷ ὁ Εὐρυσθεὺς, ἀ- ἡτε) τὴν ἔλαφον τὴν θήλειαν τὴν χρυσόκερων ἄξου- ἡ Ταυγέτη ἡ τοῦ Ἄτλαντος θυγάτηρ ἀνατιθεῖσα ἡ, τῇ Ὀρθωσίᾳ, ἐπέγραψεν ἱεράν, αὐτῆς δηλονότι. ἡ ἔπε τὸ, ἀγγελίαις, διὰ γὰρ μηνυμάτων ἐπέταπτεν ἡς ἄθλους τελεῖν. ἐδεδίει γὰρ αὐτὸν αὐτοπροσώ- ἡθαι. R.

ἡτέ μιν ἀγγελίαις] δι' ἀγγέλου γὰρ καὶ κήρυ- σεν ὁ Εὐρυσθεὺς, τοῦ Κοπρῆος. Ὀμηρος (Iliad. ἡ) ὡς Εὐρυσθέος ἀέθλων Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη ἡ. V.

ἡντυ'] Gl. Mss. β. γ. διέγειρεν.

ἡνγα πατρόθεν] παρὰ τὰ ἐν τῷ τ' τῆς Ἰλιάδος. ἡς τὴν Ἡραν (Iliad. τ', 103.)

ἡμερον ἄνδρα φώωσθε μογοστόκος Εἰλειθυια,"

ἡς. διὰ τοῦτό φησι πατρόθεν ἀνάγκα. V.

ἡα. Ἀνάγκα, πατρόθεν. f) Ὅτε Ἀλκμήνη τὸν λέκκυφόρει, τότε Φασι τὴν Ἡραν φθονοῦσαν Ἀλ- ἡ τὰς τοῦ Διὸς σποράς, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν Δία ἡτὸν παρασκευάσαι τὸν πρῶτον τεχθήσεσθαι μέλ- ἡριον ἔτεσθαι τοῦ ὕστερον τεχθησομένου. κατα- ἡ οὖν τοῦ Διὸς, Ἡραν ἐν τάχει ποιῆσαι τὸν Εὐρυ- ἡθηναί. λέγει οὖν τὴν τοῦ Διὸς πρὸς Ἡραν κα- ἡ ἀνάγκην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ὑπὸ Ἡρας μανείας, ἡ Ἀπόλλωνα καὶ χρώμενος αὐτῷ περὶ τῆς νόσου, ἡκουσε

brte sic in cod. Gotting. Male vulg. ἡλκμήνη πρέσθεν.

ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, μὴ ἂν πεπαύσεσθαι τῆς νόσου, ὅρα
προσελθόντα τῷ Εὐρυσθεῖ ποιεῖν, ὅσα ἂν ἐκεῖνος κηλεύσει.

52. Χρυσόκερων ἔλαφον] ὅτι ἐπιμελῶς οἱ ποιῶσι
τὴν θηλείαν ἔλαφον, κέρατα ἔχουσαν, εἰσάγουσι
περὶ καὶ τὴν θηλάζουσαν τὸν Τηλέφον γράφουσι καὶ
ποιῶσι. τέτανται δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι (in fragm. (Fischer
352.) ap. Athen. IX. p. 396. Aelian. N. A. VII, 39.) ἡ
οἷά τε νεβρόν νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλαις
σης ὑπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. Ζηνόδοτος δὲ
ποίησε, διὰ τὸ ἰστορεῖσθαι τὰς θηλείας κέρατα μὴ
ἐροῦσσης εἰπῶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ πάντες κέρατα
ποιῶσιν. ὅτι δὲ συνέβαινε καὶ εἰκός ἐστίν, ἐνίας
ἐκεῖθεν δῆλον, ὅτι τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν ἐξ Αἰθιοπίας
Λιβύης πάντες σὺν ταῖς θηλείαις ὀδόντας ἔχουσιν,
Φασί, κατὰ καὶ Ἀμυντιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων
τῶν δὲ Ἰνδικῶν αἱ θηλείαι χωρὶς τῶν ὀδόντων εἰσὶν.

53. Ἄν ποτε Ταῦγέτη] αὕτη Ἀτλαντος θυγάτηρ
ἀφιέρωσε δὲ τὴν ἔλαφον τῇ Ἀρτέμιδι, λέγεται γὰρ
ἠνίκα Ἡρακλῆς παρέσχεν αὐτὴν Εὐρυσθεῖ, τότε
ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῆς γέγραμμένου Ταῦγέτη ἱερῶς
θήκεν. V.

Ἱστορία. Ταῦγέτη, ἡ Ἀτλαντος θυγάτηρ, ὑπὸ
ἐρασθεῖσα, μετεβλήθη εἰς ἔλαφον ὑπ' Ἀρτέμιδος, καὶ
τὸν γάμον ἐξέφυγεν, ὕστερον δὲ ὑπ' αὐτῆς πάλιν ἐπέστη
εἰς ἄνθρωπον. τούτων οὖν ἀμειβομένη τῇ Ἀρτέμιδι,
ἀνατιθήσιν αὐτῇ χρυσῶ κεκοσμημένην τὰ κέρατα, ἐν οἷα
γραφεῖ Ταῦγέτη ταύτην ἀφιεροῖ Ἀρτέμιδι· ἣν ἀγαγὼν
Εὐρυσθεὺς Ἡρακλῆς ἐπετίχθη· ὅθεν διώκων αὐτὴν
ὑπερβορέων ἀφῆκτο, ἀφ' οὗ τὴν ἐλαίαν εἰς Ὀλυμπεύς
ἤγαγε. τὸ δὲ ἀντιθεῖσα, ἡγουν ἀνατιθεῖσα κατὰ συγῆ
ἡγουν ἀνθ' ἐαυτῆς θεῖσα. R.

54. Ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσία] Ὀρθωσία ἢ Ἀρταμῖς
τὸ Ὀρθώσιον, ὅπερ ἐστὶν ὄρος Ἀρκαδίας. ἐστὶ γὰρ
Ἀρκαδίας Ὀρθιον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς Ὀρθία καὶ Ὀρ
καλεῖται. ἦτοι, τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας καὶ εἰς σπη
ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγούση. V.

Ὀρθωσία, τῇ ἐν Ὀρθωσίᾳ ὄρει Ἀρκαδίας τιμωμένη
 ἰμίδι, ἡγουν τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας, ἐν τῷ τοκετῷ.
 ὡς γὰρ λοχείας. Ὀρθωσία ἢ Ἀρτεμις παρὰ τὸ Ὀρθαί-
 ῶπερ ἐστὶν ὄρος Ἀρκαδικόν. ἔστι δὲ καὶ Ὀρθιον ὄρος
 ἠδίας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς Ὀρθωσία καλεῖται, ἡγουν
 οὓσα τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν
 α. R.

Ἰ Τὰν μεθέπων] ταύτην ἐπιδιώκων τὴν ἔλαφον,
 κτο καὶ τοὺς Ὑπερβορέους ψυχροτάτους τόπους, καὶ
 κυθίαν. ἔνθα στάς, ἐξεπλάγη τὰ δένδρα τῆς ἐλαίας,
 ὑτὸν ἐπιθυμία ἔλαβε φυτεῦσαι ἀπ' αὐτῶν περὶ τοὺς
 παδίου τόπους τοῦ ἵππικου. V.

αὐτὴν διώκων, εἶδε καὶ ἐκείνην τὴν γῆν, τὴν τὰς
 ἔχουσαν, ὀπισθεν τῶν πνοῶν τοῦ βορέου τοῦ ψυχροῦ,
 κατὰ τὰ Ὑπερβόρεια μέρη, ὅπου σταθεῖς ἐθαύμαζε
 ἄρα, ὡν γλυκὺς ἴμερος καὶ ἔρωσ ἔλαβεν αὐτὸν, ὥστε
 αἰ ἀπ' αὐτῶν, δηλονότι, περὶ τὸ τέρμα τοῦ δρόμου
 πων, τὸ δωδεκάγναμpton, ἡγουν ὃ δωδεκάκις οἱ ἀγω-
 νοὶ τεθρίπποις περιήρχοντο, ἢ δωδεκάγναμpton, τὸ
 μπτουὺς ἔχον, ἐπειδὴ καὶ ἰβ' δρόμους ἐπολεῖ τὸ τέ-
 ρμα τῶν ἵππων, τὸ δὲ πωλικόν, ἢ. R.

Καὶ νῦν (sic Sch. vet. praefixum) ἐς ταύταν
 ν] τὴν τοῦ νικηφόρου πανηγυρίαν καὶ εὐωχίαν. εἰώ-
 ρ εὐωχεῖσθαι. τὴν εὐωχίαν γὰρ ἑορτὴν εἶπε. Φη-
 ἔρχεσθαι εἰς τὴν τοῦ Θήρωνος ἐστὶαν τὸν τε Ἡρα-
 κλῆος τοὺς Διοσκούρους, ἐπεὶ ἐξένιζεν αὐτοὺς ὁ Θήρων. V.
 ἡ δὲ εἰς ταύτην τὴν ἑορτὴν, ἡγουν εἰς τὰ Θεοξένια,
 ἔρχεται ὁ Ἡρακλῆς σὺν τοῖς δυσὶ παισὶ τῆς Λήδας
 υζάνου, ἡγουν τῆς πολυτελεῖ ζώνῃ ποτὲ χρωμένης,
 ἧς πλουσίας. κατὰ λέγεται καὶ βαθυὺς πλοῦτος ὁ
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης, τουτέστι τῆς δα-
 R.

Ἀντιθέοισι νίσσεται] καὶ νῦν ἔξει ἐπὶ τῇ παρ-
 νηγύρει τοῦ Θήρωνος ὁ Ἡρακλῆς ἅμα τοῖς ἰσοθέοις
 κς παισὶ Διοσκούροις· τούτοις γὰρ ἐπέτρεψε διατιθέ-

ναι τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς, κῦτὸς λοιπὸν εἰς θεοὺς ἀναχωρῶν. V.

Τοῖς ἀντιθεοῖς, ἤγουν τοῖς ἰσοθεοῖς, τούτεστι τοῖς Διοσκούροις. τούτοις γὰρ ἐπέτραπεν, ἤγουν, ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τούτων ἔδωκεν, εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸς ἀπερχόμενος ἐνέμειν, ἤγουν διοικεῖν, τὸν θαυμαστὸν ἀγῶνα, περὶ τῆς ἀρετῆς, ἤγουν τῆς δυνάμεως, τῆς ἐμπειρίας τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῆς διφρηλασίας, ἤγουν τῆς σπουδαίας κινήσεως τῶν δίφρων, τῆς ῥιμφαρμάτου, τούτεστι, δι' ἧς ἡ ταχυτῆς τῶν ἄρμάτων δεικνύται. R.

64. Ἰῶν] Gl. Ms. γ. πορευόμενος.

66. Ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς] καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν ἀρετῆς διοικεῖν αὐτοῖς ἐπέτρεψε, τοῖς Τυνδαρίδαις. τὸ ῥιμφαρμάτου, τῆς ταχέα καὶ ὀξέα ἄρματα ἐχούσης. V.

67. Ἐμὲ δ' ὦν πα] ἀμφότεροι οἱ σύνδεσμοι παρακληρωματικοί, καὶ ἐν τῷ, Θήρωνι τε ἐλθεῖν, ὁ τε. V.

68. Ἐμμενίδαις] Ἐμμενίδαι, Φατρία Θήρωνος ἐν Σικελίᾳ. λέγει δὲ τοῖς Ἀκραγαντίνοις. Τηλεμάχου, καταλασσαντος τὸν τῶν Ἀκραγαντίνων τύραννον Φάλαριν, παῖς γίνεταί Ἐμμενίδης, οὗ Αἰνησίδαμος, οὗ Θήρων καὶ Ξενοκράτης. Θήρωνος δὲ, Θρασυδαῖος, Ξενοκράτους δὲ, Θρασυβουλος. V.

Ἐμμενίδαι, Φατρία Θήρωνος ἐν Σικελίᾳ. Τηλεμάχος γὰρ τις καταλύσας τὴν Φαλάριδος τυραννίδα ἐν Ἀκραγαντι, τὴν βασιλείαν ἐκτήσατο, οὗ παῖς γίνεταί Αἰνησίδαμος, ὁ Θήρωνος πατήρ. R. Ἐμὲ δ' οὖν ἡ ψυχὴ διεγείρει εἰπεῖν, δόξαν ἐλθεῖν τοῖς Ἐμμενίδαις, ἤγουν τῇ Φατρίᾳ Θήρωνος, τούτεστι τοῖς Ἀκραγαντίνοις καὶ τῷ Θήρωνι, καὶ Τυνδαρίδῶν, ἤγουν, τῶν Διοσκούρων τῶν εὐίππων, τούτεστι τῶν ἐπὶ καλῶν ἵππων ὄχουμένων, διδόντων αὐτὴν δῆλον, διότι αὐτοὺς ἐπέρχονται, ἤγουν δεξιοῦνται, διὰ τραπεζῶν ξενοδοχικῶν πάνυ πλειόνων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τοῦ, τραπεζῶν, ὅς οἱ ἄλλοι οὐ ποιοῦσιν ἀνθρώποι. ἢ οὐκ ἐπὶ διότι αὐτοὺς δεξιοῦνται διὰ πλείστων τραπεζῶν πρὸς ἀδράκων ξενοδοχικῶν· κατὰ εὐσεβῆ προαίρεσιν φυλάσσοντες, ἢ τηροῦντες, τιμῶντες τὰς ἐορτὰς τῶν θεῶν. R.

71. "Οτι πλείσταισι] πάνυ πλείοσι τῶν ἄλλων ἀν-
 ὄπων· ὅτι ἐπ' αὐτούς τοὺς Διοσκυρούς οἱ πρόγονοι τοῦ
 Ἡρώου, καὶ αὐτὸς ὁ Θήρων, οἴχονται καὶ πορεύονται ἐν
 εἰστικῆς ἀνθρώπων ξενίαις τραπέζαις, τουτέστιν, ὡς οὐδέ-
 ἑ ἀνθρώπων, θυσίαις καὶ πανηγύρεσιν αὐτοὺς τιμῶσι, φυ-
 τίσουντες καὶ τηροῦντες τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τῶν
 πατρῶν ἐν εὐσεβεῖ γνώμῃ, τουτέστιν εὐσεβεῖς ὄντες, καὶ
 τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἀσχολούμενοι. R.

72. Ξενίαις] Gl. Ms. α. Φιλοφροσύναις. Αὐτούς· Gl.
 γ. τοὺς ἀγωνιστάς. (male.)

Ξενίαις ἐποίχονται] ἡ γενομένη θυσία τοῖς Διο-
 σκούροις ξενισμὸς λέγεται. ταῖς γινομέναις θυσίαις τοῖς
 Διοσκούροις ὑπ' αὐτῶν, ὡς εὐσεβῶν ὄντων. ἀγαθῆ οὖν
 καὶ συνειδήσει οἱ Ἑμμενίδαι τὰς θυσίας αἰεὶ πλη-
 ρυν. V.

73. Εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ] εἰ δὲ τὸ ὕδωρ μὲν
 λοιπῶν στοιχείων προτετίμηται, καὶ τοῦ πλούτου ὁ χρυ-
 σός τε καὶ τῶν ἀγῶνων ὁ Ὀλυμπιακός, δῆλόν ἐστιν, ὅτι πρὸς
 ἄλλοις τῆς ἀρετῆς ὁ Θήρων παρεγένετο νικήσας, καὶ αὐταῖς
 τῶν πατρῶν τιμὰς Ἡρακλείαις στηλαῖς προσπέλασεν. —
 ὡς. Καθολικῶς πάντων εἰπεῖν. ὥσπερ οὖν, Φησὶ, τὸ
 ἀριστεύει πάντων, οὕτω καὶ Θήρων ἀριστεύει τῶν ἀν-
 ὄπων. "Ἄλλως. εἰ δὲ τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων δια-
 τίθηται, καὶ ὁ χρυσὸς τοῦ πλούτου, νῦν γε ὁ Θήρων πρὸς
 ἄλλοις τῆς ἀρετῆς ὁ Ὀλυμπιακός, ἀπτεται ταῖς οἰκο-
 νομικαῖς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, καὶ τὸ πόρσω ἐστὶ
 τοῖς σοφοῖς ἄβρατον καὶ ἀσόφοις. οὐδαμῶς οὖν αὐτὸ τὸ
 ὕδωρ δεικνύει, καὶ μεῖζον ζητήσω τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος.
 Ἐσχρατιὰν δὲ ἀρεταῖσιν, εἰς ἄκρον ἤκει ἀρετῆς, τοῦ
 Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος στέφανον τετυχηκῶς. V.

74. Εἰ δὲ ἀριστον μὲν ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων δηλονότι
 τοῦ ὕδατος, τῶν κτημάτων δὲ ὁ χρυσὸς ἐστὶν αἰδοιέστατον,
 ὡς δηλονότι, ἡγοῦν τιμιώτατον (τὸ γὰρ πλεῖστα αἰδοῦς
 ἡγοῦν τιμιώτατον πάντων) νῦν γε ὁ Θήρων πρὸς τὴν ἐσχα-
 τὴν ἡγοῦν τὸ ἀκρότατον καταλαμβάνων, ἀπτεται ταῖς
 οἰκοθῆν

οἰκοθεν ἀρεταῖς, τουτέστι ταῖς γνησίαις, ταῖς οἰκείαις τῷ γένει αὐτοῦ. Ἄλλως. Οἰκοθεν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἀπὸ τύχης πατέρων, ὡς ἕτεροι. R.

79. Οἰκοθεν] διὰ τῶν οἰκείων ἀρετῶν. V.

Ἡρακλέος στηλᾶν] ὁ Ἡρακλῆς ἠνίκα ἐπὶ τὰς Γηρυόου βοῦς εἰς τὴν Ἐρύθειαν λεγομένην νῆσον πρὸς τὴν Ὠκεανῷ παρεγένετο, πᾶσαν διεξελθὼν τὴν πλεομένην θαλάσσαν, ἐβούλετο προσωτέρω χωρεῖν. εἶτα χάος εὐρῶν καὶ ζόφον, ἔστησε στήλας, δι' ὧν ἐμήνυσε τὸ τέλος τῆς θαλάσσης, ὡς μὴ εἶναι περαιτέρω πλωτόν. πρὸς τοῦτο οὖν ἡ διάνοια ἀποδίδοται, ὅτι, ὁ νικήσας Ὀλύμπια μὴ ζητείτω πλέον. ἔχει γὰρ τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας, ὥστε τὸ τέλος τῆς θαλάσσης αἱ Ἡρακλέος στηλαὶ ἐν τόπῳ Γαδείρων. V.

Τῶν στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειὴ ἐνίκησε τὰ Ὀλύμπια, τὸν κράτιστον ἀγῶνα τῶν ἄλλων. τὸ πρόσω δέ, τουτέστι τὸ πρόβρω, ἀντὶ τοῦ, περαιτέρω, ἀβατόν ἐστι καὶ ὑπὸ τῶν σοφῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἀσόφων. οὐ μὴ διώξω, ἤγουν, οὐ ζητήσω, τουτέστιν, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, οὐκ ἂν ἐδίωξα. κεινός, ἤγουν μάταιος, ἂν εἴην, εἰ ἐζήτησα τοῦτο ὀηλονότι. Ἄβατον τὸ μὴ πρέπον πατηθῆναι, καὶ οὐ διήλθε τις, καὶ ὁ οὐ δύναται τις διελθεῖν, ἤγουν τὸ ἀδιεξίτητον ἐνταῦθα κατὰ τὸ γ' λέγεται σημαινόμενον. R.

Ἡρακλέος στηλᾶν] ἄς ἐν Γαδείροις ἔστησεν, ἐπὶ πρὸς ζήτησιν τῶν Γηρυόου βοῶν ἀφῖκτο. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι ἐπέκεινα τούτων ἐλθεῖν, ἡ παροιμία δηλοῖ. Παροιμία τὴν πέρα Γαδείρων, οὐ περατά. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι, ὥσπερ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα τί, οὕτως καὶ Θήρων εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ θάνατος ἰών, οὐκ ἂν ἐχοπρόβρωτέρω ἐλθεῖν. πάντες γὰρ καὶ σοφοὶ καὶ ἀσοφοὶ μὲ εἶναι ταύτης ἐτι μείζω εὐδαιμονίαν εἵποισεν, ὥστε καὶ αὐτὸς; εἰ πλέον τι ζητοῖην πρὸς τὸν αὐτοῦ ἔπαινον, μάταια ἂν εἴην. Item R.

Τὸ πρόσω] τὸ ἐπέκεινα τῶν στηλῶν. τὸ γὰρ περαιτέρω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν χωρεῖν οὔτε σοφός οὔτε ἀσοφός.

Φὸς ζητήσκειν ἄν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἐγὼ τὸ τοιοῦτο διώξω.
 ἵν γὰρ ἄν κενὸς τις καὶ ἀπαίδευτος. V. Τὸ πόρσω' Gl.
 β. γ. ἀγνωστόν.

[80. Σοφοῖς] Gl. Ms. α. Φρονίμοις.

[81. Διώξω] Gl. Ms. γ. ἐρευνήσω. Κεινὸς] Gl. Ms. γ.
 ὁλός. (Sic exhibent Ox.)

Κεῖνος] ὁ τῶν δυνατῶν ἐφιέμενος, καὶ μὴ ἀδυνάτων
 ἴν. ἔνιοι δὲ ἀναγινώσκουσι, κεινὸς εἶην, ἵν' ἦ· ἐὰν διώξω
 ἀδύνατα, κεινὸς εἶην, οἷον ἄφρων, ὡς ἀδυνάτων ἐφιέ-
 μενος. V. Ἄλλως. Περὶ τοῦ κεῖνος εἶην. Ἐπιστήσας τις
 ἰσχυρῶς, καὶ εὐρῶν, ὅτι τὰ εὐκτικὰ τῶν ῥημάτων, ὅτε μὲν
 εὐκτικῶς εἶσι, καὶ εὐχὴν περιέχουσιν, ἄνευ συνδέσμου
 ὅς προφέρονται, τοῦ ἄν δηλαδὴ, ἢ τοῦ εἰ, ἢ ἐτέρου ὑπο-
 κτινοῦ μορίου, ὀπηνίκα δὲ ἀντὶ ὑποτακτικῶν λαμβάνονται,
 κεινόμενα μόρια συμπεροφερόμενα ἔχουσι, τὸ κεινὸς ὡσπερ
 ἐξοφούμενος, κεῖνος ἔγραψεν, ἵν' οὕτως εὐκτικῶς τὸ εἶην
 ἐξοφῆται, καὶ ἀναχθῆται τὸ νόημα πρὸς τὸν Θήρωνα, εὐχο-
 ῦμαι δηλαδὴ τοῦ ποιητοῦ τὸ γενέσθαι κατὰ Θήρωνα, καὶ
 ὑπέρτι. καλῶς μὲν οὖν ὁ ἀνὴρ ἐπεστάτησεν, ὡς ἐπι-
 κριτὸς ἄριστος τῆς γραμματικῆς τέχνης. Τοῦτο δὲ μόνον
 ἵσχυρῶς, ὅτι ἡ γραμματικὴ ἐπὶ μόνῃ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τὸ
 εὐκτικὸν ἔχει, καὶ δι' αὐτὴν συνεστάθη. πρὸς γὰρ τὰς ἄλ-
 λους, τὴν Δωριίδα Φημί, καὶ Αἰολίδα, καὶ Ἀττικὴν, καὶ
 Ἰωνίδα, ἴσχυρῶς ἄσυντελεῶς. διὰ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῆς κοινῆς
 ἴσχυρῶς ἀπαιτούμεθα, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, μόνον ἰδιώματα
 ἴσχυρῶς, τότε ἰδιώματα Δωριέων καὶ τότε Ἀττικῶν. Ἰστέον οὖν,
 ὅτι τὸ, κεινὸς εἶην, Δωρικῶς κείμενον παρὰ τῷ Πινδάρῳ
 ἴσχυρῶς, ὅς τὰ πλείω Δωριστῶν γράφει. οἱ δὲ Δωριεῖς ὀλιγο-
 κλειεῖς καὶ συλληπτικοὶ, ὡς δῆλον ἀπὸ τοῦ χρῆ καὶ χρῆν,
 ὅτι τὸ μὲν χρῆ ἀντὶ τοῦ χρεῶν ἐστὶ συνετέλεσεν· διὸ καὶ τοῦ
 εὐκτικῶν τὸν τόνον ἔχει· τὸ δὲ χρῆν, ἀπὸ τοῦ, χρεῶν ἦν· διὸ
 τὸ εὐκτικῶν περισπᾶται. εἶπες οὖν καὶ τὸ εἶην ἄν συλληπτικῶς καὶ
 Δωρικῶς, ὡς τῆς συλλαβῆς τῆς, ἦν, ἐπελθούσης τῆ, ἄν,
 ἐπελθούσης κατ' ἑαυτῆς, καὶ τοῦ συνδέσμου, παρὰ τῷ
 εὐκτικῶν. V.

CARMEN IV.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ τετάρτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ τετάρτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντίστροφος κώλων ἐστὶν
Τὸ α' προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀνακλῶμενον
υυ-υ-υυ-- . Τὸ β' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον
υυ-υυ- . Τὸ γ' ἰσχυφαλλικὸν, ὅπερ ἐστὶ τροχαϊκὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον· -υ-υ-υ . Τὸ δ' Ἴωνικὸν τρίμετρον βρα-
χυκατάληκτον, τῆς πρώτης μακρᾶς ἀναλυομένης· υυ - υυ
--υυ-- . Τὸ ε' Ἴωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐπίμικτον
πρὸς τροχαϊκὴν συζυγίαν· --υυ-υ-- . Τὸ ζ' Ἴωνικὸν
τρίμετρον βραχυκατάληκτον· --υυ--υυ-- . Τὸ ζ' λο-
γοιδικὸν, ἐξ ἀναπαιστων, καὶ ἰάμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ δὲ
λογοιδικὸν εὐρηται καὶ ἐν δακτύλοις, ἡγοῦν ῥυθμὸς ἐν λογο-
γράφοις οἰκείως καὶ αἰδοῖς συγκείμενος· ὁ δάκτυλος αἰδοῦ,
ὁ τροχαῖος λογογράφου. ὅτε γοῦν εἰσὶ δάκτυλοι καὶ ὁ ὑστε-
ρος τροχαῖος, τότε λογοιδικὸν λέγεται. ὡς περ καὶ ἐνταῦθα
οἱ ἀνάπαιστοι αἰδοῦ, ὁ ἰάμβος, λογογράφου, εἰ δὲ σπονδεῖοι
εἰσὶ, μὴ ξενίσῃ. οἱ γὰρ σπονδεῖοι σύμπτυκτοι ἀνάπαιστοι λέ-
γονται, ὡς καὶ τὰ εἰς σωτήρα χριστὸν τὸν ὠραιοφυλιώτην,
ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ἀνω τῶν ἐξωθεν πυλῶν, ὅπου ἐζωγράφη-
ται Ἰουστινιανὸς καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος· **) -----υ-- .
Τὸ η' Φρενράτειον, λειπούσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἡγαν
ἐξ ἐπιτρίτων· -υ-υ-- . Τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές·
υ-υ-- . Τὸ ι' ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον.
ἐπιωνικὸν δὲ λέγεται καὶ σὺν Ἴωνικόν, ὅτι ἰαμβικὴν πρώτην
συζυγίαν ἔχει, ἀνοικεῖαν τοῖς Ἴωνικοῖς, καὶ πάλιν ὑστερον
ἰάμβον· --υ--υ--υ-- . Τὸ ια', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκα-
τάληκτον, διαλυθέντων τῶν ποδῶν· υυ-υυ--υ-- . Τὸ ιβ',
Ἴωνικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον· υυ--υ-υ-- . Τὸ ιγ',
Ἴωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· --υυ-- . Τὸ ιδ', Ἴω-
νικὸν δίμετρον καταληκτικόν, πρὸς τροχαϊκὴν (συζυγίαν)
ἐπίμικτον· υ-υυ-υ- . Τὸ ιε', ἰαμβικὸν πενθημιμερές· υ-υ-- .

Περὶ

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπωδὸς κώλων ιβ'. Τὸ α', Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκ-
 κηκτον [κειμένης ἔμπροσθεν συλλαβῆς] μεμιγμένον τοῖς
 κώλοις -- υυ-υ-υ. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον κατα-
 κηκτον. ἔχει δὲ κατακλειῖδα οἰκείαν ἰαμβικὴν -υυ-υ--.
 γ', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον υ-υ-υ-υ-. Τὸ δ'
 κροδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ---υ-υυ---. Τὸ ε'
 κρον ὑπερκατάληκτον ἐπὶ χοριάμβῳ, ἀπὸ τροχαίου ἀνα-
 κηκτου υυυ-υ--υ--. Τὸ ς', ἰαμβικὸν δίμετρον βρα-
 χυκατάληκτον υ-υυυ-. Τὸ ζ', δακτυλικὸν τρίμετρον
 κληκτικὸν -υυ-υυ-υ. Τὸ η', περιοδικὸν οἶον ἰαμβος
 κηκτος καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐκ τέλους ἀρχόμενος --υ--υ-υ.
 θ', περιοδικὸν τροχαϊκὸν, ἀπὸ ἰαμβου, καταληκτικὸν
 κη-υ-. Τὸ ι, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
 -υυυ-. Τὸ ια, τροχαϊκὸν, ἐπίτριτον, τοῦ πρώτου πο-
 λυμετρού, ἔτι δὲ καὶ τοῦ δευτέρου υυ-υυυ-υ--.
 ιβ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον υ-υ-υ-.

[F. id quod est in Bandur. Imp. Orient. P. III. p. 180. N. 519.]

αὐμίδι Καμαριναίῳ] Γέγραπται ἡ ᾠδὴ Ψαύμιδι Κα-
 μαριναίῳ, νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα
 ἐπὶ τῷ παίδι Ἄκρωνος. Καμαρίνα δὲ πόλις Σικελίας. V.

[Ἐλατῆρ] Gl. Ms. γ. Διώκτα.

[Ἐλατῆρ ὑπέρτατε βροντᾶς] ἐπειδὴ ὁ ἀγὼν Ὀλυμ-
 πικός, τοῦτον δὲ ὁ Ψαῦμις ἐνίκησεν, εἰκότως ἐξ αὐτοῦ τοῦ
 ποιεῖται τὸ προοίμιον τοῦ ἐπινικίου. Οἱ νεώτεροι δὲ ἄρ-
 ναν τὴν βροντὴν τῷ Διὶ εἶναι διδάσκει, καὶ λέγουσιν, ὡς ἠντι-
 κλεῦ. ἡ δὲ ἀκολουθία ὡς Ζεῦ (καθ' ὑπερβατόν), ὅστις
 καὶ Αἴτναν κατέχεις τὴν οὔσαν Ἴπον καὶ πίεσμα καὶ βάρος
 Κυφῶνος. Αἴτνη, ὄρος Σικελίας. οἰκειότατα δὲ Σικε-
 λίας γὰρ ὁ νικηφόρος, ὅτι καὶ ἡ Καμαρίνα πόλις Σικελίας
 ἢ Κατάνη ὕστερον, Αἴτνη ἐκλήθη. V.

Ἐπειδὴ ἡ τοῦ Ψαύμιδος νίκη ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐγένετο, τὰ δὲ
 ἔμπροσθεν τῷ Διὶ ἀνάκειται, εἰκότως τοῦτο ἐπιβοᾶται. εἰπὼν
 δὲ,

δὲ, ἐλατῆρ ὑπέρτατε βροντᾶς, καὶ πολλὰ διὰ μέσου τιθεῖς, πάλιν ἐπαναλαμβάνει τὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ φησιν· ἀλλ' ὡς Κρόνου παῖ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἐλατῆρ τῆς βροντῆς, διοικητὴν αὐτὸν τῶν οὐρανίων πάντων φησιν. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἵππων χρῆται τῷ λόγῳ· ἴσως δὲ οὐχ ἄρμα τοῦ Διὸς βούλεται τὴν βροντὴν ὑποτιθέναι, ἀλλὰ μεταφορικῶς τίθει τὰ ὀνόματα, ἵν' ἧ ὁ λόγος οὕτως· ὦ Ζεῦ ὑψηλότατε, ἐλατῆρ τῆς βροντῆς τῆς ἀκαμαντόποδος, ἀντὶ τοῦ, ὃς κινεῖς τὴν βροντὴν τῆς ἐπιπλεῖστον διῖκνουμένην χωρὶς ἀτουίας. R.

Βροντᾶς] τὴν βροντὴν ὁ Πίνδαρος ὡς ἵππον ὑφίσταται τοῦ Διός. διὸ καὶ ἀκαμαντόποδα αὐτὴν εἶπεν· ἦτοι δὲ, ὑπέρτατε Ζεῦ, εἶπεν, ἧ ὑπέρτατε ἐλατῆρ τῆς βροντῆς· ἀκαμαντόποδος δὲ, τῆς στερεᾶς καὶ μὴ καμούσης τοὺς πόδας. V.

2. Ἀκαμαντόποδος] GI. Ms. γ. τῆς ἰσχυρόποδος. ἀκόπου χωρὶς.

3. Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὦραι] τὸ ἐξῆς· Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὦραι ἐλισσόμεναί με ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων, ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. ἵν' ἧ· αἱ γὰρ σαὶ ὦραι τῶν ἐνιαυτῶν ἔπεμψαν. Ὅμηρος (Iliad. β, 551) περιτελλομένων ἐνιαυτῶν. μάρτυρα δὲ ἀντὶ τοῦ ὕμνητῆν. διὰ γὰρ ποιημάτων καὶ ὕμνων ἐκδηλότεροι οἱ νικῶντες καὶ αἰδῖος ἢ μάρτυρα· τὸ δὲ, ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς, τῇ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ κέχρηται, ἵν' ἧ· μετὰ ποικιλοφορμιγγῶν ἀδῶν ἔπεμψαν με αἱ τεαὶ ὦραι. ποικιλοφόρμιγγα δὲ εἶπεν, ἐπειὴ σὺν μουσικοῖς ὄργανοις, αὐλῶ τε καὶ κιθάρα, ἦδον. τῇ δὲ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ καὶ Ὅμηρος κέχρηται (Iliad. Σ, 492) Δαίδων ὑπὸ λαμπομενάων. ἀντὶ τοῦ μετὰ δαίδων. Ἄλλως. Διὸς ὦρας τὰς Ὀλυμπιάδας λέγει. περισσὸς δὲ ὁ γὰρ σύνδεσμός ἐστι, ὅτι αἰτία ἐστὶ τοῦ ποικίλλειν τὴν Φόρμιγγα. V.

Τεαὶ γὰρ ὦραι] διὰ μέσου ταῦτα τίθει κατασκευαστικὰ τῆς ἐπενεχθησομένης ἀξιώσεως· ἃ ἐπεὶ εἶδεν ἐπιπολεῖ παραταθέντα, ἐπαναλαμβάνει τὸν πρὸς τὸν Δία λόγον, εἴτε ἀποδίδωσι τὴν ἀξίωσιν. αἱ σαὶ γὰρ ὦραι, ἦγουν αἱ περίοδοι τῶν Ὀλυμπιάδων, αἶ σοι ἀνατεθειμένοι, ἐλισσόμεναί, ἦγουν ἐπανα-

κλιόμενοι, ἔπεμψάν με μετ' ᾧδῆς ποικίλων μελῶν
 ος, μάρτυρα, ἤγουν ἀγγελέα, ὑμνητὴν ὑψηλοτάτων
 Φίλων γὰρ εὖ πρασσόντων, ἀντὶ τοῦ, εὐτυχησάν-
 ησάντων, ἔσαναν, ἀντὶ τοῦ, ἐτέρφθησαν, πρὸς τὴν
 τὴν γλυκεῖαν οἱ ἀγαθοί. R.

τὸ, ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος, ἀντὶ τοῦ, μετὰ
 φόρμιγγος λέγοντες, καὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ λαμ-
 και καὶ πρὸς τὸ ἔπεμψαν συνάπτοντες, οὐ μοι δοκοῦσι
 αἰεγεῖν. πρὸς γὰρ τὸ, μάρτυρά, ἐστὶν ἡ συνάφεια,
 μάρτυρα ἀέθλων ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος αἰοιδᾶς, ἤγουν
 ἐμῆς ποιήσεως δῆλους τοὺς ἄθλους τοῖς ἐξῆς κατα-
 μαρτυροῦσι γὰρ οἱ ὕμνοι τοῖς ἐξῆς ἀνθρώποις τὰ
 γινόμενα. πρὸς οὖν τοῦτο καὶ τὸ, ὑπὸ ποικιλοφόρ-
 μίγγος συναπτε. R.

[Ἰνῶν δ' εὖ πρασσόντων] ξείνων, Φίλων. ἔσα-
 ναν, ἐχάρησαν, ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων. ἦτοι
 ἡ προσέσαναν τὴν ἀγγελίαν ἢ πρὸς τὴν ἀγγελίαν
 καὶ ἐχάρησαν. ἡ δὲ διάνοια πρὸς τὴν τῶν εὖ πρασ-
 σόντων ἀγγελίαν Φίλων ἐχάρησαν οἱ ἀγαθοί. ἡ οὕτω τὴν
 ἀγγελίαν πρασσόντων Φίλων ἀγγελίαν, γλυκεῖαν οὔσαν, ἰλα-
 σθησάντες Φίλοι προσδέχονται. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς ἑαυτόν.
 ἡ δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ νενικηκότος εὐπραγίᾳ, ὡς ἂν γνω-
 σθησάντες. ἔσαναν. ἐχάρησαν. ὁ δὲ νοῦς τῶν Φίλων
 κούτων, εὐθέως οἱ γνήσιοι καὶ ἀγαθοὶ ἑταῖροι ἤσθησαν
 τὴν γλυκεῖαν ἀγγελίαν μαθόντες. V.

Ἄλλ' ᾧ] Gl. Mss. β. γ. τὸ σχῆμα ἐπανάληψις.
 Ἄλλ' ᾧ Κρόνιε παῖ] ἄλλ' ᾧ Ζεῦ, παῖ τοῦ Κρόνου, δὲ
 ἐν Αἴτνῃ, τὸν πιεσμὸν, τὸν ἐπιπολὺ τοῦ ἀέρος ἐπὴρ-
 και ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενον, τοῦ Τυφῶνος
 κούτου, τοῦ ἐκατόν κεφαλας ἔχοντος, δέχου τοῦτον τὸν
 κούτον ἐπαινον, τὸν ἐπὶ τῷ Ὀλυμπιονίκῃ τελούμενον,
 ὡς ἂν χαρίτων τοῦ νενικηκότος δηλονότι, Φῶς ὄντα
 κούτον, τουτέστιν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον διαμένον, ἀρε-
 τῶν χάριτων τὴν δύναμιν. ἔνεκα γὰρ τῶν ἀρμάτων τοῦ
 κούτου ἦκει, ἐφ' ᾧ δηλονότι πολλὴ ἐδείχθη ἰσχύς· ὅστις,
 ἤγουν

ἤγουν ὁ Ψαῦμις, στεφάνω ἀπὸ ἐλαίας Πισάτιδος, ἢ
 Ὀλυμπιακῆς, στεφανοθεῖς, τουτέστι νικήσας τὸν ἀγῶνα
 Ὀλυμπίων, δόξαν σπεύδει ὄρσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι,
 Καμυρίνα, τῇ ἐαυτοῦ πατρίδι. Ὁ Τυφῶς ἐν Σικελίᾳ
 ραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός, ὑποκείμενος τῷ ὄρει, τῇ Αἴτνῃ,
 ἢ πῦρ ἔξω ῥεῖ. Φασὶ δὲ, ὡς ἐκεῖ κατῆμενος Ἡφαιστος
 μυδροκτυπεῖ. λέγει οὖν τὴν Αἴτνην τοῦ Τυφῶνος
 τουτέστι τιμωρίαν καὶ κόλασιν. ἴπω γὰρ καὶ ἴπτω, τὸ βλέπειν
 ἔξ οὗ καὶ ἴψ, εἶδος σνώληκος. R.

11. Ἴππον ἠνεμόεσσαν] ὁ μὲν Πίνδαρος τῷ Τυφῶ
 φησὶν ἐπικεῖσθαι τὴν Αἴτνην, ὁ δὲ Καλλίμαχος, τῷ Ἐν
 λάδῳ. ἔνιοι δὲ ἐν Πιθηκούσαις Φασὶ τὸν Τυφῶνα, ἄλλοι
 Φρυγίᾳ, οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ, οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς Ἡρόδοτος
 οἱ δὲ ἐν τῷ ὄρει τῷ κατὰ Βοιωτίαν. V.

12. Τυφῶνος] Gl. Ms. γ. ὄρους.

14. Δέκευ χαρίτων] ἀντὶ τοῦ, κεχαριτωμένου. ὁ δὲ
 σύνδεσμος, περισσός. ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς· ἀλλὰ Κρόνου
 δέξαι χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον, ἐπὶ τῇ Ὀλυμπιακῇ
 γεγραμμένον, ὅστις ἐπὶ τῆς τῶν νικησάντων ἀρετῆς χρη
 τατον Φάος. σβέννυται γὰρ τὰ καλὰ ἔργα, μὴ ἔχοντα
 τικὴν Φωνὴν μάρτυρα. τὸ δ' ἐξῆς· χαρίτων τ' εὐρυσθενέων
 ἕκατι. V.

15. Τὸ, κῶμον, πρὸς τὸ, Ὀλυμπιονίκαν, συναπ
 οὔτω· δέχου εὐμενῶς τὸν Ὀλυμπιονίκαν κῶμον, χρονί
 τον καὶ διηνεκὲς Φάος καὶ ἀπόδειξιν τῶν εὐρυσθενέων με
 μεγάλης ἰσχύος γινομένων ἀρετῶν τοῦ νικητοῦ, ἕκατι
 χάριν τῶν χαρίτων τῶν ἐκ ποιητικῆς, τουτέστι, τὴν ἐκ
 μίαν τοῦ Ψαύμιδος, ἥτις, ἐκ τοῦ ποιητικῶς λέγεσθαι καὶ
 τίθεσθαι, ἀπόδειξις εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔσται τῆς τῶν
 ποιηκῶν ἀρετῆς. R.

16. Χρονιώτατον] Gl. Ms. γ. πολυχρόνιον.

18. Ψαύμιδος γὰρ ἦκει] ἦκει γὰρ ἐπὶ τῶν ὄχ
 τοῦ Ψαύμιδος, τίς; ὁ ὕμνος, ἐλάττω στεφανοθεῖς, παρ
 νεται τῇ ἐαυτοῦ πατρίδι, Καμυρίνῃ, στεφανον καὶ δ
 φέρων. V.

[1] Gl. Ms. α. ἔρχεται. γ. ἔπαινος δηλονότι.

[2] Gl. Ms. γ. διεγείραι.

[3] Gl. Ms. γ. εὐφραντικός.

[4] εὐφρων εἶη] εὐμενής. μετὰ ταύτης οὖν τῆς αὐτῷ ταῖς λοιπαῖς εὐχαῖς εὐμενής ὁ θεός, ἐπειδὴ τούτου μοι δοκεῖ εἶναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λίαν πρό- τινος τὸ ἵπποτροφεῖν, καὶ ὅτι φιλόξενός ἐστι, πάν- τως εἰς τὸν μετὰ ταῦτα οὖν χρόνον θεός εὐφρων ἔστω. Ἄλλως. εὐχαῖς τοῦ νικηφόρου ὁ Ζεὺς, Φη- λῶν ἔτι ταῖς λοιπαῖς, ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς νι- κῆς. V.

[5] εἶθε εὐμενής εἶη ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐπεὶ ἐπαινῶ αὐτὸν, ἀντὶ τοῦ οἶδα, μάλα ἰσχυρῶς, τουτέστι, πρόθυμον πρὸς τροφὰς ἵππων, χαλ- κῶς ἀγῶν προσκείμενον, ξενοδοχίαις πανδόκοις, ἡγουν ἰσχυρομέναις, οὐδένα ἀποστρεφόμεναις, καὶ πρὸς ἀποσφιλῆ τῶν πόλεων ἀποβλέποντα, σὺν ἀδόλω- τῶν δὲ ψεύδους μολυνῶ τὸν λόγον, τουτέστιν, οὐκ ἀληθῆσαι τὴν ἀλήθειαν. ἡ πεῖρά ἐστιν ἡ φανεροῦσα ἀλήθεια, ἡ ἢ ἡς καὶ οὗτος δηλονότι δειχθήσεται, ἀλλὰ ἐκ τοῦ γέλωτος τῶν γυναικῶν τῶν ἐν τῇ Λήμνῳ τῶν τὸν Κλυμένου, τὸν Ἐργῖνον. ἐν ὅπλοις γὰρ ἀγῶν σιδηροῖς, νικῶν δρόμον, εἶπε τῇ Ἰψιπύλῃ, ἔφανον ἐρχόμενος· οὗτος ἐγὼ· ἐκεῖνος δηλονότι, ἔτε. R.

[6] ἵππων] Gl. Ms. γ. ἐν τῇ ἀθλήσει τῇ ἵππικῇ.

[7] Φιλόπολιν] εἰσὶ γὰρ τινες, οἱ ἐν ταῖς στάσεσι διά- λλοπόλιδες ὄντες. τὸν οὖν Ψαῦμιν Φιλόπολιν Φη- λῶν πρὸς τῷ καὶ ἡσυχον ὑπάρχειν. V.

[8] ψεύδει τέγξω] οὐκ εἰς ὑπερβολὴν τραπήσο- μενος, ἤτοι οὐ κρύψω τὸν λόγον τῷ ψεύδει. κρύ- ψω τὰ ληθῆ ὑπὸ τῶν ψευδῶν. ἢ οὕτως· οὐ ποιήσω ἀσθενέστερον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βρεχομένων. ἀσθενέστερα γίνεται. οὐ μιανῶ οὖν, Φησὶν, οὐδέ

οὐδὲ βρέξω τὸν λόγον μου ψεύδει, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστιν
περὶ τῶν ἐγκωμίων τῶν τοῦ Ψαύμιδος λέγων. V.

29. Λόγον] Gl. Ms. γ. ἔπαινον.

Διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος] πάρεστι
ῥᾶσαι τὸν Ψαῦμιν καὶ γνῶναι. Ἄλλως. ἡ πεῖρα, πείρα,
θρόπων ἔλεγχος ἀκριβής· καὶ ὁ τούτου πειραθεῖς, εἰδήσει
ὅτι οὕτως ἔχει. παράδειγμα δὲ τοῦ δεῖν τῇ πείρατι
ἐξετάζειν, τὸν Ἐργῖνον παρέλαβε, λέγων· Ἀπερ-
νοιο παῖδα· Ἐργῖνος γὰρ, ὁ Κλυμένου παῖς, ἀγωνί-
εν τῷ ἐπιταφίῳ ἀγῶνι Θόαντος μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν
γέλωτας κινούντων ἐπὶ τῷ παρ' ἡλικίαν ἀθλεῖν αὐτὸν
τῇ πείρα, τοῦ ἀγῶνος, ἔδειξε νικήσας, ὡς εἶχεν ἡ
ἐνίκησε δὲ τοὺς Βορεάδας. ἐλθόντων γὰρ εἰς τὴν
τῶν Ἀργοναυτῶν, δοκεῖ Ἰψιπύλη, ἡ τοῦ Θόαντος θυγάτηρ
θεῖναι τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ ὁ Ἐργῖνος ἠγωνίσασθαι
δὲ γελῶμενος ὑπὸ τῶν Λημνιάδων, ὅτι, πολλοὺς ἀν-
ἐσπούδασε διαγωνίσασθαι, ἐνίκησε, φύσει πολλοὺς
χων· ὅθεν δῆλον, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ψαῦμις, ἤδη καὶ
ἐνίκησε. V.

Ἐλεγχος] Gl. Ms. γ. οἱ οὗτος ἔστιν ἀληθής ἡ

32. Λαμνιάδων γυναικῶν] καὶ ὁ Καλλίμαχος (E
197). Ἐργῖνος Κλυμένου ἔξοχος ἐν σταδίῳ. ἥτις δὲ
τὸν Κλυμένου παῖδα ἀπέλυσε τῆς ἀτιμίας τῶν ἐν Λήμ-
ναικῶν. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἰψιπύλης ἀγῶνα ἐπιτα-
ἐπιτάφιον Θόαντι τῷ πατρὶ, Λημνίων βασιλεῖ, συμβ-
ἀπιόντας ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας τοὺς Ἀργοναυτῶν
γενέσθαι, καὶ προτραπέντας εἰς τὸν ἀγῶνα ἀγωνίσασθαι
ὧν οὖν αὐτῶν ὁ Ἐργῖνος, νεώτερος μὲν τῷ χρόνῳ,
λιος δὲ τὴν κόμην, ὡς μὴ ἰκανὸς ἀγωνίσασθαι διὰ τῆ
τῶν πολιῶν, ἐγελάτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν καὶ ἐπεκερ-
ὡς δὲ διὰ τῶν ἔργων ἐδείχθη ὑπερβυλλόμενος τοῦ
στάς· ἦσαν δὲ οἱ τοῦ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς·
σατο ἡ γενομένη χλεύη κατ' αὐτοῦ καὶ τούναντιον ἐ-
σθη. διὰ τοῦτο οὖν λέγει τὴν πείραν πεπαυκέναι τῆς
τῆς κατ' αὐτοῦ, τὰς Λημνιάδας γυναῖκας. V.

ἄρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον] αἱ χεῖρες δὲ καὶ τὸ
 ἤτορ, αἱ πράξεις καὶ ἡ προθυμία, ἐν ἴσῃ ἀκμῇ κα-
 τὰ τῆς φύσεως. Φύονται δὲ καὶ ἐν ἀνδράσι νέοις λευκαὶ τρίχες
 τῆς ἠλικίας, καὶ ἔξω τοῦ χρόνου τῆς ἡλικίας
 ἤτορ, ταῖς πολιαῖς δηλονότι. Ὑψιπύλεια, ἢ Ὑψι-
 Πηνελόπεια παρ' Ὀμήρῳ (Odys. α, 223) ἢ Πη-

ἴς δὲ καὶ ἦτορ ἴσον] τὸ τοιοῦτο καὶ παρὰ τοῖς
 λαοῖς εἶναι ἐν χρήσει. οἶον, σὺ καὶ ὁ σὸς πατήρ
 εἶ δὲ ὁμοίως τῷ, Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκό-
 λος, ἀπὸ κοινοῦ λεγόμενον, ἢ ἐντελῆ ποιῆσαι τὸν λόγον. ἐνταῦθα δὲ λέγεται
 ἀπὸ κοινοῦ, κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προβ-
 λήσαντος, ἀπαιτεῖ τὴν ἐαυτοῦ σχέσιν, καὶ ἐλ-
 λει, ἕως ἂν ᾗ μόνον. ἀποδομένης δὲ αὐτῆς, ἐν-
 τὸς γράφεται, ἔχων οὕτως· αἱ χεῖρες δὲ ἴσαι τῇ
 ἠλικίᾳ ταῖς χερσίν. ἐξ ἀνάγκης γὰρ ἡ ἰσότης ἐκατέ-
 ρωκατέρα αὐτὰ ταῦτα χωρεῖ, μὴ κειμένου ἑτέρου, ἐφ'
 ἵς ἀπόδοσις γένοιτο. Item R.

CARMEN V.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντίστρουφου
τοῦ πέμπτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους, ὅπως
ἐπωδὸν οὐκ ἔχει.

Τὸ εἶδος τῆς στροφῆς ἔχει περιόδους ἀπλᾶς ἐκυταί-
φωνούσας· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπωδὸς ἢ τρίτη. ἐκ κῶλων
ιδ'. Τὸ α' δακτυλικόν, τρίμετρον, ἀνατάληκτον, εἰς
δεῖον ἐκλαμβάνεις τὸν ὕστερον, εἰ δὲ τροχαῖον, κατα-
κλόν· ---υυ---. Τὸ β', Ἴωνικόν ἀπ' ἐλάσσονος, τῆς
ζυγίας τρίτον παίωνα ἐπιδεξαμένης, ὅπερ γίνεται ἐκ
Ἴωνικοῦ· υυ-υ---υυ. Τὸ γ', ἰθυφαλλικόν, παρὰ μίαν
λαβὴν· -υ-υ-. Τὸ δ' δακτυλικόν πενθημιμερές· -υυ-
Τὸ ε', ἰθυφαλλικόν· -υ-υ---. Τὸ ε', ἀναπαιστικόν
κεῖται δὲ ἐκ δύο ἀναπαιστων καὶ βακχείου, ὅπερ κα-
τὰ ἀναπαιστικά, ὡς κατακλείς· υυ-υυ-υ---υ-. Τὸ
ἰθυφαλλικόν· -υ-υ-υ. Τὸ η', Φερεκράτειον κατακλόν
ὁ ὕστερος βακχεῖος· ---υυ---. Τὸ θ', προσοδικόν
ἀπ' ἐλάσσονος καὶ χοριάμβου· υυ-υ---υ-. Τὸ ι', δακτυ-
λικόν δίμετρον ἀνατάληκτον· ---υυ. Τὸ ια', δακτυ-
λικόν πενθημιμερές· -υυ-υυ-. Τὸ ιβ', ἰθυφαλλικόν· -υ-υ-
Τὸ ιγ', ὅμοιον τῷ ἕκτῳ, ἀναπαιστικόν· υυ-υυ-υ---υ-.
Τὸ ιδ' ἰθυφαλλικόν· -υ-υ---. Τὸ ιε', δίμορον ἔπους· --
-υυ-υυ. Τὸ ις', ἰθυφαλλικόν· -υ-υ-υ. Τὸ ιζ', δι-
μορον ἔπους· -----υυ-υυ. Τὸ ιη', ἐγκωμιολογικόν, ἐκ
τάς τελευταίας συλλαβάς· τὸ γὰρ πλήρες, δακτυλικόν
θημιμερές, καὶ ἕτερον πενθημιμερές ἰαμβικόν, οὗ τὸ ἕνα
ἰαμβέλιος λέγεται· -υυ---υ---υ-. Τὸ ιθ', ἰθυφαλλ-
τροχαῖκόν, δίμετρον, βραχυκατάληκτον· -υ-υ-υ.

Τῷ αὐτῷ Ψάμμιδι] Γέγραπται ἡ αἰδὴ τῷ αὐτῷ
μιδι, τεθρίππῳ, καὶ ἀπήνη, καὶ κέλητι νενικηκότι, τὴν οἰ-

δευτέρην Ὀλυμπιάδα. αὕτη ἡ ᾠδὴ ἐν μὲν τοῖς ἐδα-
κῆν, ἐν δὲ τοῖς Διδύμου ὑπομνήμασιν ἐλέγετο Πιν-
V.

καπται ὁ ἐπινίκιος τῷ αὐτῷ Ψαύμιδι, νικήσαντι κέλη-
ρη, καὶ τετρώρω, τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν Ὀλυμ-
V. Ἐπει δὲ οὗτος ὁ Ψαῦμις ἐκ Σικελίας, ἐνταῦθα δὲ
καμαρίνα καὶ λίμνη, διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἔφορον τῆς
ἠψύμφην Καμαρίναν ποιεῖται τὸν λόγον, ἦντινα νύμ-
V. ἰδα Ὀκεανοῦ καλεῖ. διὰ τὸ πάντας ποταμοὺς καὶ
ἠψύμφην ἐνταῦθεν τὴν ἀρχὴν ἐσχηκένας. Τὸ δὲ, Ἄω-
V. εἰς τὸ ἀρετῶν, καὶ εἰς τὸ στεφάνων, καὶ εἰς τὸ ἀπή-
V. θε. ἔστι δὲ τὸ ἄωτον καὶ τὸ δῶρον ταῦτόν· ἄωτον δὲ,
V. πτόν. καρπὸς γὰρ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων,
V. ὅς τοῖς δεχομένοις αὐτὸν γλυκύς ἐστιν. R.

[ψηλῶν ἀρετῶν] ὁ νοῦς. λέγει πρὸς τὴν Καμα-
V. ρίνην Ὀκεανοῦ, ἢ ὁμώνυμος ἢ πόλις καὶ ἡ λίμνη. τὸν
V. ἄωτον στεφάνων καὶ ἀρετῶν εἶπεν, ἐπεὶ οἱ νικῶντες
V. ἀνεῖσθαι εὐκλεεῖς γίνονται. Ἀρίσταρχος δὲ ἀκούει
V. εἰς τὴν Καμαρίναν τὴν λίμνην, ἀφ' ἧς καὶ τὴν
V. ὀνομάσθαι. Ἀρτέμιον δὲ, πρὸς τὴν Ἀρέθουσαν τὸν
V. ἄωτον φησιν. αὕτη δὲ ἐν Συρακούσαις κρήνη. ἔχει
V. Ἀρέθουσα καὶ πᾶσα κρήνη τὰς πηγὰς ἀπὸ Ὀκεανοῦ.
V. ὅς δὲ ὡς Ἀρίσταρχος. Ἄλλως. Καμαρίνα ἢ πόλις
V. Ψαύμιδος καλεῖται καὶ λίμνη πλησίον αὐτῆς κειμένη. οἱ
V. φησιν, ὅτι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἐτέθη ἀπὸ τινος οὔσης
V. ἡ πόλις. οἱ δὲ ἐκ τινος Ὀκεανοῦ θυγατρὸς, Ἀμφοτέρης,
V. ἡ πόλις. (Theogon. 364)

ὅς γὰρ μυρία εἰσὶ κανίσφυροι Ὀκεανίδες (I. -νῖναι.)
V. ἡ θυγατέρα οὖν τοῦ Ὀκεανοῦ τὴν Καμαρίναν λέγει ᾧ
V. Ὀκεανοῦ θυγάτηρ, Καμαρίνα, δέχου τὸν γλυκὺν ἄωτον
V. ἄωτον ὕμνον, τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ, τῶν ὑψηλοτάτων ἀρε-
V. τῶν στεφάνων τῆς τε Αἴτνης καὶ τοῦ Ψαύμιδος· δέ-
V. τὸ τοιοῦτο δῶρον Φαιδρῷ προσώπω. V.

[στεφάνων ἄωτον] Gl. Ms. γ. ἔπαινον.

4. Ὠκεανοῦ θυγατρ] Ὠκεανοῦ θυγατέρα τὴν μαρίναν λέγει, τὴν λίμνην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις, ἡ Καμαρώνομάσθη, ἡ πατρίς τοῦ Ψαύμιδος. ᾧ θυγατρ τοῦ Ὠκεανοῦ, Καμαρίνα, δέχου σὺν καρδίᾳ γελανεῖ, ἤγουν εἰρηφαίδρα, τῶν ὑψηλῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων τῶν Ὀλυμπία, καὶ τοῦ ἐξ ἡμιόνων ἄρματος, τοῦ μὴ κάμναι τοὺς πόδας ἐν τοῖς δρόμοις, τὸν ἄωτον, ἤγουν τὸν ἐξέτον κόσμον, τουτέστι, τὸν ὕμνον τὸν γλυκὺν καὶ τὰς τοῦ Ψαύμιδος· τουτέστι, καὶ τὸ δῶρον, ὃ σοι δωρεῖται ὁ μίσις. ἄωτον δὲ λέγει τὸν ὕμνον, ὃν δῶρόν φησι τοῦ Ψαύμιδος πρὸς αὐτήν, ἐπεὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐστὶν αὐτὴ συναπολαύει τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπαίνου. R.

6. Ἀκαμαντόποδος] Gl. Ms. γ. ἰσχυρόποδος. χυδίφρου.

Ἀπήνης] ἀμάξης. ἀπήνη δὲ ἐστὶν ἄρμα ἐξ ἡμιζευχθέν. εἰδισμένον δὲ ἵπποις ἀγωνίζεσθαι, Ἀσάνορος (-δροσος G.) ἐπετήδευσε καὶ ἡμιόνους ἀγωνίζεσθαι. χρόνις οὐ μακρὸς, ἀλλὰ δεκαετῆς τοῦτο διέλυσε. διελύθη γὰρ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐννάτην (πῆ G. v. Pausan. V, II.) Ὀλυμπία ἀκαμαντόποδος δὲ, τῆς κατὰ τὸν δρόμον ἀνοπιάστου ἀπήνης.

7. Ψαύμιδος τε δῶρα] ὅστις Ψαῦμις, ᾧ νύμφη μαρίνα, τὴν σοὶ ὁμώνυμον πόλιν ἐπαίρων καὶ δοξάζων, εὐδαίμονα καὶ πολυάνθρωπον Καμαρίναν, τοὺς λεγομένους διδύμους βωμοὺς ἐν τῇ Ἡλίδι ἐξ ἐκόσμησε βουβυσταῖς ταῖς ἐορταῖς τῶν θεῶν ταῖς μεγίσταις. οἱ γὰρ νικῶντες ἔθνον ἐν τοῖς ἐξ βωμοῖς. V.

8. Ὅς τὰν σάν] ὅστις, ὁ Ψαῦμις, ἐν ταῖς μεγίσταις ἐορταῖς τῶν θεῶν, καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄθλων ἀμίλλαις, πεμπταμέροις, ἤγουν, τοῖς διὰ πέντε ἡμερῶν γενομένοις Ὀλυμπίοις, αὐξων καὶ δοξάζων τὴν σὴν λαοτρόφον Καμαρίναν πόλιν, ᾧ νύμφη, ἐν ἵπποις καὶ τετράρω, καὶ ἐν ἡμιόνους καὶ ἀπήνη, καὶ ἐν μοναμπυκία καὶ μονοχαλίῳ κέλερον γέραρε, ὑπὸ βουβυσταῖς, τοὺς διδύμους καὶ τοὺς διπλοὺς βωμοὺς τῶν δώδεκα θεῶν, οἷον Διὸς καὶ Ποσειδῶνος, Ἰουπυτοῦ καὶ Ἀθηναῖς, Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος, Χαρίτων καὶ Διονυσίου.

κιδος και Ἀλφειοῦ, Κρόνου και Ῥέας, ὧν δώδεκα μὲν
κατὰ Ἡρακλῆος, ὅτε τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐτίθει,
ἔεν. Ἐξ δὲ βωμοῦς, ἵνα ἐν ἐνὶ βωμῶ δύο θεοὶ τιμῶν-
τες οὗς ὁ νικῆσας ἐν Ὀλυμπίᾳ θυσίας προσῆγε μετὰ
τήν, ὥσπερ χάριν ἀποδίδους. τὸ δὲ μεγίσταις ἐορ-
ταῖς, ἢ τῇ μεγίστῃ ἐορτῇ τοῦ Διὸς, τῇ Ὀλυμπίᾳ,
τὴν οὐκ ἔστι γὰρ μεζῶν ταύτης οὐδεμία ἄλλη· ἢ δια-
κόσμεκα θεοὺς τοὺς ἐκεῖ ὄντας, ὡς εἶπομεν, τοῦτο λέ-
γει γὰρ τοῦ Διὸς πανηγυρις και ἐκείνων ἦν, ἐπειδὴ και
αὐτοῖς θυσία προσήγετο παρὰ τῶν νικῶντων. ἤρ-
θη ἡ πανηγυρις κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς, και ἐτε-
τέχερι και τῆς ἐκκιδεκάτης, ἐν ἣ τὰ ἄθλα ἐδίδδοτο.
ἐν σ' αὖ] ὅστις, ἤγουν ὁ Ψαῦμις, τὴν ἀπὸ σοῦ ὠνομα-
σπύλιον, τὴν Καμαρίναν, κατὰ μεταπλυσμὸν*) ἀντὶ τοῦ,
καμαρίνου, τὴν ἐπιτηδείαν εἰς τροφήν λαῶν, αὔξων, ἤγουν
μεγαλύνων, τοὺς ἐξ βωμοῦς, τοὺς ἐν τῇ Ἡλιδι, οὗς ὁ
θεὸς κατεσκεύασε τοὺς διδύμους (ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ
ἐν ἀφιερωμένος) ἐτίμησε κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν θεῶν,
κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ἐορτῶν, διὰ βουθυσιῶν μεγί-
ται δι' ἀμιλλῶν, ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀμιλληθεισῶν, ἀγῶ-
νι τοσαύτας γὰρ ἡμέρας ἐτελεῖτο ὁ Ὀλυμπιακὸς
ἵπποις, ἤγουν δι' ἵππων γενομένων αὐτῶ τῶν ἀμιλλ-
ουτέστι, δι' ἄρματος ἵππικοῦ, και δι' ἡμιόνων. ἤγουν,
ἄρματος ἡμιόνων, και διὰ μοναμπυκίας, τουτέστι, δι'
κλινοῦ, ἀντὶ τοῦ, και δι' ἐνὸς ἵππου, τοῦ λεγομένου

R. *) Cod Gott. κατὰ πλειονασμὸν, —

βωμοῦς ἐξ] Ἡρόδωρος φησι, τὸν Ἡρακλέα ἐν
καὶ ἰδρύσασθαι δώδεκα θεῶν ἀγάλματα, συμβώμους δὲ
ποιῆσαι ἐξ βωμοῦς κατασκευάσαντα. Ἄλλως Ὀλυμ-
πιομοὶ εἰσιν ἐξ δίδυμοι τοῖς δώδεκα θεοῖς ἀνιδρυμένοι,
ἀστυ βωμοῦ δύο θεοῖς καθωπιωμένου. πρῶτος Διὸς
θειδῶνος, δεύτερος Ἡρας και Ἀθηνᾶς, τρίτος Ἴρ-
ῆος, τέταρτος Χαρίτων και Διονύσου, πεμ-
πτερός και Ἀλφειοῦ, ἕκτος Κρόνου και Ῥέας, ὡς
Ἡρόδωρος. V.

14. Πενπταμέροις ἀμίλλαις] ἐπειδὴ ἐπὶ πέντε ἡμέραις ἦγετο αὐτὰ τὰ ἀγωνίσματα, ἀπὸ ἐνδεκάτης μέχρι καιδεκάτης· ἡνίκα οὖν ἐτελεῖτο τὰ ἄλλα τῶν πενθήμερων ἀγώνων, ἐγέραιρον τοὺς βωμούς. ἐκόσμησε δὲ τοὺς βωμοὺς νικῆσας ἵππους, τεθρίππων, ἡμιόνοις καὶ κέλητι. V.

Ἐπειδὴ ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἐγένετο τὰ Ὀλύμπια, αὐτὰ μέχρι 15. ἡνίκα γοῦν ἐτελεῖτο τὰ ἄλλα τῶν πενθήμερων ἀγώνων, ἐγέραιρον τοὺς βωμούς, νικῆσας. Τὸ δὲ Πενπταμέροις ποιητικὸν, διὰ τὸ ἀμετάβλητα ἔχειν τὰ ψιλὰ ἐπαγομένου. ὁ τρόπος δὲ οὗτος τῶν Ἰώνων ἐστὶ, οὗτος ἀπὸ τοῦ πέμπτου συγκεῖσθαι, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῶν καὶ τῶν τοιούτων συντιθεμένων. οὗτοι γὰρ πενθήμερον λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πεντάς, καὶ τριήμερον ἀπὸ τοῦ τριάς, καὶ τετράμερον ἀπὸ τοῦ τετράς. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ τριάς καὶ τετράς καὶ ἐπτάς ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ τρία καὶ ἐπτά, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τετραήμερου, καὶ ἑξαήμερου, καὶ ὀκταήμερου, οὕτως ἡ συνθήκη ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ τετράς καὶ ἑξάς καὶ ὀκτάς δείκνυται. Ἄμπυξ κυρίως κόσμος τῆς χρυσῆς καὶ λίθου ποιημένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι. ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυξ λέγονται. H.

15. Μοναμπυκία] μονοχαλίνω. νοητέον δὲ ἐν τῇ πρῶτῃ τῷ λεγομένῳ κέλητι. ἄμπυξ μὲν γὰρ κυρίως, αἶμα τῆς κεφαλῆς τι, καὶ λῶρος χρυσῆς καὶ λίθοις πεποιημένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυξ λέγονται. Ὅμηρος (Iliad. ε, 358.) χρυσάμπυκας ἵππους· καὶ ἄλχοῦ· (Iliad. χ, 469.) Ἄμπυκα, κεκρύφαλον, ἡδὲ τλαῖ ἀναδέσμη. V. (τ' ἡδὲ Gott.)

16. Τὴν δὲ κῦδος] σοὶ δὲ, ὡς νύμφη Καμαρίνα, ἐκ τῆς νίκης δόξαν ἀνέβηκεν, ἀντὶ τοῦ, σοὶ χάριν ὀμνυγεί ἐπὶ τῇ νίκῃ. ἔτι γε μὴν καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα Ἄκρωνα ἀνεκέρυξεν. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι οἱ νικῶντες πατέρων ἀνηγορεύοντο, καὶ ἀπὸ προγόνων, καὶ πόλεων. νείοικον οὖν ἔδραν ἀνηγόρευσεν, τὴν πόλιν αὐτοῦ τὴν

ἤρυνθεῖσαν. κτίζεται μὲν γὰρ ἡ Καμαρίνα τεσσαρα-
πέμπτη Ὀλυμπιάδι. επικρατησάντων δὲ τῶν Συρα-
κων πορθεῖται τῇ νζ' Ὀλυμπιάδι. εἶτα ἐν τῇ πέ' Ὀλυμ-
πιάδι τῷ μεταξὺ χρόνῳ, καὶ ὅν ἐνίκησεν ὁ Ψαῦμις, ἀνα-
κλήσεται. εἰκότως οὖν αὐτὴν νέοικον ὀνομάζει. V.

οἱ δὲ, τῇ Καμαρίνῃ, ὀφλουσάντων τῇ λίμνῃ, δόξαν ἀβραν,
τοῦ, λαμπρῶν, νεκρῶν, ἀνέστηκε νικήσας, καὶ τὸν
καὶ πατέρα τὸν Ἄκρωνα ἀνεκλήσεται, ἀντὶ τοῦ, ἀνακη-
λῆσαι ἐποίησε, καὶ τὴν καθεδρῶν αὐτοῦ τὴν νεωστὶ
εἶσαν, τουτέστι, τὴν Καμαρίναν τὴν πόλιν. ἐπανα-
κλήσεται δὲ μετὰ νίκης ἀπὸ τῶν καλῶν καὶ ἐπεράστων σταθ-
μάτων τοῦ οἴκων, τοῦ Οἰνομάου καὶ τοῦ Πέλοπος, ἡγουν
τῆς Ὀλυμπίας, ἡ Παιλλῆς, ἡ συνέχουσα τὴν πόλιν,
καμαρίναν ὀφλουσάντων, αἰδεῖ μὲν, ἡγουν ὑμνεῖ, τὸν σὺν
τὸν ἀγῶν, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ὠλιανόν, καὶ τὴν
τὴν ἐγχωρίαν, ἡγουν τὴν Καμαρίναν, καὶ τὰ σε-
κρῶν ρεύματα, δι' ὧν ὁ Ἰππαρις ὁ ποταμὸς ἄρδει τὸν
ἀγῶν, ἀντὶ τοῦ τὸν λχόν, τῆς Καμαρίνης, κολλᾷ τε ὁ
ἀγῶν, ἡγουν προστίθεται τε αἰεὶ καὶ αὔξει ταχέως, ἀντὶ
τῆς κλίσεως, ὑψιγυῖον ἄλλος θαλάμων σταδίων, ἀντὶ τοῦ,
τὸν πληθύν οἰκημάτων στερεῶν, κατὰ τὸν τοῖς ἑαυτοῦ
ἐπιτὰ ὑπὸ τῶν Καμαρινῶν εἰς κατασκευὴν οἰκημάτων,
καὶ ξύλα, καὶ ἄγων τοῦτον τὸν δῆμον τῶν πολιτῶν,
ὅτι τῶν Καμαρινῶν, ἀπὸ τῆς ἀμηχανίας, τῆς οὔσης
ἐνεκα τῆς καταγωγῆς τῶν ξύλων, εἰς Φῶς, ἀντὶ
τῆς μηχανῆς. K.

[Τὰν νέοικον ἑδρῶν] Ἰπποκράτης ὑπὸ τοῦ τῶν
τῶν τυράννου ἀνηρέθη, εἶτα ὑπὸ Γέλωνος συνελκίσθη ἡ
πόλις κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὡς Φησι Τίμαιος.
ἡ νέοικον ἑδρῶν εἶπε τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἄλωσις αὐτῆς
τοῦ κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου στρατείας. Φίλι-
ππος ἐν τῇ τρίτῃ Φησί, ὅτι Γέλων Καμαρίναν κατέ-
λαβεν. Ἰπποκράτης δὲ, πολεμῶν Συρακουσίοις καὶ πολλοῖς
κλώτους λαβῶν, ὑπὲρ τοῦ ἀποδοῦναι τούτους ἔλαβε τὴν
πόλιν καὶ συνήκισεν αὐτήν. οἶδεν οὖν ὁ Πίνδαρος
κατασμένην τὴν Καμαρίναν. V.

Νέοικον

Νέοικον ἔδραν] λέγει τὴν Καμαρίναν, ἐπεὶ ἐν τεσσαρκοστῇ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι κτισθεῖσα, ἐν τῇ κτηνοκοστῇ ἐβδόμῃ ὑπὸ Συρακουσίων, ἐπικρατησάντων ταύτην ἔχοντας, κατέστραπτο· εἶτα ἐν τῇ ὀγδοηκοστῇ δευτέρᾳ Ὀλυμπιάδι, μεταξύ τοῦ χρόνου, καὶ ὅν Ψαμμίς ἐνίκησεν, ἀνεκτίσθη. R.

20. Ἰκῶν δ' Οἰνομάου] ἀπὸ τῆς Πίσσης, περιφραστικῶς, ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἐλθῶν, ὅτι καὶ ὁ Οἰνόμαχος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἦκει. ἰκῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ, παραγενομένου ἄλλως. ἰκῶν δ' Οἰνομάου ἕως τόνδε δᾶμον ἀστὴρ ὁ νοῦς· ἐλθῶν δὲ ἐκ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς Πίσσης νικήσας, ὑμνεῖ δὲ τὸ σὸν ἄλσος, ᾧ πολιοῦχε Ἀθηναῖα, ἀντὶ τοῦ, σὲ ὑμνεῖ δὲ καὶ τὸν ποταμὸν Ὀανον καλούμενον, καὶ τὴν ἐγγύρην λίμνην Καμαρίναν, ὑμνεῖ δὲ καὶ τοὺς ὄχετους τοῦ Ἰππάριδος ποταμοῦ, ὅστις τοῖς μὲν ὄχετοῖς αὐτοῦ ἄρδαι τὸ ὅλον ὄχλον καὶ τὸν τόπον, προσκολλᾷ δὲ καὶ προστίθῃ ἀδιαλείπτως ἄλσος μέγα καὶ τόπον πολὺν τε καὶ ὑψηλὸν ὡς δύνασθαι καὶ θαλάμους ἐξ αὐτοῦ καὶ μεγάλας τοιαύτης οἰκίας. ἄγει δὲ τὸν δῆμον αὐτῶν εἰς Φῶς καὶ χαρὰν, ἀμηχανίας καὶ ἀπορίας πάντα παρέχων. λέγεται γὰρ Ἰππασίπορος εἶναι καὶ πολυίχθυσος. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος βούλεται οὕτω· θαλάμων κατασκευαστὴν Ἰππαρίν τῇ Καμαρίνῃ παρέσχευεν. Φασὶ γὰρ, ὅτι διὰ μέσης ῥέων τῆς Καμαρίνης τῇ πλημμυρίᾳ ἀναπλάσσει γῆν, ἀφ' ἧς πλινθεύουσιν οἱ Καμαριναῖοι οἰκοδομοῦσι τὰς οἰκίας· προσπλάσσει γῆν, ὡς ὁ Ἀχελῷος ταῖς Ἐχινάσι, καὶ ὁ Νεῖλος τῇ γύπτῳ. ὁ δὲ Δίδυμος οὐ τοῦτο βούλεται. οὐ γὰρ Φησι τοῦτον πλημμυρεῖν, ὡς δύνασθαι τῇ νεωστὶ κατασκευασθείσῃ πόλει τοσοῦτον παρασχεῖν πηλὸν πρὸς πλινθοποιίαν, ἀλλὰ τοῦτο Φησιν, ὅτι ὁ ποταμὸς διὰ μέσης τῆς ὑλης ῥεῖ. ἐκ κοπτόντων τῶν Καμαριναίων τὰ ξύλα εἰς κατασκευὴν τῶν οἰκημάτων, ἀμηχανούντων δὲ πρὸς τὴν καταγωγὴν, ὑπὸ χεσθαι καὶ τῷ πολλῷ ῥεύματι κατάγειν εἰς τὴν πόλιν οὕτω καὶ τὸ ταχέως τῷ λόγῳ προσκεῖσθαι Φαμεν. V.

1. Παρ' εὐηράτων σταθμῶν] ἐπεράστων οἰκων.
 γὰρ καταχρηστικώτερον σταθμῶν τῶν οἰκων. λέγει δὲ
 τῆς Ὀλυμπίας. V.

2. ἑλοπος σταθμῶν] ἐνταῦθα γὰρ οὗτος Οἰνόμαον
 ἔτε, καὶ ὕστερον τελευτήσας ἐτάφη. εὐηράτων δὲ,
 οἱ ἐπιθυμητῶν. ἐνταῦθα γὰρ ἐπιθυμοῦσι πάντες νικῆ-
 ῖδι καὶ πᾶσι καλὴν ἐπιθυμίαν ἐμβάλλουσι. R.

3. ὑκραιτῶν (sic MS. γ. pro εὐηράτων)· ἐπιθυμητικῶν
 Is. γ.

4. Πολιάοχος Παλλάς] Καμαριναίων θεὸς ἢ Ἀθηνᾶ
 καὶ πλείστης τιμῆς παρ' αὐτοῖς οὔσα ἢ θεός, καὶ Ἀθή-
 ναι ἐπίσημον ἐν Καμαρίνῃ. τούτῳ δὲ εἰώθει ὁ κῶμος
 καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ὕμνος ἄδεσθαι. V.

5. Ποταμόν τε Ὀανόν] ποταμὸς ἐν Καμαρίνῃ Ὀα-
 νούς δὲ ἱεροὺς ποταμοὺς ἄλση εἰώθεισι λέγειν. V.

6. Ἴππαρις] ποταμὸς οὗτος ἐν Καμαρίνῃ. ἔστι δὲ
 τοῦ ρεύματος τὸ μὲν τι, γλυκὺ, τὸ δὲ, ἀλμυρόν. διὸ
 Ἰνδάρων εἰρηκέναι σεμνοὺς ὄχετους ἀναστέλλοντα. V.

7. Ἰππαρία Ἴππαρις, ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ, πλησίον Καμα-
 ρινοῦτος τῷ ρεύματι, ὡς καὶ ναυσίπορος εἶναι. ἔχει
 πηγὰς ἔκ τινος ὄρους ἐν Σικελίᾳ δένδρα πολλὰ
 ἄλση. τέμνοντες οὖν ἐνταῦθα οἱ Καμαρινᾶι οἱ ξύλα πρὸς
 ναυίαν, ἐμβάλλουσι ἐν τῷ ποταμῷ· ὁ δὲ, τῷ αὐτοῦ
 ἰσχυρῶς φέρει αὐτὰ πρὸς τὴν πόλιν, ὅθεν λαμβάνοντες
 αὐτὰ. ἔχει δὲ καὶ πλείστους ἰχθύς. διὰ γοῦν τὸ ρεῖν
 αὐτὰ ἐπὶ συμφέροντι τῆς πόλεως, σεμνοὺς τοὺς αὐτοῦ ὄχε-
 τούς ἀνάλεσε. καὶ κολλᾷ καὶ ἐπιφέρει ταχέως ἄλσος ὑψι-
 σταλάμων καὶ οἰκων σταθμῶν καὶ ἐδραίων· τουτέστι,
 αὐτὰ ταχέως πρὸς τὴν πόλιν, ἃ ἐν τῷ ὄρει οἱ Καμαρι-
 νῆτες τέμνουσι ξύλα, δι' ὧν ἐδραιωτάτους οἴκους ἐργάζον-
 ται· ὑψιγυίων δὲ δέον εἰπεῖν πρὸς τὸ σταλάμων, ἦτοι δυω-
 δέκων καὶ τριωρόφων οἰκων, ὑψιγυίου εἶπε πρὸς τὸ ἄλ-
 σος ὑψιγυίου ἄλσος λέγε, ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα
 R.

8. Ἄρδει] Gl. Ms. γ. ποτίζει.

29. Κολλᾶ] Gl. Ms. γ. κατασκευάζει.

Κολλᾶ τε σταδίων] εὖ ἐστῶτων, ὅτι προσγώνυται καὶ προστίθησι τινὰ τῇ πόλει γῆν. κολλᾶ γοῦν, ἀντὶ τοῦ προσκυπλάσσει. τὸ δὲ σταδίων θαλάμων ἄλλος, ἀντὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτήδειον οἰκῶν. Ἄλλως. Ἀριστοτέλης φησιν, ἰλὺν κατάφέρειν τὸν Ἰππαριν, ὡς καὶ τὸν Νεῖλον, ἐκ δὲ τῆς ἰλύος κατασκευάζεσθαι φησιν ἄλλο κυρίως γὰρ ἀκούεσθαι τῆ ἄλση. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἄλση γυναι ἄλση τοὺς οἴκους φησὶ, παρὰ τὸ ἐστάναι, ὡς τῆ ἄλση. ἄλλος δὲ θαλάμων, τὸ πλῆθος τῶν οἰκῶν, τὸ ἐστίν, αὐτὴν τὴν πόλιν, ὡσεὶ ἔλεγε, δένδρον ἄλλος. σταδίων δὲ, οἶον ἐδραίων. ὁ οὖν Ἰππαρις κολλᾶ καὶ προστίθησι περὶ τῇ πόλει τοὺς θαλάμους, καθὼ δὲ αὐτοῦ εἰσκομίζεται τὰ πρὸς κατασκευὴν ὑπουργήματα, καὶ διὰ τοῦτο αἴτιος τῶν τὰς οἰκίας κατασκευάζεσθαι. μεσόγειος γὰρ ἐστίν ἡ χώρα. Ἄλλως. θαλάμος κυρίως ἐστὶν οἶκος, ἐν ᾧ κατακλιθεῖσθαι αὐ νυμφευόμεναι, ὅτι θαλάσσει τῇ ἡλικίᾳ συνέρχονται γὰρ καταχρηστικῶς δὲ νῦν ὅλας τὰς οἰκίας, θαλάμους εἴπερ Πίνδαρος. V.

32. Ἀμηχανίας] Gl. Ms. γ. ἀδυναμίας.

42. Ἀεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσιν] ὡμολόγηται, ὅτι ἐν τῷ τοῦ κτήσασθαι ἀρετὴν καὶ πόνους τις καὶ μεγάλας δαπάνης καταβήλλεται, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἐπικίνδυνον ἀπομαχεται ἢ δαπάνη καὶ ὁ πόνος. κινδύνω δὲ κεκαλυμμένω εἶπε τὸ ἐπειδὴ οὐ μόνον ἀδηλὸς ἐστὶ τοῖς τὰ ἑαυτῶν δαπανῶσιν ἢ ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκη, ἀλλ' ὅτι καὶ πλεῖστοι τῶν ἀγωνιζομένων ἀπέθικτον ἐν τῷ σταδίῳ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι πρόδηλον οὐ γὰρ πᾶσι συμβαίνει ἀλλὰ κεκάλυπται ὁ τοιοῦτος κίνδυνος τῇ ἀδηλίᾳ, ἐνδείκνυται δὲ, ὅτι οὐ μικρὸν ἐστὶ νικῆσαι Ὀλυμπία. V.

Ἦγουν, ὁ χρηστόν τι κατορθῶσαι θέλων, καὶ κότω χρημάτων δαπάνη χρῆται. τὸ δὲ μάρναται, ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεται. τοῦτο δὲ λέγει ὑπὲρ τοῦ Ψάμιθος, αἴτιαν σχῆμα, πρὶν ἐστέφθαι τῇ νικῇ, ὡς πέρα τοῦ δέοντος ἵκη τρόφου. R.

Ἄρ

ἄρεταίς] ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἀριστερίαις, τουτέστιν ἀριστεριῶν, κόπος καὶ ἀναλώματα μάρναται, ἀντὶ τοῦ λέγεται, ἤγουν ἐπίσης συμβάλλεται πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν κούρων οὖσαν κεκαλυμμένην, τουτέστιν, ὑποψίαν ἔχου- κούρου. οἱ εὖ δὲ ἔχοντες, ἤγουν οἱ εὐτυχοῦντες, τουτ- οἱ νικῶντες, καὶ σοφοὶ τοῖς πολίταις ἐνομίσθησαν R.

[Μάρναται] Gl. Ms. γ. διεγείρονται. Κεκαλυμ-] Gl. Ms. γ. περικυκλούμενον.

[ἤγουν κινδύνω] τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ τὸ τῆς νίκης τὸ μόνον ἀδελόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον· πολλοὶ γὰρ ἐν τοῖς σταδίοις ἀγωνιζομένων, πρὶν νίκης ἐπιτυ- γεγενῆσθαι, ἀπέθανον, ἢ τὸ μέγεθος τῶν ἀγώνων οὐκ ἔχοντες, ἢ ὑπὸ τῶν ἀνταμιλλῶν κατενεχθέντες. διὸ καὶ Ἰσίδος εἰκότως τὴν πρὸς ἀρετὴν φέρουσαν ὁδὸν τραχεῖαν ὠκεῖν. (Opp. et D. v. 289.) R.

[Εὖ δὲ ἔχοντες] εὖ δὲ πράξαντες οἱ ἀρετῆς ἀντι- κειμένοι, ὅ ἐστιν, ἐπιτυχόντες, οἱ νικήσαντες, καὶ σο- φὸν ἔχουσιν. Ἄλλως. οἱ ἐνάρετοι καὶ πονοῦσιν ἀναλίσκουσιν, ἕνεκα τοῦ ἀρετὴν κτήσασθαι· ἢ οὕτω σοφοὶ, Ψαῦμι, ἕνεκα τῶν ἀρετῶν ὁ πόνος τῆ δαπάνης καὶ γὰρ δαπανᾷς καὶ ταλαιπωρεῖς. V.

[σοφοὶ καὶ πολίταις] οἱ γοῦν εἰδαιμονήσαντες καὶ διαξάντες κατὰ τὸν βίον, ἤδη που καὶ σοφοὶ καὶ ἐδόξαν εἶναι παρὰ τοῖς πολίταις. V.

[Σωτὴρ ὑψιφεῖς] Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὑψιφεῖς ὅστις σωτὴρ τυγχάνεις, καὶ τῶν ἐν ὕψει νεφελῶν (φεῖς,) κράτιστόν τε λόφον κατοικεῖς τοῦ Κρόνου. V.

[Ζεῦ σωτὴρ, ὑψιφεῖς, ἤγουν ὁ τὴν διατριβὴν ἄνω ἐν νεφελῶν ποιούμενος, καὶ ὁ οἰκῶν τὸν λόφον τὸν ἄνω, ἤγουν τὴν Πίσαν, καὶ ὁ ἐνδοξὸν ποιῶν, τῆ αὐτόθι ἐπι οικήσει, τὸν Ἀλφειὸν τὸν ποταμὸν, τὸν πλατέως ἔχοντα, καὶ ὁ τιμῶν, ἀπὸ κοινοῦ, τὸ σπήλαιον τὸ σεβάσ- μω τῆς Ἰδης, τοῦ ὄρους τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ, ἰκέτης ἔρ- μισὸς ἐν Λυδίοις ἀύλοῖς ἀπύων, ἀντὶ τοῦ ὕμνων, αἰτή- σων

σων σε δαιδάλλειν, τουτέστι κοσμεῖν, τήνδε τὴν πόλιν, ἢ τὴν Καμαρίναν, εὐανορταίς, ἢτοι εὐδοξίαις ἀνδραγαθημάτων κλυταῖς, τουτέστι, ἐπὶ πολὺ διηκούσαις τῇ Φήμῃ. R.

41. Τιμῶν τ' Ἀλφειῶν] τιμῶν, καταξιῶν, καὶ τὸν Φειὸν ποταμόν. ἀπὸ δὲ μέρες τὴν Ἥλιον λέγει διὰ τὸν ἀγῶνα.

42. Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον] τὸ Κρητικὸν ὄρος ἔνθα ἀνετράφη ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῶν Κουρήτων Φρουρούμενον ἄντρον δὲ τὸ σπήλαιον λέγει. μέμνηται δὲ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ Διὸς καὶ ὁ Καλλιμαχος ἐν ὕμνοις. (Hymn. in 6. 51.) V.

Ἰδαῖον, ἤγουν Κρητικόν. Ἴδη γὰρ ὄρος καὶ ἐν Κρήτῃ, ἔνθα Ζεὺς ἀνετράφη Κουρήτων ἠχούντων, ἵνα μὴ γὰρ Κρόνος αὐτὸν κλαίοντα. Λυδίοις αὐλοῖς λέγει, ἢ διότι μετὰ Πέλοπος ἐν Λυδίας ἐλθόντας αὐλητὰς πρώτους Ἕλληνας ἐμιμήσαντο, ἢ ὅτι οἱ Λύδιοι αὐλοὶ γλυκύτεροι καὶ ποικιλώτεροι τῶν ἄλλων εἰσίν. R.

44. Ἰκέτας] Gl. Ms. β. παρακλήτωρ σοῦ. γ. γ. ρακαλέσων.

Ἰκέτας σέθεν] ἢ ἀνταπόδοσις τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ζεῦ, ἰκέτης σου ἔρχομαι· ἢ ἢ ἰκετεύω σε, ὦ Ζεῦ.

Λυδίοις ἀπύων] ἀντὶ τοῦ, βοῶν, ἄδων· αἰτήσων, ὡς Ὀλυμπιονικὲς Ψαῦμι, καὶ σὲ τοῖς ἵπποις ἐπιτερόμενον, εὐθυμον ἔχειν γῆρας καὶ φέρειν σε ἐπὶ τελειότητων παρισταμένων. Ἄλλως. Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐτοῖς βοῶν· ἢ ὅτι αἱ λεγόμεναι γλωσσίδες τῶν αὐλῶν ἐν Λυδίᾳ γίνονται, ἢ ὅτι τοὺς μετὰ Πέλοπος ἐλθόντας πρώτους Ἕλλητὰς οἱ Ἕλληνας ἐμιμήσαντο. γλυκὺ δὲ τὸ Λύδιον μου ἔρχομαι οὖν αἰτήσων σε διὰ Λυδίου μελωδίας, ὥστε σε ἵνα τὴν τὴν πόλιν, τὴν Καμαρίναν, ταῖς εὐφημαῖς καὶ ἰσοεὐανδρταῖς αὖξεν καὶ ἀγάλλειν. εὐθυμαῖς (f. αὐλωδία) Λυδαῖς, Λυδιστὶ ἠρμοσμέναις. V.

46. Εὐανορταῖσι] Gl. Mss. β. γ. ἀνδραγαθταῖς.

48. Σέ τ', Ὀλυμπιονικε] πάλιν ἀπέστρεψε τὸ ἔργον πρὸς τὸν Ψαῦμιν· καὶ σε ἤλθον αἰτήσων, ὡς τὰ Ὀλυμπια νενικηκώς, ταῖς ἵπποις ἐπιτερόμενον· Ποσειδαῖος

ἔπει Φίλιππος ὁ θεός· μέχρι τῆς τελευταίας σου τοῦ βίου
 γενεῖν ἐν εὐθυμῳ καὶ τὸ γῆρας τοῖς καλοῖς τέρπειν. V.

Πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον τείνων, ἀπέστρεψε πρὸς τὸν
 ἦμιν. δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν· αἰτῶ σε, ὦ Ζεῦ, κοσμεῖν
 πόλιν, καὶ τὸν Ψαῦμιν εὐθύμου γῆρας ἐπιτυχῆ ποιῆ-
 ῖ· ἔπει δὴ πρὸς τοῦτον ἐποίησε τὸν ὕμνον, φέρειν σε εἶπεν,
 ἢ τοῦ ἔχειν, γῆρας εὐθύμον. τὸ δὲ Ποσειδωνίοις εἶπεν,
 ὅτι Ποσειδῶν πρῶτον Πέλοπι ἄρμα ἐνεχείρισεν, ὡς πρῶτην
 ἔλαβε, ἢ τὸ Ποσειδωνίοις, ἀντὶ τοῦ, ταχέσι καὶ γαύροις.
 αὕτη γὰρ ἡ τῆς θαλάττης ὁρμή. R.

[Σέ τ' Ὀλυμπιόνικε] σέ τε, ὦ Ψαῦμι Ὀλυμπιόνικε,
 ἢ ἐπιτερπόμενον ἵπποις Ποσειδωνίοις, ἀντὶ τοῦ, ἀρίστοις,
 ἢ γῆρας ἄλυπον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου σου, υἱῶν
 παρισταμένων. εἴτις δὲ ἄρδει, ἀντὶ τοῦ αὔξει, πλοῦτον
 γένεσθαι, τούτεστιν ὑγιεινόν, ὑγείας μετέχοντα, ἐξαρκῶν, ἀντὶ
 τοῦ ἐπαρκούμενος, ἢ γον βοηθούμενος ὑπὸ χρημάτων, καὶ
 ἢ γον, τούτεστιν ἔπαινον, προστιθεῖς, μὴ ζητήσῃ θεός
 γενέσθαι. R.

3. Ἰωῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων] παρεστῶτων
 ἢ ὦ Ψαῦμι, καὶ υἱῶν. ἴσως δὲ, ὡς πρὸς τέλειον ἄπαιδα,
 ἢ ἐπιθυμοῦντα ἀρρένων παίδων, ἢ ὡς λοιπὸν παρεστῶ-
 των αὐτῶ καὶ παίδων. V.

4. Ὑγιεντα δ' εἴ τις ὄλβον] τὴν μεθ' ὑγείας εὐ-
 δαιμονίαν. ὁ δὲ νοῦς· ὁ δὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
 ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, καὶ οὕτως ἐπαρκῶν τῇ περιουσίᾳ, καὶ διοι-
 γνῆσθαι τὴν ὑπαρξίν, ὥστε καὶ εὐφρημίας αὐτῷ προσγενέσθαι,
 ἢ μὴ ζητεῖτω ἔτι καὶ θεός γενέσθαι. V.

Τοῦτο λέγει, ὅτι, ἐάν τις μεθ' ὑγείας ἀπολαύει τῶν ὄν-
 των, μὴ δαχμόθεν ἀρπάζων ὥσπερ ἕτεροι, ἀλλὰ νίκαις ἑαυ-
 τῷ, ὥσπερ ὁ Ψαῦμις, κοσμῶν, μὴ τούτου μεῖζον ζητήσῃ.
 ἔστι γὰρ κρείττων ταύτης εὐδαιμονία ἑτέρα, οὐδ' ἡ τῶν
 ὄντων. ἢ τὸ ὑγιεντα, ἀντὶ τοῦ, δίκαιον, ἵν' ἢ τὸ, ἐξαρκῶν
 ἔτεσσι, τούτου μεθερμηνευτικόν. R.

5. Ἐξαρκῶν] Gl. Ms. α. ἀντὶ ἐξαρκούμενος· καὶ ἔστιν
 ἢ ἄλλοις κατὰ διάθεσιν.

γ' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υυ-υυ--
 δακτυλικὸν πενθήμερες. -υυ-υυ-. Τὸ ια' προσ-
 οδιὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. --υυ-υυ-. Τὸ ιβ' δα-
 κτυλικὸν τρίμετρον. -υυ-υυ--. Τὸ ιγ' προσοδιακὸν, ἀπὸ
 ἱμβρο ἀνακλώμενον. -υυ-υυ--υ-. Τὸ ιδ' Στησι-
 ον. -υ---υ---υ---.

[Αγησίε Συρακουσίω] Γέγραπται ἡ ᾠδή, ὡς μὲν
 Ἀγησίε Συρακουσίω, ὡς δὲ ἔνιοι, Στυμφηλίω, υἱῷ
 ῥάτου, ἀπήνη· κατελύθη δὲ ἡ ἀπήνη, ὡς τινὲς Φασιν,
 κοστῇ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι, κατ' ἐνόους δὲ, ὀδοηκο-
 κτη.

[Χρυσέας ὑποστάσαντες] ἀλληγορεῖ ὁ ποιητής,
 ἡ οἰκίας μεγαλοπρεποῦς τὸν λόγον παρακατασκευάζειν
 τινικίον διατιθέμενος. παραβάλλει δὲ προφυλαίω μὲν
 προίμιον, τῷ δὲ μεγάρῳ τὸν ὅλον ὕμνον, ἑαυτὸν δὲ τῷ
 κευάζοντι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ὕμνον πῆξομεν, ὥσπερ
 ἡν μέγαρον, χρυσέας κίονας ὑποστάσαντες τῷ προ-
 φυτοῦ θαλάμου. ὕπερ ἐστὶ τὸ προίμιον. καὶ ὥσπερ,
 ἡτος ἄξιον μέγαρον ἢ οἶκον κατασκευάσαντες, τὸ πρόθυ-
 ριοπρεπῶς ποιοῦμεν, οὕτω καὶ τοῦ ὕμνου τὸ προίμιον
 μὲν ἀξιόλογον. Ἄλλως. Χρυσέας· τιμίας νῦν κίονας
 ὑποστάσαντες. θηλυκῶς δὲ νῦν προήγαγεν, ὡς καὶ Ὀμη-
 (Odys. α, 52. 8.)

— ἔχει δὲ τε κίονας αὐτὸς

ἡρας, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι. V.

[Χρυσέας ὑποστάσαντες] τὸν λόγον ποιεῖται ἐκ με-
 γάρων τῶν οἰκίας μεγαλοπρεπεῖς κατασκευαζόντων. ὥσπερ
 οἱ εἶνοι εἰς τὰ πρόθυρα κίονας μεγάλας ὑποβάλλουσι,
 καὶ οὗτος, ὥσπερ εἰ μέγαρον, κατασκευάζων τὸν ὅλον
 χρυσέας κίονας ἐν τοῖς προθύροις, ἢ τοι τῷ προίμιῳ,
 ἔστι. κίονας δὲ χρυσᾶς ἐνταῦθα νόει τὴν τοῦ προί-
 μιου ἀρίστην καὶ μεγαλοπρεπεστάτην ἀρχήν. πῆξομεν
 κατασκευάσομεν τὸν ὕμνον οὕτως, ὥσπερ ὅτε πηγνύομεν
 καὶ θαυμαστὸν μέγαρον καὶ οἶκον, ὑποστήσαντες

καὶ

καὶ ὑποβάλλοντες τῷ εὐτυχεῖ προθύρῳ τοῦ Θαλάμου
 σέας καὶ λαμπρὰς κίονας. ὥσπερ ὅτε Θαυμαστὸν μέ-
 γαρον πηγνυμεν, εὐκτιστον ποιοῦμεν τὸ πρόθυρον αὐτοῦ, λαμ-
 κίονας ὑποτιθέντες αὐτῷ· οὕτω Θαυμαστὸν ὕμνον μέλλ-
 συντιθέναι, λαμπρὰ πρότερον τὰ τούτου προοίμια ποιήσει·
 οὕτω συνθῶμεν αὐτόν. ἀρχομένου γὰρ ἔργου, λαμ-
 φηλονότι, χρῆ πειῆσαι πρόσωπον, ἤγουν ἀρχὴν, τηλ-
 τουτέστι λαμπρὰν R.

Εὐτειχεῖ] Gl. Ms. α. ἐδραίω.

3. Θαητὸν] Θαυμαστὸν περὶ τὴν Θεάν. V. Scholia
 β. γ. habent haec: Ἰστέον, ὅτι Θαλάμος, μέγαρον, με-
 θυρον, διαφέρουσι. Θαλάμος μὲν λέγεται ἀπὸ τοῦ Θα-
 λῶ, τὸν δὲ δύο νεονύμφους, ὅντινα λέγομεν καὶ παστὸν· μέ-
 γαρον δὲ λέγεται τὸ παλάτιον, καὶ πᾶν οἶκημα ὑψηλόν, (del. π)
 ἀπὸ τοῦ μέγα ἀίρεσθαι, ἤγουν ὑψοῦσθαι· μέγαθυρον ἐ-
 λέγεται ὁ οἶκος, ἐν ᾧ μαγειρεύουσιν, ἤγουν τὸ μαγειρεῖον
 τοῦ μελαίνειν τὸν αἰθέρα, διὰ τοῦ καπνοῦ δηλονότι.

4. Πάξομεν] κυρίως μὲν τὸ πῆξαι ἐπὶ τῆς τῶν ἰ-
 ἀρμογῆς λέγεται. νῦν δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ, ἰ-
 σκευάσομεν. V. Κτίσομεν Gl. Ms. γ.

Ἀρχομένου δ' ἔργου] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰ
 γὰρ ἀκολουθεῖ· παντὸς γὰρ ἔργου, Φησὶν, ἀρχομένου
 βλεπτον καὶ ἐξάλρετον δεῖ ποιεῖν τὸ τῆς προσόψεως
 τὴν εἰσβολὴν καὶ τὴν ἀρχὴν λαμπρὰν καὶ ἐπίσημον.

5. Εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκης] λοιπὸν περὶ
 Ἀγησίου Φησὶν. εἴτις οὖν, ὃν τρόπον οὗτος, Ὀλυμ-
 πικῆς εἴη καὶ προφήτης τοῦ κατὰ Πίσαν καὶ Ὀλυμπιαν-
 τείου, καὶ συνωνηκῶς τὰς Συρακούσας, τίνα διαφύγ-
 τοιοῦτος ὕμνον; οὐχὶ δὲ παντὸς ἀν τύχη, τῶν πολι-
 τῶν δὲ τυχῶν ἀφθόνων ἐν τῷ ὑμνεῖσθαι; τοῦτο δὲ προσέ-
 σιν, ἐπειδὴ οἱ πολῖται κατὰ φύσιν ἀλλήλοις φθονοῦσι.

Εἰ δ' εἴη μὲν τις Ὀλυμπιονίκης, τῷ βωμῷ τε το-
 τῷ μαντικῷ τῷ ἐν τῇ Πίσῃ ταμίης, ἤγουν ἱερεὺς, σι-
 στής τε τῶν ἐνδόξων Συρακουσῶν. ταῦτα δὲ τοῦ Ἀ-

πλεονεκτήματα. οὐκ αὐτὸς δὲ συνώκισε τὰς Συρακού-
 ας, ἀλλ' οἱ πατέρες αὐτοῦ, ὧν τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ παιδῆ
 τῶν τίθεισιν οἰκείως. R.

Βωμῶ τε μαντείῳ ταμίᾳς Διδὸς ἐν Πίσσῃ] παρ-
 ὅ 'Αγησίας ἱερεὺς ἦν τοῦ ἐν Πίσσῃ μαντικοῦ βωμοῦ,
 ἰσθ' Διὶ ἀνιερωμένου· μαντείῳ δὲ ἀντὶ τοῦ μαντικῶ. V.

τοῦτο λέγει διὰ τὸν 'Αγησίαν· ἦν γὰρ καὶ 'Ολυμπιονίκης,
 τοῦ ἐν 'Ολυμπίᾳ βωμοῦ ἱερεὺς, ἢ διοικητῆς καὶ ἑορτα-
 σίας, καὶ οἱ αὐτοῦ πρόγονοι συνώκισαν τὴν Συρακουσίαν
 πόλιν. τὸ μαντεῖον δὲ λέγει, διότι ἐνταῦθα οἱ 'Ιαμίδαι ἐμαν-
 τήσαντο, ὡς καὶ αὐτὸς προΐων ἐρεῖ. R.

Συνοικιστῆς (sic) τε] τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές. οὐ
 γὰρ οὗτος συνώκισε τὰς Συρακούσας, ἀλλὰ πρὸς ἐγκώμιον
 ποιεῖν. ἀπὸ γὰρ ἐκείνων ὁ 'Αγησίας τῶν συνοικισάντων. V.
 Τίνα κεν Φύγοι ὕμνον] ἀντὶ τοῦ, τίνα ἂν ὕμνω-
 σάμενος γένοιτο ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ἐν ὠδαῖς ἐπιθυμηταῖς ἐπι-
 στήσεως, ἢ γονεῖς ἐπιτυχῶν πολιτῶν οὐ φθονούντων. R.

Σωστράτου υἱὸς] ὁ 'Αγησίας. ὁ δὲ νοῦς· εἰ δὲ
 ἴδε βεβηκῶς τῷ τρόπῳ ὁ τοῦ Σωστράτου παῖς 'Αγησίας
 ἔχων τὰ προειρημένα ἔχων, 'Ολυμπιονίκης καὶ ταμίᾳς
 βωμοῦ καὶ συνοικιστῆς τῶν Συρακουσίων. Πεδίλω
 δὲ τὰ ἐξῆς εἶπεν, ἴν' εἶπῃ, ὅτι προσήρμοστο αὐτῷ τὰ
 προειρημένα δαιμονίως καὶ ἐξαιρέτως, ὡσανεὶ πέδιλον τῷ
 ποταμῷ· τούτεστιν ὁ ὕμνος V.

Προσέτι δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Σωστράτου, ὁ 'Αγησίας, τούτῳ
 ἠσπασμένῳ, ἀντὶ τοῦ, τούτῳ τῷ ὕμνῳ, τούτεστι τῷ τῆς
 ἀρετῆς τῶν 'Ολυμπίων, καὶ τῷ τῆς ἱερατείας, καὶ τῷ τῆς
 ἀρετῆς τῶν Συρακουσίων, δαιμόνιον πῶς ἔχων, ἀντὶ τοῦ,
 ὡσανεὶ αὐτὸς ἀρμόζων, τούτεστιν ὡς ἀπὸ μοίρας δαι-
 μονίας. R.

Δαιμόνιον] Gl. Ms. α. προσφυῆ. γ. εὐτυχές.
 Gl. Ms. γ. θεμέλιον.

'Ακίνδυνοι δ' ἀρετα] 'Ἡσίοδος δὲ λέγει (Opp.
 287.)

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροισεν ἔειπεν.

ὁ δὲ λέγει, ὅτι αἱ ἀρεταί, αἱ χωρὶς πόνων καὶ κινδύνων, εἰσὶ τίμια, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, οὔτε τὰ τοῖς θαλαττεύουσιν ἀπλῶς, εἰ μὴ καὶ ναύμαχος τις παραμυθεῖται δὲ αὐτὸν, ἐπειδὴ μετὰ μόχθου πολλοῦ κησε. V.

Αἱ ἀρεταὶ δὲ, αἱ χωρὶς κινδύνων, οὔτε παρ' ἀνδρῶν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις, τουτέστιν, οὔτ' ἐν γῆ, οὔτε ἐν λάσση, εἰσὶ τίμια, ἤγουν ἐπαινεται. κυβερνήτης γάρ τις στος ἐν κλύδωνι δεικνύται, καὶ ἀγωνιστῆς κραταῖος ἴσχυρος ἀνταγωνιστὴν ἔχων. εἴτι δὲ καλὸν σὺν πόνῳ κατορθῶν πολλοὶ τούτου μέμνηται. Ὁ μετὰ πόνου καὶ κινδύνου ἀρετὴν κατορθώσας, πλείστου ἄξιος, διὰ τὸ προηγῆσθαι πόνον τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. ὁ δὲ ἀπλῶς οὕτως εὐτυχῶν ἐπαινετός. τύχης γὰρ εὐμενεία κάλλιστος εἶναι δοκεῖ. οὖν καὶ τοὺς ἐν ἠπειρῷ καὶ τοὺς θαλαττεύοντας, οὐ μόνον ὡς κατὰ σκοπὸν αὐτοῖς χωροῖη τὰ πράγματα, σκεῖν ἀλλὰ καὶ ἀγῶνας κατορθοῦν ἐθέλειν. τοῦτο δὲ λέγει ἡ μυθοῦμενος Ἀγησίαν, ὡς μετὰ πόνου νικήσαντα. R.

16. Πολλοὶ δὲ μέμνηνται] ταῦτα δὲ ὡς καλὰ παρὰ τοῖς πολλοῖς μνημονεύεται, τὰ μετὰ πόνων ἀπο συμβαίνοντα δικίως. V.

17. Εἴτι ποναθῆ] ἤγουν, διὰ πόνου τινὶ γένηται ὁ γὰρ συμβὰς αὐτῷ πόνος, οὐκ ἐξ ἠθῆν κατακαυθῆσθαι. (?) R.

18. Τὴν δ' αἴνος ἔτοιμος] σοὶ δὲ, ὦ Ἀγησία, ἡ χεὶρ καὶ ἀρμόδιος ὁ ἔπαινος καὶ πρέπων, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἰσίου τοῦ ῥηθῆς τοῦ Ταλαοῦ παιδός, εἰς τὸν μάντιν Ἀμφιαρόν, τὸν Ὀϊκλέους υἱόν, ὃν διαστᾶσα ἡ γῆ ἐδέξατο ἀπὸ τῆς ἄρματι ἐν Ἰσρωπῷ τῆς Βοιωτίας κινδυνεύειν μέλλοντα οὐ μάντεως Ἀμφιαράου ὁ τοῦ Ταλαοῦ παῖς Ἀδραττος, ὅτε συνηθροίσθησαν οἱ τῶν ἑπταπύλων*) νεκροὶ ἐν Θέβησιν καὶ ἐγένοντο ἑπτὰ πυρκαϊαί· ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμοῦ ἐμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς. V. *) leg. ἑπτὰ πυρῶν —

Ἦ Ἀγησία, πρὸς σὲ δὲ ἐστὶν ὁ ἔπαινος ἔτοιμος, ἡ πρόχειρος, οὐ σὺν πόνῳ εὐρισκόμενος, ἅτε δῆλον ὅτι

ου προειρημένος· ὃν δικαίως ἐφθέγγετο ποτὲ ὁ Ἄδρασ-
 τος διὰ γλώττης εἰς τὸν μάντιν τὸν Ἀμφιάρεων, τὸν υἱὸν
 τοῦ Οἰκλέους, ἥνικα κατέσχευεν ἡ γῆ αὐτὸν τε υἱὸν, ἤγουν
 αὐτὸν ἐκεῖνον, καὶ τὰς ἵππους αὐτοῦ Φαιδίμας, τουτέστι,
 λαμπράς, τὰς περιφανεῖς. τῶν νεκρῶν γὰρ δὴ τῶν
 ἐπιπυρκαϊῶν τελεσθέντων, ἤγουν συναχθέντων, καὶ ἀπο-
 σταθέντων ἐπὶ τῷ δοθῆσθαι τῇ πυρᾷ (ἐπτά γὰρ ταγμα-
 τῶν, ἐκάστου τάγματος οἱ πεσόντες εἰς ἰδίαν πυρκαϊάν
 λέγοντο) εἶπεν ἐν ταῖς Θήβαις ὁ υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ, ὁ
 Ἄδραστος, τοιοῦτόν τι ἔπος· ποθῶ, ἰδεῖν δηλονότι, τὸν
 κλυτὸν τῆς ἐμῆς στρατιᾶς, ἀντὶ τοῦ, τὸν περιφανέστατον
 ἱεραῖρον, τουτέστι, τὸν Ἀμφιάρεων, ἀμφοτέρων, ἐπιβή-
 ρως ἀντὶ τοῦ, κατ' ἀμφοτέρας, μάντιν τε ἀγαθὸν ὄντα,
 καὶ ἀγαθὸν τὴν μαντιήν. καὶ οὐρὶ μύρασθαι, τουτέστι,
 ἀγαθὸν κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ μάχην. R.

1. Ἐν δὲ [κ. γ.] Gl. Ms. γ. μετὰ δικαιοσύνης ἰδίας.

2. Schol. Cod. β. συναπτε τὴν κατὰ μετὰ τοῦ ἔμαρψεν.
 3. Ἐμαρψεν] ἤγουν κατεκάλυψε σχισθεῖσα ἐν τῷ
 ὑπὸ τῆς Βοιωτίας, ἐνθα καὶ μυντεῖον αὐτοῦ ἔστιν. δέον
 ἐπιπυρῶν νεκρῶν τελεσθεισῶν εἰπεῖν, τελεσθέντων εἶπε
 ἀπὸ νεκρῶν οὕτω· τελεσθέντων δὲ νεκρῶν ἐπτά πυρῶν,
 τοῦ, νεκρῶν γεγονότων ἐπτά καύσεων. ἐπτά δὲ καύσεις
 ἔπειδὴ καὶ τὰ τάγματα παντὸς τοῦ Ἀργείου (στρατεύ-
 οντος) ἐπτά ἦσαν, ὥστε οἱ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποθανόντες πυρᾷ
 κηθῆσαν, πεπαυμένου τοῦ πολέμου, καὶ ὑποσπόνδους
 Ἀργείων τοὺς αὐτῶν υἱοὺς εἰληφόντων· οὕτω γὰρ ἦν
 ὥστε μὴ νοεῖ τὸ νεκρῶν περὶ τῶν στρατηγῶν. ἀμῆ-
 γὰρ· ἐπεὶ Ἄδραστος μὲν ζῶν ἐξεκεχωρήκει πρὸς Ἀρ-
 χιάρεως δὲ ζῶν ὑπὸ γῆς κατεπόθη, Πολυνεϊκῆς δὲ
 Ἐτεοκλέους ἐντὸς Θηβῶν ἤχθη, οἱ δὲ καυθέντες τῶν
 στρατηγῶν τέσσαρες ἦσαν. πὸ δὲ Θήβαις πρὸς τὸ τελεσθέν-
 τῶν συναπτεῖν. R.

Τελεσθέντων] ἐπισωρευθέντων, ἥτοι καταριθμη-
 ῶν· ἵνα καὶ τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως ἔχη· καταριθμη-
 ῶν δὲ Ἄδραστος τοὺς νεκροὺς, καὶ λείποντα τὸν Ἀμφιά-
 ρεων

ραον εὐρών, εικότως δυσφορήσας, τὸν λόγον ἀπεφθέγγετο
 ἄλλως. Ἐπτά δ' ἔπειτα. Ζητεῖται, πῶς ἑπτὰ Φησι
 πυράς. ἀδύνατον γάρ. ἠφάνιστο γὰρ ὁ Ἀμφιάραος, Ἄσ-
 στος δὲ ζῶν εἰς Ἄργος ἀποφεύγει, Πολυνεΐκης δὲ ἄτακ-
 τῶς ἔρριπτο, ὡς ἐπιστρατεύσας τῇ πατρίδι, ὥστε, τῷ ἀληθεύ-
 γῳ, τέσσαρας εἶναι τὰς πυρκαϊὰς τῶν τετυνησάντων. Ἐ-
 πιλυτέον οὕτως, ὅτι τὰς πυράς ὁ Πίνδαρος οὐ καταριθμεῖ
 πρὸς αὐτοὺς τοὺς στρατηγούς, ἀλλὰ τὰ τούτων στρατεύμα-
 ἑπτὰ γὰρ τάξεις στρατευμάτων περὶ τὰς ἑπτὰ πύλας
 Θηβῶν μάχην συνεστήσαντο, καὶ οὕτω τῶν ἐν ἐκίστῃ τῇ
 τετυνησάντων στρατιωτῶν Φησι γενέσθαι τὰς ἑπτὰ πυρκα-
 ἄλλως. τὸ σημεῖον χ, ὅτι ἑπτὰ πυράς Φησι τῶν ἐπὶ
 ἀποθανόντων. Ἀμφιάραος γὰρ κατεπόδη σὺν ταῖς ἴα-
 ἐν Ὠρωπῷ πόλει τῆς Βοιωτίας. V.

24. Ἀπὸ τοῦ Ταλαῶς, Ταλαίων, ἀπὸ τούτου Ταλα-
 δης, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰαπετός, Ἰαπετίων, εἶτα ἀπὸ τούτου Ἰ-
 τιονίδης. R.

26. Στρατιᾶς ὁφθαλμὸν] ἦτοι τὸν ἐν πολέμῳ τῷ
 βλεπτον, ἢ τὸν προορᾶν δυνάμενον τὰ μέλλοντα, ὡς μά-
 καὶ δι' ἀμφοτέρω Φησιν αὐτὸν ποιεῖν. εἰς δὲ τὸ μάντι-
 πολεμιστῆς, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγαθός. ὅπερ ἔξεστιν εἰπεῖν
 τῷ Ἀγησία, τῷ δεσπότη τῷ ὕμνου· τί δὲ αὐτῷ πάρεστι
 καὶ τῷ Ἀμφιαράῳ; καὶ μάντις καὶ ἀνδρείος τὰ ἐν μάχῃ

27. Ὡσπερ ἐν τῷ Ἰέρωνος Ὀλυμπιονίκῃ ἔφαμεν τὸ,
 Φότερα, ἐν τῷ (I, 165.) Πέποιθα δὲ, μήτινα ξένου,
 καὶ τοῦτο, Ἀμφοτέρον, εἰ μὲν οὐδετέρως τοῦτο δέ-
 τις, παρακινδυνεύει. οὐ γὰρ ἐνικῶς δύναται λέγεσθαι
 ἀμφοτέρα. εἰ δ' ἀρσενικῶς, κατ' αἰτιχτικὴν, ἀντὶ τοῦ
 Φότεροδέξιον, ἔξω τῆς γνώμης τοξεύει τῶν χρησαμένων
 τῷ. ἐπὶ γὰρ τούτου τοῦ σημαινομένου καὶ μετὰ εὐδεία
 ὅτε λέγουσιν αὐτὸ, ὡς ἐν τούτοις

Ἀμφοτέρον, πολίος τε νόου, πολίος τε κέρηνον.
 δοκεῖ δὲ ἐπιρρήματικῶς μᾶλλον λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ, καὶ
 Φότερα. οὕτω γὰρ καὶ τὴν ἔννοιον σάζει, καὶ τὸ κέρη-
 δύνευμα λύει, καὶ τῇ χρήσει οἰκείως ἔχει. R.

29. Τὸ καὶ ἀνδρὶ] τοῦτο τὸ πρὸς Ἀμφιάρεων ῥηθὲν, ὁμῶς καὶ τῷ Ἀγησίχ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἀμφότερά ἐστι, εἰ ἀνδρεῖος καὶ ἐκ μάντεων καταγόμενος. Τὸ καὶ ἀνδρὶ] οὗτο τὸ ἐπὶ Ἀμφιάρεω δηλονότι ῥηθὲν ἔπος πάρεστι νῦν, τί τοῦ ἀρμόζει, καὶ τῷ ἀνδρὶ τῷ Συρακουσίῳ, τῷ δεσπότῃ ὕμετὰ χορείας ὕμνου, ἤγουν τῷ Ἀγησίχ. R.

30. Κῶ μου δεσπότῃ] τῷ Ἀγησίχ. Φησὶ γὰρ τὸν Ἀγησίαν μεθ' Ἰέρωνος στρατευσάμενον πολλοὺς ἀγῶνας κερθωκέναι μαντεῖα καὶ ἀρετῇ. V.

32. Οὔτε (sic) Φιλόνεικος ἔων] ἐγὼ γάρ, φησιν, οὔτε λόνεικος, οὔτε δύσερις τις πάνυ ὦν, καὶ τὸν μέγιστον ὄρ- ὁμῶσαιμι, μαρτυρῶν τῷ Ἀγησίχ, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀμφια- ρίου λέγεται. εὔχομαι δὲ ἐπιτρέψαι μοι τὰς Μούσας συνεργῆσαι. εἰκότως δὲ ἐπιτραπῆναι παρὰ τῶν Μουσῶν εὔχεται, ἰδὴ οἶδεν ἀρμοστὸν ποιητῇ τὸ ὁμνύειν ἐγκωμιάζοντι. V.

10. Οὔτε δύσερις τις ὦν] τουτέστιν ἄγαν σκληρὸς εἰς ἑαυτὸν, οὔτε Φιλόνεικος, καὶ μέγαν ὄρκον ὁμῶσαι, τοῦτο τὸ ἔπος, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀμφιάρεω, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀγησίχ, μαρ- τυρῶν. αἱ γλυκύφωνοι δὲ ὡδαὶ ἐπ' ἐμοὶ τοῦτο δάσουςιν, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀμφιάρεω, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀγησίχ, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀμφιάρεω, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀγησίχ. V.

5. Τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω] τοῦτο αὐτῷ μαρτυρήσω, τὸ προδηλωμένον, ὅτι εἰς πάντα ὁ Ἀγησίας ἐπλήσιος ἦν τῷ Ἀμφιαράῳ. V.

1. Ἐπιτρέψουσι] συμφωνήσουσι Gl. Mss. β. γ.

1. Ω Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον] ὁ νοῦς· ἀλλ' ὦ Φίν- τισ, ζεῦξον ἤδη τὰς ἡμιόνους μοι. τροπικῶ δὲ λόγῳ χρῆ- σι, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀμφιάρεω, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀγησίχ, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀμφιάρεω, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀγησίχ. V.

1. Ἄλλ' ὦ Φίντις, ἤγουν ἡνίοχε (πρὸς τὸν ἑαυτοῦ δὲ λέγει) ζεῦξον ἤδη, ἤγουν ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸ σθένος τῶν ἡμιόνων

ἡμιόνων, τουτέστι, τὴν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῶν ἡμιόνων τοῦ Ἀγησίου κατ' ὅσον τάχος, ὅπως ἐν ὁδῷ κατὰ τὰς ἀρχαῖς, τουτέστι, δικαίᾳ, ἀναβιβάζωμεν τὸν ὄχλον, ἤγου τὸ ὄχημα, ἀντὶ τοῦ, τὸν ὕμνον τὸν ἐπὶ τῷ ὄχηματι, ἵκωμαι τε, ἀφικωμαι τε, καὶ πρὸς τὸ γένος τῶν ἀνδρῶν, ἤγου πρὸς τὸν Ἴαμον. κεῖναι γὰρ, ἤγου αἱ ἡμίονοι τοῦ Ἀγησίου, μόναι δηλονότι ἐξ ἀπάντων τῶν ἄλλων ἵπων, ἐπὶ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἤγου τὴν πρὸς τὸ γένος τοῦ Ἀγησίου ἐπίστανται ἡγεμονεῦσαι, ἤγου ὁδηγήσαι, προοδοποιῆσαι ἐπεὶ στεφάνους ἐδέξαντο, ἤγου ἐστεφανώθησαν, ἐν Ὀλυμπίᾳ. Χρὴ τοίνυν ἀναπιτνάμεν, ἤγου ἀναπετανώμεν ἀνοίγειν, χάριν αὐτῶν, ἡμιόνων δηλονότι, τὰς πύλας τῶν ὕμνων, ἀντὶ τοῦ, χρὴ ὑμνεῖν αὐτάς. R.

39. "Ο φ ρ α κ ε λ ε ύ θ ω τ ' ἐ ν κ α τὰ ρ α ῖ] ἵνα ἐπιβιβώμεν ἐν κατὰρᾷ ὁδῷ τὸ ὄχημα. ἀλληγορεῖ δὲ νῦν πρὸς τὸν ὕμνον λέγων· ἵνα διὰ κατὰρᾶς λεωφόρου τὸν ὕμνον ἐπιβιβάσαντες τῷ ὄχηματι χρῴσωμεθα. Ἄλλως. ὁ φ κ ε λ ε ύ θ ω. ἀλληγορεῖ καὶ φησιν· ἵνα δικαίᾳ καὶ κατὰ ὁδῷ, τῇ τῶν λόγων, ἐπιβήσωμεν τὸ ὄχημα, ἀντὶ τοῦ, ὁμῶς ὁμῶς καὶ προσηκόντως, καὶ ἵνα πρὸς τὸ γένος ἵκωμαι ἀνδρῶν· λέγει δὲ τῶν προγόνων τοῦ Ἀγησίου· ἵκωμαι δὲ αὐταῖς διὰ τῶν ἐγκωμίων. ἐκεῖναι γὰρ, αἱ ἡμίονοι τοῦ Ἀγησίου, παρὰ τὰς ἄλλας πάσας ἐπίστανται καὶ δύνανται ἡγεμονεῦσαι ταύτην τὴν ὁδὸν· ποίαν ὁδόν; τὴν τῶν ὕμνων ἐπειδὴ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ στεφάνους ἐδέξαντο. V.

40. "Ο ι χ ο ν] Gl. Ms. γ. ῥυθμόν.

ἵκωμαι τε πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος] τὸν καὶ τὸν δεσμον ὑπερβιβαστέον· καὶ πρὸς τὸ τῶν ἀνδρῶν γένος· ῥαγένωμαι, τουτέστι, μνημονεύσω καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἀνέφερε δὲ ὁ Ἀγησίας εἰς τοὺς Ἰαμίδας τὸ γένος. ἐνίοτε τὸν καὶ σύνδεσμον περισσὸν δέχονται, ἴν' ἤ. ἵκωμαι πρὸς τὸ τῶν ἀνδρῶν γένος. V.

41. Ἐξ ἄλλαν] παρὰ τὰς ἄλλας πάσας, ἀντὶ ὑπὲρ πάσας τὰς λοιπὰς. αὐταὶ γὰρ παρὰ τὰς ἄλλας πάσας τὰς ἀγωνισαμένους νικήσασαι προκαλοῦνται τὸν ὕμνον.

42. Ἀγεμονεῦσαι] Gl. Ms. γ. προτερεῦσαι.

44. Ἐπεὶ δέξαντο] ἀντὶ τοῦ, τοὺς στεφάνους, οὓς λαβόν. ἐπειδὴ καὶ αὐταὶ αἱ ἡμίονοι στεφάνοις ἐβάλλοντο εἰ ἄνθεσι. V.

[Πύλας ὕμνων] ἐνέμεινε τῇ τροπῇ, καὶ φησι· προσ-
ει τὰς πύλας τῶν ὕμνων ἀνοίγειν ταῖς ἡμίονοις. V.

45. Ἀναπιτνάμεν] ἀπὸ τοῦ πιτνῶ, τὸ πίπτω, καὶ
ς ἀνὰ προθέσεως, ἀναπιτνῶ. ἀφ' οὗ ἀναπιτνάμεν καὶ
υρικῶς ἀναπιτνάμεναι. καὶ ἀναπιτνάμεν, ἀντὶ τοῦ, ἄνω
ἴσθαι ποιεῖν, ἤγουν ἀνοίγειν, ἀναπετᾶν. ἀποβάλλει δὲ
προσγεγραμμένον ἰ, καὶ συστέλλεται κατὰ τὴν ἀκολου-
αν τοῦ ἔμεναι, δόμεναι, θέμεναι. R.

46. Πρὸς Πιτάναν δὲ] Πιτάναν νῦν τὴν δμῶνυμον
αν λέγει τῇ ἡρωίδι, ἐπικειμένην ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐρώτα
ταμοῦ. προσέθηκε δὲ, παρ' Εὐρώτα πόρον, ἐπεὶ καὶ τῆς
ιλίδος ἐστὶν ἡ Πιτάνη· αὕτη δὲ ἡ Πιτάνη, ἡ τοῦ Εὐρώτα,
ἰγονός ἐστι τῶν Ἰαμιδῶν. ταύτης γὰρ καὶ Ποσειδῶνος
ἔδνη, Εὐάδνης δὲ καὶ Ἀπόλλωνος Ἰαμος ὁ μάντις. τῆς
ἰάνης δὲ δμῶνυμος ἡ πόλις. Εὐάδναι δὲ δισσαί· μίαι μὲν,
ποσειδῶνος καὶ Πιτάνης, ἑτέρα δὲ, Ἰφιδος, ἣν καὶ Ἰάνει-
λεγομένην φασὶν Εὐάδνην ὠνομάσθαι διὰ τὸ πληθος τῶν
ων, ὧν ἔδωκε Καπανεύς. ἡ δὲ Λακωνικὴ Πιτάνη Εὐρώτα
ποταμοῦ γενεαλογεῖται. πρὸς Πιτάναν καὶ παρ' Εὐρώτα
ον ὁ Ἀγησίας ἦν, Ἀρκῆς καὶ Ἀργεῖος, ὡς ἀπὸ Ἰάμου,
Πιτάνᾳ γὰρ γέγονεν Εὐρώτα, Λακωνικοῦ ποταμοῦ,
ινελθῶν Ποσειδῶν, ἐγέννησεν Εὐάδνην τινά. αὕτη τὸ
ηθὲν ἐκπέμπει λαθραίως εἰς Ἀρκαδίαν, τρέφεται παρὰ
ῶτα τῷ Ἐλάτου παιδί. ταύτην τὴν Εὐάδνην, ἐν ἀκμῇ
μένην, διεκόρησεν ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἔτεκεν Ἰαμον, ἀφ'
Ἰαμιδοὶ μάντις κατὰ Πίσχην, εἰς οὓς τὸ γένος ἀνάγει
γησίας· καὶ οὕτως εὐρίσκεται, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς Πιτάνης,
εῖος, ὡς δὲ ἀπὸ Ἰάμου καὶ Εὐάδνης, τῆς ἐν Ἀρκα-
Ἀρκῆς. V.

στορίχ. Εὐρώτου τοῦ Λακωνικοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ
ε Πιτάνᾳ. αὕτη ὑπὸ Ποσειδῶνος ἔγκυος γενομένη,
καὶ

καὶ τῷ δοκεῖν εἶναι παρθένος Λαυθάουσα, ὅτε καιρὸς ἦκ
 τοῦ τοκετοῦ, γεννήσασα τὴν Εὐάδην, δέδωκε ταῖς ἀμφιπό-
 λοις λάθρα πρὸς Ἄλιπυτον Ἀρκάδων βασιλέα ἀγαγεῖν τὸ βρέ-
 φος. ἄλλοι δὲ Φασι, καὶ ἄληθῆ λέγοντες, ὡς, ἤνικα τοῦτ'
 ἐγέννησε, διὰ τῶν θεραπαινίδων εἰς ἐρημίαν ἐξέβηκεν· ὅθεν
 ἀνελόμενος Αἴπυτος ἔθρεψεν. ὁ καὶ Πινδαρος εἰδώς, ἐπειδ'
 ἐγκώμιον Ἀγησίου ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἐκθεῖναι αὐτὴν
 τὸ βρέφος, ἐκπέμψαι πρὸς Αἴπυτον λέγει. ἀτιμίαν γὰρ
 Ἀγησίου εἶχεν ἄν. Πρὸς τὴν Πιτάνην δὲ, τὴν τοῦ ὀνόμα-
 τος αὐτῆς μεταδοῦσαν τῇ πόλει τῇ παρὰ τὸ ρεῦμα τοῦ Εὐ-
 ρώτα τοῦ ποταμοῦ, δεῖ σήμερον ἀκελθεῖν ἐγκαίρως, ἥτις τὴν
 Ποσειδῶνι μιγεῖσα, τῷ γυνὴ τοῦ Κρόνου, λέγεται τεκεῖν αὐτὴν
 θυγατέρα μελανοπλόκαμον, τὴν Εὐάδην. R.

47. Δεῖ σήμερον ἐλθεῖν] δεῖ σήμερον, Φησιν, καὶ
 τὸν ἀρισμένον καιρὸν τῶν ἐγκωμίων ἐλθεῖν ταχέως καὶ πε-
 τῆς Πιτάνης εἰπεῖν, τῆς τοῦ Εὐρώτα ποταμοῦ θυγατρὸς.

48. Ἄ τοι Ποσειδάονι] ἥτις μιγεῖσα τῷ Ποσειδῶνι
 Πιτάνη, λέγεται τὴν ἰοπλόκαμον, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, καὶ
 Εὐάδην τεκεῖν, καὶ διαλαθεῖν ἐγκυμονοῦσαν, καὶ κρύψαι
 τὴν ὠδῖνα, τὴν ἐαυτῇ δοκοῦσαν παρθενίαν. παρθένιοι
 λέγονται παῖδες, οἱ κρύφα τικτόμενοι παρὰ τῶν νομιζομένων
 παρθένων εἶναι. οὕτω πού καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ καταλό-
 γῳ τῶν Ἀχιλλέως νηῶν Φησὶ (Iliad. π, 179.)

Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 Παρθένιος.

Ἄλλως. Ἄ τοι Ποσειδάονι] πρὸς τὴν ἱστορίαν,
 Φησὶ τὸν Ποσειδῶνα Πιτάνην μιχθέντα, λάθρα γεννῆ-
 σαι τὴν Εὐάδην. ἐκ ταύτης δὲ καὶ Ἀπόλλωνος, Ἴαμος, ἀφ'
 οἰ Ἴαμίδαί. V.

50. Ἰοβόστρυχον] Gl. Ms. γ. μελανότριχα.

51. Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις] ἥν
 συνέλαβε δὲ ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς γαστρὸς ἐγκυμόνησιν, σι-
 ληψιν παρθενικὴν. ἀσάφειάν τινα ἔχει ὁ λόγος. ταύ-
 τὴ δὲ αἰτία ἢ διάλυσις ἐστίν. εἰ γὰρ συνημμένος ὁ λόγος ἐ-

στο, ἦν ἂν σαφῆς ἔχων οὕτως· ἦτις τῷ Ποσειδῶνι μιγεῖσθαι
 ἢ υἱῷ τοῦ Κρόνου, λέγεται συλλαβοῦσα ἐν τοῖς μυχοῖς
 ἰς γαστρὸς σύλληψιν παρθενικὴν, τεκεῖν αὐτῷ θυγατέρα
 ἰλιανοπλόκαμον, τὴν Εὐκλῆν. κατὰ τὸν μῆνα δὲ τὸν
 ἠσμένον τοῦ τόκου, ἤγουν αὐτίκα δὲ κατ' ὄν μῆνα ἔτεκεν
 τὴν, πέμπουσα ἀμφιπόλους, ἀντὶ τοῦ προσπόλους, ἤγουν
 ἰλίου, ἐκέλευσεν αὐτοῖς δηλονότι δοῦναι τὸ βρέφος τῷ
 πατρὶ, τῷ Εἰλαπίδη, ἤγουν τῷ Αἰπύτῳ, τῷ υἱῷ τοῦ Ἑλάτου
 ἠσάνειν, ἤγουν ἀνατρέφειν, αὔξειν, ἀπὸ τοῦ πορβῶ,
 ἀπὸ τούτου πορσαίνω, τὸ εἰς προκοπὴν ἄγω, καὶ πέρβω
 ἢ ἐκείνου, ἐφ' ᾧ ἔστιν. Τοῦτο διπλῶς νόει. ἔκρυψε
 τὴν Πιτάνην ἐν τοῖς κόλποις τὴν παρθενίαν καὶ παρθενί-
 κῶν ὠδῖνα, ἤγουν, ἦν συνέλαβεν ὠδῖνα. ἔκρυψε, παρθέ-
 νικαῖναι δοκοῦσα. ἢ οὕτως· ἔκρυψε δ' ἐν τοῖς κόλποις τὴν
 ἰλιανὴν τὴν παρθενίαν, τουτέστι τὴν κρυφίως γενομένην.
 ἰσθένιοι γὰρ λέγονται παῖδες οἱ λαθρα τικτόμενοι, παρὰ
 τὸ ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων, οὕτω που καὶ Ὁμη-
 ροῖσι (l. laud.) Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμό-
 νος Παρθένιος· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ κάλλιον παρθενίαν γράφειν,
 ἢ σαφῆς ὁ λόγος οὕτως· ἔκρυψε δὲ τὴν ἐν τοῖς κόλποις
 ἰλιανὴν ἐν τῇ παρθενίᾳ, ἐν τῷ δοκεῖν ἔτι παρθένης εἶναι.
 ἢ ἐπ' εὐθείας τὸ παρθενίαν θῆσεις λέγων. ἔκρυψε δὲ
 παρθενίαν τὴν ἐν τοῖς κόλποις ὠδῖνα, οὐ μόνον σαφέστερος
 ἢ ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ κατὰ σύνταξιν ἀριστῶς ἔχων. οἱ
 κρυπτοῦντες τὸ ψαλῖον (κρύψαι) δίφθογγον, ἵνα πρὸς τὸ λέ-
 σουντάξωσιν, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. πάντες μὲν οἱ ὑπο-
 κρισταὶ τῆς Ἀρκαδίας εἶναι πόλιν τὴν Φαισάναν διδόν-
 ται. ὁ δὲ Δίδυμος τῆς Ἡλίδος αὐτὴν εἶναι Φησι. καὶ
 ἐπιλογεῖται τοῦ ῥητοῦ οὕτως, ὅτι ποτὲ οἱ Ἀρκαῖδες
 τῆς Ἡλίδος ἐβασίλευον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ Αἰπύτου.
 βουλόμενοι τὴν Φαισάναν Ἀρκαδικὴν εἶναι, τὸ περὶ
 τοῦ οὕτως ἀποδιδόασιν, ὅτι διὰ Φαισάνης ἔχει ὁ ποτα-
 μὸς βεῦμακτα. Φέρεται γὰρ ἐξ Ἀσίας (ισθ. Ἀσέως),
 Ἀρκαδικῆς ἢ ὅτι αἱ πηγαὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ἐξ Ἀσέως
 ἐξ Ἀσέως), τῆς Ἀρκαδικῆς, εἰσι, καὶ μεταχιοῦνται
 αὐτῇ

αὐτῇ (leg. αὐτοῦ) οἱ Ἀρκάδες. R. Corrupta quoque in
ms. Gott. erant.

52. Κυρίω δ' ἐν μηνί] ὁ νοῦς· τῷ κυρίω δὲ μη
τοῦ τίθειν ἀποστείλασα Τεράποντα, ἐκπέμπει τὸ βρέφος
πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἀρκάδων Αἴπυτον, Ἐλάτου παῖδα. V

53. Ὁς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἀνασσε Φαισάνῃ] τῇ
Φαισάναν πάντες μὲν ὑπομνηματισταὶ τῆς Ἀρκადίας εἶναι
πόλιν ἐξεδέξαντο. ὁ δὲ Δίδυμός φησι τῆς Ἥλιδος αὐτῆς
εἶναι, καὶ ὑπεραπολογεῖται τοῦ ῥητοῦ οὕτως. ὅτι ποτὲ ἰ
Ἀρκάδες καὶ τῆς Ἥλιδος ἐβασίλευον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ
Αἰπύτου. οἱ δὲ βουλόμενοι τὴν Φαισάναν Ἀρκαδικὴν εἶναι
τὸ περὶ Ἀλφειοῦ οὕτως ἐπιλύονται, ὅτι διὰ Φαισάνης ἔχει
ὁ ποταμὸς τὰ ρεύματα. Φέρεται γὰρ ἐξ Ἀσέας κώμης Ἀρ
καδικῆς. ὅτι αἱ πηγαὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ἐξ Ἀσέας τῆς Ἀρκα
δικῆς εἰσι. καὶ μεταποιοῦνται αὐτοῦ οἱ Ἀρκάδες. Ἄλλα
Ἀνασσε Φαισάνῃ] ὁ νοῦς· ὅστις Αἴπυτος βασιλεύων τῆς
Ἀρκადίας καὶ ἔχων ὑφ' ἐκυτόν τὴν Φαισάναν, ἔλαχε κα
οικεῖν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ποταμοῦ. ἀρχεται γὰρ τὰ ῥή
θρα ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐν Ἥλιδι δὲ ἐκλάμπει (ms. Gott. ἐμβάλλει
πολύς. V.

Ἄλλοι δὲ φησὶν ὅτι ὁ Αἴπυτος, ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἐβασίλευεν
κατὰ τὴν πόλιν τὴν Φαισάναν, ἔλαχε τε, ἤγουν ἐκλήρκει
οἰκεῖν τὸν Ἀλφειόν· ἀπὸ τῆς Φαισάνης γὰρ κατὰ βρεῖ ὁ Ἄλ
φειός, καταντᾷ δὲ εἰς τὴν Ἥλιν, τὸ δὲ μέσον αὐτοῦ καὶ
τὴν Ἐπίδαυρον (ad 95.) ἐνθα δ' ἀνατραφεῖσα αὐτῇ, δηλοῖ
ἡ Εὐάδνη, ὑπ' Ἀπόλλωνος πρῶτον ἔψαυσε Ἀφροδίτης γυναι
κείας, ἀντὶ τοῦ, ἡμερτῆς. κλέπτουσα δὲ, ἤγουν πειρωμ
λαθεῖν ἐγκυμονοῦσα τὸν γόνον, τουτέστι τὸ σπέρμα
θεοῦ, ἦτοι τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐκ ἔλαθε τὸν Αἴπυτον
παντὶ χρόνῳ, ἤγουν διὰ παντός. R.

58. Πρῶτον ἔψαυσ'] δαιμονίως τὸ ἔψαυσε, ὡς ἡ
θείας ἀφροδισίας συνόδου ἔταξε. τὸ δὲ ὄλον· διεφθάρη
Ἀπόλλωνος ἢ τῆς γλυκειας πρῶτον τοῦ Ἀπόλλωνος συ
σίας μετέσχε. λάθρα τεκοῦσα ἡ Πιτάνη ἀπέστειλεν
Ἀρκαδίαν Αἰπύτῳ. τὸ δὲ ἐκ συντυχίας συμβάν, ἐκ

τοίας λέγει γεγενῆσθαι. τὴν γὰρ Εὐάδην ἐπιτεθεῖσαν Αἴ-
υτος εὐρών ἔλαβε. V.

59. Οὐδ' ἔλαθεν] οὐκ ἠδυνήθη δὲ λαθεῖν τὸν αὐτὴν
ἠρέψαντα Αἴπυτον δεξαμένη γόνον θεοῦ. V.

61. Ἄλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδε] ἀλλ' ὁ μὲν γνοῦς, θυ-
ὸν οὐ φατὸν, ἤγουν ἄβρῆτον, μέγαν, ἐν τῇ ψυχῇ κα-
σχῶν σὺν Φροντίδι ὄξεια, τούτέστιν ἐπιτεταμένη, ἀπὸ
αφοραῶς τῶν ὄξεων βελῶν, τῶν βλάπτειν μάλιστα δυ-
αμένων, ἀφανῆς ἐγένετο, ἀπερχόμενος Πυθῶνάδε, ἤγουν
ἐπὶ τὴν Πυθῶνα, μαντευσόμενος περὶ ταύτης τῆς ἀφορήτου
λάβης, τούτέστι τῆς κρυφίου δικηορήσεως. ἡ δὲ, ἤγουν
Εὐάδην, κατὰθεῖσα τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν Φοινικόκροον,
ἤγουν τὴν κρόκω βεβραμένην, καὶ τὴν κάλπιδα τὴν ἀπὸ
οἰκίου κατεσκευασμένην. ἔστι δὲ ἡ κάλπις ἀγγεῖον τι
ἰσοδόχον. R.

Ἐν θυμῷ πῖσας χόλον] κατὰ ψυχὴν καίτοι
μὴν οὔσαν τὴν ὀργὴν λογισμῷ κατασχῶν, καὶ πρὸ τῆς
ἀληθοῦς γνώσεως οὐκ ἐμφῆναι τὸ δεινὸν βουληθεῖς, καίτοι
ἐν χαλεπαίνων, εἰς τὸ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος μαντεῖον
πορεύετο, γνωσόμενος περὶ τοῦ ἀτλήτου καὶ ἀτόπου τῆς
αφοραῶς πάθους. ὄξεια δὲ μελέτη, τῆς μεγάλης Φροντί-
δος μελέτας γὰρ τὰς Φροντίδας λέγουσιν. V.

Πῖσας] Gl. Mss. β. γ. κρατήσας.

63. Ἰών] Gl. Ms. γ. βαδίζων.

66. Φοινικόκροον] κοκκινόβαφον. Gl. Ms. γ.

Ἄ δὲ Φοινικόκροον] ἡ Εὐάδην. Φοινικόκροον,
ἐν ἐκ Φοινικῆς κρόκης ὑφασμένην. V.

69. Λόχμας ὑπὸ κυανέας] τοῦ ἀνδρηοῦ καὶ κατα-
κνήκου τοῖς φυτοῖς τόπου. κυανέας, ἦτοι τὰς βαθείας,
παρὰ τὴν τῶν ἰων χροιάν. V.

Ἦγουν ὑποκάτω δένδρων σκιᾶς βαθείας ποιητικῶν διὰ
τὴν πυκνότητα, ἔτεκεν υἱὸν θεόφροντα, ἤγουν ἐνθεοῦ φρο-
σεως δεκτικόν. τοῦτο δὲ φησι, διὰ τὴν ὑστερον ἡσκημένην
ἐν τῷ μαντικῇ. R.

Κυανέας]

Κυανέας] ἢ τὰς σκιάδεις διὰ τὸ δάσος, ἢ ὅτι τὰ
 ἴα τοιαύτην ἔχει τὴν χροιάν. Θεόφρονα δὲ λέγει τὸν Ἴαμον,
 ὡς γινώσκοντα τὰ πάντα διὰ τῆς μαντικῆς, ὥσπερ οἱ Θεοί·
 παρέστησεν αὐτῇ, Φησί, καὶ τὰς Μοίρας, μετὰ τῆς Εἰλειθυίας,
 ἵνα τὰ κάλλιστα τῶ παιδὶ ἐπικλώσῃσι. τοῦτο δὲ
 ἐποίει σεμνύων τὰς αὐτοῦ γονάς. R.

70. Τίκτε Θεόφρονα κοῦρον] τὸν Ἴαμον, ὅτι μάντις
 τις τὴν τέχνην. ὁ δὲ νοῦς· ἢ δὲ Εὐάδην τὴν ἐκ Φοινικῆς
 κρόκης ζώνην λύσασα καὶ ἀποθεμένη τὴν κάλπιν, οὕτω λοι-
 πὸν ἔτεκεν ἐν συσπύῳ τόπῳ τὸν ἐσόμενον Θεόφρονα παῖδα.
 λέγει δὲ τὸν Ἴαμον, ἀφ' οὗ τὸ γένος ἔχει ὁ Ἀγησίας. V.

71. Τᾶ μὲν ὁ Χρυσοκόμας] τῇ Εὐάδην ἀποκουούσῃ
 παρέστησεν ὁ χρυσοκόμος Ἀπόλλων τὴν Εἰλειθυίαν, κε-
 χαρισμένα Φρονοῦσαν, καὶ τὰς Μοίρας. ἢ δὲ ἐνδειξίς οἱ
 μόνον περὶ εὐτοκίας, ἀλλὰ καὶ καλλίστης γενέσεως τοῦ
 παιδός. V.

Τῇ μὲν] ταύτῃ μὲν τικτούσῃ ὁ Ἀπόλλων ὁ χρυσο-
 ἔχων κόμην παρέστησεν Ἐλευθῶ, ἤγουν Εἰλειθυίαν, ἔφρα-
 ρον δηλονότι Θεῶν τῶν τόκων. R.

Πραῦμητιν τ' Ἐλευθῶ] πραεῖαν, εὐμενῆ. V.

Πραῦμητιν, ἤγουν πραέα, Φίλα, Φρονοῦσαν αὐτῇ, κα-
 τὰς Μοίρας συμπαρέστησεν, ἵν' εὐδαίμων δηλονότι εἴη
 παῖς. ἦλθε δὲ ὁ Ἴαμος εἰς Φῶς αὐτίκα ἐκ τῆς ἐπεράστοι
 ἐντὸς τῶν σπλάγχχνων ἐγκυμονήσεως. τὸν μὲν κνιζομένα
 ἀντὶ τοῦ λυπουμένη, ἀλοῦσα, κατελίμπανεν ἐν γῆ· δύο δι-
 δράκοντες γλαυκῶπες, ἤγουν λαμπροὺς καὶ στίλβουσαι
 ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς, κατὰ βούλησιν Θεῶν, ἐθρέψαντι
 αὐτὸν, κηδόμενοι, ἤγουν ἐπιμελούμενοι, δι' ἰοῦ μελισσῶν
 ἀμευφοῦς, τουτέστιν, οὐ μέμψεως ἀξίου, ἀλλὰ ἐπαίνοι
 δηλονότι, ἤγουν διὰ μέλιτος. ὁ βασιλεὺς δὲ, ὁ Αἴκυτος,
 δηλονότι, ἐπεὶ ἀφίκετο ἐκ τῆς Πυθῶνος τῆς πετρῆσεως,
 ἤγουν τῆς πετρώδους, τῆς τραχείας, ἐλαύνων, τοὺς ἵππου
 δηλονότι, ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ ἠρώτα τὸν παῖδα, οἱ
 ἢ Εὐάδην ἔτεκε· τοῦ Φοίβου γὰρ πατὴρ ἔφη αὐτὸν γεγενέ-
 ναι, υἱὸν ὀφλονότι, μάντιν δὲ ἔσσεσθαι τοῖς ἀνδράποισ ἐξο-
 χῶι.

περισσῶς πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἤγουν ὑπὲρ πάντας
 ἄνθρωπους· οὐδέ ποτε ἐκλείψει, ἤγουν σβεσθήσεται,
 ἢ γενήσεται, τὴν γενεὴν αὐτοῦ. R.

[Ἦλθε δ' ὑπὸ σπλάγχων, ἕως κηδόμενοι]
 ἡ τοιοῦτος· ἐγεννήθη δὲ ἐξ ἐπεράστου ὠδίνος ὁ Ἰάμος,
 ἦλθεν εἰς τὸ Φῶς. εὐθέως τοῦτον οὖν τίκτουσα καὶ
 κηδουμένη, καταλέλοιπεν ἐπὶ τῇ γῆ ἢ Εὐκάνη· δύο δὲ
 ἀφοβερῶτατοι δράκοντες θεῶν βουλήσει ἀνέθρεψαν,
 ἃ ἢ ἰὸν προσφερόμενοι, ἵνα λέγη τὸ μέλι. V.

[Ἦλθε δ' ὑπὸ σπλάγχων] ἤγουν ἐν τῇ νηδύϊ· ἐν τούτῳ γὰρ
 ἡ γαστρὸς μέρος ἐστὶ τὸ ἔμβρυον, ἢ τὸ σπλάγχων,
 οὗ γαστρὸς ἀπλῶς. R.

[Ἦλθε δ' ἰὸν ἐρατῆς] ἦτοι γέννας ἐπιθυμητῆς ἢ διότι
 ἀπαῖδα ἐγέννα, ἢ ὅτι πᾶσαι ἐπιθυμοῦσι τεκεῖν καὶ
 τεῦθεν ἀπηλλάχθαι κακῶν. R.

[Ἦλθε δ' εἰς Φάος αὐτίκα] εὐθέως· ἀκολούθως, ὡς ἀπὸ
 τῆς Εἰλειθυίας, ῥαδίαν καὶ ἄμοχθον τὴν ὠδίνα
 ἔλατο. V.

[Ἦλθε δ' ἐν μὲν κνιζομένα] δοκεῖ τὸ κνιζομένα ἐναντίον
 πρὸς τὴν τῆς Εἰλειθυίας εὐμένειαν. καὶ ἴσως τὴν
 ἐν αἰσθησιν τῆς ἀληθόνοιο ὑποφαίνει κνισμὸν ὀνομά-
 ζουμένη, λυπουμένη· ἤλγει μὲν γὰρ ὡς μήτηρ,
 ἔλατο τὸ τέκνον· κατελείπετο δὲ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἐρημίας,
 ἡλκή λαθεῖν. V.

[Ἦλθε δ' ἐν γλαυκῶπες] Gl. Ms. α. εὐόφθαλμοι.

[Ἦλθε δ' ἐν δαιμόνων βουλαῖσιν] ἦτοι κατόλου τῶν θεῶν
 ἰόν, ἢ εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα ἀνακτέον, τὸν
 ἰστέον, τὸν δὲ προπάτορα. V.

[Ἦλθε δ' ἐν ἀμεμφεῖ] ἐπαινετῶ Gl. Ms. γ.

[Ἦλθε δ' ἐν ἀμεμφεῖ ἰῶ] ἀμεμφῆ ἰὸν εἶπε τὸ μέλι. ὁ γὰρ ἰὸς
 ἰόντιαν τινὰ ὑποφαίνει. ὡς ἐπὶ δράκοντων δὲ τὸν ἰὸν
 ἀποβάλλει γὰρ ὁ δράκων ἰόν. βουλή δὲ θεῶν, ὡς
 ἰὸν ἄνθος ἡδὺ φαίνεται, καὶ οἶον, ὡς, μέλι. Ἄλλως.
 ἔλατο, εἰπὼν ἀντὶ τοῦ ἰοῦ μέλι προῖέναι. Τὸ δὲ ση-
 μεῖον

μεῖον X', ὅτι ἰὼν μελισσᾶν εἶπε διὰ τὸ ἀφίστασθαι ὑπ' αἰ-
Φησί δὲ τὸν Ἰαμον ὑπὸ δρακόντων μέλιτι τραφῆναι.

Εἰκότως εἶπε τὸ, ἀμεμφεῖ ἰῶ μελισσᾶν, ὁ γὰρ
ὄφειεν ἰὸς μεμπτός διὰ τὸ Φθοράν ἐργάζεσθαι. R.

79. Καθόμενοι] Gl. Ms. α. Φροντίζοντες.

Βασιλεὺς δ' ἐπεὶ πετραέσσας] τῆς τραχείας
δὲ ἀξῆς· πετραέσσας Πυθῶνος. ὁ δὲ νοῦς· ἐπειδὴ οὖν
ἐκ τοῦ μαντείου ὁ βασιλεὺς Αἴπυτος, ἀνῆρτο πάντας
ἐν τῇ οἰκίᾳ περὶ τοῦ γεννηθέντος παιδὸς ὑπὸ τῆς Εὐάδης.

82. Μὴ λάβης εἰς τὸ παῖδα ἔξωθεν τὸ, διχ', ἀλλ'
Φαῖν, στεροῦμαι σε πλοῦτον, καὶ ἀφαιροῦμαι σε
καὶ ὑβρίζω σε ὕβριν, οὕτω καὶ, ἔρομαι σε λόγον.
πίδης (Phoen. 562.) "Αγ' ἦν σ' ἔρομαι δύο λόγῳ.
εὐχοντο, ἀντὶ τοῦ, διβεβαιοῦντο, ἐπεὶ καὶ ὁ καυχῶν
διαβεβαιοῦται τοῦτο ὃ καυχᾶται. ἢ εὐχοντο, ἀντὶ
μετὰ τῆς πρὸς Θεοῦς εὐχῆς διβεβαιοῦντο. τὸ δὲ περὶ
γεγεννημένον, ἀντὶ τοῦ, πέντε ἡμέρας ἔχον μετὰ τὸ
θῆναι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, λέγοντος. πέντε
ἡμέρας ἔχοντα μετὰ τὸ γεννηθῆναι, ἐκεῖνοι οὔτε ἰδεῖν
βαιοῦντο. τὸ σχίνῳ ἐνταῦθα (v. 90) καὶ τὸ βατίχ, κατὰ
στικῶς εἶπε. σχίνος γὰρ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς βρού-
χῃ τούτων συναγωγή· ἐνταῦθα δὲ τῷ σχίνῳ καὶ βατίχ
τοῦ, δασεῖ νόσι, ἢ διότι ἐν τοῖς βάτοις τὰ ῥόδα καὶ
εὐρίσκειται καὶ ἐν ταῖς σχίνοις. δέον δὲ ἀβρῶς
ἤτοι δαψιλῶς βεβρεγμένος, ἀβρῶν εἶπε πρὸς τὸ σῶμα.

84. Πέρι θνατῶν] περισσῶς ὑπὲρ πάντας ἀνδρῶν
ἔλεγε γὰρ αὐτὸν ἐκ πατρὸς Ἀπόλλωνος γεγονέναι καὶ
περισσῶς ὑπὲρ πάντας γενέσθαι μάντιν ἀνθρώπων, καὶ
ποτε αὐτοῦ τὸ γένος διαλείπειν. V.

87. Ὡς ἄρα μάντιν] οὕτως ἄρα ἐδήλου. οἱ δὲ
οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, οὐτ' οὖν ἀκοῦσαι, οὔτε ἰδεῖν τοῦτον εἶ-
ἤγουν ἠρνοῦντο μετὰ καταρῶν, καὶ ταῦτα πεμπταῖον,
πέντε ἡμερῶν γεγεννημένον, τουτέστιν ὄντα, ἀλλ'
κρυπτο. ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ. ἤγουν. καὶ γὰρ ἐκ

ζίνω και ἐν βατίᾳ, ἤγουν βάτῳ ἀπειράτῳ, τουτέστιν ἀφήτῳ, ἀψαύστῳ, διὰ τὰς ἀκάνθας. R.

[οἱ δ' οὐτ' ὦν] οἱ κατ' οἶκον τοῦ Αἰπύτου θεράπων-
των. τῷ γὰρ εὐχοντο ἀντὶ τοῦ εἶπον οἱ Λάκωνες
ταῖς. V.

Οὐτ' ἰδεῖν εὐχοντο ἕως, τοῦτ' ὄνυμ' ἀθά-
ν] ὁ νοῦς· ἔκειτο δὲ ὁ παῖς βεβρεγμένος καὶ κεκαλυμ-
μεταῖς τῶν ἰων ἀκτῖσι καὶ καταδεήροισι· διόπερ
ἤν κλησιν τὴν τοῦ Ἰάμου αὐτῷ ἢ μήτηρ ἔθετο ἀπὸ
τῶν ἰων αἰτίας. ἀθάνατον δὲ εἶπεν ὠνομάσθαι αὐτὸν,
ἐκ τῶν χρησμῶν. εἶπε γὰρ ἀνωτέρω, οὐδέποτε ἐκ-
αν τὴν γενεὴν αὐτοῦ. V.

εὐχοντο] Gl. Ms. α. ὦμνον.

[εμπταῖον γεγενεαμένον] τοῦτο οὐχ ὡς ἀπὸ τῶν
ὄν. οὐ διδάμεν γὰρ αὐτοῖς τὸ εἶδέναι, ἢ καὶ τὸν ἀριθ-
μῶν ἡμερῶν, ἀφ' οὗ γέγονεν, ἐπίστασθαι· ἀλλὰ ῥητέον,
ὅτι ποιητικοῦ προσώπου τὸ τοιοῦτον λέγεσθαι. οἱ οὖν οἱ-
στοῦ Αἰπύτου ἐρωτώμενοι ἔλεγον μήτε ἐωρχέναι, μήτε
θάναι. εἶτα ὁ ποιητὴς ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ταῦτα πεμπταῖον
ἐν τῷ παιδίον. V.

[Βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ] βατίαν εἶπε τὴν βάτον,
τὴν ἀκάνθης εἶδος, καὶ τὸν Ἰαμον ἐτυμολογεῖ. ἀπειράτῳ
ἐν δρυμῷ μεγάλῳ.

[Ἀκτῖσιν ἰων] ἤγουν λαμπρότησι διαυγέσι ξανθαῖς
κατὰ πολὺ πορφυροῖς, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ
τῶν ἰων ξανθῶν, καὶ κατὰ πολὺ πορφυρῶν. βεβρεγμένος,
ἴστι δεήροισι, τὸ τρυφερὸν σῶμα. διὸ καὶ τοῦτο,
καλεῖτο δηλονότι, τὸ Ἰαμος (ἀπὸ γὰρ τῶν ἰων Ἰαμος ἐκλή-
θι δῶκεν ἢ μήτηρ αὐτοῦ καλεῖσθαι αὐτὸν κατὰ πάντα τὸν
χρόνον, ἀθάνατον, ἀντὶ τοῦ ἀθανάτως. R.

[καμπορφύροις ἀκτῖσιν] ἀκτῖνας λέγει τὰς ἀπο-
ρύσας ἀπὸ τῶν ἀνθέων δρόσους, ἢ λαμπηδόνας τῶν ἀν-
θῶν. V.

[Τὸ κατεφάμιξεν] ἀντὶ τοῦ, διὰ τὸ τοῖς ἴοις δροσί-
σθαι αὐτὸν, ἀστειῶς καὶ Ἰαμὸν καλεῖσθαι. V.

Κατεφά-

Κατεφάμιξεν] Gl. Ms. γ. ἐκήρυξεν. Καλεῖται
Gl. ἀπὸ τοῦ ἀμῶν (ὃ δηλονότι τὸ Φερίζειν) ἰα (ὃ ἐστὶν ἄλλο
λέγεται) Ἰαμος.

95. Τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον] διὰ τὸ τοὺς Ἰαμίδας ἀθά-
νάτους ἀπ' αὐτοῦ καλεῖσθαι. V.

Ἀθάνατον] Gl. Ms. γ. αἰωνίως. α. διηνεκᾶς.

Τερπνᾶς δὲ ἤβας] ὅτι ἐν ταύτῃ μάλιστα τὰ πρῶ-
τοις ἀνθρώποις γίνεται. Ἄλλως. Τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυ-
στοστέφανοιο. ὁ νοῦς· ἐπειδὴ δὲ ἐν ἀκμῇ ἡλικίας ἐγένετο,
τὸν καρπὸν τοῦ χρόνου ἤνεγκε (λέγει δὲ τὰ γένηα), τότε
παραγενόμενος εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ἤξαστο. ἐν μέσῳ
Ἠλίδος καὶ Ἀρκαδίας ἢ Ἐπίδαυρος. ὧν ἡ μὲν Ἀρκαδία
ἀρχὴν, ἡ δὲ Ἠλὶς τὰ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς οἰκεῖται τοῦ πε-
λοπόννηστος. ἐνταῦθα οὖν εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ἐπεκαλέσαστο τὸν
ἑαυτοῦ πρόγονον Ποσειδῶνα καὶ τὸν τοξοφόρον καὶ ἔφορον
Δήλου τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. V.

Τερπνᾶς δ' ἐπεὶ. ἐπεὶ εἰς τοῦτο ἡλικίας ἦλ-
θὺς γένειον ἀνθῆσαι ξανθόν. τὸ δὲ τερπνᾶς εἶπε, διὰ τὸ
ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ ὄντας, ὠραίους φαίνεσθαι. δέον δὲ εἶ-
ναι χρυσοστέφανον πρὸς τὸν καρπὸν. χρυσοστέφανοιο εἶπε
τὸ ἤβης. Ἐπεὶ δὲ ἔλαβεν ὁ Ἰαμος καρπὸν ἤβης ἠδὲ
πάγκαλον προτεινούσης στέφανου, ἤγουν γένεια, ἃ πρότιν
ἡλικίας ἀκμῇ τερπνῆ, παγκίλως δι' αὐτῶν στεφανοῦ-
τουτέστιν, ἐπειδὴ εἰς ἀκμῇ ἡλικίας ἔφθασε τερπνῆς,
γενείοις παγκίλως ἐστεφανώσαστο, καταβῆς ἐν μέσῳ τοῦ
Φειοῦ, ἤγουν κατὰ τὴν Ἐπίδαυρον, (ἐν μέσῳ γὰρ Ἠλίδος
Ἀρκαδίας ἢ Ἐπίδαυρος) ἐκάλεσε τὸν Ποσειδῶνα τὸν ἐπί-
πάππον, τὸν εὐρυβίαν, ἤγουν τὸν καταπολὺ ἰσχυρὸν,
τὸν σκοπὸν, ἤτοι τὸν ἔφορον, τὸν ἡγεμόνα τῆς Δήλου, καὶ
τῆς Θεομήτου, τὸν τοξοφόρον, τουτέστι τὸν Ἀπόλλωνα,
πατέρα αὐτοῦ, αἰτῶν αὐτοὺς ἐν νυκτὶ ὑπαίθριος, ἐπιβί-
τικῶς ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀσκέπῳ τόπῳ, τιμὴν τινα τῇ ἑαυτοῦ
Φαλῆ, περιφροστικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτῷ, λαότροφον, ταῖς
ἐπιβίαις, ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀύξανομένην. R.

96. Χρυσοστέφανοιο] Gl. Ms. γ. τῆς προξενού-
χου χρυσοῦν στέφανον.

Εὐρυβίαν] Gl. Mss. α. β. γ. μεγαλοδύναμον.

1. Θεοδμήτας λέγει, ἥ ἦν ἔχουσι οἱ θεοὶ δόμον, πλυν καὶ Ἄρτεμις, ἥ τῆς ὑπὸ θεῶν κατασκευασθείσης. ἦν γὰρ οὐσαν Ζεὺς ἀνῆκεν εἰς Φῶς. Θεόδητον ἴσως ἐκτύτην, διὰ τὸ πλανωμένην στῆναι ὑπὸ τῆς γεννήσεως πολλῶνος. R.

κοπὸν] Gl. Ms. γ. Φύλακα.

2. Λαότροφον] τὴν τρεφομένην ὑπὸ τῶν λαῶν ἐπι-
 ζων ἑαυτῷ αἰτῶν. Ἄλλως. λαοτρόφον τιμάν βασιλι-
 κικήν. ὧ καὶ Ὀμηρος ὁμολογῶν βασιλέως ποιμένας
 ἀνομάζει. αἰτεῖ οὖν τινα τιμὴν τὴν ἀπὸ πολλῶν, ἐν
 ἴσῳ ὕχλοισι, ὑπάρξαι αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ. V.

λαοτρόφος, ὁ λαὸν τρέφων· λαότροφος δὲ προπαρο-
 νος, ὁ ὑπὸ λαοῦ τρεφόμενος. R.

3. Νυκτὸς ὑπαίθριος] οἰκεῖος δὲ καὶ ὁ καιρὸς πρὸς
 ἐπίκλησιν. ἠύχετο οὖν, φησὶν, αἰτῶν καὶ παρακαλῶν
 τὴν ὑπαίθριος. ἀρχαιότατος δὲ ὁ τρόπος τῆς εὐχῆς. V.
 ἡ χροιά τινὸς ἐν τῇ κεφαλῇ καλύμματος. οὕτω γὰρ ἦν
 ἠύχεσθαι. τὸ νυκτὸς δὲ πρὸς τὸ καταβῆς συνάπτεται.
 ἡ δὲ ἐξαθεν ἐπὶ, ἀλλ' ἐστὶν ἡ τοιαύτη γενική πρὸς
 ἀβάς. νυκτὸς γὰρ ἦν ἡ τοιαύτη κατάβασις. R.

4. Ἄρτιεπῆς πατρία ὄσσα] ἡ ἀληθῆς καὶ ἀψευ-
 δὲ ἀρτιεπῆς καὶ ἀληθῆς φωνὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρὸς
 ἡμᾶς ἀντεφθέγγατο. ὄσσα δὲ, ἡ φωνή. V.

ἀρτιεπῆς. ἡ ἀρτία καὶ ἀληθῆ λέγουσα. Ψευδηγορεῖν γὰρ
 ἵσταται στόμα τὸ θεῖον. Τὸ πατρία ὄσσα ἀντὶ εὐθείας
 ἡμῶν, ἵν' ἦ· ἀντεφθέγγατο ἡ πατρική ὄσσα ἡ ἀρτιεπῆς.
 παραυτίκα τῶν ἐκείνου λόγων. τὸ δὲ, μετάλλασέν τε
 καὶ μέσου, ἀντὶ τοῦ, ἠρεῦνα, ὅτου χάριν αὐτὸν ἐπεβοή-
 ῃ· τὸ δὲ ἀντεφθέγγατο πρὸς τὸ ὄρσο ἔχει τὴν δύναμιν.
 ἡ δὲ τὸν χῶρον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὑστερον συμβᾶσαν
 ἡμῶν τῶν Ὀλυμπίων. Ἄντεφθέγγατο δὲ αὐτῷ χρη-
 ματικῶς πατρικὸς ἀρτιεπῆς, ἡγουν ἀληθῆ χρηματίζων, με-
 τὰ τε αὐτὸν, ἥτοι ἐζήτησε, τουτέστι, καὶ ἐπεστράφη
 αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ἔστι δὲ ὁ λόγος πρωΰστερος. ὤφειλε γὰρ οὐ
 ἐζήτησε δὲ αὐτὸν, ἤγουν ἐπεστράφη αὐτοῦ χρησμός τοῦ
 πρὸς ἀψευδῆ χρηματίζων, καὶ ἀντεφθέγγατο ὄρσο, τῆ
 ἤγουν διεγέρθητι, κινήθητι ὀπίσθεν τῆς Φήμης, ἤγου
 ἐμοῦ χρηματισμοῦ, τῆς ἐμῆς Φωνῆς, ἐλθεῖν ὡς εἰ
 χώραν τὴν πάγκοινον, ἐσομένην δηλονότι. τίνα δὲ τῆ
 τὴν χώραν λέγει, ἐν τῷ ἐπαγομένῳ λόγῳ δείκνυσιν. ἐ
 γὰρ ἴκοντο δὲ, ἀφίκοντο δὲ, ἐπὶ τὴν πέτραν τοῦ Κρ
 λόφου τοῦ ὑψηλοῦ, τὴν ἡλίβατον, ἤγουν, τὴν μετέωρον
 ὄρθIAN, τουτέστι, τὴν Ὀλυμπίαν, ὅπου παρέσχεν αὐτῷ
 Ἰάμῳ δηλονότι, ὁ Ἀπόλλων, θησαυρὸν μαντείας διπ
 τότε μὲν Φωνὴν ἀκούειν αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Ἀπόλλω
 ψευδέων ἄγνωστον, ἤγουν, οὐ γινώσκουσιν ψεύδη, ἐνε
 κῶς· εἰ γὰρ ἐπὶ παθητικῆς ἐλέγετο σημασίας, δοτικῆ ἀν
 τάττετο. ὅταν δὲ ἐλθῶν ὁ Ἡρακλῆς ὁ θρασυμήχανος, τ
 ὁ γενναῖα μηχανώμενος, τὸ βλάστημα τὸ σεβάσαιον τῶν
 τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ἐορτὴν τε τοῦ πατρὸς
 (τοῦ Διὸς) κτίση, ἤγουν συστήση, πλειστόμβροτον, ἐ
 πλείστων ἀνθρώπων συγκροτουμένην, καὶ νόμον μέγ
 ἀγώνων, θείη δηλονότι· οὐ γὰρ δύναται τὸ κτίση ἀπὸ ἰ
 λέγεσθαι, συνυπακούεται δὲ τὸ οἰκεῖον κατ' ἀναλογίαν
 προῤῥηθέντος, ἐν βωμῷ Διὸς ἀκροτάτῳ, ἀντὶ τοῦ ὑψη
 τῷ, τότε δὴ προσέταξε τῷ Ἰάμῳ ποιῆσαι χρηστήριον, τ
 μαντεῖον· ἀφ' οὗ χρόνου καταπολὺ δεδοξασμένον ἐστὶ
 τοὺς Ἕλληνας τὸ γένος τῶν Ἰαμιδῶν, ἤγουν τῶν ἀπὸ
 Ἰάμου καταγομένων, ἀφ' οὗ ἀπὸ κοινοῦ ὄλβος, εὐδαι
 ἠκολούθησεν, αὐτῷ δηλονότι. R.

106. Μετάλλασέν τε μιν] ἐὰν μὲν ἐπὶ τοῦ Ἀπι
 νος, νοεῖσθαι δεῖ οὕτως· ἐπεζήτησέ τε αὐτὸν καὶ ἐν Φρ
 ἔσχεν, ὅπως τὰ μέλλοντα προλέγειν παράσχη αὐτῷ. ἐ
 ἐπὶ τοῦ Ἰάμου, ὅτι, τῆς Φωνῆς ἀκούσας τοῦ Ἀπόλλωνος
 ζήτησεν αὐτὸν, ὥστε καὶ κατ' ὄψιν αὐτὸν εὐτυχῆσαι τῆ
 τοῦ θεοῦ. τὸ δὲ μετάλλασεν, ἐὰν λάβωμεν ἀντὶ τοῦ ἀ
 τησεν, ἀκύρως κεῖται. μεταλλῆσαι γὰρ ἐστὶ τὸ ζητεῖ
 ἐπὶ τῶν μετάλλων. V.

Α

ἄλλως. Μετάλλασέν τε μιν] ἰδίως κέχρηται τῇ μεταλλῆσαι γὰρ ἐστὶ τὸ ζητῆσαι, ἀπὸ τῶν μετάλλων. ἔπ' οὐδενὸς τοιούτου τέταχεν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγγαι προσεῖπε καὶ οἶονεῖ ἐφιλοφρονήσατο. "Ενιοὶ δὲ οὐδέπει ἀφανῆς ἦν ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἰάμῳ, μόνῃ δὲ Φωνῇ πεν αὐτὸν, ἐφθέγγετο μὲν ὁ Ἀπόλλων, ὁ δὲ Ἰαμὸς τε τὸν φθεγγάμενον, τίς ἦν. τὸ δὲ ἐξῆς λεγόμενον ἔτατο· ὄρσο τέκνον, δεῦρο· ταῦτα παρὰ Ἀπόλλωνος Ἰαμον· ἄγε δὴ, ἀνίστασο παῖ, ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἐσοῦστερον πολύκοινον καὶ πολυπληθῆ χώραν. λέγει δὲ Ὀλυμπίαν. ὡς δὲ θεὸς, μάντις ἀκριβῆς ἐστὶν εἰς τὰ πάντα. V.

Φάμας ὄπισθεν] τῇ ἐμῇ Φωνῇ ἐπικατακολούθει. ὡς δὲ. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς (Homer. II, 131.). V.

Πέτραν ἀλίβατον] τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἡ τὴν, ἐφ' ἡλίβουτᾶ ἐστὶν ἀλιτεῖν διὰ τὸ ὕψος, ἡ ἐφ' ἧς ἀνατέλλουσι ὁ ἥλιος βαίνει. ὁ δὲ νοῦς· ὄρμησον, ὦ τέκνον, θε εἰς τὴν πολύκοινον ἐσομένην χώραν, κατακολουθῶν κέρχ Φωνῆ· παρεγένετο δὲ εἰς τὴν ὑψηλὴν πέτραν τοῦ Ἰαμον, ἐν ᾧ Κρονίῳ παρέσχεν αὐτῷ διπλοῦν θεσαυρὸν χρυσοῦ. Πλειστόβροτον δὲ, παρ' ἣν πλειστοὶ τῶν ἀνθρώπων θροῖζονται. V.

Θησαυρὸν δίδυμον] ἓνα μὲν, τὸ κατὰ τὸ παρὸν Ἰαμον Φωνῆν ἀκούειν ψευδέων ἀνεπίγνωστον, ὕστερον δὲ καὶ Ἰαμῷ βωμῷ τοῦ Διὸς μαντεύεσθαι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναπύου. "Ἄλλως. ἔνθα οἱ ὤπασε θεσαυρὸν δίδυμον, ἕως τὸ, ὁ νοῦς· ἐδίδου δὲ ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἰάμῳ δίδυμον θετήης μαντείας, τότε μὲν Φωνῆς κατακούειν ἀληθοῦς, ὁ ἰσχυρὸς Ἡρακλῆς, τὸ τῶν Ἀλκαίδῶν βλάστημα, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν, καὶ κτίσῃ τῷ αὐτοῦ πατρὶ περιουσίαν καὶ πολυάνθρωπον πανήγυριν, καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐπιτάγας τῶν μεγίστων Ὀλυμπιακῶν ἄθλων, ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς βωμῷ, τότε Ἰαμον ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόλλων χρησθῆναι, καὶ μαντεῖον τὸ διὰ τῶν θυμάτων. "Ἄλλως. μαντεῖον

μαντεῖον ἦν ἐν Ὀλύμπῳ, οὐδ' ἀρχηγὸς γέγονεν Ἴαμος τῆς τῶν ἐμπύρων μαντείας, ἣ καὶ μέχρι τοῦ νῦν Ἰαμίδαι χρῶνται ἀναλαμβάνοντες γὰρ τὰ τῶν ἱερείων δέρματα, ἐπιτίθενται εἰς τὸ πῦρ καὶ οὕτω μαντεύονται. ἔνιοι δὲ οὕτω Φασί τε μένοις δέρμασι μαντεύεσθαι αὐτούς. λαμβάνοντες γὰρ βύρσας τῶν ἱερείων ἔσχιζον, καὶ κατὰ τὰ σχίσματα ἐμαντεύοντο, ἀφορῶντες εἰς τὴν τομὴν, πότερον εὐθεῖα εἴη ἢ οὐ. V.

113. Ψευδέων ἀγνωστον] ἀληθῆ. ἀγνωστος δὲ δέων, ἢ τῶν θεῶν φωνή. ἄλλοι δὲ Φασιν, ὀρνέων. V.

115. Σεμνὸν θάλος] τὸ βλάστημα τῶν Ἀλκαίδων. ἢ δὲ, τὸ τοῦ Ἀμφιτρώωνος. ἐκεῖνος γὰρ Ἀλκαίου παῖς. καὶ μέντοι αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλοισαν, μετωνομάσθαι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησάνσαντος. V.

116. Πατρός θ' ἑορτᾶν] τό τε οὐκ ἔστιν ἀργὸς οἶονταί τινες, ἀλλὰ τοῦτο λέγει διὰ τὸ προὔπαρχεν ἰερὸν Κρόνου Κρόνιος λόφος καλεῖται, ἣ δὲ τοῦ Διὸς ἑορτῆ καὶ τῶν ἄλλων ἕνδεκα θεῶν ἦν, ὡς ἔφαθ' ἐν τῷ ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις, ἐν τῷ Ψαύμιδος Ὀλυμπιονίκῳ τὸ δὲ κτίση, ἀντὶ τοῦ, ποιήση, ὁ γὰρ κτίζων οἶκον ἑαυταύτην. R. (* Olymp. V, 11.)

Πλειστόμβροτον] παρ' ἦν πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν ἀφροίζονται, τῷ κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν μαντικῷ βωμῷ τοῦ Διός. V.

119. Χρηστήριον] ὅτι ἐμαντεύοντο ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ Ἰαμίδαι, ἣ μῆρὸν πιμελῆ κεκαλυμμένον εἰς πῦρ ἐμβαίοντες, ἣ δορᾶν προβάτων σχίζοντες, καὶ ἐκ τῆς σχίσσεως αὐτῶν μὲν εὐθεῖα γένηται, καλὰ ἔσεσθαι τὰ μαντεύόμενα, ἢ λοξή, ἀποτρόπαια. R.

120. Ἐξ οὗ ὄλβος Ἰαμιδῶν ἔσπετο] ἰδιωτῶς φράσει ἐχρήσατο. ἀφ' οὗ δὴ χρόνου τὸ ἐνδοξότατον τῶν Ἰαμιδῶν εὐδαιμονία ἠκολούθησεν ἀντὶ δοτικῆς τῆν Ἰουλίαν ἐχούσης πρὸς τὸν λόγον. ἀφ' οὗ τῷ τῶν Ἰαμιδῶν γένει ὁ ὄλβος ἠκολούθησε κατ' Ἑλλήνας. V.

[Πολύκλειτον] Gl. Mss. β. γ. πολυδόξαστόν ἐστι.

122. Τιμῶντες δ' ἀρετὰς] ἦτοι καθόλου γνωμικός λόγος, ἢ ἐπὶ τῶν Ἰαμιδῶν. οἱ δὲ Ἰαμίδαι τὰς ἀρετὰς ἴσῳντες, αἰεὶ εἰς ἐπίδοξον ὁδὸν βίου ἔρχονται. V.

[Τὸ τιμῶντες εἰ μὲν μετὰ τοῦ οἱ ἄρθρου εἴποις, καθολικὸς γνωμικός ἐσται ὁ λόγος· εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἄρθρου, πρὸς τὸ Ἰαμίδας νοήσεις· καὶ τὸ “τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον,” ἢ αὐτοῦς, ἢ διὰ πάντας ἐρεῖς. Οἱ τιμῶντες δὲ, ἀντὶ τούτου, οἱ ἀσχοῦντες τὰς ἀρετὰς, ὥσπερ οὗτοι δηλονότι, εἰς φανεράν ὁδὸν ἔρχονται, ἤγουν εἰς διάδηλον, καὶ φανεράν ὁδὸν ἵπταν. R.

123. Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον] ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνθρώπων τεκμαίρει καὶ μηνύει τὸ οἰκεῖον πρᾶγμα, ὡς Ὀμηρὸς ἢ ποιήσεις καὶ Δημοσθένην ἢ ῥητορικῆ. λείπει τό· ἐγὼ μὲν διὰ τοῦτο ἐπαινώ. ὁ δὲ λόγος γνωμικός. V.

ἤγουν, ἕκαστον ἀνθρώπων ἢ πράξις δεικνύει. ψόγος τ' ἄλλων φθονούτων κρέμαται, ἀντὶ τοῦ, ἐπιφέρεται μῶμος, ὃν ἐπὶ τὴν ἐνδοξον ὄψιν χάρις, νίκης δηλονότι, ἤγουν αἰδοῦς ἀξία, στάζει, ἀντὶ τοῦ, παρχγίνεται, ἤγουν, τουτέσιν ἐξαιρέτως, περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντων τοὺς ἵππους. R.

124. Μῶμος δ' ἐξ ἄλλων] φθόνος δὲ καὶ ψόγος ἐξ ἄλλων ἀνθρώπων, ἐκ τῶν φθονερῶν, ἐπικρέμαται τούτοις, οἷς ἂν ποτὲ τὴν Ὀλυμπίαν περὶ τὸν δωδεκάκυκλον δρόμον ἀγωνιστοῦν καὶ νικήσασιν, [del. καὶ οἷς ἂν] ἢ ἐκ τῆς νίκης χάρις ἢ ἐκ τῆς ὄψιν παράσχη. Ἄλλως, ὁ μῶμος ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων μῶμος ἐπικρέμαται τοῖς τετυχηκόσι τῶν τιμῶν ἀνθρώποις, οἱ μὴ τετυχηκότες τοὺς τυχόντας διαμωμῶντες μὴδενὸς ἀξιολόγου τετυχημότητος. V.

ὅτο λέγει ὑπὲρ τοῦ Ἀγησίου, ἢ ὡς φθονηθέντος παρὰ τὴν καθορθωθεῖσαν αὐτῷ νίκην, ἢ ἀπλῶς τοῦτο ὅτι οἱ νικῶντες βραχαινοῦνται. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα μῶμος ἔρπει, Φησὶ Σοφοῦλης (Ajac. 157.). τὸ δὲ ποτὲ μορφῆν συναπτέον, οὕτως· οἷς πρὸς τὴν μορφὴν τὴν καὶ ἐνδοξον στάζει χάρις αἰδοῦσα καὶ σβμνή, τουτέστιν,

οἷς διὰ τὴν κατορθωθεῖσαν αὐτοῖς νίκην, μεγάλη τις εὐφροσύνη συμβαίνουσα, χαριεῦτα αὐτῶν τὰ πρόσωπα τίθησιν. γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ ἐπιφαινομένη ἡδονὴ τεκμήριόν ἐστι τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἡδονῆς. δέον δὲ εἰπεῖν εὐκλεῶς πρὸς τὸ στάζειν εὐκλέα εἶπε πρὸς τὸ μορφάν. τὸ δὲ πρῶτον πρὸς τὸ στάζειν συναπτέον, οὕτως· οἷς στάζει πρῶτον χάρις αἰδοῖα καὶ ἐξῆς. R.

127. Αἰδοῖα ποτιστάζει] ἐπεὶ οἱ νικῶντες δοκοῦσιν εἰδεῖς εἶναι ἐπιχαρίτους ποιεῖ τοὺς νικῶντας. V.

129. Εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος] Κυλλάνης ὄρος Ἀρκαδίας, ἱερὸν Ἑρμοῦ. Φησὶ δὲ, ὅτι, εἰ δὴ ἀληθῆς οἱ τοῦ Ἀγησίου πρόγονοι τὴν Κυλλήνην κατοικοῦντες, τότε Ἀρκαδίας ὄρος, ἐτίμησαν διὰ δώρων καὶ θυσιῶν πολλῶν πλάκας τὸν κήρυκα τῶν Θεῶν, τὸν Ἑρμῆν, τὸν τῶν ἀγῶν δεσπόζοντα, καὶ τὰς μερίδας τῶν ἄθλων κεκληρωμένον, τὴν Ἀρκαδίαν τιμῶντα, τοῦτον ἂν εἴποιμεν καὶ νῦν, ὡς Σωστράτου παῖ, σὺν τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, τελειοῦντά σου τὴν τῇ νίκῃ εὐδαιμονίαν. V.

Εἰ δ' ἀληθῶς, ὡς Ἀγησία, οἱ ἄνδρες, οἱ σοὶ πρόγονοι καὶ μητρὸς, οἱ οἰκοῦντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους τῆς Κυλλήνης (καὶ γὰρ ἦν πρὸς μητρὸς ὁ Ἀγησίας) θυσίαις λιτανευτικαῖς πολλάκις πολλαῖς ἐδώρησαν, ἀντὶ τοῦ ἐδώρησαντο, ἐδείξαντο, εὐσεβῶς τὸν κήρυκα τῶν Θεῶν τὸν Ἑρμῆν, δεῖν ἀγῶνων ἐξουσιάζει καὶ μερίδος τῶν βραβείων, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν τε, τὴν καλῶς ἔχουσαν ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν, μᾶλλον ἡγουν δοξάζει, οἰκῶν ἐν αὐτῇ. ἐκεῖνος δ' Ἑρμῆς, ὡς τοῦ Σωστράτου, σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ Διὶ, τῷ βαρυγαστρῷ, τουτέστι, τῷ τῶν βροντῶν αἰτίῳ, τῶν τὸν βαρύνοντων ἐργαζομένων, κραίνει. ἀντὶ τοῦ διοικεῖ τὴν εὐτυχίαν τὴν σὴν. 140. δόξαν ἔχω, ἀντὶ τοῦ, λόγον φέρω τινὰ ἐπὶ γλαυκῶν ἡγουν πρόχειρον εἰρησθαι ἀπὸ νοῦ δηλονότι, ὡς σίδηρον ἀκόντης λιγυρᾶς, τουτέστιν ὁξέως ποιούσης ἔχειν τὰ ἀκόνεα, ὅς με ἔλκει ἐθέλοντα ἐπὶ πνοῆς καλιβρόους, ἢ ὡς ὠδᾶς εὐήχους, τὰς ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἀναφερομένας. R.

130. Ἀγησί[α] σημείωσαι, ὅτι κατὰ μητέρα Ἀρκὰς ἦν Ἀγησίας. V.

Μάτρωες ἄνδρες] οἱ πρὸς μητρὸς συγγενεῖς σου. ταῦθ' αὖ γὰρ ἢ σὴ προμήτωρ Εὐάδνη, ὡς ἔφαμεν, ἀνετράφη ἰδ' τῷ Αἰπύτῳ. R.

131. Δώρησαν (sic) Θεῶν κάρυκα] ἀντὶ τοῦ ἐδώρητο τῷ κήρυκι τῶν Θεῶν, ἢ χοροῖς ἐτίμησαν αὐτόν. V.

134. Ὁς ἀγῶνας ἔχει] ἐναγώνιος γὰρ ὁ Θεός· ἢ ὅτι οὐκ· κήρυξ δὲ καὶ ἐν ἀγῶσιν· ἢ ὅτι τῆς πάλης εὐρετής. V.

Ἐχει] Gl. Ms. γ. κρατεῖ.

136. Τὸ τιμᾶ εἰ μὲν γ' πρόσωπον νοήσεις, οὕτως ἐρεῖς· τιμᾶ τὴν Ἀρκαδίαν, τὴν εὐάνορα, διὰ τὸν νεὼν αὐτοῦ ἐκεῖ· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τιμῆ, τὸ ἔχει ἀπὸ κοινοῦ λάβης, οὕτω· ἔχει τὴν εὐάνορα Ἀρκαδίαν ἐν τιμῆ, τουτέστιν, ἢ ἐκεῖ κατοικεῖται, ἢ ἐκεῖ κατοικεῖ εἰς ταύτης τιμῆν. R.

40. Δόξαν ἔχω ἕως τοῦ, ἔτι κτεν] ὁ νοῦς· ἔχω καὶ ἐτέραν δόκησιν, οὕτω με προτρεπομένην λέγειν σοῦ, ὡσανεὶ τῆς ἀκόνης, τῆς ὀξύειν δυναμένης τὸ παραγόμενον· ἣτις δόκησις θέλοντί μοι καὶ βουλομένῳ τέρπει καὶ προσπίπτει ὑπὸ ταῖς τῶν αὐλῶν πνοαῖς καὶ ἤχων. διὰ πνοῆς γὰρ ὁ ἤχος ἐκφέρεται· ἣτις δόκησις τὸ ὑμνεῖν σε ἐκ τῆς ἐμῆς προγόνου Μετώπης, ἀπὸ Στυμίου, πόλεως Ἀρκαδικῆς. μητρομάτορα δὲ τὴν Μετώπην λέγει ὁ Πίνδαρος οὕτω· θυγάτηρ μὲν γὰρ ἦν Μετώπης υἱοῦ, τοῦ τῆς Ἀρκαδίας ποταμοῦ, γυνὴ δὲ Ἀσωποῦ, ἐν Θήβαις ποταμοῦ· ἐν ταύτης γέγονε νύμφη τις Θήβης ἢ πόλις. Θηβαῖος δὲ ὁ Πίνδαρος. διὰ τοῦτο μακρότατα ἴδιαν λέγει τὴν Μετώπην. V.

[ὁ, ἔχω τινὰ ἐπὶ γλώττῃ δόκησιν ἀκόνης λιγυρᾶς, τοῦτο γάρ, ἀντὶ τοῦ, ἐπέρχεται μοι ἔννοιά τις καὶ λόγος ἠδύς σοῦ, παρακινῶν με λέγειν τοῦτο πρὸς σέ. ὡσπερ γὰρ ὀνή ὀξύειν τὸ παραθηγόμενον, οὕτω καὶ ἡ ἐμὴ μουσικὴ ἢ ἢ τις ἀκόνη ἐστὶ πρὸς ἐμέ. ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς μουσικῆς ἔλαβεν πάντα τὰ αὐτοῦ ποιήματα, εἰκότως καὶ τὴν νῦν ἔχομένην αὐτῷ δόκησιν, ὑπὲρ τοῦ Ἀγησίου εἶπεῖν, τῆς αὐτοῦ

αὐτοῦ μουσικῆς ταύτην εἶναι Φησι. τὸ δὲ πνοαῖς αὐλῶν λέγει, διότι καὶ μετὰ μουσικῆς καὶ μετὰ αὐλῶν ἦδε τοὺ ὕμνους. R.

141. Ἀκόνιας λιγυρᾶς] ἀκόνην ὀξείαν Φησι τὴν μουσικὴν. λιγύς γὰρ νῦν ὁ ὀξύς. Καὶ Ὅμηρος (Iliad. β, 246) Θεοσίτ' ἀκριτόμουθε, λιγύς περ' ἐὼν ἀγορητῆς, Ἰσχεο. οὐ γὰρ ἐνὶ χωρητῶν, ἀκριτα λέγοντα ἡδὺν εἶναι. Ἄλλως ἀκόνιας τινὸς δόκησιν ἔχω ἐπὶ γλώσσης, ὃ ἐστὶ παρακονιδία [ἢ οὕτως ἢ δόκησις, ἀκόνημα. ὃ δοκῶ παρὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦτό μοι ἀκόνη ἐστὶν ἢ παροξύνουσά με καὶ παρορμῶσα ἢ οὕτω τῆς λιγυρᾶς ἀκόνιας ἔχω δόκησιν ἐπὶ τῆς γλώσσης ἣτις κραίνει τῆς εὐτυχίας τὴν δόκησιν. ὁ δὲ νοῦς ὀξύς ὁ ὀξύτερος γίνουσαι, παρ' ἀκόνιας, τῆς δοκίσεως, Ἰηγόμενος.

143. Καλλιῤῥόοισι] ταῖς ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἀναφερμέναις τῶν μετ' αὐλοῦ ὕμνων. V.

Ματρομάτωρ] ἢ τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς μήτηρ. καὶ δὲ, ἐπιόντες δεῖξομεν. λιγυρᾶς δὲ νῦν τῆς ὀξείας. V.

Ματρομάτωρ ἐμά. μητρομήτωρ ἐστὶν ἐμῆ, ἀντὶ τῆς ἐμῆς πατρίδος, τουτέστι τῶν Θηβῶν, μήτηρ ἢ Μετώπη ἢ εὐκυνθῆς, ἤγουσιν ἢ Φαιδρά, ἢ τῆς Στυμφαλίδος θυγατέρα. θυγατέρα δὲ λέγουσι τὴν Μετώπην τῆς Στυμφαλίδος, ἐπεὶ τὸ εἶναι τὴν Στυμφαλίδα περιεκτικὴν αὐτῆς. μητρομήτωρ δὲ εἰπὼν, ἐπάγει ὡς ἐφεσηνεύων. ἣτις, ἤγουσιν ἢ Μετώπη τὴν Θήβαν ἔτεκε τὴν πλήξιππον, ἤγουσιν τὴν πλήξιππον τοὺς ἵππους ἐν τοῖς δρόμοις, τουτέστι τὴν ἵππικὴν, τὴν κλειδικὴν. ταύτης ἐπέραστον ὕδωρ πλομαί, ἀντὶ τοῦ εὐκυνθῆσαν λόγων ἀπὸ ταύτης πορίτομαι, ποικίλον ὕμνον συνθεῖς χάριν ἀνδρῶν ἀίχμητῶν, τουτέστι πολεμιστῶν. R.

144. Στυμφαλὶς εὐκυνθῆς Μετώπη] Μετώπη Ἀσπωῦ μὲν ἦν θυγάτηρ. μήτηρ δὲ Θήβης, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θήβη προσηγορεύθη. διὰ τὴν οἰκειότητα οὖν, Φησὶν ὁ Πίνδαρος τὴν πρὸς ἐμὲ τῆς Μετώπης, ἣτις Θήβης μήτηρ τῆς ἐμῆς πατρίδος, ἔλκεται με ἢ Μετώπη Ἀσπῶς οὔσα. τὴν Μετώπην Φασὶ γήμαντα Ἀσωπὸν τὸν Ὀκεανοῦ, Λάδα οὔσαν θυγατέρα, τεκνώσαι Κέρκυραν, Αἰγίαν, Σαλαμίνα, Θήβη.

θήβην, Ἄρπινναν, Νέμεαν. εὐανθῆς δὲ Μετώπη, ἡ ἀκμαία ἀνθήρα, ἴν' ὁ λόγος ἐπὶ τῆς νύμφης ἀκούηται. Ἄλλως, Ὑμφηλος ὑπόκειται τῇ Κυλλήνῃ, ἔστι δὲ τῆς Ἀρκαδίας. Ἡ δὲ κατὰ τὴν μητέρα πρόγονοι τοῦ Ἀγησίου, Στυμφίλιοι εἰσίν. Φιλοστέφανος δὲ ἐν τῷ περὶ Κυλλήνης Φησὶ Κυλλήνην καὶ Ἐλίκην θρέψαι. ἐναγωνίου δὲ ὄντος τοῦ θεοῦ, Φησὶ ὅτι οἱ περὶ τὸν Ἀγησίαν διὰ τὴν συγγένειαν, ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ, εὐκότως νικῶσιν. Ἄλλως, Στυμφηλος εὐανθῆς. Στύμφηλος γὰρ πόλις Ἀρκαδίας. Ὀμηρική (Iliad. β, 608.)

Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρῆασίην ἐνέμοντο. Ἡμερολόγιον δὲ λέγει τὴν Μετώπην ὁ Πίνδαρος οὕτω. Μετώπη θυγάτηρ μὲν Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ, γὰρ δὲ Ἀσωποῦ τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ, ἣτις Μετώπη ἔφησε τὴν ἰππικὴν Θήβην κατὰ ἀναφορὰν τῶν ἐνοικούντων ἐν Θήβαις. V.

Στυμφαλίς] ἦγον Ἀρκαδική. Στύμφαλος γὰρ πόλις Ἀρκαδίας. τὸ δὲ εὐανθῆς, ἀντὶ τοῦ ὠραίου. Ἱστορία. Μετώπη θυγάτηρ ἦν Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ, γυνὴ δὲ Ἀσωποῦ, τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ, ἀφ' οὗ θυγατέρα ἔσχε Μετώπην, ἥς ἡ πόλις ἐπώνυμος. Θηβαῖος δὲ ὁ Πίνδαρος. καὶ τὴν Μετώπην μητρομήτορα καλεῖ, οἶονεὶ μητέρα μητρὸς αὐτοῦ Θήβης. Φησὶ δὲ τὴν Μετώπην οἱ μὲν λέγουσιν, οἱ δὲ ποταμόν. R.

6. Τᾶς] ταύτης οὖν τῆς (Θήβης τῆς) Μετώπης. λέγει ὁ Πίνδαρος τὸν ὁμώνυμον ποταμόν τῇ ἡρωίδι. ὅτι δὲ ἡ Μετώπη Ἀρκαδίας ποταμὸς, Καλλιμαχος ἱστορεῖ ἐν ὕμνοις (ὕμνος 26.) Πολύστειόν τε Μετώπην. V.

7. Πλομαὶ ἀνδράσιν ἕως τοῦ ὕμνου] ἀνδράσι τῷ τε Ἀγησίᾳ καὶ τοῖς τούτου προγόνοις. τὸ δὲ πλείονος πρός τὸ ποικίλον καὶ διάφορον τῆς φθογγῆς (λέγουσιν γὰρ καὶ στροφὰς ᾧδε) ἢ ὡς ἐπὶ στεφάνου μουσικῆς. ὁ λόγος ὡς τῆς ἐμῆς πατρίδος Ἀρκαδικῆς Μετώπη. λέγουσιν, τοῦ ποταμοῦ γεύσομαι τῷ ὕμνῳ, καὶ εἰς τὸ ἐγνώσθην ἀναλήψομαι, αὐτῷ τε τῷ Ἀγησίᾳ καὶ τοῖς τούτου ἀνδράσι.

δραιοις καὶ πολεμικωτάτοις προγόνοις τὸν ποικίλον καὶ πολυφθόγγον ὕμνον διαπλέκων καὶ συντιθεῖς. V.

148. Ὅτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα] ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Αἰνέαν τὸν χοροδιδάσκαλον. Αἰνέα γὰρ οὗτος χοροδιδάσκαλος, ᾧ ἐχρήσατο διὰ τὸ αὐτὸν ἰσχυρόφωνον εἶναι, καὶ μὴ δύνασθαι ἐν τῷ δημοσίῳ δι' ἑαυτοῦ καταλέγειν τοῖς χοροῖς, ὅπερ οἱ πλείους καὶ μεγάλεφωνοι τῶν ποιητῶν ἀγωνιζόμενοι ἐποιοῦν, δι' ἑαυτῶν διδάσκοντες τοὺς χορούς. ἀπέστρεψεν οὖν τὸν λόγον ὁ Πίνδαρος πρὸς τὸν Αἰνέαν λέγων· παρόρμησον νῦν, ᾧ Αἰνέα, τοὺς ἑταίρους τοὺς ἐν τῷ χορῷ, ὥστε ὑμνῆσαι πρῶτον μὲν τὴν Ἥραν, ἔπειτα δὲ γνωρίσαι τοῖς λόγοις ποιήσον αὐτούς, κατὰ τὸν ἀληθεῖ λόγον ἐκφεύγομεν τὸ ὄνειδος τῶν Βοιωτῶν καὶ τὴν παροιμίαν, τὴν λεγομένην, Βοιωτία ὕς. ἡ δὲ παροιμία ἐντεῦθεν. Ἔαντες, ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον, κατήκισαν τὴν Βοιωτίαν, οὓς τινες ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ὀνόματός ἀντὶ τοῦ Ἔαντας λέγειν, Ἔς ἐκάλου. ὥστε καὶ τοῖς ὕστερ διαδοθῆναι τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν, καὶ λοιπὸν νομισθῆναι, διὰ πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν οὕτως ἐξ ἀρχαῖ αὐτοὺς κεκληθῆσαι, τοὺς τε βουλομένους εἰς ἀπαιδευσίαν ἐπισκώπτειν τινὰς τοῦτο λέγειν, Βοιωτία ὕς. ὁ δὲ νοῦς· καὶ ὄξυνον ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς χορευτάς, ᾧ Αἰνέα, πρῶτον μὲν τὴν Ἥραν τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει Παρθενίῳ ἀνυμνῆσαι, καὶ γνωῖναι ἀληθεῖσι λόγοις διὰ τοῦ ὕμνου ποιήσον τοὺς ἀκούοντας, εἰ ἀποφεύγομεν ἐκεῖνο τὸ ὄνειδος, ἀμουσίας ἕνεκα ἡμῖν τοῖς Βοιωτοῖς προστριβεται. ὑπάρχει γὰρ τῶν Μουσῶν ἄγγελος ὄρθος καὶ ὑποφήτης, καὶ τρῶς τινὰ σκυτάλη καὶ σκῆπτρον τούτων τυγχάνεις, καὶ κρατὶς ἡδύς τῶν ὕμνων, ἀντὶ τοῦ, μουσικώτατος γὰρ εἶ. V.

Ω Αἰνέα, διέγειρον νῦν τοὺς ἑταίρους, ἤγουν τοὺς συγχορευτάς, πρῶτον μὲν ὑμνῆσαι τὴν Ἥραν τὴν Παρθενίαν, ἤγουν τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ, ὄρει τῆς Ἀρκαδίας λεγομένην, ἔπειτά τε γνωῖναι, ἀντὶ τοῦ γνωρίμων ποιῆσαι ἀληθεῖ λόγον, εἰ φεύγομεν τὴν Βοιωτίαν ὕς, λέγω τὸ ἄρχαῖον ὄνειδος, τουτέστι τὴν παλαιὰν διαβολὴν, τὴν ἐπὶ

ἀμους

ουσίχ. ὑπάρχεις γὰρ ἄγγελος ὀρθός, ἤγουν κήρυξ ἀλη-
 εῖς, τῶν καλλιτρίχων Μουσῶν σκυτάλη, τουτέστι βάρβδος,
 κυκλῆς κρατήρ, ἤγουν γλυκὺ ἀγγεῖον, γλυκὺς οἶνος τῶν
 ὧν τῶν ἀγαφθέγκτων, τουτέστι, ὧν πολὺ τὸ κλέος.
 Ἦτος ὁ Αἰνέας χοροδιδάσκαλος ἦν τοῦ παρα Πινδάρου
 τοῦ, ὥτινι πρὸς τὸν δῆμον ἐχρήτο Πινδαρος, διδάσκοντι
 αὐτοῦ ποιήματα, καὶ μεθ' ἑταίρων ψάλλοιτι διὰ τὸ αὐτὸν
 ἐνόφωνον εἶναι, καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν ἀξίως. Ἱστορία.
 ἄνθρωποι, ἔθνος ἀρχαῖον καὶ βάρβαρον, ὤκησαν ἐν Βοιωτίχ,
 καὶ διὰ πολλὴν προσοῦσαν αὐτοῖς ἀλογίαν, σκώπτοιτές τι-
 μὴ καὶ παραφθέρουτες τὸ ὄνομα, ἕνα ἕκαστον τούτων ἔν-
 ονον, καὶ ἐπεκράτησε τοσοῦτον αὕτη ἢ διαφθορά, ὡς ὄνει-
 ῖτοῖς Θηβαίοις τοὺς ἄλλους προφέρειν ταύτην τὴν
 παροιμίαν τὸ, Βοιωτία ἔς. λέγει οὖν ὁ Πινδαρος πρὸς τὸν
 ἑάν· διέγειρον τὸν τὰ ἔπη ἄδοντα χορὸν, ἵνα γνῶσιν
 ἄνθρωποι, ὡς οὐ τῇ παροιμίᾳ προσήκοιεν τῇ λεγούσῃ, Βοιω-
 τῶς, ἀλλ' ἐσμὲν Μουσῶν θρέμματα. R.

49. Ἦσαν Παρθενίαν] τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει τῆς
 ἑλλάδος τιμωμένην. ἴν' ἧ, τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ· οὕτως δὲ καὶ
 ἄλλοι τιμᾶται Ἦρα. V.

52. Εἰ φεύγομεν Βοιωτίαν ἔν] διὰ τὴν ἀγροικίαν
 τὴν ἀναγωγίαν (G. ἀλογίαν) τὸ παλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ἔδες ἕκα-
 στο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμβοις· (Fragm. p. 49.
 Heid.) Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιωτικὸν ἔθνος ἔλεγον. καὶ Κρα-
 τῶν· Οὗτοι δ' εἰσὶ συβοιωτικὸν πεζοφόρον γένος ἀνδρῶν. V.

54. Ἦκόμων σκυτάλα Μοισᾶν] τῶν εὐκόμων Μο-
 ῦσῶν ἀξιόλογε ἄγγελε καὶ κήρυξ. σκυτάλην γὰρ ἐκ τοῦ συμ-
 πλοκῆτος λέγουσιν, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· (Brunck. Analect. I.
 10.) “Ἀχρυμένη σκυτάλη.” ἢ δὲ σκυτάλη τοιοῦτόν ἐστι.

ἄνθρωποι κήρυκας διαπεμπόμενοι, ξύλον μελαίνοντες περιει-
 λυν λευκῷ ἰμάντι, καὶ περιέγραφον τῷ τε ἰμάντι καὶ τῷ
 ξύλῳ, εἶτα ὑπέλυον, ὥστε τὴν ἀπολουθίαν τῆς γραφῆς μὴ
 εἶσθαι, εἰ μὴ προστεθεῖη πάλιν ὁ ἰμάς· καὶ οὕτω διὰ μὲν
 τοῦ ἰμάντα, διὰ δὲ ἑτέρου τὸ ξύλον ἀπέστελλον. οἱ
 ἄνθρωποι ξύλον τὶ στρογγύλον, ὅπερ εἰς δύο ποιοῦντες, *) τὸ μὲν
 ἤμισυ

ἡμισυ κατεῖχον αὐτοὶ, τὸ δὲ ἕτερον ἐδίδουν τῷ στρατηγῷ τῷ ἐκπεμπομένῳ εἰς τινὰ πόλιν· εἶτα, εἰ ἐβούλοντο δηλώσαι αὐτῷ τῷ περὶ ἀπορρήτων, ἰμάντι περιειλίσσοντες ὃ εἶχον αὐτὸ ξύλον, ἐπέγραφον, ὄντινα δεχόμενος ὁ ἀρμοστής περιείλει αὐτὸ εἶχεν ἐκεῖνος ἀποκόμματι. καὶ οὕτως ἀνεγίνωσκεν. ἦσαν δὲ ἀρμοσταὶ Λακεδαιμονίων εἰκοσιν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐχρῶνται πλατεταῖς σκυτάλαις οἱ Λάκωνες, ἐγγράφοντες αὐτοῖς ταῖς ἐπιστολαῖς, καὶ ἐγκλείοντες εἰς σκύτινα ἀγγεῖα, καὶ οὕτως σφραγίζοντες. V. *) G. al. Schol. διαπρίζοντες.

Ἱστορία. ὅτε πρὸς τινὰ πόλιν οἱ Λάκωνες στρατηγῷ ἐπεμπον. βουλόμενοι δηλώσαι τι αὐτῷ τῶν ἀπορρήτων, οὐκ ἐπίστευον χάριτι, ἀλλὰ τοιοῦτό τι ἐποιοῦν· τορεύοντες ξύλον στρογγύλον τριῶν ἢ τεσσάρων πήχεων καὶ τέμνοντες αὐτὸ εἰς δύο, τὸ μὲν ἐν τῷ ἐκπεμπομένῳ στρατηγῷ ἐδίδουν· ἄλλο δὲ αὐτοὶ κατεῖχον. ὁπότε δὲ πρὸς αὐτὸν μηνῦσαι τι ἐβούλοντο, περιειλίσσοντες στενὸν ἰμάντα τῷ παρ' αὐτοῖς ξύλῳ ἐπέγραφον· εἶτα ἀπολύσαντες τὸν ἰμάντα τῷ στρατηγῷ αὐτὸ ἐπεμπον. ὃ δὲ ἐνειλίσσων τῷ οἰκείῳ ξύλῳ τοῦτον, ἀνεγίνωσκε τὰ γεγραμμένα πρὸς αὐτὸν. λέγει οὖν τὸν Αἰνίδα σκυτάλην Μουσῶν, οἰονεὶ ἄγγελον τῶν αὐτοῦ ἐπῶν πρὸς τοὺς ἄλλους. R.

156. Εἶπον δὲ] εἶπε δὲ τοῖς ἐταίροις μεμνησθαι τὴν Συρακουσῶν τε καὶ τῆς Ὀρτυγίας, ἦντινα, ἦγουν τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τῆς οὐκ ἐπιπρω δικοικῶν ὁ Ἰέρων, τουτέστιν, ἀρχὴ καὶ κεντρικὴ βασιλεία, ἄρτι, ἦγουν ἐγκαιρα, ἀλλ' οὐκ ἐβουλευμένος, ἀμφέπει, τουτέστι, περιέπει, τιμᾶ τὴν Δήμητραν τὴν Φοινικόπεζαν, ἦγουν τὴν ἐρυθρούς ἔχουσαν πόδας· ἀπὸ μέρους δὲ πάσων ἐρυθρῶν θέλει δηλοῦν· καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς λευκίππου, ἦγουν τῆς Κόρης, τῆς καὶ Περσεφόνης τὴν ἐορτὴν τιμᾶ δηλονότι, καὶ τὸ κράτος τοῦ Διὸς τοῦ κατὰ τὴν Αἴτνην τιμώμενου, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, καὶ τὸν Δία τὸν κατὰ τὴν Αἴτνην τιμώμενον. λευκίππον δὲ λέγει τὴν Περσεφόνην, ἐπεὶ φασὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἣν ἤρπασεν αὐτὴν ὁ Πλούτων, εὐρεθεῖσαν διὰ λευκοπώλου ἄρματος ἀνήχθαι ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸν Ὀλυμπον. R.

Συρακο

Συρακουσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας] Ὀρτυγία νῆσος
 Συρακούσας παρκειμένη τὸ πρότερον· νῦν δὲ συνήφθη
 ἔβλει ταῖς Συρακούσας. Ἄλλως. νῆσος πρὸ τῶν Συ-
 ρακῶν, ἧς ἄρχει ὁ Ἰέρων. ὅτι ἡ τῶν Συρακουσίων νῆ-
 Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὅτι Ἀγῆσις ἐπολιτεύετο ἐν
 Συρακούσας. ἦν δὲ τὸ ἀνέκασθεν Στυμφήλιος ἐξ Ἀρκαδίας.
 ἔ, φησι, τὴν τῶν Συρακουσῶν πόλιν Ἰέρων καθάρῳ
 ἱερῶ διοικῶν, ἴσα καὶ δίκαια βουλευόμενος, τιμᾶ καὶ
 τιμᾶ τὴν Δήμητραν, τὴν ἀνθηρόν καὶ ἐρυθρόν ἔχου-
 μέθα, ἀπὸ μέρους, καλήν. πέζα γὰρ ὁ ποῦς. V.

1. Φοινικόπεζαν] κοκκινόπουν Gl. Ms. γ.

2. Λευκίππου τε θυγατρὸς] ἀπὸ κοινοῦ ἀμφέπει,
 ἧς. λευκοῦς ἵππους ἐχούσης θυγατρὸς αὐτῆς· λέγει δὲ
 ἀόρης. λευκίππον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ λέγεται μετὰ τὴν
 τὴν ἢ Κόρη, ἦν ὑπέστη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, εὐρεθεῖσα
 ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δημήτρας, λευκοπάλω ἄρματι
 εἶς εἰς τὸν Ὀλυμπον πρὸς τὸν Δία. λέγεται δὲ ὁ Ἰέρων
 Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης ἱεροφάντης. V.

3. ἀμφέπει ἀπὸ κοινοῦ. ἐν γὰρ τῇ Σικελίᾳ τὰ τῆς
 Φόνης ἀνακλυπτῆρια ἐτελεῖτο. λευκίππον δὲ λέγει
 ἱερσεφόνην, ἢ διότι ἕθος ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς, τοιοῦτοις
 τοῖς κοσμεῖν τοὺς θεοὺς, ὡς καὶ ἀνωτέρω Φοινικόπεζαν
 τὴν Δήμητρα, ἢ διότι λευκῷ ἄρματι ἐποχουμένη εὐρέθη
 τῆς μητρὸς, ὅτε ἀρπασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἐζήτει

R.

4. Καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμφέπει.
 φησι δὲ καὶ θεραπεύει ὁ Ἰέρων καὶ τὸ κράτος τοῦ Διὸς τοῦ
 τὴν Αἴτνην τιμωμένου. V.

5. ἰθύλογοι δὲ μιν λύραι] αἱ ἀπὸ τῶν ὀργάνων πνοαί.
 ἰθύλος· αἱ δὲ ἰθύλογοι αὐτὸν πνοαὶ τῶν ὀργάνων καὶ ἰθάλ
 ῥουσιν, ἦτοι ὡς πολυῦμνητον διὰ τὰ κατορθώματα, ἢ ὡς
 τὸν μουσικῆς ἔμπειρον. φησὶ γὰρ που ἔμπροσθεν· (I,
 Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἐν αὐτῷ. V.

6. ἰθύλογοι δὲ, ἡγουν γλυκύφθογγοι. τοῦτο δὲ λέγει, ἢ
 μουσικῆ καὶ αὐλοῖς ἔχαιρεν, ὡς καὶ πρῶην ἔφη· Ἀγλαΐ-
 ζεται

175. Φιλέων δέσποτα] σὺ δὲ, ᾧ δέσποτα Πόσειδον, ἄνερ τῆς Ἀμφιτρίτης, παρέχε τῷ Ἀγησίαν εὐθύν πλῆ, καὶ ἄκμητον, ὃν ἔν τε εὐθυμία καὶ εὐδαιμονία ὄντα εἰς ἔσχατος, διανήξασθαι τὸν βίον· καὶ τὸν ἑμὸν δὲ ὕμνον ἄνθος, καὶ τὸν καρπὸν εἰς δόξαν ἔπαιρε. V.

Σὺ δὲ, ᾧ δέσποτα ποντόμεδον, ἡγουν βασιλεῦ τῆς λαττης, ἄνερ τῆς Ἀμφιτρίτης, τῆς χρυσηλακάτου, φησὶ τοῦτον, ἡγουν τὸν Ἀγησίαν, ὡς ἀπόγονον σὸν, εὐθύν πλῆ ἀντὶ τοῦ ἀπονον ζωὴν δίδου, αὐτῷ δηλονότι, καμῶν ἀντὶ τοῦ δυστυχιῶν, ἐκτὸς οὖσαν· τῶν ἑμῶν δὲ ὕμνον ἄνθος εὐτερπὲς ἀεξε, ἀντὶ τοῦ αὐξον, τερπνὸν ποιεῖ. αὐξανε, ἦτοι ἡδεῖς τοὺς ὕμνους τοῖς δεχομένοις καὶ κριτῶνας τῶν ἄλλων ποιεῖ. R.

CARMEN VII.

τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ ἐβδόμου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Ἐβδόμου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφὸς κῶλων ἰά.
Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ β', προσοδιακόν
πον ἀκατάληκτον. Τὸ γ', τροχαϊκόν δίμετρον ἀκατά-
ληκτον. Τὸ δ', Εὐριπίδειον. Τὸ ε', λαμβικόν δίμετρον ὑπερ-
ληκτον. Τὸ ε', δακτυλικόν πενθήμερες. Τὸ ζ', ὅμοιον
Τὸ η', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ θ', ὅμοιον τῷ ε', δακτυ-
λικόν πενθήμερες. Τὸ ι', Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.
καὶ δακτυλικόν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπώδου αὐτοῦ.

Ἰδὲ ἐπὶ κῶλων ἰγ'. Τὸ α', δακτυλικόν πενθήμε-
ρον. Τὸ β', προσοδιακόν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ',
προσοδιακόν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', δακτυλικόν τρίμε-
τρον ἀκατάληκτον, ἢ προσοδιακόν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ
ε', εἰσαγωγικόν μονόμετρον. Τὸ ε', περιοδικόν, διπλοῦς τρο-
χαϊκόν. Τὸ ζ', προσοδιακόν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η',
προσοδιακόν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ', δακτυλικόν πεν-
θήμερες. Τὸ ι', λαμβέλεγος, τοῦ πρώτου λάμβου λελυμένου.
Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ιβ',
προσοδιακόν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ιγ', Στησιχόρειον.

[γὸρ α' Ροδίω πύκτῃ.] Ταύτην τὴν ᾠδὴν ἀνακεῖ-
θησι Γόργων ἐν τῷ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ, χρυσοῖς
ἔσται. ὁ Διαγόρας οὗτος υἱὸς μὲν ἦν Δαμαγῆτου τοῦ
ἐνίκησε δὲ καὶ Πύθια καὶ Ἰσθμια. Περὶ δὲ τούτου
τοῦ γόρου ἰσθόρηται τοιαῦτα. κατὰ γὰρ τὴν Ὀλυμπίαν
ὁ Διαγόρας μετὰ τὴν Λυσάνδρου εἰκόνα, πηχῶν τεσ-
σερα δακτύλων πέντε, τὴν δεξιὰν ἀνατείνων χεῖρα, τὴν δὲ
ἀριστε-

χρυσόν· διότι οὐδέτερον κτήμα, ἀλλὰ Φιάλην ἐκ χρυ-
 ἔχαρισατο. τὸ δὲ ἀΦνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἢ πρὸς τὸ ἐλὼν
 απτε, ἢ πρὸς τὸ δωρήσεται. κρείττον δ' ἔστι τὸ πρῶτον
 ὅπερ ἀγνοοῦντές τινες διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ἀσάφειαν αὐ-
 χονται. τὸ δ' οὕτως ἔχει· ἐλὼν ἀΦνειᾶς ἀπὸ χειρὸς, ἢ
 ἔστιν αὐτὸς ταύτην κατέχων, ἐπεὶ ἑτέρῳ ἔδωκεν, ἢ
 ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὴν χειρὸς ταύτην ἀφείναι τῆς
 λικα. τὸ δὲ κῆδος, ἢ, ὡς ἔφαμεν, λέγε, ἢ κῆδος ἐὸν νόμι-
 ἴδιον γαμβρόν· ἢ τὸ, κῆδος τιμήσας ἐδν, καὶ τὸ, ἐν δὲ
 ζηλωτὸν ἔθηκε, ταυτό. πρὸς δὲ τὸ εὐνάς, εἰ καὶ τὸ ἐ-
 ἔξωθεν ἐλάβομεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινήν συνηθειαν. ἔστι
 ἢ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ, ζηλωτός. εἰ γὰρ ἡ εὐνή ζηλω-
 ἐκείνου ἐποίησε, πῶς οὐκ εἰκός ἐστι λέγειν, ζηλωτὸν εὐ-
 ὥσπερ γὰρ ῥεῦμα πηγῆς λέγομεν, οὕτω καὶ τοῦτο. ὅπερ
 δέχεται τις, οὐδεὶς ἡμῖν λόγος. τὸ δὲ ἰλάσκομαι εἶπεν
 μεταφορᾶς τῶν ἰκετευομένων, οὓς οἱ ἰκετεύοντες τῷ συνε-
 τῆς ἰκεσίας πρὸς οἶκτον καὶ ἔλεον αὐτῶν μακρόταυσι.

* Ἄλλως. ὥσπερ εἴ τις Φιάλην λαβὼν διόλου χρυσῆν, κορυ-
 κτεάνων, ἢ γουν ἐξαίρετον κτήμα τῶν κτημάτων, καχλάζ-
 σαν ἔνδον ὄρωσιν ἀμπέλου, τουτέστιν οἴνω, ἀντὶ τοῦ, οἱ
 ἔχουσιν ἔνδον ἀνκπηδῶντα τῇ ἐχυτοῦ. Φυσικῇ θερμῇ,
 χειρὸς πλουσιοῦρου δωρήσεται, ἢ γουν χαρίσεται νεκρία γ-
 βρῶ ἑαυτοῦ προπίων, τουτέστιν ἄμκ τῷ πόματι καὶ τὴν Φ-
 λην χρυζόμενος, οἶκοθεν, ἢ γουν ἀπὸ τοῦ ἰδίου οἴκου, ἢ
 ἐνεγκεῖν τὸν νεκρίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, τὸ ἐπαγαγόν
 συμποσίου τιμήσας. περιφραστικῶς, τουτέστι τὸ συμπόσι-
 καὶ τὴν συγγέειν τὴν ἐχυτοῦ. Φίλων δὲ συμπρόντων ἐπέ-
 σεν αὐτὸν, ἢ γουν τὸν ἐχυτοῦ γαμβρόν, ζηλωτὸν, τοιτέ
 μακχριστόν, ἐνεκκ τῆς συναφείας τῆς γαμικῆς, ἢ ἐξ ἀνι-
 κῆς ἔπεται ἢ ὁμοφροσύνη· οὕτω δὴλονότι καὶ ἐγὼ νέπι
 χυτόν, λέγω δότιν Μουσῶν, τουτέστιν ἦν αἱ Μοῦσαι διδ-
 σι, γλυκὺν καρπὸν, ἢ γουν τόκον, τῆς ἐμῆς γνώσεως, τι-
 πων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις, ἢτοι νικηταῖς, ἐν Ὀλυμπί-
 Πυθοῖ νικῶσιν, ἀντὶ τοῦ νικήσασιν, ἰλάσκομαι, αὐτοὺς ἰ-
 λονότι, ἢ γουν ἰλαροὺς, χαρωποὺς ποιῶ. R.

[Προπίνων] προπίνειν ἐστὶ κυρίως τὸ ἄμχ τῷ κρά-
 τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Ἀνακρέων (Fragm. n. 22.
 h. Vrsin. p. 134.) “Ἄλλὰ πρόπινε βαδινούς, ὦ Φίλε,
 οὐς”, ἀντὶ τοῦ χαρίζου. καὶ Δημοσθένης τοὺς προ-
 πίνοντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἐφη (ap. Suid.
 m. Mag. p. 716. s. Hapocr. p. 301.)

[Πάγχρυσον] τὸ μὲν πάγχρυσον ὡς πρὸς τὴν Φιά-
 λην ἢ ἢ Φιάλη ὅλη χρυσῆ· τὸ δὲ κορυφὰν κτεάνων,
 ἔσιοπρεπέστερος τῶν τοῦ πλούτου χρημάτων ὁ χρυσός.
 δὴν οὖν, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄκρον ἀκουστέον. V.

[Συμτοσίλου τε χάριν] ἀντὶ τοῦ, τῶν ἐν συμπο-
 τῶν δόξῃ καὶ χριστικὸς τις εἶναι παρὰ τοῖς πίνουσι. V.
 σοφίαν Gl. Ms. β.

[ἄδός τε] τὸ κῆδος, τὴν συγγένειαν. ἔοικε γὰρ ὁ
 μενος πατὴρ εἶναι τῆς γαμηθείσης τῷ νεκνίᾳ νύμφης. V.
 [Ἐν δὲ] Schol. Ms. β. σύναπτε τὴν ἐν μετὰ τοῦ θῆκε,
 ἐνέθηκε.

[Ζαλωτόν] Gl. Ms. γ. ἐπαινετόν.

[Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν] αὐτόχυτον καὶ ἄκρα-
 τὸ δὲ σαφές· ὡσπερ ὁ πενθερός ὠρεῖται τῷ νεκνίᾳ
 μάλην οἴνου πεπληρωμένην, οὕτω καὶ ἐγὼ τὸ αὐτό-
 καὶ ἄκρατον, τὸ ἐν τῶν Μουσῶν ὑπάρχον μοι νέκταρ,
 ἧς ἐμμουτοῦ δίκνοιας ἐκκρυσάμην, παρέχω τοῖς νικη-
 τῶν ἀνδράσι· νικητὰς δὲ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγει καὶ ἐν
 ἰλαροὺς αὐτοὺς καὶ εὐχαρίστους ἀποτελῶ. νέκταρ
 ἡμα εἶπε. Μοισᾶν δὲ δόσιν, τὴν μουσικὴν καὶ τοὺς
 ἰλάσκομαί δε, ἰλαροὺς ποιῶ· καρπὸν δὲ Φρενός,
 ἰησιν καὶ τὴν ἐπίνοιαν τῶν ποιημάτων. V.

[Καρπὸν] Gl. Ms. γ. εὖρεσιν.

[Ὁ δ' ἔλβιος] οὗτος δὲ ἐστὶν εὐδαίμων, ὃν ἀγαθὴ
 καὶ Φῆμη κατέχει, ἥτοι γνωμικῶς, ἢ ἰδίως, ὃν ἄν
 σω. V.

[Ὁ δὲ μακάριος, ἐν κατέχουσι Φῆμαι ἀγαθαί, τουτέστι
 οἱ σεις χρησταί, ἄς οἱ ὕμνοι ποιῶσι. τὸ γὰρ ἐπαγόμε-
 νο δίδωσι συνυπακούεσθαι. ἐπάγεται γὰρ ἄλλοτε δ'

. Carm. Vol. II.

X

ἄλλον

λέγει· συμπεριλαμβάνει δὲ αὐτῇ καὶ τὴν νῆσον), ὅπως ἴδρα πελώριον, ἦτοι πᾶν μέγαν, αὐτὸν τὸν Διαγόραν δη- νότι, εὐθυμάχην, ἦγουν ἄτρεπτον ἐν μάχαις, ὁμόσε χω- ὦντα, ἐν τῇ Πίσῃ στεφανασάμενον, τουτέστι νικῆσαντα, ἢ ἐν τῇ Κασταλίχ, τῇ ἐν Πυθοῖ, ἐπαινέσω εἰς ἄποινα, τὶ τοῦ εἰς ἀμοιβὴν τῆς πυγμῆς, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ν Δαμάγητον, τὸν ἀρεστὸν γεγονότα τῇ δίκῃ, ἦτοι τὸν κῆσαντα τὴν δίκην, τοὺς ναίοντας, ἀντὶ, τοῦ τοὺς κατ- ῆσαντας, σὺν αἰχμῇ, τουτέστι δύναμει, στρατιᾷ Ἀργείχ ν νῆσον τὴν τρίπολιον, ἦγουν τὴν Ῥόδον, ἐφ' ἣ τρεῖς αν πόλεις, Λίνδος, Ἰηλυσός, καὶ Κάμειρος, πέλας ἦτοι ῆσιον τοῦ ἐμβόλου τῆς Ἀσίας τῆς εὐρυχόρου, τουτέστι, : ἐπὶ πολὺ πλάτος κατὰ κύκλον ἀνοιγομένης. R.

24. Τὰν ποντίαν ὑμνέων] σύνηδες τῷ Πινδάρῳ τὰ ν Νηρηίδων ὀνόματα κατὰ τῶν πόλεων τῶν ὁμωνύμως ομομένων τάττειν, καὶ τοῦ μπαλιν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ συμπλέ- ν, ὥσπερ καὶ νῦν. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ λέγει τὴν ἡρωί- ε ὅτι δὲ ποντίαν ὀνομάζει, τὴν νῆσον βούλεται δηλοῦν. ε δὲ γράφῃ, τὴν παῖδα Ἀμφιτρίτης, ὡς Ἀμφιτρίτης Ἰοσειδῶνος οὔσης τῆς Ῥόδου θυγατρὸς. κατὰ δὲ ταύτην ε γράφῃν τὸ, ποντία, οὐκέτι ἐπὶ τῆς νήσου θετέον, ἀλλ' ε τῆς Ἀμφιτρίτης· καὶ γὰρ αὕτη ἐνάλιος δαίμων. Ἀσκλη- δης δὲ φησι γενεαλογεῖσθαι τὴν Ῥόδον Ἀμφιτρίτης καὶ Ἰου. τὸν γὰρ Ἥλιον αὐτῆς ἐρασθῆναι, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ε συμμιγῆναι. ἢ ποντίαν τὴν Ῥόδον, διὰ τὸ εἶναι νῆ- ε οὐχ' ὡς τινες ἠβουλήθησαν, Ἥλιου καὶ Ἀφροδίτης τὴν ε φην γεγενῆσθαι· ἐναντίον γὰρ τὸ ἐπαγόμενον, Ἀελιοῖό νύμφην· ἀλλ' ἀκουστέον τὴν Ῥόδον Ἀφροδίτης παῖδα, ε τὸ ἀνθηρὸν καὶ χαριέστατον, νύμφην δὲ Ἥλιου. λέγε- ε γὰρ θεασάμενος τὴν νύμφην καὶ ἐρασθεῖς, εἶτα ἀρπά- ε ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ συγγενέσθαι, ἵνα τὸ μὲν, ποντίαν ε δα, ἐπ' αὐτῆς τῆς νήσου λάβωμεν, τὸ δὲ, Ἀελιοῖό νύμφαν, ἐπ' αὐτῆς τῆς ἡρωίδος. Ἡρόφιλος δὲ Ποσει- ε ρος καὶ Ἀφροδίτης εἶπε τὴν Ῥόδον εἶναι. Ἐπιμενίδης ε κλεανῦ γενεαλογεῖ, ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὠνομάσθαι. τι- ε νές

νὲς δὲ Φασι, κληθῆναι οὕτω, διὰ τὸ σπουδαῖα ἔχειν ῥόδα. οἱ δὲ, διὰ τὸ βρώδη εἶναι τὰ περὶ αὐτήν. Ἄλλως. Ἀφροδίτης Φασι γενέσθαι Ῥόδον θυγατέρα, ἀφ' ἧς κληθῆναι τὴν νῆσον, Ἥλιου δὲ νύμφην. Ἥλιου καὶ Ῥόδου ἐγένοντο παῖδες ζ', καὶ θυγάτηρ Ἠλεκτρυώνη. V.

25. Παῖδ' Ἀφροδίτας] λέγουσι τινες τὴν Ῥόδον, ἧς ἢ ἡ νῆσος ἐπώνυμος, παῖδα μὲν Ἀφροδίτης εἶναι, γυναῖκα δὲ Ἥλιου, βεβαιοῦντες τοῦτο ἀπὸ τοῦ, νύμφην. ἄλλοι δὲ παῖδ' Ἀφροδίτης καὶ Ἥλιου. σὺ δὲ τοῖς προτέροις κείδου, μαρτυρήσει δὲ καὶ Πίνδαρος προῖών. ποντίαν δὲ λέγει, διὰ τὸ τὴν ἐξ αὐτῆς ὀνομασθεῖσαν Ῥόδον ἐν θαλάσῃ εἶναι καὶ ταύτην ἐν αὐτῇ κατοικεῖν. τὸ δὲ εὐθυμάχαν ἢ πρὸς τὸ Ῥόδον νοεῖ, ὡς καὶ ὀπίσθην (Ol. VI, 145.) ἔφη τὸ, Θήβαν πλήξικπον, ἢ πρὸς τὸ ἄνδρα. εὐθυμάχης δὲ ἄνηρ ὁ ὁμόσε τῇ μάχῃ χρωσῶν καὶ μηδαμῶς εἰς δειλίαν νεύων. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε τὸ, ὑμνέων τὴν Ῥόδον, διὰ τὸ τὸν Διαγόραν Ῥόδιον εἶναι. R.

28. Πελώριον] ἀνδρείοτατον Gl. Ms. γ. οὐ παρὰ τὸ παρατυγχάνον ἐνεγκωμίασε τὸν ἄνδρα Διαγόραν, ἀλλὰ συμφώνως οἷς ἐξηγησάμεθα περὶ αὐτοῦ, ὅτι δ' πηχῶν καὶ ἐδακτύλων ὁ Διαγόρας. V.

Ἦτοι τὸν μεγαλόσωμον Διαγόραν, ἢ οὐ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνδριάς ἴσταται πηχέων τεσσάρων καὶ δακτύλων ἑ. R.

32. Ἀδόντα] Gl. Ms. γ. τὸν Φανέντα ἀρεστόν.

Ἀδόντα δίκη] ἀρέσαντα τῇ δικαιοσύνῃ, δίκαιον. ὁ δὲ νοῦς κῆγ' ὡς τοίνυν ἐπὶ τοῦ παρόντος σὺν ἀμφοτέροις ἤλθον, τῇ τε λύρῃ καὶ αὐλοῖς, ὥστε ἅμα τῷ νικητῇ Διαγόρῃ τὴν τοῦ Ἥλιου μὲν νύμφην, Ἀφροδίτης δὲ παῖδα, Ῥόδον ὑμῆσαι. ὅπως τοῦτον τὸν εὐθύμαχον ἄνδρα τὸν Διαγόραν τὸν πελώριον, τὸν παρὰ τῷ Ἀλφειῷ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ στεφθέντα, διὰ τὴν πυγμὴν, τοῖς ὕμνοις ὡς ἀποίνοις καὶ δώροις ὑμῆσαι, στεφανωθέντα δὲ καὶ παρὰ τῇ Κασταλίᾳ, τῇ ἐν Πύθοι, αἰνέσω δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ, τοῦ Διαγόρα, τὸν Δαμάχητον, τὸν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ, τὸν ὄσιον καὶ εὐσεβῆ. Παρὰ Κασταλίᾳ δὲ, ὅτι ἐνίκησε καὶ Πύθια. ἢ δὲ Κασταλία κρήνη
δν

Πυθῶνι. πρὸς δὲ τοῦτο κοινῶς συναπτεόν τὸ στεφανωσά-
 ινον πρᾶ τε Ἀλφειῶ καὶ Κασταλίᾳ. V. *) ms. G. εὐδυμάχαν.
 33. Ἀσίας εὐρυχώρου] τούτους δὲ ὑμνήσω, τοὺς
 ἢ τρίπολιν νῆσον οἰκοῦντας Ῥόδον, τὴν οὖσαν πλησίον τοῦ
 Ἐμβόλου τῆς εὐρυχώρου Ἀσίας. ἔμβολος δὲ Ἀσίας ἢ Λυ-
 κίας, διὰ τὸ οὕτω παρατετάσθαι τὴν γῆν, ὡσεὶ πόλεως ἔμβο-
 λῆς ἢ τριήρους. ἔμβολα γὰρ τὰ τῶν πλοίων ὀξέα, ἃ δὴ καὶ
 κώματα καλοῦσιν. Ἀσίας εὐρυχώρου. δύναται καὶ ἑτέ-
 ρος ἀντικρὺ μὲν κεῖται τῆς Λυκίας καὶ πλησίον· ἐν Λυκίᾳ
 κεῖται πόλις Ἀρύκανθα καλουμένη, ἧς πλησίον ἱερόν τι
 ἔστιν, ὃ πρότερον μὲν Ἐμβολος ἐκαλεῖτο διὰ τὴν θέσιν
 τῆς χωρῆς· ἐκ γὰρ πολλῶν καὶ πλατέων τῶν παρακειμένων
 κρητῶν εἰς ὄξυ λήγει μέρος ἢ χώρα· νῦν δὲ προσονομάζεται
 τῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐπεὶ πλοῖα προσέοικεν ἢ θέσις
 τούτου. ἐπεὶ οὖν μάλιστα ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ θρησκευτή-
 ρος ἐστὶν Ἡλίου, Ῥόδιοι δὲ ἐξ Ἡλίου, διὰ τοῦτο ὡς οἰκειο-
 ν καὶ προσφορωτέρου μέμνηται τοῦ τόπου. δύναται δὲ
 καὶ ἀπὸ τῆς ἐκ μέρους περιφράσεως νοεῖσθαι, τῆ τῆς Λυκίας
 πλησίον ὑπαρχούσῃ. V.

4. Τρίπολιν νῆσον] τὴν Ῥόδον, ὡς Ὀμηρος (Iliad.
 665.)

Οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο, διάτριχα κοσμηθέντες

Λίνδον, Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

Ἰηλυσοῖ δὲ Ἡλίου, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ὠνομάσθησαν, Λίνδος,
 Ἰηλυσοῦ, Κάμειρος, παῖδες Κερκάφου, τοῦ Ἡλίου, καὶ Κυ-
 κησῆς, τῆς Ὀχίμου θυγατρὸς. Ἄλλως. Τρίπολιν εἶπε
 Ῥόδον, διὰ τὸ ἔχειν τρεῖς πόλεις, Λίνδον, Ἰηλυσὸν, καὶ
 Κάμειρον. V.

Τὴν τρεῖς ἔχουσιν πόλεις, Λίνδον, Ἰηλυσὸν, καὶ Κάμει-
 ρον. ἐτέθη δὲ ταῖς πόλεσι τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῶν τοῦ Ἡλίου
 πατρῶν, Λίνδου, Ἰηλυσοῦ καὶ Κάμειρου. γράφεται δὲ καὶ
 Ἐμβόλω τῆς εὐρυχώρου, καὶ Ἐμβόλω· καὶ τὸ μὲν Ἐμβό-
 λῆς οὕτως ἀποδώσεις· νκλόντας τὴν τρίπολιν νῆσον, πέλας
 Ἐμβόλου τῆς εὐρυχώρου Ἀσίας. ἀντικρὺ γὰρ Ῥόδου
 Λυκία,

Λυκία, ἣτις ἐστὶ τῆς Ἀσίας. ἐν δὲ τῇ Λυκίᾳ χωρίον τι, Ἐμβόλος λεγόμενον, διὰ τὸ εἰς ὄξυ λήγειν τε καὶ στενὸν, καὶ προήκειν εἰς Θάλασσαν. τὸ δὲ Ἐμβόλω οὕτω ναύοντας τὴν τρίπολιν νῆσον ἐν Ἐμβόλω, πέλας τῆς εὐρυχώρου Ἀσίας, μέρος γάρ τι τῆς Ῥόδου τὸ πρὸς Ἀσίαν εἰς ὄξυ καὶ στενὸν παρατέταται, ὡς εἰκέναι ἐμβόλω νηός. Ἐμβόλα γὰρ τὰ τῶν πλοίων ὄξέα, ἃ δὴ καὶ πῶραι καλοῦνται. R.

35. Ἐμβόλω] Gl. Ms. γ. ἐμβασίας. Αἰχμᾶ] Gl. Ms. β. δυνάμει.

Ἀργεῖα σὺν αἰχμᾶ] σὺν πλήθει Ἀργείων ναύοντας διὰ τοὺς κατελθόντας σὺν Τληπολέμῳ. V.

36. Ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς] ἐθελήσω, φησὶ τοῖς Ἡρακλείδαις, τοῖς ἀπὸ Τληπολέμου Ῥόδοις κοινὸν ἐκ ἀρχῆς λόγον διορθῶσαι, ὃ ἐστίν, ἀκριβῶσαι καὶ διασημῆσαι τρεῖς ἀμφιβολίας ἔχει· ἥτοι γὰρ καθόλου πάντων ἀνθρώπων λόγον κοινόν, ἢ αὐτῶν τῶν Ῥοδίων, ἢ ἕξωθεν ληπτέον τὸ ὡς ἵνα ἦ· ὥστε ξυνῶσαι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς μέσον ἀγαγεῖν Ἄλλως. Τὸ, ἐθελήσω, βούλομαι οὖν τοῖς ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἀπὸ Τληπολέμου Ῥόδοις, κοινόν τινα καὶ προσήκοντα λόγον εἰπεῖν καὶ διακριβῶσαι, οἵτινες εἰσιν Τληπολεμίδαι οἱ Ῥοδοὶ ἐκ τῆς τοῦ Ἡρακλέους γέννας. βούλεται δὲ τῆς Τληπολέμου Φυγῆς ὑπεραπολογῆσασθαι. ὁ γὰρ Τληπόλεμος Λικυμνίου τὸν Ἡλεκτρυῶνος παῖδα νόστον, ὃς ἐγένετο ἐκ Μιδέα Φρυγίας τινὸς γυναικὸς, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πόλις κέκληται, ἐλαίν σκυτάλῳ πλήξας, ἄκνων ἀναιρεῖ· ἐπὶ γὰρ βοῦν βουλόμεν ἀκοντίσαι, τὸ σκυτάλιον ἔρριψε κατὰ τοῦ Λικυμνίου· ἀπὸ Φεύγοντι οὖν τὸ μῦθος τοῦ Φόνου καὶ χρηστηριαζομένῳ τῷ Τληπολέμῳ, ἀνεῖλε τὸ λόγιον, ἀποικίσαι τὸ Ἄργος καὶ εἰς τὴν Ῥόδον ἐλθεῖν. τούτοις καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ (Iliad. β. 661 sq.)

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπῆκτα,

Αὐτίκῃ πατρός ἐοῖο φίλου μήτρωα κατέκτα.

λέγεται δὲ κατὰ τὴν βασιλείαν Τληπολέμου μάλιστα εὐδαμονῆσαι Ῥοδίους, ὡς καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ (Iliad. β. 670

Καὶ σφι θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

ἔσ

αι δὲ αὐτοῦ ἱερὸν καὶ τάφος ἐν Ῥόδῳ. οἱ γὰρ συστρατευ-
 μένοι αὐτῷ διήγαγον τὰ ὄστα ἀπὸ τῆς Ἰλίου εἰς τὴν Ῥό-
 οῦκ εὖ ἔχειν κρίναντες τὸ ἄνευ τοῦ βασιλέως παλινο-
 σαι εἰς τὴν πατρίδα. τελεῖται δὲ καὶ ἀγὼν ἐπιτάφιος ἐν
 γόλῳ Τληπολέμῳ, κατὰ δὲ ἑτέρους, ἱερὸς Ἠλίῳ ἀγωνί-
 ται δὲ παιδῶν ἡλιμίαι, καὶ στέφονται ἐκ λεύκης. V.

Ἐθελήσω διορθῶσαι καὶ ἀποδοῦναι τοῖσι καὶ τούτοις, Δια-
 κριτικῶς καὶ Διαμαγήτῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις Ῥοδίοις, λόγον ἕνδρον
 Εὐρυσθενεῖ γένει τοῦ Ἡρακλέος, ἀγγέλλων ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ
 Τληπολέμου· τουτέστι, δείξω τοὺς Ῥοδίους ἐξ Ἡρακλέους τὸ
 γένος κατὰ τὸν Τληπόλεμον, ἀρχαῖος τῆς κατὰ Τληπολέμου διηγή-
 σεως. τὸ δὲ, ἀπὸ Τληπολέμου, ὡς περ μεθερμηνευτικόν ἐστι
 τὸ ἐξ ἀρχῆς. Ἐθελήσω ἀγγέλλων, ἡγουν διηγούμενος,
 διορθῶσαι, τουτέστιν, ὀρθῶς εἰπεῖν, ἰσχυρῶς, κοινὸν πᾶσιν
 ἰσχυροῦς λόγον, χάριν τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ Τληπολέμου κατα-
 κείμενων, ἡγουν τῶν Ῥοδίων, λέγω τῆς γενεᾶς τοῦ Ἡρακλέος
 Εὐρυσθενεῖς, τουτέστι τῆς κατὰ πολὺ ἰσχυρᾶς. κατὰ
 τὸ γὰρ τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἐκ τοῦ Διὸς εὐχόμενοι
 εἰμι, ἀντὶ τοῦ, μετὰ τοῦ σεμνύνεσθαι λέγουσιν οἱ Ῥόδιοι
 ὁ τοῦ εὐχομαι, τὸ καυχῶμαι), κατὰ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς μη-
 τρῆς μέρος, Ἀμυνοτορίδαι εἶναι, ἀπὸ τῆς Ἀστυδαμείας. ταῖς
 ψυχαῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων, περικρέ-
 νονται ἀμπλακίαι, ἡγουν ἀμαρτίαι ἀναρτίμητοι, ἀντὶ τοῦ,
 ἀμύονται, μυρίαι, τουτέστι, μυρίαι δὲ ἀμαρτίαι περικρέμαν-
 ται ἐκαστῇ ψυχῇ ἀνθρώπου, ὧν εἰς τινα δηλονότι ἀνάγκη
 εἶναι ἐμπεσεῖσθαι. τοῦτο δὲ ἀμήχανον, ἡγουν ἀδύνατον εὐ-
 ρεθῆναι, λέγω, ὅπερ νῦν συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν
 τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ τυχεῖν, τουτέστι συμβῆναι, εὐρεθῆναι. Π.
 [Ο. Εὐρυσθενεῖ γένει] παρ' ὅσον ἐκ μὲν Ἡρακλέος
 Τληπολέμου, ἐκ δὲ Τληπολέμου Ῥόδιοί εἰσι. V.

[Τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν] Ἱστορικῶς. Τληπόλεμος, ὁ τῶν
 Ῥοδίων πρόγονος, υἱὸς ἦν Ἡρακλέους καὶ Ἀστυδαμείας. λέ-
 γουσι τοὺς Ῥοδίους ἐκ μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Τληπολέμου εἰς
 τὸ ἀνάγειν τὸ γένος, εἴπερ Ῥόδιοι μὲν ἐκ Τληπολέμου, ἐξ
 Ἡρακλέους δὲ Τληπόλεμος, ἐκ Διὸς δὲ Ἡρακλῆς· ἐκ δὲ τῆς
 μητρὸς

μητρός αὐτοῦ Ἀστυδαμείας εἰς Ἀμύντορα· Ἀμύντωρ γὰρ πατήρ τῆς Ἀστυδαμείας πατήρ. τὸ μητρόθεν πρὸς τῷ δὲ συναπτεόν, τὸ δὲ Ἀμυντορίδαι διὰ μέσου. R.

42. Τὸ δ' Ἀμυντορίδαι ματρόθεν] ἐναντίως τῷ ποιητῇ τῆ τὰ περὶ τῆς μητρός Τληπολέμου ἱστορεῖ ὁ Πίνδαρος, ὃς Ὅμηρος μὲν γὰρ αὐτὴν Ἀστυόχην ἀποκαλῶν, καὶ Ἀκτορῶν εἶναι θυγατέρα βούλεται, ἐν οἷς Φησιν (Iliad. β, 658. cf. 513.) „Ἡ τέκεν Ἀστυόχεια.,, ἔοικε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐντετυχημένῃ τῷ Ἀχαιῶ ἱστοριογράφῳ. ἐκεῖνος γὰρ οὕτως γενεολογεῖ „Υπερόχου Εὐρύπυλος· οὗ Ὀρμενος· οὗ Φέρης· οὗ Ἀμύντωρ· οὗ Ἀστυδάμεια, ἡ Τληπολέμου μήτηρ. καὶ αὐτὸς δὲ Ἀμύντωρ εἰς Δία τὸ γένος ἀνάγει.” ἔνιοι δὲ καὶ οὗτο Ἀμύντορα τοῦ Διὸς εἶναι λέγουσιν. V.

43. Ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων] ὑπεραπολογεῖται τοῦ Φόνου, ὃν δέδρακεν ὁ Τληπόλεμος, καὶ Φησι· παρὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων Φρένας μυρία καὶ ἀναριθμητοὶ ἀμαρτίαι ἀπήρτηται. V.

Σύνκλιτον δὲ τὸ ἀμφὶ μετὰ τοῦ κρέμνεται, ἢ ἢ ἀμφὶ κρέμνεται. Schol. Ms. β. γ.

46. Τοῦτο δ' ἀμήχανον] καὶ τὸ τοιοῦτο γινῶναι ἀδύνατόν ἐστι· τὸ ποῖον; ὁποῖόν τε νῦν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ βέλτιστόν ἐστι καὶ ἐν ὑστέρω. οἶον, εἰ καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἔξει τίς καλόν. ἢ δὲ ἀπότασις πρὸς τὸν Τληπόλεμον. Ἀλλως. Τοῦτο δ' ἀμήχανον εὐρεῖν. τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν ἀμήχανόν ἐστιν εὐρεῖν. ὁ γὰρ Τληπόλεμος ἐν ἀρχῇ ἀτυχήσας ὑστερον ἐβασίλευσε τῆς Ῥόδου. V.

Ἀδύνατον λέγω, ὅπερ νῦν κράτιστον συμβέβηκεν ἀνθρώπων, τούτου καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ τυχεῖν, τουτέστιν· οὐδεὶς οἶδεν, ὡς εἴ τῳ πάρεστι νῦν εὐδαιμονία, καὶ ὑστερον τούτου τεύξεται. Τοῦτο δὲ λέγει ὑπὲρ Τληπολέμου, πρῶτον μὲν εὐτυχοῦντος, ὑστερον δὲ δυστυχήσαντος, Φόνον πεποιηκότος, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν εὐδαιμονέστατος γέγονε, Ῥοδίων βασιλεὺς καταστάς. Ἱστορία. Ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτω. Λικύμνιον νόθον κασίγνητον Ἀλκμήνης ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ εἰς Τίρυνθα * * Τληπόλεμος στασιάσας πρὸς αὐτὸν ἀπέκτεινεν ἐλαίνῳ ῥοπάλῳ, βαλὼν πόρρωθεν. οἱ δὲ Φησιν, ὅτι βούνη πληξαί

αι θέλων, καὶ ῥάβδον πόρρωθεν ῥίψας, ἀποτυχῶν ταύ-
 ἰάλλει Δικύμνιον καὶ ἀναίρει. ἔλθόντι οὖν εἰς Δελφοὺς
 Ἰπαλλαγὴν τοῦ μύσουσ ζητοῦντι ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων
 ἰους παρχλαβόντα μετοικίσειν εἰς Ῥόδον. νόθος δὲ
 ῥὸς τῆς Ἀλκμήνης ὁ Δικύμνιος οὕτως ἦν· Ἡλεκτρυῶν
 Λυσιδίην τὴν Πέλοπος ἀδελφὴν κατὰ νόμους ἔχων ποιεῖ
 ἡγήνην, Μιδέας δὲ πορικικῶς συνελθὼν ποιεῖ Δικύμνιον. R.

« Φέρτατον] Gl. Ms. γ. εὐτυχέστατον πρᾶγμα.

Καὶ γὰρ Ἀλκμήνας] καὶ γὰρ τὸν Ἀλκμήνης νό-
 θελφὸν Δικύμνιον ῥοπάλω ἐλαίας τύπτων ἀπέκτεινεν
 Τίρυνθι, παρχγενόμενον ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ
 Μιδέας, ὁ Τληπόλεμος, ὁ παλαιὸς οἰκιστὴς τῆς χώρας.
 ἢ νόθος ἀδελφὸς Δικύμνιος Ἀλκμήνης; Ἀλκμήνη μὲν
 Ἡλεκτρυῶνος καὶ Λυσιδίης τῆς Πέλοπος θυγατρὸς, γνη-
 νουναῖος, Δικύμνιος δὲ ἐξ Ἡλεκτρυῶνος καὶ Μιδέας,
 ὁς Φρυγίας τὸ γένος. V.

εἰ γὰρ ὁ οἰκιστὴς ταύτης τῆς γῆς, ἤγουν τῆς Ῥόδου,
 πόλεμος δηλονότι, χολωθεὶς, ὀργισθεὶς ποτε, ἔκτανε
 κύμνιον, τὸν νόθον ἀδελφὸν τῆς Ἀλκμήνης, ἐν Τίρυν-
 θι δὲ τοῦ Ἄργου (ἢ Τίρυνος) ἔλθόντα ἐκ τῶν θαλά-
 ῖγγον ἐκ τῶν οἰκῶν τῆς Μιδέας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, θέ-
 ῦπτων αὐτὸν ῥάβδῳ ἀπὸ σκληρᾶς ἐλαίας. αἱ δὲ Φρε-
 αραχαί, ἤγουν αἱ δὲ προπετεῖς καὶ ἀκρατεῖς ὀργαί,
 λαῖαν καὶ σοφόν, τουτέστιν ἐξήνεγκαν τοῦ ὄρθου καὶ
 ὄν. R.

Σκληρᾶς ἐλαίας] ἀπεσκληρότος ξύλου, καὶ ῥο-
 λαίνῳ. V.

Ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων] παραγενόμενον εἰς Ἄργος
 οἰκῶν τῆς Μιδέας, ἤτοι τῶν τῆς μητρὸς ἢ καὶ τῆς
 οἰκίας τοῦ πόλεως. ἔστι δὲ αὕτη τοῦ Ἄργου ἢ πόλις. V.

Χθονὸς οἰκιστῆρ] τῇ δόξῃ ὁ Πίνδαρος ἔπεται
 ποροῦντων διὰ τιμᾶς τινας καὶ ἀρχαῖς τὸν Τληπόλε-
 γασθῆαι τὸν φόνον. διὰ γὰρ τοῦ, χολωθεὶς, τὸ τοι-
 κοφαίνει. V.

55. Αἱ δὲ Φρενῶν-ταραχαῖ] γνωμικῶς. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν τόμουσιν καὶ προπετεῖς ὄργαι ἤδη ποὺ καὶ τοὺς σοφοὺς διασφάλλισται ποιούσι. Τοῦτο δὲ, μέση παρεμβολή. V.

56. Παρέπλαξαν] Gl. Mss. α. β. γ. παρεπλάνησαν. γ. ἐξέβαλον τοῦ ὄρθου σκοποῦ. Schol. Mss. β. γ. ἰστέλλεται ὅτι ἀπὸ πλάζω, ὃ σημαίνει τὸ πλανῶ, ποιεῖται ὁ μέλλων πλάξω, ὁ ἀόριστος ἔπλαξα, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔπλαξαν καὶ παρέπλαξαν.

Μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθῶν] ὡς οὖν ἀπέπειθεν ὁ Τληπόλεμος τὸν Λικύμνιον, Φεύγων τὸ μῦθος, Δελφοὺς ἐλθῶν, ἐμαντεύσατο, ὅποι χρητραπεύσθαι. ὅτι νυν' Ἀπόλλων ἔχρησεν αὐτῷ, ὥστε ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Λαυναίας, τουτέστι τοῦ Ἄργους, ἰθύνειν καὶ ὄρμην διὰ πλοῦν ἐπὶ τὴν χώραν τῆς νήσου τῶν Ῥοδίων. V.

Ἀπελθῶν δὲ εἰς τὸν θεὸν ἐμαντεύσατο, ἤγουν μαντεύσασθαι ἤτησεν. εἰς τὸν θεὸν δὲ εἰπὼν ἀδήλως διὰ τοῦ ἐπαγομένου ὀήλου ποιεῖ, ὅτι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα λέγει αὐτὸν ἀπελθεῖν ἐπάγει γὰρ τῷ μὲν εἶπεν ὁ χρυσοκόμας. δῆλον δὲ πᾶσι ἔστιν, ὅτι τὸ χρυσοκόμης οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. τούτῳ μὲν ὁ Ἀπόλλων, ὁ χρυσῆν ἐκκόμην, εἶπεν ἐν τοῦ αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ ναοῦ τοῦ εὐκαταπεπληρωμένου· στέλλε πλοῦν, ἀντὶ τοῦ, στέλλου ἀπὸ ἀκτῆς, ἤγουν τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς Λέρνης, τουτέστιν ἀπὸ Ἄργους, εἰς τὸν νομὸν, ἤγουν διατριβὴν καὶ τόπον ὑπὸ θαλάσσης περιλαμβανόμενον, εἰς τὴν Ῥόδον λέγουσιν ὅπου ποτὲ ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν ὁ μέγας, ἤγουν ὁ Ζεὺς ἐβρεξε τὴν πόλιν διὰ ψηγμάτων χρυσοῦ ἀπὸ νεφῶν καὶ ῥηγνυμένων, ὀπηθῆνα ταῖς τέχναις τοῦ Ἡφαιστοῦ, ἀντὶ τῷ ὄργανῳ, τῷ τῆ τέχνῃ τοῦ Ἡφαιστοῦ κατασκευασθέντι πελέκει, ἢ Ἀθηναῖ ἀνορμήσατα κατὰ τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦ Διὸς ἠλάλαξε, τουτέστι πολεμῶν ἐβόησεν. ὑπερβολικῶς ὁ οὐρανὸς δὲ ἔφριξεν αὐτήν, τίς ἐστιν ἐφοβήθη, καὶ ἡ γῆ ἢ μήτηρ πάντων. Τότε καὶ ὁ ἥλιος ὁ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φέρων, ὁ Ὑπεριονίδης, τουτέστι ἥλιος, ἐνετείλατο τοῖς παισὶν αὐτοῦ ταῖς προσφιλῆσιν,

ροδίοις, χρέος μέλλον, τουτέστι πρᾶγμα ἐξ ἀνάγκης
 μενον, παραφυλάσσεται, ἤγουν τὴν γέννησιν τῆς Ἀθη-
 ῶπως ἀν χάριν αὐτῆς τῆς θεᾶς τῆς γεννηθισομένης
 κατίσωσι βωμόν, ἤγουν ναόν, ἐναργῆ, τουτέστι μετέω-
 ρηριφανῆ, καὶ σεμνὴν θυσίαν ἐν αὐτῷ ποιήσαντες τὴν
 τε εὐφράναιεν τοῦ πατρὸς, ἤγουν τοῦ Διός, καὶ αὐτῆς
 Ἀθηναῖς, τῆς γεννησομένης θυγατρὸς αὐτοῦ τοῦ Διός, τῆς
 ἰσθμοῦ, ἤγουν τῆς περὶ τὸν ἠχνητικὸν πόλεμον εὐφροῦς,
 ἰμένης δηλονότι. R.

[Εὐώδεος ἐξ ἀδύτου] τοῦ τεθυμιαμένου ἀδύτου.
 δὲ τοῦ κατὰ τὴν Πυθῶνα. V.

[Εὐώδεος] Gl. Mss. β. γ. μεμυρισμένου. Ἀδύτου]
 Ms. β. ὁ ἀδύτος, ὁ μὴ εἰσβατος πολλοῖς.

[Περναίας ἀπ' ἀκτᾶς] ἀπὸ τοῦ Ἄργους. ἡ γὰρ
 κατὰ μὲν τινὰς κρήνη, κατὰ δὲ τινὰς, λοχμῶδες χω-
 ρὸν ἢ μυθεύουσι καὶ τὴν ὕδραν καταδεδυκέναι. Φασὶ
 ἂν ἄβυσσον κρήνην αὐτόθι εἶναι. ἕτεροι δὲ καὶ πόλιν
 ὁ δὲ νοῦς· εὐθῦναι τὴν ναῦν εἰς τὴν νῆσον Ῥόδον,
 ἴσῳ ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν Ζεὺς χρυσέαις καὶ τὰ ἐξῆς. V.

[ἀκτᾶς] Gl. Ms. γ. τῆς παραθαλασσίας.

[Εὐθύν (sic) ἐς ἀμφιθάλασσον] οἱ μὲν ἀντὶ
 εὐθῦναι, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐθέως. ἀμφιθάλασσον δὲ,
 κατέρωθεν θαλάσση περιεχομένην· νομὸν δὲ τὴν κα-
 τὰ τὴν. V.

[Χρυσέαισι (sic) νιφάδεσσι] τοῦτο ἄντικρυς ἐκ
 θετουμένου Ὀμηρικοῦ στίχου εἴληφεν ὁ Πίνδαρος·
 β, 670.)

καὶ σφι θεπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. V.

[Ἀνίχ' Ἀφαιστού τέχναισι] τὸν καιρὸν, καθ'
 Ζεὺς ἐν Ῥόδῳ χρυσὸν ὕσε, διὰ τῆς ἱστορίας ἐπι-
 γεται, καὶ φησὶν ὅτι, ἠνίκα ὁ Ζεὺς, διαιρεθείσης αὐ-
 τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πελέκως τοῦ Ἡφαιστού, ἀνέδωκεν
 κορυφῆς τὴν Ἀθηναῖν. ἡ δὲ ἀνορούσα καὶ ἐκδηλος
 ἠνὴ μέγιστον ἐβόησε. V.

Ἱστορία.

Ἱστορικῶς διαιρεθείσης τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ὑπὸ Ἡφαιστοῦ καὶ Ἀθηναῶς ἐξελεθούσης, (ἐκ τῆς κεφαλῆς γὰρ αὐτὴν ὠδινεν,) ἐλθὼν Ἥλιος εἶπε Ῥοδίοις, πρῶτους θῦσαι αὐτῶς ἀναγκαῖον ὄν, ἐπεὶ ταύτην οἰκῆσαι, παρ' οἷς ἂν πρώτοις θύσια αὐτῇ γένηται. ἀνελεθόντες οὖν εἰς τὴν ἀστυπόλιν Ῥόδιοι θῦσαι αὐτῇ, ἐπελάθοντο καὶ πῦρ συμπαραβεῖν τοῖς ἐναγίσμασι, καὶ ἀπύρως ἔθυσαν. διὸ συνέβη Ἀθηναίους πρῶτους θύσαντας μετὰ πυρὸς ἐν αὐτοῖς τὴν θύσιν οἰκεῖν ἠξιώσθαι. Ζεὺς οὖν Ῥοδίων τὴν γνώμην ἀποδέξαμενος, χρυσοῦν ὑετὸν αὐτοῖς κατέχευεν. τὸ ἡνίκα δὲ, καὶ πρὸς τὸ ἔνθ' ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, καὶ οὐ πρὸς τὸ ἐπικρατῆσιον ὥσπερ ποιεῖ Ὅμηρος ἐν τισὶ τῶν παραβολῶν ἄνω μὲν ἐχούσαις τὴν ἀπόδοσιν, ὅμως δὲ ἐπάγει ὕστερον καὶ τὸ οὕτως, οὐκ εἰς ἀπόδοσιν τῆς παραβολῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐξῆς ἔννοιαν. R.

66. Χαλκελάτῳ πελέκει] οἱ μὲν Παλαμάονα ἱστοροῦσι ῥῆξαι τὴν τοῦ Διὸς κεφαλὴν, ὅτε Ἀθηναῖοι ἐγεννῶντο οἱ δὲ Ἐρμηῖν οἱ δὲ Προμηθεῖα· Ἀριστάρχος δὲ, Φησιν, ὡς ἴσταται*) τὴν γέννησιν Ἀθηναῶς ἐν Κρήτῃ· νέφει γὰρ Φαίη κεκρύφθαι τὴν θεὸν, τὸν δὲ Δία πληξάντα τὸ νέφος, τὸ φάναι αὐτήν. V. *) ms. G. Ἀριστοκλῆς δὲ εἰσέτιται

68. Ἀλλάλαξεν] ὁξὺ ἀνεβόησε. διὰ δὲ τοῦτο τὸ φιλοκαλεμον τῆς θεοῦ ἐχαρακτήρισεν. ἢ γὰρ ἀλλαγή κυρτῆ ἐπὶ τῆς τῶν πολεμίων συμβολῆς γίνεται. εἴτ' οὖν λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκβραχχευμάτων. V.

71. Τότε καὶ Φαυσίβροτος] ὁ νοῦς· τότε οὖν, ἢ ἡμελλεν τίποτεσθαι ἢ θεός, ὁ Ἥλιος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ, τὸ περὶ Ὀχιμον καὶ Κέριχφον, ἐπετείλατο τὸ μέλλον πρῶτον τῆς Ἀθηναῶς τὴν γέννησιν παραφυλάξασθαι, καὶ θυσίας ποιεῖν καὶ ὅπως τῇ θεῷ θυσίας πληθύνοντα βωμὸν ἐναγίσματα ἵκτεσθαι· τοῦτόν τε πηξάμενοι ἐπιθύσαντες τὴν τε ψυχὴν καὶ πατρὸς αὐτῆς Διὸς τέρψαιεν, καὶ αὐτῆς τῆς γεννηθείσης παρθένου τῆς πολεμικῆς. ἔγχος μὲν γὰρ τὸ ὄρου· βωμὸς δὲ ὁ ἥχος. Ἄλλως. ὁ Ἥλιος, Φησὶ, παρεκελεύσθη τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ Ῥόδου, μελλούσης γεννᾶσθαι τῆς Ἀθηναῶς.

τως αὐτοὶ πρῶτοι θύσωσιν. ἐπεὶ γὰρ μέλλειν οἰκεῖν
 ἐν, παρ' οἷς ἂν πρῶτον θυσία αὐτῇ ἐπιτελεσθῆ. ἀν-
 νοι δὲ εἰς τὴν ἀκρόπολιν πρῶτοι οὗτοι, ἐπελάθοντο
 μίσαι. συνέβη οὖν πρῶτους Ἀθηναίους θύσαι. διό-
 τι τὴν θεὸν αὐτόθι καθιδρυσθῆναι, τιμῆσαι δὲ καὶ τὴν
 ὑς Ῥοδίους. διὰ τοῦτο δὲ φασὶ τοὺς Ῥοδίους ἄπυρα
 ὥσπερ οἱ πρῶτοι τῇ Ἀθηνᾶ ἔθυσαν. τινὲς δὲ, ὅτι
 ἑλαξάντων αὐτῶν, ὑπερησθεῖς ὁ Ζεὺς πλοῦτον καὶ
 ἕλιαν παρέσχε, δωρησαμένης καὶ αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς
 καὶ τὴν τέχνην ἀρετὴν. V.

λαίμων Ὑπεριονίδας] ὁ Ὑπερίωνος παῖς. Ὑπε-
 ρίων, εἰς τῶν Τιτάνων κατὰ τὴν τοῦ Ἡσιόδου Θεογο-
 ν. 371. 6s.)

δὲ Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην, (f. Θείη δ')
 θ', ἢ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνειν,
 θ' ὑποδμηθεῖς Ὑπερίωνος ἐν Φιλότῃτι.
 ἰτὸ ἐπιθετικῶς ἀκούουσιν ἐν τύπῳ πατρωνυμικοῦ.
 ἦν ἰέμενος, ἢ ὑπὲρ ἡμᾶς πορευόμενος. V.

ἔντειλεν] Gl. Ms. γ. παρήγγειλε.

ἔμελλον χρέος] Schol. Ms. γ. τουτέστι τὴν οἰκη-
 ἔμελλον ἢ Ἀθηνᾶ ποιήσειν ἐν τοῖς Ῥοδίοις καὶ μὴ
 τι ἐμπόδιον, πρὸς τὸ μὴ οἰκῆσαι ἐν αὐτοῖς.

ἔμελλον χρέος λέγει διὰ τοῦτο, διότι ἀναγκασίως ἔμελλ-
 τὴν θεὸν οἰκῆσειν, ἐν οἷς ἂν πρῶτοις θυσία αὐτῇ
 R.

ἑμὸν ἐναργέα] ἦτοι τῇ κατασκευῇ πολυτελεῖ τυγ-
 ῆ ἢ τὸν ἐναργῶς γενόμενον, παρὰ τὸν τῆς γεννήσεως
 πρῶτοι γὰρ ἔθυσαν. διὸ ἔμελλον ἐπίσημος εἶναι
 πλῆθος τῆς τελουμένης θυσίας. V.

ἑμὴν ἄν θυσιαν] τοῦτο πρὸς τὸν τῆς Ἀθηνᾶς τρό-
 πῶς γὰρ φασὶ τὰ θύματα αὐτῇ τελεῖν. V.

ἑμὴν βρομῶ] τῇ παρὰ τῷ πολέμῳ βρεμούσῃ. V.

Gl. Mss. β. γ.
 ἑμὴν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν] δύναται ὁ λόγος γνωμικὸς
 ἑμὴν δὲ τὸ σαφὲς οὕτως· ἐπέβαλε δὲ ἀρετὴν καὶ ἡδο-
 νήν

νὴν τοῖς ἀνθρώποις ἢ περὶ τὰ πράγματα πρόγνωσις. Φησι, τοιοῦτόν ἐστιν. οἱ περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων δέον προσκοπήσαντες καὶ τοῦτο προδιδαχθέντες, οὗτοι ἀρετὴν καὶ ἡδονὴν ἔρχονται. ἔνιοι δὲ οὕτως ἐνόησαν ἐπὶ ταύτης τῆς αἰτίας καὶ αἰδῶς ἢ ὑπάρξασα εἰς τὴν θεὸν προμηθείας καὶ τῆς προγνώσεως, χαρὰν αὐτοῖς καὶ εὐθυμίας καὶ ἀρετὴν παρέσχεν. V.

Ἐμποιεῖ δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀρετῆς τιμὴν καὶ χαρὰν Προμηθεὺς, τουτέστι τῆς προβουλεύσεως, τὸ αἰδέσιμον, ἢ αἰδῶς ἢ ἐπομένη τῷ Προμηθεῖ, περιφραστικῶς, ἀντί τῆς αἰδέσεως, ὁ Προμηθεὺς ὁ αἰδέσιμος, ἀλλ' ἐπιβαίνει καὶ νέφος τι λυγρὸν ἀτέκμαρτον, τουτέστιν ἀπροσδόκητον, καὶ παρέλκει, ἢ παρατρέπει, ἐκκλίνει, τὴν ὀρθὴν μέθοδον τῶν πραγμάτων τῶν λογισμῶν. καὶ οὗτοι γὰρ οἱ τοῦ Ἥλιου δηλονότι πᾶσι ἀνέβησαν οὐκ ἔχοντες, ἤγουν μὴ φέροντες, σπέρμα φερόμενον καυστικῆς, τουτέστι πῦρ, ὃ τὴν καυστικὴν αὐξάνει. ἀνέβησαν δὲ εἰπὼν ἀδήλως, διὰ τῶν ἐπαγομένων δῆλον ὅτι εἰς τὴν ἀκρόπολιν λέγει αὐτοὺς ἀναβῆναι. ἐπάγει γὰρ Τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς, ἤγουν, κατεσκευάσαν δὲ εἰς ἀκροπόλει ναὸν σὺν θυσίαις ἀπύροις, τουτέστιν ἅμα καὶ σίας πυρὸς ἀμετόχους τελέσαντες. R.

80. Χάρματα] Gl. Ms. g. προτερήματα.

81. Αἰδῶς] Gl. Ms. γ. σεμνότης.

Προμηθεὺς αἰδῶς] τουτέστιν, ὁ μετὰ τοῦ πᾶσι βουλευσθαι ποιῶν τι, ὁμοῦ τε κατορθοῦ τοῦτο, καὶ ἡτῶν ἔχει ἅτε κατωρθωκῶς. τὸ δὲ αἰδῶς Προμηθεὺς λέγει πᾶς ὁ χρώμενος προμηθεῖα οἶονεὶ τὸν Προμηθεῖα αἰτῆ καὶ τιμῆ. R.

82. Ἐπὶ μὲν βαίνει] ἐνόησε δὲ καὶ τοῖς ἀκούουσι προμηθεῖαν καὶ προσκοπούμενοις τὸ μέλλον ἐπιβαίνει καὶ λήθης ἴδιον νέφος. ἐπὶ δὲ τῶν Ῥοδίων ὁ λόγος, ὅτι προδιατεταμένου τοῦ Ἥλιου αὐτοῖς θυσαὶ τῇ Ἀθηνῶν τὴν γένεσιν, καὶ αὐτοὶ μεμνημένοι ταύτης συντελέσαι, λούοντες, τῶν πρὸς τὴν κατασκευὴν τι ἔλιπον, ὃ ἐστὶ τὸ

4. Καὶ παρέλκει πραγμάτων] ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· γὰρ οἱ Ῥόδιοι προμαθόντες παρὰ τοῦ Ἥλλου τὴν τῆς ἡμᾶς γένεσιν, καὶ κατακούσαντες παρ' αὐτοῦ τὸ θῦσαι τῆς, παρ' αὐτὴν τὴν ἱερουργίαν τοῦ κυριατάτου πρὸς τὰς ἴας ἐπελάθοντο. οὐκ ἔχοντες γὰρ πῦρ ἀνῆλθον ἐς τὴν ἰπολίην, ἔνθα οἱ βωμοὶ, καὶ ἄνευ πυρὸς θύοντες τὸ ἱερὸν ἤσαντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. V.

Καὶ μεταφέρει τοὺς ἀνθρώπους, ἤγουν ἔξω τοῦ ὄρθου προσήκοντος τίθεισιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραγωγή ἔξω νῶν. R.

6. Καί τοι γὰρ αἰθούσας] τῆς καυστικῆς, παρὰ τὸ ἰον. τὸ δὲ οὐ ἐπίρρημα προσαπτόν τῷ ἔχοντες, ἴν' ἢ, ἔχοντες. Φλογὸς δὲ σπέρμα, τὸ πῦρ· ὡς καὶ Ὀμηρος (Iyss. e, 490.) Σπέρμα πυρὸς σώζων. V.

[Ἐχοντες] Gl. Ms. β. Φέροντες.

7. Σπέρμα Φλογὸς] Gl. Ms. γ. ἀνθρακικόν.

8. Τεῦξαν] Gl. Ms. γ. ἐποίησαν.

9. Ἄλσος] Gl. Ms. γ. ἱερουργίαν.

Κείνοισι μὲν] ἐκείνοις μὲν, ἤγουν χάριν ἐκείνων τῶν ἰων, ξανθὴν νεφέλην ἀγαγὼν, ὁ Ζεὺς δηλονότι, χρυσεβρεξεν· αὕτη δὲ ἡ Γλαυκῶπις, ἤγουν ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἰδρωσα καὶ στιλπνὸν, παρεῖχεν αὐτοῖς κρατεῖν, τουτέστι κράτος ἔχειν τῶν ἐπιχθονίων κατὰ πᾶσαν τέχνην, διὰ τῶν ἀριστοπόνων, ἤγουν ἄριστα ἔργα κατασκευαζουσῶν. Ἔτι δὲ αἱ κέλευθοι, ἤγουν αἱ ὁδοὶ, τῆς Ῥόδου δηλονότι, ἰον, τουτέστιν ἐπικείμενα αὐταῖς εἶχον, ὅμοια ζῶσι καὶ ἰον, ἀντι τοῦ βαδίζουσιν· ἦν δὲ κλέος βαθύ, ἀντι τοῦ ἰον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης, ἤγουν δασείας. Ἔτι δὲ, ἤγουν τῷ διδαχθέντι [ὑπ' αὐτῶν τῶν Ῥοδίων] ἡ Φρόνησις ἡ ἄδολος, ἤγουν ἡ Φυσικὴ, μείζων γίνεται, ἔστιν, εἰ καὶ Φυσικὴ ἔστιν αὐτῷ σοφία, ἣτις ἀεὶ κρατεῖ ἀπὸ μαθήσεως, ἐπίδοσιν καὶ αὕτη λαμβάνει διὰ τὴν ἰον βολὴν τοῦ κάλλους καὶ τῆς ποιμιλίας τῆς τέχνης. ἔτι δὲ ἰον πᾶσαν πρὸς τὸ ἀριστοπόνους χερσὶ συναπτόν οὕτως· ἔτι δὲ ἰον σφισιν ἡ Ἀθηνᾶ, (ἐπεὶ ἡ Φρόνησις μηχανᾶται τὰς τέχνας)

τέχνας) κρατεῖν τῶν ἐπιχθονίων, ἤτοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀριστοπόνοις χερσὶ κατὰ πᾶσαν τέχνην. λέγει δὲ τὸ χριστὸν, ἐπειδὴ αἱ χεῖρες τὰς τέχνας ἐργάζονται. R.

91. Αὐτὰ δὲ σφισιν] αὐτὴ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ πᾶσαν χειρουργικὴν τέχνην τὸ ἀριστον αὐτοῖς ἀπένειμεν. V.

92. Ὡπασε] Gl. Ms. γ. ἐχάρισε.

94. Κρατεῖν] Gl. Ms. α. νικᾶν. γ. κυριεύειν.

95. Ἔργα δὲ ζῳοῖσιν] τὰ γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν δημιουργούμενα καὶ ἐργαζόμενα, τοιαῦτα καὶ ὀφθαῖνοι ἐπὶ τῆς γοῖα καὶ αὐτὰ τὰ ἐμψυχα κινούμενα. ἀριστοὶ γὰρ περὶ τῶν ἀνδριάντων κατασκευὴν οἱ Ῥόδιοι. αὐτοὶ γὰρ πρῶτοι οἱ Ῥόδιοι τὴν τῶν ἀνδριάντων ἐξεῦρον δημιουργίαν, τὸ πρῶτον οὐχ οὕτω τιμωμένων.*) Ἀρίσταρχος δὲ τὰ κατὰ Δαίδαλον αὐτόν φησι μεταφέρειν νῦν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ῥοδίαν τεχνιτῶν, ὅτι τοιαῦτα κατασκευάζον ἔργα. Πολέμων γὰρ φησι, παρὰ Χίσι μὲν τὸν Διόνυσον δεδέσθαι, καὶ τὸν Ἐρυθραίοις δὲ τὸ ἔδος τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ὅπως πολὺν κέρδιον σπάρθαι λόγον περὶ τῶν ἀγαλμάτων, ὡς μὴ μενοῦν ἀλλὰ πορευομένων ἄλλοτε πλεονάειν. Ἄλλως. Ἔργα ζῳοῖσι. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Iliad. Σ, 418.)

Χρῦσαι ζῳῆσι νεήνισιν ἔργ' εἰκυῖαι.

Κέλευθοι δὲ νῦν, τὰ ἐν τῇ πόλει ἀμφοδα. V. *) ἕκαστος

Οἱ Ῥόδιοι οὕτως ἀριστοὶ ἀνδριαντοποιοὶ ἦσαν, ὡς ζῳοποιὸς ἀνδριάντας κατασκευάζειν, καὶ δεσμεῖν αὐτοὺς ἵπποισιν ὥσπερ δεδοικότας, μὴ τοῖν ποδοῖν χρησάμενοι φύγον ἐδόκουν γὰρ ὥσπερ κινεῖσθαι τοιοῦτοι οὗς καὶ Δαίδαλος ἐπεμὴ εἰποις δὲ τὸ τὲ ἀργόν, ἀλλ' οὕτω φέρουσι δὲ αἱ κέλευθοι ἔργα ὅμοια ζῳῆσι καὶ ἔρπουσιν. R.

Ἐρπόντεσσι] Gl. Ms. γ. περιπατοῦσι.

97. Ἦν δὲ κλέος βαθῦ] ἐκ δὲ τούτου βαθῦ κλέος πολλὴ δόξα προσῆν αὐτοῖς. V.

98. Δαέντι δὲ σοφία] ἀντὶ τοῦ, δαέντος ἢ σοφίας μείζων καὶ ἀδολος τελείει. ἀδύνατον γὰρ ἐν τισὶ ποιῆσθαι ἐπίδειξιν μὴ μαθόντα. βέλτιον δὲ οὕτως οἱ παραχόντες καὶ μαθόντες σοφίαν ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔντεχμον αὐτοῖς λέγει

γουσι και ἄδολον, ὃ ἐστὶ ἀπλήν. ἢ οὕτω τῷ μαθόντι και
 ἄδολος σοφία μείζων γίνεται. τὸ δὲ σαφές οὕτως ἔχει·
 δὲ μετ' εὐφύας μεμαθηκότι τὴν σοφίαν, και ἐπὶ τὸ μεῖ-
 ν ἀδολως και ἀνεμποδίστως ἐπαίρεται, ὡς τῶν Ῥοδίων εὐ-
 ῶν μὲν ὄντων κατὰ φύσιν, προσδεξαμένων δὲ και τὴν
 ζυγν, και οὕτως ἐξ ἀμφοτέρων τῆς μαθήσεως αὐτῶν ἐπὶ
 ἄκρον ἔλθούσης. V.

Δαέντι δὲ και σοφία] τὸ και ἢ Ἀττικόν, ὡς περ φα-
 τὸ, τί και ποιήσω; ἢ οὕτω και τῷ δαέντι, ἦγουν και
 μαθόντι εὐφουεῖ τελέθει και ὑπάρχει και ἢ σοφία μείζων
 ἐξ εὐφύας μόνης ἄκρατος και ἄδολος.*) λέγει δὲ διὰ
 τῶν Ῥοδίων, ὡς ὄντας και δραστηρίους τῷ νῶ, και παρὰ
 τῶν Ἀθηναίων διδαχθέντας. R.

9. Μείζων] Gl. Ms. β. μεγαλῶτερος. Τελέθει] Gl.
 γ. ὑπάρχει.

20. Φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιὰ ῥήσιες] οὕτω
 τῶν ἱστοριογράφων ὄντων οἱ κατὰ καιροὺς ποιηταὶ παρὰ
 μὲν τοῖς πόλεσι λογίων και γεγηρακότων, οἷς ὁ χρόνος τὸ
 βῆς τῆς γνώσεως ἐμαρτύρει, τὰς ἱστορίας κατακούοντες
 θανον. λέγει δὲ τοιοῦτόν τι. κατ' ὄν χρόνον οἱ θεοὶ τὸν
 κόσμον πρὸς ἑαυτοὺς διεμερίζοντο, ἀπόντος τοῦ Ἥλιου
 τὸν ἑαυτοῦ διανύοντος δρόμον, οὐδὲ εἷς τῶν θεῶν ὑπέ-
 σταν, ὡς τε και αὐτῷ τοῦ κόσμου μερίδα φυλαχθῆναι. οὐ-
 δὲ ἢ Ῥόδος ἦν ἐκ θαλάσσης ἀναδοθεῖσα. διὸ και ἀλλή-
 ρος μείνας ὁ θεὸς ταύτην εἴλετο τὴν μερίδα, ἱερὰν αὐτῷ
 ἦσαν ἐπιτρεψάμενος. ἀγνὸν δὲ θεὸν τὸν Ἥλιον, οὐχ',
 κατ' ἑαυτὸν ἀγνός ἐστιν, ἀλλ' ὁ ἀγνίζειν τῇ ἀκτῖνι δυ-
 στος. V.

αὐτὶ δ' ἀνθρώπων] φασίν, ὡς, ἡνίκα Ζεὺς μετὰ
 θεῶν μερισμὸν ἐποιεῖτο τοῦ κόσμου, οἱ μὲν ἄλλοι τούτων
 μερίδας ἔλαβον, Ἥλιος δὲ μὴ παρατυχὼν ἐν τῷ μερισμῷ
 μερίδος ἔμεινε. βουλομένου οὖν τοῦ Διὸς πάλιν ἐκ δευ-
 τέρου

f. ἀεράτου και ἀδέλου. Nec tamen sic multum proficias; et-
 iam si in poeta 99. ἀδέλου refinxeris.

d. Carm. Vol. II.

Υ

τέρου ποιῆσαι, οὐκ εἶασεν, εἰπὼν τὴν ἐκ Θαλάσσης ἀναστῆσαι
 θεῖσαν νῆσον αὐτῷ δεδόςθαι. ἦν δὲ ἡ Ῥόδος. R.

Φαντὶ δὲ] Φασὶ δὲ λόγοι ἀνθρώπων ἐκ παλαιῦ χρόνου
 ἀδόμειοι, οὐπω φανεράν εἶναι τὴν Ῥόδον ἐν τῷ πελάγει τῆς
 Θαλασσίῳ, ὅτε ὁ Ζεὺς τε καὶ οἱ θεοὶ οἱ ἄλλοι διεμερίζοντες
 ἑαυτοῖς τὴν γῆν· κεκρυμμένην δὲ εἶναι τὴν νῆσον, τουτέστι
 αὐτὴν τὴν Ῥόδον, ἐν τοῖς βένθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς βαθύτοις
 μυχοῖς τῆς ἀλμυρᾶς Θαλάσσης· ἀπόντος δὲ τοῦ Ἥλιου ἐν
 τῷ ὑπὸ γῆν δηλονότι ἡμισφαιρίῳ, οὐδεὶς ἔνδειξεν, ἀντὶ τοῦ
 ὑπέδειξεν, τουτέστιν ὑπέμνησε, τὸν Δία δηλονότι, [διὰ] λάχον
 ἤγουν κλῆρον αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ Ἥλιου. καὶ δὴ κατέλιπον αὐτὸν
 τὸν τὸν ἀγνὸν θεὸν (ἀγνὸν δὲ λέγουσιν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀγνοεῖν
 ζεῖν δύνασθαι ταῖς ἑαυτοῦ ἀκτίσι) χώρας ἀκλήρωτον, ἦγον
 ἄμοιρον. Item R.

Παλαιαὶ ῥήσεις] δέον παλαιῶν εἰπεῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπων,
 παλαιαὶ εἶπε πρὸς τὸ ῥήσεις. R.

Παλαιαὶ] Gl. Ms. γ. ἀρχαῖαι.

106. Ἐνδειξεν] Gl. Ms. γ. ἀνέμνησεν.

108. Χώρας] Gl. Ms. γ. ἐπαρχίας. Ἀκλήρωτον
 Gl. Ms. γ. ἀκληρονόμητον.

110. Μνησθέντι δὲ] ἀντὶ τοῦ ἀναμνησθέντος, ἦγον
 εἰς ἀνάμνησιν ἐλθόντος, τοῦ Ἥλιου δηλονότι, ὁ Ζεὺς ἄμοιρον,
 ἦγον ἀναμερισμὸν ἔμελλε θεῖναι, ἀντὶ τοῦ τιθεῖν
 ἦγον ποιεῖν, ἀλλ' οὐκ εἶχεν αὐτὸν, τὸν Δία δηλονότι
 Ἥλιος· ἐπεὶ εἶπεν ὄραν αὐτὸς ἔνδον τῆς Θαλάσσης τῆς λευκῆς
 τινὰ γῆν πολύβοσκον ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπων, τοῦ
 στί, πολυειδῶς τρέφειν ἀνθρώπους δυναμένην, καὶ ἡδὲ
 μήλοισι, ἀντὶ τοῦ. πᾶσι τοῖς ἀλόγοις ζώοις, αὐξομένην, ἀ-
 διδομένην, πεδόθεν, τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ πυθμένος. Ἡ-
 αὐτῆ δοτικῆ, τὸ μνησθέντι, πρὸς τὸ θεμεν ἔχει τὴν δύναμιν.

Ἄμπαλον μέλλεν θεμεν] ἀνακλήρωσιν, ἀπὸ τοῦ
 Ὀμήρου (Iliad. ἡ, 171.) “Κλήρω νῦν πεπάλαχθε.”
 νοῦς· ὑπομνησαμένῳ δὲ τῷ Ἥλιῳ ἀνακλήρωσιν ἔμελλε ποιῆσαι
 ὁ Ζεὺς, ἀλλ' οὐκ εἶασεν αὐτὸν τοῦτο ποιῆσαι ὁ Ἥλιος
 ἐπειδὴ εἶπεν, ἔνδον τῆς Θαλάσσης καὶ ἐν τῷ βαθύτῳ ὄραν αὐτὸν.

κυζομένην καὶ ἐγειρομένην ἐν τοῦ πέδου ἐσομένην. ταύτην γὰρ πρὸς τε ἀνθρώπων*) χρησιμωτάτην καὶ πρὸς πάντα τὰ ζῶα εὐβοτον καὶ εὐφρονα, ἀπὸ μέρους τῶν προβάτων. V.

Μέλλεν] Gl. Mss. β. γ. ἐμελέτη. *) f. βίον

115. Πολύβοσκον] μεγάλους καὶ πολλοὺς θρέψαι δυναμένην. ἐν ἴσῳ δὲ τῷ Ὀμηρικῷ (Iliad. γ, 265.) “πολυβότειραν.” V.

116. Εὐφρονα μάλοισ] Gl. Ms. α. εὐφραντικήν. β. ἰλυκεῖαν τοῖς προβάτοις.

Μάλοισ] καταχρηστικῶς πᾶσι τοῖς ἀλόγοις ζώοις, τουτέστιν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. V.

117. Ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα] ἐκέλευσε δὲ ὁ Ἥλιος κραχρῆμα τὴν μὲν Μοῖραν Λάχεσιν ἐπιχειροτονῆσαι τῷ ἴσῳ, τοὺς δὲ θεοὺς ὁμοῖαι, μηδένα παρερεῖν, μηδὲ παραεῖσαι τὸν Δία περὶ τῆς μελλούσης φαίνεσθαι χώρας ὑπ' ἑαυτοῦ. πιθανῶς δὲ τὴν Λάχεσιν, ἐπεὶ περὶ κλήρου ἐστὶ. V.

Ἐκέλευσε δὲ ὁ Ἥλιος, ἀντὶ τοῦ εἶπεν, ἐζήτησεν, αὐτίκα, τὴν Μοῖραν μὲν τὴν Λάχεσιν, ἡγουν τὴν τοὺς κλήρους διανέμυσαν, τὴν χρυσοῦν περικεφαλαίαν φοροῦσαν, τὰς εἴρας ἀνατεῖναι, ἀντὶ τοῦ, τὴν ἑαυτῆς ψῆφον δοῦναι, ἔρυν δὲ τῶν θεῶν μέγαν γενέσθαι, μὴ παρφάμεν, ἡγουν, μὴ ἴσῳ τί βουλευσασθαι αὐτοὺς, ἀλλὰ σὺν τῷ παιδί τοῦ Κρόνου τῷ Διὶ κητανεῦσαι, πεμφθεῖσαν αὐτὴν τὴν νῆσον, ἡγουν ἀναδοθεῖσαν εἰς τὸν αἰθέρα, ἀντὶ τοῦ τὸν αἶρα τὸν μπρόν, γέρας ἔσεσθαι ἐξοπίσω, τουτέστιν εἰς τὸ ἐπίον, ἑαυτοῦ κεφαλή, ἀντὶ τοῦ αἰτῷ Ἡλίῳ δηλονότι. ἐτενήθησαν δὲ, ἡγουν ἐτελειώθησαν αἱ κορυφαί, τουτέστι τὰ ἄνω, αἱ ἀποκαταστάσεις τῶν λόγων, ἐν ἀληθείᾳ πεσοῦσαι εἰς τὸ ὑποβᾶσθαι λέγω, ἐβλάστησε μὲν, ἀντὶ τοῦ ἀνετήθη ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς ὑγρᾶς ἢ γῆσος, ἔχει τε αὐτὴν καταῆρ, ὁ γεννήτωρ, τῶν ἀκτίκων τῶν ὀξειῶν, τουτέστι τῶν καυστικῶν, ἢ τῶν ταχειῶν, ἢ τοιούτος Ἥλιος ὁ ἀρχὸς, ἀντὶ τοῦ ὀξυλόχου, τῶν ἵππων τῶν πνεόντων πῦρ. H.

118. Εἰκότως εἶπε τὸ Λάχεσις, ἐπειδὴ περὶ κλήρου ὁ λόγος. τὸ δὲ χεῖρας ἀνατεῖναι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ χειροτονῆσαι,

ροτονῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δικαστηρίων. ἐκεῖ γὰρ, ἤνικα τις νόμον ἢ ψήφισμα περὶ τοῦ κοινοῦ ἐποιεῖτο, εἰ κελὸν καὶ συμφέρον ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσιν εἶναι, τὰς χεῖρας ἀνέτεινον βεβαιοῦντες αὐτό. ἐκ τοῦ εἰπεῖν, θεῶν ὄρκον μὴ παραφάμεν, δείκνυσιν, ὡς οὐ μόνον τὰς χεῖρας ἀνέτεινεν ἡ Λάχεσις, ἀλλὰ καὶ ὤμισε τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ. ὄρκος γὰρ ἦν τῶν θεῶν τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ. R.

Λάχεσιν] Gl. Ms. Bodl. τὴν κληρωτρίαν.

Χρυσάμπυκα] ἄμπυξ μὲν κυρίως κόσμος ἐπιτιθέμενος ταῖς τῶν γυναικῶν κεφαλαῖς. οὐ καὶ Ὅμηρος μνημονεύει (Iliad. χ, 469.)

Ἄμπυκα κερύφαλον τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη. οὖν δὲ καταχρηστικῶς τὴν τιμὴν ἀκουστέον. Λάχεσις δὲ μία τῶν Μοιρῶν καλεῖται. τριῶν δὲ οὐσῶν τῶν πασῶν Ἡσίοδος μνημονεύει (Theogon. 218.) "Κλωθὴ τε Λάχεσις τε, καὶ Ἄτροπος." ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πεποιημένα. καὶ ἡ μὲν Κλωθὴ παρὰ τὸ συγκλώθειν τὰ ἀνθρώπινα, ἡ δὲ Λάχεσις παρὰ τὴν κλήρωσιν τὴν ποιᾶν, ἣν ἕκαστος γεγωνὸς κεκλήρωται, ἡ δὲ τρίτη Ἄτροπος, παρὰ τὸ ἀμετάτρεπτον τῆς μοιριδίου ἀνάγκης. V.

119. Χεῖρας ἀντεῖναι] ἀντὶ τοῦ χειροτονηθῆναι ποιῆσαι, κατὰ μετωνυμίαν. V.

Ἄντεῖναι] Gl. Ms. γ. ὑψῶσαι.

Θεῶν δ' ὄρκον] θεῶν ὄρκον, τὴν Στύγα. ταύτη γὰρ καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος εἶπε, καὶ οἶδε, δι' ὧν Φωσι (Iliad. ο, 37.)

Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὄρκος.

Φησὶν οὖν, μὴ ἀπατῆσαι, μὴ παραλογίζεσθαι, τουτέστι ἐπικυρῶσαι τὸν τῶν θεῶν ὄρκον. τοῦτο δὲ, ὡς ὀμνοκῶτα αὐτῶν φυλάξειν τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ κρυπτομένην νῆσον. V.

120. Παρφάμεν] Gl. Ms. β. παρειπεῖν.

122. Φαενὸν ἐς αἰθέρα] ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' εἰς τὸν λαὸν πρὸν αἰθέρα ἀναφανείσαν τὴν Ῥόον αὐτῷ δοθῆναι τῷ Ἥλμ. Ἄλλο

Ἄλλως. Φαεννόν, κατὰ συγκοπὴν, Φαενόν, λαμπρὸν αἰθέρα.
νῦν δὲ καταχρηστικῶς, τὸν αἴερα. V.

124. Τελεύτασαν δὲ] ἐτελειώθησαν. ὁ δὲ νοῦς· ἐτε-
λειώθησαν δὲ τούτων τῶν λόγων τὰ κεφάλαια ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ πεσόντα. V.

125. Κορυφαί] Gl. Ms. γ. ἀποφάσεις.

Μὴ εἴπῃς τὸ κορυφαί μετὰ ἄρθρου, ἀλλ' οὕτως. τελεύ-
ασαν δὲ κορυφαί πετοῖσαι, καὶ πεσοῦσαι ἐν ἀληθείᾳ, τουτ-
στιν, οἱ τοῦ Διὸς πρὸς Ἥλιον λόγοι οὐ παρέβησαν, ἀλλ'
πληρώθησαν. ἔστι δὲ τὸ ἐτελεύτησαν κορυφαί λόγων, καὶ
ὁ ἐν ἀληθείᾳ πετοῖσαι, ταυτόν. οἱ γὰρ πληρούμενοι λό-
οι ἀληθεύουσιν, οἱ δὲ μὴ πληρούμενοι οὐκ ἀληθεύουσι. R.

126. Πετοῖσαι] Gl. Ms. γ. τελειωθεῖσαι.

127. Βλάσπετε μὲν ἐξ ἀλόε] ὁ νοῦς· ἀνεβλάστησε μὲν
καὶ ἀνεδέθη ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ νῆσος. ἔχει δὲ αὐτὴν εἰς
ἴαν μοῖραν ὁ Ἥλιος, ὁ τῆς τῶν ὀξειῶν ἀκτίνων γενέσεως
κτῆρ Ἥλιος, καὶ τῶν πῦρ πνεόντων ἡγεμῶν ἵππων. ἐκ δὲ
νῦ ὀξειῶν, τῶν πυρωτικῶν ἀκουστέον. τὴν γὰρ ὀξύτητα
αὐτὴ ἐπὶ πυρώσεως λέγομεν. V.

131. Ἐνθα Ῥόδω] ὁ νοῦς· ἐν ἣ νήσῳ τῇ νύμφῃ Ῥόδῳ
χθελίς ποτε ὁ Ἥλιος ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας, ἐπὶ τῶν πα-
ιδῶν ἀνθρώπων τοὺς σοφώτατα νοήματα παραδεξαμένους,
τὶ τοῦ σοφωτάτους. εἰσι δὲ οἱ Ἥλιου ἑπτὰ παῖδες οὗτοι·
Ἐρκαφος, Ἀκτὶς, Μάκαρος, Τενάγης, Τριόπης, Φά-
ιν, ὁ νεώτατος Ὀχιμος. Ἄλλως. Τενάγης, ἦτοι
Ἰέθων, Ἀκτὶς, Μάκαρ, Χρῦσιππος, Κάνδαλος, Τριό-
ς. V.

Ἐνθα, ἦγουν ἐν τῇ Ῥόδῳ τῇ νήσῳ, μιγείς ποτε αὐτὸς ὁ
Ἥλιος τῇ Ῥόδῳ τῇ Ἡρώιδι, ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας, τοὺς
παραδεξαμένους ἐπὶ τοῦ χρόνου τῶν προτέρων ἀνθρώπων
σοφώτατα νοήματα, ἦγουν ἐπιτηδεύματα, μαθήματα, ἀφ'
εἰς μὲν ὁ πρῶτος Κέρκαφος τὸν Κάμειρον ἐγέννησε, καὶ
πρεσβύτατον τὸν Ἰάλυσον, ἐπιβήματικῶς, ἀντὶ τοῦ, καὶ
Ἰάλυσον πρῶτιστα ἐγέννησε, καὶ τὸν Λίνδον. ἀπάτερθε δὲ
ἦσαν χωρὶς, ἰδίᾳ, εἶχον μερίδα ἀστέρων, ἦτοι πολέων, ἕκα-
στος

στος εἰς τρεῖς μερίδας διαμερισάμενοι τὴν πατρίαν γῆν' καλοῦνται δὲ αἱ ἑδραὶ, ἤγουν αἱ καθεδραὶ, τὰ Φρούρια, ἕκαστος ἑνεθρόνιστο, αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. R.

132. Τὸ ἑπτὰ πρὸς τὸ παῖδας συναπτόν, οὕτω τέκεν ζ' παῖδας παραδεξαμένους, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἥλιου, ἢ ἀπ' ἄλλων διδασκάλων σοφώτατα νοήματα, ἤγουν σοφωτάτους γενομένους ἐπὶ τῶν προτέρων ἀνδρῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἀνθρώπων. τῶν δὲ παίδων ὀνόματα εἰσὶ ταῦτα: Κέρκαφος, Ὀχιμος, Ἀκτίς, Μακκαρεὺς, Τενάγης, Τριόπης, Φαέθων. R.

Τέκεν ἑπτὰ, σοφώτατα] τούτεστι, σοφωτάτους γενομένους. ὁ γὰρ λέγων, ὅτι Δημοσθένης ῥήτωρ ἐγένετο τὰ νοήματα τῶν προτέρων ἀνδρῶν παραδεξάμενος, μηνύει, ὅτι ῥήτωρ ἄριστος ἐγένετο. V.

135. Ὡν εἷς μὲν] ὧν, τούτων ἑπτὰ παίδων, εἷς, ὁ Κέρκαφος, ἐκ Κυδίππης, τῆς Ὀχίμου θυγατρὸς, ἐγέννησε τρεῖς υἱούς, ὧν τὰ ὀνόματα ὁ Πίνδαρος ἐξέθετο, Κάμειρον, Λίνδον, Ἰηλυσὸν, τῶν δύο πρεσβύτερον, ὡς εἶναι τούτου υἱονός καὶ οὐ παῖδας Ἥλιου. Ἄλλως. Ἥλιου καὶ Ῥόδου ἑπτὰ παῖδες γινώσκονται, Ὀχιμος, Κέρκαφος, Ἀκτίς, Μακκαρεὺς, Τενάγης, Τριόπης, Φαέθων ὁ νεώτατος· ὃν οἱ ἐκ τῆς νήσου ὀνομάζουσι Τενάγην· τοῦ δὲ Κερκάφου Λίνδος, Ἰηλυσός, Κάμειρος, οἱ ὑπὸ Πινδάρου ὀνομαζόμενοι, ὥστε μὴ εἶναι αὐτοὺς υἱούς Ἥλιου, ἀλλ' υἱονούς. διὸ καὶ τινες γράφουσιν· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον πρεσβύτατος. ὥστε τὸν λόγον εἶναι τοιοῦτον· Ἄφ' ὧν, τῶν Ἥλιου ἑπτὰ παίδων εἷς Κέρκαφος ἐγέννησε τοὺς προκειμένους, ὥστε τὴν ἀπ' αὐτοῦ πρόθεσιν ἔξωθεν λαμβάνειν ἡμᾶς. V.

138. Δασσάμενοι πατρίαν] χωρὶς δὲ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος διαδασσάμενοι καὶ διαμερισάμενοι. ὁ δὲ νοῦς· τούτω δὲ ἕκαστος κεχωρισμένος καὶ κατ' ἰδίαν ἔχει πόλιν ὀμώνυμον. τὴν γὰρ πατρίαν αὐτὴν τὴν νῆσον εἰς τρεῖς νεμάμενοι διμερίσαντο, καὶ οὕτως ἐπωνόμασαν τὰς ἑδρας καὶ τὰς πόλεις· ὀμώνυμοι γὰρ εἰσι. V.

140. Κέκληνται δέ σφιν ἔδραι] ἔπωνομάσθησαν δὲ ὑτῶν ἔδραι, τουτέστιν αἱ πόλεις· ἔδρας γὰρ νῦν ταύτας νομάζει τοῖς Ἑλλοῦ υἰωνοῖς.

Μὴ εἶπες τὸ σφιν ἀντὶ τοῦ σφῶν, ὡς τινὲς φασιν, ἀπαφόμενοι ἀπὸ τοῦ ἔδραι, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη δοτικὴ πρὸς τὸ ἐκληνται, οὕτως· αἱ ἔδραι κεκληρῶνται καὶ ἐκληρώθησάν φιν, καὶ αὐτοῖς, τῷ Λυδῶ, τῷ Ἰαλυσῶ, καὶ τῷ Καμείρῳ, κατέστι πρὸς τὰ τούτων ὀνόματα, καὶ αὐταὶ τὴν προσηγορίαν ἐσχήμασι. R.

141. Τόθι λύτρον συμφορᾶς] αὐτόθι, ἔνθα καὶ τῷ Τληπολέμῳ τῷ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνι, τῆς οἰκτρᾶς συμφορᾶς λυτήριον γλυκὺ ἴσταται. ἴσταται δὲ αὐτῷ τὸ λυτήριον, ἕπερ τοῖς θεοῖς. θυσίαι γὰρ αὐτῷ διάφοροι γίνονται καὶ ἰῶνες τελοῦνται. λυτήριον δὲ τῆς συμφορᾶς τὴν μετοικίην φησι καὶ τὴν αὐτόθι τοῦ βίου διατριβήν. V.

Τόθι, ἤγουν ὄπου, ἐν τῇ Ῥόδῳ δηλονότι, ἴσταται τῷ Τληπολέμῳ, τῷ ποτε ἀρχηγέτῃ τῶν Τυρυνθίων, ἀντὶ τοῦ ἔνθεο, λύτρον, ἀντὶ τοῦ παῦλα, ἐλευθερία, ἠδεῖα τῆς συμφορᾶς τῆς οἰκτρᾶς, ἤγουν τῆς πλάνης ἧς ἐπλανήθη· ἐβασίλευσε γὰρ ἐκεῖ· ὄπου ἴσταται αὐτῷ, ἤγουν γίνεται, ὡς περ φησὶ, καὶ πομπή, ἣτοι εὐροτή, τιμὴ, κνίσσης μετέχουσα, οὐκ ἔστιν ἀλλὰ πρόβατα σφαγιαζόμενα καὶ καϊόμενα ποιεῖ,*) τουτέστιν, ὄπου γίνεται αὐτῷ, ὡς περ θεῶ, καὶ τιμὴ διὰ θυσιῶν, οὐ γίνεται αὐτῷ, ἀπὸ κοινῶ, καὶ κρίσις ἐπ' ἀγῶσιν. ἔτετο γὰρ αὐτῷ ἀγῶν τὰ Τληπολέμεια, ὃ δὲ νικῆσας αὐτὰ ἔκην ἐλάμβανε στέφανον. Ἱστορία. ὅτε οἱ Ἕλληνας εἰσέβοσαν ἐστράτευσαν, ἦν καὶ Τληπόλεμος οὗτος μετὰ Ῥοδίων. Ῥοθανόντος οὖν ἐκεῖ ἤγαγον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰς Ῥόδον ὡς πιστοῦ τεύχεος, καὶ ναὸν αὐτῷ ποιήσαντες πανήγυριν κατ' αὐτὸν ἀγούσι, τὰ λεγόμενα Τληπολέμεια. ἔστι δὲ τὸν ἀγῶνων ἄθλον λευκῖνος στέφανος, ὃν δις ἔσχε Διαγόρης νικῆσας. R.

*) ποιῖ l. περι

145. Κνισσάεσσα πομπᾶ] πομπή ἢ θυσία. ἐπέφασιν, ὅτι ἀγῶν ἐκεῖ ἄγεται, Τληπολέμεια· οἱ δὲ Ἡράκλεια· ἐν αὐτῷ θυσίαι ἀξιοπρεπεῖς τελοῦνται αὐτόθι. V.

147. Τῶν ἀνδρεσι Διαγόρας] τῶν παρὰ Ῥοδίοις ἀθλων. ἀνδρεσι δὲ τοῖς στεφάνοις. τελεῖται γὰρ ἐκεῖ ἀγὼν Τληπολέμιος ἐπικαλούμενος. ἐγνωμιαστικῶς δὲ ὁ Πίνδαρος τὸν ἀγῶνα Ἑλίω τελούμενον εἰς τὸν Τληπόλεμον μετήγαγε. τελεῖται δὲ μηνὸς Γορπιαίου εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, ἀπέχει δὲ τῶν Νεμέων ἡμέρας ἕξ· ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἀνδρες· ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται. V.

Τῶν ἀνδρεσι] μὴ λάβης εἰς τὸ, τῶν, ἕξωθεν τὸ ἀπὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνδρεσιν ἐστὶν ἡ γενική. τῶν γὰρ ἀγῶνων ἦσαν τὰ ἀνδρη δὲ αὐτοῦς διδόμενα. R.

Τῶν ἀνδρεσι] ὧν τινων, ἤγουν τῶν Τληπολεμείων τοῖς στεφάνοις ὁ Διαγόρας ἐστεφανώσατο δις, καὶ ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἰσθμῷ ἐστεφανώσατο τετράκις, εὐτυχῶν, ἤγουν ἐπιτυχῶν, νικῶν καὶ ἐν τῇ Νεμέᾳ, ἄλλην ἐπ' ἄλλη, στεφανηφορίαν δηλονότι, τουτέστι, διττὰς στεφανηφορίας ἐστεφανώσατο· καὶ ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς κρανααῖς, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ τῇ πετρώδει καὶ καταξήρῳ, ἕνθα ἐτελεῖτο τὰ Παναθηναῖα, τὰ Ἡράκλεια, τὰ Ἐλευσίνια, τὰ Πανελλήνια, ἐστεφανώσατο, ἕνα τινὰ τούτων τῶν ἀγῶνων δηλονότι, ἢ καὶ πάντας νενικηκῶς. Item R.

148. Κλεινᾶ τ' ἐν Ἰσθμῷ] θηλυκῶς τὴν Ἰσθμόν φησιν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις τὴν Ὀρχομενόν. λέγει δὲ τὸν Διαγόραν τετράκις Ἰσθμια νενικημέναι. V.

150. Νεμέα τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλα] καὶ ἐν τῇ Νεμέᾳ ἄλλην ἐπ' ἄλλη νίκη ἐσχεν, οἷον δις ἐνίκησεν, οὐκ ἐκ διαλείμματος μέντοι, ἀλλὰ πρώτην Νεμέα νικήσας, καὶ τῇ ἑξῆς ἀγωνισάμενος, ἐστέφθη. V.

151. Κρανααῖς ἐν Ἀθήναις] τὴν ὅλην Ἀττικὴν Ἀθήνας εἶπεν· εἴη δ' ἂν ἦτοί τὰ Παναθηναῖα νενικηκῶς, ἢ τὰ Ἡράκλεια, ἢ τὰ Ἐλευσίνια, ἢ τὰ Πανελλήνια. ἴσως δὲ κοινὰ πάντα τούτους*) ἐνίκησεν ὁ Διαγόρας. ἀδήλως γὰρ ἐξενήχθη ὁ Πίνδαρος. V. *) ε. ἀγῶνας

Τὸ κρανααῖς ἐν Ἀθήναις λέγει, ἢ διὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἐορτὴν, ἢ τῶν Ἐλευσινίων, ἢ τῶν Ἡρακλείων. δι

δὲ εἶναι τὴν Ἀπτικὴν κατάξηρον καὶ λεπτόγαιον, τὸ κραι-
 σς εἶπεν. R.

52. Ὁ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκός] ἐγνώρισε δὲ αὐτὸν καὶ ὁ
 ἄλλος Ἀργεὶ δίδόμενος χαλκός ἐπαθλον τῷ νενικηκότι. τε-
 ραὶ γὰρ κατὰ τὸ Ἄργος τὰ Ἡραϊα, ἃ καὶ Ἐκατόμβαια
 εἶται, παρὰ τὸ ἑκατὸν βούς θύεσθαι τῇ θεῷ. τὸ δὲ
 ἄθλον ἀσπίς χαλκῆ, ὃ δὲ στέφανος ἐκ μυρσίνης. Ἄλ-
 λος ἐν Ἀργεὶ, ἐν τῷ Ἐκατομβαίῳ ἀγῶνι, χαλκός τὸ ἄθλον
 εἶται. ὅτι Ἀρχίνος Ἀργείων γενόμενος βασιλεὺς, ὃς καὶ
 ἴσως πρῶτος συνεστήσατο, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς τῶν ὀπλων
 κσκευῆς, ἀπὸ τούτων καὶ τὴν τῶν ἄθλων δόσιν ἐποίησατο.
 κατόμβαια δὲ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῆς μεγάλης προ-
 ἔχεται ἑκατὸν βόες, οὓς νόμος κρεανομεῖσθαι πᾶσι τοῖς
 ἄθλοις. τὸ δὲ σημεῖον, ὅτι Ἐκατόμβαια λέγεται τὰ ἐν
 Ἀργεὶ νενικημένοι μάλιστα τὸν Διαγόραν. V.

Ὁ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκός] καὶ ὁ χαλκός, τουτέστιν ἡ
 ἀσπίς ἢ χαλκῆ, ἢ δίδομένη ἐν Ἀργεὶ. ἐν τῷ Ἀργεὶ πανή-
 γυρις ἐστὶ τῆς Ἡρας, τὰ λεγόμενα Ἡραϊα καὶ Ἐκατόμβαια.
 εἶται γὰρ ἑκατὸν βόες τῇ θεῷ. τὸ δὲ ἐπαθλον τῶν ἀγῶ-
 νων χαλκῆ ἀσπίς, καὶ στέφανος ἐκ μυρσίνης. Ἐγνων αὐτὸν,
 οὗτος, ἐδεξιώσατο αὐτὸν νενικηκότα. R.

53. Τὰ δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔγνω μιν.
 ἔγνω δὲ αὐτὸν νικῶντα καὶ τὰ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄθλα. τελει-
 ῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ τὰ Λύκαια, ἀνακείμενα τῷ Λυκαίῳ Δίῳ.
 ἄλλα ἔργα τινὲς οὕτως ἀκούουσιν, ἐπειδὴ οἱ αὐτόφι νικῶντες
 ἀπολαύουσι τιμῶνται. Ἄλλως. Πολέμων ἐν τῷ περὶ Θήβησιν
 κλειῶν Φησί, χαλκὸν τὸ ἄθλον εἶναι τοῖς ἐν Ἀρκαδίᾳ Λυ-
 καίοις, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ τὰ ἔργα καὶ τὸν χαλκὸν ληπτέον,
 ἔγνω μιν ὁ Πίνδαρος. ὁ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκός ἔγνω μιν, τὰ τε
 Ἀρκαδίᾳ ἔργα καὶ Θήβαις. δίδοται γὰρ ἐν ταύταις τρι-
 ῶν χαλκοῦς. πολλοὶ δ' ἄγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ, Λύ-
 κὸν Κόρειν, Ἀλέαια. ἐν δὲ Θήβαις τὰ Ἡράκλεια. τὰ δὲ
 Ἰόλαια καλεῖται ἐν δὲ Βοιωτίᾳ, ἐν μὲν Θεσπιαίῳ
 ἔργα, ἐν δὲ Λεβαδίᾳ τὰ καλούμενα Βασίλεια. V.

Καὶ

Καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔγνω αὐτόν. ἐτελεῖτο γὰρ ἐν Ἀρχαίᾳ ἀγῶν, τὰ Λύκεια, τῷ Λυκαίῳ Διὶ ἀντικείμενοι οἱ δὲ τιμῶντες σκεύεσι χαλκοῖς ἐτίμων. R.

154. Καὶ Θήβαις] καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐν Θήβαις ἔγνω αὐτόν. τὰ Ἡράκλεια καὶ Ἰολαία ἐτελεῖτο ἐν ταῖς Θήβαις ἐδίδοτο δὲ τῷ νικῆσαντι τρίπους χαλκοῦς. R.

Ἀγῶνες τ' ἔννομοι] πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔγνω τελοῦνται δὲ ἐν Βοιωτίᾳ διάφοροι ἀγῶνες, ἐν μὲν Θεσπιατὰ Ἐρώτια, ἐν δὲ Πλαταιαῖς τὰ Ἐλευθέρια, ἐν δὲ Λαβδείᾳ τὰ Τροφώνια, ἐν δὲ Ὠρωπῷ τὰ Ἀμφικρατία. V.

Καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ οἱ ἔννομοι, τουτέστι συνήθως κατὰ τοὺς νόμους τελούμενοι, ἔγνωσαν αὐτόν. ἐλοῦντο δὲ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διάφοροι ἀγῶνες, ἐν μὲν Θεσπιατὰ Ἐρώτια, ἐν δὲ Πλαταιαῖς τὰ Ἐλευθέρια, ἐν δὲ Λαβδείᾳ τὰ Τροφώνια, ἐν δὲ Ὠρωπῷ τὰ Ἀμφικρατία. R.

156. Αἴγινα Πελλάνα τε] πάλιν τὸ, ἔγνω ἠγωνώρισε δὲ τὸν Διαγόραν ἢ τε Πελλήνη καὶ ἢ Αἴγινα, ἠκισ νεικηνότα. τελεῖται δὲ ἐν μὲν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαιῶν ἀγῶν ὁ καλούμενος Θεοξένια. τινὲς δὲ καὶ τὰ Ἐρμαία δὲ ἄθλον ἐστὶ χλαῖνα· ἐν δ' Αἴγινη τὰ Αἰάκεια. ἐστὶ καὶ Ἀμφορίτης ἀγῶν, οὗ Καλλιμαχος μέμνηται ἐν τῷ Ἰάμβοις (Fragm. n. 80. p. 456. ed. Ern.). V.

Καὶ ἢ Αἴγινα, ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγῶν τὰ Αἰάκεια, ἢ αὐτόν, καὶ ἢ Πελλήνη, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Θεοξένια, καὶ ἢ Ἐρμαία (τὸ δὲ ἄθλον ἢ χλαῖνα) ἔγνω αὐτόν νικῶντα ἠκισ. Κατὰ τὰ Μέγαρα ἔθος ἐστὶ τῶν νικηφόρων τὰ ματα λίθοις ἐγκολάπτεσθαι. Φησὶν οὖν ὅτι ἐν τοῖς Μέγαροις οὐχ' ἕτερον ὄνομα ἐπιγεγραμμένον, ἢ ἐγκεκολλημένον φέρει ἢ ψῆφος ἢ λιθίνη, τουτέστιν, ἢ στήλη, ἀλλ' οὐ τοῦ Διαγόρου. εἶχε δὲ ἢ στήλη καὶ ἄλλων τινῶν ἀγωνιστῶν ὀνόματα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος τοῦτο φησι. Ἰωνοφον δὲ λέγει τὴν στήλην διὰ τὸ περιέχειν τὰ τῶν ἀγωνιστῶν ψηφίσματα. R.

159. Ψῆφος ἔχει λόγον] κατὰ τὰ Μέγαρα ἔθος ἐστὶ τῶν νικηφόρων τὰ ὀνόματα λίθοις ἐγκολάπτεσθαι. Φησὶν

καὶ ἐν τοῖς Μεγάροις ἢ λιθίνῃ ψῆφος οὐχ ἑτέρου τινὸς
ἐγκεκολαμμένον φέρει τὸ ὄνομα, ὡς τὸ τοῦ Διαγόρου.
ἡμεῖον χ', ὅτι ψῆφον λιθίνην λέγει τὴν στήλην, διὰ τὸ
ἔχειν τὰ ψηφίσματα. V.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ νώτοισιν] ὁ νοῦς οὕτως ἔχει·
ὦ Ζεῦ πάτερ τοῦ Ἄταβυρίου ὄρους βασιλεύων, ἐν τιμῇ
τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὸν Ὀλυμπιονίκην καὶ τὸν ἄνδρα τὸν
τίμα καὶ τὸν ἡγησάμενον τὴν ἀρετὴν, διὰ τῆς ἐν πυγμαῇ
νίκης. Ἄλλως. Νώτοισιν Ἄταβυρίου. ἐπάνω γὰρ τοῦ
ὄρους ἵδρυται ὁ Ζεὺς. νώτοισι δὲ ἀντὶ τοῦ νώτων. εἰσὶ δὲ
καὶ βόες ἐν αὐτῷ, αἵτινες, ὅταν μέλλῃ ἄτοπὸν τι γε-
νησθαι, μυκῶνται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ ὄρος Ἄταβύριον,
ἧσι Τίμαιος. V.

Ἀλλὰ, ὦ Ζεῦ πάτερ, ὁ βασιλεύων τῶν νώτων, ἀντὶ
τῆς κορυφῆς τοῦ Ἄταβυρίου ὄρους, τίμα μὲν τὸν νόμον
τὸν νόμου, ἡγουν τὴν συνήθειαν, τίμα καὶ τὸν ἄνδρα τὸν
Ὀλυμπιονίκην, τὸν εὐρόντα ἀρετὴν, εὐφημίαν ἕνεκα ἀρε-
τικῆς, τουτέστι διὰ τῆς ἐν πυγμαῇ νίκης. Νώτοισι δὲ
τοῦ Ἄταβυρίου, ὅτι ἐπάνω αὐτοῦ ἵδρυται ὁ Ζεὺς. Εἰσὶ
καὶ βόες ἐν αὐτῷ, αἵτινες, ἔταν μέλλῃ ἄτοπὸν τι
γενησθαι, μυκῶνται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ ὄρος Ἄταβύριον,
ἧσι Τίμαιος. R.

3. Τεθμόν] Gl. Ms. γ. ἀκολουθίαν.

4. Δίδου τε οἱ αἰδοίαν χάριν] ὁ νοῦς· δίδου τε
καὶ αἰδοίαν χάριν καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ παρὰ τῶν
ξένων, ἕπειδὴ τὴν ἐχθρὰν τῆς ὑβρεως ὁδὸν βαδίζει, ἀντὶ
τῆς ἐπειδὴ πάντας δι' αἰδοῦς ἔχει καὶ τιμῆς. V.

Δίδου τε αὐτῷ αἰδοίαν χάριν, ἀντὶ τοῦ, τιμὴν αἰδοσίμου
ἔχει, καὶ πότ' ἀστῶν, καὶ παρὰ τῶν ἀστῶν, ἡγουν τῶν
ξένων, καὶ παρὰ τῶν ξένων, τουτέστι, τῶν ἀπ' ἀλλοτρίου
ἐπεί ὁδὸν εὐθυπορεῖ, ἡγουν κατ' εὐθεΐαν πορεύεται,
κατ' εὐθεΐαν πορεύεται, ἕπειδὴ ἐχθρὰν, τουτέστι ξένην, ἀλλοτρίαν
ἐχθρὰν, ἥτοι ἀδικίας. R.

168. Σάφα δαίς] ταῦτα λοιπὸν ὡς πρὸς ἑαυτὸν Φ. ὁ ποιητής· σαφῶς γνοῦς ἄτινα αὐτῷ αἰ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν πατέρων ὄρθαι φρένες ἐξέχραον, οἶονεῖ ἐξεχρησμάδουν, κ. παρήνουν. ὡς παρὶ εὐσεβῶν δὲ λίαν, ὑπαινίττεται. V.

Πρὸς τὸν Δία καὶ τοῦτο. σαφῶς μαθῶν, ἄτινα αἰ ἀγαθῶν αὐτοῦ πατέρων ὄρθαι, ἤγουν ἀληθεῖς, δικαίαι φρένες ἐξέχραον, ἀντὶ τοῦ ἔχραον, ἤγουν ἔχραον, τουτέστιν ἐξεχρησμάδουν, παρήνουν αὐτῷ, ἀφ' ὧν πατέρων τοιοῦτος παρ' αὐτῶν δηλονότι ἐβλάστησε. R.

169. Ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον] Schol. Ms. β. σύναπτε ἐξ μετὰ τοῦ ἔχραον. Gl. Ms. γ. ἐπροφήτευσον.

170. Μὴ κρύπτε κοινόν] μὴ ἀπόκρυπτε τὸ κοινόν· διάδηλον τοῖς πολλοῖς τοῦ Καλλιάναντος γένος· πρόγονοι τοῦ νικηφόρου οὗτος ἔνδοξος· ἀλλὰ ὕμνει. V.

Ἀντὶ τοῦ, μὴ ἔα κρυβῆναι ἐν ἀδοξίᾳ τὸ σπέρμα, ἢ τὸ γένος, τὸ κοινόν, τουτέστι τὸ φανερόν καὶ ἔνδοξον καὶ ἀφελίμον, τὸ ἀπὸ τοῦ Καλλιάναντος, τοῦ προγόνου Διαγόρου. καὶ σὺν ταῖς χάρισιν, ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν χηρῶν, τουτέστι, τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν Ἐρατιδῶν, ἢ τῆς ἐν Ῥόδῳ φυλῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ Ἐρατίδου, τοῦ προγόνου τοῦ Διαγόρου, ἔχει ἢ πόλις θαλάσσης, ἤγουν εὐωχίας, φροσύνας. R.

Κοινόν σπέρμα] κοινόν λέγει τὸ ἔνδοξον· κοινὰ γὰρ τοιαῦτα· ἐξ οὗ πάντως ἔχει τὸ συγγενικόν. V.

171. Ἀπὸ Καλλιάναντος] Gl. Ms. γ. τὸ καταβαλεῖ et β. τῶν ἀγόντων.

Καλλιάναντος Ἐραστειδῶν] Ἐραστειδῆς πρόγονος τοῦ Διαγόρου. ἀφ' οὗ καὶ φυλὴ δμάνυμος ἐν Ῥόδῳ. φησὶ οὖν, ὅτι σὺν ταῖς τῶν Ἐραστειδῶν χάρισιν καὶ ἡδοναῖς, ἢ προγόνων αὐτοῦ, λέγει. ἐπεὶ καὶ πᾶσα ἡ Ῥόδος πλείσταί· τυχίας ἐκ τῆς τούτου νίκης ἔχει. V.

173. Ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου] ἐν τῷ βραχεῖ δὲ ἰσχυρῶς τὰ πράγματα ἄλλοτε ἄλλως διχτιζέται. εἴπε δὲ ἀλλοτρίως

ὡς πρὸ ὀλίγου τινὸς λυπηροῦ συμβάντος αὐτῷ, καὶ ὅτι
 οὐκ ὀφείλει ἐτέρας αὔρας (τὸ δὴ λεγόμενον) πνευσάσης
 ἀσπᾶσαι καὶ ἐν εὐτυχίᾳ πάσῃ καὶ χαρᾷ διαζῆν. V.

Ἐν δὲ μοίρᾳ χρόνου μιᾶ, τουτέστιν ἐν ᾧρᾳ μιᾶ, ἐν και-
 ρῷ χρόνῳ. αὔραι, ἀντὶ τοῦ μεταβολαί, διαιδύσσουσιν,
 ἀδρμήσουσιν, ἄλλοτε ἄλλαι, καὶ εἴτι συμβέβηκε δηλον-
 ὡς τούτοις λυπηρὸν, ταχέως ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ ἀρι-
 στεράπησεται. R.

[μοίρα] Gl. Ms. γ. ῥοπή.

CARMEN

CARMEN VIII.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ ὀγδόου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ ὀγδόου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή κώλων
Τὸ α', τροχαϊκὸν ἐπίτριτον, ἢ ἐπιχοριαμβικόν. Τὸ β'
Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τρίτου παιῶνος ἀντὶ Ἰωνί-
Τὸ γ', λαμβέλεγος, πλεονάζου συλλαβῆ. Τὸ δ', ἐπιχορια-
μβικὸν Πινδαρικόν, ἢ λαμβέλεγος. Τὸ ε', προσοδικόν
τρον ὑπερχατάληκτον. Τὸ ς', προσοδικὸν τρίμετρον κα-
ταληκτικόν, τοῦ Ἰωνικοῦ μέσου ὄντος. Τὸ ζ', δακτυλικόν
ἡμιμερές. Τὸ η', Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ'
Εὐριπίδειον.

Περὶ τῆς ἐπώδου αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπώδος, κώλων ἑνδεκα. Τὸ α', προσοδικὸν
μέτρον ἀκατάληκτον. Τὸ β', δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκα-
ταληκτικόν. Τὸ γ', χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν.
ἐγκωμιολογικόν, παρὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν. Τὸ δ',
δακτυλικὸν τρίμετρον τελικόν, ἢ προσοδικόν. Τὸ ε', δ'
τῷ αὐτῷ. Τὸ ζ', ὅμοιον τῷ αὐτῷ. Τὸ η', δακτυλικὸν
ἡμιμερές. Τὸ θ', προσοδικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον
πρῶτος ἐξ ἰμβου ἀδιάφρατος, ὁ β' χοριαμβος. Τὸ ι',
ωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τροχαϊκῆς συζυγίας πρώτου (καί-
του παιῶνος) κατὰ τὸ σύνηδες τῶν Ἰωνικῶν, (καί) τρι-
τρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ια', λαμβικὸν δίμετρον
τάληκτον.

Ἄλκιμέδοντι παιδί] Γέγραπται ὁ ἐπιτύχιος προ-
μένως τῷ Ἄλκιμέδοντι παιδί παλαιστῆ, νικήσαντι τῆς
δοηκοστῆς Ὀλυμπιάδα. μέμνηται δὲ ὁ Πίνδαρος κατὰ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Τιμοσθένους, Νέμεα νικήσαντος, κατὰ
ἀλε

πτου αὐτοῦ Μελησίου, ὡς τινες καὶ παγκρατιαστοῦ. τοῖς τρισὶ, Φησὶν ὁ Δίδυμος, μίαν ὥδην γέγραφε. Ζητοῦσιν οὖν, διχτὶ ἐν τῷ ἐνὶ τούτῳ ἐπινικίῳ τοὺς τρεῖς ἐνεγκωμεν; καὶ οἱ μὲν Φασὶ, διὰ τὸ μὴ καθ' ἕκαστον ἀξιολογήσασθαι εὐρημέναι· οἱ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς πόλεως ἦσαν αὐτῆς οἱ τρεῖς.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων Ὀλυμπία] ἡ μήτηρ τῶν ἀέθλων εἶπε τὴν Ὀλυμπίαν, ὡσανεὶ μητρόπολιν αὐτῆς, διὰ τὸ ἐπιφανέστερον εἶναι τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. χρυσοστεφάνων δὲ, ἀντὶ τοῦ καλλιστεφάνων. "Ὀμηρος· Α. 1, 389.) "Οὐδ' εἰ χρυσεὶν Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι." ἴσχυρ δὴ οὕτως ἢ διδομένη ἐλαία τοῖς νικῶσι καλλιστέρας προσχορεύεται. δέσποινα δὲ ἀληθείας διὰ τὸ αὐτόνομοι τῶν Ἰαμιδῶν μαντεῖον ὑπάρχειν. Ἄλλως. μᾶτερ χρυσοστεφάνων. ἢ τῆς ἀρχῆς ἐξήγησις οὕτως ἔχει. ὦ Ὀλυμπία, μήτηρ τῶν χρυσοστεφάνων ἀέθλων. μήτηρ δὲ, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος πρωτεύειν τῇ δόξῃ παρά τῶν ἄλλων. ὡς οὖν λέγομεν μητρόπολιν τὴν πρώτην καὶ ἰσχυρότεραν πόλιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα μήτηρ ἀέθλων. V.

Ὀλυμπία μήτηρ, τουτέστιν αἰτία τῶν βραβείων τῶν χρυσοστεφάνων, ἀντὶ τοῦ καλλιστεφάνων, ἡγουν τὸν κάλλιπτον κόσμον, τουτέστιν, ὦ Ὀλυμπία, ἐν ἧ δίδουσι καλλιστοὶ στέφανοι τῶν βραβείων, δέσποινα ἀληθείας, ἀληθείας προϊσταμένη· εἶτα θέλων δηλώσαι, ὅπως κατατάσσεται τῆς ἀληθείας, ἐπάγει· ὅπου ἄνδρες μάντις, οἱ ἰσχυροὶ δηλονότι, ἐν ἐντόμοις θυμασι σκοποῦντες παραπεισμένοι, ἀντὶ τοῦ, ἀποπειρῶνται, ἡγουν εἰς γνώσιν ζητοῦσθαι τοῦ Διὸς ἀργικεράνου, τουτέστι τοῦ αἰτίου τῶν ἀντιθέτων κεραυνῶν· λέγω, εἴτινα φροντίδα ἔχει αὐτός, δηλονότι ὁ Ζεὺς, περὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν ζητούντων κατὰ τὴν μεγάλην ἀρετὴν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμὴν μεγάλην τῶν δὲ μόχθων, ἡγουν τῶν καμάτων, ἀνάπνευσιν, ἀνάπνευσιν πληροῦνται δὲ αἱ λιταὶ, ἡγουν αἱ δεήσεις τῶν ἐπιπείθων ἀνδρῶν, τῶν Ἰαμιδῶν δηλονότι, πρὸς χάριν, τουτέστιν κριέντως, θυμασίως. R.

3. Δέσποινα ἀλαθείας] ὡ δέσποινα τῆς ἀληθείας ἐπειδὴ τὸ μαντεῖόν ἐστιν ἐκεῖ τὸ τῶν Ἰαμιδῶν. V.

Ἴνα μάντιες ἄνδρες] ἔνθα, λέγει δὲ, ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἄνδρες οἱ μάντιες διὰ τῶν ἐμπύρων θυσιῶν ἀποπειρώμεθα, Φησι, τοῦ Διὸς περὶ τῶν ἀνθρώπων, εἴ τινα λόγον αὐτῶν ἔχει καὶ φροντίδα. Ἄλλως. ἀποπειρῶνται οἱ μάντιες καὶ ἐπιζητοῦσι μαθεῖν διὰ τῶν ἐμπύρων, τεκμαιρόμενοι καὶ εὐρίσκοντες τὰ σημεῖα. περὶ ποίων δὲ ἀνθρώπων ἀποπειρῶνται; περὶ τῶν ζητούντων καὶ ἐπιθυμούντων μεγάλην ἀρετὴν κτήσασθαι ἐκ τῆς νίκης καὶ σπουδαζόντων ἀναπνοὴν λαβεῖν ἐκ τῶν κατεχόντων μόχθων. V.

4. Παραπειρῶνται] Gl. Ms γ. ἀπεικάζουσι.

9. Μόχθων] Gl. Ms. γ. κόπων.

10. Ἄννεται δὲ πρὸς χάριν] ἀνύεται δὲ τὸ τοιοῦτον. τὸ ποῖον; τὸ φανερωθῆναι τὴν τοῦ Διὸς βουλήν, ἀνέται εἰς χάριν τῶν εὐσεβῶς καὶ ὁσίως ἐχομένων καὶ λιτανευόντων, ὅπερ ἐστὶ, τῶν μάντεων καὶ ἱερέων. ἐπαινεῖ οὖν Ἰστούς Ἰαμίδας, ὡς εὐσεβεῖς. δύναται οὖν καὶ ἐπ' αὐτῶν τούτων νοεῖσθαι τὸ εὐσεβεῖς. πρόσκειται δὲ τὸ σημεῖον ὅτι τὸ σημαίνόμενόν ἐστι τοιοῦτον· ἐπιτελεῖται δὲ χάριν εὐσεβείας, ἢ διὰ τὴν εὐσεβίαν. Ἄλλως. Ἄννεται πρὸς χάριν. τουτέστιν, οἱ εὐσεβεῖς ἀνύουσι τι ταῖς κηρυχθεῖς θεοῦ λιταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς, οὐ. γράφει δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς Ἀσκληπιάδης ἄνευ τοῦ σ, λιταί, καὶ οὕτω καθίσταται τὸν λόγον· πρὸς δὲ τὸ κεχαρισμένον τῇ εὐσεβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἀνύονται λιταί, ὡς ἂν αὐτῇ τῇ τῶν ἀνθρώπων εὐσεβείᾳ κεχαρισμένου τοῦ λιτανεύειν ὄντος. Ἄλλως. τελειοῦται μαντεία πρὸς τὸ κεχαρισμένον ἕνεκα τῆς εὐσεβείας, τῶν ἀνθρώπων λιταῖς. ἢ οὕτω τελειοῦνται δὲ τὰ μαντεῖα τῶν ἀνθρώπων εὐσεβείαις, ὅτι πείθοντες λιταῖς τοὺς θεοὺς λαμβάνουσι χρησμούς. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ μαντεύεται τὸ θεῖον, ἀλλὰ τοῖς εὐσεβέσι. V.

12. Ἄλλ' ὡ Πίσας εὐδένδρον] ἤτοι λείπει τὸ ἔχον, Φιλῶν τὸ τῆς Πίσσης ἄλσος, ἴν' ἢ πρὸς τὸν Δία λέγει ἢ πρὸς αὐτὸ τὸ ἄλσος τῆς Ὀλυμπίας λέγει, ὅπερ ἀνάκει

Ἰ Διὶ τῷ τῆς Πίσσης, τὸ εὐδενδρον ἄλσος, τὸ δὲ ἐπὶ τῷ
 λφειῷ. ὁ δὲ τρόπος περιφραστικός· τοῦτον τὸν κῶμον
 ἰ τὸν ὕμνον καὶ τὴν ἐκ τῆς στεφανηφορίας πρόσδεξαι
 την. V.

Πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν ἀποτείνων ἤρξατο, εἶτα, πολλὰ
 ἐ μέσου θεῖς καὶ μὴ ἐπαγαγὼν τὴν ἀπόδοσιν, ἐπαναλαμ-
 νει τὸν πρὸς αὐτὴν λόγον, καὶ οὕτως ἐπάγει προσεχῆ καὶ
 θαν τὴν ἀπόδοσιν, καὶ φησιν· ἀλλ' ὦ ἄλσος εὐδενδρον
 : Πίσσης, τῆς ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ, ἤγουν, ἀλλ' ὦ Ὀλυμπία,
 αὐαὶ τοῦτον τὸν κῶμον, τουτέστι, τὸν μετὰ χορείας ὕμνον,
 ε ταύτην τὴν στεφανηφορίαν, ἤγουν τὴν ἐν στεφάνοις
 ἰκηρυξίν· μέγα κλέος αἰεὶ, μεγάλη δόξα αἰεὶ, ἐστὶ, δη-
 ἰότι ἐκείνω τῷ ἀνθρώπῳ, ὦ τινι ἂν ἔσπηται, ἤγουν, ἀκο-
 ἰθήση, τὸ σὸν γέρας, ἤτοι ἡ σὴ τιμὴ ἢ λαμπρά. R.

4. Μέγα τί κλέος] μεγίστη γὰρ ἐκείνω δόξα, ὦ ἂν τὸ
 κλέος ἡδὺ καὶ τερπνόν. ἀγλαία γὰρ ἢ τέρψις. V.

6. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν] οὐ πάντες τὰ αὐτὰ
 ἔχουσιν ἀγαθὰ, ἀλλὰ ἄλλο ἄλλος. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι σ
 ἰ Ἀλκιμέδων Ὀλύμπικ ἐνίκησεν, ὁ δὲ Τιμοσθένης Νέ-
 διο οὐ πάντες πάντων κοινωνοῦσι τῶν ἀγαθῶν, παρὰ
 Ὀμηρικόν· (Iliad. δ, 320.)

Ἄλλ' οὐ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσκυ ἀνθρώποισι. V.

Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν] τουτέστιν, ἄλλα δὲ ἀγαθὰ
 ἄλλον ἔβησαν, ἀντὶ τοῦ ἔρχονται. R.

3. Σὺν θεοῖς] ἀντὶ τοῦ, τῶν θεῶν βουλομένων, πολ-
 ἰδοὶ γίνονται εἰς τὸ εὖ πράσσειν. V.

Πολλὰ ὁδοὶ γίνονται εἰς τὸ εὖ πράσσειν, τῶν θεῶν βου-
 ἰλων ἢ, πολλὰ δὲ ὁδοὶ εἰσιν, ὧν ἐκάστη εἰς διάφορον
 ἀγίαν ἄγει, βοηθούτων τῶν θεῶν. ἤγουν· πολλὰ δὲ
 διάφοροι εὐπραγίαι εἰσίν, ὧν ἄλλον ἄλλης ἐστὶ τυχεῖν,
 ἰούτων τῶν θεῶν. R.

Εὐπραγίας] Gl. Ms. γ. εὐτυχίας.

Ἰ Ἰ μ με δὲ κλάρωσεν] ὑμᾶς μέντοι, ὦ Τιμόσθενης,
 ἰωσε καὶ προσωκείωσεν ἡ μοῖρα καὶ τὸ δαιμόνιον τῷ Διὶ
 ἰND. Carth. Vol. II. Z τῷ

τῷ γενεθλίῳ· γενεθλίῳ δὲ, τῷ τῆς γεννήσεως αἰτίῳ. τοῦτ'
δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ νεώτεροι ἐνίκησαν. V.

Ω Τιμόσθευες, ὑμᾶς δὲ ἐκλήρωσεν, ἦτοι ἔταξεν ἡ τύχη
[ἐν] τῷ Ζηνὶ τῷ γενεθλίῳ, τουτέστιν ἐν τῇ νεότητι, ἐφ' ἣ τι
μᾶται γενεθλίος Ζεὺς, ὡς ἔφορος δηλονότι τῆς γεννήσεως. R
20. Ὁν μὲν ἐν Νεμέῃ] σὲ μὲν ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξον
ὁ Ζεὺς ἐν τῇ Νεμέῃ πεποίηκε, τὸν δὲ Ἀλκιμέδοντα Ὀλυμ
πιονικὴν ἐν τῷ Κρόνῳ. V.

Ὁν μὲν ἐν Νεμέῃ] τουτέστι, σὲ ἐν τῇ Νεμέῃ προ
φαντον, τουτέστιν, ἔσοχον, λαμπρόν· τὸν Ἀλκιμέδοντα
δὲ τὸν σὸν ἀδελφὸν ἐποίησεν ἡ τύχη Ὀλυμπιονικὴν παρ
τῷ λόφῳ τοῦ Κρόνου. ἦν δὲ ὁ Ἀλκιμέδων καλὸς, ἦγον
εὐειδῆς εἰς τὸ ὄρξιν αὐτὸν τινὰ, καὶ τῷ ἔργῳ, τουτέστι κ
διὰ τῆς πράξεως, οὐ κατελέγχων, ἦγουν οὐ κατὰσχύνε
τὸ εἶδος, ἦτοι τὴν μορφήν. R.

21. Ἐν Νεμέῃ πρόφαντον] ἐπιφανῆ καὶ ἐπίσημ
ἐποίησεν. ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ἀγῶνας τούτους ἀνάπτει
Διὶ, παρόσον καὶ ἡ Ὀλυμπία καὶ ἡ Νεμέα Διός. καὶ ὁ Κα
λίμαχος φησι· (Fragm. 193. p. 513.)

Ζηνὶ τε καὶ Νεμέῃ τί χαρσιον ἔδνον ὀφείλω. V.

24. Ἦν δ' ἐσορᾶν καλὸς] καλὸς μὲν ἦν ὀφθῆναι
Ἀλκιμέδων, οὐ κατῆσχυνε δὲ τὸ εἶδος τοῖς ἔργοις· ἀνεκ
ρουξε γὰρ τὴν Αἴγιναν τὴν ναυτικὴν κρατήσας καὶ νικ
σας πάλῃ. V.

25. Εἶδος] Gl. Ms. γ. ὠραιότητα.

26. Ἐξένεπε] Gl. Ms. γ. ἐδόξασε.

Ἐξένεπε κρατέων] ἐξηγόρευσε, ἀνεκήρουξε, τὴν ναυ
τικὴν Αἴγιναν. Ἡσίοδος· (Fragm. p. 445. Loesn.)

Οἱ δ' ἦτοι πρῶτον*) τεύξαν νέας ἀμφιελίσσας,

Πρῶτοι δ' ἰστία θέσσαν**) νεῶς πτερὰ ποταπόροιο.

Ἐξένεπε κρατέων] ἦγουν, ἀνεκήρουξεν, ἀνακη
ρῆσαι ἐποίησεν. νικῶν ἐν πάλῃ, τὴν πατρίδα αὐτοῦ
Αἴγιναν, τὴν δολιχῆρετμον, ἦγουν, τὴν μακρᾶς κῆ
ρωμένην, τουτέστι τὴν ναυτικὴν. R.

*) πρῶτοι. **) Cod. Gott. θέσσαν ἐπὶ πτερὰ π. At 2.
Ruhnck. Ep. crit. p. 110. conf. inf. ad Nem. III, 21.

Ἐνθα σάτειρα Διὸς ξενίου] ἐν ἧ, ἐν Αἰγίνῃ,
 εἰς, ἢ τοῦ Διὸς πάρεδρος, ἀσκεῖται καὶ θρησκευέται.
 εἰ δὲ αὐτούς, ὡς φιλοξένους, διὰ τὸ περὶ τῶν πλῶν κεί-
 νων καὶ πολλοὺς ὑποδέχεσθαι. διὰ τοῦτο εἶπεν, ἔξοχ'
 ἄνθρωπων, ἵνα ἐξόχως καὶ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους εἶπη
 ἴμεν ἀσκεῖσθαι ἕνεκα φιλοξενίας παρ' Αἰγινήταις.
 τὸ κεκρυμμένον καὶ πρὸς ἕκαστον ἀξίως αὐτοῖς προσ-
 κεί. τοῦτο γὰρ μάλιστα ἀξιωματὸς ἄξιον, τὸ τῶν
 ζώντων ἕκαστῶ τὴν πρέπουσαν καὶ πρόσφορον ἀποδοῦ-
 σθαι. διὰ τοῦτο οὖν φησι τιμᾶσθαι ἐξόχως τὴν τοῦ
 ξενίου θέμιν. ἐπειδὴ. ἔνθα ἂν ἧ πολὺ τι καλόν, ὡς
 Αἰγίνῃ τὸ τῆς φιλοξενίας, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώ-
 πον, ἢ πλῆθος ἀνθρώπων ἔχει τὴν ῥοπὴν, περιγινό-
 ρουτο διακρίναι*) καὶ προσήκοντι, ἵνα ἕκαστοις τὸ πρέ-
 πόν, καὶ κατὰ καιρὸν, δύσκολόν ἐστι καὶ δυσαντα-
 ν. ὅπερ Αἰγινήταις ὑπὲρ πάντας κατώρθωσαν. Ἄλ-
 λ' ἀρεδρος ἀσκεῖται θέμιν. Ἀσκληπιάδης ἀντὶ τοῦ, τι-
 μὸς τοῦ ξενίου Διὸς, τούτεστι φιλόξενοί εἰσιν, ἴσως,
 ἔμπορεῖον εἶναι τὴν Αἰγίναν, ὅθεν τὸν ἐπὶ μεταβολῆς
 Αἰγινήτικόν ἔλεγον, καὶ τοὺς παντοπώλας, Αἰγι-
 ν. V. *) G. καὶ δοκιμάσαι ἕρῃ λογισμῶ.

as

Ἐνθα σάτειρα Διὸς] ἔνθα, ἤγουσαν ἐν τῇ Αἰγίνῃ,
 εἰς ἀξιοῦται θέμιν, ἀντὶ τοῦ Διὸς, ἢ πάρεδρος τοῦ
 εἰσφοροῦ τῶν ξένων, μάλιστα πάντων τῶν ἄλλων
 ξένων. R.

[ἀρεδρος] Gl. Mss. β. γ. παρχναθήμενος.
 ἔξοχ' ἀνθρώπων] ἵνα βεβραϊώσῃ, καὶ τὸ ἐξόχως
 ἔνθα γὰρ τι πολὺ ἐστὶ καὶ ῥοπὴν ἔχει μεγάλην,
 ἐν Αἰγίνῃ, τὸ τῆς φιλοξενίας τοῦτο ὀρθῶς διανοεῖται
 κλειῖ κεκρυμμένον εἰπεῖν, μὴ ἔξω τοῦ προσήκοντος ἀλλ'
 , δύσκολόν ἐστι καὶ δυσπαλές. R.

τι γὰρ πολὺ, καὶ πολλᾶ ῥέπει] γνωμικόν
 λεγόμενον. συντείνει δὲ εἰς τὸ περὶ φιλοξενίας τῶν
 ξένων. σημάζει δὲ τοῦτο. ὅπου γὰρ ἂν ἧ τι πολὺ,
 ἔξοχ' ῥέπειν δυνάμενον, περὶ τοῦ τοιούτου προνοῆ-
 σαι

σαι καὶ κατὰ τρόπον οἰκονομῆσαι καὶ κατορθῶσαι, δυσχερῶς τοῖς πολλοῖς αἰεὶ γίνεται. οὐκ εἶναι οὖν Φησὶν ἀξένους ἢ Αἰγινήτας κατὰπαξ, οὐδὲ μὴν ἀκρίτως ὑποδέχονται πικραγενομένους οὗτοι πάντας, ὡς ὁ Τηλέμαχος Φησὶν τῆς Πηνελόπης· (Odys. v, 131. s.)

Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,

Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τιμᾶ. *)

δύναται οὖν τὸ πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄχλου τίθεσθαι τοῦ ἐν τῇ πρῶτῃ οἴῳ, ὅπου ἐστὶν ὄχλος, ἐνταῦθα τὸν κατοικοῦντα δὲ τῶν συμφερόντων τι νοῆσαι, χαλεπὸν ἐστίν. ἀκριβοῦς δὲ διανοίας καὶ ἡρεμούσης, καὶ ὀλίγων ἀνδρῶν τὸ ἐπὶ τοιαύτῃ ἐνεχθῆναι κρίσιν. πλήθει γὰρ ἀνδρῶν οὕτω Φασὶ τῆς γίγνασθαι, ὡς εἶναι ἐν αὐτῇ τεσσαράκοντα ἑπτὰ μύρια δίκαιων. V.

*) G. γέ τι τιμᾶ. Est γε τίς.

"Ο, τι γὰρ πολὺ, καὶ πολλὰ ῥέπει] καὶ γὰρ ἂν ἦ τι πολὺ καὶ πολλαχόσε, ἤγουν εἰς πολλὰς ὁδοὺς διαφερούσας ἀλλήλων, τοῦτο διοικεῖν ἀσφλεῖ κρίσει μου καὶ δικαίᾳ οὐκ ἔξω τοῦ ἐγκαίρου ἤγουν τοῦ ἀρμόζοντος δυσχερές ἐστίν, ὡς περ ἐν αὐτῇ, τῇ Αἰγίνῃ δηλοῦσι, τῆς τῶν ξένων, διαφέρου τὰς γνώμας, εἴτα ὀρθῶς κείναι. "Αλλως. "Ο, τι γὰρ πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει γινωσκόν ἐστι — Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τιμᾶ. R. Ep. quae inter Vett. leguntur.

31. Schol. Ms. γ. εἰς πολλὰ διανοήματα κατὰ τὰς γνώμας, ἀλλ' ὅμως κρίνεται ἐν ὀρθῇ γνώσει.

Ῥέπει] Gl. Ms. γ. κλίνει. [ῥέποι ipse Cod. G.]

33. Δυσπαλῆς] Gl. Mss. β. γ. δύσκολον. α. ἐπιδυσκληρωτόν. Τεθμὸς] τὸ σημεῖον χ', ὅτι τεθμὸς τὸ δόγμα καὶ τὴν δόκησιν εἴρηκε. τὸ δὲ σαφὲς οὕτως ἐστὶν Θεσμός τις καὶ δικαία κρίσις τῶν θεῶν, καὶ ταύτην ἡθελοδουλοῦσα περιτετειχισμένην Αἰγίαν, τοῖς πανταχόθεν φοιτῶσι ξένοις βάθρον ὡς περ καὶ ἔρεισμα θεῶν ἐπέθηκεν. V.

Τεθμὸς δὲ τις ἀθανάτων, ἤγουν, συνθήκη δὲ τις, καὶ τῶν θεῶν, καὶ ταύτην τὴν χώραν τὴν ἀλιερικήν, ἥτις

ισση περιειλημμένην, παντοδαποῖς, ἤγουν ἀπὸ παντὸς
 ἀφικνουμένοις, ὑπέστησε κίονα δαιμονίαν, ἥτοι θεῖαν,
 βίαν, τουτέστιν, ὑποκειμένην ἐποίησεν εἰς ἀνέκπασιν
 ἀφάλειαν παντοδαπῶν ξένων, ὡσπερὶ τινα κίονα ὀλ-
 ρ. R.

Ἄλιερκέα] ἀπὸ τῆς ἄλς, ἄλς, καὶ τοῦ ἔρκος, ἑ
 ἄλος, καὶ τὸ τεῖχος. Schol. Ms. γ. Gl. θαλασσοτείχιον.
 Κίονα δαιμονίαν] Gl. Ms. γ. κατὰ φύγιον εὐτυχές.
 Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος μὴ κάμοι] μήποτε
 παντὶ τῷ ἐπίοντι χρόνῳ λίποι τὸ τοιοῦτο, μήδε κάμοι
 ὁ χρόνος, τοῦτο πράττων. ἔστι δὲ τοῦτο μέσον παρεμ-
 ν, ἐπεὶ ἡ ἀκολουθία: κίονα δαιμονίαν Δωριεῖ λαῶ, καὶ
 ἑ, ἴν' ἦ τὴν Αἴγινα, τὴν χώραν, ἣτις ἐστὶ κίων τῶν
 ἡ κρίσις τῶν θεῶν ὑπέστησεν ὑπὸ τοῦ Δωριέως λαοῦ
 κειμένην μετὰ τὸν Αἰακόν. V.

δὲ ἐπερχόμενος χρόνος τοῦτο ἐνεργῶν εἶθε μὴ ἀτονή-
 ῖα μέσου τοῦτο. τὸ δὲ ἐξῆς: παντοδαποῖς ὑπέστησε
 κίονα δαιμονίαν, Δωριεῖ λαῶ ταμιευομένην ἐξ Αἰακοῦ,
 τιν, ὑπὸ τῶν Ἀργείων (οἱ γὰρ Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ
 διοικουμένην μετὰ τὸν Αἰακόν. ἐκ Διὸς καὶ Αἰγίνης
 Αἰακός, ἀφ' ἧς παρωνομάσθη ἡ πόλις ἡ Αἴγινα. R.
 Δωριεῖ λαῶ] ὅτι οἱ μετὰ τὴν Αἰακοῦ βασιλείαν Δω-
 ρίς Αἰγίνης ἐκράτησαν. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ψαμάθης, Νη-
 Φῶκος ἐγένετο. τοῦτον ὡς νότον ἀδελφόν, ἀπέκτειναν
 καὶ Τελαμών· καὶ Φεύγει ὁ μὲν Πηλεὺς εἰς Θεττα-
 ῆν κλυομένην Φθίαν· Τελαμών δὲ, εἰς τὴν Σαλαμί-
 λευτήσαντος οὖν τοῦ Αἰακοῦ ἔρημος ἡ νῆσος περιελεί-
 κισιλέως. ἐν τούτοις Τριάκων τις Ἀργεῖος, συλλέξας
 Ἀργείων· οἱ δὲ Ἀργεῖοι, τοῦ Δωρικοῦ γένους, εἰς τὴν
 ἦλθον, καὶ κατώκησαν, καὶ οὕτως ἔδοξε μετὰ τὸν
 ἀποταμιεύεσθαι τοῖς Δωριεῦσιν ἢ τῆς Αἰγίνης ἀρχή. V.
 ὄν παῖς ὁ Λατοῦς] ὄντινα Αἰακόν ὁ Ἀπόλλων
 ποσειδῶν μέλλοντες τὸν στέφανον καὶ τὸ τεῖχος τῆς
 κατασκευάζειν, σύνεργον εἶλοντο καὶ συλλήπτορα.
 γὰρ κατεδίκασεν ὁ Ζεὺς πρὸς τὴν τειχοποιίαν ὑπηρε-
 τῆσαι

τῆσαι τῷ Λαομέδοντι, ἐπειδὴ ἐπεβούλευσαν αὐτῷ εἰς τὴν
σιλείαν. ἠθέλησαν γὰρ αὐτὸν μεταστῆσαι, ὡς καὶ Ὀμη-
μνημονεύει (Iliad. α., 399 sq.)

Ὅπότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἠθέλον ἄλλοι,
Ἦρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὐχ ὡς ξῖνοι, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. V.

Ὅντινα, ἡγουν τὸν Αἰακὸν, ὁ υἱὸς τῆς Λατοῦς, ὁ Ἀι-
λων, καὶ ὁ Ποσειδῶν, ὁ μεγάλην βασιλεύων βασιλεύων,
λοντες ἐπιτεύξειν, ἀντὶ τοῦ ἐντεύξειν, ἡγουν κατασκευά-
στέφανον, καὶ περίβολον, περιτείχισμα, τῷ Ἴλίῳ, ἐκεί-
συνεργὸν ἔνεκα τοῦ τείχους, ὅτι ἦν μεμοιραχμένον, κινου-
πολέμων ἐν μάχαις πορθητικαῖς τῶν πόλεων, ἀναπ-
αὐτήν, ἡγουν τὴν πόλιν. λάβρον καπνὸν, ἀντὶ τοῦ, ἀναπ-
ἀναπέμψαι καπνοῦ σφοδροῦ. Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες τ-
ἡγουν στιλπνοὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τῇ ἐνοράσει ἐκφο-
τες, ἐπεὶ ἐκτίσθη νέον, ἦτοι παραχρῆμα, τὸν κύργον, ἢ
τὸ τεῖχος ἐσχλλόμενοι, ἀντὶ τοῦ, εἰσπρήῃσαι περῶμενοι
δύο μὲν κατέπεσον, αὐτόθι δὲ ἀτυζόμενοι, ἡγουν τρε-
μενοι, ἐν ἄτῃ γενόμενοι, τὰς πνοὰς ἀπέβλεψεν, ἦτοι ἀπέ-
σαν, ὁ εἰς δὲ εἰσῆλθε βοήσας, ἀντὶ τοῦ συρίζας. R.

Εὐρυμέδων] μεγάλως βασιλεύων. V.

42. Ἐπὶ στέφανον τεύξαι] μεταφορικῶς τὸ τῶν
στέφανοι γὰρ ὡσπερ τῶν πόλεων τὰ τεῖχη. καὶ Ἀναπ-
(Fragm. 32.)

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως στέφανος ὄλωλεν. V.

44. Ἦν ὅτι νῦν πεπρωμένον] αὐτὸ τὸ τεῖχος.
δὲ συνεργὸν εἶλοντο τὸν Αἰακὸν, ἐπειδὴ ἦν αὐτῷ πεπρω-
τῷ τείχει, πολέμου γενομένου, πυρὶ καταφλεχθῆναι τ-
οὐ γὰρ ἦν δυνατὸν ἀλῶναι αὐτὸ, εἰ τὸ πᾶν ἔργον ἦν.
Ἄλλως. ὅτι πέπρωτο δορυάλωτον γενεμένον τὴν τέλει-
την ἐμπυρισθῆναι, διὰ τοῦτό φασι τὸν Ποσειδῶνα καὶ
Ἀπόλλωνα εἰς τὴν τῆς Ἰλίου τεύχισιν προσλαβεῖν τὸν
κὸν, διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομηθέντος ἵνα ἀλώσιμος γέ-
καὶ μὴ διὰ τοῦ ὑπὸ τῶν θεῶν. V.

48. Γλαυκοὶ] Gl. Ms. β. Φοβεροφθαλμοί.

Γραμ.

Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες] Φοβεροί. ὁ δὲ νοῦς· ἐπειδὴ
 ἔν ποτε ἐκτίσθη τὸ τεῖχος, εὐθέως καὶ παραχρῆμα τρεῖς
 ἄκοντες ἐφάνησαν, ὧν οἱ μὲν δύο βουλόμενοι εἰσελθεῖν διὰ
 τὸ πύργου εἰς τὸ ἐντὸς, κατέπεσον καὶ ἀπέθανον, ὁ δὲ εἰς
 ἄκων εἰσῆλθε μετὰ συριγμοῦ καὶ βοῆς. δηλοῖ δὲ τὴν ἄλω-
 σιν τὴν τότε γενομένην. οἱ γὰρ ἐπιόντες πολέμιοι εἰώθασιν
 ὁρμᾶν ἅμα βοῆ. ἔδει εἰπεῖν· γλαυκῶν δὲ δράκόντων εἰσακ-
 μένων τριῶν, οἱ δύο μὲν κατέπεσον, ὁ δὲ εἰς ἐνόρουσε. τὸ
 ἔρημα Ὀμήρου (Odys. μ, 73.)

Οἱ δύο μὲν σκοπέλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει. V.

52. Ἐσόρουσε] Gl. Mss. β. γ. ἔσω ὥρμησε.

53. Ἐννεπε δ' ἀντίον] ἔννεπε δὲ, ἀντὶ τοῦ εἶπεν, εὐ-
 ἄντιον· ὁ Ἀπόλλων, ὁρμαίνων, ἤγουν διαλογιζόμενος, σκοπῶν,
 ἄντιον ἐναντίον, τουτέστιν ἐχθρὸν, οὐ δεξιόν· ἢ Πέργαμος,
 ἢ τὴν ἢ ἐξοχή τοῦ τείχους, ὧ ἤρωσ Αἰακὲ, ἐπὶ ταῖς σαῖς
 ἐκασταῖς, ἢτοι κκτασκαυχῖς, τῆς χειρὸς, ἤγουν διὰ τῆς σῆς
 ἰσχύος, ἀλλίσκεται, ἤγουν ἀλώσιμος ἔσται. R.

Ἀντίον ὁρμαίνων] Φρουρίζων καὶ τὴν διάνοιαν ἐφι-
 σκεύεται. ὁ δὲ λόγος· οὐχ ὑπερέθετο στοχάζεσθαι, Φησιν, ἀλλ'
 ἐναντίον ὁρῶν ἔτι εἶπεν. ὡς δὲ συνέβαλε τὸ σημεῖον καὶ οἱ-
 κλήσεις ἔννεπεν· οἱ προσβαλοῦντες κατὰ τὰ ἡμέτερα τείχη ἀπο-
 λύνονται, καθάπερ οἱ δύο δράκοντες· ὁ δὲ κατὰ τὸ Αἰακοῦ
 ἔρημα ἐλθὼν δράκων κρατήσῃ, τουτέστιν, οἱ προσβαλόν-
 τες κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος· ὥστε ἀπὸ τῶν τριῶν, ἐπειδὴ τὸ
 ἔρημα ἀρχὴ πλήθους ἐστὶ, τὸ πλῆθος τῶν Ἀχαιῶν εἰς ση-
 πταῖς ἤχθη. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἐγγὺς τὸ αἰνιγμα ἔτι θε-
 ῖον ἄγειν. ἐπειδὴ γὰρ οἱ δράκοντες εἰσι τρεῖς, ὧν οἱ δύο
 ἀπέθανον, ὁ δὲ εἰς εἰσῆλθεν, ἀνάγει πρὸς τοὺς ἐξ Αἰακοῦ
 λέγει· Τελχμῶν καὶ Πηλεύς, δύο ἀδελφοί· δύο τούτων
 ἄλλοις προσβαλοῦσι μὲν, ἀπολοῦνται δὲ, Αἴας δηλονότι καὶ
 Πηλεύς· ὁ δὲ εἰς Νεοπτόλεμος, ὅς καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως
 ἐστὶ, οὗτος κρατήσῃ τῆς πόλεως, ὥστε τὸ ἀνάλογον σώ-
 νησθαι καὶ δράκοντι τῷ εἰσελθόντι καὶ σωθέντι. Ἄλλως.
 ἄκων· διαλογιζόμενος, διανοούμενος. εἶπε δὲ ὁ Ἀπόλ-
 λων ἐναντίον καὶ ἀδέξιον θεασάμενος τὸ γεγονός τέρας. V.

55. Πέργαμος] Gl. Ms. β. ἡ τετειχισμένη.

Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς] Πέργαμος, ἡ ἀκρόπολις.
 "Ὀμηρος" (Iliad. ε, 446.) "Περγάμῳ ἐν ἱερῇ." ἀποστρέφει δὲ
 τὸν λόγον πρὸς Αἰακόν. ἡ πόλις δὲ, ὡς ἦρωσ Αἰακὲ, τῶν
 Τρώων, εὐάλωτος γενήσεται κατὰ τὴν ἐργασίαν τῶν σώων
 χερῶν, ὡς ἐμοὶ τὸ σημεῖον τὸ γεγενημένον ἐκ τοῦ Διὸς δηλοῦται.
 "Ἄλλως. κατὰ τὰς σὰς ἐργασίας ἡ Πέργαμος ἀλίσκεται, οἷον
 ἀλώσιμος ἔσται. ὅμοιον τῷ. (Hom. Odys. λ, 115.) "Ἡ
 βλοτον κατέδουσιν," ἀντὶ τοῦ, καταβρώσονται· οὐδέπω γὰρ
 παρήσαν οἱ μνηστῆρες, ὅτ' ἐσφαγιάζεν ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλὰ
 ἀντὶ τοῦ κατεδοῦνται, κατέδουσιν εἶπε. V.

56. Ἀλίσκεται] Gl. Ms. γ. χαλαῖται.

57. "Ὡς ἐμοὶ Φάσμα λέγει Κρονίδα] οὕτως ἐμοὶ
 λέγει, ἀντὶ τοῦ νοεῖν δίδωσι, τὸ πεμφθεὲν Φάσμα, ἡγουν
 πεμφθεῖσα ὄψις τοῦ Διὸς, τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρόνου, τοῦ τῶν
 βαρυήχων βροντῶν αἰτίου· οὐκ ἄτερ παιδῶν σέθεν, ἡγουν
 οὐκ ἔξω τῶν ἀπογόνων σοῦ ἀλώσιμος ἔσται, ἀλλ' ἅμα τοῖς
 πρώτοις σοῖς ἀπογόνοις, ἡγουν τῷ Τελαμῶνι, ἄρξεται, τουτι
 σιν, ἀρχὴν λήψεται τοῦ ἀλίσκεσθαι, καὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ δι
 λονότι τετάρτοις, ἡγουν τῷ Νεοπτόλεμῳ, ἀλώσεται δηλονότι. E

90. Πρώτοισιν (sic) ἄρξεται καὶ τετράτοις] ἰδίᾳ
 κατὰ τὴν Φράσιν οὐ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ κέχρηται. ὅτε μὲν
 γὰρ λέγει πρώτοις, οὐ συγκαταριθμεῖται Αἰακός· ὅτε δὲ λέ
 γει τετάρτοις, συμπεριλαμβάνει τὸν Αἰακόν. πρώτοι μὲν σ
 εἰσιν οἱ περὶ Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· δεύτεροι δὲ, Ἀχιλλεὺς
 καὶ Αἴας· τρίτος δὲ ὁ Νεοπτόλεμος· συγκαταριθμουμένου
 τοῦ Αἰακοῦ στρατευομένου γίνεται τέταρτος. εἰ δὲ μεθ' Ἡρ
 κλέος ἐπὶ τοῦ Λαομέδοντος, Πηλεὺς κατὰ τὸν Πίνδαρον, κ
 τὰ δὲ τοὺς ἄλλους, μόνος Τελαμῶνιος, δεύτεροι δὲ ποιοῦν
 στρατεῖαν μετ' Ἀγαμέμνονος, Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας, μετὰ
 ταῦτα Νεοπτόλεμος στρατεύσας αἰρεῖ τὴν Ἴλιον· τὸ σημ
 νόμενον οὖν ἔστι, πρώτοις τοῖς περὶ Πηλέα, τετάρτῳ δὲ
 Νεοπτόλεμῳ, συγκαταριθμουμένου τοῦ Αἰακοῦ. Ἄλλοι
 Πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις. ἀλωθήσεται δὲ ἡ Τροία
 χωρὶς τῶν σῶν ἐκγόνων, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ἔξει τοῦ πορθεῖσθαι.

τῶν σῶν παίδων, τῶν περὶ τὸν Πηλέα λέγει καὶ Τελα-
 χ. οὗτοι γὰρ συνστράτευσαν Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὴν Ἴλιον
 τοῦ Λαομέδοντος ἵππους· ἀλωθήσεται δὲ ὑπὸ τῶν τετάρ-
 τῶν ἀπὸ σοῦ. ἔστι δὲ ὁ Πύρρον. ἅμα οὖν πρώτοις ἄρξεται
 οἱ τετάρτοις. πρῶτοι γὰρ, ὡς προείπομεν, ἐπολέμησαν
 οἱ Τρῶσιν, συστρατεύσαντες Ἡρακλεῖ, ὡς καὶ Ὁμηρος
 ἀνευθεῖ, καὶ τέταρτον Πύρρον λέγει, τὸν καὶ Νεοπτόλε-
 μος τέταρτος γὰρ ἐξ Αἰακοῦ. Αἰακοῦ γὰρ Πηλεὺς, οὗ
 Πηλεὺς, οὗ Νεοπτόλεμος. τὸ τοίνυν τῶν δρακόντων ση-
 μῆν πρὸς τοῦτο ἔχει τὴν ἀναφορὰν. V.

1. Ὡς ἄρα θεὸς σαφῶς εἶπας] ταῦτα τὰ περὶ δρα-
 κόντων σημεῖα σαφῶς διαλύσας ὁ Ἀπόλλων, εἰς τοὺς ἰδίους
 ἔλλετο κλήρους. V.

Ὁ ἄρχαντι τοῦ δή. οὕτω δὴ ὁ θεὸς ὁ Ἀπόλλων σαφῶς
 εἶπεν εἰς τὸν Ξάνθον τὸν ποταμὸν (ἀπὸ τούτου δὲ τὴν Λυ-
 κίαν θέλει δηλοῦν) ἤπειγε, τουτέστιν ἔσπευδεν, ἐλαύνων,
 οἱ ἵππους δηλονότι, καὶ ἐκ τούτου εἰς τὰς Ἀμαζόνας, τὰς
 ἑκεῖ ἵπποις χρωμένους, ἤτοι τὰς πολεμικὰς, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ-
 νῶν τὸν Ἰστρον τὸν ποταμὸν, τουτέστιν εἰς τὴν Σκυθίαν·
 οἱ ποταμῶν δὲ, ἤγουν ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὴν τριαιναν φέρων,
 οἱ ἑμπερὶ τὸν Αἰακὸν δεῦρο, ἤγουν ὧδε, τουτέστιν εἰς τὴν
 Ἰωνίαν, ἐν χρυσοῖς ἵπποις, ἐπέτεινε τὸ ταχὺ ἄρμα, ἤτοι
 ἔσπευδεν ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν τὸν περὶ τὴν Κόρινθον, καὶ ἐπὶ
 τὴν Πειραχίδα, ἤγουν τὴν ἐξοχὴν, τῆς Κορίνθου, θεχσόμενος τὴν
 Ἰωνίαν, ἀντὶ τοῦ, τὴν θυσιαν τὴν κλυτὴν, ἤτοι τὴν εὐκλεῖαν,
 ἀπεριχομένην, τὴν τελουμένην αὐτῷ, ἐκεῖ δηλονότι. H.

2. Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας] ἀπὸ κοινοῦ
 ἔσπευδεν εἰς Ἀμαζόνας, οὕσας παρὰ τῷ Θερμῶδοντι
 ἡμῶν τῆς Παφλαγονίας, ἵν' ἔχη τὸ ἐξῆς οὕτω· κατὰ τὸν
 γεωγραφικὸν λόγον πρῶτον μὲν εἰς Λυκίαν ἔσπευδεν·
 οὕτω τὰς Ἀμαζόνας· εἶτα ἐκεῖθεν διέβαινον εἰς Σκυθίαν,
 (ἐπὶ) τὸν Ἰστρον ποταμὸν, λέγει δὲ τοὺς Ὑπερβορέους,
 ἐγένετο. καὶ τὰ μὲν πρῶτα χωρία, τῆς Ἀσίας εἰσὶ, τὰ
 δεύτερα, τῆς Εὐρώπης. Ἄλλως. Ξάνθον ἤπειγεν]
 ἀπὸ τούτου εἰς Λυκίαν. ἱερὰ γὰρ τῷ θεῷ. V.

63. Ἰστρον ἐλαύνων] εἰς Ὑπερβορέους, ἐνθα Ἰστράτας πηγὰς ἔχει. V.

64. Ὀρσοτριαινα] κλητικὴ ἀντι τῆς εὐθείας, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ (Iliad. π, 33.) "Ἰππότα Πηλεὺς." ὁ δὲ νοτὸς ὁ δὲ ὀρσοτριαινῆς Ποσειδῶν ἐπὶ Ἰσθμοῦ τοῦ παραθαλασσίῳ ὅς ἐστι πλησίον τῆς Κορίνθου, ἠπειγέτο θεάσασθαι τὴν τε θυσίαν αὐτῷ καὶ τὴν τὰς τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν. V.

64. Ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίῳ] ἐπιφορὸς ἐστὶ πρὸς τὰ θηλυκὰ, ὡς τὸ, Εὐδίνα Ταρταρία*) ὡς καὶ νῦν τῇ Ἰσθμῷ. δὲ, Ἄρμα θοὸν τάνυεν, εἰς δρόμον παρώξυνεν Ὀμήρῳ (Iliad. π, 375.) "Τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι." V.

*) I. ἐν αἰνῇ ταρτάρα Pyth. I, 29.

66. Ἀποπέμπων Αἰακὸν] δεῦρο εἰς τοῦτον τὸν πόντον ὑπόκειται γὰρ τὸ ἐγκωμίον ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπὸ τοῦ χωρίου δὲ ὁ λόγος. V.

69. Δαῖτα κλυτὰν] Gl. Ms. γ. εὐωχίαν ἐνδοξον.

70. Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσεται οἱ δὲν] διὰφοροὶ τῶν παλαιῶν ἐξηγήσεις περὶ τοῦτο γεγονός τὸ ῥητόν. οἱ μὲν γὰρ οὕτως· ἐπειδὴ, Φασί, διεχώρισε τὰ θεοὺς, καὶ ἕκαστον ἐπὶ τοὺς ἀρεσκομένους ἤγαγε τόπων οἰκείως ἐπάγει, τὸ κῶλον· ὅτι ἴσως οὐδὲν τερπνὸν ἐστὶ τοῖς πᾶσιν, οὔτε μὴν ἀνθρώποις, οὔτε θεοῖς. οἱ δὲ οὕτως· ἐπεικαινοτέρῳ τῷ τρόπῳ τῶν ἐγκωμίων ἐπιβάλλει, τρεῖς ἄλλα κατ' ἓνα ἐπινίκιον ἐγκωμιάσας, Φασὶ τὸν Πίνδαρον λέγει ὑπερχολογούμενον τοῦ ἐγχειρήματος, ταῦτα· οὐδὲν ἴσον τερπνὸν ἐστὶ τοῖς πᾶσιν. εἰ γὰρ ἀηδὲς τοῦτο τοῖς ἄλλοις δοκεῖ, ἀλλ' οὐν ἐμοὶ προσφιλές. ὡς Ὀμήρῳ (Od. E, 228)

Ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.

Ἄλλως. οὐχ' ὁμοίως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τέρπονται ἅπαντες. ἄλλος γὰρ ἄλλο προκρίνει. οὐδὲν δὲ τοῦ νικᾶν τερπνότερον τοῖς ἀνθρώποις. V.

Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις] τουτέστιν ἐν τοῖς ἀνθρώποις πράγμασιν οὐδὲν ἔσται, ἀντι τοῦ, ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ μοίρῃ ταττόμενον, πᾶσι δηλονότι, ἤγουν, οὐδὲν ἐστὶν ἴσον ἐν τοῖς ἀνθρώποις πράγμασιν, ἐφ' ᾧ πάντες ἐπίσης τὸ φθίσοντι

ῥθῆσονται. διὸ οὐδὲ τοῖς θεοῖς δηλονότι οἱ αὐτοὶ τόποι ἀρέ-
 τικουσιν. Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις] προκινάστας
 ἴστιν οὐ μέλλει εἰπεῖν περὶ τοῦ Μελησίου, ὃς ἦν ἀλείπτης
 Ἀλκιμέδοντος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Τιμοσθένους. ἐνι-
 κησε δὲ οὗτος ὁ Μελησίας νέος ὢν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. βού-
 λεται οὖν Πίνδαρος ταύτην τὴν νίκην εἰπεῖν νῦν, καὶ ἐπειδὴ
 τὸ παιδικῆς νίκης μεμνησθαι μέμψιν ἂν αὐτῷ παρὰ τῶν
 ἰκούντων ἤγαγεν, ὡς ἤδη πρεσβυτέρου ὄντος τοῦ Μελησίου,
 θησίν· Εἰ δὲ ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων, ἤγουν εἰ δὲ ἐγὼ
 ἀνέδραμον ἐν τῷ ὕμνῳ κῦδος καὶ δόξαν τῷ Μελησίᾳ ἐξ ἀγε-
 νείων, ἤγουν, εἰ ἐπαινέσαιμι αὐτὸν, ὅτι, ἀγένειος ὢν, ἐν
 Ὀλυμπίᾳ πάλαϊ ἐνίκησε, μὴ βαλέτω με ὁ Φθόνος τραχεῖ
 λίθῳ, ἤγουν μηδεὶς διὰ Φθόνον κικῶς ἀγορευέτω με. ἐρέω
 γὰρ καὶ λέξω ἐν τῇ Νεμέᾳ ταύτην τὴν χάριν, ἤγουν ἦν ἐν
 ἡπάλλῃ νίκην ἔσχεν ὁμοῦς, καὶ ὁμοίως, ἦτοι ἀγένειος ὢν. V.

71. Εἰ δ' ἐγὼ Μειλησίᾳ] εἰ οὖν καὶ αὐτὸς τῷ Μελη-
 σίᾳ τὸν ὕμνον ἐΦαρμόζων ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀνέδραμον,
 καὶ ἔσχεν ἀγωνιζόμενος ἐξ ἀγενείων, μηδεὶς με τοῦ Φθόνου
 ὡς λίθῳ ἀκοντιζέτω, ἀντὶ τοῦ, μηδεὶς με διὰ βασκανίαν
 κικῶς ἀγορευέτω. Μελησίας δὲ ἀπὸ ἀθλητοῦ νῦν ἀλείπτης
 οὗ Ἀλκιμέδοντος. ἢ οὕτως· εἰ δὲ ἐκ τῶν ὕμνων τοῦ Ἀλκι-
 μέδοντος ἐπὶ τὸ τοῦ Μελησίου κῦδος ἀνέδραμον, ὃ ἔσχεν ἐξ
 ἀγενείων, μηδεὶς μοι Φθονεῖτω. ἐρῶ γὰρ καὶ Φημι αὐτὸν
 ὁμοίως ἐν τῇ Νεμέᾳ τὴν αὐτὴν ἐσχημέναι χάριν καὶ νίκην.
 αὐτὴν δὲ εἶποιμι ἂν, ἦν μετὰ ταῦτα εἰς τὴν τῶν ἀνδρῶν
 ἀχὴν ἐκ τοῦ παγκρατίου ἔσχεν. Ἄλλως. ὡς τοῦ Μελησίου
 προθλητικός, καὶ τὰ νῦν ἀλείφοντος καὶ διδάσκοντος τὸν
 Ἀλκιμέδοντα· ὥστε οὐ τῷ Μελησίᾳ γράφεται ὁ ἐπινησιος,
 ἀλλὰ τῷ Ἀλκιμέδοντι. ὁ οὖν εἰδώς, Φησι, ῥαθίως διδάσκει
 ἄλλ' ὁ ἀθλῶν. V.

Ἄλλως. Εἰ δὲ ἐγὼ Μελησίᾳ] εἰ δὲ ἐγὼ διὰ τοῦ ὕμ-
 νου εἰς τὸ κλέος ἀνατρέχω τοῦ Μελησίου τὸ ἐξ ἀγενείων,
 καὶ τὸ ἐκ παίδων αὐτῷ γεγενημένον, μὴ βαλέτω με Φθόνος
 λίθῳ σκληρῷ, ἀντὶ τοῦ, διασυρμῷ ὀνειδιστικῷ, βαρεῖ. καὶ
 ἐν τῇ Νεμέᾳ γὰρ ὁμοίως ἐρέω, ἀντὶ τοῦ λέγω, ταύτην τὴν
 χάριν,

χάριν, τουτέστι τὴν τιμὴν, τὴν νίκην, ὑπάρξει δηλονότι τῷ αὐτῷ· τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν μάχην, ἀντὶ τοῦ, τὴν δὲ νίκην τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἠγωνίσαστο ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ, ἔπειτά, ἦγουν μετὰ ταῦτα, λέγω ὑπάρξει αὐτῷ ἐν παγκρατίῳ. R.

73. Μὴ βαλέτω με] μηδεὶς μοι φθονεῖτω, εἰ εἰς τὸ γεγεννημένον τῷ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον τῷ ὕμνῳ, ἀποσχόμενος τοῦ Ἀλκιμέδοντος. V.

Βαλέτω] GI. Ms. γ. ὑβρισάτω.

74. Καὶ Νεμέξ γὰρ, ἕως τοῦ, ἐν παγκρατίῳ.] Ταύτην δὲ τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην ἐπὶ τῶν ἀγενείων καὶ ἐν ἀνδράσι ἐσχεν. ὁμοίως ἐν τῇ Νεμέξ τὴν αὐτὴν χάριν ἐσχε νίκης ἀγενείων καὶ ἐπὶ παγκρατίῳ. V.

75. Ἐρέω ταύτην χάριν] τὴν γὰρ αὐτὴν χάριν ὁμοίως ἐρῶ καὶ ἐν Νεμέξ γεγεννημένην αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖ νενίκηκε τὴν τῶν ἀγενείων. V.

76. Τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν] τὴν νίκην, ἐξ ἧς ἐνίκησεν ἀνδράσι παγκρατίῳ. V.

Καὶ ἄλλην δὲ μάχην ἀνδρῶν ἐν παγκρατίῳ, ἐρέω ἀπὸ κοινοῦ. καὶ γὰρ ἀγένειος ὦν Μελησίας ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Νεμέξ ἐκ πάλης ἐστεφανώθη, καὶ ἀνὴρ γενόμενος, παγκράτιον ἐνίκησε. τὸ δὲ μάχην ἀνδρῶν λέγει, ἐπειδὴ ἀνὴρ ὦν παγκράτιον εἰς ἀνδρας ἠγωνίσαστο. R.

77. Τὸ διδάσασθαι δέ τοι] τὸ διδάσασθαι δέ τοι ἐπιστάμενον, βέλτιον, καὶ εὐκόλον ἔστι· τὸ δὲ μὴ προμαθεῖν, ἀπειρίαν ἔχει· τοιγαροῦν τῶν ἀπειράτων ἀνόητοί εἰσι καὶ κοῦφοι καὶ ὡς ἔτυχεν οἱ λογισμοὶ φερόμενοι. ταῦτα δὲ φησιν, ἐπειδὴ διδάσκαλος ἐγένετο ἀλείφων τὸν Ἀλκιμέδοντα ὁ Μελησίας, καὶ ἀπὸ τούτου αὐτὸν θαυμάζει ὡς ἀπὸ πείρας καὶ ἐπιστήμης διδάσκοντα. V.

Τὸ διδάσασθαι δέ τοι, ἀντὶ τοῦ τὸ διδάξει, τῷ εἰδότε, ἦγουν τῷ ἔμπειρῳ, τῷ ἐπισταμένῳ, ἐστὶ βραίτερον, ἢ τοι μῶν, ἀντὶ τοῦ ῥᾶδιον, ἢ τοι εὐκόλον. καὶ ὁ Μελησίας δηλονότι εἰ μὴ αὐτὸς ἦν ἔμπειρος ἀθλητῆς, οὐκ ἂν ἄλλους ἀλείφων ἐποίει κικῆν. Τὸ δὲ μὴ προμαθεῖν, ἄγνωμον, ἦγουν ἀπειρον καὶ ἀνεπιτήδειον εἰς διδασκαλίαν ἐτέρων. τῷ εἰδότε εἰ-

πῶν

τῶν εὐκόλων εἶναι τὸ διδάξαι ὥφειλεν ἐπαγαγεῖν τῷ δὲ μὴ
 ἰδέσθαι, οὐκ εὐκόλον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ πρᾶγμα μετατίθησι τὸν λό-
 γον καὶ φησι· τὸ μὴ προμαθεῖν δὲ, ἄπειρον, ταυτὸ λέγων,
 ὕπερ εἰ ἔλεγεν· ὁ δὲ μὴ προμαθῶν ἄπειρος τούτου δηλο-
 γότι, ἤγουν τοῦ διδάξαι. κουφότεροι γὰρ, ἀντὶ τοῦ κοῦφαι,
 ἴγουν ἐλαφραὶ, ἀμαθεῖς, αἱ φρένες τῶν ἀπειράτων, ἥτοι
 τῶν μὴ πεπειραμένων, τῶν μὴ προμαθόντων. R.

Τὸ διδάξασθαι δὲ] ἤγουν ὁ προαθλήσας, οὗτος εἰδὼς
 τὴν μάχην ὡς δεῖ μεταχειρίζεσθαι, κάλλιστος ἀν' ἀλείπτῃς
 τῶν ἄλλων γένοιτο. τοιοῦτος δὲ ὁ Μελησίης. ὁ γάρ τι πο-
 θήσας, οὗτος καὶ, διδάξας αὐτὸ, ἄριστος. Item R.

78. Εἰδότη:] Gl. Ms. γ. γινώσκοντι.

80. Ἀπειράτων φρένες] Gl. Ms. γ. γνώσεις ἀπαι-
 εῦτων.

81. Κεῖνα δὲ κεῖνος (sic) ἂν εἴποι] εἴποι δ' ἂν ἀκρι-
 τῶς ἐκεῖνα τὰ ἔργα καὶ ἐμπειρότερος ἐκεῖνος ὁ μεμαθηκώς,
 αἱ τῇ πείρᾳ τῆς διδασκαλίας ἀκριβῶσας τὰ τῶν ἀγωνισμά-
 των ἔργα, καὶ ποῖος τρόπος εἰς εὐδεξίαν ἄνδρα ὀδηγήσαι δύ-
 νηται, ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγῶνων ποθεινὴν βουλόμενον δόξαν ἀπο-
 φέρεσθαι. V.

Κεῖνα δὲ ἐκεῖνος ἂν εἴποι ἔργα] ἥτοι ὁ πεπειρα-
 ἔνος, περαιτέρου, ἀντὶ τοῦ περαιτέρω, ἤγουν ἐπὶ πλείον τῶν
 ἄλλων λέγοι, τίς τρόπος, ἢ τίς ὁδός, τίς μηχανή, προβιβά-
 ναι ἄνδρα, τουτέστιν, αὐξήσει, δοξάσει, ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγῶ-
 νων, μέλλοντα φέρειν, ἀντὶ τοῦ, ἀποφέρεισθαι δόξαν ποθει-
 νάτην, τουτέστιν, ὑπερποθουμένην. R.

Εἴποι] Gl. Ms. γ. διδάξει.

182. Περαιτέρου] Gl. Ms. γ. διδασκαλικώτερον.

183. Προβάσει] Gl. Ms. γ. παιδεύσει.

186. Γέρας] Gl. Ms. γ. δόξα.

Νῦν μὲν αὐτῷ γέρας] τῷ Μελησίῃ. ἐπὶ τοῖσιν τοῦ
 ἰρόντος δόξα αὐτῷ ἐστὶν ὁ Ἀλκιμέδων, τριακοστὸς νικητῆς
 μαδειχθεῖς. λέγεται γὰρ σὺν τούτῳ ἀλεῖψαι τριάκοντα
 δραχμὰς. Ἄλλως. Νῦν τῷ ἀλείπτῃ Μελησίῃ γέρας ὁ Ἀλ-
 κιμέδων περιποίησε· τὸ γὰρ περιποίησεν ἕξωθεν προσλη-
 πτέον·

πλέον· οὐ δεκτέον δὲ πάντως, ὅτι ὁ Ἀλκιμέδων τριάκοντα νίκας ἔσχευ, ἀλλ' ὁ Μελησίας γυμνάσας ἀθλητάς τριάκοντα νίκας αὐτῶν ἐδέξατο. V.

Νῦν μὲν τιμὴ ἐστὶν αὐτῷ, τῷ Μελησίᾳ δηλονότι, τῷ ἀλείπτῃ, ὁ Ἀλκιμέδων νίκην ἔλων ὑπὸ ἀλείπτῃ τούτῳ, μετὰ ἑννέα καὶ εἴκοσι ἄλλους ὑπὸ τούτου γεγυμνασμένους, ὅστις, ἤγουν ὁ Ἀλκιμέδων, σὺν εὐτυχίᾳ Θεοῦ, ἠγορέας δὲ, ἤγουν ἀνδρείας οὐκ ἀμπλακῶν, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἄμοιρος γεγονάς, οὐκ ἀποτυχῶν, ἐν τέτρασι μέλεσι παιδῶν, ἀντὶ τοῦ, ἐν μέλεσι τεττάρων παιδῶν, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἐν τέτρασι παισίν, ἀπεθήκατο, ἀντὶ τοῦ, ἐπέθηκεν (αὐτοῖς νόστον) ἐπαναστροφὴν ἐς τὸν οἶκον αὐτῶν, ἔχθιστον, ἤγουν πάνυ μεμισσημένην, καὶ ἀτιμωτέραν γλῶσσαν, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. ἦτοι ἀπαφήσιαστον, καὶ οἶμον, ἦτοι ὁδὸν, ἐπέθηκεν αὐτοῖς ἐπίκρουφον, τουτέστι λαθραῖαν καὶ ἀποφεύγουσαν τὰς ὄψεις τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ἥττης· τῷ πατρὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἤγουν τῷ πάππῳ αὐτοῦ, ἐνέβαλε μένος, τουτέστιν ἰσχύν, τοῦ γήρωσ ἀντίπαλον, ἀντὶ τοῦ ἐναντίαν, ἤγουν καταπονούμενον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ γήρωσ ἀνέβρωσε. Δέον εἶπεῖν τεττάρων παιδῶν, τέτρασιν εἶπε πρὸς τὸ γυίοις, καὶ ἐστὶν ὅμοιον τὸ (ν. 55.) Τεαῖς χειρὸς ἐργασίαις. H.

88. Ὁς τύχε μὲν δαίμονος] ὅστις, Ἀλκιμέδων, τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας, καὶ τῆς ἀνδρείας τῆς ἰδίας οὐ διαμαρτῶν, ἐν τέτρασι παιδῶν μέλεσιν ἐναποθέμενος τὴν αὐτοῦ ἰσχύν, τοῖς ἠττηθεῖσι τὴν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἀνχομιδὴν ἐχθροτάτην εἶναι παρεσκεύασε, καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν τῆς παρήσιας ἀφείλετο, καὶ τὸ βίδισμα κρύφιον καὶ ἀπαφήσιαστον πεποίηκε. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἠττωμένων ἀτυχήματα. Ἄλλως. ὅστις τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας οὐχ' ἀμαρτήσας, οὐκ ἀποτυχῶν δὲ οὐδὲ τῆς ἰδίας ἀνδρείας, ἐνίκησεν. V.

90. Ἐν τέτρασι παιδῶν] τουτέστι, τέσσαρας παιδας ἐνίκησε, καὶ ἐποίησεν οὐχ' ἠδέως οἴκαδε ἀπονοστήσας, τῆς νίκης στερήσας, οἷονεὶ κακῶς ἀπέπεμψεν, ὡς τέσσαρας αὐτοῦ καταβεβληκός. ἀπεθήκατο γοῦν εἰς τὰ γυῖα αὐτῶν, τῶν

ἀγωνισαμένων αὐτῶ, τὴν ἰδίαν δύναμιν ἀπὸ τοῦ παρα-
 νουθουήσαντος, ἐνίκησεν αὐτούς· καὶ ἐποίησεν αὐτῶν τὸν νό-
 ῳ ἔχθιστον. οἱ γὰρ νικηθέντες ὅταν οἴκαδε ἀπίωσιν, ἐν
 Φίλῃ εἰσίν. ἔχθρὰ οὖν αὐτοῖς ἡ ἀνακομιδὴ· οὐ γὰρ
 ματ' εὐχὴν νόστον ἔχουσιν, ἀλλ' ἀπεχθῆ. R.

[νίκοις] Gl. Ms. γ. σώμασι.

[Νόστον ἔχθιστον] ἀντὶ τοῦ, Φήμην κακὴν ἐποίη-
 σεν αὐτοῖς. ἕκαστος γὰρ τῶν ὀρώντων ἐπὶ τῆς γλώττης,
 ὅς ἐστιν ὁ νενικηκώς, ἐπιφέρει. ἀτιμωτέραν γλώσσαν,
 ἀρήσιχστον. V.

[Καὶ ἐπὶ κρυφὸν οἶμον] οἱ γὰρ νενικημένοι, οὐ φα-
 ρῆσιν ὁδοὺς ἀπιάσιν, ἀλλ' ἐκτρεπόμενοι, διὰ τὸ ἐπονείδιστον
 ἔσθης. καὶ ἀλλαχοῦ (Fragm. Schneid. p. 73.) νικώμε-
 νὸν ἄνδρες ἀγρυξίχ δέδονται οὐ Φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν. V.
 [ἐπὶ κρυφὸν οἶμον] ἡγουν ἐν σκότῳ πορεύων. ὁ γὰρ
 κείσιν ἀτίμως τε πρὸς τὸν οἶκον χωρεῖ διὰ τὴν ἥτταν, καὶ
 ὀρώντας αὐτὸν εἰς μυκτηρισμὸν ἄγει. διὰ τοῦτο ἐν νυκτὶ
 πορεύων ποιεῖται. R.

[Πατρὶ δὲ πατρὸς] τῶ δὲ πάππῳ αὐτοῦ ἢ τῆς νι-
 κηθονῆ ἐνέβαλε δύναμιν τὴν τοῦ γήρωσ ἐναντίον οὔσαν,
 ἵνα ταῖς εὐφροσύναις καὶ ταῖς ἡδοναῖς ἀνανεάζειν πεποίη-
 σεν γεγηρηκότα ἢ χαρῆ. V.

[Ἀντίπαλον] ἐναντίον. ὑπὸ γὰρ τοῦ γήρωσ κατα-
 κείμενος ὥσπερ ὑπὸ τῆς τοῦ παιδὸς νίκης ἰσχὺν ἔλαβε,
 ὅς τοῦ γήρωσ ἐπιλέλησται ἀσθενείας. R.

[Αἶδα τοι λάθεται] πᾶς γὰρ ἀνὴρ, ἀρμόδια πρά-
 ῳ ἑαυτοῦ προαιρέσει, ἄδου, τουτέστι θανάτου, λήθην
 ἔχει ἢ που γε τῶν ἀπλῶς κατὰ φύσιν ὀχλούντων οἰο-
 ῳ φρόνημα. τοιαύτη γὰρ ἡ τῆς φαντασίας εὐπραξία
 ῳ πράττουσιν. V.

[Αἶδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξας ἀνὴρ] εἰς
 ῳ εὐχὴν τοῦ ἀνωτέρου τοῦτο γνωματεύεται· ἡγουν, ὁ ἄν-
 ῳ, ὁ παθῶν ἀρεστὰ τῆ ἑαυτοῦ γνώμη, ἢτοι εὐτυχήσας,
 ῳ θανάτου ἐπιλανθάνεται, ἡγουν ἀνώτερος γίνεται τοῦ θά-
 ῳ ἀνεπιστρόφως ἔχει αὐτοῦ, τῆ εὐπραξία ἀναβρῶννύ-
 μενος.

μενος. — Βούλεται εἰπεῖν περὶ τῶν τοῦ Ἀλκιμέδοντος προγόνων, ὅτι κάλλιστοι ἦσαν. λέγει οὖν ὁ πρᾶξας ἄρμενα καὶ ἄρμόδια ἑαυτῷ, λήθεται καὶ ἐπιλανθάνεται παρὰ τῶν ἄλλων ἐν τῷ αἰδέσθαι· ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ πρέπει φράσαι καὶ εἰπεῖν τὸν νῦν ἐπιπέδιον καὶ ὕμνον τοῦ Ἀλκιμέδοντος, τὸν ἄωτον καὶ τὸν καρπὸν τῶν χειρῶν, ἧτοι τὴν νίκην, ἐγείροντα τοῖς Βλεψιάδαις μνημοσύνην καὶ ἐνθύμησιν αὐτῶν, τουτέστιν, εἰ καὶ οἱ Βλεψιάδαι θανόντες οὐκ ἔρχονται εἰς μνήμην ἀνθρώπων· ὁποῖοι τινες ἦσαν τὰς ἀρετὰς, ἀλλ' ἐγὼ νῦν ἐγκωμιάζων τὴν μνημοσύνην καὶ Ἀλκιμέδοντα τοὺς αὐτῶν ἀπογόνους, δεῖξω τῶν ἀνθρώπων τὴν αὐτῶν ἀρετὴν, καὶ ὅτι ἡ τούτων εὐδαιμονία καὶ πρὸς τοὺς ἀπογόνους ἀφῆκτο, οὐς οὐκ εἰκὸς γενέσθαι τοιούτους, μὴ προὔπαρχόντων αὐτοῖς καλλίστων ἐν προγόνων παραδειγμαμάτων. R.

96. Ἄρμενα] Gl. Ms. γ. ἔργα τιμῆς ἄξια.

97. Ἄλλ' ἐμὲ χρὴ μνημοσύνα] ἐμὲ τοίνυν χρὴ τὴν μνήμην ἀνεγείροντα, ὥσπερ κοιμηθεῖσαν καὶ σιωπηθεῖσαν· λοιπὸν, (λέγει δὲ τῶν προγόνων αὐτοῦ, οἵτινες εἰσι Βλεψιάδαι οὕτω καλούμενοι) οὕτω τὸν εἰς αὐτοὺς ὕμνον πληρῶσαι, δεξιζομένον τὸν τῶν χειρῶν αὐτῶν καρπὸν, ὅς ἐστιν ἡ νίκη, ἀνεγείρει δὲ τὴν μνήμην, ἢ τὴν νίκην τῶν προγόνων, διὰ τὴν τοῦ Ἀλκιμέδοντος νικητηρίων. Βλεψιάδων δὲ φυλὴ ἐν Ἀθηναῖς, ἀπὸ Βλεψιάδου, προγόνου Ἀλκιμέδοντος. V.

Ἄλλ' ἐμὲ χρὴ ἀνιστῶντα τὴν μνήμην τοῖς Βλεψιάδαις τῆς φυλῆς τοῦ Ἀλκιμέδοντος, φράσαι αὐτοῖς ἐπιπέδιον ὕμνον ἄωτον τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἧγουν καρπὸν, ὃν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἤνεγκαν· οἷς, ἧγουν τοῖς Βλεψιάδαις, ἔντος ἤδη στεφάνου περιέκειται, ἀπ' ἀγώνων φυλλοφόρων, ἧγουν στεφανηφόρων ἀντὶ τοῦ στεφάνων αἰτίων. ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἀποθανούσι μνημόσυνον, ὃ πραττόμενον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ νόμους ἀνθρώπων· ἧγουν οὐ μόνον πρὸς τοὺς ζῶντας εἰσὶ τινὰ κατὰ νόμους ἀποδιδόμενα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀποθανόντας ἔστι μνημόσυνον, ὃ πραττόμενον κατὰ νόμους ἀνθρώπων· τὸ τῶν ἐγκωμίων λέγει, ὃ ἐν τοῖς ἐξῆς σαφέστερον δηλοῖ. ἐπάγει γὰρ οὐ κατακρύπτει δὲ ἡ κόνις, ἧγουν ἡ γῆ, ὁ τάφος, τὴν ἀγαθήν ἀρετήν.

ετήν τῶν συγγενῶν, ὥστε μὴ ἀναφέρειν δηλονότι αὐτὴν
 ὡς αὐτοὺς ἐν τῷ τέφῳ. R.

100. Ἐκτος οἷς ἤδη στέφανος] οἷς τισι Βλεψιάδαις,
 ἢ ὡς γένει, ἔκτος ὑπῆρξε στέφανός ἤδη ἐκ τῶν ἱερῶν τούτων
 Ἰώνων. V.

Τὸ, ἔκτος στέφανος περιέχεται, λέγει, ἐπειδὴ Τιμοσθένης
 ἢ Ἀλκιμέδων ἔκτοι ἀπὸ Βλεψιδῶν ἦσαν, ὥστε ὁ τούτων
 στέφανος Βλεψιάδαις (ἔκτος) περιετέθη. τὸ δὲ, ἔστι θανόν-
 τι, τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι καὶ τοῖς προγόνοις ἢ τῶν παιδων
 ἐπιμῖα καθίσταται, ἢ ὅτι οἱ τοὺς παῖδας ἐγκωμιάζοντες
 τῶν προγόνων εἰς μνηλεὺς ἔρχονται, ὡς ὁ ἐγκωμιαστικὸς
 ἐγκάξει νόμος. R.

101. Φυλλοφόρων ἀπ' ἀγῶνων] ἦτοι καθὸ οἱ νικῶν-
 τῶν φυλλοβολοῦντο, ἢ φύλλα τοὺς στεφάνους εἶπε, διακρί-
 νει αὐτοὺς πρὸς τοὺς δωρίτας καὶ χρηματιστάς ἀγῶνας. V.

102. Ἔστι καὶ θανόντεσσιν] ἔστι δὲ καὶ τοῖς τετε-
 λυκόσιν ἔννομον καὶ δίκαιον μέρος ἀποδιδόμενον, τὸ τῶν
 ἄγων λέγει. V.

105. Κεδνᾶν χάριν] τὴν τῶν συγγενῶν ἀγαθὴν χά-
 ριν ἢ κρύπτει κόνις, ἀλλ' ἐν φανερωῖ κειμένη καὶ τῶν τε-
 λυκῶν ἐφικνεῖται. πρὸς γὰρ τοῦτο τὸ πᾶν λέγει, τὸν μὲν
 κεδνᾶν ἐν τῷ καθόλου τιθεῖς, τείνων δὲ πρὸς ἐκεῖνον. διὸ
 τῆς νίκης τούτου ὁ προθανὼν Ἰφίων μετέχει καὶ συνήδεται. V.
 [κεδνᾶν] Gl. Ms. γ. ἔνδοξον.

106. Ἐρμᾶ δὲ θυγατρὸς] ὁ Ἰφίων πρόγονός ἐστιν
 Ἀλκιμέδωντος. οὗτος εἰδωλοπεποίηκεν Ἐρμοῦ θυγατέρα,
 ἢ Ἀγγελίαν. ἄγγελος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος. ἀκούσας οὖν,
 ἢ Ἰφίων, τῆς τοῦ Ἐρμοῦ θυγατρὸς Ἀγγελίας, ἐννέ-
 πῳ Καλλιμάχῳ, ὡς καὶ τούτῳ συγγενεῖ ὄντι καὶ προτε-
 ρητικῷ. τί οὖν ἐννέποι; τὴν νίκην ταύτην γὰρ Φησι-
 σίμων τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἢ γὰρ ἐνὸς νίκη πᾶν τὸ γέ-
 νος ἵσμεν. Ἄλλως, Ἰφίων καὶ Καλλιμαχος κατὰ μὲν

τινας ἀπλῶς συγγενεῖς τοῦ Ἀλκιμέδοντος· κατὰ δὲ τινας Ἰφίων μὲν πατὴρ αὐτοῦ, Καλλιμάχος δὲ θεῖος. V.

Ἑρμῆ*) δὲ θυγατρὸς ἀκούσας] ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος τῶν θεῶν ἐστὶ, καὶ ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ γῆ καὶ πρὸς τὸν Ἄδην ψυχοπομπὸς, διὰ τοῦτο λέγει τῆς αὐτοῦ Φωνῆς ἀκούσαι τὸν Ἰφίωνα, ἣν εἰδωλοποιῶν θυγατέρα αὐτοῦ καλεῖ Ἄλλως. ὁ Ἰφίων δὲ ὁ πατὴρ, ὡς Φασὶ τινες, τοῦ Ἀλκιμέδοντος, ἐννέποι, ἀντὶ τοῦ ἀγγεῖλαι, μηνύσαι, τῷ Καλλιμάχῳ προσήκοντι κατὰ γένος, καὶ τετελευτηκότι καὶ αὐτῷ, τὸν ἐν Ὀλυμπίῳ κόσμον, τὸν λιπαρὸν, ἤγουν τὸν λαμπρὸν, ὃν ὁ Ζεὺς παρέσχε τῷ γένει αὐτῶν διὰ τοῦ Ἀλκιμέδοντος ἀκούσας αὐτὸς ὁ Ἰφίων αὐτὸν τὸν κόσμον δηλονότι τῆς Ἀγγελίας τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἀγγελλούσης αὐτὸν πρὸς αὐτόν. R. *) Fefellit oculum sup. T. I. p. 113. Ἑρμῆ.

108. Καλλιμάχῳ] Gl. Ms. γ. τῷ ὄντι ἐν ἄδου.

Λιπαρὸν] Gl. Ms. γ. ἔντιμον.

110. Ἐσθλά δ' ἐπ' ἐσθλοῖς] ἀγαθὰ ἐξ ἀγαθῶν καὶ καλλίστων παρέχειν αὐτοῖς βούλοιο ὁ Ζεὺς. τὸ δὲ θέλει εὐκτικῶς. V.

Ἀγαθὰ δ' ἐπ' ἀγαθοῖς ἔργα, ἤγουν, ἀγαθὰ δὲ ἔργα συνεχῆ καὶ ἐπάλληλα εἶθε θέλοι ὁ Ζεὺς δοῦναι αὐτοῖς· ὄξεια δὲ νόσους τουτέστι σφοδρὰς καὶ ἐπικινδύνους ἀπαλχίλοι, ἧτοι ἀποσοβοῖη, ἀπ' αὐτῶν δηλονότι. R.

111. Ὀξείας δὲ νόσους] ὄξειας εἶπε τὰς νόσους, ὅτι τὰς ἀλγηδύνας. Ὀμηρος (Iliad. λ, 269.)

Ὡς δ' ὅταν ᾠδίνουσιν ἔχοι* βέλος ὄξυ γυναικί. ἢ διὰ τοὺς πυρετούς. Ἄρατος (Phaen. v. 331. Grot. p. 44 Fell.) "Ὀξεία σειριάει." καὶ ἀποικωλύοι αὐτῶν τὰς ἐπιπόνους καὶ ὄξειας νόσους. ὄξειαι δὲ εἰσὶν αἱ ἐπικινδύνοι. V. * I. ἔχοι.

113. Εὐχομαι ἀμφὶ καλῶν] εὐχομαι μὴ γενέσθαι Νέμεσιν αὐτοῖς, τουτέστι μὴ φθονηθῆναι περὶ τῶν καλῶν διχόβουλον δὲ τὴν Νέμεσιν, τὴν ἐπιφθονοῦσαν καὶ ἐναντὶ ποιοῦσαν, οἷς βουλευόμεθα, οἷον τὴν διχάζουσαν ἀφ' ἡμῶν καὶ διαχωρίζουσαν τὰς βουλάς· ἢ τὴν ἐναντὶ βουλευομένη
τοί

ἄρτις ἤδη προκαταρθεμένοις ὑφ' ἡμῶν. Ἄλλως. εὐχομαι
 αὐτῷ Διὶ, ἐπὶ τῇ τῶν καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν καὶ βασι-
 κῶν μὴ ἐπιβαλεῖν. V.

Εὐχομαι ἐπὶ τῇ μοίρᾳ τῶν καλῶν, τῇ διδούσῃ δηλονότι
 τοῖς τὰ καλὰ, μὴ θεῖναι αὐτὸν τὸν Δία, ἀντὶ τοῦ, μὴ εἶ-
 ναι συμβῆναι Νέμεσιν διχόβουλον, ἀντὶ τοῦ, Φθόνον ἐναντία
 ὑλευόμενον, ἀλλ' ἄγων, τουτέστι κυβερνῶν τὸν βλον, αὐ-
 τὸν δηλονότι, ἀβλαβῆ, αὐτοὺς τε εἶθε αὔξει καὶ τὴν πόλιν
 αὐτῶν. R.

115. Ἄλλ' ἀπήμαντον] ἀλλ' ἵνα ἀβλαβῆ τὸν βλον αὐ-
 τὸν διάγων ὁ Ζεὺς καὶ φυλάττων, αὐτοὺς ἐπαίροι εἰς δόξαν,
 καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν Αἴγιναν. V.

CARMEN IX.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ ἑννάτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ ἑννάτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφὸς κῶλων ἰσὺς.
Τὸ α', ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον.
Τὸ β', Ἴωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς τροχαϊκὴν συζυγίαν.
Τὸ γ', Φκλαίκειον ἀντισπαστικόν. Τὸ δ', Γλυκῶνειον, οἷόν ἐστιν ἀντισπαστικόν. Τὸ ε', ἰαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε', ὁμοιον τῷ δ'. Τὸ ζ', Ἴωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ η', ὁμοιον τῷ δ' καὶ ε'. Τὸ θ', ὁμοιον τῷ ζ'. Τὸ ι', περιδικόν, ἢ ἐπίτριτος τροχαίος. Τὸ ια', ὁμοιον τῷ ζ' καὶ τῷ θ'. Τὸ ιβ', Γλυκῶνειον. Τὸ ιγ', ὁμοιον τῷ ζ', τῷ θ', καὶ τῷ ια'. Τὸ ιδ', ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ιε', ἐπιωνικὸν ἄτακτον, σπονδαῖον ἕχον τὸν δεύτερον. Τὸ ις', ἐπιωνικὸν καθαρὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπώδὸς κῶλων ἰσὺς. Τὸ α', ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ β', ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ γ', ἀναπαιστικὸν δίμετρον, καταλήγον μίξ συλλαβῇ. Τὸ δ', Ἴωνικὸν καταλήγον εἰς τροχαϊκὴν συζυγίαν, δίμετρον, ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε', δακτυλικὸν ἐφ' ἑπταήμερες. Τὸ ε', προσδιακὸν τρίμετρον καταληκτικόν· ὁ α', Ἴωνικός ἀπὸ μείζονος ὁ β', χορίαμβος· ὁ γ', Ἴωνικός ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ ζ', τρίμετρον ἐπιωνικὸν βραχυκατάληκτον. Τὸ η', διπλοῦς σπονδαῖος καὶ διπλοῦς ἴαμβος. Τὸ θ', Ἴωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἀδιάφορον κατὰ τὴν ἄρχουσαν. Τὸ ι', ἀντισπαστικὸν ἑνεασύλλαβον Σαπφικόν, πλεονάζον τοῦ Γλυκῶνειοῦ μίξ συλλαβῇ.

1. Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος] ὁ Ἀρχιλοχος, πρὸ
 νύτων τῶν Λυριῶν γενόμενος, θελήσας ὕμνον ἀναβαλέ-
 θαι εἰς Ἡρακλέα ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἐνός*) κισσαρωδοῦ, διὰ τι-
 ς λέξεως μιμήσασθαι τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸν ἦχον τῆς κισσά-
 ρις ἐπεχείρησε. συντάξας οὖν τοῦτο τὸ, Τήνελλα, οὕτω
 εἰ τὰ ἐξῆς ἀνεβάλλετο. καὶ αὐτὸς μὲν τὸν ἦχον τῆς κισσά-
 ρις ὑποκρινόμενος ἔλεγεν ἐν μέσῳ τὸ, Τήνελλα, καὶ τὰ λοιπὰ,
 οὐν· Καλλίνικε χαῖρε ἀναξ Ἡράκλεις, καὶ εἴ τι ἕτερον
 οὐν· αὐτὸς τε καὶ ὁ Ἰόλαος, αἰχματὰ δύο, Τήνελλα. τὸ
 ἰπὸν οἱ ἀποροῦντες κισσαρωδοῦ, τούτῳ τῷ νόμῳ ἐχρῶντο,
 ἴτον αὐτὸ ἐπιφωνοῦντες. κεκράτηκεν οὖν ἐπὶ πάντων τῶν
 κισσαρωδῶν παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης ἐπάδουσαι τὸ
 ἔμμα. καὶ τοίνυν ἐπὶ τοῦ ἘΦαρμόστου νικήσαντος τοῦτο
 ἐχθῆ. ὁ δὲ λόγος· τὸ μὲν τοῦ Ἀρχιλόχου μέλος, οἶον
 , Τήνελλα Καλλίνικε, φωνηθῆν καὶ προλεχθῆν ἐν τῇ
 Ὀλυμπίᾳ, ὅπερ μέλος, ἔχον τὸ Καλλίνικος, τρίτον ἐλέγετο
 τὰ πλήθους καὶ χοροῦ, ἐξήρκεσε παρὰ τὸ Κρόνιον ὄρος ἐν
 Ὀλυμπίᾳ κισσαρωδοῦ καὶ προβῆθῆναι τότε χορεύοντι
 κωμάζοντι σὺν τοῖς ἐταίροις τῷ ἘΦαρμόστῳ. Ἄλλως.
 ἐν ὑπ' Ἀρχιλόχου, φησὶ, λεχθεὶς ὕμνος ἤρκεσεν, ὁ δ'
 ἐμοῦ νῦν γεγονὼς ῥηθήσεται. ἔθος δὲ ἦν κωμάζειν τὴν
 ἡν ἐσπέρας τοῖς νικηφόροις μετ' αὐλητοῦ, μὴ παρόντος
 αὐλητοῦ, εἰς τῶν ἐταίρων ἀνακρουόμενος ἔλεγε, Τήνελλα
 Καλλίνικε. Ἄλλως. τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος, ὃ τοῖς νι-
 κηφόροις ἐπὶ τῶν Ὀλύμπια ἐπῆδετο, ἦν τριστροφον, κοινῶς δυνάμε-
 νος ἀρμόζειν ἐπὶ πάντος νικηφόρου, διὰ τὸ καὶ τῆς πράξεως
 τῆς ψιλὸν ἔχειν τὸν λόγον, μήτε δὲ ὄνομα, μήτε ἰδίωμα,
 ἢ ἰσχυρισμὸς. ἐφυμνίῳ δὲ κατεχρῶντο τούτῳ, Τήνελλα
 Καλλίνικε. τῷ οὖν ἘΦαρμόστῳ, φησὶν, ἐπῆρκεσε παρα-
 ἔμμα κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν τοῦτο τὸ μέλος, κωμάζοντι σὺν
 τοῖς ἐταίροις. τὸ δὲ τριπλός, ὅτι τρεῖς ἐπεκελεύδουν τὸ, Καλλ-
 νικε. οὐ καθόλου δὲ τρεῖς, ἀλλ' ὅτι τριπλῆν ἔχει τὴν
 ἰσοφῆν, καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται. Ἐρατοσθένους δὲ φησὶ
 ἐπὶ νικηφόρον εἶναι τὸ Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς
 Ἡρακλέα, τριπλόον δὲ, οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκει-
 σθαι,

σθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρίς ἐΦυμνιάζεσθαι τὸ, Καλλίνικε. Περὶ δὲ τοῦ, Τήνελλα, Ἐρατοσθένους Φησὶν, ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητῆς ἢ ὁ κιθαριστῆς μὴ παρήν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους· ὁ δὲ τῶν κωμικῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ, Καλλίνικε. καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ, Τήνελλα Καλλίνικε. ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· Ω Καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ' Ἡράκλειες. V. *) Γ. οὐκ ἐνότος.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος] τὸ μὲν μέλος, ὅπερ Ἀρχιλόχος συνέδηκεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, τὸ Φωνῆεν, ἤγουν τὸ μετεώρῳ Φωνῆ ἀδόμενον, λέγω. ὁ Καλλίνικος, ὁ τριπλοῦς κεχληδῶς, ἐπιβήματικῶς τὸ τριπλοῦς, ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου, ἦτοι ὁ Καλλίνικος ὁ ἐκ τρίτου κεχληδῶς, τουτέστι τὸ, Χαῖρε, δεχόμενος, ἤγουν τὸ μέλος, τὸ Καλλίνικε χαῖρε, ἐκ τρίτου λεγόμενον, ἱκανὸν ἐγένετο κατὰ τὸν ὄχθον, ἀντὶ τοῦ τὸν λόφον, τὸν Κρόνιον, προηγῆσασθαι κωμάζοντι τῷ ἘΦαρμόστῳ, ἐπὶ τῇ νίκη τὴν χορείαν τελοῦντι σὺν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, τουτέστι τοῖς συνήθεσι, τοῖς προσφιλέσιν. ἀλλὰ νῦν, ὡ ψυχῇ δηλονότι, διὰ τόξων μουσικῶν πέρβρω βαλλόντων, ἀντὶ τοῦ, διὰ λόγων ἐγκωμιαστικῶν, οὓς αἱ Μοῦσαι παρέχουσι, πέρβρω τὴν εὐφημίαν πεμπόντων, τὸν Δία τε τὸν τῆς πυριάδου καὶ λαμπρᾶς ἀστραπῆς αἴτιον ἐπίνειμαι, ἤγουν ἐπέξελεθε, τόξευσον, τουτέστιν, ὕμνησον τοιοῦτος βέλεσιν, ἦτοι, διὰ τοιούτων ποιημάτων, καὶ τὸ σεβόμιον ἀκρωτήριον τῆς Ἡλίδος, ἤγουν τὴν Ὀλυμπίαν, ὕμνησον δηλονότι, ὅπερ ποτὲ ὁ Πέλοψ ὁ ἦρωσ ὁ ἀπὸ τῆς Λυδίας, ἐξήρατο, ἀντὶ τοῦ, ἦρατο, ἦτοι ἔλαβεν, ἔδνον κάλλιστον, ἀντὶ τοῦ, προῖκα κάλλιστην τῆς Ἴπποδαμείας. βέλος δὲ γλυκὺ πτερωτὸν, ἀντὶ τοῦ, λόγον ἐγκωμιαστικόν, ἴει, ἤγουν πέμπε, Πυθῶνάδε, τουτέστι πρὸς τὴν Πυθῶνα. μέμνηται δὲ καὶ τῆς Πυθῶνος, ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐτῇ ἐνίκησεν ὁ ἘΦαρμόστος. R.

2. Φωνᾶεν Ὀλυμπία] αἱ μὲν προσγράφουσι τῷ ᾠ τῷ, καὶ ἀκούουσι, τὸ τῇ Φωνῆ λέχθέν· οἱ δὲ ἀπόστροφον τίθενται ἐν τῷ ᾠ, καὶ τὸ Φωνηθέν καὶ πολυθρύλλητον ἀκούουσι. V. Φωνᾶεν] G1. Ms. α. τὸ μετεώρῳ Φωνῆ λκληθέν.

3. Καλλίνικος ὁ τριπλόος] τρις ὑμνοῦντο οἱ νικηφό-
 ροι ἅμα τῇ νίκῃ, καὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ καὶ ἐν τῇ πατρίδι. ἢ ὁ
 ὀλλάνικος λεγόμενος τῇ νίκῃ. ἢ ἐπειδὴ τρις ἰάμβειά εἰσιν.
 ἄλλως. τριπλόος, ὁ πλήθει λεγόμενος, οἶονεὶ ὑπὸ τοῦ πλή-
 θους ἀδόμενος, ἢ ὁ ἀβρυνόμενος καὶ πολλαῖς ἀδόμενος.
 αὐτο λέγει κελλαδῶς. ἄλλως. τριπλόος. ἀκαταλλήλως
 ἢ μέλος ἐπήγαγεν ὁ τριπλόος, οὐδετέρῳ προσπλέξας τὸ
 ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ῥητέον πρὸς τὴν διάνοικν αὐτὴν ἀπηντη-
 ναι. Ἀρχιλόχου μέλος ὁ ὕμνος, εἶτα ὕμνος ὁ τριπλοῦς.
 ἰπλόος δὲ ἦτοι ὁ τρις ἐπαδόμενος, ἢ τριστρόφος, κατὰ
 τὴν Ἀρίστροχον· στροφῇ δὲ καὶ ἀντιστρόφῳ τὰ τῶν λυρι-
 ῶν σύγκειται ποιήματα. V.

7. Ἑκαβόλων] Gl. Ms. γ. συγγενέσιν.

8. Ἑκαταβόλων] Gl. Ms. γ. μακρὰν τοξευόντων.

Ἄλλὰ νῦν ἑκαταβόλων] τότε μὲν οὖν καὶ περὶ τὸν
 ἱερὸν τῆς νίκης ἐκεῖνα ἐλέχθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, νυνὶ δὲ, ἀπὸ
 τῶν πόθῳ βαλλόντων τόξων μουσικῶν. τὸ δὲ ὄλον τροπή.
 ἢ μὲν γὰρ τὴν ποιήσιν, βέλεσι δὲ τὰ ἐγκώμια παραβάλλ-
 ομεν. ἄλλως. ἐκ τῶν παρακελεύεται· ἀλλὰ κατὰ τὸν ἐνε-
 ῶτα χρόνον, φησὶν, ἀπὸ τῶν μουσικῶν τόξων ἐπινεμέ-
 ῃσι τοῖς ὕμνοις τὸν Δία καὶ τὴν Ὀλυμπίαν. ἑκατηβόλων
 τῶν εἰς ἅπαντα τόπον διίκνεῖσθαι ποιούντων τὰ ποιή-
 ματα. V.

11. Σεμνόν τ' ἐπίνειμαι] ὕμνεῖν ἢ ὑμνηθῆναι ποιή-
 σαι τὴν Πίσαν, τὴν πρωτεύουσαν τῶν πόλεων, ἢ διὰ τὸν
 ὕμνον, οἷον τὴν τὸν ἀκρότατον καὶ κάλλιστον τῶν ἀγώνων
 ἴσασαν. τὸ δὲ ἐπίνειμαι ἢ πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς τὸν χορὸν.
 ἄλλως. Ἐπίνειμαι] ἐπελθε, ἢ δὲ παρακέλευσις ἢ ὡς πρὸς
 τὸν, ἢ ὡς πρὸς τὸν χορὸν. ἐπελθε οὖν φησι τὸ ἀκρωτή-
 ριον τῆς Ἰλίδος, ὅπερ πότε ὁ Πέλοψ ἐξείρετον εἴληφε παρὰ
 τὸν Ἴπποδαμείαν, νικήσας τὸν Οἰνόμαον, ἔδνον. V.

12. Ἀκρωτήριον Ἀλίδος] ὁ προσεκλήσατο Πέλοψ,
 ἴδων τὴν Ἴπποδαμείαν. φησι δὲ, τῶν ἐκ τῆς Ἴπποδα-
 μείας αὐτῷ περιγενομέων δώρων, ὅτε ἐγήμεν αὐτὴν, τοῦτο
 κάλλιστον ἔδνον εἶναι, τὴν ἐκείνης τῆς χώρας κτήσιν. —
 ἄλλως.

Ἄλλως. ἀκαιρόν ἐστιν ἐπὶ τῆς Ἴπποδαμείας τὸ ἔδνον. ἔδνα γὰρ διδόνασιν οἱ ἄνδρες, Φερνάς δὲ αἱ γυναῖκες, παρὰ τὸ φέρειν μεθ' ἑαυτῶν. V.

13. Τοιοῖσδε μέλεσι] τοιοῖσδε ποιήμασι, τοιούτοις ὕμνοις, τοῖς νῦν, καὶ μὴ οἷοις οἱ πρότερον. V.

17. Πτερόεντα δ' ἴει δῖστον] τροπικῶς τὸν ὕμνον πάλιν δὲ ἢ πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸν χορὸν τρέπει τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν Πυθῶνα δὲ ἴει καὶ πρόπεμπε τὸν πτερόεντα δῖστον. πάλιν δὲ τῇ τροπῇ κέχρηται. παρακελεύεται δὲ ἑαυτὸν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας βαλεῖν τοῖς τῶν ἐγκαμίων βέλτεσι καὶ τὴν Πυθῶνα κατὰ σκοποῦ. ἐνίκησε δὲ ὁ Ἐφάρμοστος καὶ Ὀλύμπια, ὡς προεῖπε, καὶ Πύθια, ἐβδομηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι. V.

18. Πυθῶνάδ' δῖστον] ἀντὶ τοῦ, καὶ τὴν Πυθῶνα ὕμνει, καὶ πρὸς τὴν Πυθῶνα, φησὶν, ἀφίει τὸν γλυκὺν δῖστον, ὃ ἐστὶ τὸν ὕμνον, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας μεταβάσει. Καὶ γὰρ Πύθια ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος τῇ τριηκοστῇ Πυθιάδι. V.

19. Οὐ τοι χαμαιπετέων] οὐ γὰρ δὴ εὐτελῶν οὐδὲ μικρῶν λόγων ἀπάρξη, περὶ τῶν τοῦ ἀνδρὸς παλαισμάτων λέγων, καὶ τῇ κισθάρᾳ ἐπὶ τούτῳ χρώμενος· οὐ τοιούτων λόγων ἐφάψη κατὰ τοῦτον τὸν ὕμνον, οἱ πέσοιεν ἂν χαμαιπεταῖ, ἀλλ' ἐνδόξων καὶ δυνατῶν πανταχοῦ διῖκνεῖσθαι. V.

Μὴ δῆτα ἄψη λόγων χαμαὶ κειμένων, τουτέστιν, ὑπτίων, εὐτελῶν· ἤγουν μὴ χρῆση λόγοις εὐτελέσι, ἐλελίζων, ἢ τοικινῶν τὴν φόρμιγγα ἐπὶ τοῖς παλαίσμασι τοῦ ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ, χάριν τῆς νίκης τῆς ἐν τῇ πάλῃ τοῦ ἀνδρὸς, τοῦ ἐκ τῆς ἐνδόξου Ὀποῦντος. αἰνήσας, ἀντὶ τοῦ ἐπαίνεσον, ὕμνησον αὐτὴν τὴν πόλιν τὴν Ὀποῦντα καὶ τὸν υἱόν, ἀντὶ τοῦ τὸν πολίτην αὐτῆς, δηλονότι τὸν Ἐφάρμοστον, ἦντινα, ἤγουν τὴν πόλιν, λέλογχε, τουτέστιν εἰς κληρὸν ἔλαβεν, ἢ Θέμις, ἀντὶ τοῦ ἢ Δίκη, καὶ ἢ θυγάτηρ αὐτῆς ἢ τὰς πόλεις σώζουσα, ἢ κατὰ πολὺ τιμία Ἐύνομία. ἔπεται γὰρ τῇ δίκῃ, τὸ καλῶς τοῖς νόμοις χρῆσθαι. θάλλει δὲ αὐτὴ ἢ Ὀπούς, ἤγουν λαμπρά ἐστιν ἐπ' ἀρεταῖς, τουτέστιν, ἐπ' ἀριστεταῖς, ἐπ' ἀνδραγαθίαις.

αἰς ἐπίσης τε ἐν τῇ Κασταλίῃ, ἤγουν ἐν τῇ Πυθῶνι καὶ
 ἔλουτον τοῦ ρεύματος τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀλφειοῦ, ἤτοι καὶ ἐν
 Ὀλυμπίῃ· ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς Κασταλίας καὶ τοῦ Ἀλ-
 φειοῦ, στεφάνων ἐξαιρετοὶ κόσμοι ἐπαίρουσι, τουτέστι μεγα-
 λυσι, ὕμνοῦσι, τὴν Ὀποῦντα τὴν μητρόπολιν τῶν Λοκρῶν,
 ἀπεριχομένην, τὴν ἀγλαόδενδρον, ἤγουν τὴν εὐθαλῶν
 ἑσθίων ἀύξητικὴν, τουτέστι, τὴν εὐγεῶν. R.

Κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος] ποίου Φησὶν ἀνδρός; τοῦ
 Ὀποῦντος, ἢ τῆς τοῦ Ἐφαρμόστου. ἐκεῖθεν γὰρ τὸ
 ἔχει. V.

Διὸς υἱὸς ἐ καὶ υἱὸν] ἐ ἀντωνυμία. κεῖται γὰρ ἀντὶ
 αὐτὴν τὴν Ὀποῦντα. υἱὸν δὲ τὸν πολίτην λέγει. Ἀλ-
 φειτὴν πόλιν Ὀποῦντα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, τὸν νικηφόρον.
 Ἐξέ, ἀντὶ τοῦ πολίτην. δύναται δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἡρωίδην
 γ, υἱὸν δὲ Ὀποῦντα. V.

Ἄν Θέμις] ἤντινα Ὀποῦντα ἤ τε Θέμις καὶ ἡ θυγά-
 τριάτης Εὐνομία, ἡ τὰς πόλεις σώζουσα, κεκληρώται
 κειν, ἣτις Εὐνομία μεγάλην δόξαν ἔχει. V.

Σώτειρα Εὐνομία] σώζει γὰρ ἡ Εὐνομία τὰς πό-
 λεις λέγει δὲ, ὅτι ἡ Ὀποῦς εὐνομία καὶ δικαιοσύνη χαίρει.
 τῆρ δὲ ἡ Εὐνομία Δικαιοσύνης, ἐπειδὴ οἱ νόμοι δικαίου
 ἐτέθησαν. R.

Θάλλει] Gl. Mss. β. γ. λάμπει.
 θάλλει δ' ἀρεταῖς] βρῦει δὲ καὶ αὐξεται ταῖς ἀρε-
 τῆς νίκης ἡ Ὀποῦς, ἐν τε τῇ Κασταλίῃ πηγῇ ἐν Πυθοῖ,
 ταῖς τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, τουτέστιν ἐν τῇ Ὀλυμ-
 πῶν, ἤτοι ποταμῶν, ἢ τόπων, αἱ νῆκαι καὶ τὰ ἀνθη-
 στεφάνων τὴν ἐνδοξόντων Λοκρῶν μητέρα, τὴν Ὀποῦν-
 τέρχονται, καὶ ὑψοῦσι τὴν καλλίδενδρον, ἀφ' οὗ δηλοῖ
 ἄγειον. Ἄλλως. θάλλει ταῖς ἀρεταῖς τῆς Κασταλίας,
 τοῦ, τῆς Πυθοῦς. κρήνη γὰρ ἐστὶν ἐν Πυθῶνι· τὰ γὰρ
 ἐνίκησε καὶ τὰ Ὀλύμπια. V.

Ἄωτοι] Gl. Ms. γ. χαρίσματα.

Ἐπαείροντι] ὑψοῦσι, μετεωροῦσιν, ὕμνοῦσι. V.

ἄουσι Gl. Ms. γ.

32. Ματέρ' ἀγλαόδενδρον] μητέρα, τὴν Ὀπούνην τοῦ ἘΦαρμόστου πατρίδα, μητρόπολιν δὲ τὴν Ὀπούνην Λοικῶν λέγει. V.

33. Ἐγὼ δὲ τοι Φίλαν πόλιν] ὁ νοῦς τοιοῦτος· ἐπεὶ δὴ οὖν ταύτην τὴν προσφιλεστάτην Ὀπούνην ἐκόηλοις καὶ αὐγάζων ὕμνοις, πανταχοῦ ἐκπέμπω ταύτην τὴν ἀγγελίαν καὶ ἵππου παντὸς ταχυτέραν, καὶ ναὸς ταχείας θᾶττον, περὶ τινὶ θείᾳ μοίρᾳ καὶ μετὰ τινος θείας χειρὸς τὸν ἐξαιρέτην τῶν Χαρίτων κῶπον, (τὸν ποιητικὸν λέγει) νέμομαι. τοιοῦτο δὲ νέμομαι εἶπεν, ὅτι οἶδεν αὐτὸν εὐφροῦς καὶ δυνατὸς φράζοντα· εἰ δὲ καὶ χάρις τοῖς ποιήμασιν ἐφάψεται, ὡς Ἰσώππος, ἀγνοεῖ. V.

Ἐγὼ δὲ τὴν προσφιλεστὴν ἐμοὶ πόλιν ταύτην τὴν Ὀπούνην φλέγων, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνων, ὠδαῖς μαλεραῖς, ἤγουν λαμπραῖς, ταχύτερον καὶ ἵππου ἀγάνορος, ἤτοι πάνυ γενναίου (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνδρῶν· ὁ ἀγάνωρ γὰρ ἐπὶ ἀνδραγαθίᾳ κυρίως λέγεται, καὶ ἐστὶ ταυτὸν τῷ ἀνδρεῖος· ἵπποι δὲ λαμπρύνονται κατὰ τοῦτο γενναῖοι καὶ ἀγέρωχοι καὶ εὐψυχοί) καὶ νηὸς ὑποπτέρου, ἀντὶ τοῦ ταχυτάτης, θᾶττον πέμψω πανταχοῦσε ταύτην τὴν ἀγγελίαν τὴν περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων αὐτῆς δηλοῦσι καὶ τῆς εὐνομίας. R.

Φίλαν] ἀγαπητὴν Gl. Mss. β. γ.

34. Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ὠδαῖς] λαμπραῖς, καὶ ταῖς μετωνυμίαις. Ἄλλως. ταῖς λαμπραῖς καὶ ἐκόηλοις ἐπιφλέγων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπαυγάζων. διόλου γὰρ τῇ τροπῇ ἐπὶ πυρὸς ἐπέμεινε. λαμπρύνων ἐγὼ οὖν, φησὶν, ὕμνων τὴν πόλιν ταύτην, τὴν ἀγγελίαν πανταχοῦ πέμψω ταχύτερον ὀξέος ἵππου καὶ νηὸς οὐριοδρομούσης, εἰ σὺν θεοῦ βουλήν κενεχαρισμένα ποιήματα γράφω. V.

Ἐπιφλέγων] Gl. Ms. γ. μεγαλύνων.

35. Ἀγάνορος] Gl. Ms. γ. μεγαλοψύχου.

36. Ναὸς ὑποπτέρου] ταχείας, ἢ διὰ τὰς κλίμακας. Ὁμηρος (Odys. λ, 124.) "τὰ πτερὰ νηυσὶ πέλονται." ἀγγελίαν δὲ, τὴν περὶ τῆς νίκης. V.

Ἄγγελον] τὸν ὕμνον, ὃν πρὸς τὸν πολίτην αὐτῆς
 ἔδωκεν, καὶ αὐτὴν αἰδίου θήσω μέχρις ἂν παρ' ἀνθρώποις
 κλέοι. R.

1. Εἰ σὺν τινι μοιριδίῳ] δύναται τὸ εἰ ἐνταῦθα καὶ
 τοῦ ἐπεὶ λαμβάνεσθαι, καὶ διστακτικῶς. ἄμεινον δὲ τὸ
 εἶναι. εἰ σὺν παλάμῃ τινί, ἀντὶ τοῦ βοηθεῖα, μοιριδίῳ,
 ἔστι μοῖρας κρείττονος, κῆπον ἐξαιρετον κερποῦμαι Χα-
 ρίτων, ἀντὶ τοῦ, δύναμιν λόγων, ἣν αἱ Χάριτες ἐφορῶσι,
 ἔστι Χαρίτων μετέχουσαν. Κεῖναι γὰρ, ἡγουν αἱ Χάρι-
 τες παρέσχον τοῖς ἀνθρώποις τὰ τέρψιν ἐμποιοῦντα. R.

2. Μοιριδίῳ παλάμῃ] δαιμονία μηχανῆ καὶ τέχνη. V.

3. Χαρίτων κῆπον] τὴν ποιητικὴν. ὅτι δὲ παροιοῦσι
 ἰνδύσασιν αἱ Χάριτες, καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ (Theog. 64.)

Πάρ δ' αὐταῖς Χάριτες τε καὶ Ἰμερος οἴη' ἔχουσι. V.

4. ἐξαιρετον κῆπον] Φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ,
 μετὰ Μουσῶν εἶναι τὰς Χάριτας·

Πάρ δ' αὐταῖς Χάριτες τε καὶ Ἰμερος οἴη' ἔχουσιν. R.

5. Κεῖναι γὰρ ὅπασσαν] αἱ Χάριτες τὰ ἐν τῷ βίῳ
 καὶ τοῖς ἀνθρώποις παρέσχον. ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ καὶ
 ἄλλοι ἀνθρώποι κατὰ βούλησιν τοῦ δαιμονίου καὶ θεῶν γί-
 νονται.

6. Χαρίτων μὲν γὰρ ἔργον οἶδε τὸ, τὰ πράγματα χα-
 ρίτων ἀποτερματίζειν. Μοιρῶν δὲ καὶ εἰμαρμένης τὸ, δυ-
 ναμὶν κατὰ ἀνδρείαν καὶ συνετοῦς κατὰ φρόνησιν γί-
 νονται.

7. λεληθότως δὲ ὁ Πίνδαρος διὰ τὸ ἀνεπαχθῆς τὰ ἴδια
 ἀργάζεται ἐγκώμια. V.

8. Τὰ τερπνά] Gl. Ms. γ. μαθήματα.

9. ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ] ἀγαθοὶ δὲ ἐγένοντο ἄνδρες,
 καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σοφοὶ, τουτέστι φρόνιμοι, κατὰ δαίμονα,
 τοῦ, κατὰ μοῖραν θεῶν. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐγένοντο δηλονότι
 κατὰ μοῖραν θεῶν φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι, πῶς ἂν ὁ Ἡρακλῆς
 τὸν τῆς τριάντης τοῦ Ποσειδῶνος ἐτίναξεν, ἡγουν σφο-
 δῶς ἐκίνησε, διὰ τῶν χειρῶν τὴν σκυτάλην, τουτέστι,
 ἔβδον, τὸ ῥόπαλον, ὅπηνικα ὁ Ποσειδῶν στας ἤρειδεν,
 καὶ αὐτὸν ἐπίεζεν ἀμφὶ τὴν Πύλον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν

Πύλον·

Πύλον· ἐπλεζέ τε αὐτὸν ὁ Φοῖβος δι' ἀργυροῦ τόξου πολεῖν αὐτῷ δηλονότι. R.

42. Κατὰ δαίμον' ἄνδρες] ἀγαθοί, Φησιν, ἀγαθοὶ κατὰ ἀνδρείαν, καὶ σοφοὶ κατὰ σύνεσιν, ἐκ Θεοῦ μοίραροντο. τοῦτο δὲ παραδεικνύς παραβάλλει τὸν Ἡρακλέα εἰ μὴ κατὰ Θεοῦ μοῖραν ἐγεγόνει τοιοῦτος, οὐκ ἂν ποτε ἐπιτύχουσα ἀντισηῖναι Ἀπόλλωνι, καὶ Ποσειδῶνι, καὶ Ἄδῃ Ἡρακλέα.

44. Ἐπεὶ ἀντία πῶς ἂν (sic) τριόδοντος ἕως σκόπτων. Τινες εἰσὶν αἱ αἰτίαι, δι' ἃς ἐπολέμησε τοῖς Θεοῖς ὁ Ἡρακλῆς; πρὸς τὸν Ποσειδῶνα μὲν, προϊστάμενος Πυλίων. ἐπολέμει γὰρ Ἡρακλῆς τοῖς Πυλίοις διὰ τὴν αἰτίαν ἀνελάν τινα Τραχίλιον καὶ Φεύγων τοῦ Φοῖβου μῦθος ἔρχεται πρὸς Νηλέα ἐπὶ τῷ καθαρθῆναι τοῦ Φοῖβου ὡς οὖν οὐκ ἐπέτρεψεν, ἐκίνησε πρὸς Νηλέα πόλεμον. Ποσειδῶν ὡς ὑπὲρ παιδὸς ἐμαχέσατο τῷ Ἡρακλεῖ. Νηλεὺς γὰρ καὶ Περίκλῆς Ποσειδῶνος υἱοί. πρὸς δὲ Ἀπόλλωνα καὶ διὰ τοιαύτην αἰτίαν· εἰς γὰρ τὴν Πυθῶνα παρεστησαν μαντευσόμενος περὶ τινος. ἔφη οὖν αὐτῷ ἡ Πυθία, μὴ εἶναι τὸν Θεὸν μηδὲ χρησμοδεῖν. ὀργισθεὶς ἐπὶ τούτῳ Ἡρακλῆς ἤρπασε τὸν μαντικὸν τρίποδα καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπολέμησε τὴν μάχην. πρὸς δὲ τὸν Ἄδην, διὰ τοῦτο· ἐπιτάξας γὰρ τὸν Κέρβερον κύνᾳ ἀγαγεῖν ὑπὸ τοῦ Εὐρυσθέως, διακωλυόμενος, ἐτόλμησε καὶ πρὸς τὸν Ἄδην. αἱ δὲ μάχαι πρὸς τοὺς Θεοὺς ἐν διαφόρῳ χρόνῳ τῷ Ἡρακλεῖ γεγόναι. Ἄλλως. ἰδίως κἀνταῦθα ὁ Πίνδαρος τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐπολέμησαι τοῖς Θεοῖς. διδόσθω γὰρ αὐτῷ, Φησὶν ὁ Διόδωρος περὶ τὴν ὑπὸ τῷ Νέστορι Πύλον συστήναι τὸν πόλεμον, Ὀρου τὴν ἐν ἄδου πύλην εἰπόντος· (Iliad. ε, 397.) “[Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλῶν.” εἴη δ' ἂν νῦν ὁ Πίνδαρος τὰ καὶ ποιοῖς καὶ χρόνοις διστωῖτα εἰς ἓνα κχιρὸν ἄγων ἕνεκα τοῦ ζήλονος, ἢ ἐσχάταις ἔχειν τὸν Ἡρακλέα ἐπαινεῖν ἀληθῆς Ἀπόλλωνι μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν Πυθοῖ μάχεται περὶ τρίποδος, οὐκ ἀμύνων τῇ Πύλῳ. Ἄλλως. Ἐπεὶ ἀντία· ἐπεὶ εἰ μὴ ἐκ Θεῶν ὑπάρχει τὰ κάλλιστα τοῖς ἀνθρώποις.

*) et G. Leg. ἰγίνοντ'· ἰπαὶ ἀντίον πῶς ἂν τε.

εν ἠδυνήθη Ἡρακλῆς τῷ ῥοπάλῳ ἀντιμάχεσθαι πρὸς
 τὸν Ποσειδῶνος τριαινῶν καὶ νικῆσαι, ἠγύνα ὁ Ποσειδῶν
 περὶ τὴν Πύλον διεκώλυε τὸν Ἡρακλέα καὶ ἐπολέμει; V.
 φρκα. Τραχινιὸν τινα ἀνελὼν Ἡρακλῆς, προστάξαντος
 Ἰωνος ἔρχεται εἰς Νηλέα τὸν Ποσειδῶνος, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ
 ἀφείη τοῦ Φόνου. μὴ βουλευθέντος οὖν τοῦ Νηλέως, πόλε-
 κέστησε πρὸς αὐτὸν Ἡρακλῆς καὶ πρὸς τὸν τέτρα πατέρα
 κῆνα τῷ παιδί συμμυχοῦντα. Ἐτέρα. Ἐλθῶν εἰς Πυ-
 κῆ Ἡρακλῆς ὑπὲρ τούτου χρησόμενος τῷ Ἀπόλλωνι, ἤκουσε
 ἠγῆς Πυθίας, μὴ εἶναι τὸν θεὸν ἐνταῦθα, μηδὲ μαν-
 κια. ὀργισθεῖς ἐπὶ τούτῳ, τὸν τρίποδα λαβὼν ἔβριψεν,
 μάχην ἐντεῦθεν ἀνταίρων πρὸς τὸν θεόν. Ἐτέρα.
 ἠμῆσε πρὸς τὸν Ἄδην Ἡρακλῆς, ὅτε, ἀπελθὼν τὸν
 στον λαβεῖν, ἐκωλύετο παρ' αὐτοῦ. λέγει οὖν, πῶς ἂν
 ἠγῆς ταῦτα ἐποίησε, μὴ ὑπὸ Διὸς τοιοῦτος γεγονώς; Δέον
 ἠβροτῶν πρὸς τὸ θνησκόντων, βρότεα εἶπε πρὸς τὰ
 κα. H.

[Σκῦταλον] GI. Ms. γ. ῥοπάλην.

[Ἄνικ' ἀμφὶ Πύλον] ὅτι παρακηκίει Ὀμήρου λέ-
 „Ἐν Πύλῳ ἐν νεκυέσσι., διὸ καὶ μεμνητολόγηκε τὸ
 ἠγῆν Πύλον τοῦ Νέστορος. Ὀμηρος δὲ οὐκ ἐν Πύλῳ
 ἠγῆ πόλει, ἀλλ' ἐν πύλῳ τῇ τοῦ ἄδου Φησίον αὐτὸν
 κῆσαι. V.

[Ἄϊδας] Schol. Ms. γ. Οὗτος ὁ Ἄδης βασιλεὺς ἦν
 ἠλοσσῶν, ὃς εἶχε τὸν κῆνα τὸν καλούμενον Κέρβερον.
 ἠδ' Ἄϊδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον] τῇ ῥάβδῳ
 καὶ καθάπερ ὄπλῳ τινί, βίαν μὲν οὐδεμίαν παρε-
 κῆ, καθάπερ ἠ τριόλους ἠ ξίφος, ἠ δόρυ, ἀλλὰ δυ-
 κῆνε χρῆτο θελκτικῇ καὶ μαλακτικῇ τῆς ψυχῆς· ταύτη
 κῆσι καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὸν κατὰγειν. ἐπὶ τοῦ Ἡρα-
 κῆ οὖν ὁ Ἄδης ἔργῳ διὰ τῆς ῥάβδου ταύτης οὐδὲν ἠδύ-
 κῆσαι, διὰ τὸ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμβλυ-
 κῆ ἀπὸ κοινοῦ δὲ, εἰ μὴ κατὰ δαίμονα ἄνδρες ἐγένοντο,
 κῆ οὔτε ὁ Ἄδης ἀσθενῆ καὶ ἀκίνητον διαμαχόμενος
 κῆ εἶχε ῥάβδον, ἐν ἠ ῥάβδῳ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώ-
 ματα

ματα ἀσθενῆ ποιῶν, οὕτως εἰς τὸν κοῖλον τόπον τοῦ
κατάγει τῶν τελευτώντων. ὅτι δὲ κηλητικὴ ἢ ῥάβδος
καὶ κατεργάσασθαι δύναται, "Ὀμηρὸς Φησιν ἐπὶ τοῦ Ἑρ
(*Iliad.* ω, 343 σφ. *Od.* ε, 47 σφ.)

ἔλλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλει
ἴδεν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτὴ καὶ θπνώσοντας ἐγείρει.

Οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν] οὐδὲ ὁ Ἄδης εἶχεν αἰ
του, ἤγουν ἀνερέργητον τὴν ἑαυτοῦ ῥάβδον, δι' ἧς κα
τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀγυιάν, ἦτοι τὴν δι
τὴν στενωπὸν, τὴν κοίλην, τῶν ἀποθνησκόντων, του
τὰς καταδύσεις τῆς γῆς, ἅς οἱ ἀποθνήσκοντες διέρχο
συνάπτει μὲν τὴν μάχην τῶν θεῶν τούτων τὴν πρὸς
Ἡρακλέα, ἀντιτάττει δὲ αὐτὸν τῆ τριχλίη μόνῃ τοῦ Π
δῶνος, ἀφ' ἧς συνυπαικούειν δίδωσι καὶ τὴν πρὸς τοῦ
λους αὐτῷ ἀντιπαράταξιν καὶ ἰσχύν. ὁ γὰρ λόγος
σαφέστερον οὕτως ἔχει· ἐπεὶ πῶς ἂν ὁ Ἡρακλῆς ἐνα
τῆς τριαλῆς τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἑαυτοῦ ῥόπαλον ἐκί
όπηνικα ὁ Ποσειδῶν ἐπέζεεν αὐτὸν, καὶ ὁ Φοῖβος
Ἄδης διὰ τῆς ἑαυτοῦ ῥάβδου; ἀγανακτῶν δὲ πρὸς τ
τὸν λόγον ὡς προσκρούοντα τοῖς θεοῖς, ἀναστρέλλει
μὴ λέγειν τοιαῦτα καὶ Φησιν· ἀπόρριψον, ἤγουν ὡς
ἀπόθου, ὡς ἐπιβλαβῆ ἕασον τοῦτον τὸν λόγον, ὃ
ἐμόν. ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς, τουτέστι τὸ βλάσ
περὶ θεῶν εἰπεῖν, ἐχθρὰ σοφία, ἤγουν μεμισσημένη, ἐ
καυχᾶσθαι ἔξω τοῦ καιροῦ (τοῦτο δὲ Φησιν, ἐπεὶ Χα
εἶπε κήπον νέμεσθαι) μανίαις ὑποκρέκει, ἀντὶ τοῦ συ
τουτέστι, μανία ἐστὶν ἴσον. Η.

53. Κοίλαν πρὸς ἀγυιάν] ὡσπερ παρὰ τὸ αἴθρ
θρῖα, οὕτω καὶ παρὰ μύω, μύτα, καὶ παρὰ τὸ ἄγω, ἀγυι

54. Ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥίψον] ἀ
ρίψον μοι τοῦτον τὸν λόγον, ὃ στόμα, παῦσαι τοῦ λό
τοιαῦτα περὶ θεῶν· τὸ γὰρ βλασφημῶς ἐχόμενα λέγειν τ
θεῶν, ἀλλότριον τοῖς σοφοῖς, ἀνοήτοις δὲ οἰκεῖον. σο
μὲν γὰρ οἶδε τὸ γινώσκειν τὰ παλαιὰ καὶ ταῦτα ἐρμην
τεχνικῶς διασκευάζουσα, τὸ δὲ πρὸς λοιδορίαν ἐλκεῖν

κατα, οὐχ' ὅσιόν ἐστιν, ὡς διορίζεται. διὸ ἐχθρὸν σο-
αὐτὴν ὀνομάζει. V.

ὁ μοι οὐκ ἔστι πρὸς τὸ στόμα, ὡς οἴονται τινες, ἀλλ'
πρὸς τὸ ῥίψον, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, ἀφαιρῶ σοι τὴν
R.

[Ῥίψον] Schol. Ms. β. αἰς βλαβερόν.

[Ἐπει τό γε λοιδορήσαι] διότι ἄνδρα ὄντα τὸν
ἀλέα τριῶν θεῶν ἀπέδειξεν ὄντα βελτίονα. V.

[Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν] τὸ γοῦν ἐπὶ ταῖς
κακαίροις καὶ (οὐκ) ἀναγκαίαις διηγῆσεν καυχᾶσθαι καὶ
κλεισθαι, μανίας ὅμοιον ἔστι. τοῦτο δὲ εἴρηκε, παρόσον
ἐν δεῖξει, (ε. δόξει) ἐὰν τὸν Ἡρακλέα ἐγκωμιάζῃ ἐπὶ
ὡς θεοὺς νενικηκέναι, V.

[Μανίαις ὑποκρέκει] συμφωνεῖ, οἶον ἐνδόσιμόν
ἄλλως. Ὑποκρέκει, ὑπηχεῖ, προσέοικεν. ὑπο-
κρέκει γὰρ κυρίως ἐστὶ, τὸ ἡρεμαίως ὑπηχεῖν ἐν τῷ ἀρμό-
νῳ κιθάραν. ὑποτερετίζει οὖν, ἐνδόσιμός ἐστι μανία.
Ἐφορὰ οὖν ἀπὸ τῶν τῆς κιθάρας κρουμῶν. πρότερον
ἐκ κιθάρας ἐφαπτόμενοι, ὑποκρέκουσιν. V.

[Μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτα] μὴ γοῦν θορύ-
βον τὰ τοιαῦτα φλυαρεῖ, ἀλλ' ἀπόρρητον καὶ ἔα καὶ μὴ
το πολέμων καὶ μαχῶν. τὰ γὰρ τοιαῦτα κεχώρισται
ἡρῶ ἐστὶ τῶν θεῶν. V.

ἡ νῦν, ὡς στόμα δηλονότι, λαλάγει, ἡγουν λήρει τὰ
ἔα πάντα πόλεμον, καὶ πᾶσαν μάχην χωρὶς, ἡτοι-
μασθῶν τῶν θεῶν. Φέροις δὲ, ἀντὶ τοῦ φέρε, κίνει, τὴν
ἡρῶν πρὸς τὸ ἄστυ τῆς Πρωτογενείας, τῆς θυγατρὸς
τοῦντος [τοῦ καὶ Δευκαλίωνος.] ὅπου, ἡγουν ἐν τῇ
ἡρῶν, ἡ Πύρρα καὶ ὁ Δευκαλίων ἀπὸ τοῦ Παρνασοῦ κατα-
βῆναι τῇ αἴσῃ, ἀντὶ τοῦ, τῇ προσταξεί, τῇ βουλῇ, τοῦ Διὸς
ἰοβρόντου, ἡγουν τοῦ τῶν ταχέως κινουμένων βροντῶν
ἰοβρόντου ἐποίησαν τὴν ἀρχὴν. χωρὶς δὲ συνδυασμοῦ γε-
νησάσθην, ἡγουν ἐκτίσαντο, ἔσχον, λιθίνην, τουτέστιν
ἡρῶν, ὁμόδημον, ἡτοι ὁμογενῆ. λαοὶ δὲ ὀνομάσθησαν,
δηλονότι πρὸς τὸ σημαίνόμενον ἢ ἀπόδοσις. R.

61. "Εα] G1. Ms. β. κατάλειψον.

62. Φέροις δὲ Πρωτογενείας] Φέροις δὲ μαῖλλον
στόμα, καὶ λέγοις τὰ περὶ τῆς πόλεως τῆς ἀπὸ Πρωτογενείας
λέγει δὲ τῆς Ὀποῦντος, ὑμνοίης δέ, Φησι, τὸ τῆς Πρωτο-
γενείας ἄστου· ταύτης γὰρ καὶ Λοκροῦ κατ' ἐπίκλησιν
Ὀποῦς, τῷ γόνῳ δὲ, Διός· Πρωτογένεια δὲ Δευκαλίωνα
καὶ Πύρρα. ὁ μέντοι Πίνδαρος Πρωτογένειαν Ὀποῦς
ιστορεῖ ἐν τοῖς ἐξῆς. V.

64. "Ἴν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσῃ] καλῶς τοῦ κατα-
κλυσμοῦ μεμνημένος αἰολοβρόνταν εἶπε τὸν Δία· Ἴν' οὐρανῷ
τῇ Ὀποῦντι, λέγει· ἐκεῖ γὰρ Φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρα
οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδαυρος (Fra-
p. 1039.) Φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν
καλίωνα καὶ τὴν Πύρραν οἰκῆσαι. Ἄλλως. ἔνθα, τῇ
Ὀποῦντι, κατὰ βούλησιν τοῦ Διός, ὃ τε Δευκαλίωνα καὶ
Πύρρα ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Παρνασοῦ καταβάντες κατῴκη-
σαν ἐαυτοῖς οἰκίαν. ὅτε γὰρ ὁ κατακλυσμός, ἀνῆλθον εἰς
Παρνασόν. ὄρος δὲ ἐστὶ πάντων ὑψηλότατον. Πρωτογένεια
δὲ κατὰ μὲν τινὰς, Προμηθεῶς, κατὰ δὲ ἑτέροις Ὀποῦντος
τοῦ ἐν Ἡλίδι ποταμοῦ. ἐκ ταύτης καὶ Διὸς Ὀποῦς, ἡ καὶ
τῶν Ὀπουντίων. Ἴν' οὖν δείξῃ τὸ εὐγενὲς τῆς μητρὸς,
τὴν πόλιν τῆς Ὀποῦντος, Πρωτογενείας. V.

68. "Ατερ δ' εὐνάς] οἱ προειρημένοι Δευκαλίων τῶν
Πύρρα χωρὶς κοίτης καὶ μίξεως ὅμοιον καὶ ἴσον γένος
μου ἐποίησαντο ἐκ λίθων βολῆς. οἱ γὰρ πεμπόμενοι εἰς
ὄπισθεν λίθοι παρ' αὐτῶν, ἄνθρωποι ἐγίνοντο. διὰ τὴν
καὶ λαοὶ οἱ ὄχλοι, ἀπὸ τοῦ λάα. Πύρρα δὲ γυνὴ Δευκα-
λίωνος. ἐξ ἀδελφοῖ δὲ οὕτως· Ἰαπετοῦ γὰρ παῖδες, Προμηθεὺς
καὶ Ἐπιμηθεὺς, δύο ἀδελφοί, καὶ ἐκ μὲν Προμηθεῶς καὶ Κλυμένης Ἑλλην,
ἀφ' οὗ καὶ Ἑλληνες, καὶ Δευκαλίωνος. Πύρρα δὲ, ἡ Δευκαλίωνος γυνὴ, θυγάτηρ Ἐπιμηθεῶς.
καὶ ὁ μὲν Ἐπίχαρμος ἀπὸ τῶν λίθων λαοὺς τῶν
ὄχλους Φησὶν ὠνομάσθαι. Φιλόχορός δὲ Φησι Κέρκην
βουλόμενον τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον καὶ τὸ πλεῖστον ἐπι-
νεύσαι, κελεῦσαι αὐτοὺς λίθους εἰσφέρειν καὶ βάλλῃν εἰς
μὲν

έσον, ἐξ ὧν ἐπιγνώναι δισμυρλους αὐτοὺς ὄντας. ἀπὸ Κέ-
ροπος οὖν φησι τοὺς ὄχλους λαοὺς ὀνομασθῆναι. Ἄλλως.
κηκολούθησε τοῖς μυθολογικοῖς εἰρηκόσι λαοὺς τοὺς ἀν-
θρώπους παρωνομάσθαι, διὰ τὸ ἐκ λίθων γενέσθαι. „Ἐκ δὲ
λίθων ἐγένοντο βροτοί, λαοὶ δὲ καλέονται.,, διό φησιν ὁ Πίν-
δαρος ἄνευ συνουσίας αὐτοὺς κτήσασθαι λίθινον γόνον. V.

Ἱστορία. Τὸν ἐπὶ τῷ Νῶε κατακλισμὸν Ἕλληνας ἐξ
ἡῶν κενλοφότες, οὕτω φασί· Διὸς τὴν γῆν κατακλύσαντος
Δευκαλίων καὶ Πύρρα ἐν τινι κιβωτίῳ εἰσελθόντες μετεω-
ρήθησαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος ὑπεράνω τοῦ Παρνασοῦ, κατὰ δέ
πλευρὰς, ὄρους Λυκωρέως καλουμένου· πεπαυμένου δὲ τοῦ ὕδα-
τος ἐξελεθόντες τοῦ κιβωτίου προσετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Διὸς
ἐκ τῆς μητρὸς αὐτῶν ὅστ᾽ ὀπισθεν ῥίπτειν· οὐκ ἄλλην δὲ
τὴν γῆν μητέρα ὑποτοπάσαντες, λίθους λαβόντες ὀπισθεν
κεφαλῶν ἔρριπτον· καὶ οὐς μὲν ἡ Πύρρα ἔρριπτε γυναῖκες, οὐς
δὲ Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο. ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ λαὸς
λίθια· λῆς γὰρ ὁ λίθος. R.

12. Ἐγειρ' ἐπέων σφὶν οἴμον] τὸν τῶν ἐπέων λι-
θια.*) καθόρμισον εἰς τὸν ὕμνον τοῦτον τοῖς (ε. τοῖς) ἀπὸ
Δευκαλίωνος καὶ τοῦ Λοκροῦ, ὡς τοῦ νικηφόρου ἀπογόνου ὄντος
Δευκαλίωνος. τὸν δὲ κατὰ Δευκαλίωνα λόγον, ὡς κοινὸν
ἀπὸ τῆς παλαιᾶς, παραιτεῖται λέγειν. φησὶν οὖν· ἔγειρε καὶ ἴστα καὶ
ἴστα τὴν ὁδὸν ταύτην τὴν ἠδεῖαν τῆς μυθολογίας· λιγὺν δὲ
ἔπειτα τῆ ἀκοῇ μόνῃ. προσήκει γὰρ ἐπαινεῖν, οὐ τὰ παλαιὰ
ἔργα, ἀλλὰ παλαιὸν μὲν οἶνον ἐπαινεῖ, λόγων δὲ νεω-
τέρων καὶ προκειμένων τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ἄνθη· ἄνθη δὲ
τὰς πράξεις. εἶτα πάλιν, ὃ παρητήσατο, ἐκ περιουσίας
λέγει. Ἄλλως. Ἐγειρ' ἐπέων] ἐπανάληψις τοῦ λόγου.
ἔπεται γὰρ τὴν πρώτην πλημμυρίαν τοῦ ὕδατος Δευκα-
λίωνος. V. *) Legerat ὕμνον.

Ἐγειρ' ἐπέων] τοῦτο λέγει, ὅτι ἐατέον τοὺς περὶ τού-
των λόγους. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ὁμοία τῇ ἄνω, τῷ,
ἡμεῖς λόγον τοῦτον, στόμα, ῥίψον. οὕτω δὲ παραιτούμενος
ἡμεῖς περὶ τούτων, πάλιν ἐπιχειρεῖ λέγειν. δεόν δὲ λιγέως
λέγειν, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἔγειρε, λιγὺν εἶπε πρὸς τὸν ὕμνον.

τὸ αἶνει καὶ πρὸς τὸ ἄνθεα λάμβανε. αἶνει ἄνθεα νεωτέρων ἤ ὕμνων, ἥτοι νεωτέρους ὕμνους, περιφραστικῶς. λέγει δὲ ὅτι τὸ τὰ νέα ὕμνεῖν κρεῖττον. "Ἐγειρ' ἐπέων] ἀντὶ τοῦ κίνησον, ὧ στόμα, χάριν αὐτῶν, τῶν Ὀπουντίων δηλονότι τῶν ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος, ὁδὸν ἐπῶν λιγεῖαν, ἤγουν ἕμμελῆ· ἐπαίνει δὲ οἶνον μὲν πολυετῆ, ἄνθη δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνθηρότητα, λαμπρότητα ὕμνων νεωτέρων, τουτέστι καινοτέρων ὁδὸν ἐχόντων. λέγουσι δὲ κατακλύσαι μὲν, ἤγουν καταποντίσαι, καλύψαι, τὸ σθένος τοῦ ὕδατος. ἀντὶ τοῦ, τὸ ὕδατος περιφραστικῶς, τὴν γῆν τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ διὰ τῶν τεχνῶν τοῦ Διός, ἤγουν τῶν μηχανῶν, τῶν δυνάμεων, ἀνάπωσιν λέγουσιν ἐξαίφνης, ἤγουν ἀναβρόφῃσιν, συστολὴν τῆς ἀναχίσεως καὶ εἰς τὴν γῆν αὔθις κατάδυσιν, λαβεῖν τὸ ἀντλοῦν τουτέστι τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος. R.

Ἱστορία. Ἰαπετοῦ παῖδες Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς Προμηθεὺς καὶ Κλυμένης ὁ Δευκαλίων ὁ καὶ Ὀποῦς κλυόμενος, Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας Πύρρα, Πύρρας δὲ καὶ Δευκαλίωνος Πρωτογένεια, ἣν ἔγημε Λοκρός. διὰ δὲ τὸ μὴ ποιεῖν ὑπ' αὐτοῦ παῖδας, ἵνα μὴ χωρὶς διαδόχου ἀπέλθῃ Λοκρός, ἀρπάζεται Πρωτογένεια ἐκ Διός, ἣ συνελθὼν ἐν τῇ Μαινάκῳ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἐγκύμονα ποιήσας, ἐπανάγει πάλιν αὐτὴν πρὸς Λοκρὸν, ὅς τὸ γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς παιδίον Ὀποῦντα ἐκάλεσε, συνώνυμον Ὀποῦντι, τῷ καὶ Δευκαλίωνος τῷ Πρωτογενείας πατρί. R.

74. Ἄνθεα δ' ὕμνων] τὰς ὑποθέσεις. ταῦτα δὲ πρὸς Σιμωνίδην αἰνίττεται. καὶ Ὀμηρος (Odyss. α, 351 σφ.)

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιλείουσ' ἄνθρωποι,

Ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. V.

Ἄνθεα] Gl. Ms. α. μέλος. β. σύνθεσιν.

77. Σθένος] Gl. Ms. β. γ. δύναμις.

Ἄλλὰ Ζηνὸς τέχναις ἄμπωτιν] ἥτοι ἀνάπωσιν, ἄμπωτις δὲ κυρίως ἡ αἰφνίδιος ὑποχώρησις, ἣ ἐκ πλημμύρας τῶν ἐν Θαλάσῃ ὑδάτων, ὡς ἐν Λιβύῃ, λέγεται. τέχναις δὲ μηχαναῖς καὶ βουλήσει Διός. Ἄλλως. ἄμπωτιν λέγει τὸ γενόμενον πεδίον ἐκ τῆς τότε πλημμύρας ἀναποθέμενος τοῦ ὕδατος.

ατος. τὸν δὲ κατακλισμὸν γεγενῆσθαι, οἱ μὲν, διὰ τὸ ἐλοπος ἄγος, ὅτι ἐκρεουργήθη, οἱ δὲ, διὰ τὸν Λυκάονος εἶδα Ἄζανα, τοῦ Διὸς βουλομένου πάντα τῆς γῆς ἀποκα-
εῖραι ἀσεβήματα. V.

[79. Ἄντλον ἐλεῖν] Ἄντλον τὴν χύσιν καὶ τὴν ῥύσιν
γαι τοῦ ὕδατος, ἣν ἡ ἄμπωτις ἀνεξήρανε. παρὰ τὸ ἀντλεῖ-
αι (Hom. Od. ο, 478.) „Ἄντλω δ' ἐνδούπησε πεσοῦσα., V.
Κείνων δ' ἔσαν] λοιπὸν ὡς πρὸς τὸν Ἐφάρμοστον Φη-
ῖ ὑπ' ἐκείνων δὴ ἦσαν οἱ πρόγονοι ὑμῶν, οἱ πολεμικώτατοι
ἀρχῆς γενόμενοι, ἐκ τῆς γενεᾶς τῆς τοῦ Προμηθεῖος Ἰα-
πετοῦ γὰρ Προμηθεύς, ἐξ οὗ καὶ Κλυμένης Δευκαλίων, ἐξ
Πρωτογένεια· πάλιν Ἰαπετοῦ Ἐπιμηθεύς, ἐξ οὗ καὶ Παν-
ύρας Πύρρα, Πύρρα δὲ καὶ Δευκαλίωνος Πρωτογένεια, ἣς
Διὸς Ὀποῦς, ἐξ οὗ Ὀποῦντος οἱ ὄντες ἀπόγονοι τῆς κόρης
Πρωτογένειας, καὶ τοῦ ἀρίστου Κρονίδου, τουτέστι τοῦ
αὐτοῦ, διὰ παντὸς τῆς αὐτῶν γῆς βασιλεύοντες. τὸ οὖν Ἰα-
πετιδὸς Φύτλας καὶ Φερτάτων Κρονιδᾶν, ἀντὶ τῆς Πρωτο-
γένειας Φησὶ καὶ τοῦ Διὸς, ἀφ' οὗ τοὺς Ὀπουντίους λέγει γε-
γενῆσθαι. τὸ δὲ κοῦροι κορῶν, πληθυντικῶς εἶπεν. ἐχρῆν
ἡ ἐνικῶς εἰπεῖν. κοῦροι γὰρ κούρης, τῆς Πρωτογένειας,
ἔπει, (κοῦροι, ὡς Ὀπουντίοι,) καὶ Φερτάτων Κρονιδᾶν, ἀντὶ
τοῦ ἀπὸ Φερτάτου Κρονίδου. Διὸς γὰρ Λοκρὸς ὁ πρόγονος
αὐτῶν. V.

Κείνων δ' ἔσαν] τοῦτο πρὸς τὸν Ἐφάρμοστον Ἐξ
Ἰάνων δὲ ἦσαν ἀρχῆθεν οἱ ὑμέτεροι, ἀντὶ τοῦ οἱ σοὶ, πρό-
γονοι οἱ χαλκᾶσπιδες, τουτέστιν οἱ πολεμισταὶ, λέγω τῆς
γενεᾶς τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰαπετοῦ καταγομένης κοῦροι, ἡγουν παῖ-
δες, ἀπόγονοι τῶν κορῶν τε τῶν ἀρίστων Κρονιδῶν, ἀντὶ
τοῦ ἀπὸ τῆς κόρης, ἡγουν τῆς Πρωτογένειας, τοῦ ἀρίστου
τοῦ Κρόνου, τοῦ Διὸς, ἐγχώριοι βασιλεῖς αἰεὶ, ἡγουν
ἡγεῖσθε βασιλεῖς καὶ οὐκ ἐπέισακτοι κατὰ διχοχῆν. R.

10. Χαλκᾶσπιδες] Gl. Ms. β. οἱ χαλκοῦς ἀσπίδας
ἄνθρωποι.

5. Πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμῶν] πρόσθετος σύνδεσμος
ἡ, ἵν' ἡ συναρμοστέος ὁ λόγος τοῖς ἄνωθεν καὶ εἶπέ· πρὶν
γὰρ

γὰρ Ὀλύμπιος ἀγεμών. τὸ γὰρ παλαιὸν ὁ Ζεὺς ἀναρπάσας τὴν Πρωτογένειαν ἤσυχος αὐτῇ ἐμίγη ἐν τῷ Μαινάλῳ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐγνύμουα ποιήσας, ἤνεγκε τῷ Λοκρῷ, ἵνα μὴ ὁ αἰὼν καὶ ὁ χρόνος αὐτὸν ἐξέλη τῆ ζωῆς ἔρημον ὄντα παίδων καὶ γονῆς καὶ γένους. ἐναντίω δὲ κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἐμπίπτει. τὴν γὰρ Πρωτογένειαν οἱ μὲν Δευκαλίωνός Φασιν, οἱ δὲ Ὀποῦντος, καὶ δοκεῖ συμφωνεῖν μῆτε ἢ γενεαλογία, μῆτε ἢ ἱστορία. ἄλλο γὰρ ποταμὸς*) Ὀποῦς καὶ ἄλλο ἀνὴρ ἐξ Ἰαπετοῦ. ἴν' οὖν τὸ ἀσύμφωνον ἀπὸ τούτων λυθῆ, Φασί τινες τὸν Δευκαλίωνα διώνυμον εἶναι, καὶ τὸν αὐτὸν λέγεσθαι Ὀποῦντα. ὥσπερ καὶ ἐκ τῆς Πηνελόπης. λέγεται γὰρ Ἀρνέα πρότερον καλουμένη παρὰ τῶν Φύντων εἰς τὴν θάλασσαν ἐκριφῆναι, εἶτα ὑπὸ τινῶν ὀρνέων πηνελόπων λεγομένων εἰς τὴν χερσὸν ἐξενέχθησαν καὶ οὕτως ἀνκληφθεῖσαν ὑπὸ τῶν γεννησάντων ὀνομασθῆναι Πηνελόπην ἀπὸ τῆς τῶν ὀρνέων ἐπιμελείας καὶ ὀμωνυμίας καὶ τραφείσαν διώνυμον εἶναι τὸ λοιπόν. V.

Πρὶν Ὀλύμπιος] πρότερον, τὴν ἀρχὴν, ὁ βασιλευσὶς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, ὁ Ζεὺς, τὴν θυγατέρα τοῦ Ὀποῦντος, τὴν καὶ Δευκαλίωνα, ἀναρπάσας, ἤγουν μετέωρον εἰς τὸν αἴθρα λαβὼν λάθρα (τοῦτο γὰρ τὸ ἔκρηλος) ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Ἐπειῶν, τουτέστι τῶν Ἠλείων (Ἐπειοὶ γὰρ ὀνομασθῆσαν οἱ Ἠλεῖοι ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος) ἐμίγη αὐτῇ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς ταῖς Μαιναλίαις, ἤγουν ταῖς τοῦ Μαινάλου, καὶ ἤνεγκε τῷ Λοκρῷ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἵνα μὴ κηδέλοι αὐτὸν τὸν Λοκρὸν δηλονότι, ἤγουν κητλαστρέψειεν ὁ αἰὼν, ἀντὶ τοῦ ὁ χρόνος, ἐστερημένος γενεᾶς, πότμον ἐφάψας, ἤγουν συντυχίαν θανάτου ἐπαγαγών. ἔσχε δὲ σπέρμα μέγιστον ἀντὶ τοῦ, υἱὸν ἀπὸ σπέρματος μεγίστου, ἢ γυνὴ τοῦ Λοκροῦ, ἢ Πρωτογένεια· εὐφράνθη τε ὁ ἥρωσ, ἤγουν ὁ Λοκρὸς, ἰδὼν υἱὸν τῆ ἀληθείας μὲν ὄντα θετὸν υἱὸν, ἀντὶ τοῦ νόθου, ὑπὸ αὐτοῦ δὲ γνήσιον νομιζόμενον, ὀνόμασε δὲ αὐτὸν οὕτως ὥστε εἶναι ἰσώνυμον, ἀντὶ τοῦ ὀμώνυμον, τοῦ μᾶτρως αὐτοῦ.

*) Etiam Gott. sic, an πάππος?

ἢ, ἡγουν τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ πάππου, πτέστιν Ὀποῦντα ὠνόμασεν αὐτὸν, (ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἄλλων ἐδέξατο ἐνταῦθα οὗτος τὸ ὄνομα. γαρ γὰρ οἱ ἄλλοι τὸν πρὸς μητρὸς λέγουσι θεῖον) ἀνὴρ ὑπέρφρατον, γενόμενον δηλονότι αὐτὸν τὸν Ὀποῦντα, ἔτι ἰστέον ὑπερβολικῶς θαυμαστόν, κατὰ τε τὴν μορφὴν, τουτέστι κατὰ τὸ εἶδος, καὶ κατὰ τὰ ἔργα, ἡγουν τὰς πράξεις. τὴν δὲ τὴν Ὀποῦντα δηλονότι, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, παρέειπεν αὐτῷ ὁ Λοκρὸς δηλονότι δικιτᾶν, ἡγουν διοικεῖν. Η. 6. Ἀπὸ γὰρ Ἐπειῶν] τῶν Ἠλείων, ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ θυμίωνος, ἢ τοῦ Ἀεθλίου, τοῦ Ἐνδυμίωνος. Ὀποῦντος θυγάτηρ, Ἠλείων βασιλέως, ἦν Ἀριστοτέλης Καμβύσην. διὰ τούτων οὖν ὁ Πίνδαρος τὴν Πρωτογένειαν φησὶν Ἠλίδος ἀρπασθεῖσαν εἰς Μαίναλον τῆς Ἀρναδίας κομισθῆναι ὑπὸ Διός. Μαίναλον δὲ ὄρος Ἀρναδίας καὶ πόλις. ἔπειτα μιχθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς ἠνεγκε τῷ Λοκρῷ, ἵν' ὡς οὗ ἀναθρέψῃ τὸν γεννηθέντα. τὸ δὲ, ἔνεικε Λοκρῷ, αὐτοῦ, ἔσχεν ὁ Λοκρὸς γένος ἐκ Διός· ἀφ' οὗ ἢ τῶν Λοκρῶν χώρα, ἢς Λοκρίδος μητρόπολις ἢ Ὀποῦς. ἐξήλλαχε τὴν ἱστορίαν ὁ Πίνδαρος. τὴν γὰρ Πρωτογένειαν οὐκ ἐνόησεν ὡς φασὶν οἱ πλείους, ἀλλὰ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας. V. [Ἐκ ηλός] Gl. Ms. γ. ἡσυχος.

[Ἐφάψας] Gl. Mss. β. γ. ἐπικρεμιάσας.

[Ὀρφανὸν γενεᾶς] ἄτεκνον. V.

[Εὐφράνθη τε ἰδὼν Ἥρωσ θετὸν υἱόν] εὐφρανθῆναι δὲ φησὶν ὁ Λοκρὸς θεσπόμενος τὸν παῖδα, ὅς ἦν μὲν αὐτοῦ κατὰ φύσιν, ἐκ δὲ τῆς ἀγνοίας ἴδιος αὐτοῦ ἐνομιζόμενος. λέγεται γὰρ ὁ Λοκρὸς ἄπαις γεγενῆσθαι, καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀλλοφθέντα ὑπὸ τῆς Πρωτογένειας, ἴδιον νενομιμέναι θετὸν δὲ λέγει ὁ ποιητὴς ἐκ τοῦ ἴδιου προσώπου. φησὶ γὰρ, ὅτι εἶχε δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος ἐκ Διός. Λοκρὸς ἴδιον αὐτοῦ ἐνόμιζεν. V.

[Μάτρως δ' ἐκαλέσσε μιν] ἡσθεὶς οὖν ὁ Λοκρὸς ἐπὶ αὐτὸν, φησὶ, τοῦ πρὸς μητρὸς πάππου τὸ ὄνομα, καὶ μὲν ὁ Πίνδαρος τὸν ἐκ μητρὸς πάππον μήτρωα ὀνομάζει.

μάζει. Ὅμηρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφὸν μητρῶα καλοῦσι. Φησὶ γοῦν ἐν τῇ Ἰλιάδι (π, 717 sq.)

Ἄσιω, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,

Ἄυτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος.

Ἄλλως. μάρωα ἐκάλεσεν ὁ Λοκρὸς τὸν Ὀποῦντα. ἦν δὲ Λοκρὸς Ἀμφικτύονος, τοῦ Διός· καὶ ἐκάλεσε τοῦ μητροπάτρως τὸ ὄνομα. Ὀποῦς γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ βασιλεὺς τῶν Ἡλείων ὁμώνυμος οὗτος. V.

98. Ὑπέρφρατον] ὑπερφυῖ καὶ μέγαν καὶ τῷ εἶδει τοῖς πράγμασιν. V. ὑπερβαύμαστον Gl. Mss. β. γ.

99. Πόλιν δ' ὠπασεν] ὄντι δὲ τῷ παιδί ἐξαίρετῶ ἀνδρωθέντι ὁ Λοκρὸς τὴν πόλιν ἐνεχείρισε, καὶ τὸν ὄχθου δαιτῶν καὶ διοικεῖν. V.

101. Ἀφίκοντο] Gl. α. β. γ. ἤλθον. Ξένοι] Gl. α. φίλοι.

Ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι] διαβολήτου δὲ τῆς τοῦ Ὀποῦντος ἀρετῆς τυγχανούσης πανταχόθεν τὰς ἰδίας αὐτῶν πατρίδας οἱ περλοικοὶ καταλελοιπότες πρὸς αὐτὸν ἔσπευδον. κινηθέντες γέγοντο μὲν οὖν μέτοικοι πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τε τοῦ Ἀργείων καὶ Θηβῶν, καὶ οἱ μὲν ἐξ Ἀρκαδίας, οἱ δὲ Πισᾶται. V.

Ἀφίκοντο δὲ πρὸς αὐτὸν, ἤγουν τὸν Ὀποῦντα, ξένοι ἐκ τοῦ Ἀργείων καὶ ἐκ τῶν Θηβῶν, καὶ Ἀρκαδίας, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Πίσσης, ἤγουν Ἡλείοι. ἀπὸ τῶν ἐπόικων δὲ, τῶν ἐστὶ τῶν ξένων, τῶν κατοικησάντων ἐν τῷ βασιλευσμένῳ αὐτοῦ τόπῳ, τὸν Μενότιον ἐτίμησεν ἐξόχως, τὸν υἱὸν Ἀκτορος καὶ τῆς Αἰγίνης, οὗ τινος, τουτέστι τοῦ Μενότιου ὁ υἱός, ὁ Πάτροκλος δηλονότι, ἅμα τοῖς Ἀτρείδαις ἐπέλεγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Τεύθραντος, ἤγουν εἰς τὴν Μυσίαν (ἦν Τεύθραντος λέγει διὰ τὸ ἄρξαι αὐτῆς ποτὲ τὸν Τεύθραντα τότε δὲ ἐπ' αὐτῇ ὁ Τηλέφος ἐβασίλευε) μόνος ἔσθη σὺν Ἀχιλλεῖ, ὅτε ὁ Τηλέφος τρέψας τοὺς Δαναοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, ἤγουν τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς γενναίους, ἐπέβαλεν εἰς πρύμνας τὰς θαλασσίας, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰς ναῦς τὰς ἐν θαλάσῃ τὴν διατριβὴν ποιουμένας· ὥστε δεῖξαι αὐτὸς ὁ Πάτροκλος τῷ Φρονίμῳ μαθεῖν τὸν νοῦν τοῦ Πατρόκλου,

ιοῦ, τὸν ἑαυτοῦ, τὸν βιατὴν, ἤγουν τὸν γενναῖον, τὸν ἀν-
ρεῖον, ἀπὸ τοῦ βία, ἢ ἰσχύς· ἀφ' οὗ χρόνου παρηγορεῖτο,
ὡς ἐπὶ τοῦ παρήνει, ἔλεγεν αὐτῷ, ὁ υἱὸς τῆς Θέτιδος, ὁ Ἀχιλ-
εύς, μηδέποτε ταξιοῦσθαι, τουτέστι παρατάττεσθαι αὐτὸν
ἐν τῷ πολέμῳ τῷ ὀλεθρῷ. χωρὶς τῆς αἰχμῆς τῆς σφετέρας,
ὡς ἐπὶ τοῦ, τῆς ἑᾶς, τῆς ἑαυτοῦ, τῆς δαμασιμβρότου, ἤγουν
ἡς τοὺς ἀνδρας κτεινούσης. R.

Ἱστορία. "Ὅτ' ἐς Τροίαν ἐστράτευον Ἕλληνες, προσώκει-
ν ἐν Μυσίᾳ, καὶ νομίζοντες ταύτην εἶναι τὴν Τροίαν,
ἤγουν. ὁ οὖν ταύτης βασιλεύσας Τηλέφος ἀμυνόμενος ὑπὲρ
τῆς χώρας μάχην συνῆψε τοῖς Ἕλλησιν, ἧς καρτερᾶς γινο-
μένης, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες Ἕλληνες εἰς τὰς ναῦς ἀνεχώρη-
εν, μόνος δὲ ὁ Πάτροκλος σὺν τῷ Ἀχιλλεῖ ἐμάχετο. R.

104. Ἰδιὸν (sic) δ' Ἀκτορος] τὸν Μενότιον λέγει τὸν
ατρώκλου πατέρα. ὑπὲρ πάντας δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας ξένους
ἐμῆσε τὸν Ἀκτορος παῖδα, τὸν ἐξ Αἰγίνης μητρὸς, Μενό-
τιον. Αἴγινα δὲ βῆτηρ Αἰάκου, θυγάτηρ δὲ Ἀσωποῦ, τοῦ ἐν
Ἰβαίς ποταμοῦ. ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι συνοικήσαντες αὐτῷ. V.

105. Ἐποίκων] πάντων τῶν προειρημένων. V.

107. Τοῦ παῖς ἄμ' Ἀτρεΐδαις] τινὲς ἐκ Δαμοικρα-
τίας τῆς Αἰγίνης καὶ Ἀκτορος φασὶ τὸν Μενότιον· ὁ δὲ
Πάτροκλος Μενoitίου ἦν καὶ Σθενέλης. Αἴγινα γὰρ μετὰ
Πηλεεὶν τὸν Αἰάκον ἤλθεν ἐς Θεσσαλίαν, καὶ ἐγαμήθη
Ἀκτορι, ἐξ οὗ ἔσχε Μενότιον, ὃς ἐπώκησε τὴν Ὀποῦντα
ἑστὰς ἀπὸ Θεσσαλίας. ὁ δὲ νοῦς· τούτου οὖν, φησὶ, τοῦ
Μενoitίου παῖς συστρατεύσας τοῖς Ἀτρέως παισὶν εἰς Μυ-
σίαν κατήντησε, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς φυγὴν τρα-
πέτων μόνος αὐτὸς Ἀχιλλεῖ συμπαρέστη, ἥνλικα τοὺς γεν-
νατάτους Ἕλληνας τρέψας καὶ νικήσας μέχρι τῶν νεῶν
τοῦ πελάγους συνήλασεν ὁ Τηλέφος. V.

108. Τεύθραντος δὲ πεδίου] τὴν Μυσίαν λέγει. ὁ
Τεύθρας ἐβασίλευσε τῆς Μυσίας. ὅτε δὲ οἱ Ἕλληνες
τὴν Μυσίαν παρεγένοντο, κῆκεῖ νομίσαντες εἶναι τὴν
ἑαυτοῦ ἐπολέμου τοῖς Μυσοῖς, καὶ ὁ Τηλέφος πάντας εἰς
φυγὴν ἐτρέψατο, καὶ μέχρι τῶν νεῶν ἤλασε, πλὴν Ἀχιλ-
λέως

λέως καὶ Πατρόκλου. διὰ τοῦτο οὖν μέμνηται τοῦ γένου
τοῦδε, ὡς ἀνδρείου. V.

110. Ἄλκωντας] Gl. Ms. γ. δυνκτούς.

113. Ὡς τ' ἔμφροني δεῖξαι] ὥστε δυνατόν εἶ
ναι δεῖξαι παντὶ Φρονίμῳ πρὸς τὸ γνῶναι τὴν τοῦ Πα
τρόκλου ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ διάνοιάν τε καὶ σπουδὴν καὶ θάρσος. V.

Ὡς τ' ἔμφροني δεῖξαι] ἤγουν· ἐπεὶ Πάτροκλος ἔστ
σὺν Ἀχιλλεῖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τραπέντων, πᾶς ἀνή
νουνεχῆς ἔγνω ἂν ἰδὼν ὅτι Πάτροκλος ἔξοχος ἦν τὰ
μάχην. R.

114. Βιατάν] ἰσχυρὸν, ἀνδρείον. V. βιητήν. Gl. Bod

115. Ἐξ οὗ Θέτιος γόνος] θαυμασας, φησὶν. ὁ Ἀχιλλ
λεὺς ἐν τῇ προσβολῇ τότε τὴν ἀξίαν τοῦ Πατρόκλου, ἀρχή
ἔλαβε τοῦ θαυμάζειν αὐτὸν, καὶ παρήνει, μήποτε τάσσ
σθαι χωρὶς τῆς πολεμικῆς αὐτοῦ τάξεως. καὶ Ὀμηροῦ
(Iliad. π, 89 sq.)

Μὴ τύ γ' ἀνευθεν ἑμοῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

Τρωσὶ φιλοπολέμοισιν, ἀτιμότερον δέ με θήσης. V.

117. Παραγορεῖτο] Gl. Ms. γ. ἐδίδασκε, παρήγγειλε

118. Σφετέρας] ἀντὶ τοῦ τῆς ἑᾶς. V.

Ταξιοῦσθαι] παρατάσσεσθαι. V. πολεμεῖν Gl. Ms.
α. et γ. in quo γ. additur μάχην.

119. Δασιμβρότου (sic legunt)] Gl. Mss. β. γ. τῆ
θαυμαζούσης.

Αἰχμῆς] Gl. γ. λόγχης.

120. Εἶην εὐρησιεπῆς] ὡς σεμνυνόμενος τοῖς διηγη
μασί φησὶν· εἶην δὲ λόγων καινοπρεπῶν εὐρετῆς ἐπὶ τῇ
διηγεῖσθαι, καὶ πρόσφορος ποιητικῇ Μούσῃ καὶ τρόπῳ Μου
σῶν ἀρμολίῳ. Ἄλλως. γενομένην, φησὶ, διὰ παντὸς δυ
νάμενος εὐρίσκειν λόγους, καὶ διηγεῖσθαι πράξεις. Ἄλλως
ἑμοὶ δὲ παρέποιτο ἐν τοῖς λόγοις, ὁμοῦ μὲν εὐτολμία, ὁμοῦ
δὲ θαψίλειά τις δυνάμεως. ταῦτα δὲ λέγει, διὰ τὸ πλάσα
σθαι αὐτὸν τὸ ἐπὶ Πάτροκλον προειρημένον, ἐπαινεῖν βου
λόμενος τὸν Ἐφάρμοστον, Ὀπούντιον ὄντα, Πατρόκλου
συμπολίτην. τὸ δὲ ἀμφιλαφὲς κατὰ ἀντιστοιχοῦ εἶρηται

κατὰ

αἰ ἔθος Μακεδόνων, μεταθέσει τοῦ β̄ εἰς φ̄. ἔστι γὰρ ἀμ-
 βές, ὃ ἔστιν ἀμφοτέραις λαβεῖν ταῖς χερσίν. τοῦτο
 ἐπὶ πλήθει συμβαίνει. Εὐρεσιεπής] καινολόγος. V.
 Εἶην εὐρεσιεπής] εἶδε εἶην καινῶν ἐπῶν εὐρετής,
 ἀναγγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι τὰ περὶ τούτων δη-
 τι, πρόσφορος, ἤγουν ἐπιτήδειος γενόμενος ἐν δίφρῳ τῶν
 τῶν, ἀντὶ τοῦ ἐν ὑψηλῇ ποιήσει, ἦν αἱ Μοῦσαι δωροῦν-
 τὸ λῆμα δὲ, ἀντὶ τοῦ παρρησία, εἶδε ἔποιτο, ἤγουν
 δουθήσειεν ἐμοί, καὶ δύναμις ἀμφιλαφής, ἀντὶ τοῦ με-
 ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὄγκων ἐχόντων σωματίων, ὧν ἀμ-
 φηραῖς χερσίν ἔστι λαβέσθαι. ἔστι δὲ ἀμφιλαβής καὶ τρο-
 τοῦ β̄ εἰς φ̄, κατ' ἔθος Μακεδόνων, ἀμφιλαφής. ἐπὶ
 γενίχ δὲ, ἀντὶ τοῦ χάριν τῆς προξενίας, τουτέστι τῆς
 φρονήσεως τοῦ Λαμπρομάχου πρὸς τοὺς Θεβαίους, καὶ
 ἐν τῆς ἀρετῆς, ἦτοι ἀνδρείας καὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων
 ἦ, ἡλθον τιμᾶρος, τουτέστι τιμητῆς, ὑμνητῆς γενησό-
 τῶν μιτρῶν, ἀντὶ τοῦ, τῶν στεφάνων αὐτοῦ, οὓς ἐν
 ἱσθμῷ ἔλαβεν, ὅτε ἀμφοτέροι, ἤγουν αὐτὸς ὁ Λαμ-
 μαχος καὶ ὁ Ἐφάρμοστος, ἐκράτησαν ἔργον, τουτέστιν
 ἴσαν νίκην κατὰ μίαν ἡμέραν. ἀμφοτέροι γάρ, φασιν,
 ἴσαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ὁ μὲν Ἐφάρμοστος Ὀλύμπια, ὁ δὲ
 πρόμαχος Ἴσθμια. ἐνιοὶ δὲ φασιν, ὅτι οἱ δύο Ἴσθμια
 ἔν ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἔπειτα δὲ ἄλλαι δύο χάρμαι, ἤγουν
 οὐ νίκης, ἀντὶ τοῦ νῖκαι, ἐγένοντο τῷ Ἐφάρμοστῳ, ἐν
 πύλαις τῆς Κορίνθου, ἦτοι ἐν τῷ Ἴσθμῷ. ταὶ δὲ, ἤγουν
 ἰ δὲ, ἀντὶ τοῦ τοσαῦται δὲ, κατὰ τὸν κόλπον τῆς Νε-
 ἰ ἐγένοντο δηλονότι αὐτῷ νῖκαι. καὶ κατὰ τὸ Ἄργος,
 ἐτελεῖτο ἀγὼν τὰ Ἡραία, ἔλαβε κῦδος ἀνδρῶν, ἤγουν
 ἀνδράσι προσῆκον, τουτέστιν ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ νενικη-
 παῖς δ' ἐν Ἀθήναις, νικήσας δηλονότι, ἔλαβε κῦδος.
 εὐρεσιεπής] εἶδε τοιαύτας ἱστορίας εὐρίσκοιμι,
 ποχούμενος τῷ παρὰ τῶν Μουσῶν δοθέντι μοι δίφρῳ,
 δὴ τῇ ποιητικῇ, ἀρμοδίως τῇ παρουσίᾳ ὑποθέσει ποιῶμαι
 λόγους. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ καὶ ὁ Πάτροκλος Ὀπούν-
 ῃν ὡσπερ καὶ Ἐφάρμοστος. τοῦ δὲ "ἐναγγεῖσθαι" τὸ, ἐν,
 πρὸς

πρὸς τὸ, δίφρω, συναπτόν, οὕτως· ἐν τῷ δίφρω τῶν ἱερῶν ἠγεισθαι καὶ προέρχεσθαι. R.

Ἄναγεισθαι] διηγεῖσθαι. V.

121. Πρόσφορος] εὐεπίφορος ἐν ποιήμασιν, ἐπιτήδεος ἰκανός. V.

123. Προξενία δ' ἀρετᾶ τ' ἤλυθον] πρόξενος ἦν ὁ Θεβαίων Λαμπρόμαχος, δι' ὃν ἔγραψε τὴν ᾠδὴν ταύτην δὲ καὶ Ἰσθμιονίης. δύναται δὲ καὶ τοῦ Πινδάρου πρόξενος εἶναι. ὁμοῦ δὲ νενικήκασιν Ἰσθμια καὶ Νέμεα τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτὸς καὶ ὁ Ἐφάρμοστος· μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλα δις νίκηκεν Ἰσθμια ὁ Ἐφάρμοστος. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως ἔχει· ἔπειτα δὲ τὴν προξενίαν, τούτεστι τὴν Φιλίαν, καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ Λαμπρομάχου, ἤλυθον ἐπαινέτης τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ μίτρας, ὅτι κατὰ μίαν ἡμέραν οἱ δύο ἐνίκησαν, ὁ μὲν Ἐφάρμοστος Ὀλύμπια, ὁ δὲ Λαμπρόμαχος Ἰσθμια. ἔνιοι δὲ ὅτι οἱ δύο Ἰσθμια ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. V.

Προξενία] Gl. Ms. γ. τιμῆ.

125. Λαμπρομάχου] Λαμπρόμαχος συγγενὴς ἦν τοῦ Ἐφαρμόστου, κατὰ μίαν ἡμέραν Ἰσθμια σὺν αὐτῷ νίκησαν.

Ἐπειδὴ Ἐφάρμοστος καὶ Λαμπρόμαχος, Ὀπούντιοι ἦσαν, φίλοι τε ἦσαν καὶ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἅμα ἐνίκησαν, καὶ τοῦτο ἐν τῷ Ἐφαρμόστου ὕμνῳ καὶ τούτου μέμνηται. Ἡρόδοτος Κόρινθου πύλας λέγει τὸν Ἰσθμόν. ἐν τῷ τέλει γὰρ αὐτοῦ Κόρινθος κεῖται. λάμβανε δὲ εἰς τὸ ἐγένετο, τῷ Ἐφαρμόστῳ, κατὰ συνεκδοχὴν. τὸ δὲ Νεμέας κατὰ κόλπον, αὐτὸ τοῦ εἰς τὴν Νεμέαν περιφραστικῶς. R.

125. Μίτραις] μίτραις νῦν τοῖς στεφάνοις καὶ ταῖς περικεφαλαίαις. μίτρας γὰρ ἔνδοθεν τῶν στεφάνων καὶ διαδήματων ποικίλα εἰώθασιν συνδεῖν. V.

128. Ἄλλαι δὲ δύο] ἐν Ἰσθμῷ, Φησιν, ἄλλαι δύο νίκαι καὶ ἐγένοντο Ἐφαρμόστῳ ἐξῆς. χάρμαι δὲ νῦν ἀντὶ τῆς χαρᾶς καὶ ἡδονᾶς, καθ' ὅμοιον δὲ (Iliad. η, 218.) αἰ μάχης ἄλλως. ἦτοι μάχῃ, ἢ χαρᾷ καὶ νῖκαι ἐγένοντο αὐτῷ ἐν τῷ Ἰσθμῷ. Κόρινθου γὰρ πύλαι ὁ Ἰσθμός. ὁ δὲ νοῦς καὶ ἄλλαι δὲ χαρᾷ ἐγένοντο τῷ Ἐφαρμόστῳ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς

Νεμέας

μέας. ἔστι δὲ περίφρασις, ἀντὶ τοῦ, ἐν Νεμέᾳ. κατὰ
 τοῦ δὲ ἀκουστέον τὸ, ἐγένοντο χάρμαι. V.

132. Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν] ἀντὶ τοῦ,
 ἐν Ἄργει δὲ δόξαν προσείληφεν ἀνδρῶν, νικήσας τὰ
 Ἰαία, καὶ ὡς παῖς ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, κῦδος
 ἔχε, νικήσας τὰ Παναθηναία, ἢ τὰ Ὀλύμπια. V.

134. Οἶα] Gl. γ. ὦ Θαῦμα.

134. Οἶον δ' ἐν Μαραθῶνι] νῦν τὰ Ἡράκλεια λέγει.
 ὃ δὲ οἶον διπλῆ ἢ ἐκδοχή. τινὲς γὰρ τὸ οἶον ψιλῶς ἀνα-
 κώσκουσιν, ἴν' ἢ μόνον ἐν Μαραθῶνι ἀγενείων ἀγωνισά-
 ντος ἠττήθη, καὶ μετεγγράψας ἑαυτὸν εἰς τοὺς ἄνδρας
 ἵκησεν. ἄτοπον δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἂν ἐγκωμιάζων περὶ
 τῆς ἔμελλε λέγειν. οἱ δὲ Θαυμαστικῶς, ὃ καὶ βέλτιον
 ὡς δὲ καὶ οἶως ὑπέμεινε ἐν τῇ Μαραθῶνι ἀγωνιζόμενος
 ὅς τοὺς βροβεβηκότας ἄνδρας, ἀποσυληθεῖς ἀπὸ τῶν ἀγε-
 ῖων καὶ ὑπεξελθῶν, καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας χωρήσας, ἠνίκα
 ἐν ἀργυρῶν Φιαλῶν προέκειτο ἀγωνιζέσθαι. τοῖς γὰρ ἐν
 χρυσοῦν ἀγωνιζομένοις, Φιάλαι ἀργυραῖ ἐδίδοντο ἑπαθλον.
 Ἰθναῖος δὲ ἔθος χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν λέγειν. V.

Ἐν δὲ Μαραθῶνι Φεῦ ὅπως ἑαυτὸν λάθρα ἐξαγαγὼν
 τὸ τῶν ἀγενείων, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι μετὰ
 ἐν ἀγενείων, ἀνέμενε τὸν ἀγῶνα τῶν πρεσβυτέρων, ἤγουν
 ἐν τελεωτέρων τῆν ἡλικίαν, τουτέστι τῶν ἀνδρῶν, ἀμφ'
 ἀργυροῦσιν, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ταῖς ἀργυροῖσιν, ἤγουν ταῖς ἀρ-
 γυροῖσιν Φιάλαις, αἱ ἐδίδοντο ἐκεῖ γέρας. ἄνδρας δὲ δαμά-
 ρας, ἤγουν καταβαλὼν διὰ μηχανῆς ἀφόβου, ὀξύρεποῦς,
 οἱ ταχεῖαν ἐχούσης τὴν ὀρμὴν, διήρχετο τὸν κύκλον,
 οὐκ ἔχον τὸν ἀγῶνα, Φεῦ τῆς βοῆς ὄση. ἐπὶ δοτικῆς τὸ ὄση.
 οὐκ ἔχον δι' ὄσης βοῆς διήρχετο ὡραῖος ὢν, ἤγουν ἐν ἀκμῇ
 ἡλικίας καὶ καλὸς, τουτέστιν εὐμορφος, καὶ κάλλιστα ἔργα
 ποιῶν. R.

136. Μένεν] Gl. Ms. β. ἐκαρτέρει.

137. Ἀργυροῖσιν] Gl. Ms. γ. ἄς ἐβράβευον.

138. Φῶτας δ' ὀξύρεπεῖ δόλω] ἀντὶ τοῦ ὀξύρατη
 καὶ ἐπιμελεῖ τέχνη. ὁ νοῦς τούτου· τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς
 ἀνταγωνι-

ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ τέχνη ὀξύτατη νικήσας, αὐτὸς μὴ τῶν σῶν μήτε ὑποστὰς πτώμα, διέβαινε τὸν κύκλον τοῦ σταδίου μεθ' ὅσης βοῆς, ἦτοι τὸν ἀγῶνα, μεθ' ὅσων ἐπαίνων, νενικησέν μὲν ὦν καὶ Θαυμαστός τῶ Ὀφθῆναι, ταῖς δὲ πράξεσιν οὐ κηταισχύνων τὸ εἶδος. ὅσση βοῆ δὲ, ἀντὶ τοῦ, μεγάλη βοῆ. τὸ γὰρ ὅσση, Θαυμαστικῶς. V.

142. Καλὸς] Gl. Ms. γ. ἐπιτήδειος.

143. Τὰ δὲ Παρῤῥασίῳ στρατῶ] τουτέστιν ἐν τῇ δῆμῳ τῆς Ἀρκαδίας. Παρῤῥασία γὰρ μέρος τῆς Ἀρκαδίας ἐνθα τελεῖται Λυκαίου Διὸς ἀγῶν. ὁ νοῦς· τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ Λυκαίου Διὸς κατὰ τὴν Παρῤῥασίαν τῆς Ἀρκαδίας, ὅπως αὐτὸν ἔδειξε Θαύματος ἄξιον. V.

Τὰ δὲ Παρῤῥασίῳ στρατῶ] κατὰ δὲ τὰ ἔργα τὰ γινόμενα αὐτῶ ἐν τῷ στρατῶ τῷ Παρῤῥασίῳ, ἡγουν τῷ Ἀρκαδικῷ (Παρῤῥασία γὰρ τόπος ἐν Ἀρκαδίᾳ) Θαυμαστός ἐφάνη ὦν. λέγω κατὰ τὴν πανηγυρίαν τοῦ Λυκαίου Διὸς, Θαυμαστός ἐφάνη ὦν, καὶ ὁπότε ἔφερεν, ἀντὶ τοῦ ἐπηνέγκαστο ἐν τῇ Πελλήνῃ, ἐνθα ἐτελεῖτο ἀγῶν τὰ Ἑρμαίχ, Φάρμακος εὐδιανόν, ἀντὶ τοῦ ἀποσοβητικόν τῶν πνοῶν, ἀντὶ τοῦ τῶ ψυχρῶν. Χλαῖνα γὰρ ἐκεῖ ἐδίδοτο τῷ νικῶντι. σύνδικος δὲ, τουτέστι μάρτυς αὐτῶ τῷ Ἐφαρμόστῳ δηλονότι, ἐστὶν κατὰ τὰς ἀγλαίας, ἡγουν τὰς λαμπρότητας, τουτέστι τῶν νίκας, ὁ τύμβος τοῦ Ἰολαίου, ἐνθα ἐτελεῖτο ἀγῶν τῷ Ἰολαίῳ τὰ Ἰολαία, καὶ ἡ Ἐλευσίς ἢ εἰναλία, ἡγουν ἢ παρχθαλασσία, μάρτυς ἐστὶν αὐτῶ δηλονότι κατὰ τὰς νίκας. ἐτελεῖτο δὲ αὐτόθι ἀγῶν Κόρης καὶ Δήμητρος, ὃς ἐκαλεῖται Ἐλευσίνα. ἐλάμβανε δὲ γέρας ὁ νικῶν κριθάς. Ἐν Πελλήνῃ πανηγυρίς ἐγένετο τὰ Ἑρμαίχ, ἢ τὰ Φιλοξένια πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα· ἐνθα νικήσας Ἐφάρμοστος διφθέραν ἔλαβε (τοῦτο γὰρ ἦν ἄθλον), ἣτις ἀλεξίτικακός ἐστι τῶν ἀνέμων. Τὸ σύνδικος διὰ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ ἐν ταῖς Θήβαις ἀγῶν ἐτελεῖτο Ἡράκλεια καὶ Ἰολαία. ἦν δὲ ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ὁ τοῦ Ἰόλεω τάφος, ἐνθα Ἐφάρμοστος ἐνίκησεν. ἐν τῇ Ἐλευσίνῃ τῆς Ἀττικῆς ἀγῶν ἐτελεῖτο Δήμητρος καὶ Περσεφόνης, τὰ καλούμενα Ἐλευσίνα, ἐνθα ἐνίκησε. R.

Στρατῶ] Gl. γ. λαῶ.

146.

16. Καὶ ψυχρᾶν ὁπότε] ἐΦάνη δὲ Θαυμασίος, καὶ
 τῶν ψυχρῶν αὐρῶν καὶ τοῦ κρύους τὸ φάρμακον καὶ
 βοήθημα ἀπὸ τῆς Πελλήνης λαβῶν ἔφερε, τὴν χλαυίδα.
 τὴν γὰρ ἐλάμβανον τὴν χλαυίδα οἱ νικῶντες, οἷον τρι-
 κες. ὁ δὲ ἀγὼν ἐν Πελλήνῃ Ἑρμαία ἐκαλεῖτο. ἄγεται
 Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος ἑορτῇ, Θεοξένια καλουμένη.
 (ἰανὸν δὲ φάρμακον *) ἀντὶ τοῦ ἀνάπαυσιν, τὴν
 ἀνεμον, ὅτι ἐν Πελλήνῃ χλαῖνα ἐδίδοτο τῷ νικῶντι χει-
 ρες ὄρχ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, Θαυμαστός ἐΦάνη. V.

18. Σύνδικος] Schol. γ. κριτῆς κοινός ἐστιν αὐτῷ τῷ
 Ἑρμόστῳ εἰς τὴν πολλὴν νίκην ὁ τάφος τοῦ Ἰολάου. ἐκεῖ
 τυνηρχετο πλῆθος πολὺ ἀνδρείως ἀγωνιζομένων.

Σύνδικος δ' αὐτῷ] μαρτυρεῖ δὲ τῇ αὐτοῦ ἀνδρείᾳ καὶ
 Ἰολάου τάφος ἐν Θήβαις. Ἰόλαια γὰρ λέγεται ὁ ἀγὼν,
 ἀνήκεσεν. Ἄλλως. Ἰολάου τύμβος, ὁ ἐν Θήβαις τὸν
 Ἡρακλείων ἀγῶνα θέλων δηλωῶσαι, τύμβον Ἰολάου εἶπε
 γὰρ τῷ κοινῷ σήματι Ἀμφιτρύωνος ὁ τῶν Ἡρακλείων
 ἄδων ἐνίκησεν. V.

19. Εἰναλία τ' Ἐλευσίς] καὶ ἡ Ἐλευσίς δὲ ἡ πρὸς
 Ἰθάκῃ κειμένη, ταῖς ἀγλαίαις αὐτῆς καὶ νίκαις μαρτυ-
 ρεῖται δὲ αὐτόθι ἀγὼν κόρης καὶ Δήμητρος, ὅς καλεῖ-
 ται Ἐλευσίνια, οὐ ἔπαθλον κριταί. V.

20. Ἀγλαίαισιν] Gl. Ms. γ. ἀνδραγαθίαις.

21. Τὸ δὲ Φυᾶ, κράτιστον ἅπαν] τὸ δὲ ἐκ φύσεως
 ὁ ἀγαθὸν καὶ θείας μοίρας, κράτιστον καὶ ἐξαιρετόν.
 καὶ δὲ τὸ ἐστίν. εἰς ἑαυτὸν δὲ αἰνίττεται. ἀεὶ γὰρ ἑαυ-
 τῷ ἀγείρει αὐτοδίδακτον. V.

ὁ Φυᾶ Φασὶ τινες λέγειν τὸν Πίνδαρον δι' ἑαυτὸν,
 ἄλως. ἔστι γὰρ πρὸς τὸν Ἑφάρμοστον, ἐπειδὴ ἐκ
 τῶν ἀνδρείων ὦν καὶ οὐκ ἀπὸ μόνης τέχνης τοὺς συν-
 τιστομένους ἐνίκα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει πολλοὶ δὲ τῶν
 ἄλλων ἐν διδακταῖς ἀρεταῖς, τουτέστιν οὐ φύσει ὄν-
 τες ἀνδρείοι, ἀλλ' ὑπὸ διδαχῆς μόνης καὶ μαθήσεως, ὄρου-
 σαν.

Hippocrax ap. Schol. Lycophr. 855. χλαῖναν θαλασσίαν, ἐν χει-
 ρὶ φάρμακον ἰγυεῖς.

σαν καὶ ὄρμησαν ἀνελεῖσθαι καὶ λαβεῖν κλέος, ἥτοι νικῆσαι καὶ δοξασθῆναι. ἕκαστον δὲ χρῆμα, ἤγουν πᾶσα πράξις ἄνευ Θεοῦ, ἤγουν μὴ ἀπὸ Φύσεως κατορθουμένη (ὁ Θεὸς δὲ λέγει, ἐπειδὴ ἐκ Θεοῦ πάρεστι τοῖς ἀνθρώποις Φύσις ἀνδρείοις εἶναι, καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν ἔχειν), οὐ σκαιότερον καὶ οὐ Φαῦλον ὑπάρχει, σεσιγημένον καὶ σιωπηθῆν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐστίν, εἰ μηδεὶς γινώσκει αὐτό. μὴ γὰρ τὰ ἐκ Φύσεως πλειστοῦ ἐστὶν ἄξια, ὥστε, εἰ μὴ πρὸς τι Φυσικῶς ἐπιπίπτει, οἷον πάλην λέγω καὶ δρόμον, καὶ ἄλλον τινὰ ἀγαθὸν ἀφείρας τοῦτο, πρὸς δὲ ἢ Φύσιν αὐτοῦ ῥέπει, τρεπέτθω. ἐπεὶ γὰρ καὶ εἰσὶν ἄλλαι ὁδοὶ καὶ μεταχειρήσεις πράξεων περιπέτρων καὶ ἐξοχώτεραι ὁδῶν ἐτέρων, τουτέστι πολλῶν οὐσῶν πράξεων, τὴν προσφυῆ σοι μεταχειριζόμενος, κατορθώσεις αὐτὴν μᾶλλον ἢ τὴν οὐ προσφυῆ. (" Ἄλλως.) Τὸ δὲ Φυῶν, ἀντὶ τοῦ μὲν Φύσει, τουτέστι, τὸ μὲν ἀπὸ Φύσεως ἅπαν κρῆτιστὸν ἤγουν ἄριστον, δεξιώτατον. διὰ τὸν ἘΦάρμοστον τοῦτο λέγεται. πολλοὶ δὲ δι' ἀρετῶν, ἤγουν ἐπιτηδεύματων δεδιδακμένων παρὰ ἀνθρώπων, δόξαν ὄρμησαν ἐλεῖσθαι, ἥτοι λαβεῖν ἄνευ Θεοῦ, τουτέστι τῆς Φύσεως, ἕκαστον πρᾶγμα σκαιότερόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπρεπές, σεσιγημένον, ἢ ἀπρακτὸν ὑπάρχον, τουτέστιν, ἕκαστον δὲ πρᾶγμα ἐκ Φύσεως, πρεπωδέστερόν ἐστιν, εἰ σεσιγημένον ἐστίν. εἰσὶν ὁδοὶ ἄλλαι, πρὸς ἃς ἔχει δηλονότι τις εὐφυῶς, περιπέτρων ἀντὶ τοῦ δυνάμεναι μᾶλλον ἀνύεσθαι, ὁδῶν ἐτέρων, πρὸς ἃς οὐκ ἔχει δηλονότι τις εὐφυῶς, οὐχ' ἅπαντας δὲ ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς, μία μελέτη, ἤγουν, ἐν ἐπιτήδευμα, ἢ τὸν ἐστὶ θρέψαι; ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατὸν δὲ ἐστὶ πάντας ἐν ἐνὶ ἐπιτηδεύματι τρεφῆναι, ἤγουν τὸν βίον ἀνῦσαι, τὸν ἐν ἐνὶ ζῆσαι ἐπιτηδεύματι. Η.

153. Πολλοὶ δὲ διδασκταῖς] πολλοὶ δὲ, Φησι, δὲ αὐτοῖς ἠθέλησαν περιποιῆσαι ἀπὸ διδασκτῶν ἀρετῶν, καὶ ὄρμησαν καὶ ἔσπευσαν ἐπὶ τοῦτο προελθεῖν. V.

156. Ἄνευ δὲ Θεοῦ σεσιγαμένον] τὸ ἄνευ Θεοῦ κατορθουμένον, οὐ σκαιότερόν Φησιν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων βέλτερον σιωπώμενον, οἷον, μετὰ Θεοῦ τις παραγενόμενος εἰς τὸν ἐν

160. Μία δ' οὐχ' ἅπαντας] οὐ γὰρ ἡ μία μελέτη, σί, καὶ τὸ ἐν ἐπιτήδευμα πάντας ἡμᾶς δύναται τρέφειν· λέτη δὲ ἀσκησίς ἐστι καὶ ἐπιτήδευμα. V.

161. Σοφίαι μὲν (sic) αἰπειναί] τούτεστιν, ἐφ' ὅν καὶ προβάσεως κεῖνται αἱ σοφίαι, ὥστε εἶναι τὴν ἐπ' αὐτὴν ὁδὸν δυσχερῆ. ἢ οὕτως· ὑψηλὸν ἐστὶ καὶ ἐν μετεώρῳ κενὸν τὸ ἀρετὴν ἔχον. ὡς Ἡσίοδος· (Ἔργ. 287.)

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροισεν ἔθνηκαν. ἢ οὕτως· αἱ μὲν σοφίαι ὑψηλαί εἰσι, καὶ πόρρω, καὶ δυσχερεῖς. V.

Σοφίαι μὲν αἰπειναί] αἱ σοφίαι μὲν, αἱ λογικαὶ καὶ χυαὶ αἰπειναί, ἢτοι ὑψηλαί· τοῦτο δὲ τὸ ἄθλον, ἡγουμένως γέρας, τούτεστι τὸν ὕμνον, προσφέρων, ὡς νοῦ, δηλοῦσθαι Ἐφαρμόστῳ, ἄρυσαι, ἀντὶ τοῦ βόησον ὄρθιον, ἡγουν ὑψηλὸν, καὶ μετὰ θάρρους, τόνδε τὸν ἄνδρα, τούτεστι Ἐφάρμοστον, ἀπὸ μοίρας δαίμονος γεγονέναι εὐχειρα, ναῖον τὰς χεῖρας, δεξιόγυιον, ἢτοι ἐπιτήδειον, εὐστραφὲς κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, ὀρῶντα ἀλιήν, τούτεστι παρὰ στήματι ναῖον ἔχοντα, ὅστις νικῶν ἐπεστεφάνωσεν, ἡγουν, ἐκίσατο δακτύλῳ, δι' ἐορτῆς, τὸν βωμὸν τὸν Αἰάντειον τοῦ Οἰλέως ἀντὶ τοῦ, τὸν βωμὸν τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Οἰλέως. τὸ σημαίνοντο τοῦ κτητικοῦ ἢ ἀπόδοσις. τὸ τοιοῦτο δὲ σφραγῆς καὶ τῷ περὶ λόγῳ. Αἴας ὁ Λοκρὸς, ἐν Τροίᾳ ἀπὸ τῶν ἡρώων, τιμᾶται ἐν τῇ Λοκρίδι ἴσα θεῶ. κενοτάφιον γὰρ τὸ τοιοῦτον ἐνταῦθα ἐποίησαν, μέσον τοῦ τόπου, ἐνθά οἱ τῆς ἐπιπέδου τῷ πανηγύρεως ἀγῶνες τελοῦνται. ἐνίκησεν οὖν ἐνταῦθα Ἐφάρμοστος. δέον εἰπεῖν, ἐπεστεφάνωσε τὸν βωμὸν τοῦ Οἰλέως Αἴαντος (Οἰλέως γὰρ υἱὸς ὁ Αἴας) Αἰάντειον ἐπὶ τὸν βωμόν. R.

162. Τοῦτο δὲ προσφέρων] τὸ τῆς ἐμῆς σοφίας ἐπιτήδευμα. V.

Τοῦτο δὲ προσφέρων ἄθλον] ἐκυτῶ ὁ Πίνδαρος παρακελεύεται καὶ φησιν· ὅμως δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς σοφίας ἄθλον προσφέρων καὶ ἐκπληρῶν, τὸν ὕμνον, μέγα καὶ ὑψηλὸν φεῖς ἀναβόησον, τοῦτον δαίμονι μοίρα γενέσθαι δυνατὸν.

ταῖς χερσὶ, καὶ παντὶ τῷ σώματι δεξιὸν, ἵνα κοῦφος ἦ καὶ
 εὐστροφος παλαιστής, ὃς καὶ τῷ βλέμματι ἀληθὴν καὶ δύνα-
 μιν ἐμφαίνει. V.

Τοῦτο δὲ] τὸ τοῦτο πρὸς τὸ γεγάμεν ἔχει τὴν δύναμιν,
 τοῦτων· προσφέρων, ὧ θυμῷ, ἀθλον, καὶ ὡς περ βραβεῖον τῆς
 νίκης, τὸν ὕμνον τῷ Ἐφαρμόστῳ, Ξαρσέων καὶ Ξαρῶν, καὶ
 μὴ ἀμφιβάλλων, ὥρυσαι καὶ μετὰ βοῆς ὑψωσον ὄρθιον
 τοῦτο, γεγάμεν καὶ ὑπάρξαι τόνδε τὸν ἄνδρα τοῖόνδε καὶ
 τοῖόνδε. R.

163. Ὄρθιον ὥρυσαι] ὄξυ καὶ μέγα. Ὅμηρος (Iliad.
 λ, 11.) „Ὄρθι' Ἀχαιοῖσι δὲ μέγα σθένος., λέγει δὲ πρὸς
 τὸν χορὸν περὶ τοῦ νενικηκότος· βόησον ἀνατεταμένον Ξαρ-
 τῶν, ὅτι θεῖα μοῖρα ἐγένετο πρὸς ἀθλησιν οὗτος ὁ ἀνὴρ. ἢ
 πρὸς ἑαυτὸν λέγει, ὅτι ὥρμησα (an ὄρμησον?) ὄξέως. R.

165. Δεξιόγυιον] Gl. Mss. β. γ. ἐπιτήδειον εἰς τὰ μέλη.
 Ὄρωντ' ἀλκὰν] βλέποντα ἀνδρείαν. V.

166. Αἰάντειόν τε] ὅστις ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ τοῦ Αἴαντος
 τοῦ Ὀϊλέως παιδὸς πανηγύρει, καὶ ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ
 γῶνι νικήσας, θυσῖαις καὶ στέμμασι τὸν Αἰάντειον βωμὸν
 ἀτεκνόμεσε. τὰ Αἰάντεια δὲ ἐν Ὀποῦντι ἄγεται. V.

167. Ἰλιάδα] τοῦ Ὀϊλέως παιδὸς, τοῦ Αἴαντος τοῦ Λο-
 ροῦ. ἀνευ δὲ τοῦ ὀ εἴρηκε, τὸν Ἰλιάδα, ὡς πού φησι καὶ
 Ἡσίοδος. V. (v. ad Iliad. β, 527.)

CARMEN X.

Περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ δεκάτου τῶν Ὀλυμπίων εἰδούς.

Τοῦ δεκάτου εἰδούς ἡ στροφή καὶ ἀντίστροφος κώλων ἡ
Τὸ α', Ἀσκληπιάδειον ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον, τοῦ πρώ-
του ἀντισπάστου ἀπὸ διβραχέος ἀρξάμενον. Τὸ β', χοριαμ-
βικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἀρξάμενον ἀπὸ ἰαμβικῆς
(συζυγίας) καὶ λῆγον εἰς ἰαμβον. Τὸ γ', δίμετρον ἰαμβικὸν
ὑπερκατάληκτον, ὁ τρίτος δάκτυλος πανταχοῦ. Τὸ δ', τρο-
χαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, διηρημένου τοῦ πρώτου (καὶ
τρίτου) ποδός. Τὸ ε', καταληκτικὸν πενθήμεμερὲς, ἡ ἀνα-
παιστικὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἡ προσοδικὸν δίμε-
τρον ἀκατάληκτον. Τὸ ς', ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυ-
κατάληκτον, ὃ ἐστὶ Φερεκράτειον παρὰ συλλαβὴν. Τὸ ζ',
ἐπιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· ἡ πρώτη συζυγία Ἰωνικῆ
ἡ δευτέρα ἰαμβικῆ, εἶτα τροχαῖος, οἰκείος τῇ Ἰωνικῇ, καὶ
συλλαβῇ. Το η', Γλυκῶνειον, ὅπερ ἔλυσεν ἐν τῷ (v. 33.)
Πέφνε Κτάτου ἀμύμονα, ἐννεασύλλαβον.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπωδὸς κώλων θ'. Τὸ α', χοριαμβικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον, οὗ ἡ πρώτη συζυγία, ἰαμβικὴ ἐστὶ, τοῦ
δευτέρου ποδός ἀναλυομένου, εἶτα χοριαμβος, εἶτα πούς
ἀπλοῦς. Τὸ β', προσοδικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ πρώ-
τος τροχαῖος, τοῦ πρώτου ποδός λελυμένου, εἶτα Ἰωνικός
ἀπὸ μείζονος, εἶτα χοριαμβος. Τὸ γ', ἰαμβικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον λελυμένον. Τὸ δ', ἐπιωνικὸν τρίμετρον
ἀκατάληκτον, ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας λελυμένον. Τὸ ε', Ἰω-
νικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, τοῦ τρίτου παίανος ἀντὶ
τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος κειμένου, καὶ τροχαίου καὶ συλλαβῆς.

Τὸ

ὁ ε', λαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάλητον [ἐξ Ἴωνικοῦ].
 ὁ ζ', προσοδικὸν τρίμετρον βραχυκατάλητον, ἐξ Ἴωνικοῦ
 ὁ ὀ από μείζονος (χοριάμβου), καὶ ποδὸς ἡμίσεος. Τὸ η',
 λαμβικὸν δίμετρον ἀκατάλητον· ὁ δεύτερος ποὺς, ἀνάπαιστος,
 τέταρτος, τρίβραχυς. Τὸ θ', Ἴωνικὸν δίμετρον καταλη-
 γικὸν, ἀπὸ τροχαϊκῆς συζυγίας.

Ἀγησιδάμῳ Λοκρῶ Ἐπιζεφυρίῳ.] Ἐθνη Λοκρῶν
 εἰς τρία· Ἐπιζεφύριοι πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, Ὀζόλαι πρὸς τῇ
 Ἰταλίᾳ, Ἐπικνημιδίοι πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ. ἐνίκησε δὲ οὗτος
 Ἀγησιδάμος τὴν ἐβδομηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα.

1. Ἀνάγνωτε] GI. Ms. γ. Φιλέορτοι.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι] ἔοικεν ὁ Πίν-
 αχος πρὸ πολλοῦ συνδέμενος γράψαι αὐτῷ τὸν ἐπιπικιον
 ἀναγνώσκειν, αὐτῷ δὲ ἀποδοῦναι αὐτῷ σὺν τόκοις, ὥσπερ τὸ
 πρῶτος παλαιὸν διαλύσασθαι, προσθεῖς ἕτερόν τι ὑδάριον.
 δὲ ἀνάγνωτέ μοι δηλοῖ· ἀναμνημονεύσατε καὶ ἀναγνωρί-
 σατε, ὡς Μοῦσαι, ἐν ᾧ χωρίῳ τῆς Φρενὸς μου ἐστὶν ὁ Ἀγη-
 σιδάμος. ὡς δὲ προδιὰδεμένος ἤδη τὸν ἐπιπικιον, νῦν ἀνα-
 γνῶσκτε αὐτῷ Φησί. Σεφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (Fragm.
 1) "(ὅς δ' ἐν Φρενὸς δέλτοις τοὺς ἐμοὺς λόγους." ὁ δὲ νοῦς·
 ἀναγνώσαστέ μοι καὶ εἰς μνήμην τὴν ἐμὴν ἀγάγετε τὸν Ὀλυμ-
 πιονίκην τὸν τοῦ Ἀρχεστράτου υἱὸν καὶ εἶπατε, ἐν ποίῳ μέρει
 τῆς διανοίας κεχάραται. τρία γὰρ μέρη φασὶν εἶναι τῆς
 διανοίας, λογιστικὸν, μνημονευτικὸν, καὶ φανταστικὸν, καὶ
 τὸ ἐν λογιστικῷ ἐστὶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, τὸ δὲ φανταστι-
 κὸν ἐν τῷ μετώπῳ, τὸ δὲ μνημονευτικὸν μέσον τῶν δύο.
 οἱ δὲ ἀμφοτέρω τὸ λογιστικὸν καὶ φανταστικὸν ὡς
 ἀμφοτέρω τὸ μνημονευτικὸν, καὶ ἐναποτιθεῖσιν ἐν αὐτῷ,
 ἐκεῖνο μὲν φαντάζεται, ἐκεῖνο δὲ, ἡγουν τὸ λογιστι-
 κὸν λογίζεται. ἐκ δὲ τούτου τοῦ μνημονευτικοῦ ἔχομεν
 ἀναμνησκόμενα, ἅπερ ἀναγνώσκωμεν, καὶ ἅπερ ἐθεασάμεθα. διὰ
 τοῦτο καὶ ὁ Πίνδαρος εἶπεν, ἀναγνώσαστέ μοι, ὡς Μοῦ-
 σαι ἐν ποίῳ μέρει τῆς Φρενὸς γέγραπται, ἡγουν κεχά-
 ραται,

ρακται, ὁ παῖς τοῦ Ἀρχεστράτου, ἤγουν ὁ Ἀγησίδαμος. χρεωστῶν γὰρ αὐτῷ ὕμνον γλυκύν, ὧ Μοῦσαι, ἐπελαθόμενον. Ἄλλως. Τὸν Ὀλυμπιονίκαν] ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ προοιμίου ὁ Πίνδαρος δῆλός ἐστιν, ὅτι πρὸ πολλοῦ μὲν ἤξιωτο γράψαι, ὑπερθέμενος δὲ, νῦν ὡς ἐξ ὑπομνήσεως ἀποδοῦναι βούλεται τὸν ὕμνον. V.

Ἔοικεν ὁ Πίνδαρος ἐκ πολλοῦ συνθέμενος γράψειν αὐτὸν τὸν ἐπιθῆναι ὀλιγορῆσαι διὰ τινὰ περιπέτειαν. νῦν οὐκ ὥσπερ τι χρέος ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὸν παρόντα ὕμνον. ἐπεὶ δὲ τὸ χρέος γεγονὸς χρόνιον ἀπαιτεῖ καὶ τόκον, προστίθηται μετὰ ταῦτα καὶ ἀδάρδιόν τι, ὥσπερ τινὰ τόκον. Τὸ δὲ ἀναγνώστε οὐχ', ὡς Φασί τινες, ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρίσατε, ἀλλ' ἐπειδὴ γέγραπται λέγει, διὰ τοῦτο ἀναγνώστε εἶπε. τὰ δὲ γραμμένα ἀναγινώσκειται. Φασί δὲ τινες· ὅτι πρὸς τὰς Μοῦσας πάσας ποιεῖται τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ Φημί, πρὸς τὴν Μοῦσαν καὶ τὴν Ἀλήθειαν, εἰ καὶ ὕστερον ταύτας ἐπιβοᾷται. H

5. Ὡ Μοῦσα, ἀλλὰ σὺ, καὶ θυγάτηρ] σὺ τοίνυν ὧ Μοῦσα, καὶ σὺ, τοῦ Διὸς θυγάτηρ, Ἀλήθεια, ταῖς ἰσχυρὰ καὶ δικαίαις χερσίν, ἀποκωλύσατε καὶ ἀπερξάτε ἀπ' ἐμῆ τὴν ἐπίπληξιν καὶ τὴν ἐπιτίμησιν, ἣν ἂν τις εἰς ἐμὲ ποιῆσαιτο, ὡς εἰς τὸν ξένον μου καὶ φίλον ἡμαρτηκότα, ἐψευσάμην καὶ ἐβράδυνα πληρῶσαι τὸν ὕμνον. Ἀλιτόξου οὖν ἐπιπλήξιν Φησι, τὴν διαμαρτάνουσαν εἰς τοὺς ξένους, ξένου αὐτῷ ὄντος τοῦ Ἀρχεστράτου, ψευσάμενος ἤλιπεν αὐτὸν, ὅ ἐστιν ἡμαρτεν. V.

Ἐπειδὴ ποιῆσειν αὐτῷ εἰπῶν οὐκ ἐψεύσθη, ἀλλ' ἐπίβητο, διὰ τοῦτο Φησιν· ὧ Μοῦσα καὶ ὧ Ἀλήθεια, ἀντὶ τούτων ὧ λόγοι τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀληθῶς, ὡς ὑπεσχόουην, ἐπαινεῖται αὐτὸν μὴ συγχωρήσητε ψευδομένου αἰτίαν λαβεῖν με. Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀναγνώστε μοι, ὧ παρόντες δηλονότι, ἦν ἀναγνόντες ὥσπερ ἐν βιβλίῳ γράμματα, εἰς μνήμην ἀγαγετέ μοι τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρχεστράτου, τὸν Ἀγησίδαμον τὸν Ὀλυμπιονίκην, ἐν ποίῳ μέρει τῆς ἐμῆς μνήμης ἐστὶ γεγραμμένος, ἥτοι ἀποκειμένος. γλυκὺ γὰρ μέλος, ἀντὶ τοῦ ὕμνον χρεωστῶν αὐτῷ ἐπελαθόμενον. ἀλλ' ὧ Μοῦσα σὺ

ἢ Ἀλήθεια ἢ θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἐρύκετον, ἤγουν ἐρύκετε, καλύετε, παύετε ὀρθῇ χειρὶ, ἤγουν δικαίᾳ, ἀντὶ τοῦ κωλύετε διὰ τῆς χειρὸς δικαίας, δικαίως, τὴν ἐνιπὴν ἤγουν τὴν ἐπιτίμησιν τῶν ἀνθρώπων τὴν ἕνεκα τῶν ψευδῶν, τὴν ἔλιτόξενον, τουτέστι τὴν ὀνειδὴ προσφέρουσαν ἡμῖν ἕνεκα τῆς εἰς τὸν φίλον ἀμαρτίας. Ἐκαθεν γὰρ, ἤγουν πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἐπελθὼν, τουτέστι παρχγενόμενος, ἐνστάς ἰ μέλλων χρόνος, ἦτοι ὁ ἀποκείμενος, τὸ ἐμὸν χρέος τὸ βαθύ, τουτέστι τὸ πολὺ, κατήσχυεν, ἤγουν ἤλεγξεν, ἀπονειδίστον ἔδειξεν. ὅμως δὲ δυνατός ἐστιν ὁ τόκος, ἤγουν ὕμνος ὁ ἐπὶ τῷ ὀφειλομένῳ ὕμνῳ προστεθησόμενος, λῦσαι τὴν ἐπιμομφὴν, τουτέστι τὴν πολλὴν μέμψιν τῶν ἀνθρώπων τὴν ὀξεῖαν, ἤγουν τὴν ὀξέως κινουμένην, τουτέστι τὴν μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως κινουμένην. R.

Θυγάτηρ] Gl. Ms. γ. πόησις.

7. Schol. Ms. γ. ἦνπερ (l. εἴπερ) ἐπιλέλησμαι Ἀγῆσιδάμου καὶ γέγονα ῥέθυμος καὶ ἀχάριστος.

8. Ἐνιπὴν] Gl. Ms. γ. τὴν Φωνήν.

Ἐλιτόξενον] Gl. Ms. γ. τὴν ὀνειδιστικὴν τῶν ἀνθρώπων, τὴν προφερομένην. Gl Ms. β. ἀμαρτάνουσαν εἰς τοὺς φίλους.

9. Ἐκαθεν] Gl. Ms. γ. ἀπὸ μακρόθεν. Ἐπελθὼν] l. Ms. γ. ἀποφασισμένος. (?)

Ὁ μέλλων χρόνος] ὁ προσδοκώμενος μετὰ τὴν τὸς χρεῖσιν ἐπεσθαι, καθότι καὶ ἀποδίδωσι τὸν ἐπινίκιον ὁ ἑλλητικός. ἢ οὕτως· ὁ γὰρ ἐκ πολλοῦ διαστήματος χρόνος παραγενόμενος, τουτέστιν, ἀφ' οὐπερ ὑπεσχόμην, πρὸς αὐτὸ ἕκαθεν τὸ ἐμὸν χρέος καταισχύνει, οἷον βαθύ αὐτὸ καὶ πολὺ ποιήσει χρέος καὶ αὐξηθησόμενον τόκοις. ἢ οὕτως· ὁ ἐπιγενόμενος χρόνος μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν πολὺς ὢν καταισχύνει τὸ ὄφλημα. διὰ δὲ τούτου σημαίνει, ὅτι πολὺς ὁ διαέσου χρόνος διελήλυθεν, εἴπερ ὁ μέλλων χρόνος οὐκ ἐγγύεν ἀλλὰ μακρόθεν ἐλήλυθεν, ἡνίκα μνησθεῖς ἐπετέλει τὴν καγγελίαν. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲ γὰρ ὠρισμένως, οὐδὲ καθῶς ἐπεσχόμην, ἀλλὰ πόρρω τῆς προθεσμίας ὁ τότε ὠρισμένος
καὶ

καὶ τότε μέλλων, ὁ προσδοκώμενος, χρόνος αἰσχύνης ἀξίαν μνηύει μου τὴν ὑπόσχεσιν καὶ ὀφειλὴν βραδύνας. V.

Τὸ μέλλων λέγει, ὡς πρὸς τὸν καιρὸν, καὶ ὃν ὑπέσχετο ὑμνησαί. ὁ γὰρ μετ' αὐτὸν ἐπιῶν χρόνος, ὡς πρὸς αὐτὸν μέλλων ἦν. R.

10. Βαθὺ χρέος] μέγιστον ὄφλημα. τὸν ὕμνον λέγει. V.

13. Νῦν ψᾶφον ἐλισσομέναν] ἀλληγορικῶς ταῦτα λέγει. προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τοιοῦτό τι ἴδωμεν, θεωρήσωμεν, μὴ ποτε κῦμα τὴν ψᾶφον δινουμένην, ἐπιβρέον, κατακλύση. τινὲς δὲ, πρὸς τὸ κατὰ τὸν ὕμνον νοούμενου πνεῦμα. παραβάλλει δὲ ἀλληγορῶν τῷ τῆς Ἰαλιάσσης ρεύματι τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. ὡς γὰρ ψᾶφον παρ' αἰγιαλὸν κυλιουμένην ἐκβρασσόμενον τὸ κῦμα κατακλύζει, τὸν αὐτὸν τρόπον, Φησὶ, κᾶν τὴν ἐπικυλιουμένην μέμψιν ἐκκλύτω, ὡς ψᾶφον. ἢ οὕτω· νῦν τὴν τῶν ἀνδρῶν μομφὴν ὡς περ ψᾶφον δινουμένην κατακλύσει τὸ τῶν ὕμνων ρεῦμα, ὡς κῦμα, ὅταν τὸν κοινὸν λόγον, τουτέστι τὸ ποίημα πρὸς χάριν ἀποτίσωμεν. Ἄλλως. νῦν σκοπήσωμεν, ὅπως τὸ ἡμέτερον κῦμα βρέον, τουτέστιν, ἢ ἡμετέρᾳ ποιήσῃς, κατακλύση τὴν ἐλισσομένην ψᾶφον, τουτέστι τὴν κατ' ἡμῶν λοιδορίαν. V.

Νῦν σκοπήσωμεν δηλονότι, ὅπως τὸ κῦμα τὸ βρέον κατακλύσει, ἢ γοῦν κατακαλύψει, τὴν κυλιουμένην παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ψᾶφον· συμβολικὸς ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ, νῦν σκοπήσωμεν, ὅπως ἢ δύναμις τῶν ἡμετέρων λόγων ἀποκρύψει τὴν φερομένην κατ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μέμψιν, ὅπως τὸ κοινὸν ὕμνον πάσῃ τῇ πόλει δηλονότι ἀποδώσωμεν εἰς χάριν ἀφορῶντα, ἢ γοῦν δύναμιν ἐπαγωγὸν, Φίλην, τουτέστι φιλουμένην. ἔχομεν δὲ δηλονότι εὐπορίαν λόγων· νέμεται γὰρ, ἢ γοῦν διοικεῖ τὴν πόλιν τῶν Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τὴν πατρίδα τοῦ Ἀγησιδάμου ἀτρέκεια, τουτέστιν ἀλήθεια, καὶ διὰ φροντίδος ἐστὶν ἢ Καλλιόπη, τουτέστι, καὶ ποιητικοί εἰσι, καὶ ὁ Ἄρης, ἢτοι ὁ πόλεμος, ὁ χαλκῷ, ἢτοι ὅπλασι ὠχυρωμένος, μέλει ἀντοῖς τοῖς Λοκροῖς, τουτέστι, καὶ πολεμικοί εἰσι. R.

Ἐλισσομέναν] κυλιουμένην. V. πληθυνομένην Gl. Ms. γ.

14. "Οπα κῦμα] οἱ μὲν ὄπου, οἱ δὲ ὄπερ. V.

15. Κοινὸν λόγον] ἕτεροι μὲν τὸν περὶ τῶν πολλῶν λόγον, οἱ δὲ τὸν ὕμνον ἤκουσαν, ἤτοι ὅτι πλείονες αὐτοῦ μεθέξουσι νικηφόροι, ἢ ὅτι διὰ πολλῶν ἔσται στομαχίων. ἦπα. ὅπως τὸν ὕμνον ἀποτίσομεν προσφιλῆ τε καὶ κεχαρισμένον τῷ κομιζομένῳ. V.

Τὸ κοινὸν λόγον ἀντὶ τοῦ πάγκοινον τοῖς μειοῦσι νῦν τε καὶ ἐς ὕστερον. ἔχει δὲ τὸ ὄπα τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τίσομεν ἐς Φίλαν χάριν· τὸ δὲ κοινὸν λόγον ὕστερον λέγει. K.

Λόγον] Gl. Ms. γ. τῆς παρούσης ἀδῆς.

17. Νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν] ἀντὶ τῆς, χεῖ νομῆν καὶ δίδωσιν ἢ πόλις λαβῆς τῶν Λοκρῶν πρὸς γκῶμια. διὸ ἐπήνεγκε· μέλει τε σφίσι Καλλιόπα καὶ χάλσος Ἀρης· καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ διαφέρουσι καὶ τοῖς κατὰ πόλεμον· διὸ καὶ ἀφορμὰς δίδωσι τοῖς βουλομένοις. ἢ οὕτω μέμειται καὶ ἔστιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, τουτέστι, κατ' ἐκυτῆς χεῖ τὴν ἀλήθειαν ἢ τῶν Λοκρῶν πόλις. οὐ δεῖ οὖν, φησιν, ὕδα μέμφασθαι. τραχεῖα δὲ εἰκότως ἂν λέγοιτο, λοφώδης ἴσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος. αὐτὸς γὰρ φησιν· "Οἱ τ' ἀργέλλων πᾶρ Ζεφυρίου κολώνων" (Schneid. Fragm. p. 102.) καὶ βούλεται λέγειν, ἔστι τειοῦτον· καίπερ τραχεῖα οὔσα, εὐμμεῖται. διατί δε; φησὶν Ἀριστοτέλης· ἐπειδὴ γὰρ ἐχρῶντο τῷ θεῷ, πῶς ἂν πολλῆς ταρχῆς ἀπαλλαγεῖεν, ἐξέπεσεν τοῖς χρησμὸς, ἑαυτοῖς νόμους τίθεσθαι, ὅτε καὶ τις ποιῶν (ὄνομα δ' ἦν Ζάλευκος) πολλοὺς νόμους δυνήθειν τοῖς ἄλλοις εἰσενεγκεῖν δοκίμους. γνωσθεῖς τε καὶ ἐρωτηθεῖς, πόθεν εὔροι; ἔφησεν, ἐνύπνιον αὐτῷ τὴν Ἀθηνῶν παρίστασθαι. διὸ αὐτὸς τε ἠλευθέρωται καὶ νομῆτης κατέστη. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ δὲ μουσικοῦ εἶπε τοὺς κερῆς. Λοκρῖα (?) γὰρ τις ἀρμονία ἔστιν, ἣν ἀσκῆσαι φάσι νόκριτον τὸν Λοκρῶν. Ἄλλως· Νέμει γὰρ, ἀντὶ τοῦ νέμει, καὶ ἔστιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, τουτέστι, καὶ μετ' ἑαυτῆς μετὴν ἀλήθειαν ἢ τῶν Λοκρῶν πόλις. οὐ δεῖ οὖν, φησιν, ὕδα ψεύδασθαι. Ἄλλως. Νέμει γὰρ. τουτέστιν, ἀληθεύει τῶν Λοκρῶν πόλις. διὸ καὶ ἐμοὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀλήθειαν
Φυλα-

Φυλακτέον. ἐπεὶ γὰρ περὶ χάριτός ἐστιν ὁ λόγος, Φησὶν, ὅσα τε κοινὸν λόγον τίσομεν ἐς χάριν· ἀπονέμει γὰρ ἢ τριχέϊα πόλις. τινὲς οὕτως· οἷδεν ἀντιχαρίζεσθαι ἢ Λοκρῶν πόλις. τὸ δὲ Φίλιαν ἐς χάριν, εἰς χάριν Φησὶ τοῦ νευικηκότος, ἴν' ἢ δῆλον, ὅτι καθαρῆ καὶ ἀποτρίψει τὸ ὄφλημα. V.

Νέμει] Gl. Ms. γ. κυβερνᾷ.

Πόλιν Λοκρῶν] Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, Λοκροὶ Ἐπινημιδίοι, Λοκροὶ Ὀπούντιοι, Λοκροὶ Ὀζόλαι. τέσσαρα γὰρ γένη Λοκρῶν. Τὸ Καλλιόπη λέγει, ἢ ὅτι καὶ παρ' αὐτοῖς ἢ ποιητικὴ χάρις ἐσπουδάζετο, ἢ ὅτι νίκας ποιοῦντες τοὺς ποιητὰς εἰς ὕμνον ἐγείρουσιν. R.

18. Καλλιόπη] Gl. Ms. β. ἢ ποιήσις.

19. Τράπε δὲ Κυκνεῖα μάχα] ἐτράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς παρορμήσαντος Ἄρεως τὸν Κύκνον. ἐμαχέτατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακὸξενος ἦν Κύκνος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν, ἀπεκαρτόμει τοὺς παριόντας, καὶ τῷ Ἀπόλλωνι (I. Ἄρει) βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι, καὶ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλευσάι ἠθέλησε. συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης, ἔφυγε δεισας Ἡρακλῆς, συμβαλλομένου Ἄρεως τῷ παιδί Κυκνω. ἀλλ' ὕστερον Ἡρακλῆς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε. Στησίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύκνω ἱστορεῖ. (Suchfort Fragm. Stesich. p. 37.) Τοιγάρτοι διὰ τὸ καὶ τὸν Ἀγχιδάμον ἀπολήγοντα*) ἤδη ὑπὸ Ἰολάου ἀλείπτου ἀνεβῆσθαι εἰκότως ταῦτα ἐπηγάγετο· ἐχέτω οὖν, Φησὶ, τῷ Ἰόλῳ Ἀγχιδάμος χάριν, ὡς Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος παρορμήσαντι εἰς τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον. V. *) f. ἀπολείποντα deficientem.

Ἱστορία. Τράπε δὲ Κυκνεῖα. Κύκνος ὁ Ἄρεως υἱὸς ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν τοὺς παριόντας ἐκαρτόμησε, βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν Ἄρει νεῶν ἀνεγεῖραι. παριόντων οὖν καὶ Ἡρακλῆς καὶ ὑπὸ τούτου ἐπιβουλευθεὶς, μάχῃ συνῆψεν αὐτῷ. βεβοηθηκότος δὲ Ἄρεως τῷ παιδί, τριχέϊς ἀνεχώρησεν. ἀλλ' ὕστερον μόνον Κύκνον εὐρῶν ἀπέκτεινε. λέγει οὖν τὴν Ἡρακλέους τροπὴν εἰς παραμυθίαν Ἀγχιδάμου, ὀκλάσαντος μὲν ἐν τῷ τῆς πυγμῆς ἀγῶνι, καὶ τὸν ἀντίπαλον

λον ἂν παρὰ μικρὸν νικῆσαι ποιήσαντος, εἰ μὴ ὁ ἀλεί-
 τούτου Ἔλας ἰδὼν, θάρσος ἐνέβχλε· διὸ καὶ ἐνίκησεν. R
 Ἔλας δὲ] ἤγουν εἰς Φυγὴν ἐκίνησε καὶ τὸν Ἡρακλέα
 ὑπερβολικῶς ἰσχυρὸν ἢ μάχη ἢ Κυκνεῖα, ἤγουν ἢ τοῦ
 Ἰου τοῦ υἱοῦ Ἀρεως, ἢν μετὰ τοῦ Κύκνου συνεκρότησεν
 Ἡρακλῆς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Ἀγησίδαμος ὑπεστά-
 νων αὐτῷ τῷ ἀγῶνι, εἶτα ὑπὸ τοῦ Ἔλα τοῦ ἀλείπτου ἀναρ-
 κτεῖς ἐνίκησε. διὸ ἐπάγει· τοὺς πύκτας δὲ ἐν τῇ Ὀλυμ-
 πικῶν ὁ Ἀγησίδαμος τῷ Ἔλα Φερέτω χάριν, ἤγουν
 Ἡρακλίαν, ὥσπερ ὁ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῖ, ἔφερε δηλο-
 εἶ ὅτε ἔτρεπε τοὺς Τρῶας μετὰ τῶν ὄπλων αὐτοῦ. παρ-
 ούτας δ' ἂν ἀνὴρ σὺν παλάμῃ, ἤγουν σὺν βοήθειᾳ θεοῦ,
 πρὸς ἀρετὴν, πρὸς πελώριον, τουτέστιν ὑψηλότατον,
 ἔσεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν, ὑψωσε κλέος. ὀλίγοι δὲ τι-
 μῶν ἀντὶ τοῦ, οὐδέ τινες ἔλαβον χαρὰν χωρὶς πόνων, λέγω.
 ἐγὼ βιώτῳ, τουτέστι, τῇ παρούσῃ ζῳῇ, ἔργων πρὸ πάντων,
 πάντων φημί τῶν ἔργων. R.

Ἔλα Φερέτω χάριν] οὕτω, φησὶ, τῷ Ἰόλα χάριν
 ὁ Ἀγησίδαμος, ὥσπερ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῖ. τοῖς
 ὄπλοις ἠρίστευσε τοῖς ἐκείνου. Ἄλλως. ὡς Ἡρακλέα
 ἔπειτα ἀνέβρωσεν ἢ Ἀθηνᾶ, οὕτω καὶ τὸν Ἀγησίδαμον
 ἔλας. Φερέτω οὖν χάριν, ἢτοι ἐχέτω χάριν τῷ Ἔλα
 Ἰδαμος πύκτης, ὡς Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῖ. τοῖς γὰρ
 ἠρίστευσε τοῖς αὐτοῦ. V.

Φύντ' ἀρετᾶ] τὸν Φύντα πρὸς ἀρετὴν σὺν θεοῦ
 ἢ παροξύνοντας τὶς πρὸς μέγα κλέος ὀρμῆσαι ποιήσειεν. V.
 ἢ ἀρετῇ ἢ πρὸς τὸ θῆξας, ἢ ἢ, παρακινήσας ἐν ἀρε-
 τῇ πρὸς τὸ ὀρμῆσαι. ἢ ἢ, ὀρμῆσαι ἐν ἀρετῇ πρὸς
 μέγα, ἢ τῇ ἑαυτοῦ, ἢ τῇ ἐκείνου. R.

Ἀπονον δ' ἔλαβον χάριμα παῦροι τινες] οὐ-
 κεν οὖν, φησὶ, μετὰ πόνου ἔλαβε τὴν νίκην. ὀλίγοι δὲ
 οἱ χωρὶς πόνου νικῆσαντες. ἢ οὕτως· οὐδένας χωρὶς
 χαρὰν τινος ἔσχον ἔργου. ἢ, οὐδένας πρὶν ἐνεργῆσαι
 τί τι. ἢ δὲ νίκη τῷ βίῳ αὐτῶν ἐστι φάος. V.

28. Ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον] ἐμὲ δὲ παρώρμησαν αἱ
 Διὸς Θέμιδες ὑμῆσαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα. Θέμιδες δὲ
 ὁ κατὰ θεσμόν τῆς πενταετηρίδος πληρωθεὶς χρόνος. ἢ οὐ
 ἐμὲ προτρέπουσιν αἱ Διὸς Θέμιδες ἄσαι τὸν ἀγῶνα τὸν ἐξαί
 ρητον τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ἄλλως. τὸ ἐξῆς· ἀγῶνα
 Διὸς. Θέμιτες ὤρσαν· ἐπεὶ μετὰ δικαιοσύνης ἀγωνίζονται,
 τοῦ Θέμιδες. Δωρικὴ δὲ ἡ κλίσις. Ὅμηρος (Iliad. ο,
 "Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ. V.

Τὸν ἀγῶνα δὲ τὸν ἐξαίρετον, ἀντὶ τοῦ τὸ κτχσνεύει
 τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἐνθα ὁ ἀγὼν ἐτελεῖτο, ὑμῆσαι ὤρσαν, ἢ
 διήγειραν ἐμὲ, δηλονότι αἱ Θέμιτες, ἤγουν αἱ νομοθεταὶ
 Διὸς, αἱ κατὰ νόμους συνήθειαι. τοῦ Διὸς δὲ λέγει αἱ
 ἐπειδὴ βασιλέα πάντων αὐτὸν ἐνόμιζε· βασιλέως δὲ τὸ νόμι
 θετεῖν. ὃν, ἤγουν τὸν ἀγῶνα, ἢ ἰσχύς τοῦ Ἡρακλέους,
 ριφραστικῶς ὁ Ἡρακλῆς, ἐκτίσατο, ἀντὶ τοῦ, ἔκτισε, κα
 σκεύασε, πλησίον τοῦ ἀρχαίου μνήματος τοῦ Πέλοπος· ἢ
 ἤγουν ἀφ' οὗ, τὸν Κτέατον τὸν ἀμύμονα, ἦτοι τὸν ἄψογον, ὅ
 νευσε, τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐφόνευσε δὲ τὸν Εὐρυτον,
 ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἵνα πράσσοιτο, ἤγουν ἀπαιτοῖη, τὸν Αὐγεί
 ἄκοντα ἐκὼν τὸν μισθόν, τὸν ὑπέρβιον, τὸν ὑπερβολ
 πολὺν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑπερβολικῶν τὴν ἰσχύν,
 λάτριον, τουτέστι τὸν ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆς ἐξαιρέσεως
 κόπρου. συνεμάχουν γὰρ οὗτοι, ἦτοι ὁ Κτέατος καὶ ὁ Εὐ
 ρυτος, τῷ Αὐγείᾳ, οὐ προθυμουμένῳ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ
 συμπεφωνημένον μισθόν. ἦσαν δὲ οὗτοι μητρός μὲν
 Μολιόνης, ἀφ' ἧς καὶ Μολιονίδαί ἐλέγοντο. πατρός δὲ, ἢ
 μὲν τοῦ Ἄκτορος, αὐτοὺς ἔλεγον, τῇ δ' ἀληθεῖα Ποσειδῶ
 ἐνόμιζον. Κτέατος καὶ Εὐρυτος Μολιόνης καὶ Ποσειδῶνος,
 ὅτε δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Τιρυνθίων κατ' Αὐγείου ἐστράτε
 συμμαχοῦντες οὗτοι Αὐγείᾳ, ἐν τινὶ τόπῳ τῆς Ἡλίδος λο
 σαντες τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον διέφθειραν, ἐπειδ' ὕστε
 αὐτοὺς Ἡρακλῆς εἰς τὸν ἀγῶνα μέλλοντας ἀπιέναι λοχη
 καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς λόχμαῖς τῶν Κλεωνῶν, τούτους ἀπέκτι
 μουθέντος οὖν Αὐγείου, πρῶτον μὲν τὴν πόλιν αὐτοῦ
 θεῖ, ἔπειτα καὶ αὐτὸν ἀναιρεῖ. R.

γ. Ὀν ἀρχαίῳ σάματι] τὸ μνημα τοῦ Πέλοπος τὸ
 τῷ βωμῷ. οὐ γὰρ ἐτέρωθι μὲν ὁ Πέλοψ, ἐτέρωθι δὲ ὁ
 ἴδης, ἀλλ' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ χωρίον ἐστὶ σῆμα καὶ βωμός.
 ἴθμον δὲ. ἐπεὶ τῶν δώδεκα θεῶν ἕξ βωμούς κατεσκευά-
 ῳ δὲ νοῦς· ὅν τινα ἀγῶνα πλησίον τοῦ ἀρχαίου σήματος
 ἰάφου ἕξ βωμῶν ἀριθμὸν ἔχοντα. [ἕκτον βωμὸν,] ἰδρύ-
 σθαι καὶ κατεσκευάσεν Ἡρακλῆς, ἠνίκα τοὺς τοῦ Ποσειδῶνος
 με παῖδας, Κτέατον καὶ Εὐρυτον, ἵνα δυνηθῆ τῆς ὑπη-
 ρε μισθὸν κομίσασθαι παρὰ τοῦ Αὐγείου πλεῖστον ὄντα,
 παρὰ ἄκοντος αὐτὸς ἐκῶν. ἐλάτρευσε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἡρα-
 κλῆς ἐκφορήσας τὴν ἐν τῇ αὐλῇ κόπρον. ὑπέρβιον δὲ, τὸν
 μισθὸν ἀνεῖλεν οὖν τοὺς Μολιωνίδας ὁ Ἡρακλῆς, ἵν' εἰσ-
 ῳηται τὸν Αὐγέαν, ὅτι ἐν τῷ πρὸς Αὐγέαν πολέμῳ Ἡρα-
 κλῆς ὑπὸ τῶν Μολιωνιδῶν αἰούσας, ἔφυγε. διὸ μνησας αὐ-
 τὸν περὶ Κλεωναῖς συνεστήσατο λόχον, Φησὶ Μνασέας
 παρεῦς. "Ἄλλως. Κτέατος καὶ Εὐρυτος, ἀδελφοί, τῷ
 πόνῳ" Ἀιτωρὸς καὶ Μολιόνης, τῇ δὲ ἀληθεῖς Ποσειδῶνος
 Μολιόνης. οὗτοι συνεστρατεύσαντο Αὐγείῃ, καὶ ἐπειδὴ
 ἴν' ὑπὸ μισθὸν τῆς ἐκχύσεως τῆς ὄνθου ἠδίκητο Ἡρακλῆς,
 ἴθμον μὲν τὴν κόπρον, ἀποστερούμενος δὲ τοῦ συμφω-
 τος μισθοῦ, λοχήσας ἐν Κλεωναῖς τοῦ Ἄργου ὁ Ἡρα-
 κλῆς ἀνεῖλεν, ἵν' εὐαλαίτερος αὐτῷ μονῶθεις ὁ Αὐγείας γέ-
 ῳ ἦν δὲ ὁ μισθὸς ἢ δεκάτη τῶν βοῶν· ἀνεῖλεν οὖν τοὺς
 Μολιωνίδας ὁ Ἡρακλῆς, ἵν' εἰσπράξῃται τὸν Αὐγέαν. λάτριον
 ἴθμον, τὸν ἀντὶ τῆς λατρείας καὶ ὑπηρεσίας. V.

[Πὰρ] Schol. Ms. β. σύναψον τὴν παρὰ μετὰ τοῦ,
 τῷ σάματι. (G. παρ Π. βωμῷ ἕξ ἀριθμὸν Ἡρακλέης ἕκτ.)

[B(η)] Gl. Ms. β. δύναμις.

[εὐς Αὐγέαν] τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ἕως. V.

[Ὡς πράσσοιτο] τὸ ὡς, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπει, ἵν' ἢ τὸ
 ἴθμον ἀντὶ τοῦ ἔπρασεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἵν' ἢ πρὸς τὸν
 ἴθμον. τὸ δὲ ὑπέρβιον πρὸς τὸν Αὐγέαν συναπτόμενον. R.

[ἔτριον] Gl. Ms. γ. δεδουλευμένον.

[Λόχμαισι δὲ δοκεύσας] δασέσι τόποις. ἐπιτη-
 ρε παρ' αὐτοὺς ἐν τοῖς συνδέδροις τόποις τῶν Κλεωνῶν,
 ἀνεῖλεν,

ἀνεΐλεν, ἐνεδρεύσας καὶ λοχήσας, διότι πρῶην ποτὲ τὸ σπ
 τευμα αὐτοῦ, τὸ ἐκ τῶν Ἀργείων, ἐν τῇ πόλει τῶν Ἡλ
 καθεζόμενον ἐπολέμησαν αὐτοὶ οἱ ὑπερήφανοὶ παῖδες
 Μολιόνης. V.

Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. ἤγουν, ἐν συνδέδροις γάρ τ
 ὑποκάτω τῶν Κλεωνῶν (πόλις δὲ τοῦ Ἄργους αἱ Κλεα
 ἐφόνευσε καὶ ἐκείνους ὁ Ἡρακλῆς, τουτέστι τὸν Κτέατο
 τὸν Εὐρυτον, ἐφ' ὁδῶ, ἤγουν ἐνέδρα, δοκεύσας καὶ ἐπι
 σας, διότι πρότερον αὐτοὶ οἱ Μολιόνες οἱ ὑπερφίαλοι, ἢ
 οἱ ὑπερβολικῶς ὑπερήφανοι, στρατὸν Τιρύνθιον, ἦτοι Ἀργ
 καθήμενον ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς Ἥλιδος ἐπόρθησαν, αὐτ
 ἐφθειραν. R.

37. Ὑπὸ Κλεωνῶν] Δωρικῶς, ὑπὸ Κλεωνῶν. ἔστ
 ὄνομα πόλεως Ἀργολικῆς. [τινὲς δὲ, δῆμον Λακωνικόν.]
 μασε δὲ Εὐρυτον καὶ Κτέατον ἀποκτείνας αὐτούς πορευ
 νους ἐπὶ τὸν Ἰσθμικὸν ἀγῶνα, [ἦτοι ἀπέκτεινεν αὐτούς]
 ὁδῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ λόχῳ. καὶ (Hom. Iliad. α, 151.) “ὁδο
 θέμεν,” ἀντὶ τοῦ ἐνέδραν ἐλθεῖν. ἀπέκτεινε δὲ α
 πορευομένους εἰς τὸν Ἰσθμικὸν ἀγῶνα. τὸ δὲ, ὅτι π
 ποτὲ, τὴν αἰτίαν ἀποδίδους τοῦ γεγενημένου ὁ Πίν
 Φησι. V.

39. Ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον] τουτέστι
 πολλοὺς συστρατεύσαντας αὐτῶ ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀποθ
 τες ἐν τῇ μάχῃ εἰσὶν οὗτοι Τελαμών, Χαλκιδῶν, καὶ Ἴφ
 ὁ πρῆσβύτατος αὐτοῦ ἀδελφός. Ἄλλως. Τιρύνθιον, ἀν
 Ἀργεῖον. Τίρυνς γὰρ πόλις Ἄργους. ὅτι δὲ ἐν τῷ
 Αὐγείαν πολέμῳ ὁ Ἡρακλῆς ὑπὸ τῶν Μολιονιδῶν
 ἔφυγε· διὸ μηνίσας αὐτοῖς τὸν περὶ Κλεωνῶν συνεστ
 λόχον, Φησὶ Μινασέας ὁ Παταρεύς. V.

42. Ὑπερφίαλοι] Gl. Ms. γ. ἄδικοι.

Καὶ μὰν ξεναπάτας βασιλεὺς] ξεναπάτης
 Φησι διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀγνωμοσύνην· ἀλλὰ μὴν καὶ δι
 τοὺς φίλους ἀπατηλὸς Αὐγείας, ὁ τῶν Ἡλείων βασι
 ἐθάσατο οὐ πολὺ ὕστερον τὴν ἐκυτοῦ πατρίδα εἰς τῷ

ἦν ἐμβαλλομένην, τοῦτο μὲν πυρὶ, τοῦτο δὲ σιδήρῳ, καὶ
μεῦμα ἄτης ἐγκαθίστασαν. V.

Καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐπειῶν, ἦτοι τῶν Ἠλείων,
ἦν ὁ Αὐγείας ὁ ξεναπάτας, τουτέστιν ὁ τοὺς Φίλους ἀπα-
κ(τοῦτο δὲ φησι διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ),
ἔθεν, ἤγουν ὕστερον μετὰ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον,
τὴν πατρίδα, τὴν ἐχυτοῦ πόλιν, τὴν πολυκτέανον, ἦτοι
πολυκτῆμονα, τὴν πολυθρέμμονα, ὑπὸ στερεοῦ πυρὸς,
πυροῦ, δραστηρίου, καὶ ὑπὸ πληγῶν σιδήρου, καθίζουσαν,
αὐτοῦ καταδουμένην, εἰς βαθὺ ρεῦμα βλάβης. K.

4. Πολυκτέανον] Gl. Ms. γ. πλοίσιον.

5. Πλαγαῖς τε σιδήρου] διὰ τὸ κατασκάπτεσθαι ὑπὸ
κασκαφῶν. V.

6. Βαθὺν ἐς ὄχετον ἄτας] κατὰ περίφρασιν, ἄτην,
μεῦμα ἄτης ἐμπεσοῦσαν. ἴζοισαν δὲ, ἐπικαθήμενην· τὴν
ἦν δὲ καλεῖσθαι φασὶ Φυκτεον, ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ
φηται καὶ Ἡσιόδος (Fragm. p. 444. Ruhnken. Ep. crit.
p. 111.) οὕτω·

τὴν δ' Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὄζος Ἄρηος,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν. V.

Ἰζοισαν] Gl. Ms. γ. καθήμενην.

7. Νεῖκος δὲ κρεσσόνων] παραφράζει τὸ Ὀμηρικόν
(Ed. α, 80.)

Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρηϊ.

ἔτι· τὸ τῶν κρείσσόνων νεῖκος οὐ ρῆδιον ἀποθέσθαι. ἐπὶ
αὐτοῖς κρείττοσι κεῖται τὸ, ὅτε θέλουσι πολεμεῖν. Ἄλ-
λ' ἀδύνατόν γάρ ἐστι τῷ ἥττονι, τὸ τῶν ὑπερεχόντων
νεῖκος ἐκκλῖναι. V.

Ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ· ἤγουν τὴν φιλονεικίαν γὰρ τὴν πρὸς
ἐπικρατεστέρους κινήθεισαν ἀποθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκφυ-
γεῖν, ἐπιτιθεμένην δηλονότι καὶ βλάπτουσαν. ἡ ἀπόθεσις
ἐπὶ βάρους λέγεται. ἄπορον, ἤγουν ἀμήχανον, ἀδύνα-
τον καὶ ἐκεῖνος, ἤγουν ὁ Αὐγείας, δι' ἀβουλίαν, τουτέστι
ἀβουλίαν, ὕστατος, ἤγουν τελευταῖον περὶ τὸ τέλος τῆς ἀλώ-
σεως, τουτέστι τῆς πορθήσεως, τῆς ἐαυτοῦ πόλεως, συναντή-
σας

σας ἤγουν συγκρούσας, τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι, θάνατον ;
λεπὸν οὐκ ἐξέφυγεν. R.

Κρεσσόνων] Gl. Ms. γ. ἀνδρειοτέρων.

Ἀποθέσθ' ἀπορον] ἀμήχανον. διὸ καὶ Αὐγείαν
οἶόν τ' ἦν τὴν Ἡρακλέους μάχην ἀποφυγεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ
του τετιμωρῆσθαι. R.

48. Κᾶκεῖνος ἀβουλίαις] ὁ γοῦν Αὐγέας διὰ τὴν
κείαν ἀνοίαν περὶ τὰ τελευταῖα τῆς ἀλάσεως περιτυχῶν
Ἡρακλεῖ, οὐκ ἠδυνήθη τὸν μέγιστον καὶ χαλεπώτατον
νατον ἐκφυγεῖν. V.

51. Ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσσᾳ ἔλσας] ἐν χωρίῳ τινὶ χωριζομένῳ
τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὴν τῶν Γεωγράφων βουλήν. σταδίων
τριακοσίων. (1. 5 ριο τ') ὁ δὲ νοῦς· ὁ δὲ δὴ τοῦ Διὸς ἰσχυρό-
τος υἱὸς Ἡρακλῆς, συναγαγὼν καὶ κατασχῶν ἐν τῇ Πίσσᾳ,
τῇ Ἡλιδι τὸν ὄλον αὐτοῦ στρατὸν καὶ τὴν πᾶσαν λείαν, οὐ-
λοπὸν κατεσκεύαζε τὸ θεῖον τοῦ Διὸς ἄλσος. Ἄλλως.
Πίσσᾳ ἔλσας] συγκλείσας, κατασχῶν, καθεδύσας. V.

Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Διὸς ὁ ἰσχυρὸς, ἤγουν ὁ Ἡρακλῆς, ἐν
Πίσσᾳ ἔλσας, τουτέστι συναγαγὼν, κατασχῶν, ὄλον τε
στρατὸν καὶ πᾶσαν τὴν λείαν, ἤγουν τὴν λαφυραγωγὴν
ἐσταθμῆστο, ἀντὶ τοῦ, κατεμέτρει χάριν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
μεγίστου, ἤγουν τοῦ Διὸς, ναὸν ἄγαν θεῖον, ἀντὶ τοῦ
εἰς κατασκευὴν ναοῦ κατὰ πολὺ θεῖου. περιπέσας δὲ, ἢ
περιορίσας, περικυκλώσας, τὴν ἄλτιν μὲν, τουτέστι τὸ ἱε-
οῦτος ὁ Ἡρακλῆς. ἐν καθερῶ, τόπῳ δηλονότι, διέκρινεν,
διεχώρισε. τὸ δὲ κύκλῳ τῆς ἄλτεως πέδον, ἤγουν χω-
ρὸν ἐποίησε δείπνου κατάλυσιν, ἤγουν καταγωγὴν, ἀνάπυ-
τιμήσας τὸν πόρον τοῦ Ἀλφειοῦ, περιφραστικῶς, ἀντὶ
τὸν Ἀλφειὸν, μετὰ τῶν δαΐτεκα θεῶν, τῶν βασιλέων,
πάγον. ἤγουν ὄρος Κρόνου, τουτέστι Κρόνιον λόφον, προ-
φθέγγατο, ἤτοι προσηγόρευσεν, ἀνόμιχε πάντα τὸν τῶν
δηλονότι. πρότερον γὰρ νῶνυμνος, ἤτοι ἄδοξος. ἔξω ὑπὸ
ἤτοι κλέους, προσηγορίας δηλονότι, ἢ χάρα, ἢ ἐβασίλευσεν
Οἰνόμοχος, ἐβρέχετο πολλῇ νιφάδι, τουτέστι ἐκλύπτειτο
σιωπῇ, ὡσπερ ὑπὸ πολλῆς καταφερομένης χιόνος. R.

Λειῶν] Gl. Ms. γ. αἰχμαλωσίαν.

Σταθμάτο] κατεμετρεῖτο, περιώριζε, περιεσκέπτε-
κτεσκεύαζεν. ἄλλος δὲ τὸ ἀνιερωμένον τῷ θεῷ γῆς
εἰ καὶ ψιλὸν εἶη φυτῶν. V.

σταθμάτο] Gl. Ms. κτεμοίραζε.

Περὶ δὲ πάξας] περιπήξας, Φησίον, ὁ Ἡρακλῆς
τὰ ὄπλα, ἐσταθμάτο τῷ πατρὶ τῷ μεγίστῳ τὸ ἱερόν,
οὐ κατεβάλλετο. ἄλτιν δὲ τὸ ἄδυτον· κατὰ δὲ τινὰς
ῶν, κατὰ δὲ ἐνίουσ ὄνομα χωρίου. γράφεται δὲ καὶ
ἴν' ἦ, τὴν μὲν Ἥλιον καθιέρωσε τῷ θεῷ, τὸν δὲ κύκλω
αὐτοῦ εἰς συμπόσιον ἐποίησεν. V.

Ἄλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε] τὴν μὲν
Ἄλτιν καθιέρωσε τῷ θεῷ, τὸ δὲ χωρίου τὸ κύκλω
αὐτοῦ καταλυτήριον ἔταξεν εἶναι τῶν ἀγωνιζομένων εἰς
ἐν. τὸ δὲ ὄλον· περιπήξας δὲ καὶ περιφράξας τόπον
ἐν νῶτον καὶ τὸ ἄδυτον αὐτὸ διεχώρισεν ἐν τῷ καθαρῷ-
μέρει, ἀνά τὸ μεσαίτατον· τὸ δὲ εἰς κύκλον τῆς γῆς ἦ
ὄ, καταγώγιον ἐποίησε καὶ δειπνητήριον τῶν ξένων.
Ἄριστίδημος γράφει ἀντὶ Ἄλτιν, Ἄλτιν. οὕτω γὰρ
οἱ τὴν Ὀλυμπίαν τόπον καλεῖσθαι, καὶ τὸν Δία ἐξ
αὐτοῦ Ἄλτιον. μὴ γὰρ λόγον ἔχειν, τὴν ὑπ' αὐτοῦ πε-
λένην Ἥλιον ἱεράν καὶ καθαρὰν ποιῆσαι, ἀλλὰ μηδὲ ἱε-
ραὶ Διὸς ἐν Ἡλίδι, ἀλλ' ἐν Πίσῃ. ἀποκείσθαι*) δὲ τὴν
ἐκ τῆς Ὀλυμπίας σταδίου ἐξ. Δίδυμος δὲ κατὰ χώραν
ἡ γραφὴν, τὸν Πινδαρον τὴν Πίσαν Ἥλιον λέγειν Φησίον.
Ἡλεῖοι ὑφ' ἐαυτοὺς ποιησάμενοι τοὺς Πισαίτας **)
τὴν Πίσαν μετωνόμασαν. εἰ οὖν ἡ Πίσα μετέβαλε,
αὐτὴ ἐμποδῶν γράφειν, Ἄλτιν. καὶ Καλλίμαχος δὲ
ἐν ἀντὶ τοῦ τὴν Πίσαν, εἶπεν· „Ἥλιον ἀνάσσεισθαι,
κύκλον, ἔλλιπε Φυλεῖ.,, (Fragment. 189.) ἱεράν δὲ
ἐν Πίσαν, ἀντὶ τοῦ Πίσαν. καὶ τὸν ἐν Πίσῃ δε Δία Ἡλεῖον
Καλλίμαχος (Fragm. 99.) Ἄλεῖος ὁ Ζεύς. V.

δοτ. ἀπαιεθαι.

**) f. πισάτας.

Ἰμάσας πόρον Ἀλφειοῦ μετὰ δώδεκ' Ἀνά-
στατων] καὶ γὰρ αὐτὸς ἐγκαταριθμεῖται τοῖς 13' θεοῖς,

ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ βωμὸς οὐ δύναται ἐξ ἄλλου ὕδατος γίνεσθαι (βαίνεσθαι?) εἰ μὴ ἐκ τῆς Ἀλφειᾶς. Ἄλλως. Ἀλφειᾶς ἀπὸ κούρας, ὡς ἐγχωρίῳ ἔδυσσε ποταμῷ. μετὰ δὲ τῶν δώδεκα τοὺς βωμοὺς ἐποίησε. βωμοὺς γὰρ ἴδρυσσε διδύμους ἐξ, ἐπὶ τῷ σέ τε τοῦτον τὸν τόπον πάγον Κρόνου. Τὸ πρότερον γάρ, οὐδὲμίαν εἶχε προσηγορίαν, ἕως ἐβασίλευσεν ὁ Οἰνόμαος ἀλλὰ κρημνὸς οὖσα καὶ ἀοίκητος ἐξέκειτο τοῖς πολλοῖς ὑετοῖσι ὄμβροις. Ἄλλως. Τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κτεσιωπάτο συνηθῶς γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπάσθαι τίθησι. ἀλλαχόσε [Fragm. p. 103. ed. Schneid.] Μησι (f. μὴ τῆς βρεχέσθω. Τινὲς δὲ οὕτως ἐκρύπτετο νιφάδι, τῇ περὶ τοῦ Οἰνόμαος ἀδοξία. Ἄλλως. Τιμάσας πόρον Ἀλφειοῦ, τῆς ἑστῆς, πρῶτον τῷ Ἀλφειῷ ἔδυσσε ὡς ἐντοπίῳ θεῷ.

59. Μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων] ἀντὶ τοῦ σὺν δώδεκα θεοῖς. V.

60. Καὶ πάγον Κρόνου] Κρόνιον πάγον προσηγορεύσεν. V.

61. Ἄς Οἰνόμαος] ἀντὶ τοῦ ἕως· καὶ ἐστὶν ἐπὶ τῆς χρονικῆς. V.

Τινὲς φασὶν, ὡς πρὸ τοῦ τὸ δωδεκάθεον τὸν Ἡρακλῆα ποιῆσαι, Κρόνιος ἐκαλεῖτο λόφος, διὰ τὸ Κρόνου ἱερὰ ταχυθοῖ εἶναι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, μετ' ὧν καὶ Πίνδακός τις ὡς ἔρημος ἦν ὁ χῶρος, Ἡρακλῆς δὲ τὸ δωδεκάθεον καὶ τὸ Κρόνιον λόφον τὸν τόπον ὠνόμασεν, ἀπὸ τοῦ ὑπερέχειν ὁ γὰρ Κρόνος πατὴρ τῶν θεῶν. Δέον εἰπεῖν νωνύμῳ, ὅτι νωνύμῳ εἶπε πρὸς τὸ μέρος. οὕτως ἦς γὰρ χώρας Οἰνόμαος ἔρχε, τοῦτο τὸ μέρος, ἐν ᾧ νῦν ἡ Ὀλυμπία, ἐβασίλευσε πρόσθεν ἐν πολλῇ νιφάδι νώνυμνον, ἦτοι ἀνώνυμνον, ἀπὸ εἰκότως δὲ εἶπε τὸ νιφάδι· λόφος γὰρ ἦν. ἔστι δὲ ἡ τοῦ γενικῆ, τὸ ἦς, πρὸς τὸ νώνυμνον, ἴν' ἦ ἀκλεῆς καὶ ἔξον αὐτῆς. R.

62. Ταῦτα δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ] ἐν ταύτῃ τῇ πρώτῃ καταβολῇ τῶν Ὀλυμπίων καὶ πρώτῃ τῇ μένῃ ἑορτῇ, παρέσταν μὲν, παρεγένοντο μὲν, αἱ Μοῖραι τιμίαι, καὶ ὁ τὴν ἀλήθειάν πᾶσι φανερῶν χρόνος.

εἶπε δεικνύων, ὅτι εὐμοίρως καὶ πολυχρονίως ἢ πανήγυρις τελεσθήσεται. Ἄλλως. ἐν ταύτῃ πρώτῃ ἀγομένῃ τῇ ἑορτῇ παρέστησαν αἱ Μοῖραι καὶ ὁ Χρόνος τοῖς τόποις. παρείληφε δὲ τὰς Μοῖρας καὶ τὸν Χρόνον, ὅτι εὐμοίρως τε ὁ ἀγὼν ἔσσοιτο καὶ εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. V.

Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τῇ πρωτογόνῳ, ἤγουν τῇ πρώτῃ γενομένῃ, τουτέστι, τῇ ἐν πρώτῃ καταβολῇ τῶν Ὀλυμπίων, παρέστησαν μὲν ἤγουν παρχγενόμενα ἔστησαν πλησίον αἱ Μοῖραι, παρέστη καὶ ὁ Χρόνος, ὁ μόνος τὴν ἀλήθειαν ἀποδεικνύων φανερώς. τὸ δὲ σαφὲς ἔμπροσθεν χωρῶν ἐφάνερωσεν, ἀντὶ τοῦ φανεροῦ, δηλοῖ. ταῦτα δὲ φησι διὰ τὴν παρακολουθήσασαν τῷ ἀγῶνι εὐδαιμονίαν καὶ τοῦ κλέους βεβαίωσιν. Ἦ τὰς Μοῖρας εἶπε καὶ τὸν Χρόνον παραστῆναι τότε τῇ πανηγύρει, ἵνα εὐδαίμων εἴη καὶ μηδέποτε παύσαιτο. R.

67. [τὸ δὲ σαφανές] τὸ δὲ πρότερον σαφανές ὄν, προῖων ὁ χρόνος ἐνεφάνισε, καὶ φανερόν ἐποίησε, ποῦ τὰ λάφυρα οὗ πολέμου καὶ τὰ ἀπάργματα ἔθυσεν ὁ Ἡρακλῆς. ἢ οὕτω προῖων δὲ ὁ χρόνος τὸ σαφανές ἡμῖν κατέδειξεν, ὅπου τὴν πολέμου δόσιν, τουτέστι, τὰ ἀκροθίνα διαμερίσας τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. Ἄλλως. (τὸ δ' ἀφανές) τὸ ἀφανές, ἰὼν εἰς τὸ πρόω ὁ χρόνος, ἐκδήλον ἐποίησεν. ἕτεροι δὲ οὕτω, σαφανές, ἢ τὸ σαφές, ὑφὲν ἀναγινώσκουσιν, ὡς τὴν ἄνω διάνοιαν ἢ δὲ ἀληθές ὄν καὶ σαφές, αἰεὶ ὁ χρόνος φανεροῦ. τὸ δὲ, γὰρ τὰν πολέμου δόσιν, ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ ἐν ᾧ τόπῳ διαβίμας τὰ λάφυρα, λαβῶν τε τὰς ἀπαρχὰς ἔθυσεν, καὶ ὅπως κυμασίως τὴν τοῦ ἀγῶνος ἑορτὴν κατέστησεν ἐν τῇ πρώτῃ Ἰλυμπιάδι καὶ τοῖς ἀγωνίσμασι. πολέμου δὲ δόσιν τὰ λάφυρά ἔθυσεν ὅπου τὴν λῆψιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου γενομένων διελῶν, φησι, τὰ ἀκροθίνα τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. V.

Τοῦ σαφανές ἐστὶ μεθερμηνευτικὸν τὸ ὄπα. τὸ δὲ ἀκρόνα πρὸς τὸ ἔθυσον συναπτόν, ἵν' ἢ τὸ διελῶν πρὸς τὴν οὗ πολέμου δόσιν. R.

[ἰών] Gl. Ms. γ. πορευόμενος.

68. [Ὁπα τὰν πολέμου δὲ δόσιν] ὀπηνίκα δὲ τὴν φερέν τοῦ πολέμου ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι, διαχωρίσας τὰ

ἀκρόθινα, ἤγουν τὰ ἐξαιρέτα, ἔθνε· καὶ εὐθύς τὴν πενταετηρίδα ἑορτὴν. ἤγουν τὴν διὰ πέντε ἐτῶν τελουμένην, κατέστησεν, ἦτοι ἔταξε, τελεῖσθαι ἐποίησεν· ἐν Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, τούτεστι ἐν τῇ πρώτῃ ἑορτῇ καὶ ἐν ταῖς πρώταις δηλονότι νικηφορίαις, ἢ νίκαις, τίς δὴ ἐκληρώσατο στέφανον ποταλνιον, ἤγουν πρόσφατον, ἐναγώνιον, χερσίν, ἀντὶ τοῦ ἔργοις χειρῶν, τούτεστι διὰ πυγμῆς, ἢ δισκεύτεως ἢ τοιούτου τινός, καὶ πόσιν, ἀντὶ τοῦ ἔργοις ποδῶν, ἦτοι διὰ δρόμων, καὶ ἄρμασιν, ἤγουν δι' ἀρμάτων, ἀντὶ τοῦ, καὶ δι' ἰππηλασίας· ἐν δόξῃ θέμενος ἐαυτὸν δηλονότι, καθελῶν, ἀντὶ τοῦ ἐλοῦν, ἦτοι λαβῶν καύχημα ἔργῳ, τούτεστι δι' οἰκείας νίκης, δι' οἰκείων ἀνδραγαθημάτων. R.

Δόσιν] Gl. Ms. γ. κερδοσύνην.

69. Διελῶν] Gl. Mss. β. γ. διαμοιράσας.

Καὶ πενταετηρίδ' ὅπως] Ξυμαστικῶς λέγει· καὶ πενταετηρικὴν ἄρα ἔστησε καὶ ἐνομοθέτησεν εἶναι τὴν τῶν Ὀλυμπίων πανήγυριν. V.

72. Τίς δὴ ποταλνιὸν γε λάβε (sic) στέφανον] πρὸς τὴν Μοῦσαν λέγει. ποταλνιον δὲ ἀντὶ τοῦ πρόσφατον. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος σημαίνει τὸ πρῶτον. ἐπεὶ δὲ πρῶτος, πρόσφατός ἐστι. τίς οὖν, φησι, πρῶτος ἔλαχε τὸν στέφανον, ὅτε ἔθηκεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν ἀγῶνα. V.

Ποταλνιον] Gl. Ms. γ. ἐνδοξον.

74. Ἀγώνιον εὐχος καθελῶν] ἄδοξον θέμενος. τὸ ὑπερβατὸν, ἀγώνιον εὐχος καθελῶν, τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ καὶ τὴν νικῆν, τὴν αὐτοῦ εὐχὴν, ἔργῳ ἀποβαλῶν. ἢ οὕτω συλλαβῶν τὴν εὐχὴν, ὅ ἐστι τὸ καύχημα, τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, καθελῶν διὰ τοῦ ἔργου. V.

Ἐν δόξῃ θέμενος] θέμενος ἐαυτὸν δηλονότι ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ, καθελῶν καὶ καταβαλῶν τὸ εὐχος τοῦ ἀνταγωνιστῆ, ἦτοι τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐάσας νικῆσαι τε αὐτὸν καὶ καυχῆσασθαι. R.

76. Στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον] εὐθύ, τὸ μὴ ἔχον καμπήν, τὸν ἀπλοῦν δρόμον. τὸν δὲ Οἰωνὸν Πηδαρος ὡς ἤδη ἡνδρωμένον νικῆσαι φησι στάδιον περὶ τὴν πρώτῃν

πρώτην θέσει τῶν Ὀλυμπίων· ἐνιοὶ δὲ παῖδα ὄντα αὐτὸν ὑπὸ
 τῶν Ἴπποκοωντιδῶν διείργεσθαι. ὁ δὲ νοῦς· ὁ μὲν τοῦ Λικυμνίου
 παῖς Οἰωνὸς τὸ εὐθύτονον καὶ ἀκαμπὲς στάδιον δρα-
 μὴν ἠρίστευσεν. οὗτος δὲ ὁ Οἰωνὸς ἦλθεν ἀπὸ πόλεως Μι-
 θιδέας καλουμένης τοῦ Ἄργους, βασιλεύων καὶ ἡγεμῶν λαοῦ
 τῆς γῆς. ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ ἐλαύνων ἀπὸ τῶν ποιμνίων. Ἄλ-
 λος εὐθύτονον στάδιον εἶπε· τοιοῦτο γὰρ λέγεται εἶναι τὸ
 εἶδιον. παῖς δὲ ὁ Λικυμνίου, ὅσον ἤδη ἀνδρωθεὶς, τὴν πρώ-
 τῶν Ὀλυμπίων θέσει καὶ διαυλον ἐνίκησεν. ἐλαύνων δὲ,
 τίς ἐστι προηγούμενος, ἦλθεν (ἔστι δ' ὄνομα κύριον ὁ Οἰω-
 νός) ἀπὸ Μιδέας, κώμης Ἀργολικῆς, ἐνιοὶ δὲ πόλεως. V.

Τὸ στάδιον μὲν, τὸ κατ' εὐθεΐαν εἰς μῆκος τεταμένον,
 αἰτῶν ποδῶν τρέχων ὁ Οἰωνός, ὁ υἱὸς τοῦ Λικυμνίου, ἠρί-
 στευσεν, ἦγον ἠνδραγάθησεν, ἄριστος ἐφάνη· ἦλθε δὲ Μι-
 θιδέας, ἦτοι ἀπὸ τῆς Μιδέας, (πόλις δὲ αὕτη τοῦ Ἄργους)
 πικτὸν ἐλαύνων, τούτέστιν ἄγων, ἐπαγόμενον ἔχων. ὁ δὲ
 ἡμέτερος ἠρίστευσεν ἐν πάλη δοξάζων τὴν Τέγεαν, τὴν ἑαυ-
 τοπατριδα. ἔστι δὲ ἡ Τέγεα πόλις Ἀρκαδική. ὁ Δόρυκλος
 ἔφερεν, ἀντὶ τοῦ ἡρατο, τὸ τέλος. ἦγον τὸ κράτος τῆς
 πόλεως, τούτέστι τὴν ἐν τῇ πυγμαῖ ὑλικὴν, οἰκῶν τὴν πόλιν,
 ἠΓίρυνθα. ἐν ἵπποις δὲ τέτρασιν ὁ Σῆμος, ὁ ἀπὸ Μαντι-
 νίας, νικήσας δηλονότι. ἠείδετο, ἦγον ἀνεκηρύττετο· ὁ Φρά-
 κος δὲ δι' ἄκοντος ἔλασεν, ἦγον ἀφῆμεν, ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν
 πόντον, τούτέστιν εὐστόχως ἠκόντισεν. ὁ Ἐνικεύς δὲ τὴν
 μάχην κυκλώσας, ἦγον κατὰ κύκλον στρέψας, ἔδικε, τούτε-
 στε ἔβαλλε διὰ πέτρας, ἦτοι ἐδίσκευσεν εἰς μῆκος ὑπὲρ
 πέτρας τοὺς ἀνταγωνιστὰς δηλονότι, καὶ τῇ συμμαχίᾳ, ἀντὶ
 τῆς πλῆθους τῶν συναγωνιστῶν παραίθυξε, τούτέστιν ἐκί-
 νησε, διεφύλαξε, θόρυβον μέγαν. R.

Πάλη δὲ κυδαίνων] ἠρίστεύσε. πάλη κυδαίνων,
 αἰτῶν δοξάζων τὴν πόλιν αὐτοῦ Τέγεαν (ἔστι δὲ πόλις Ἀρ-
 καδική), δοξάζων διὰ τὸ ἀναγορευθῆναι ἀπὸ Τεγέας. προσ-
 βυστέον τὸ, ἠρίστευσεν. ὑπὸ δὲ τούτου τοῦ ἑχέμου
 ἄλλον Φασὶ τελευτήσαι κχιόντα εἰς Πελοπόννησον. V.

83. Ἄν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἕως Ἀλιβρόθλου ἐφ' ἵπποις δὲ τέτρασιν, ἤτοι τετρίππῳ ἀγωνισάμενος, ἐνίκησεν ὁ Ἀλιβρόθλιος ὅθεν τινὲς σῆμα Ἀλιβρόθλου κατὰ περὶ Φρασιῶν ἤκουσαν, οἶονεὶ τὸ σημεῖον καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἀλιβρόθλου, ὡς καὶ Ὀμηρος (Odys. β, 409.) "Ἱερὴ ἴς Τηλεμαχοιο, καὶ Βίη Ἡρακλεΐη." ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω καθίστη τὸν λόγον τὴν Μαντινέαν*) Φησὶν εἶναι ἱερὰν Ποσειδῶνος, καὶ παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω (Vrsin. Fr. Ly p. 203.) "Ποσειδάνιον (sic G.) ὡς Μαντινεῖς τριόδοντα χαλκιδαιδάλωσις ἐν ἀσπίσι Φορεῦντες." ἐπίσημον γὰρ εἶναι τὸ ἀσπίδων, τὸν Ποσειδῶνος τριόδοντα, ὅτι παρ' αὐτοῖς μάλιστα τιμᾶται ὁ θεός. ἔστιν οὖν τὸ σαφές οὕτω, καὶ αὐτὸ ἔξωθεν παραλαμβανομένου τοῦ ὀνόματος ἄν' ἵπποισι δὲ τετράσιν ἤρωσ ὁ ἀπὸ Μαντινέας ἐνίκησε. καὶ ἔστιν ἡ Μαντινέα σημεῖον καὶ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀλιβρόθλιον γὰρ ἐπιθετικῶς τὸν Ποσειδῶνά Φησι. καὶ παρατίθεται τὸ Ὀμηρικόν (Od. ε, 292.) "Πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας Παντοίων ἀνέμων", παρατίθεται δὲ καὶ τὸν γράφοντα τὴν Θησίδα, μαρτυροῦντα τῷ ἥρωϊ τοῦ ἄρματος ἠνιοχευτικὴν ἀρετὴν "Τρέφας**) δὲ πώλους, ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος." (G. ἤρωσ.) Ἄλλως. εἰάν μὴ γράφηται, Σᾶμ' Ἀλιβρόθλου, ἔσται αὐτὸς ὁ Ἀλιβρόθλιος ἦκαν, ὡς ἂν ἐπίσημος ἐγένετο ὁ Ἀλιβρόθλιος. εἰάν δὲ Σᾶμος ὁ Ἀλιβρόθλιος, Φανερόν, οἶον Σᾶμος Ἀλιβρόθλιος ἐνίκησεν. Ἀριστόδημος δὲ Φησι, μὴ δύνασθαι συγχροεῖν Ἀλιβρόθλιον τὸν κατὰ Κέρροπα Ἡρακλεΐ, ἀλλὰ μηδὲ Ἀρκάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον Σῆμον δὲ τινα νῦν νενικηκέναι ἄρματι, ὡς Φησι Διφιλος τὴν Θησίδα πειήσας ἐν τινι ἰάμβῳ, οὕτω

Τρέφας δὲ πώλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,

Ὅς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ.

Ἄλλως. Ἀλιβρόθλιος Μαντινεὺς, ὁμώνυμος τῷ Ἀθηναίῳ, δὲ τὸν Ποσειδῶνος καὶ Βαθυκλείας. ἔνιοι δὲ γράφουσι, Σῆρος Ἀλιβρόθλου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος (Fragm. p. 446. ed. Loesn.)

Ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοῦς.

ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιβρόθλου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλευόνης. V. *) Sic et G. I. Μαντινέαν. **) G. στεμφάων π.

84. 'Αείδετο] Gl. Ms. γ. ἔδοξάζετο.

85. "Ακοντι δὲ Φράστωρ] ἀκοντίῳ ἀγωνισάμενος ἔρρι-
κατὰ σκοποῦ. οἱ δὲ τὸ, ἤλασε σκοπὸν, ἀντὶ τοῦ, ἦν
κην εὐτύχησε, Φασίν. Ἐνικεὺς δὲ ὄνομα κύριον. V.

"Ελασε] Gl. Ms. γ. ἐκέρδησε.

Σκοπὸν] Gl. γ. τὸν ἀγῶνα.

86. Μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδике πέτρῳ] μακρὸν ἔδι-
κε δίσκῳ λιθίνῳ. οὕτως οἱ ἀρχαῖοι. μᾶκος δὲ μακρὸν,
παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Iliad. τ, 131.) χειρὶ περιστρέψας, Φησὶ
ἄρα κυκλώσας. V.

Μὴ λάβης εἰς τὸ μῆκος ἔξωθεν εἰς, ἀλλ' οὕτω λέγε.
Ἐνικεὺς δὲ κυκλώσας τὴν χειρᾶ ἐν πέτρῳ, ἔδике καὶ ἔρρι-
μῆκος, ἦγουν, ἡ τοῦ πέτρου ῥίψις πολλοῦ μήκους ἐγένε-
το ὑπὲρ ἅπαντας καὶ ἐπέκεινα πάντων. ὥσπερ δὲ φαμέν,
ὀρίζω σὲ ὕβριν, οὕτω καὶ, ἔδικε μῆκος, ἀντὶ τοῦ μακρὰν
ῥίψε ῥίψιν. R.

Πέτρῳ] διὰ τῆς στρογγυλοειδοῦς πέτρας. Gl. Ms. γ.

88. Ὑπὲρ ἀπάντων] πάντας Φησὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς
ἐβολῇ παρελθῶν, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Odys. 9, 189.)

ἄν ῥα περιστρέψας ἤκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός." τὸ δὲ, καὶ
μαχίῃ θόρυβον, ἀντὶ τοῦ, καὶ τοῖς παρεστῶσιν αὐτοῖς
μαχίῃ, ἐκπληξὴν καὶ ταραχὴν ἐκίνησε. μέγαν, διὰ τὸ
αὐβελημένον τῆς βολῆς θαῦμα. καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ὀμη-
ρικόν (Odys. 9, 190 seq.) "Κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ Φαίη-
κοι δολιχῆρετοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες." καὶ συμμαχίῃ θό-
ρυβον, ἀντὶ τοῦ, τὸ πλῆθος θαυμάσκειν ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ
ἐβολῆς μήκει. ἢ οὕτω παρεκίνησε καὶ ἀνήγειρε τὸ τῶν
μαχίων πλῆθος. V.

9. Παρέθηξεν] ἐκίνησε, παρώρμησεν. V.

10. Ἐν δ' ἔσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος] τῆς δὲ
σελήνης τὸ ἔρχτὸν Φάος κχτέλαμψε τὴν ἔσπεραν.
κα γὰρ ἐγένετο τοῦ ἔσπερου, καὶ τοῦ σκότου καταυγαζο-
μενον καὶ Φαίδρυνομένου ὑπὸ τῆς σεληνιακῆς ἀγῆς. ἔρχ-
τὸ δὲ Φάος σελήνης, τὸ πανσέληνον. τελεῖται γὰρ κατὰ
τὸ πανσέληνον, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις (Ol. III, 35.) εἶπεν.

ἔδει

ἔδει δὲ οὕτως εἰπεῖν· οὐσης δὲ πανσελήνου ἐτέθη ὁ ἀγών· ὁ δὲ τὸν ἀγῶνα διαδέμενος, τότε τοῦτο ἐπήνεγκεν. Ἐν ἔσπερον ἔφλεξε] τὸ ἔσπερινὸν φῶς· ἐν πανσελήνω γὰρ ἐτέθη ὁ ἀγών. V.

Ἐν τούτοις δὲ, ἤγουν, ἐν ᾧ χρόνῳ ταῦτα ἐγένετο, ἔφλεξεν, ἦτοι. ἀνέλαμψε, τὸ ἐπέραστον φῶς τῆς σελήνης τῆς εὐοφθαλμοῦ. ἔσπερον, ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὴν ἔσπεραν. τουτέστιν, οὐσης δὲ πανσελήνου, ταῦτα ἐτελείτο· αἶδετο δὲ, ἀντὶ τοῦ, περιηχεῖτο, τοῖς ὕμνοις πᾶς ὁ ναῦς, κατὰ τὸν τρόπον, ἀντὶ τοῦ τὸν νόμον, τὸν ἐγκωμιαστικόν, ἐν θαλίαις, ἤγουν εὐωχίαις ἠδείαις, ἃς δηλονότι εὐωχοῦνται οἱ εὐφημοῦντες. R.

Εὐώπιδος] Gl. Ms. γ. ὠραιοφθαλμοῦ.

91. Ἐρατὸν] Gl. Ms. γ. καλόν.

92. Ἀεῖδετο] Gl. Ms. γ. ἐκρετοῖτο.

Ἀεῖδετο δὲ πᾶν τέμενος] ἐν δὲ ταῖς εὐωχίαις περιήδετο καὶ ἤχεῖτο τὸ πᾶν τέμενος εὐφημιῶν καὶ ὕμνων λεγομένων. οὗτος γὰρ ἐστὶν ἐγκωμιαστικὸς τρόπος. ἢ οὕτως ἐνεγκωμιάζετο ἐκ τῶν νικούντων τὸ τέμενός, Φησιν. V.

Τερπνῆσι] Gl. Ms. γ. εὐφραντικαῖς.

93. Ἐγκώμιον] Gl. Ms. γ. ἐπαινετικόν.

94. Ἀρχαῖς δὲ προτέραις] ταῖς οὖν ἀρχαῖς κατὰ τοῖς ἐπιτηδέμασι τῶν φθάνοντων. V.

Ἐπόμενοι δὲ, ἀκολουθοῦντες, ταῖς προτέραις ἀρχαῖς ἤγουν τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ (πρὸ γὰρ τῶν νικηφόρων τότε καὶ Ζεὺς ὕμνεῖτο) κελαδήσομεν καὶ ὑμνήσομεν τὴν βροντὴν τοῦ ὀρεικτύπου Διὸς καὶ τὸ πυρπάλαμον βέλος, τὸν αἰθῶνα καὶ τὸν καυστικὸν κεραυνὸν, τὸν ἀρηρότα καὶ ἠρμοσμένον ἐν ἅπασιν κρᾶτει, ἤγουν ᾧ Ζεὺς χρῆται εἰς ἅπασαν χρείαν· κελαδήσομεν χάριν καὶ ὕμνον, ἐπωνυμίαν τῆς ἀγερώχου νίκης· ὁ γὰρ ἐπινίκιος τῆς νίκης ἐπώνυμος. ὥσπερ δὲ Φαμεῖν ὕμνῳ ὕμνον, οὕτω καὶ τὸ, κελαδησόμεθα χάριν. τὸ γὰρ πρὸς τὸν Δία κελάδημα, χάρις καὶ ὕμνος ἐστίν. οἱ δὲ τὸ εἰς πρὸς τὸ χάριν λαμβάνοντες ἔξωθεν, ἀγνοοῦντες λέγουσι· Ἀρχαῖς δὲ προτέραις] ἀντὶ τοῦ, ταῖς τάξεσι δὲ τῶν ἀρχαῖς

ἀρχῆς τῆς παλαιᾶς ἀκολουθοῦντες καὶ νῦν ἡμεῖς, εἰς χάριν ἐπωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ, περιώνυμον, ἦτοι περίφημον, μεγάλην, τῆς νίκης τῆς ἀγερώχου, τουτέστι τῆς μετεώρου, τῆς ἐξόχου, ὑμνήσομεν τὴν βροντὴν τοῦ Διὸς τοῦ κινουῦντος τοὺς κτύπους τῶν βροντῶν, καὶ τὸ βέλος τὸ πυρπάλαιον, ἤγουν τὸ πῦρ προτεῖνον, τουτέστι τὸ πυρῶδες, λέγω τὸν κεραυνὸν τὸν κχυστικὸν, τὸν ἀρηρότα, ἤγουν τὸν ἀρμέζοντα, τὸν ἐπαρκοῦντα ἐν ἅπαντι τῷ κράτει αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ, ἐν πάσῃ χρεῖα τοῦ κράτους αὐτοῦ. ἡ μολπὴ δὲ τῶν μελῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ποιημάτων, τῶν ἐγκωμίων, ἤγουν σὺν αὐλῶ ἀδομένη, χλιδῶσα, ἤγουν τρυφῶσα, ἀβρᾶ, ἀντιάσει, τουτέστιν ἀπαντήσει ταῖς ἀκοαῖς δηλονότι, ἄτινα, τουτέστι τὰ μέλη, τὰ ἐγκώμια, διὰ χρόνου μὲν ἐφάνησαν παρὰ τῆ Δίρκῃ τῆ εὐκλείῃ, ἀντὶ τοῦ τῆ εὐκλεεῖ, κατὰ συγκοπὴν, ὡς ἐν ἄλλοις εὐκλέα λέγει μορφᾶν (Olymp. VI, 128.) ἀντὶ τοῦ εὐκλεῆ, τουτέστι παρὰ ταῖς Θήβαις τὸν ποταμὸν γὰρ εἰπῶν τὸν παρὰ ταῖς Θήβαις, τὰς Θήβας ἐδήλωσεν. R.

Καὶ νῦν, ἐπωνυμίαν χάριν] καὶ νῦν ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες, τὴν ἐπώνυμον τῆς νίκης χάριν, τουτέστι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, εἴπωμεν. ἡ ἕξωθεν τὴν εἰς πρόθεσιν ληπτέον, ἴν' ἢ, ἐς χάριν κελαδήσομεν θαυμάζοντες τὴν τε βροντὴν τοῦ Διὸς, καὶ τὸ ἔμπυρον αὐτοῦ βέλος, τὸν κεραυνὸν, τὸν ἐπὶ πάσῃ χρεῖα τοῦ κράτους αὐτοῦ ἀρμόδιον, καὶ ἐπαρκοῦντα πρὸς τὰς χρεῖας, ἢ πρὸς πᾶσαν αὐτῷ δύναμιν ἀρηρότα, ἢ κράτει, τῆ νίκῃ, νικῶντα ἀεὶ. Ἄλλως. Χάριν νίκης, ἀντὶ τοῦ, διὰ τὴν νίκην. ἢ οὕτως ἐπίθετον τῆς νίκης ἐπωνύμους ποιούσης, ἢ τῆς ὄνομα φερούσης καὶ κρατούσης ἐν παντὶ κράτει. V.

95. Ἀγερώχου] Gl. Ms. γ. θαυμαστῆς.

97. Ὀρσικτύπου] Gl. Ms. γ. μεγαλοκτύπου.

Κράτει] Gl. γ. δυνάμει.

99. Χλιδῶσα] Gl. γ. γλυκεῖα.

Χλιδῶσα δὲ μολπᾶ] ἀντὶ τοῦ, τρυφῶσα, ἐναβρυομένη, ἦτοι ἡ μολπὴ ἢ τῶν μελῶν ἀβρῶς καὶ ἠδέως ἐντρυφῶσα

Φῶσα τῇ ἡδονῇ, ἀπαντήσῃ πρὸς αὐτὸν, τουτέστιν, ὁ δὲ ὕμνος
 τρυφηλῶς καὶ ἡδέως μετὰ αὐλῶν ῥηθῆσεται. V.

100. Ἀντιάξει] Gl. γ. συμφωνήσει.

101. Τὰ παρ' εὐκλεεῖ Δίρκῃ] ἄτινα μέλη ἐν τῇ
 ἐνδόξῳ Δίρκῃ, Φησί, τουτέστιν, ἐν Θήβαις, ἐν πλείονι μὲν
 χρόνῳ τῆς προσδοκίας ἐφάνη, καὶ ἐγράφη, ἀλλ' οὕτως ἐστὶ
 γλυκύς ὁ ἐπιίνκιος τῷ λαβόντι, ὥσπερ παῖς γνησίας γυναικός
 καὶ οὐ παλλακίδος πατρὶ γεννηθεὶς ἤδη γεγηρακότι. Ἄλλως.
 Δίρκῃ, πηγὴ ἐν Θήβαις. κεχροινέναι δὲ Φησι καὶ ἐν ἀρχῇ
 λέγων ὁ Πίνδαρος, ὅτι διέστηκεν ἀπὸ τῆς ὁμολογίας πρὶν
 γραφῆναι τὸ ποίημα. καὶ νῦν ἀπὸ τῆς Δίρκης Φησί μετὰ
 πολὺν χρόνον πεφηνέναι τὰ μέλη καὶ τὰ ποιήματα, ὡς ἐν
 Θήβαις γεγραφῶς ταῦτα, ἤτοι τὸν ἐπιίνκιον, μετὰ πολὺν
 τῆς ὁμολογίας τῆς περὶ τοῦ γράφειν χρόνον. ταῦτα γὰρ τὰ
 μέλη χρόνῳ ἐφάνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐπεὶ μετὰ χρόνον ἔγραψε
 τὸ ποίημα. ὁ δὲ νοῦς· οὕτω δὲ σοι ποθεινὰ καὶ ἡδέα ἔσται
 τὰ μέλη, Φησὶν, ὥσπερ τις γνησίος παῖς ἐκ νομίμης γυναι-
 κός πατρὶ ποθεινός ὁράται εἰς τὸ ἀνάπαλιν τῆς νεότητος ἐλ-
 θόντι, τουτέστι γηράσαντι. πάνυ γὰρ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς τὸν
 νοῦν ἐκपुरοῖ πρὸς τὸν πόθον κεχαρισμένος Φαινόμενος. V.

102. Ἄλλ' ὡς τε παῖς] ἀλλ' οὕτως ἐφάνη τέρψιν
 ἔχοντα, δηλονότι πρὸς τὸν νενικηκότα, κατὰ πᾶς ποθεινός
 ἀπὸ γυναικός γνησίας τῷ πατρὶ φαίνεται, γεννηθεὶς αὐτῷ
 ἤδη εἰς τὸ γῆρας ἀφιγμένῳ. κατὰ πολὺ δὲ θερμαίνει, ἤγουν
 ἐξάπτει, διεγείρει τὸν λογισμὸν αὐτοῦ πρὸς Φιλοφροσύνην.
 ἐπεὶ ὥσπερ πλοῦτος ὁ λαχὼν, ἤγουν ὁ κληρωσάμενος, ὁ εἰς
 κλῆρον λαβῶν ποιμένα, ἀντὶ τοῦ δεσπότην, ἐπέισακτον, ἀλ-
 λότριον, κατὰ πολὺ μεμισημένος ἐστὶ τῷ ἀποθνήσκοντι, ἀντὶ
 τοῦ, ἐπεὶ ὥσπερ κατὰ πολὺ μεμισημένον ἐστὶ τῷ ἀποθνή-
 σκοντι τὸ εἰς κλῆρον λαβεῖν τὸν πλοῦτον αὐτοῦ δεσπότην
 ἐπέισακτον, τὸν ἀλλότριον, οὕτως, ὡς Ἀγησίδαμε, καὶ ὅταν
 ἀνὴρ καλὰ ἔργα πράξας, εἰς τὸν σταθμὸν, ἤγουν εἰς τὸν τό-
 πον τοῦ ἄδου, τουτέστιν εἰς τὸν Ἄϊδην, ἀφίηται χωρὶς ᾠδῆς,
 ἤτοι ἐγκωμίων, κενὰ καὶ μύτῃα κοπιάσας, βραχεῖάν τινα
 τέρψιν παρέσχε τῷ ἀγῶνι, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμίαν. R.

Ἐξ

[Εξ ἀλόχου] ὥσπερ φαίνεται παῖς ἐκ νομίμου γυναικός
πατρὶ. Gl. Ms. γ.

Εἰκότως εἶπε τὸ ἀλόχου, ἵνα δείξῃ οἰκεῖον αὐτοῦ παῖδα.
εἰ δὲ ὅτι, εἰ καὶ μὴ, ἠνίκα ἐνίκησας, τὸν ὕμνον σοι ἔγρα-
ψῶ ὅμως νῦν ἀποδίδους, μεγίστην εὐφροσύνην παράσχω σοι,
καταύτην οἶαν παῖς παρέχει πατρὶ εἰς γῆρας αὐτῷ γεγο-
νη ἐκ τῆς ἰδίας ἀλόχου. ἔστι δὲ ἡ ἀπόδοσις τῆς παραβο-
λεύει τὸ, καὶ ὅταν, εἰ καὶ δοκεῖ ἀναρμόστως ἀποδοθῆναι.
ὁ γὰρ οὕτως εἰπεῖν ὥσπερ ὀψίγονος παῖς ποσειδὸς τῷ
πατρὶ, οὕτω καὶ τὸ ὕστερον δοθῆναι τιμὴν ἐγκώμιον πρέπον ποιῆ-
ται ὁ δὲ ἄλλως ἐξήνεγκεν. εὐροῖς δ' ἂν καὶ παρὰ λογο-
ῦς πολλὰ τοιαῦτα. R.

93. "Ηκοντι] Gl. Ms. γ. φθάσαντι.

95. Φιλότατι] Gl. γ εἰς ἀγάπην.

96. Ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν] διατὶ δὲ ὁ παῖς πο-
σειδὸς ἐστὶ γηραιῶν; ἐπειδὴ, φησὶν, ἡ περιουσία καὶ ὁ πλοῦ-
τος ἀρχόντα καὶ δεσπότην ἑαυτοῦ λαχὼν ἀλλότριον τοῦ γέ-
νητος καὶ ἐξωθεν τινα ἐπαχθέντα, λυπηρώτατός ἐστι τῷ ἀπο-
θνήσκοντι. "Ἄλλως. ἐν τῷ καθόλου λέγει, ἐπεὶ ὁ πλοῦτος ὁ
γενεῶν ποιμένα ἐπακτὸν, τὸν διαδεξάμενον, τῷ καταλιπόντι,
εἰ τῷ ἀποθνήσκοντι, στυγερώτατός ἐστι καὶ ἀλλότριος.
ὁ δὲ τούτου σημαίνει, ὅτι, ἐάν τις ἔχῃ πλοῦτον ἀτεκνος
ἀποθνήσκων, καὶ διαδόχῳ μὴ καταλίπῃ, ἐπίδυνος αὐτῷ γί-
νεται. "Ἄλλως. τὸν μὴ κατὰ γένος διάδοχον ἔχοντα, παρὰ
Ὀμηρικόν. (Iliad. ε, 158.) "Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δα-
κνύονται." τὸ δὲ θνάσκοντι κοινῶς πρὸς ἀμφοτέρα, ἀλλότριον
ἀποθνήσκοντι, καὶ στυγερώτατος. πάνυ γὰρ ἀλγοῦσιν οἱ τοῖς
ἀποθνήσκουσι διάδοχοις χρωμένοι. ὥσπερ οὖν, φησὶ, λυ-
πηρὸν ἐστὶ τῷ τελευτῶντι, ἀλλοτρίῳ τινὶ χρήσασθαι κληρο-
νομίᾳ, οὕτως ἀλγεινόν ἐστὶ, καὶ ὅταν κάλλιστα μὲν εἴη δια-
πραγμένος τις, ἄνευ δὲ ἐπαίνου καταλύσῃ τὸν βίον, ὡς
ὁμοίως σίδαμε, κενῶς μοχθήσας, ὡς μηδὲ βραχὺ τι τερπνὸν καὶ
ἀποκερδάναι ἐκ τῶν πόνων. V.

Λαχὼν] Gl. γ. πεσὼν εἰς κληρονομίαν.

98. Θνάσκοντι] καταλιμπάνοντι τὸν πλοῦτον, Gl. γ.

109. Καὶ ὅταν καλὰ μὲν ἔρξαις] καὶ ὅταν τις, Φησι καλὰ μὲν ἐπιτελέσας ἔργα, δίχα καὶ χωρὶς ὕμνου ἀποδάμνη ἀκλεῆς, τῷ μόχθῳ βραχὺ τι ἔδωκε τερπνόν, τουτέστι, βραχὺ τι ἐτέρφθη τῷ μόχθῳ, ὅσον παραχρῆμα. οὐκέτι γὰρ τὸ αὐτοῦ τελευτήσαντος μέμνηται. V.

111. Ἰκηται] Gl. Ms. β. ἔλθη, ἀπέλθη.

112. Τερπνόν] Gl. Ms. γ. εὐφραντόν.

113. Τιν δ' ἀδυεπῆς τε λύρα] σοὶ οὖν, Φησι, πᾶν εἶδος μουσικῆς ἀνεγείρει, ἄνω ποιεῖ, ἢ ἀναποικίλλει τὴν χάριν παρὰ τὸ Ὀμηρικόν. (Iliad. γ, 126.) "Πολέας δ' ἐνέπασσε ἀέθλους." καὶ παρέχει τὴν ἡδονὴν ἢ τε λύρα καὶ ὁ αὐλοῦ τιν δὲ, ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρικῶς. V.

Τιν δ' ἀδυεπῆς τε λύρα, ἀντὶ τοῦ ἡδύφωνος, ἀναπάσσει τουτέστιν, ἐπιπάσσει, ἐνστάζει, χάριν, ἀντὶ τοῦ, μέλος χαριεν, ἡγουν τὸ ἐπαγωγὸν ἔχον, καὶ τερπνὸς αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν· ἔχουσι δὲ σοί, ἀντὶ τοῦ φέρουσι, παρέχουσιν, αἱ Πυρρίδες, ἢτοι αἱ Μοῦσαι, αἱ θυγατέρες τοῦ Διός, κλέος εὐρίηγουν ἐπὶ πολὺν τόπον παραπεμπόμενον· ἐγὼ δὲ συνεφαπτεμένος, ἡγουν συνεργῶν, συλλαμβανόμενος αὐταῖς ταῖς Μοῖσαις δηλονότι, σὺν σπουδῇ, ἀμφέπεσον, ἀντὶ τοῦ περιπτύσσουμαι, τὸ περιαδόμενον καὶ εὐκλεὲς ἔθνος τῶν Λοκρῶν· καὶ ταβρέχων δὲ μέλιτι, ἀντὶ τοῦ κοσμῶν, ὕμνω ἡδεῖ τὴν πόλιν αὐτῶν τὴν καλῶς ἔχουσαν ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν· τὸν υἱὸν τοῦ Ἀργεστράτου, ἡγουν σὲ, ἡνεσα, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ὃν εἶδον, ἀντὶ τοῦ ἔγνω, νικῶντα ἔργῳ τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν, τουτέστι πυγμαῆ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον· ὅτε ἡγωνίζετο δηλονότι, κατὰ τὴν ιδέαν τε, ἡγουν τὸ εἶδος τὴν μορφήν, καλὸν ὄντα, ἢτοι εὐεῖδη, ὥρξ τε ἡγουν ἀκμῆς ἡλικίας κεκραμένον, τουτέστι συνόντα, ἢτις, ἡγουν ἢ ὥρξ ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ ἀλαλκε τῷ Γανυμήδει, ἡγουν ἐβοήθησι ἀποσοβήσασα τὸν ἀναιδῆ θύνακτον, τουτέστι τὸν ἀκαμπτε καὶ φθοροποιόν. ἀναιδῆς γὰρ οὗτος κυρίως, ἐπεὶ οὐδεὶς αἰδῶ φυλάττει. R.

114. Ἀναπάσσει] ἀναπέμπει, ἀναποικίλλει. V.

115. Ἐχοντι δ' εὐρὺ κλέος] αὔξουσι δέ σου τὸ κλέος αἱ Μοῦσαι καὶ οἱ λόγοι. ἀθάνατοι γὰρ οἱ διὰ τῶν λόγων ἔπαινοι. Ἄλλως. ἔχουσι δὲ αἱ Μοῦσαι μέγιστον κλέος τῶν νικησάντων. V.

117. Ἐγὼ δὲ συνεφάπτόμενος σπουδῆ] καὶ αὐτὸς δὲ ἐγὼ ἐν τῇ σπουδῇ συνεφάπτόμενος τῶν Μουσῶν, συλλαμβανόμενος καὶ συνεργῶν, τρέφω σου τὸ κλέος καὶ αὔξω, εἰς τε τὸ τῶν λόγων ἑμαυτὸν ἐμβάλλων, καὶ ὡσανεὶ μέλιτι πικρῶν τὴν πόλιν καὶ ἡδέως διατίθῃμι ὑμῶν. V.

Συνεφάπτόμενος] Gl. Ms. γ. συνακολουθῶν.

Σπουδῆ] τῇ σπουδῇ τῶν Μουσῶν. V.

118. Κλυτὸν] Gl. Ms. γ. ἔνδοξον.

Ἀμφέπεσον] Gl. Ms. γ. κατήντησα.

Ἀμφέπεσον] ὥρμησα, αὐτῷ τῷ ποιήματι, καταβρέχων, τουτέστιν ὑμῶν. V.

120. Ἐρατὸν] Gl. γ. ἐπιθυμητόν.

Τὸν εἶδον] ἀντὶ τοῦ ἔγνω. V.

121. Κρατέοντα] νικῶντα. V.

Χειρὸς ἀλκᾶ] ἀντὶ τοῦ πυκτικῆ. V.

122. Κεῖνον κατὰ χρόνον] τὴν βραδυτῆτα τοῦ ἐπι-
νικίου καὶ νῦν ἐπιδείκνυται, καὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματός, Φη-
σιν, ἀναλόγως συγκεκραμένον καὶ Φαιδρυνόμενον τῇ τούτου
ᾠρᾷ, ἣτις ᾠρα, Φησί, ποτὲ τὸν ἀναιδῆ θάνατον ἀπεκώλυσε
τοῦ Γανυμήδους ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ. καὶ γὰρ δι' αὐτὴν καὶ
διὰ τὸ κάλλος ἀθάνατος ἐγένετο. Ὅμηρος (Iliad. υ, 234 8.)

Τὸν καὶ ἀνῆρείψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῦειν

Κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' Ἀθανάτοισι μετείη, V.

123. Κεκραμένον] Gl. γ. τετραμμένον.

CARMEN XI.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ ἑνδεκάτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ ἑνδεκάτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφος κῶλων ἔξ.
Τὸ α', ἰαμβέλεγος, τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἀρχὴν μετατεθεί-
σης. Τὸ β', ὁμοιον τῷ πρώτῳ, παρὰ τὴν τελευταίαν συλλα-
βὴν. Τὸ γ', τὸ αὐτὸ παρὰ τὸν τελευταῖον πόδα. Τὸ δ',
μικτὸν ἐκ διμέτρου τροχαϊκοῦ καὶ ἡμίσεως ἔπους. Τὸ ε',
τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, (λήγον) εἰς ἴαμβον,
Πινδαρικῶ ἔθει. Τὸ ς', ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάλη-
κτον, ἢ ἰαμβέλεγος.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπωδὸς κῶλων δέκα. Τὸ α', ἐγκωμιολογικόν. Τὸ
β', δίμοιρον ἔπους. Τὸ γ', ἰαμβέλεγος παρὰ τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν. Τὸ δ', τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε',
τὸ αὐτό. Τὸ ς', Εὐριπίδειον. Τὸ ζ', ἐγκωμιολογικόν, ἐπι-
λαμβάνον. Τὸ η', χοριαμβος, δίμετρον ὑπερκατάληκτον.
Τὸ θ', Εὐριπίδειον. Τὸ ι', τροχαϊκὸν δίμετρον.

Τῷ αὐτῷ τόκος.] Τόκος γέγραπται, ἐπειδὴ ἐν προς-
θήκης μέρει τελευταῖον γέγραφε, οἶδους ὡς ἂν τόκον, διὰ
τὸ μὴ παρὰ τὸν τῆς νίκης καιρὸν γεγραφέναι τὸν ἐπινίκιον,
καθ' ἕνα καὶ ἐπὶ δανεισμάτων τὸ προστιθέμενον ἐκτὸς τοῦ
ἀρχαίου. Τόκος δὲ κέκληται παρὰ τὸ ἐπιτετέχθαι καὶ ἐπι-
γεγενῆσθαι τῷ ἀριθμῷ τοῦ δανεισματος.

1. Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆ-
σις] ἔστι καιρὸς τοῖς ἀνθρώποις, φησὶν, ὅτε πλείστη χρεῖα
γίνεται ἀνέμου, οἷον ἐπὶ τῶν πλεόντων μάλιστα συμβαίνει.
ἔστι δὲ ὅτε καὶ οὐρανίων ὄμβρων τοῖς γηπόνοις χρεῖα, οὕτω
δηλονότι καὶ τοῖς ἀθληταῖς ἐγκωμίων. V.

Ἔστι

"Ἔστι καιρὸς ὅτε ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις χρεῖα πλείστη ἀνέμων, ἔστι δὲ καιρὸς ὅτε ἐστὶ χρεῖα αὐτοῖς ὑδάτων οὐρανίων ὄμβριων, τούτεστι τῶν ἐκ τῶν ὄμβρων, τῶν πλίδων τῆς νεφέλης, ἤγουν, οἵτινες ὄμβροι παῖδες εἰσι τῆς νεφέλης. R.

4. Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τίς εὖ πράσσοι] εἰ δὲ τίς, Φησι, μὴ κατὰ κενὸν πονήσει, διὰ δὲ τῶν πόνων ἀθλήσας τοῦ ἀθλήματος τῆς νίκης τύχοι, τούτῳ προσδεῖται ὕμνων. οὗτοι γὰρ αὐτῷ ἀρχὴν ποιῶνται τῶν ὕστερον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ αὐτοῦ ἐσομένων λόγων. ἐπειδὴ δὲ ἡδυτάτοις μέλεσιν ἐχρήσατο, μελιγάρυες ὕμνοι, Φησι, τῶν ὑστέρων λόγων ἀρχαὶ εἰσι. δι' αὐτοὺς γὰρ καὶ οἱ ὕστεροι μνημονεύονται τῶν προγενεστέρων, ἢ, ταῖς ἀρεταῖς οἱ ὕμνοι συνηρμοσμένοι εἰσι τῶν ὕμνουμένων. Ἄλλως. εἰ δὲ τις πονήσας εὖ πράσσοι καὶ νικήσοι, τούτῳ οἱ ἡδεῖς ὕμνοι οὗτοι τῶν ἐς ὕστερον ἐπαίνων ἀρχὴ γίνονται καὶ πρόφασις, ἀντὶ τοῦ, οἱ ὕμνοι οὗτοι αἴτιοι γίνονται τοῦ καὶ αὐτῷ μνημονεύεσθαι τοῦ νικηφόρου τὰ κατορθώματα, τῶν ὕστερον μετὰ ταῦτα λόγων, ἢτοι ἐπαίνων, μελλόντων λέγεσθαι, τοῦ ὕμνου τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πρόφασιν δίδόντος. V.

Εἰ δὲ τις εὖ πράσσοι, ἤγουν εὐτυχοῖη, νικῶη μετὰ κόπων. οἱ ἡδύφωνοι ὕμνοι τέλλεται, ἀντὶ τοῦ τέλλονται, ἤγουν γίνονται αὐτῷ ἀρχαί, τούτεστι ῥίζαι, αἰτίαι τῶν ὑστέρων λόγων, ἢτοι Φημῶν, τούτεστι τοῦ ἐπικρατῆσαι ὕστερον τὴν Φήμην τῆς νίκης, καὶ πιστὸν ὄρκιον, ἤγουν, καὶ βεβλῖα ἀσφάλεια γίνονται οἱ ἡδύφωνοι ὕμνοι τοῖς μεγάλοις κατορθώμασιν αὐτοῦ. οὗτος δὲ ὁ ἔπαινος ὁ δι' ἐμμελῶν ποιημάτων δηλονότι, ἀφθόνητος, ἤγουν ἄπειρος τῶν κακῶν τοῦ φθόνου, τούτεστιν ἀκαταπόνητος ἢ ἀδιάβλητος ἀνέκειται, ἀντὶ τοῦ διαμένει τοῖς Ὀλυμπιονίκαις. Ἐπειδὴ διπλοῦν ἔφη τὸν ὕμνον γίνεσθαι τοῖς νικηταῖς, τὸν μὲν ἐγγράφως ἀπὸ τῶν ποιητῶν, τὸν δὲ ἀπὸ Φήμης τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἰδιὰ τοῦτο τούτῳ τῷ προοιμίῳ ἐχρήσατο τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄμβρων. παρεικάζει δὲ τὴν μὲν τῶν ἄλλων Φήμην ἀνέμοις, ὡς ἀστάτοις (τοιαύτη γὰρ ἡ Φήμη ἀνυπόστατος), τὸν δὲ ἔγραφον ὕμνον ὄμβρω, οὐ μόνον ὡς τὴν γῆν πιαίνοντι καὶ θάλλειν

θάλλειν ποιῶντι τὰ σπέρματα, ἀλλὰ καὶ ὡς στασίμῳ, καὶ ἐπὶ πλείστον καιρὸν διακένοντι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ ὕμνος. θάλλειν γὰρ ποιεῖ τὸν ὕμνούμενον καὶ εἰς μακροὺς διαμένειν χρόνους, R.

Μελιγάρυες] Gl. Ms. γλυκύφωνοι.

5. Ὑστέρων] Gl. Ms. γ. μεγίστων.

Τέλλεται] σημειῶσαι ἐνταῦθα τὸ τέλλεται. οὐδεὶς γὰρ οὔτε τῶν προγενεστέρων, οὔτε τῶν ἔπειτα, ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς ὀνόμασι, τῷ ἐνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο, ὡσπερ οὗτος. ἡμεῖς δὲ, εἰ καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ταυτηνὴ τὴν παρανομίαν οὗτος ἐποίησε, εἴποιμεν ἂν, πρὸς τὸ πιστὸν ὄρκιον ἀποθεδῶσθαι τὸ τέλλεται, οὕτως· οἱ μελιγάρυες ὕμνοι, ἀρχαὶ καὶ προφάσεις τῶν ὑστέρων ὑπὲρ αὐτοῦ λόγων, καὶ πιστὸν ὄρκιον τέλλεται ταῖς μεγάλαις αὐτοῦ ἀρεταῖς. R.

6. Καὶ πιστὸν ὄρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς] ἀντὶ τοῦ, οἱ ὕμνοι. οὐ γὰρ ἀπολείπουσιν αὐτοὺς παρόντες, ἀλλ' αἰετὴ μνείαν αὐτοῖς πορίζουσι. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι ἀλλότριος τῶν διὰ φθόνον ἐπιβουλεύοντων ὁ ὕμνος ἐστίν. εἰκόνας μὲν γὰρ καὶ ἀγάλματα καθέλοι ἂν τις διὰ φθόνον, ὕμνον δὲ ῥηθέντα οὐκ ἂν τις ἀφανίσει. V.

7. Ἀφθόνητος] Gl. Ms. γ. πολυφθόνητος.

8. Οὗτος ἄγκειται] ἤγουν ὁ διὰ ὕμνων αἴνος. καὶ γὰρ οἱ τοῖς νικηφόροις παρὰ τῶν ἄλλων ἀνιστάμενοι ἀνδριάντες, ἢ ὑπὸ χρόνου, ἢ ὑπὸ βασιάνων τινῶν κατ'χειροῦνται· ὁ δὲ διὰ λόγων ὕμνος, ἔς τ' ἂν ἀνδρωποιοῦσιν, ἀθάνατος μένει. R.

Τὰ μὲν ἀμετέρα γλῶσσα] ταῦτα οὖν τὰ κατορθώματα καὶ τὰ ἐγκώμια τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ νενικηκότων καὶ ἡμετέρα γλῶσσα καὶ Μοῦσα περιέπειν καὶ ἀνυμνεῖν βούλεται. V.

Τὰ μὲν, ἀντὶ τοῦ, τὸ μὲν, ἤγουν τὸ τῶν ὕμνων, ἢ ἐμὴ γλῶσσα ἐτέλει ποιμαίνειν, ἀντὶ τοῦ διοικεῖν, οἰκονομεῖν. ἐκ βοήθειας δὲ θεοῦ πᾶς ἀνὴρ ἀνθεῖ ἔσαι, ἀντὶ τοῦ λαμπρὸς ἐστίν, εὐδοκιμεῖ ἐπὶ σοφαῖς διανοαῖς. γίνωσκε νῦν,

Ἀγησίδαμε, παῖ τοῦ Ἀρχεστράτου, ὅτι ἔνεκα τῆς σῆς πυγμαχίας, τούτέστι τοῦ ἀγῶνος τῆς πυγμαχίας, ἣν σὺ ἤγω-
 τω, ὑμνήσω κόσμον ἀντὶ τοῦ ὕμνον ἠδυμελῆ, τούτέστιν ἐξ
 ἑνῶν μελῶν συγκείμενον, ἐπὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ἐλαίας τῆς
 λυσῆς, ἀντὶ τοῦ τῆς τιμίας, τῆς καλλίστης, ἀλέγων, ἤγουν
 Φροντίδι ποιούμενος, τούτέστιν ὕμνων τὴν γενεὰν τῶν
 ἰοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων. R.

10. Ἐκ Θεοῦ δ' ἀνήρ] κατὰ δὲ βούλησιν δαιμονίου
 ρος καὶ αὐτῷ τῷ τρόπῳ σοφὸς διαπαντὸς ἀνθεῖ ταῖς γνώ-
 ρις. ἀπὸ γὰρ θείας μοίρας μουσικός τις καὶ ἔσοχος λάμ-
 ρη, ὁμοίως ὥσπερ καὶ σὺ νεύκηκας. τοῦτο δὲ πρὸς τὰ ἴδια
 κώμια κατασνευάζει, λέγων ἑαυτὸν διὰ παντὸς σοφῶς
 κάζειν. V.

[Θεοῦ] Gl. γ. δυνάμεως.

11. Ἰσθι νῦν Ἀρχεστράτου παῖ] ἴσθι δὴ οὖν καὶ
 ἴσθι, ὡς Ἀγησίδαμε, ὅτι τῆς σῆς πυγμαχίας ἔνεκεν τὸν
 ὕμνον τὸν διὰ τοῦ στεφάνου κελαδήσω. λέγει δὲ τὸν ὕμνον
 ἐβοήσω τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας. V.

13. Κόσμον] Gl. γ. ᾠδὴν.

[Κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ] τὸν ὕμνον λέγει. παρεῖται
 εἰς εἰς τὸ τοῦ λόγου πλήρες. πληρωθεῖη δ' ἂν οὕτω χρυ-
 ρος ἐλαίας σὲ κόσμον δεχόμενον κελαδήσω, τοὺς Ἐπιζε-
 φυρίους Φροντίδος ἀξίων Λοκροὺς διὰ σέ. γένη γὰρ Λοκρῶν
 τρία, Ἐπιζεφυρίοι, Ὀζόλαι, Ἐπικνημίδιοι· τούτων
 μὲν Ἐπιζεφυρίοι εἰσι Λοκροὶ ἐν Ἰταλίᾳ, οἱ δὲ Ὀζόλαι
 εἰς τῇ Αἰτωλίᾳ, οἱ δ' Ἐπικνημίδιοι πρὸς Εὐβοίᾳ, ὅθεν ὁ
 κέως Ἀἴας. V.

5. Ἀλέγων] Gl. Ms. β. Φροντίζων. γ. Φημίξων.

6. Ἐνθα συγκωμάξατε] ἐν ταύτῃ τῇ Λοκρίδι τῶν
 ἠζεφυρίων συγκωμάσατε καὶ συγχορεύσατε, ὡς Μοῦσαι
 ἠγούμαι δὲ, ἀφίξασθαι ὑμᾶς πρὸς στρατὸν μὴ ἄξενον ἦτοι
 ἄξενον, μῆτε καλῶν ἀπειρον, ἀλλὰ πάντων καλῶν πε-
 γαμένον. V.

[Ἐνθα, ἤγουν ἐν τοῖς Λοκροῖς, ὡς Μοῦσαι, συγκωμάσατε,
 τούστιν ὁμοῦ χορεύουσαι ὑμνήσατε, ἀπελθοῦσαι δηλονότι
 ἐκεῖσε.

ἐκεῖσε. Ἐγγυήσομαι, ἤτοι βεβαιώσομαι, μὴ εἰς στρατὸν
 φυγόμενον, ἤγουν διώκοντα τοὺς ξένους, τουτέστιν ἄξενον
 αὐτὸν τὸν τῶν Λοκρῶν δηλονότι, ἀφίξασθαι, ἤγουν παρὰ
 γενήσεσθαι, ἀπελεύσεσθαι ὑμᾶς, μηδὲ ἀπείρατον, ἤτοι ἀπεί-
 ρητον, ἀμέτοχον καλῶν, ἔργων δηλονότι· εἰς ἀκρόσοφον
 τουτέστιν ἄκρως σοφόν, στρατὸν βεβαιῶ ἀπελθεῖν ὑμᾶς
 καὶ αἰχμητῆν, ἤγουν αἰχμῆν εἰδότα μεταχειρίζεσθαι, ἤτοι
 πολεμιστῆν. τὸ γὰρ ἐμφυῆς ἦθος, τὸν ἐμφυτον τρόπον
 ἦτοι τὸν φυσικόν, οὔτε ἡ ἀλώπηξ ἢ αἴθων, ἤγουν ἡ διάπυ-
 ρος, ἢ τοὺς τρόπους δραστηρίαι, οὔτε οἱ λέοντες οἱ μεγα-
 λόηχοι, διαλλάσσονται, ἤγουν διαλλάξουσι, μεταβαλοῦσιν.

Ἀποροῦσιν ἐνταῦθα, πῶς, πρὸς τὸ φυγόμενον καὶ
 ἀπείρατον στερήσεις ἔθηκεν, εἰς δὲ τὸ ἀκρόσοφον καὶ
 αἰχμητῆν οὐ. καὶ φαμέν, ὅτι ὃν τρόπον ἔχει τὸ, οὐ
 τόδε καὶ τόδε, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἐγγυάσομαι καὶ ὑποσχέ-
 σθαι ἀφίξασθαι καὶ ἐλθεῖν ὑμᾶς εἰς στρατὸν μιν, καὶ αὐτὸν, τὸν
 τῶν Λοκρῶν, οὐκ εἰς φυγόμενον, οὐδὲ καλῶν ἀπείρατον, εἰς
 ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχμητῆν. R.

17. Φυγόμενον] Gl. Ms. β. ἀφίλον. γ. μισόμενον.

Φυγόμενον] Φυγαδεύοντα τοὺς ξένους, κακόμενον.

19. Ἀκρόσοφον] τὸν ἐπ' ἄκρον ἰόντα σοφίας. V.

Τὸ γὰρ ἐμφυῆς οὐτ' αἴθων ἀλώπηξ] τὸ γὰρ ἦθος
 τὸ ἐκ τῆς φύσεως οὐκ ἂν μεταβάλοι οὔτε ἡ δολία ἀλώπηξ
 οὔτε οἱ φοβεροὶ λέοντες. τοῦτο δὲ ὡς φύσει ἔντας αὐτοὺς
 πρὸς ἀρετὴν ἐπιτηδεύουσιν, καὶ οὐχ' οἷόν τε μεταβληθῆναι
 διὰ τοῦτο οὐδ', φησι, καὶ ἐγγυᾶμαι αὐτούς. Ἄλλως. το
 τοῖς ὑπακουστέον, ὅτι οὐδὲ οἱ Λοκροὶ τὸ συγγενικὸν μετέβ-
 λον, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἀρχῆς αἰχμηταὶ τῶν προδεδηλωμένων ἀ-
 τῶν μετέχοντες ἐκ φύσεως. ὥσπερ οὐδ' ὁ λέων οὐ μεταβά-
 λει τὸ γενναῖον, οὔτε ἡ ἀλώπηξ τὸ σοφόν, οὕτως οὐδὲ
 Λοκροὶ τὸ ἐμφυτον ἦθος μεταβάλλονται. V.

20. Αἴθων] Gl. Ms. β. καυστική. γ. κοκκίνη.

Αἴθων ἀλώπηξ] διάπυρος, δολία τῇ διανοίᾳ, ἢ αἴθων
 παρόσον λαμπυρίαι καλεῖται. V.

21. Ἐρίβρομοι] Gl. Ms. γ. μεγαλόφωνοι.

CARBI

CARMEN XII.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ δωδεκάτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ δωδεκάτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή κῶλων θ'.
Τὸ α', ἰαμβέλεγος, λειπούσης τῆς πρώτης συλλαβῆς, ἢ τοῦ
τέλους μετακειμένου ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Τὸ β', ἐπιχοριαμβικὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ', προσοδικὸν δίμετρον ἀκατά-
ληκτον. Τὸ δ', τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ὅμοιον
τῷ, (Herhaest. p. 19) Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἔδασάμην.
Τὸ ε', Πινδαρικὸν ἐκ Στησιχόρου, τρίμετρον ἀκατάληκτον.
Τὸ ε', ἰαμβέλεγος, τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μετακειμένου.
Τὸ ζ', Εὐριπίδειον. Τὸ η', προσοδικὸν δίμετρον ὑπερκατά-
ληκτον. Τὸ θ', Εὐριπίδειον.

Περὶ τῆς ἐπωδῶς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπωδὸς κῶλων ι'. Τὸ α', ἐγνωμιολογικόν. Τὸ β',
δακρυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ', Εὐριπίδειον. Τὸ
δ', ἀναπαιτικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε', προσο-
δικὸν δίμετρον καὶ συλλαβή. Τὸ ε', τροχαϊκὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον. Τὸ ζ', ἰαμβέλεγος, τῆς πρώτης ἀφῆρημένης,
ἢ τοῦ τέλους μετακειμένου. Τὸ η', Πινδαρικὸν ἀπὸ Στησιχό-
ρου. Τὸ θ', Στησιχόρειον. Τὸ ι', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκα-
τάληκτον.

Ἐργοτέλει [Ἰμεραίω.] Ἐργοτέλης Κρής μὲν ἦν τῷ
γένει, πόλεως Κυωσοῦ, ὃς ἠγωνίσαστο ἐβδομηκοστὴν ἐβδόμην
Ὀλυμπιάδα, καὶ τὴν ἐξῆς Ηυθιάδα εἰκοστὴν ἐνάτην. στα-
σιαζομένης τῆς πόλεως Φυγᾶς εἰς Ἰμέραν πόλιν Σικελιωτι-
κὴν ἀπῆλθε, καὶ καταλαβὼν τὰ ἐν Σικελίᾳ πράγματα στα-
σιαζόμενα πρὸς Ἰέλωνος καὶ Ἰέρωνος, ἐκδεξάμενος εἰρήνην,

ἐνίκησε. διὸ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀποτείνεται ἐν τῷ προοίμῳ, ὡς αἰτίαν γενομένην τῷ νικηφόρῳ τῆς νίκης. Ἰμέραν δὲ νῦν τὴν πόλιν αὐτὴν λέγει. ἔστι δὲ καὶ ποταμός. ἐκ ταύτης δὲ τῆς Ἰμέρας καὶ Στησίχορος ὁ μέλοποιός. ἦν δὲ ὁ Ἐργοτέλης υἱὸς Φιλάνορος, καὶ ἐπολιτογραφήθη ἐνταῦθα.

1. Λίσσομαι] Gl. Ms. γ. παρακαλώ.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου] τὴν Εἰρήνην Ἐλευθερίου Διὸς ὑποτίθεται θυγατέρα διὰ τὴν ἐνοῦσαν τοῖς εἰρηνεύουσιν ἔλευθερίαν. ἔστι δὲ ὡς τὸ (Hom. Iliad. α, 37.) “Χρῦσῃ ἀμφιβέβηκας.” ἰκετεύω οὖν σε, ᾧ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου παῖ, Τύχα, σώτειρα, σώζουσα, περὶ τῆς μεγαλοσθενοῦς πόλεως, τῆς Ἰμέρας κλυομένης. ἔστι δὲ Ἰμέρα πόλις Σικελίας. Ἀμφιπόλει (sic) δὲ, περιπόλει, σώζε. εὔχεται δὲ μὴ ὑποταχῆναι τὴν Ἰμέραν μηδεὶ. V.

ἜΩ τύχη σώζουσα τοὺς ἀνθρώπους, ἤγουν Φιλάττουσα, περιέπουσα, θυγατερ τοῦ Διὸς ἔλευθερίου, τουτέστι τοῦ ἐφόρου τῆς ἔλευθερίας. Διὸς δὲ ἔλευθερίου θυγατέρα λέγει, ἐπεὶ ἐδόξαζον αὐτὴν ὑφῶν τε καὶ ἀπαλλάττειν δουλείας καὶ φυλάττειν τῶν ἔλευθέρων τὴν ἔλευθερίαν. Λίσσομαι, ἤγουν ἰκετεύω, ἀμφὶ τῇ Ἰμέρᾳ τῇ πόλει, ἀντὶ τοῦ, περὶ τῆς Ἰμέρας, τῆς πόλεως, τῆς εὐρυσθενοῦς, τουτέστι τῆς πολλὴν ἐχούσης δύναμιν. ἢ οὕτως ἰκετεύω, ἀμφιπόλει, ἤγουν περιπόλει, περιέπε, ἐπισκοπῆς ἀξιοῦ τὴν Ἰμέραν, τὴν πόλιν τὴν πολλὴν ἐχούσαν δύναμιν. ὑπὸ σοῦ γὰρ κυβερνῶνται ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ταχεῖαι νῆες καὶ ἐν τῇ χέρσῳ, ἀντὶ τοῦ τῇ γῆ, οἱ πόλεμοι οἱ λαιψηροί, ἤγουν οἱ σφοδροὶ τὴν ὁρμὴν καὶ δραστήριοι ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται καὶ αἱ ἀγοραὶ αἱ βουληφόροι, τουτέστιν οἱ τόποι, ἐνθα αἱ βουλαὶ δίδονται, ἦτοι τὰ βουλευτήρια. R.

4. Τὴν γὰρ ἐν πόντῳ] διὰ σὲ γάρ, φησι, καὶ νῆες ἐν τῇ θαλάσῃ ἰθύνονται. V.

5. Λαιψηροὶ τε πόλεμοι] τουτέστι κοῦφοι καὶ ἀνόητοι, διὰ τὸ ἀνοήτως ποιεῖν ὁρμᾶν τοὺς μαχομένους ἐν τῷ πολέμῳ, ἦτοι ὅτι ὀξέως ἢ ὀργῇ ἀνθρώπων διανίσταται, ἐξ ἧς ὁ πόλεμος. ψευδῆ δὲ μεταμῶνία εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μετέωρα

τέωρα καὶ αἰρόμενα. Τὸ δὲ τέμνουσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νηῶν εἴληπται. διὰ τὴν Τύχην οὖν Φησι καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις ἐλπίδας ἐκκλείεσθαι. (?) διὰ σὲ οὖν, ὦ Τύχη, πάντα γίνονται. αἱ γοῦν τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδες πολλάκις ἀντιστρόφῳ τῇ προσδοκίᾳ χρησάμεναι μάτην διεξῆλθον καὶ περισσῶς ἠλπίσθησαν. V.

Εἰ μὲν ἄρθρου πρὸς τὸ λαίψηροὶ λάβης ἔξωθεν, οὕτως ἐρεῖς· ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ἐν τῇ χέρσῳ οἱ λαίψηροὶ πόλεμοι, ἤγουν οἱ λαίψηρῶς καὶ κούφως καὶ ἀνοήτως τοῖς ἀνθρώποις γινόμενοι, ἢ οἱ λαίψηρῶν καὶ ταχυτάτων καὶ σπουδαίων ἀνθρώπων δεόμενοι. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἄρθρου, οὕτως· ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ἐν τῇ χέρσῳ οἱ πόλεμοι· ποταποὶ; λαίψηροὶ καὶ ταχεῖς· ἤγουν ταχέως παύονται. οὕτω δὲ ἐρεῖς καὶ τὸ βουλαφόροι, καὶ χωρὶς ἄρθρου καὶ μετὰ ἄρθρου. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ εἰρήνης ὑπὸ τύχης γινομένης βουλευτήρια καὶ δικαστήριά ἐστιν. R.

Λαίψηροὶ (sic)] Gl. γ. μεγάλοι.

6. Αἱ γὰρ μὴν ἀνδρῶν] αἱ γὰρ μὴν ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων κυλίνδονται, ἤγουν ἐν τῇ συστροφῇ τοῦ χρόνου συμφέρονται, τέμνουσαι, ἀντὶ τοῦ ἐλπίζουσαι, λογιζόμεναι πολλὰ ἄνω ἔσεσθαι, τὰ δὲ δὴ κάτω. ψευδῇ μεταμῶνιᾳ, ἐπιβήματικῶς ἀντὶ τοῦ ψευδῶς, ματαίως. σύμβολον δὲ, ἤγουν σημεῖον προγνωστικόν, ἀσφαλὲς οὕτω τις κατενόησεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς ἐσομένης πράξεως, ἤγουν τύχης. τῶν δὲ μελλόντων, ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ, ἤγουν αἱ γνώσεις τῶν μελλόντων, τετύφλωνται, ἀντὶ τοῦ, ἀφανεῖς, ἀήλοὶ εἰσιν. Αἱ δὲ ἐλπίδες κυλίνδονται καὶ δίκην τροχοῦ περιφέρονται, τέμνοισαι καὶ ποιοῦσαι πολλὰ τῶν ἀνδρῶν ἄνω τὰ δὲ καὶ, ἄλλα δὲ, κάτω, ψευδῇ μεταμῶνιᾳ καὶ μάταια, τουτέστιν ἕτεραί τις ἐλπίζει, καὶ ἕτεράττα ἀποβαίνει. ἔστι δὲ τὸ ψευδῇ καὶ τὸ μεταμῶνιᾳ ἐρμηνεῖα τοῦ ἄνω καὶ κάτω. καὶ γὰρ ἢ τοιαύτη ἀνατροπὴ ψευδεῖς τοὺς ἐλπίζοντας τίθησιν· ἢ τὸ ἐλπίδες πρὸς τὸ ἀνδρῶν συναπτεόν. R.

10. Σύμβολον δ' οὕτω τις ἐπιχθονίων πιστὸν] τοιγαροῦν, Φησιν, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων τεκμήριον ἢ σημεῖον δυνάμε-

δυνάμενον πιστώσασθαι περὶ τῶν ἐλπίζομένων πράξεων εὐ-
ρατο παρὰ Θεοῦ, ὅτι πάντως ἐκβήσεται κατὰ τόνδε τὸν τρό-
πον, ὠρισμένως. Ἄλλως. οὐδεὶς ἀνθρώπων πράξεως, μελ-
λούσης ἔσεσθαι, πιστὸν εὔρε παρὰ Θεῶν σημεῖον. Φιλόχο-
ρος δὲ τὰς ἐκ Φήμης μαντείας, τουτέστι κληθόντας καὶ πταρ-
μοὺς, ἢ Φωνάς, ἢ Φήμας, ἢ ἀπαντήσεις σύμβολά Φησι λέγε-
σθαι ὡς Ἀρχίλοχος. "Μετέρχομαι σε, σύμβολον ποιουμένη."
(G. ποιούμενος) χρῆσασθαι δὲ αὐτοῖς πρώτην Δήμητραν. V.
Ἐπιχθονίων] Gl. Mss. β, γ. ἐπιγείων.

14. Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσε] καὶ γὰρ τοῖς ἕτερα τῆς γνώμης προσδοκῶσι τὰ ἐναντία συν-
έβη. τὸ δὲ ἔπεσεν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. οἱ μὲν
γὰρ τὰ ἐναντία, ἢ ὡς προσεδόκησαν καὶ μετεῖχον τέρψεως,
εὔραυτο, οἱ δὲ, χαλεπαῖς καὶ δειναῖς πραγμάτων ζάλαις
περιτυχόντες, μέγιστον ἀγαθὸν αἰφνιδίως μετηλλάξαντο τοῦ
προσδοκουμένου κηκοῦ. πάντων δὲ τῶν προειρημένων ὁ σκο-
πὸς τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν Ἐργοτέλη ἔχει. ἐπειδὴ προσδο-
κήσας ἐκ τοῦ κατὰ Κρήτην πολέμου καὶ τῆς Φυγῆς ἀδέξια τὰ
μέλλοντα, δι' εὐτυχίαν πολλὴν ὕστερον δόξαν ἐκτήσατο. V.

Πολλὰ δὲ ἔπεσεν, ἀντὶ τοῦ ἐπέβη, τοῖς ἀνθρώποις παρὰ
προσδοκίαν, ἔμπαλιν δὲ τέρψεως, ἡγουν κατὰ τὸ ἐναντίον
τῆς παρούσης αὐτοῖς τέρψεως. οἱ δὲ ἀλγειναῖς ταραχαῖς
ἀντικύρσαντες, ἢτοι ἐντυχόντες ἐν, μικρῷ χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ
ἐν βραχεῖ, εἰς πολὺ ἀγαθὸν ἀπὸ πῆματος, ἢτοι ἀπὸ κα-
κοπαθείας, ἀπὸ βλάβης, πεδάμειψαν, ἀντὶ τοῦ μετήμει-
ψαν, ἢτοι μετέπεσον. R.

Ἄλλως. Ἐμπαλιν μὲν τέρψιος] τουτέστι τὰ ἐναν-
τία τῇ τέρψει, ἢτοι τὰ ἀήδη. ἔνιοι δὲ ἐν ζάλη καὶ χσιμῶσι
πραγμάτων γενόμενοι, ἐν μικρῷ χρόνῳ μετήμειψαν καὶ με-
τήλλαξαν εἰς βαθὺ καὶ μέγα ἀγαθὸν παραγενόμενοι. V.

15. Τέρψιος] Gl. γ. Χαρᾶς. β. εὐφροσύνας.

16. Ἀντικύρσαντες] Gl. Ms. β. ἐμπεσόντες.

17. Πήματος ἐν μικρῷ] λείπει δὲ ἢ ἀντὶ, ἢ ἢ ἀντὶ
πήματος. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸν Ἐργοτέλην. καὶ γὰρ οὗτος

ἐκ πημάτων τῶν περὶ τὴν ἀπόπτωσιν, ἀγαθὸν ἔσχε, τὴν νίκην. V.

19. Ὑιὲ Φιλάνορος] ὦ υἱὲ τοῦ Φιλάνορος Ἐργότελες, ὄντως δὴ καὶ ἡ σὴ τιμὴ τῆς ταχυτῆτος τῶν σῶν ποδῶν ἄδοξος ἂν κατεφυλλοῤῥόησεν, ἤγουν κατεμαράνθη παρὰ τῆ οἰκίᾳ τῆ συγγόνῳ, ἀντὶ τοῦ συγγενικῆ, πατρικῆ, καὶ ἀλέκτωρ ἔνδον, ἐν τῷ οἴκῳ, τὰς μάχας ποιούμενος, ἀφανὴς ἐστὶ δηλονότι, εἰ μὴ ἡ μάχη ἢ ἀντιάνειρα, τουτέστιν ἡ ἐξ ἐναντιώσεως τῶν ἀνδρῶν γινομένη, ἐστέρησέ σε τῆς πατρίδος τῆς σῆς τῆς Κνωσίας, ἀντὶ τοῦ τῆς Κνωσοῦ, τὸ κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ. R.

20. Ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ] τὸν ἀλέκτορα παρελληφε διὰ τὸ κατοικίδιους ποιεῖσθαι τὰς μάχας τὸ ζῶον τοῦτο, καὶ μὴδὲν λόγου ἄξιον δρᾶν δημοσίᾳ. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι εἰ μὴ ἔφυγεν ἐκ τῆς πατρίδος, οὐκ ἂν ἐστεφανώθη. — Ἄλλως. τί οὖν, Φησὶν, ὦ τοῦ Φιλάνορος υἱὲ, Ἐργότελες; καὶ ἡ σὴ τιμὴ ἀκλειῆς ἂν ἐγένετο, καὶ ἀπεμαράνθη ἂν, καὶ ἀπώλετο ἡ τῆς οὐκ ἐξυτήτος σου τῶν ποδῶν δόξα, εἴπερ ἐν τῆ τῶν προγόνων σου ἐστὶ παρήμενας, ἐκεῖ μόνον ἀγωνιζόμενος, ὡσεὶ τις ἀλέκτωρ ἐνοικίδιος τοῖς ἔνδον ὀρώσι μαχόμενος, καὶ μὴ ἡ γεγενημένη μετάστασις καὶ ὁ πόλεμος ὁ ἐν τῆ πατρίδι σου, τῆ Κνωσσῶ, στερήσας σε ἦν τῶν οἰκείων καὶ ποιήσας ἀναχωρῆσαι σε τῆς πατρίδος, ὥστε δυνηθῆναι τὸν Ὀλυμπιάσιν ἀγῶνα νικᾶν. V.

21. Συγγόνῳ παρ' ἐστὶ] ἐν τῆ Κρήτῃ, κατοικίδιον ἂν ἔσχε τὴν ἀρετὴν. συγγόνῳ, ἐν τῆ συγγενικῆ, τῆ ἀπὸ προγόνων Κνωσσιος γὰρ ἦν. λέγει δὲ, ὅτι καὶ τὸ δόξαν κακῶς γεγενῆσθαι, τὸ τῆς Φυγῆς δηλονότι, τοῦτο αὐτῷ ἀγαθὸν πρόεβη. V.

25. Νῦν δ' Ὀλυμπία στεφανωσάμενος] ἐκ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας Φησὶ τῆς κατὰ τὴν Φυγὴν στεφθεῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἐν Πυθίᾳ καὶ ἐν Ἰσθμῶ, τὰ θερμὰ ὕδατα τῶν Νυμφῶν ἐν τῆ Ἰμέρᾳ ὑψοῖς καὶ ἐπαίρεις τῆ δόξῃ. Ἄλλως. τὰ ἐν τῆ Σικελίᾳ θερμὰ λουτρά τῆς Ἰμέρας πόλεως,

λεως, λέγεται Ἀθηναίων ἀναδοῦναι εἰς ἀπόλαυσιν Ἡρακλεῖ, ἠνίκα ἐκεῖ ἐφάνη· τινὲς δὲ Νύμφας, καθὼς καὶ Πινδαρος. ἵνα ἀπολούσῃται, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπελαύνων παρεγένετο. λείπεται δὲ λέγειν ἀπὸ μέρους αὐτὴν τὴν πόλιν. τόπος γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ Θερμὰ λουτρά. V.

Νῦν δὲ, ὃ Ἐργότελες, τούτου γενομένου, ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος, ἤγουν νικήσας, καὶ δις ἐν Πυθῶνι νικήσας, καὶ ἐν τῷ Ἰσθμῷ, τὰ Θερμὰ λουτρά τῶν Νυμφῶν τὰ ἐν τῇ Ἰμέρᾳ τῇ πόλει, βαστάζεις, ἤγουν ὑψοῖς, μεγαλύνεις, ὁμιλῶν, τουτέστιν οἰκῶν, ἀναστρέφόμενος παρ' αὐτῇ, τῇ Ἰμέρᾳ δηλοῦσι, ὡσπερ εἰ ἀναστρέφου παρὰ τῇ οἰκίᾳ γῆ, ἤγουν, τῇ πατρίδι σου, τῇ Κυρσῶ. "Ὅτε Ἡρακλῆς λαβὼν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐπανήει ἐν Σικελίᾳ, αὐτῷ Θερμὰ ὕδατα ἐκ τῆς γῆς ἀναδεδόσθαι Ἀθηναῖα παρεσκεύασεν, ἵνα λουτροῖς αὐτοῖς χρήσαιτο πλεῖστα καμῶν περὶ τὴν ὁδόν. λέγει οὖν τὸ Θερμὰ λουτρά Νυμφῶν, ἤτοι τὴν Ἰμέραν πόλιν, (συνεκδοχικῶς) ἀπὸ μέρους. R.

28. Παρ' οἰκίαις ἀρούραις] ὡς ἐν ἰδίᾳ γῆ παροικῶν, καὶ οὐδενὸς τῶν ἔξωθεν ἐπιδεόμενος. V.

CARMEN XIII.

Περὶ τῶν κῶλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς
τοῦ τρισκαιδεκάτου τῶν Ὀλυμπίων εἶδους.

Τοῦ τρισκαιδεκάτου εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντίστροφος κῶλων
α'. Τὸ α', ἀντισπαστικὸν, τρίμετρον, καταληκτικὸν ἀπὸ πρῶ-
του ποδὸς ἀδικφόρου καὶ τροχαίου. ὁ τρίτος πούς παρηνομήθη.
ὁ γὰρ ἀντίσπαστος ἀπὸ β' τροχαίου, ὅπερ πάσχει κατὰ μέσον.
(G. μέρος.) Τὸ β', Φερεκράτειον. Τὸ γ', ἱαμβος τρίμετρος βρα-
χυκατάληκτος. ὁ β' πούς ἀπανταχοῦ τρίβραχυς· ὁ δ' ἄτα-
κτος· σπονδεῖος γὰρ εὐρίσκειται παρὰ τοῖς μελοποιοῖς. Τὸ δ',
ἱαμβος τρίμετρος βραχυκατάληκτος. Τὸ ε', διπλῆ περίοδος,
καὶ διπλοῦς ἱαμβος ἀρχόμενος. Τὸ ε', ἐπιωνικὸν τρίμετρον
ἀκατάληκτον ἀπὸ ἱαμβικοῦ, καὶ Ἴωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ
τροχαϊκῆς συζυγίας τῆς οἰκείας. Τὸ ζ', δακτυλικὸν πενθη-
μιμερές. Το η', ἐπιχοριαμβικὸν, ἀπὸ διποδίας τροχαϊκῆς
καὶ χοριάμβου, τῆς χοριαμβικῆς (τελευταίας) καὶ βραχείας
οὔσης διὰ τὴν κατάληξιν. Τὸ θ', προσοδικὸν ἢ ἀναπαιστικόν.
Τὸ ι', Εὐριπίδειον. οἱ δὲ ἀποδόσεις ἐπεὶ ὁμοιοσύλλαβοί εἰσιν
Ἴωνικαὶ ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ ια', ἢ ἐπιχοριαμβος, ἢ τροχαῖος
ἐπίτритος.

Περὶ τῆς ἐπωδοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐπὸς καὶ αὕτη κῶλων ια'. Τὸ α', προσοδικὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆς μοι βραχείας οὔσης. Τὸ β', ἐγ-
κωμιολογικόν. Τὸ γ', τὸ αὐτό. Τὸ δ', ὅμοιον τῷ η' τῆς στρο-
φῆς. Τὸ ε', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε', Εὐ-
ριπίδειον. Τὸ ζ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η',
δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ θ', ἐπιωνικὸν ἄτακτον. ὁ γὰρ
β' ἱαμβος σπονδεῖός ἐστιν, εἴτα ἡμισυ συζυγίας. γίνεται δὲ
ἐπὶ τοῖς ἐπιωνικοῖς ἢ ἀταξία, ὡς ἐν τῷ Ω καλλίστη πόλι
κασῶν ὀπόσας Κλέων ἐφορᾷ (Herphaest. p. 60.). Τὸ ι', Εὐ-
ριπίδειον. Τὸ ια', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

1. Τρισολυμπιονίκαν] παρ' ὅσον τρεῖς νίκας αὐτοῖς συμβέβηκε γενέσθαι, τῷ μὲν παιδί δύο κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πεντάθλου τε καὶ σταδίου ἀγωνισαμένω· τῷ δὲ πατρὶ Θεσσαλῷ τοῦνομα πρῶτον ἐν τῇ ξθ' Ὀλυμπιάδι. τὸν τρισολυμπιονίκην οἶκον ἐπαινῶν, τὸν πρῶτον μὲν πρὸς πολίτας, Φιλόξενον δὲ πρὸς τοὺς ξένους, εἰς γινώσκω ἄξω, καὶ ὑμνήσω διὰ τούτων καὶ τὴν εὐδαίμονα Κόρινθον, τὴν τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος οὖσαν προύλαιον καὶ οἰκητήριον, ἣτις ἀγλχοὺς κούρους καὶ ἄνδρας ἔχει. ἀγλαόκουρον γὰρ τὴν εὐκνδρον λέγει. πρόθυρον τοίνυν καὶ θυρῶν εἰώθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον, διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν Ἰσθμὸν, πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις. Βακχυλίδης (Vrsin. Fragm. Lyg. p. 203: 346) „ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλι.“ ἢ οὕτως· ἐπεὶ ἀρχὴ μὲν τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Πελοπόννησον πορευομένοις, ἐσχάτη δὲ τῆς Πελοποννήσου. V.

Τρισολυμπιονίκαν λέγει τὸν τοῦ Ξενοφῶντος οἶκον, ἐπεὶ αὐτῷ μὲν τῷ Ξενοφῶντι δύο Ὀλυμπιακαὶ νίκαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο, πεντάθλου καὶ σταδίου, κατὰ τὴν οθ' Ὀλυμπιάδα νικήσαντι, τῷ πατρὶ δὲ Θεσσαλῷ μία πρόσθεν. Ἡ Κόρινθος ἐν τέλει μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς Πελοποννήσου κειμένη, εἰκότως προύλαιον τοῦ ἐν Ἰσθμῷ τιμαμένου Ποσειδῶνος τῷ Πινδάρῳ καλεῖται. R.

Τρισολυμπιονίκαν, τὸν οἶκον ἐπαινῶν τοῦ Ξενοφῶντος, λέγει, τὸν τρεῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ νενικηκότα, τὸν πρῶτον τοῖς πολίταις, τοῖς ξένοις δὲ θεράποντα, ἀντὶ τοῦ θεραπευτὴν, γνάσομμι, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἀνάξω τὴν Κόρινθον, τὴν πατρίδα τοῦ Ξενοφῶντος, τὴν μακκρίαν, τὸ πρόθυρον τῆς Πελοποννήσου δηλονότι, τὸ λαμπροὺς ἔχον νέους, τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος, τουτέστιν, ὁ ὁ Ποσειδῶν ὁ ἐν τῷ Ἰσθμῷ τιμώμενος ἔχει κατοικητήριον δηλονότι. ἐν τῇδε γὰρ, ἡγουν ἐν ταύτῃ τῇ Κόρινθῳ, οἰκεῖ ἡ Εὐνομία, ἡγουν ἡ κατὰ νέμους κελῶς ἐνδαιτωμένη διοίκησις, καὶ αἱ κσιγνῆται, ἥτοι αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς τῆς Εὐνομίας δηλονότι, ἡ Δίκη ἢ ἀσφαλῆς, ἀντὶ τοῦ ἢ ἀσφαλείας ποιητικῆ, τὸ βίβρον, ἡγουν ἢ ἀσφάλεια
τῶν

τῶν πόλεων, καὶ εἰρήνης ὁμότροπος, τουτέστιν ἢ τὴν αὐτὴν αὐτῇ γνώμην ἔχουσα, ταμίαι οὖσαι, ἤγουν πάροχοι πλούτου τοῖς ἀνθρώποις, αἱ χρυσαῖ λέγω, ἀντὶ τοῦ αἱ κάλλιστα θυγατέρες τῆς Θέμιδος τῆς εὐβούλου, τουτέστι τῆς δίκαια βουλευομένης. R.

6. Ἐν τᾷδε γὰρ] ἐν γὰρ ταύτῃ, τῇ Κορινθῷ, Φησὶν, οἰκεῖ ἡ Εὐνομία, καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ὁμότροφος Εἰρήνη, ὡς Ἡσίοδος (Theogn. 901 sq.)

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὰν Θέμιν, ἢ τέκεν Ὠρας, Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τετραλυΐαν. V.

7. Δίκα] Gl. Ms. γ. κρῖσις.

8. Βάθρον] Gl. Mss. β. γ. Σεμέλιον.

Βάθρον δὲ πολίων] ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὧν πᾶσα πόλις ἀσφαλῶς βέβηκεν. V.

10. Χρύσεια] Gl. γ. Σεΐαι.

11. Θέμιτος] Gl. Ms. γ. δικαιοσύνης.

12. Ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν ὕβριν] ἦτοι εὐκτικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, αἱ προειρημέναι θεαὶ ἀπαλεξήσουσιν τῶν πόλεων τὴν ὕβριν ἢτοι βούλοιντο δ' ἂν ἀπαμύναι τὴν ὕβριν καὶ ἀποκωλύειν. ἢ περὶ τῶν Κορινθίων Φησὶν, ὅτι βούλημα δὲ ἐστὶν αὐτῶν καὶ σκοπὸς ἐκκλίνειν τὴν ὕβριν, ἀντὶ τοῦ, καθεστῶτες εἰσι καὶ οὐχ ὕβρισταί. ἔνιοι δὲ οὕτως βουλόμεναι δὲ καὶ σκοπὸν ἔχουσι αἱ τῆς Θέμιδος θυγατέρες, ἀπαλεξεῖν τὴν ὕβριν τὴν τοῦ κόρου μητέρα τὴν θρασεΐαν. Ἄλλως. Ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν] αἱ προειρημέναι θεαὶ ἀλεξήσουσι τὴν ὕβριν τῶν πόλεων. οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν ὕβριν τοῦ κόρου μητέρα λεγεί, ἀλλὰ τὸ ἀνάπαλιον εἶπεῖν ἔδει. "Ὀμηρος" (iunio Theognis v. 155. Brunck.)

Τίκτει τοὶ κόρος ὕβριν ὅταν κακῶ ὄλβος ἔπηται. V.

Ἐθέλοντι δὲ ἀλεξεῖν, ἤγουν ἀποσοβεῖν, διώκειν τὴν ὕβριν, τὴν τοῦ κόρου θυγατέρα δηλονότι, τὴν μητέρα τῶν θρασεῶν, ἦτοι τῶν ἐπηρεμένων λόγων. R.

"Ὑβριν κόρου] ὕβριν λέγει τὴν ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν, αἱ πληθὸς πολέμων καὶ σφαγῶν καὶ φόνων καὶ παντοίων κακῶν παρὰσκευάζουσι γίνεσθαι, καὶ πάντων τούτων τοῖς ἀνθρώ-

ἀνθρώποις εἰσὶν αἴτιαι. "Ὀμηρος δὲ τὸν κόρον πατέρα λέγει τῆς ὕβρεως, λέγων· "Τίπτει τοι κόρος ὕβριν." Κόρος λέγεται κυρίως ἐπὶ τοῦ στομάχου, ὅταν ἐμπλησθῇ βρωμάτων, ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλης περιουσίας ἀπολαυόντων, ἢ τιμῆς, ἢ ἐτέρου τοιούτου. κατὰ λέγεται ἐνταῦθα. ὕβρις δὲ ἡ ἀδικία καὶ ἀλζουεῖα καὶ ἔπαρσις κατὰ τῶν ὑποδεεστέρων, ἣν ἡ Εὐνομία καὶ ἡ Δίκη καὶ ἡ Εἰρήνη ἀποστρέφεται καὶ διώκει. R.

14. Ἐχω καλὰ τε φράσαι] ἔχω τοίνυν περὶ τῆς Κορίνθου τὰ κάλλιστα διεξελθεῖν. παρρομαῖ γὰρ τὴν γλώτταν ἠτόλμα ἢ εὐθεῖα καὶ πρόσφορος, νῦν διηγείσθαι περὶ αὐτῶν. V.

Ἐχω καλὰ τε εἰπεῖν ἐπὶ τῇ Κορίνθῳ, τόλμα τε μοι εὐθεῖα, τούτεστι καὶ προθυμία εὐθεῖα, ἀντὶ τοῦ δικαία, τὴν γλώτταν μου παρρομαῖ εἰς τὸ λέγειν. ἀμαχον δὲ, ἤγουν ἀμήχανον, ἀδύνατον, κρύψαι, ἤτοι σβέσαι, ἔχσαι, τὸ συγγενημένον ἐμοὶ φυσικὸν ἦθος. ὑμῖν δὲ, ὦ παῖδες, ἀντὶ τοῦ ἀπόγονοι τοῦ Ἀλήτου, τούτεστιν ὦ Κορίνθιοι, πολλὰς μὲν παρέςχον αἰῶραι, αἱ πολυειδῆ ἄνδη προτείνουσαι, λάμπροτητα νικηφόρον, ἀντὶ τοῦ νικητικῆν, δι' ἐξόχων ἀνδραγαθῶν ὑπερελθόντων, ἤγουν νικησάντων ἐν ἱεροῖς, ἤτοι θεοῖς ἀγῶσιν. R.

15. Εὐθεῖα] Gl. Ms. γ. ὀρθή.

Ὀρνούει] Gl. γ. διεγείρει.

16. Τὸ συγγενὲς ἦθος] τὸ ἔμφυτον, ὥστε καὶ Κορίνθιοι ἀγαθοὶ ἐκ φύσεως ὄντες, οὐκ ἄν ποτε μεταβληθεῖεν. Ἀλήτης ἀνὴρ τις ἠγήσατο Ἡρακλείδαις τῆς πρὸς Πελοπόννησον ἐπανόδου. κητοικήσαντας οὖν ἐν Κορίνθῳ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κορίνθιοι καλοῦνται. R.

17. Ὑμῖν δὲ, παῖδες Ἀλάτα] τούτεστιν οἱ Κορίνθιοι. Ἀλήτης γὰρ ἠγήσατο τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν, ὅτε οἱ Ἡρακλειῖδαι κατήεσαν εἰς Πελοπόννησον καὶ αὐτὸς εἰς ἃν τῶν Ἡρακλειδῶν. ἦν γὰρ Ἰππίτου, τοῦ Φύλαντος, τοῦ Ἀντιόχου, τοῦ Ἡρακλέους. οὗτος ἐκράτησε Κορίνθου. διὰ περ παῖδας εἶπεν Ἀλήτου τοὺς Κορίνθίους, ὡς ἀπογόνους. Δίδυμος δὲ φησι τὸν Ἀλήτην μὴ αἰμιστήν τῆς Κορίνθου γεγονέναι,

γονένας, ἀλλὰ βασιλέα ἔτει τριακοστῶ μετὰ τὴν τῶν Δωριέων ἄφιξιν. ὁ δὲ νοῦς· ὑμῖν δὲ, ὦ Κορινθιοί, τὴν ἀπὸ τῶν νικῶν ἡδονὴν τε καὶ τέρψιν παρέσχον αἱ Ὠραὶ, νικηταῖς γενομένοις ἐν τοῖς μεγίστοις καὶ ἱεροῖς ἀγῶσιν. οὐ μόνον δὲ ἐνδόξους διὰ τὰς νίκας τοὺς Κορινθίους αἱ Ὠραὶ ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐνέβαλλον σοφίαν. Φησὶ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ Φεῖδων τις, Κορινθίος ἀνὴρ, εὔρε μέτρα καὶ σταθμῖα. καὶ ἄλλα πολλὰ λέγονται εὐρηκέναι οἱ Κορινθιοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει· πᾶν δ' εὐρόντος ἔργον. πολλὰ οὖν εὔρον. V.

20. Ὡπασάν γ' ἄκραις] Αἰτιῶνται τινες ἀσυνέτως τὸν Πίνδαρον, διότι ὑπερελθόντων εἶπε, δέον ὑπερελθούσιν εἶπεῖν πρὸς τὸ ὑμῖν. νόει δ' ὅτι τὸ ὥπασαν δοτικῆ συντάσσεται. τὸ δὲ ὑπερελθόντων οὐ πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ὥπασάν ἐστιν, ἀλλ' ἐπειδὴ αἷτις ἐστὶ τὸ, νικηφόρον ἀγλαίαν. σχηματίζομεν δὲ τὰς αἷτις καὶ πρὸς τὴν ὀπισθεν σύνταξιν, εἰ δοτικὴ ἢ αἰτιχτικὴ ἐστὶ, καὶ πρὸς γενικὴν, διὰ τοῦτο καὶ νῦν οὐ πρὸς τὸ ὑμῖν, ἀλλ' ὡς αἷτις πρὸς γενικὴν ἀπεδόθη. ὥστερ ἐστὶ τοῦτο· Πολλῶν πειραθῆναι συνέβη μοι ἀμαρτωλοῦ ἄντος. R.

21. Πολλὰ δ' ἐν καρδίαις] πολλάκις δὲ ἔβαλλον ὑμῖν αἱ Ὠραὶ ἐν καρδίαις ἀνδρῶν, τουτέστι, πολλάκις δὲ ἔβαλλον αἱ Ὠραὶ ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ὑμετέρων, σοφίσματα ἀρχαῖα, ἴγουν ἐπινοίας τεχνῶν πρῶτον εὐρημένας, οὐπω πρότερον εὐρημένας. ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον. τουτέστιν, ἅπαντα δ' ἐρ-ιασῖα τεχνικὴ τοῦ εὐρόντος αὐτὴν ἦν ἀρχὴν, ἣται τοῦ ἐφ-υρόντος ἐστίν. αἱ Χάριτες τοῦ Διονύσου, ἣγουν αἱ ἑορταὶ αἱ τὸ ἐπαγωγὸν ἔχουσαι, αἱ παρὰ τοῖς Κορινθίοις ὑμῖν τε-ιούμεναι δηλονότι, σὺν ὕμνῳ διδυράμβῳ βοηλάτῃ, τουτέστι, χάριν βοῶς ἄδομένῳ, πόθεν ἄλλοθεν, ἢ παρ' ὑμῶν δηλονότι, ἔεφανα, ἣγουν ἐλαμπρύνθησαν; τίς δὲ ἄλλος ἔθηκεν, ἀντι-οῦ ἐπενόησε, συμμετρίας ἐν κατασκευάσμασιν ἰππέοις, ἀντι-οῦ πολεμικοῖς· ἣγουν τίς δὲ ἄλλος ἐπενόησε τὴν ἐν τοῖς πλοῖς συμμετρίαν; ἢ τίς ἄλλος ἐπενόησεν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ἱεῶν τὸν βασιλέα τῶν ὀρνέων τὸν διπλοῦν, ἣγουν τὸν διπλοῦν ἑστὸν, τουτέστι τὸ λεγόμενον ἀέτωμα; ἐν τούτοις δὲ, τουτά-

στι

στι τοῖς Κορινθίοις, ἀνθεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀνιμάζει, περιφανής ἐστὶ δύναμις ποιητικῆ, ἠδύπνου, ἠδυμελῆς, τερπνὰ προτείνουσα μέλη· ἐν τούτοις δὲ ἀνθεῖ Ἄρης, τουτέστι πολεμικῆ ἐμπερία νέων ἀνδρῶν, ἐν αἰχμαῖς, ἀντὶ τοῦ ἐν μάχαις ὀλεθρίαις. R.

23. Τὸ Ὀραιο πολυάνθεμοι καὶ πρὸς τὸ ὄπασαν ἐκληπτόν. παρέχουσι δὲ αἱ Ὀραιο τὰς νίκας διὰ τὸ τὰς πανηγύρεις κατὰ περίοδον φέρειν, ἐν αἷς ἀγῶνες καὶ νίκαι γίνονται. πῶς δὲ ἀρχαῖα σοφίσματα ἐν τοῖς Κορινθίοις ἔβαλλον; ἐπεὶ δὲ ἐν τε τῷ ἔαρι καὶ θέρει καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ἐμηχανήσαντο τὰ πρόσφορα. δέον δὲ εἰπεῖν· σοφίσματα ἔβαλλον καταρχὰς, ἀρχαῖα εἶπε πρὸς τὸ σοφίσματα. R.

24. Ἄπαν δ' εὐρόντος ἔργον] τοῦ εὐρόντος ἐστὶ δολιχολογία. εἰ γὰρ καὶ τινες τοῖς εὐρεθεῖσι παρὰ Κορινθίων ἐπιδεδωκότες ἐξέλαμψαν, οἱ κατ' ἀρχὰς εὐρόντες αὐτὰ Κορινθιοὶ, κρείττους εἰσὶν αὐτῶν τῷ εὐρεῖν. R.

25. Ταὶ Διονύσου πόθεν ἐξέφανα] αἱ τοῦ Διονύσου, Φησί, πανηγύρεις πόθεν ἐξέλαμψαν σὺν τῷ διδυράμβῳ, ἀντὶ τοῦ, τὸν διδυράμβον προσλαβοῦσαι; βοηλάτην δὲ τὸν διδυράμβον προσαγορεύει, ἥτοι διὰ τὸ βοῦν εἶναι τῷ νικῆσαντι ἔπαθλον· ἱερὸς γὰρ τοῦ Διονύσου· ἢ διὰ τὸ ἐλαύνεσθαι αὐτὸν διὰ βοῆς, καὶ λέγεσθαι οὕτως. ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν, ἐν Νάξῳ Φησὶν εὐρεθεῖναι πρῶτον διδυράμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διδυράμβων, ἐν Θήβαις, ἐνταῦθα δὲ, ἐν Κορίνθῳ. ἢ οὕτως ἀκουστόν· αἱ τοῦ Διονύσου διδυράμβων ἐν Κορίνθῳ ἐφάνησαν. Χάριτες, τουτέστι τὸ σπουδαιότατον τῶν Διονύσου διδυράμβων ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἐφάνη. ἐκεῖ γὰρ ὠράθη ὁ χορὸς ὀρχούμενος. ἔστησε δὲ αὐτὸν πρῶτος Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, εἶτα Λάσπος ὁ Ἐρμιονεύς. Ἄλλως, ὁ λόγος ἐρωτηματικός. ὑπακούεται δὲ δηλονότι ἐκ Κορίνθου. συνίστησι γὰρ, ὅτι πρῶτος ἐν Κορίνθῳ διδυράμβος εἰσήχθη· ὃς ἦν κύκλιος χορὸς, Ἀρίωνος τοῦ Μηθυμναίου συστήσαντος αὐτόν. V.

26. Βοηλάτῃ] Gl. Ms. γ. βοῆ λαμπρῆ.

Βοηλάτην καλεῖ τὸν διδυράμβον. ἢ διότι τῷ καταρθώσαντι αὐτὸν βοῦς ἐδίδοτο ἄθλον, ἢ διότι ἐλαύνετό τε καὶ

καὶ ἐτελεῖτο. ὁ δὲ διδύραμβος χορὸς ἦν κυκλικὸς πρὸς τὸν Διόνυσον. ἐλέγετο δὲ διδύραμβος, ἀπὸ τοῦ Διονύσου, τοῦ ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθόντος, ἕκ τε τῆς μητρῴας αὐτοῦ γαστρὸς καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εὖρον δὲ οἱ Κορίνθιοι πρῶτον τοῦτον ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς, ὥσπερ καὶ τὸ μέτρον τοῦ ἵππικοῦ τροχοῦ, τούτεστι, τοῦ ἄρματος, ὅποσον δεῖ γίνεσθαι, ὃν ἵππειά έντεα καλεῖ, καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν διπλᾶ ἀετώματα. R.

27. Τίς γὰρ ἵππειοῖς έντεσι μέτρα] τούτεστι τὰ ἵππειά μέτρα τοῦ χαλινοῦ. ἀποδεδώκασιν δὲ τῷ δονεῖν τὸν Πήγασον πρῶτον ὑπὸ Βελλεροφόντου ἐν Κορίνθῳ κατεζεύχθαι. Δίδυμος δὲ φησὶ μήτε τοὺς ἵππικοὺς δρόμους, μήτε τὰς τῶν ἄρμάτων κατασκευάς, μήτε τὸν χαλινὸν διὰ τούτων ἀηλοῦσθαι, ἀλλὰ τὸν κεραμεικὸν τροχόν, ἐκ μεταφορᾶς διχόθεν μετενηνεγμένης· τούτο μὲν ὅτι ἵπποις οἰκείος ὁ τροχός· τούτο δὲ, ὅτι ἐκατέρωθεν ἐλαύνεται ὑπὸ ποδὸς πτέρνης. Καλλιμαχος (Fragm. 6. p. 361. T. I. Ern.) "Πτέρνη δ' ἵππος ἐλαυνόμενος." Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρημάτων Ἰπέρβιον τὸν Κορίνθιον, φησιν, εὐρημέναι τὴν τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ μηχανήν· μέτρα δὲ αὐτὰ *) ὁ Πίνδακος, παρ' ὅσον ἐκ κεραμεικοῦ μετροῦμεν. καὶ ὅσα ἄλλα, χόες, ψυκτῆρες, κώθωνες. οἰοῖ δὲ ἵππειά έντεα, ἄρματα καὶ χαλινούς, ἀπὸ μέρους τοῦς τολεμικοῦς· ὅτι δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ χαλινὸς εὐρηται, δεικνυσὶν ἐν τοῖς ἐξῆς. ὁ δὲ νοῦς οὕτω· τίς γὰρ φησὶν ἕτερος εὔρε τὰ μέτρα τὰ ἐν τοῖς ἵππειοῖς έντεσι καὶ ὅπλοισιν γινόμενα. ἵππειοῖς δὲ έντεσιν εἶπε τοῖς τροχοῖς, τοῖς κεραμεικοῖς, ἐπειδὴ πρὸς τροχὸν πλάττεται· ὁ δὲ τροχὸς κοινωνεῖ τῷ ἄρματι τῶν ἵππων. Ἄλλως, ὁ Δίδυμος ἑτέραν ἀποδίδωσιν οὕτως ἔχουσαν· τὴν ἐν πρῶτεςιν ἀντὶ τοῦ εἰς κειμένην συναπτεόν πρὸς τὰ μέτρα. τίς γὰρ τοῖς εἰς τὰ μέτρα ἵππειοῖς έντεσιν ἐχρήσατο πρώτη, ἢ σὺ, ὦ Κορίνθε. Ἰππειά δὲ έντεα τὰ Φειδώεα ἀγγεῖα ἀκουστέον, διὰ τὴν ποιότητα. Ὀμηρος (Od. , 232.) "Ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον έντεα δαιτός." τούτων ἔν εἰς τὰ μέτρα έντέων εὔρεται; φησὶν εἶναι τοὺς Κορίνθιους. κατὰ δὲ ἵππειά αὐτὰ εἶπεν; ὅτι Φειδῶν ὁ πρῶτος κόψας Κορίνθιοις τὸ μέτρον Ἀργεῖος ἦν· τὸ δὲ Ἄργος ἵππειον λέγου-

σιν οἱ ποιηταί. Εὐριπίδης (Iphig. Taur. 700.) „Ὅταν εἴη
Ἑλλάδ' ἱππιόν τ' Ἄργος μόλης. V. *) G. αὐτὸν, an om. λέγει

29. Ἡ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα διδυμον
οἰωνῶν βασιλέα τὸν αἰετὸν Φησι. λέγει δὲ τὸ κατὰ τοῦ
ναοὺς τῶν θεῶν αἰετώμα. τίς οὖν, Φησιν, ἐν τοῖς ναοῖς
τῶν θεῶν τὸν βασιλέα τῶν ὀρνίθων ἐπέθηκε, τὸ λεγόμενον
αἰετώμα; Δίδυμος δὲ Φησιν, ὅτι διπλῆ τὰ αἰετώματα ὅπι-
σθεν καὶ ἔμπροσθεν, διὰ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κατα-
σκευάζεσθαι αὐτά. Ἄλλως. οἰωνῶν βασιλέα] ὁ αἰετὸς
οἰωνῶν βασιλεύς ἐστίν ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν τιθέμενος. τινὲς δὲ τὸ
αἰετώμα, ὡς Φησι Δίδυμος, παρχτιθέμενος Τίμαιον λέγοντα
καὶ τοῦτο ἐν ταῖς οἰκοδομίαις αὐτῶν εὕρημα, ταύτην ἀποδοῦναι
τὴν ἐξήγησιν τὴν προκειμένην. V.

31. Ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνουσ] ποῦ δὲ ἡ Μουσικὴ ἀν-
θεῖ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀλλαχοῦ; τοῦτο δὲ, διὰ τὸν Εὐμόλ-
πον ὄντα Κορίνθιον καὶ γράψαντα νόστον τῶν Ἑλλήνων.
ἢ τοῦτο Φησιν ἀντὶ τοῦ, μουσικοί εἰσι, παρόσον καὶ ποιηταί
δικησιμότχτοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Αἴσων, οὗ
μύνηται Σιμωνίδης. ἐν δὲ τῷ Περσικῷ πολέμῳ καὶ οὗτοι
ἐστρατεύσαντο, ἔχοντες ἡγεμόνα Ἀδείμαντον. V.

Μοῖσ' ἀδύπνουσ] Τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι μουσικώτατοι
ἦσαν Κορίνθιοι, ἤγουν ὅτι ἐν Κορίνθῳ κάλλιστοι ποιηταί
ἐγένοντο, ὧν εἷς ἦν Αἴσων. ἀνθεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ Ἄρης,
οἷότι πολεμικώτατοί εἰσι, καὶ ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ κάλ-
λιστα ἐξέλαμψαν. R.

32. Ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων] ποῦ δὲ Φησι καὶ τὰ
τοῦ πολέμου ἐμπείρως οὕτω γίνεται; τοῦτο δὲ, διὰ τὰ Μη-
δικὰ Φησιν, ὅτε ἠνδραγάθησαν ἐπὶ Ξέρξου ἠττηθέντος καὶ
φυγόντος ὑπὸ Ἀθηναίων, ὅτε καὶ πενήτημοντα ναῦς τοῦ
Πέρσου κατέδυσαν. Ἄλλως. τὸν Ἄρην Φησὶν ἐν Κορίνθῳ
λάμπειν, τείνων εἰς τὰ περὶ Περσίδος, ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν Ἑλλή-
νων σωτηρίας ἠνδραγάθησαν οἱ Κορίνθιοι. Θεόπομπος δὲ
Φησι καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν εὔξασθαι τῇ Ἀφροδίτῃ, ἔρωτα
ἐμπεσεῖν τοῖς ἀνδράσι αὐτῶν, μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλά-
δος τοῖς Μήδοις, εἰσελθούσας εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀφροδίτης,
ὅπερ ἰδρύσασθαι τὴν Μήδειον λέγουσιν, Ἦρας προσταξί-
σης.

σης. εἶναι δὲ καὶ νῦν ἀναγεγραμμένον ἐλεγείου, εἰσιόντι
εἰς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρός·

Αἱ δ' (G. ἀδ') ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμαῶν πολιοιτῶν
Ἔσχεσαν εὐχόμενχι Κύπριδι δαίμονιζ.

Οὐ γὰρ τοξοφόροιςιν ἐβούλετο δι' Ἀφροδίτα
Μήθοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν δόμεναι. V.

34. Ἰπατ' εὐρὺ ἀνάσσω] ὦ Ζεῦ πάτερ ἔξοχε, εὐρὺ,
ἀντὶ τοῦ μεγάλως, κραταιῶς, ἀνάσσω τῆς Ὀλυμπίας, γε-
νοῦ κατὰ πάντα τὸν χρόνον ἀφθόνητος, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔων
ἐπιτίθεσθαι φθόνον τοῖς ἔπεσι τούτοις τοῖς ἐπ' αὐτοῖς,
τουτέστι τοῖς ὕμνοις. ἐπίφθονον, τὸ ἔχον φθόνον, ἦτοι
τὸ φθονούμενον· ἀφθονον, τὸ χωρὶς φθόνου γινόμενον,
ἢ διδόμενον, οἷον ἀφθονος χάρις, ἢ χωρὶς φθόνου γενο-
μένη, καὶ ἀφθονος πράξις, ἢ χωρὶς φθόνου πραττομένη,
ἀφ' οὗ ἀφθονος πλοῦτος, ὁ πολὺς, καὶ ἀφθονον πλῆ-
θος ὁμοίως ἀντὶ τοῦ πολὺ. ἀφθόνητος δὲ ὁ μὴ φθονού-
μενος. ἐντχῦθα δὲ τὸ ἀφθόνητος ἐπὶ ἐνεργείας κεῖται. καὶ
τόνδε τὸν λαὸν τοῦ Ξενοφῶντος νέμων, ἡγουν διοικῶν,
ἐβλαβῆ, ἐπιβήματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀσφαλείῃ, ἐν εὐτυ-
χίᾳ, εὐθυνε, ἡγουν εὐόδου, τοῦ δαίμονος αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ
θεοῦ τοῦ διοικοῦντος αὐτῷ τὸν βίον, τὸν οὐρον, τουτέστι τὸν
ὑριον ἄνεμον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεῶν, ἀντὶ τοῦ εὐτυ-
χίαν. οὐρος γὰρ ποιητικῶς, ὁ ἀπὸ τῆς οὐραῆς, ἦτοι τῆς
ἱεράμνης τῆς νεῶς ἐπιτήδειος ἄνεμος, ὃν οὐριον πεζογρα-
φοὶ φασίν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ, ἐξ οὐρίας πλεῖν. R.

35. Ἀφθόνατος ἔπεσιν] ἐπὶ τοῖς ἔπεσι τῆς Ὀλυμ-
πίας καὶ τοῖς ὕμνοις, οἷς λέγω περὶ αὐτῶν, μὴ νεμεσή-
ης, ὦ Ζεῦ. V.

37. Νέμων] Gl. Ms. γ. κυβερνῶν.

38. Ξενοφῶντες εὐθυνε] τουτέστι, τοῦ Ξενοφῶντος
ἔθυνε τὴν εὐτυχίαν, οὐριον καὶ εὐδαιμονὸν δίδους αὐτῷ τὸ
εὐμόνιον, ἀντὶ τοῦ, ποιεῖ δὲ αὐτόν, φησιν, εὐτυχῆ καὶ
δαίμονα. V.

39. Δέξαι δὲ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον] καὶ πρόσδε-
η, φησιν, ἡδέως τὸν ἐπὶ τῶν στεφάνων αὐτοῦ τεθμὸν, καὶ
νόμιμον

νόμιμον ἔπαινον. λέγει δὲ τὸν ὕμνον. τεθμὸν δὲ τὸν νόμον
Φησί. νόμος γὰρ ἐστὶν οὗτος, Ὀλυμπιονίκας ὑμνεῖσθαι. V.

Ἀπόδεξαι δὲ τὸν νόμον τὸν ἐγκώμιον, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐγκω-
μιαστικὸν, τῶν στεφάνων αὐτοῦ, ὃν ἐπάγεται ἀπὸ τῶν χω-
ρίων τῆς Πίσσης, νικῶν ἀντὶ τοῦ νικήσας δύο, τὸν δρόμου
τοῦ σταδίου, ἤγουν τὸ στάδιον, ἅμα τῷ πεντάθλῳ. ἐλέ-
γετο δὲ στάδιον μὲν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔτρεχον. ἦν δέ, Φασι-
πήχεων τριακοσίω (G. διακοσίω) διάστημα. πένταθλον δὲ, ὃ
εἶχεν ἐν ἐνὶ χρόνῳ τὰ πέντε ταῦτα, πυγμὴν, πάλην, δίαλμα,
δίσκου καὶ δρόμον. οὐκ ἐπέτυχεν οὐδαμῶς πρότερόν τις ἀνή-
θνητός τούτων, ἀντὶ τοῦ, τούτου τοῦ πράγματος, τουτέστι
τοῦ νικήσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ταύτας τὰς δύο νίκας. R.

Ἐγκώμιον τεθμὸν] τὸν ἐγκωμιαστικὸν λόγον, ὃ
ἐστὶν ὕμνος τῶν νικηφόρων, ὅτινα ὕμνον ἐκτίησατο καὶ ἀγεί-
ρησιν, ἑαυτῷ, νικῶν καὶ σταδίου ὁμοῦ καὶ πένταθλον, ἐν
τῷ σταδίῳ τῆς νίκης. V.

43. Τῶν ἀνὴρ θνατός] ὧν εὐτυχημάτων τῶν τῆ
διπλῆς νίκης, οὐδέπω πρότερον εὐτύχησεν ἀνὴρ. πρῶτος
δὲ καὶ μόνον Φησί τὸν Ξενοφῶντα, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν
στάδιον καὶ πένταθλον νικήσαι Ὀλυμπίους. λέγει δὲ καὶ
ἄλλας νίκας αὐτοῦ. V.

45. Δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων] ἡ
σελίνων γὰρ οἱ στέφανοι· πλόκοι δὲ, παρὰ τὸ πλέκεσθαι τοῦ-
τά Ἰσθμια νικῶσι. σημειωτέον δὲ, ὅτι ἤδη ἀπεδέδεικται
Ἰσθμοῖ ὁ ἀπὸ σελίνων στέφανος, ὡς ἐν Νεμέοις. ἀμφο-
τεροὶ γὰρ ἐπιτάφιοι. ἱερὸν δὲ τὸ σέλινον τῶν καταχθούσιον.
τὸ δὲ, οὐκ ἀντιξοεῖ, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐναντιοῦται. ἐνίκησε γὰρ
καὶ τὰ Νέμεα. οἱ δὲ ὅτι ἀντίκειται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
ξύλων τῶν ξεομένων καὶ ἀλλήλοισ ἀρμοζομένων. τὰ γὰρ
συναρμοζόμενα συγέκεται. ἀλλ' ἀντιξοεῖ καὶ ἀντιβρίνει
πρὸς τὴν ἔεσιν ἀρμοστὰ ὄντα. V.

Δύο δὲ στέφανοι ἀπὸ σελίνων πεπλεγμένοι ἐστεφάνωσαν
αὐτὸν Φανέντα, ἤγουν παρῆρησιασάμενον, ἀγωνισάμενον, ἐν
Ἰσθμιάδεσσι, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ Ἰσθμοῖ. Σημειω-
σαι, ὅτι οὐ μόνον πίσυς ἐδόδοτο ἐν τῷ Ἰσθμῷ, ἀλλὰ καὶ
σελίνου

σελίνου στέφανος, ὡσπερ ἐν τῇ Νεμέᾳ· πλην μὲν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀπὸ ξηρῶν σελίνων, Φασίν, ἐπλέκετο ὁ στέφανος, ἐν δὲ τῇ Νεμέᾳ ἀπὸ χλωρῶν. καὶ τὰ Νέμεα οὐκ ἀντιῆοεῖ, ἤγουν οὐκ ἀντίκειται τούτῳ τῷ Ξενοφῶντι. νενίκηκε γὰρ ἐν αὐτοῖς. R.

48. Πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ] καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θεσσαλοῦ ἀνάκειται ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἡ δόξα ἢ ἐν τοῦ δρόμου, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησε. V.

Τοῦ πατρὸς δὲ αὐτοῦ τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Θεσσαλοῦ, Φήμη λαμπρὰ τῆς ἀρετῆς τῶν ποδῶν ἀνάκειται, ἀντὶ τοῦ, ἐπικρατεῖ, παρχαμένει ἐπὶ τοῖς ρεύμασι τοῦ Ἀλφειοῦ, ἤγουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. Θεσσαλὸς ὁ ἀπὸ Θεσσαλίας· ἐνταῦθα δὲ ὄνομα κύριον ὁ Θεσσαλός. ἐν τῇ Πυθοῖ τε ἔσχευ, ὁ Θεσσαλὸς δηλονότι, κλέος νίκης, σταδίου καὶ διαύλου, ἡλίω ἀμφὶ ἐνί, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ τῇ τραχείᾳ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα, ἢ τοῖς δρόμοις διαρκουῶσιν, ἤγουν ἢ ἰκανῶς τοῖς δρόμοις ἀνατεθειμένη, τρία ἔργα κάλλιστα, ἀντὶ τοῦ τριῶν ἔργων καλλίστων στεφάνους ἔθηκεν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. τὰ Ἑλλώτια δὲ (ἐορτὴ δὲ ἦν αὕτη τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ Κορίνθῳ) ἐπτάκις ἔθηκεν δηλονότι στέφανον ἐπὶ ταῖς κόμαις αὐτοῦ. R.

50. Πυθοῖ τ' ἔχει] κατὰ δὲ τὴν Πυθίαν (?) διαύλου καὶ σταδίου τιμὴν ἔλαβε. λέγει δὲ Θεσσαλόν, τὸν τοῦ Ξενοφῶντος πατέρα. V.

51. Ἀλίω ἀμφ' ἐνί] ἀντὶ τοῦ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. V.

Μηνὸς τέ οἱ τωούτου] κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν μῆνα τρία ἔργα καὶ ἐν ταῖς Ἀθηναῖς ταῖς τραχείαις καὶ τρεῖς ἄθλους περιποίησεν αὐτῷ ἢ οἰκίᾳ τῶν ποδῶν καὶ ἢ οἰκίᾳ τῶν ἡμέρων, ἔργα καὶ ἀγωνίσματα κάλλιστα, ἀφ' ὧν ἐστέφθη τὰς κόμας καὶ τὴν κεφαλὴν. τρία δὲ ἔργα εἶπεν, διαυλον καὶ ὀπλιτικὸν δρόμον καὶ στάδιον. V.

54. Ποδαρκῆς ἡμέρα θῆκε] ἦτοι ἢ πρὸς τὸν δρόμον τότε ἀποκληρωθεῖσα καὶ ἐπαρνοῦσα, ἢ ἢ παρασχοῦσα αὐτῷ τὸ τάχος διαρκές, ἢ ἢ αὕτη οὔσα οἰκίᾳ καὶ οἰκίᾳ. V.

56. Ἐλλώτια δ' ἐπτάκις] τὴν προσηγυρίαν ταύτην ἐσχημέναι Φασί, τὴν Ἀθηναῖν ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔλους, ἐνθα ἰδρύται. γίνεται οὖν ἑορτὴ τῆς Ἀθηναῖς ἐν Κορίνθῳ, ἐν ἣ καὶ ὁ ἀγὼν τελεῖται ὁ κελούμενος Λαμπαδοδρομικός, ἐν ᾧ ἔτρεχον νεανίαι λαμπάδας κρατοῦντες. αἴτη δὲ ἡ πανήγυρις εὐρέθη κατὰ μὲν τινὰς, ἐπειδὴ τὸν ἵππον τοῦ Βελλεροφόντου ὑπέταξεν ἡ θεὸς τὸν Πήγασον, καὶ περιέθηκεν αὐτῷ τὰ χαλινὰ, καὶ οὕτως εἶλεν αὐτόν· ἢ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ Δωριεῖς σὺν τοῖς Ἡρακλείδαις ἐπιθέμενοι Πελοπονησίοις Κόρινθον χειρωσάμενοι ταύτην τῇ Φλογὶ συνέφλεγον. τῶν τοίνυν γυναικῶν ἐν τῇ πορθέσει Φευγουσῶν, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἅμα Εὐρυτιῶνῃ καὶ Ἐλλωτίδι εἰς τὸν τῆς Ἀθηναῖς εἰσελθούσαι νεῶν, οὕτω διχφεύξασθαι τὸν κίνδυνον προσεδόκησαν. ὡς δὲ ἤσθοντο Δωριεῖς, κατὰ τούτων πῦρ ἔπεμψαν. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι ἔφυγον, ἡ δὲ Εὐρυτιῶνῃ καὶ ἡ Ἐλλωτίς, ἀδελφαὶ τυγχίνουσαι, μετὰ παιδίου*) συγκατεφλέχθησαν. λοιμοῦ δὲ συμπεσόντος, οὐ πρότερον τὸ νόσημα παύτεσθαι ἔφη ἡ θεὸς, πρὶν ἐξιλεώσασθαι τῶν παρθένων τὰς ψυχὰς, καὶ Ἐλλωτίδος Ἀθηναῖς ἱερόν ἰδρύσασθαι, καὶ πανήγυριν Ἐλλώτια κελουμένην καθ' ἣν Φησὶν ἐπτάκις νενικημένοι τὸν Ξενοφῶντα. V. *) Eiat παιδίου. Gott. παιδὸς —

Ἱστορία. Ἐλλώτια, ἑορτὴ Ἀθηναῖς ἐν Κορίνθῳ. Δωριεῖς μετὰ Ἡρακλείδων ἐπιθέμενοι Κορινθίοις καὶ Κόρινθον χειρωσάμενοι ταύτην Φλογὶ ἔκκιον. Φυγοῦσαι οὖν αἱ Κορίνθια παρθένοι εἰς τὸν τῆς Ἀθηναῖς ναόν, ὅπως σωθεῖεν, αἰσθόμενων Δωριέων καὶ πῦρ ἐμβαλλόντων εἰς τὸν ναόν, αἱ μὲν ἄλλαι τῶν παρθένων ἔφυγον, Ἐλλωτία δὲ μετὰ τῆς ἀδελφῆς Εὐρυτιῶνῃς κατεφλέχθη. λοιμοῦ δὲ ὕστερον γενομένου ἔχρησεν Ἀθηναῖ, μὴ πρότερον παύσεσθαι τὸν λοιμὸν πρὶν τὰς τῶν κατακαειτῶν παρθένων ψυχὰς ἐξιλάσωνται, καὶ ἱερόν Ἀθηναῖς ἰδρύσωνται. ὃ δὴ καὶ γεγένηται. ἕτεροι δὲ Φασί, διὰ τὸ ἐλεῖν τὸν Πήγασον ἐν χαλινῶ ὑπ' Ἀθηναῖς δοθέντι τῷ Βελλεροφόντῃ, πανήγυριν καὶ ἱερόν Ἐλλωτίας Ἀθηναῖς ὑπ' αὐτοῦ γεγενῆσθαι· ἢ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐσχημέναι τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ναόν ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔλους. ἔστι γὰρ ἐκεῖ ἄγαλμα Ἀθηναῖς Ἐλλωτίας. R.

57. Ἐν δ' ἀμφιάλοισιν] ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι τοῖς κατὰ νόμους τελουμένοις. τοῖς ἀμφιάλοις, ἤγουν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἀμφοτέρωθεν θάλασσαν ἔχοντι, τουτέστι, τοῖς ἐν τῷ Ἴσθμῷ, ὧν ἔφορος ὁ Ποσειδῶν, μακρότεραι, ἀντὶ τοῦ μείζονες, τέρψεις καὶ κατὰ πολὺ τίμιοι ὕμνοι ἔψονται, ἀντὶ τοῦ ἔπονται, ἤγουν, ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ δηλονότι, σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ Πτοιοδώρῳ. εἶτα ἀποτείνων τὸν λόγον πρὸς αὐτούς Φησι· καὶ ἐν τοῖς Δελφοῖς βαβχὶ τῶν ἀνδραγαθῆμάτων ὅσα ἠνδραγαθήσατε· καὶ ἐν τοῖς χόρτοις τοῦ λέοντος, ἤγουν καὶ ἐν τῷ περιορισματι, τῷ τόπῳ, ἔνθα ὁ λέων ἐτράφη ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναιρεθεῖς, τουτέστι καὶ ἐν τῇ Νεμέῃ. (ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτράφη οὗτος ὁ λέων) βαβχὶ δηλονότι τῶν ἀνδραγαθῆμάτων, ὅσα ἠνδραγαθήσατε. R.

Ποσειδῶνος τεθροῖσιν] ἐν τοῖς Ἴσθμικοῖς ἀγῶσιν· οὗτοι γὰρ τῷ Ποσειδῶνι νόμιμοι ἀγῶνες. V.

58. Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ] Τερψίου ἀδελφὸς Πτοιοδώρος, καὶ Τερψίου μὲν παῖδες Ἐριτίμος καὶ Ναμερτίδας, Πτοιοδώρου δὲ Θετταλὸς, οὗ Ξενοφῶν. τινὲς δὲ τὸν Ναμερτίδαν Ἐριτίμόν φασιν, Ἐριτίμου δὲ Αὐτόλυκον. V.

Μακρότεραι τέρψεις] μακρότεραι τέρψεις καὶ πλείους ἀκολουθοῦσιν ἐπιτερπεῖς ὕμνοι καὶ μέγιστοι. καὶ ἦδε μὲν ἡ ἐξήγησις οὕτως· εἶτα*) τῆς γραφῆς, ὡς ἐν τισιν, ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον, μακρότεραι τέρψεις ἔψονται, ἐριτίμοι τ' αἰοῖται. εἰ δὲ ὀνόματα λαμβάνομεν τὸ Τερψίας καὶ τὸ Ἐριτίμος, ἴσται τὰ τῆς διανοίας, ὡς εἶπομεν. V. *) leg. οὕτως, εἰ τὰ —

59. Ἐψονται] ἤγουν ἠκολούθησαν αὐτῷ, τῷ Θεσσαλῷ. στί δὲ τὸ ἔψονται ἀντιχρονισμὸς, ἢ τὸ μέλλον μαντευόμενος λέγει. τούτου δὲ ὄντος ζῶντα νοήσεις τὸν Πτοιοδώρον. R.

60. Ὅσα τ' ἐν Δελφοῖσι] θρυμαστικῶς τὸ ὅσα ἀντὶ τοῦ, πολλάκις Δελφοῖς ἐνίκησαν τὰ Πύθια. V.

62. Ἡδὲ χόρτοις ἐν λέοντος] ἀντὶ τοῦ, πόσα δὲ καὶ ἐν τῇ Νεμέῃ, ἣτις ἐστὶ περιορισμὸς τοῦ λέοντος, ἐν τῷ ἐτράφη ὁ λέων ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναιρεθεῖς. Ἄλλως· ὄρτοις, ἀντὶ τοῦ περιορίσματος. τὸ γὰρ παλαιὸν χόρτους υτεύοντες ἀντὶ Φραγμῶν, περιώριζον τοὺς τόπους. Ὀμηρος·

ρος (Iliad. ω, 640.) "Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." V.

63. Δηρίομαι πολέσιν] ἀντὶ τοῦ Φιλουεικῆσω πλειστοῖς περὶ τῶν ὑμετέρων καλῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιοπρεπέσι τὰ κατορθώματα ὑμῶν ἀντιπαραθεῖς, οὐκ ἐλάττωσθαι ταῦτα ἀποδεικνύς. ἢ οὕτω διαμαχεθήσομαι εἰς ὧν περὶ πλειόνων κατορθωμάτων. ἢ οὕτω πλεῖστα μὲν οὖν περὶ ὑμῶν πρὸς πάντας καταλέγειν ἔχων σαφῶς μὲν τοῦ καὶ ἀκριβῶς, οὐκ ἂν δυναθεῖν πάντα εἰπεῖν, ὥσπερ οὐδὲ θαλασσίης ψηφίδος τὸν ἀριθμὸν. V.

Δηρίομαι, ἤγουν μάχομαι, φορτικὸς γίνομαι πολλοῖς ἀνθρώποις δηλονότι περὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν ὑμετέρων· καταπολὺ μέντοι ἀκριβῶς οὐκ ἂν εἰδείην ὥστε λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων ἤγουν τῆς ψάμμου, ἀντὶ τοῦ καταπολὺ μέντοι ἀκριβῶς οὐκ ἂν εἰδείην τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν λέγειν, ἤγουν τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων, ὥσπερ οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων. ἔπεται δὲ, ἀντὶ τοῦ, προσήκει ἐπάγεσθαι ἐκάστῳ πράγματι μέτρον, ἤγουν συμμετρίαν. τὸ νοῆσαι δὲ αὐτὸ, ἤγουν τὸ μέτρον, καιρὸς ἐστὶν ἄριστος, τούτεστιν, εὐκκριτὴ, εὐστοχίη ἐστὶν ἀρίστη. Τὸ δηρίομαι πολέσι, τοῦτο λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐρίσω πρὸς τοὺς πολλοὺς περὶ τοῦ πλήθους τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων, καὶ οὐδένα τῶν πάντων τοσαῦτα κατορθωκότεν εὐρήσω. ἐπεὶ δὲ πλήθει ἀορίστως εἶπε, διὰ τοῦτο φησὶν ὡς μὴν σαφές, τούτεστιν, πόσα ἐστὶ ταῦτα τῆ ἀληθεία, οὐ δύναμαι λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἄμμου· ὥστε, ὥσπερ τοῦτο ἀδύνατον, οὕτω καὶ τὸ ταῦτα ἀπαριθμήσασθαι. διὸ τὸ ἄμετρον πλήθος παρατιθέμενος, ὡς ἀδύνατον, τὴν συμμετρίαν αἰρεῖται, καὶ φησὶν ἔπεται δὲ ἐν ἐκάστῳ μέτρον, τούτεστιν, πᾶν πρᾶγμα συμμετρίαν ἔχει, ὃ δὴ καὶ ποιήσω σύμμετρα ἐκλεξάμενος. Π.

67. Ἐπεται δ' ἐν ἐκάστῳ μέτρον] τὸ μέτρον καιροῦ δεῖ. καὶ γὰρ οὖν, φησὶ, παύσομαι ὑπὲρ μέτρον ἐπαινῶν ὑμῶν. Ἄλλως. οὐδὲν ἂν πλεῖον δύναμαι λέγειν, ἵνα μὴ τῷ ἀμέτρῳ λυπήσομαι τινας. V.

69. Ἐγὼ δ' ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς] ὁ νοῦς· ἐγὼ δὴ οὖν, φησιν, οὐχ ὡς ἀλλότριός τις, ἀλλ' ὡς ἴδιος καὶ κοινός ἐν ὑμῖν, παρ' οἷς καὶ τὴν σύνεσιν τῶν προγόνων ὑμῶν λέγων. καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν παρ' ὑμῖν ἡρώων τὰ κατὰ πόλεμον καὶ αὐτὰ λέγων, οὐδὲν ἀλλότριον διαψεύσομαι τῆς Κορίνθου. Ἄλλως. ὡς ἴδιος, τουτέστιν, ὡς εἷς ἐξ ὑμῶν ἀποσταλείς καὶ προκριθεὶς, τὴν βούλησιν τῶν ὑμετέρων προγόνων καὶ τὸν ἡρωϊκὸν πόλεμον οὐ ψεύσομαι περὶ τῆς Κορίνθου γαρυῶν, τουτέστι φωνῶν, λέγων. μῆτιν δὲ παλαιγόνων ἔφη τὴν Σισύφου. ἱστορεῖται γὰρ γεγονέναι συνστός. Ὅμηρος· (Iliad. ζ, 153.)

Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. V.
Ἐγὼ δὲ ὡς ἴδιος καὶ οὐκ ἀλλότριος ὢν ἐν τῇ κοινότητι ὑμῶν παρκαγεγόμενος, τὴν φρόνησιν τε ὑμνήσων τῶν πάλαι γεγενημένων ὑμετέρων ἀνδρῶν, καὶ τὸν πόλεμον, τὸν ἐν ταῖς ἀρεταῖς, ταῖς ἀνδραγαθίαις ταῖς ἥρωσι προσηκούσαις, οὐ ψεύσομαι περὶ τῆς Κορίνθου, τὸν Σίσυφον μὲν ὑμῶν δηλονότι πυκνότατον παλάμαις, ἀντὶ τοῦ βουλαῖς, πράξεσι, τουτέστι συνετώτατον, ὡς θεόν, καὶ τὴν Μήδειαν ὑμῶν ὡς συνετωτάτην, τὴν ποιήσασκεν ἑαυτῇ τὸν γάμον κατ' ἐναντιότητα τῆς γνώμης τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τὴν γενομένην σώτειραν τῆς νηὸς τῆς Ἀργοῦς καὶ τῶν προσπόλων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐπιμελουμένων αὐτῆς. κυρίως δὲ πρόσπολος ὁ νεωκόρος. R.

70. Μῆτιν τε] αὐτὴ ἐστὶν ἡ μῆτις ἡ προκειμένη τῶν προγόνων. ἧς ὑπόδειγμα Σίσυφος. τὸν μὲν Σίσυφον οὕτω, φησὶ, λέγω συνετώτατον ἐν ταῖς ἐπινοαῖς γεγενησθαι, ὡς ἂν θεόν. V.

73. Πυκνότατον παλάμαις] συνετώτατον βουλαῖς ἢ γνώμῃς. V.

Πυκνότατον] Gl. Ms. γ. Φρονιμώτατον.

74. Καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν] καὶ τὴν Μήδειαν ὑμῶν, τὴν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς γαμηθεῖσαν (ἐγαμήθη δὲ τῷ Ἰάσονι σοφῇ οὔσα), τὴν γενομένην Σώτειραν καὶ βοηθὸν τῇ Ἀργοῖ. ἐβούλετο γὰρ ὁ Αἰήτης ἀνελεῖν τοὺς Ἀργοναύτας. Ἄλλως. Πατρὸς ἀντία. ἐπεὶ ἠναντιώθη

ἠναυτιώθη κατὰ τὸν γάμον τῷ πατρὶ ἢ Μήδεια. ὃν γὰρ ἐκεῖνος οὐκ ἐβούλετο Ἰάσονα, τούτῳ ἐγκυήθη καὶ συναπῆρεν αὐτῷ. Ζητεῖται δὲ, τί δήποτε τὴν Μήδειαν, Κολχίδα οὖσαν, εἰς τοὺς περὶ Κορινθίων λόγους προσάγεται; Φασὶ δὲ τὴν Κόρινθον πρῶτον κτῆμα εἶναι Μηδείας. Αἰήτη γὰρ τῷ Ἑλλίου καὶ Ἀντιόπης χρησιμὸν δοθῆναι, πόλιν οἰκίζειν ἐν Κόλχοις, ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἑπωνυμίαν ἔχουσαν, τὴν δὲ τῶν Κορινθίων τυραννίδα παρακαταθέσθαι Βούνω (G. Βουνόμω) τῷ Ἑρμοῦ, ἐντειλόμενον, εἰ μὲν ἐπαναχθεῖη, ἀποδοῦναι αὐτῷ, εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν ἔχειν. τὴν δὲ Μήδειαν ἐρυσθῆναι Σισύφου Φησι Θεόπομπος. Ἄλλως, διὰ τοῦτο Μηδείας ἐμνημόνευτεν, ὅτι ἢ Κόρινθος πατρῶον αὐτῆς κτῆμα γέγονε, τούτῳ τῷ λόγῳ Ἄλως τε καὶ Αἰήτης ὁ Μηδείας πατὴρ ἐγένοντο παῖδες Ἑλλίου καὶ Ἀντιόπης. τούτοις ὁ Ἥλιος διένειμε τὴν χώραν, καὶ ἔλαχεν Ἄλως τὴν ἐν Ἀρμαδίᾳ, ὁ δὲ Αἰήτης τὴν Κόρινθον. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεῖς τῇ ἀρχῇ, Βούνω μὲν τινι, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε τὴν πόλιν, εἰπὼν φυλάττειν τοῖς ἐσομένοις ἐξ αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰς Κολχίδα τῆς Σκυθίας ἀφικόμενος, ᾤκησε βασιλεύων. διδάσκει δὲ τοῦτο Εὐμηλὸς τις ποιητῆς ἱστορικὸς εἰπὼν·

Ἄλλ' ὅτε δ' Αἰήτης καὶ Ἄλως ἐξεγένοντο
Ἑλλίου τε καὶ Ἀντιόπης· τότε δ' ἀνδιχα χώραν
δάσσατο παισὶν εἰς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός·
Ἦν μὲν ἔχ' Ἀσώπος, ταύτην πόρε θίω Ἄλωςι·
Ἦν δ' Ἐφύρην κτεάτισσ', Αἰήτη δῶκεν ἅπασαν,
Αἰήτης δ' ἄρ' ἐκὼν Βούνω παρέδωκε Φυλάσσειν,
Εἰσόκειν αὐτὸς ἴκοιτ', ἢ ἐξ αὐτοῦ τίς ἄλλος,

Ἦ παῖς, ἢ δ' υἱὸς· ὁ δ' ᾤχετο Κολχίδα γαῖαν.

Βούνος δὲ Ἑρμοῦ καὶ νύμφης τινὸς παῖς. Ἄλλως, Μηδείας μέμνηται, ὅτι ἐν Κορίνθῳ κατῴκει, καὶ ἔπαυσε Κορινθίους λιμῷ κατεχομένους, θύσασα Διμήτρει καὶ νύμφαις Λημνίαις. ἐκεῖ δὲ αὐτῆς ὁ Ζεὺς ἠρέσθη. οὐκ ἐπέθετο δὲ ἢ Μήδειαν τὸν τῆς Ἥρας ἐκυλίνουσα χόλον. διὸ καὶ Ἦρα ὑπέσχετο αὐτῇ, ἀθανάτους ποιῆσαι τοὺς παῖδας. ἀποθανόντας δὲ τούτους τιμῶσι Κορίνθιοι, καλοῦντες μίξοβαρβάρους. V.

Διατί

Διατί ἐμνημόνευσε τῆς Μηδείας Κολχίδος οὔσης; καὶ Φαμεν, ὅτι ἡ Κόρινθος πρῶτον αὐτῆς ἦν κτῆμα, οὕτως (Ἱστορία) Ἄλωεὺς καὶ Αἰήτης ὁ Μηδείας πατήρ ἐγένοντο παῖδες Ἑλλίου καὶ Ἀντιόπης. τούτοις ὁ Ἥλιος διένειμε τὴν χώραν, καὶ ἔλαβεν Ἄλωεὺς μὲν τὴν Ἀρκαδίαν, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτης. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ ἀρχῇ, Βουνόμῳ μὲν τινὶ Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε τὴν πόλιν, εἰπὼν φυλάσσειν τοῖς ἐσομένοις ἐξ αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰς Κολχίδα τῆς Σκυθίας ἀφικόμενος, καὶ κατασχὼν ἐκεῖ χώραν τινα, ἐβασίλευεν. Ἰάσων οὖν ἐλθὼν εἰς αὐτὸν διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἠράσθη παρὰ Μηδείας, ἢ παρασκευάσασα αὐτὸν λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, συναπῆρεν αὐτῷ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἄκοντος Αἰήτου. εἰρήνημεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος παραφράσει. R.

Μηδείαν] Schol. Mss. β. γ. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἦν τοῦ κριοῦ ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπέρασεν. ἐκεῖ δὲ τοῦτο, ὡς Φασι, Φυξίῳ Διὶ ἔθυσαν καὶ ἐπεκρέμασαν ἐν Ἄρεος ἄλσει, καὶ ἐφύλασσε τοῦτο δράκων, ὅσον πεντηκόντορος ναῦς μήκει τε, πάχει τε, ὡς Φησι Πίνδαρος (Pyth. IV, 436 sq.).

Προπόλοις] τοῖς ἐμπορεύουσιν. λέγει δὲ τοὺς Ἀργοναύτας. V. Gl. Mss. β. γ. ναύταις. Schol. in his codd. Ἰστέον, ὅτι τέκτων ὁ κατασκευάσας τὴν τοῦ Ἰάσονος ναῦν, ὠνομάζετο Ἀργός, ὅθεν καὶ ἡ νηὺς ἐκαλεῖτο Ἀργώ, καὶ κλινοῦται, τῆς Ἀργόος καὶ Ἀργοῦς, τῇ Ἀργαίῃ καὶ Ἀργοῖ. ἀπὸ τούτου καὶ Ἀργοναυτικὰ Ἀπολλωνίου.

78. Τὰ δὲ καὶ ποτ' ἐν ἀλκῇ] λείπει, τὰ γένη. οἱ Κορίνθιοι, Φησιν, ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἠρίστεισαν ἐν Ἰλίῳ. καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἑλλησι. Τρωσὶ μὲν Γλαῦκος, τὸ γένος εἰς Βελλεροφόντην ἀνάγων τὸν Γλαύκου, τοῦ Σισύφου, τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς Εὐχλήνωρ Πολυίδου τοῦ μάντεως. V.

Τὸ ποτὲ πρὸς τὸ ἐδόκησαν συναπτεόν, τὸ δὲ τὰδε πρὸς τὸ ἀλκῆν, οὕτω τὰδε ἐν ἀλκῇ ἐδόκησαν ποτε. οἱ Κορίνθιοι ἐπ' ἀμφοτέρω ἠρίστεισαν ἐν Ἰλίῳ. καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ

Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἑλλησι· Τρωσὶ μὲν Γλαῦκος τὸ γένος εἰς Βελλεροφόντην ἀνάγων, τὸν Γλαύκου τοῦ Σισύφου· τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς Εὐχίνωρ ὁ Πολυεῖδου τοῦ μάντεως, ὅτι δὲ Εὐχίνωρ Κορίνθιος ἦν, καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ λέγων (Iliad. N, 663 sq.)

Ἦν δέ τις Εὐχίνωρ Πολυεῖδου μάντιος υἱός,

Ἄφνειός τ' ἀγαθός τε Κορίνθόφι οἰκίᾳ ναίων. R.

Τὰ δὲ καὶ ποτε] τὰ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ δὲ, τουτέστι, καὶ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος, ἤγουν, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον δὲ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ Ἰλίου ποτε, ἤτοι πάλαι, ἔδοξαν οἱ Κορίνθιοι, ἐπ' ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη τῶν πολεμίων, ἐν ἰσχυρῶν τέμνειν τέλος, ἀντὶ τοῦ ἔχειν τὸ ἔξοχον. οἱ μὲν, οἱ περὶ τὸν Εὐχίνωρα δηλονότι, σὺν τῷ γένει τοῦ Ἀτρέως, τῷ προσφιλεῖ αὐτῷ, δηλονότι τῷ Ἀτρεῖ, τουτέστι, σὺν τοῖς παισὶ τοῦ Ἀτρέως, τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ τῷ Μενελάῳ, τὴν Ἑλένην κομίζοντες, ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες κομισασθαι· οἱ δὲ, ἤγουν οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον, ἀπειργοντες, τουτέστι κωλύοντες πάνπαν. ἐν τῆς Λυκίας γὰρ τὸν Γλαῦκον ἐλθόντα σύμμαχον τοῖς Τρωσὶν ἔτρεμον οἱ Ἕλληνες. τούτοις μὲν, ἤγουν τοῖς Λυκίοις, ἤυχετο, τουτέστι διηγείτο φιλοτιμούμενος, ἐν τῇ πόλει τῆς Πειρήνης τῆς πηγῆς, ἤτοι, ἐν τῇ Κορίνθῳ, εἶναι τὴν βασιλείαν τοῦ σφετέρου πατρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐοῦ, ἤγουν τοῦ ἑαυτοῦ πάππου, τουτέστι τοῦ Βελλεροφόντου καὶ μεγάλην κληρονομίαν καὶ μέγαρον, ἤτοι οἰκίαν, καθεδρῶν. Ἄστυ Πειρήνης λέγει τὴν Κόρινθον, ἀπὸ τινος γυναικὸς οὕτω κληρουμένης. Ἡ τοῦ Προΐτου γυνὴ ἔρασθεῖσα Βελλεροφόντου, ὡς οὐκ ἔσχεν αὐτὸν πειθόμενον, κατεψεύσατο αὐτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Προΐτου. καὶ ὅς πρὸς τὸν τῆς Λυκίας βασιλέα, κηδεστὴν ὄντα αὐτοῦ, Ἰόβατον, ἀποστέλλει, ὑπ' αὐτοῦ τεθνηξόμενον. Ἰόβατος οὖν ἐκπέμπει αὐτὸν κατὰ τῆς Χίμαιρας, ὑπ' αὐτῆς νομίζων αὐτὸν διαφθαρήσεσθαι. Βελλεροφόντης δὲ, θέλων μετὰ τοῦ Πηγάσου ἵππου τὸν πρὸς τὴν Χίμαιραν ἐργάσασθαι πόλεμον, ἐπεὶ πολλὰ παθῶν οὐχ οἶός τ' ἦν αὐτὸν ὑποτάξαι, καθ' ὑπνοῦς εἶδε τὴν Ἀθηναῖαν, ἐγχειρίζουσαν αὐτῷ χαλινὸν, καὶ ἀναστὰς ὕπαρ εὔρε τὸ ὄναρ.

ὄθεν

ἔθεν χαλινώσας τὸν Πήγασον, καὶ κκταπολεμήσας Χίμαιραν, ἔλαβεν ἄθλον τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰοβάτου, ἀφ' ἧς ἔσχεν Ἰππόλοχον, τὸν τοῦ Γλαύκου πατέρα. Π.

81. Τοὶ μὲν γένει Φίλω] οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Εὐχήμενον (Κορίνθιος δὲ ὁ ἀνὴρ) ἅμα τοῖς Ἀτρεΐδαις ἐβούλοντο τὴν Ἑλένην ἀνακομίσασθαι, ἀρπασθεῖσκαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἰλιάτου. ὅτι δὲ Εὐχήμενος Κορίνθιος ἦν, καὶ Ὅμηρος φησιν· Ἦν δὲ τις Εὐχήμενος — (iidem versus qui supra). V.

82. Οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες] οἱ δὲ ἀπεκάλουν καὶ ἀνθίσταντο παντελῶς, οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον. λέγεται δὲ καὶ οὗτος Κορίνθιος. πῶς δὲ Κορίνθιος; (Οὐ μόνον ἡ τοῦ Εὐχήμενος ἀνδρεία τοῦ συστρατεύσαντος τοῖς Ἀτρεΐδαις διὰ τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Γλαύκου, ὃς ἀντεστράτευε καὶ ἀνθίστατο αὐτοῖς*). ὅτι τὸ γένος ἐξ ἀρχῆς Ἑλληνικὸν ἔσχε, καὶ ἐκ τῆς Κορίνθου ὁ Γλαῦκος. πῶς δέ; ὁ γὰρ Γλαῦκος γίνεται τοῦ Ἰππολόχου, τοῦ Βελλεροφόντου, τοῦ Γλαύκου, τοῦ Σισύφου, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλληνοσ, τοῦ Διός. Βούλεται οὖν δεῖξαι, ὅτι οἱ παρ' Ἑλλησιν ἄριστοι καὶ οἱ παρὰ Ἰτρωσίν ἕξοχοι κατὰ τὸ ἀληθὲς Κορίνθιοι ἐτύγχανον. πῶς δὲ ὁ Γλαῦκος γέγονε Λυκίος; ὅτι ὁ Βελλεροφόντης πεμφθεὶς εἰς Λυκίαν, Κορίνθιος ὢν, ἀπὸ τοῦ Προίτου, ὡς ὀφείλων ἐπιβουλεῖσθαι διὰ τὴν ἐπιψευσαμένην (?) μοιχείαν παρὰ τῆς γυναικός, ἠρίστουσέ τε τὰ μέγιστα, καὶ τὸν προσδοκώμενον αὐτῷ ἔσεσθαι Φορέα, τὸν βασιλέα τῶν Λυκίων, τὸν πενθερὸν τοῦ Προίτου, καὶ αὐτὸς πενθερὸν ἔσχε, γαμήσας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἀντίκλειαν· ἐξ οὗ Λυκίαν οἰκοῦντος, ὡς βασιλέως, υἱὸς γέγονεν Ἰππόλοχος, οὗ Γλαῦκος. οὗτος ἄρα Κορίνθιος Γλαῦκος τῷ γένει. ὄνομα δὲ τῷ Λυκίῳ βασιλεῖ Ἰόβητος. καὶ Ὅμηρος τοῦτο μαρτυρεῖ· (Iliad. ζ', 191.)

Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα. V.

*) Alieno loco haec inserta; etiam in Gott.

83. Ἐκ Λυκίας δὲ] ὁ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ γὰρ κεῖται, καὶ ἔστιν· ἐτρόμεον γὰρ οἱ Ἕλληνες τὸν Λύκιον Γλαῦκον. V.

85. Τοῖσι μὲν ἐξεύχετο] παρὰ τοῖς Τρωσί, Φησιν, ἤρχει καὶ διηγείτο, ὅτι ἐν τῷ τῆς Πειρήνης ἄστει, τῇ Κορίνθῳ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ γένος καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν περιουσίαν, καὶ εἶτι τοῖς Λυκίοις ἤρχει καὶ διηγείτο, ἢ τοῖς Τρωσί. ἀπὸ Λυκίων δὲ τοὺς Τρῶας δεῖ νοεῖν. V.

86. Πειράνας] Πειρήνη κρήνη ἐν Κορίνθῳ. V.

Σφετέρου δὲ πατρὸς] ἀντὶ τοῦ προγόνου. οὐ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἰππόλοχος ἡγεμονίαν εἶχεν εἰς Κόρινθον, ἀλλ' ὁ πρόγονος αὐτοῦ ὁ Σίσυφος. V.

89. Ὅς τὰς ὀφιώδους] ὅστις τῆς Γοργόνας, τῆς ὀφιώδους λεγομένης εἶναι, τὸν υἱὸν, Πήγασον, ἵππον ὄντα πτερωτὸν, θέλων ὑποζεῦξαι τῷ χαλινῷ, ἀληθῶς πλεῖστα ἔπαθεν καὶ ὑπέστη παρὰ τοῖς κρουνοῖς καὶ ρεύμασι τῆς Πειρήνης, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ Πειρήνῃ, λέγει δὲ ἐν τῇ Κορίνθῳ, πρὸ τοῦ κομίσαι αὐτῷ τὴν Ἀθηναῖαν χρυσόδετον χαλινὸν παραστᾶσαν κητεύδοντι. ὃ οὖν εἶδεν ὄναρ, τοῦτο, διαναστάς ἐκ τοῦ ὕπνου, δι' ἔργων εὔρεν. Ἄλλως. ὅστις πρόγονος ἐκυτοῦ, καὶ πρὸς πατρὸς ὧν πάππος· λέγει δὲ τὸν Βελλεροφόντην. ὅτι δὲ τῆς Γοργόνας, ἀποτμηθείσης τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ Περσέως, ἀνεδόθη ὁ Πήγασος ἵππος, καὶ Ἡσίοδος (Theog. 280 sq.) μαρτυρεῖ·

Τῆς ὅτε δὴ κεφαλὴν Περσεὺς ἀπεδειροτόμησεν

Ἐξέθορε (Ἰ. ἐκθορε) Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος. V.

Ὅς, ἤγουν ὁ Βελλεροφόντης, πάλαι τὸν Πήγασον ἵππον, τὸν υἱὸν τῆς Γοργόνας τῆς ὀφιώδους, τουτέστι, τῆς ὀμοίωσιν τινα ὀφείας ἐχούσης, ποδῶν ζεῦξαι, ἀντὶ τοῦ ὑπαγαγεῖν, τῷ χαλινῷ ὑποτάξαι, οὕτω πολλὰ ἔπαθεν ἐπὶ τοῖς ρεύμασι τῆς Πειρήνης, δῆλονότι τῆς ἐν Κορίνθῳ πηγῆς, ἕως ἐνεγνοῦσα ἔδωκεν αὐτῷ ἢ παρθένος ἢ Ἀθηναῖα χαλινὸν χρυσάμπυκα, ἀντὶ τοῦ χρυσᾶ Φάλαρα ἔχοντα, ἐν ὕπνῳ δῆλονότι. ἐπάγεται γάρ· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ, τουτέστιν, ἦν δὲ ἡ δόσις αὐτίκα ἐκ τοῦ ὀνείρου ἐν τῷ Φαυερῷ. ἐφώνησε δὲ ἢ Ἀθηναῖα τῷ Βελλεροφόντῃ ἐν τῷ ὕπνῳ δῆλονότι· κητεύσεις, ἤγουν ὑπνώττεις, ὦ Αἰολίδῃ βασιλεῦ; τουτέστιν,

στιν, ἀπόγους τοῦ Αἰόλου. ἄγε, δέχου τόδε τὸ Φίλτρον τὸ τῶν ἵππων, ἤγουν τὸ Φάρμακον τὸ πραϋντικὸν τῶν ἵππων, καὶ τῷ πατρὶ τῷ σῶ, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ δαμαστικῷ τῶν ἵππων. ἤγουν τῷ ἵππικῷ, δεῖξον αὐτὸ, θύων αὐτῷ ταῦρον περιφανῆ, εὐτραφῆ. R.

91. Ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν] ὅς πολλὰ ἔπαθε χαλινῶσκι καὶ ζεῦξαι τὸν Πήγασον βουλόμενος παρὰ τοῖς κρουνοῖς τῆς Πειρήνης. υἱὸς δὲ τῆς Μεδοῦσης ὁ Πήγασος. V.

93. Ἦνεγκ'] Gl. γ. ἔφερεν αὐτῷ τῷ κοιμαμένῳ.

94. Ἐξ ὀνειρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ, καὶ τὰ ἐξῆς. τοῦτο εἶπεν ὡς κηθεύδοντι αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐνηνοχίας τὸν χαλινόν, ᾧ ἔμελλε χαλινώσειν τὸν Πήγασον. εἶπε δέ, Φησι, παρυστάσα κατ' ὄναρ αὐτῷ ἢ θεός· κοιμᾶ, ᾧ βασιλεῦ, ὅς κατὰγεις τὸ γένος ἀπὸ Αἰόλου; μὴ πρότερον δὲ κητὰζεῦξαι, πρὶν μαντεύσασθαι αὐτῷ Πολύιδον, τὸ δύνασθαι τόνδε τὸν χαλινόν αὐτῷ Ποσειδῶνι παρασχεῖν. V.

97. Ἴππειον Φίλτρον τὸν χαλινόν Φησιν, ὅτι τούτῳ οἱ ἵπποι πείθονται. πικρότερον δὲ τῇ μεταφορᾷ. ὁ δὲ νοῦς· ἄγε δὴ οὖν δέχου τοῦτον τὸν χαλινόν, ὅς ἐστι πείσμα καὶ Φίλτρον αἴτιος τοῖς ἵπποις, καὶ τῷ δαμάζοντι Ποσειδῶνι, τῷ πατρὶ σου, θύων ταῦρον εὐθαλῆ καὶ μέγαν, οὕτως ἐπίδειξον αὐτόν. V.

Φίλτρον ἵππειον λέγει τὸν χαλινόν τὸν διὰ μακρὸν ἔθος ὠσανεὶ προσφιλῆ τοῖς ἵπποις ὄντα, ἢ τὸν ποθούμενον ὑπό σου καὶ φιλούμενον· ζητεῖς γὰρ εὐρεῖν ἵππικὸν δεσμὸν τὸν κητὰ Πηγᾶσου. R.

98. Καὶ Δαμαίῳ] τῷ δαμαστικῷ. ἵππειος γὰρ ὁ θεός. ἢ Δαμαῖος λέγεται Ποσειδῶν ἐν Κορινθῷ ἀπὸ τῆς τῶν ἵππων δαμάσεως. ἀργᾶντα (sic) δὲ νῦν, τὸν ἐκδηλον τῷ μεγέθει. πατρὶ δὲ, τῷ Ποσειδῶνι. τῷ μὲν γὰρ λόγῳ ὁ Βελλεροφόντης Γλαύκου ἐστὶ, τοῦ Σισύφου, τῇ δὲ ἀληθεῖς Ποσειδῶνος, ὥσπερ Ἑρκαλῆς Ἀμφιτρυῶνος. ἐπιλαμβάνονται δὲ τινες τοῦ ἐπιθέτου, ἐπιδή ταῦρον εἶπε θύειν Ποσειδῶνι ἀργῆντα, ὅπερ δηλοῖ λευκόν, τοῦ Ὀμήρου (Odyss. γ, 6.) εἰπόντος,

εἰπόντος, ὅτι χρὴ θύειν ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθωνι κυανοχαίτη· ἀλλὰ βοηθεῖται τὸ ἀργῆντα. οὐ γὰρ λευκὸν τῇ χροίᾳ βούλεται λέγειν, ἀλλὰ τὸν ἐκλάμποντα τῷ μεγέθει, καὶ ἐπιφανῆ ἐν τῇ ἀγέλῃ. V.

99. Πατρὶ δεῖξον] ὅτι τῇ ἀληθείᾳ Βελλεροφόντης Ποσειδῶνος ἦν υἱὸς, δοκῶν εἶναι Γλαύκου. R.

Ἄργον] Gl. Ms. γ. λιπαρόν.

100. Κυναιγίς ἐν ὄρφνᾳ] ἀντὶ τοῦ, μέλαιναν καὶ Φοβερὰν αἰγίδα ἔχουσα. αἰγίς δὲ τὸ ὄπλον. V.

Τοσαῦτα ἔδοξεν εἰπεῖν αὐτῷ ἐν νυκτὶ ὑπνώττοντι ἢ παρθένος, τουτέστιν ἢ Ἀθηναῖ, ἢ κυναιγίς, ἢ γοῦν, ἢ μέλαιναν ἔχουσα αἰγίδα. ἀνεπήδησε δὲ ὁ Βελλεροφόντης, γενόμενος δηλονότι ἐν ὄρφνᾳ ποδὶ παρ' ἐαυτῷ δὲ κείμενον εὐρών τέρας, ἦτοι Θαῦμα, τουτέστι τὸν χαλινὸν οὕτω θαυμασίως φανέντα, τὸν ἐπιχώριον μάντιν τὸν Πολύειδον τὸν υἱὸν τοῦ Κοιράνου ζητήσας, εἶδεν ἀσμένως, ἦγουν μετὰ περιχαρείας, καὶ ἔδειξεν, ἀντὶ τοῦ ἐδήλωσεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν τελευτήν, ἦγουν τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος, ὅπως τε ἐν τῷ ναῶ τῆς θεᾶς, ἦτοι τῆς Ἀθηναῖς, ὑπνωσε κατὰ τὴν νύκτα, μετὰ τὴν μαντεῖαν ἐκείνου· ἐκεῖνος γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἔχρησεν αὐτῷ ἀμηχανοῦντι περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ Πηγάσου ἀπελθεῖν καὶ κατευδῆσαι ἐκεῖ· ὅπως τε παρέσχεν αὐτῷ τὸν χαλινὸν, τὸν δαμάζοντα τὰ φρονήματα τῶν ἵππων, αὐτὴ ἢ παῖς τοῦ Διὸς, τοῦ τῷ κεραυνῷ ὡς ἔγχει χρωμένου, ἦγουν ἢ Ἀθηναῖ. ἐκέλευσε γὰρ αὐτὸν ὁ μάντις πεισθῆναι τῷ ἐνυπνίῳ ὅτι τάχιστα. R.

102. Ἄνα δ' ἔπαλτ' ὄρφνᾳ ποδὶ] λοιπὸν ὁ ποιητὴς ταῦτά φησιν· ἀνήλλατο δὲ ἐκ τῆς κοίτης καὶ ἔστη ἄσμενος. τέρας δὲ τὸν χαλινὸν εἶπεν, ὅτι ὄναρ φανείς ὑπαρ ὠφθη. παρακείμενον δὲ εὐρών τὸν χαλινὸν καὶ ἀναρπάσας αὐτὸν πρὸς τὸν μάντιν ἦλθεν εὐθέως τὸν ἐπιχώριον. V.

104. Ἄσμενος] Gl. Ms. γ. χαίρων.

105. Σύναπτε τὸ Κοιρανίδᾳ πρὸς τὸ, μάντιν. ὁ γὰρ Πολύειδος οὗτος μάντις, Κοιράνου υἱὸς ἦν, ὃς καὶ προπέθετο Βελλεροφόντη καταδαρθεῖν παρὰ τῷ τῆς Ἀθηναῖς βωμῷ, ὡς ἐκεῖθεν ἐσομένης αὐτῷ τῆς τοῦ ζητουμένου λύσεως. R.

106. "Ως τ' ἀνά βωμῶ] ὅπως, εἶπεν, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἐκαθεύδησεν ἐκ τῆς τοῦ Πολυίδου προμαντείας καὶ συμβουλῆς, ὡς αὐτοῦ συμβουλευσάντος αὐτῷ διὰ μαντείας, ἀγωνιῶντι περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ ἵππου. Δαμασίφρονα δὲ εἶπε χρυσοῦν, ἴν' ἦ τὸν τίμιον, ἢ ὅτι διάχρυσος ἦν τῇ κτασνευῇ ὁ χαλινός, δαμάζοντα δὲ τὸ φρόνημα τῶν ἵππων καὶ ἡμερὰ φρονεῖν ἀναγκάζοντα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ χρυσὸς δαμασίφρων, ἐπεὶ ἱκανὸς ἀπατῆσαι. Κοιρανίδαν τὸν Κοιράνου παῖδα Πολυίδου. ἐλθὼν οὖν πρὸς τὸν μάντιν, ἔδειξε καὶ διεσαφῆνισεν αὐτῷ τὴν ὅλην ἀπόβασιν τοῦ πράγματος καὶ κτᾶσταςιν. V.

107. Κοιτάξατο] Gl. Ms. γ. ἐκοιμήθη.

110. Ἐπορε] Gl. Ms. γ. ἐχάρισεν.

111. Δαμασίφρονα λέγει ὃν πρόσθεν εἶπε χρυσάμπυκα χαλινόν, ὡς τὰς φρένας τῶν ἵππων δαμάζοντα καὶ εὐπειθεῖς ἐργαζόμενον. R.

Ἐνυπνίω δὲ τάχιστα πείθεσθαι] τοῦ Βελλεροφόντου δὲ τὸ ὄναρ διηγησαμένου, εἶπεν ὁ Πολυίδος, ὡς τάχιστα καὶ ἀνυπερθέτως πείθεσθαι τῷ ἐνυπνίω. καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντος τοῦ μάντεως, ὡς, ἡνίκα τὸν ταῦρον θύῃ τῷ Ποσειδῶνι, τότε δὴ τῇ ἵππικωτάτῃ Ἀθηνᾶ ἰδρύσασθαι βωμόν, ἦτοι ἄγαλμα. Κραταίποδα δὲ τὸν ταῦρον φησιν· οὕτω δὲ Δελφοὶ ἰδίως ἐκάλεσαν. Ἀνερύη δὲ, ἀντὶ τοῦ σφάζει, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, ὡς Ὅμηρος (Iliad. α, 459) "Ἄν ἔρυσαν μὲν πρῶτα." V.

113. Ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ] ὅταν δὲ ἀνρύη, ἀντὶ τοῦ ἀνερύη, ἢ γοῦν ἀνατρέπη, ἀντὶ τοῦ σφάζει, θύῃ, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, τὸν κραταῖον τοὺς πόδας ταῦρον, τῷ Ποσειδῶνι τῷ συνέχοντι τὴν γῆν, τῷ καταπολύ ἰσχυρῷ, ἐκέλευσεν αὐτίκα ποιῆσαι τῇ Ἀθηνᾶ τῇ ἵππικῇ, πολεμικῇ, ναόν. Πληροὶ δὲ ἡ δύναιμις τῶν θεῶν κούφως, τουτέστιν ἰσχυρῶς τὴν κτίσιν, ἀντὶ τοῦ τὴν πράξιν, καὶ τὴν παρ' ὄρκιον, ἢ γοῦν τὴν μὴ δεομένην βεβαιώσεως ὄρκων εἰς τὸ μὴ προχθῆναι, ὡς ἀνέλπιστον δηλονότι οὔσαν καὶ ἀδύνατον, καὶ τὴν παρὰ ἐλπίδα, τουτέστι, καὶ ἦν οὐκ ἂν τις ἐλπῖσαι ποτὲ πράξιν. οἱ θεοὶ

Θεοὶ καὶ τὰ νομιζόμενα ἀδύνατα ῥᾶστα ποιῶσι, περὶ ὧν ἄν τις καὶ δι' ὄρκου ἀπαγορεύσειεν, ὡς οὐχ οἷά τε γενέσθαι. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἐλπίδα, καὶ τὸ παρ' ὄρκου, ταυτόν. τὰ γὰρ ἀδύνατα, καὶ ἀνελπιστα. R.

116. Πληροῖ δὲ Θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὄρκου] ἐπιτελοῦσι δὲ καὶ παρέχουσιν οἱ Θεοὶ καὶ τὰ νομιζόμενα ἀδύνατα, περὶ ὧν ἄν τις καὶ τὴν ἐλπίδα δι' ὄρκου ἀπαγορεύσει. Ἄλλως. οὐχὶ τὴν ἐξ ἐπιορκίης, ἀλλὰ καὶ εὐόρκως ἀπελπισθεῖσιν. ἢ οὕτω· δύναται δὲ Θεὸς τελέσαι καὶ τὸ μεθ' ὄρκου ἀδύνατον νομιζόμενον εἰς περίκτησιν, οἷον εὐχερές. τοῦτο δὲ γνωμολογεῖ, ὅτι δὴ καὶ Βελλεροφόντης ὁ μέγας, μηδέποτε ζευχθήσεται τὸν Πήγασον, δι' ἐπιορκίης θέμενος, δι' Ἀθηναῖς ὑπὸ ζυγὸν ἐποίησεν. ὁ δὲ νοῦς· καὶ δὴ ἐκ τούτων ὁ γενναῖος Βελλεροφόντης μετὰ σπουδῆς ἔλαβεν τὸν χαλινόν, καὶ τὸν πτερωτὸν ἵππον, τὸν Πήγασον, ἐχαλίνωσεν (τοῦτό γάρ ἐστι τὸ, τείνων ἀμφὶ γένυ) πρυύνοντα καὶ ἡμεροῦντα, ὡς ἀντιφάρμακον ἰατρικόν. λέγει δὲ τὸν χαλινόν. V.

118. Ἦτοι καὶ ὁ καρτερός] τὸ ἦτοι ἀντὶ τοῦ δὴ, ἦγουν, καὶ δὴ καὶ ὁ ἰσχυρὸς Βελλεροφόντης ὀρμαίνων, ἦτοι προθυμούμενος, ἔλαβεν ἵππον ὑπόπτερον. τουτέστι τὸν Πήγασον, φάρμακον πραῦ, ἀντὶ τοῦ πραῦντικόν, ἦγουν τὸν παρὰ τῆς Ἀθηναῖς χαλινόν, τείνων, ἀντὶ τοῦ ἐφαπλώσας, ἐπενέγκων, ἀμφὶ τῆ γένυϊ, τουτέστιν, ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ δηλονότι. ἀναβὰς δ' εὐθύς ἐπ' αὐτὸν ἔπαιζεν ἐνόπλιον παιδιάν, χαλκωθεῖς, ἦτοι ὀπλιστάμενος. (κραταῖος κοινόν, καρτερός ποιητικόν, τὸ αὐτὸ δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ καρτερός.) σὺν ἐκεῖνῳ δὲ, ἦτοι τῷ Πηγάσῳ, ποτὲ ἐφόνευσε καὶ τὸν στρατὸν τὸν γυναικεῖον τῶν Ἀμαζόνων τὴν τοῖότην, βάλλων αὐτὸν, τουτέστι, βολαῖς ἐπιτιθέμενος αὐτῷ ἄνωθεν ἀπὸ τῶν κοιλωμάτων τῆς αἰθέρος τῆς ψυχρᾶς, ἀντὶ τοῦ ἀέρος τοῦ ψυχροῦ, τοῦ ἐρήμου, ἦγουν. ἐφ' ᾧ οὐ διατρίβει πτηνὰ διὰ τὴν ψυχρότητα, καὶ τὴν Χίμαιραν τὴν πνέουσαν πῦρ, καὶ τοὺς Σολύμους. ἔθνος δὲ ἦσαν οἱ Σόλυμοι μεταξὺ Λυκίας καὶ Παμφυλίας, πολεμικώτατον. R.

119. Ὀρμαίνων] προθυμούμενος. V.

123. Χαλκωθεῖς] ἦτοι χαλκοῦν περιθέμενος θώρακα, ἢ ὄπλα ἐνδύς χαλκᾶ. V.

Ἔ. παιξεν] ἦτοι ἐπειρᾶτο, ἐγυμνάζετο, εὐκόλως, ὥσπερ παιδιᾶς τρόπον· ἢ ἐπετέρπετο· ἢ ἐνόπλιον ὄρχησιν ἐποιεῖτο· ἢ σὺν τοῖς ὅπλοις εὐχερῶς ἐμάχετο. V.

124. Σὺν δ' ἐκείνῳ] μετὰ δὲ τοῦ ἵππου ὧν, ἢ σὺν αὐτῷ ποτε καὶ τὸν στρατὸν τῶν Ἀμαζόνων, τὸν ἐκ τοῦ ἀέρος τῆς ἐρήμου, καὶ τῶν ψυχροτάτων τόπων τῶν Ὑπερβορέων ἐνίκησεν, ἦτοι τῶν ἐν Σκυθίᾳ. V.

125. Αἰθέρος ψυχρᾶς] τῆς ἐν Σκυθίᾳ. κρυώδης γὰρ καὶ δυσχείμερος. μετέωρος γὰρ ὧν ἀνήρει καὶ ἐνίκα. V.

Αἰθέρος εἶπε θηλυκῶς ὁ ποιητής· ψυχρᾶς δὲ, ἐπεὶ καὶ ὁ αἴθρ αἰθῆρ λέγεται. ψυχρότερον δὲ τὸ βόρειον μέρος, ἐνθα οἰκοῦσιν αἱ Ἀμαζόνες. ἐρήμου δὲ, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος κενόν. λέγει δὲ, ὡς σὺν τῷ Πηγάσῳ τὰς ἀπὸ τοῦ ὑπερβορέου κλιματὸς Ἀμαζόνας, καὶ τὴν Χίμαιραν καὶ τοὺς Σολύμους ἔθνος ἀπαῶλεσε. R.

128. Καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν] ἐνίκησε δὲ σὺν αὐτῷ καὶ τὴν πυρρίπνου Χίμαιραν, καὶ τοὺς Σολύμους ἀνεῖλε. Σόλυμοι δὲ, ἔθνος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, μεταξύ Λυκίας καὶ Παμφυλίας πολεμικώτατον. εἶπε δὲ ταῦτα καὶ Ὅμηρος περὶ τοῦ Βελλεροφόντου. (Iliad. ζ, 155 sq.) V.

130. Διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον] τουτέστι, τὸν θάνατον αὐτοῦ σιγήσομαι. ὑποστέλλεται γὰρ τὸ κατὰ τὴν τελευταίην ἐκβεβηκὸς αὐτῷ εἰπεῖν, ὅτι πεσὼν ἐκ τοῦ Πηγάσου χωλὸς ἐγένετο. Ἄλλως. Τὸν θάνατον αὐτοῦ σιγήσομαι. ὑποστέλλεται γὰρ τὸ κατὰ τὴν τελευταίην ἐκβεβηκὸς αὐτῷ κακόν. λέγεται γὰρ, ὅτι ἀναπτῆναι βουληθεῖς, τῷ Πηγάσῳ κούφως παρρηκινδυνεύσας, κατὰ βούλησιν τοῦ Διὸς οἰστρωθέντος τοῦ Πηγάσου, ἐκπίπτει, καὶ χωλοῦται, καὶ πλαυᾶται κατὰ τὸ Ἀλήϊον χωλὸς, ὡς Ὅμηρός φησιν. (Iliad. ζ, 201 s.)

Ἦτοι ὁ κχππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο

Ἐον θυμὸν κχτέδων.

Ἄλλως. Καταβαλὼν γὰρ τὸν Βελλεροφόντην ὁ Πηγάσος ἐπενόστησεν εἰς οὐρανόν. τοῦτον δὲ αἱ οὐρανίαι φάτναι τοῦ

Διὸς

Διὸς ὑπεδέξαντο. κατηστερήθη γάρ. καὶ Ἄρατος μέμνηται, ὅτι εἰσὶ Φάτναι ἐν οὐρανῷ καὶ ὄνοι καλούμενοι ἀστέρες (Arat. Diosem. v. 160. 166.) V.

Διασωπάσομαι οἱ μύρον. G. cum Schol. ἐγὼ σιωπήσω. ὑποστέλλεται τὰ κατὰ τὴν τελευταίην εἰπεῖν, ὅτι πεσὼν ἐκ τοῦ Πηγάσου χωλὸς ἐγένετο.

Τὸ διασιγάσομαι εἶπε διὰ τὸ συμβᾶν αὐτῷ ἐν τῇ τελευταίῃ κηκόν. οὐ γὰρ ἄξιον, πολλοὺς καὶ μεγάλους ἐπαίνους ὑπὲρ αὐτοῦ διόντα καὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ μνηστῆρα κακῶν. Φασὶ γάρ, ὡς βουλευθεὶς πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆρα σὺν τῷ Πηγάσῳ, ἐξοιστρωθέντος τοῦ ἵππου παρὰ τοῦ Διὸς, πίπτει καὶ χωλοῦται· κατὰ δὲ τινὰς καὶ τυφλοῦται καὶ ἐκπλαναῖται κατὰ τὸ Ἀλήϊον χωλός. Φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος περὶ αὐτοῦ· (l. l.) Ἦτοι ὁ καππεδίον etc. vt supra. R.

Διασιγάσομαι, ἤγουν σιγήσω τὸν θάνατον αὐτοῦ, τοῦ Βελλεροφόντου δηλονότι. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ δυστυχῆς αὐτῷ τὸ τέλος ἐγένετο, πεσόντι ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ χωλοῦθέντι. τόνδε, ἤγουν τὸν ἵππον, αἱ Φάτναι τοῦ Διὸς αἱ ἀρχαῖαι ἐδέξαντο ἐν οὐρανῷ. ἀστρα λέγοντα εἶναι ἐν οὐρανῷ ἀρχῆθεν Φάτναι καλούμενα καὶ ὄνοι. ἐμὲ δὲ χρὴ ἰέντα ἤγουν βάλλοντα ῥόμβον, ἀντὶ τοῦ βολὴν ἀκόντων εὐθεῖαν οὐκ ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖδειν τὰ πλείω βέλη διὰ τῶν χειρῶν συμβολικὸς ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ δὲ χρὴ προσήκουσαν ποιούμενον τὴν ὀρμὴν τῶν λόγων, τούτεστι, διὰ τὸ κατὰ τὸ προσήκον ποιῆσθαι τὴν ὀρμὴν τῶν λόγων, οὐκ ἔξω τῆς προσήκουσης ὑποθέσεως ποιῆσθαι τοὺς πλείστους λόγους. R.

133. Ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἰέντα ῥόμβον] ἀλλ' ὁ μὲν φησιν οὕτως· ἐμὲ δὲ οὐ χρὴ παρὰ σκοπὸν τὰ βέλη μὴ τὰ πολλὰ ταῖς χερσὶν ἰσχυρῶς ἔχειν, ἀλλ' ὄξυν τινὰ τοῦ ἀκοντισμὸν αὐτῶν ποιῆσθαι. τὸ δὲ ἐξῆς· ἐμὲ δὲ ἰέντα πολλὰ παρὰ σκοπὸν βέλη οὐ χρὴ ῥόμβον, τούτεστι ῥίψιν καὶ ὀρμὴν, ποιῆσθαι. λέγει δὲ, ὅτι οὐ χρὴ περιττολογεῖν περὶ ἄλλων καὶ ἐκτραπῆναι τοῦ προκειμένου. τὸ δὲ ἀκόντων ῥόμβον, τὴν δίνησιν καὶ τὴν βολὴν μετὰ ἀκοντίων λέγει, τροπικῶς δὲ, τῶν ἐγκωμιαστικῶν λόγων. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις· (Ol. II, 149) "πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ Φαρέτρας." ἀλλήγο-

ἀλληγορικῶς οὖν Φησιν ὅτι οὐ χρὴ με περὶ ἄλλων πολυλο-
γεῖν ἐάσαντα τὸν προκείμενον ἔπαινον. ἀφόμενος γὰρ τοῦ
νικηφόρου, εἰς τὰ πάτρια ἀναδραμῶν, πλείονι τῇ παρεκβάσει
κέχρηται. διὸ καὶ ἐπιστρέφει ἑαυτόν. V.

Τὰ μὲν τοῦ Βελλεροφόντου καὶ τοῦ Πηγάσου οὕτως ἔσχευεν.
ἐμὲ δὲ ἰέντα εὐθύν ῥόμβον ἀκόντων, ἤγουν σκοπὸν θέμενον
ἐπαινεῖν Ξενοφῶντα, οὐ χρὴ κρατύνειν τὰ πολλὰ βέλη ἐν
ταῖν χεροῖν παρὰ σκοπὸν· ἤγουν οὐ δεῖ παρεκβάσει πολλῇ
χρηῆσθαι, καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐπαινῶν εἰς ἑτέρους ἀνα-
λίσκειν. R.

Εὐθύν] Gl. Ms. γ. εὐκόλον. Ἀκόντων] Gl. γ. κον-
ταρίων. Ἰέντα] Gl. γ. τοξεύοντα. Ῥόμβον] Gl. γ.
πέμψιν.

Ῥόμβος ἢ κοινῶς στρουμβά, ἣτις καὶ βέμβιξ λέγεται
καὶ στρόμβος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ στρομβηδόν. ἐνταῦθα δὲ ῥόμ-
βον λέγει ἀντὶ τοῦ στρόμβησιν. λέγει δὲ οὕτω τὴν βολὴν
τῶν ἀκόντων διὰ τὸ μετὰ δινήσεως αὐτὴν γίνεσθαι. R.

135. Κρατύνειν] Gl. γ. πέμπειν, ἐρείθειν.

136. Μοῖσαισι (sic) γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἔκων (sic)
οὐ γὰρ ἦλθον, Φησι, δι' ἄλλο τι, ἀλλὰ ταῖς Μούσαις ἐπίκου-
ρος καὶ ὑπηρέτης, ἵνα τοὺς Κορινθίους τούτους, τοὺς ἀπὸ τῆς
Φατρίας τῆς Ὀλιγαίδος καλουμένης ὄντας, ἐπαιέσω, καὶ
τὰ πραχθέντα ὑπ' αὐτῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ καὶ τῇ Νεμέᾳ. οἱ
γὰρ περὶ τὸν Ξενοφῶντα τοῖτον τὸν ἐπαινούμενον Ὀλιγαί-
δίαι λέγονται κατὰ Φατρίαν, ὡς τὸ ἀνέκαθεν ὄντες ἀπὸ
Ὀλιγαίδου τινος ἀρχαίου. V.

Ταῖς Μούσαις γὰρ ταῖς ἐπὶ λαμπρῶν θρόνων ἰδρυμέναις,
ἤγουν ταῖς τιμαῖς καὶ ἐνδόξῳ τάξει τετραγυμέναις εἰκῶν, ἣτοι
ὑπηρετῶν, ἦλθον ἐπίκουρος τοῖς Ὀλιγαίδικαίς, τουτέστι τῇ
Φατρὶα τοῦ Ξενοφῶντος. ἀντὶ τοῦ τοῖς Κορινθίοις, διὰ τὰ ἐν
Ἰσθμῷ αὐτῶν ἔργα καὶ διὰ τὰ ἐν Νεμέᾳ. ἐν βραχεῖ δὲ λό-
γῳ ποιήσας φανερὰ πολλὰ ὁμοῦ, καὶ ὄρκος ἔσται ἐμοὶ ἐπὶ
τούτοις ἀληθής. ἐξηκοντάκις γὰρ ἀμφοτέρωθεν. ἤγουν ἀπὸ
τῆς Ἰσθμοῦ καὶ τῆς Νεμέας, βοή κήρυκος ἀγαθοῦ κατὰ τὸ
κηρύττειν δηλονότι ἠδύφωνος ἀνεκήρυξεν αὐτοὺς δηλονότι.

ἠδύγλωσσον δὲ λέγει τὴν βοὴν οὐ διὰ τὸ ἐμμελὲς αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὸ τερπνὴν παρέχειν ἀνακήρυξιν τοῖς ἀνακηρυττομένοις. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τουτέστιν, αἱ νῖκαι δὲ αὐτῶν αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ δοκοῦσιν ἤδη πρότερον εἰρησθαι, (ἔφη γὰρ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ τρεῖς νενικημέναι ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ) καὶ τὰ ἐσόμενα, ἤγουν καὶ τὰς ἐσομένας αὐτοῖς νίκας τότε ἄν, ὅτε ἔσονται δηλονότι, φαιην σαφῶς· νῦν δ' ἐν ἐλπίσιν ἔχω τὸ τέλος τῆς νίκης αὐτῶν, ὁμῶς ἐν τῷ θεῷ. R.

"Ἐκων] Gl. γ. ὑποτασσόμενος.

137. Ὀλιγαϊθίδαισιν] Gl. γ. τοῖς παισὶ τοῦ Ὀλιγαΐθου.

Ὀλιγαϊθίδαι Φατρία ἐν Κορινθῷ ἀπὸ τινος Ὀλιγαΐθου, ἧς ἦν Ξενοφῶν. R.

Ἐπικουρος] ἤγουν βοηθός· βοήθεια γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ ἔπη, οὐκ ἔωντα τοῦ λοιποῦ λήθην αὐτῶν κατακαυχῆσασθαι. R.

138. Παύρῳ δ' ἐπιθήσω (sic)] ἀντὶ τοῦ ἐν ὀλίγῳ καὶ συντόμῳ λόγῳ διάδηλα καὶ φανερά πλεῖστα πράγματα καὶ ἀθρόα ἐπιθήσω καὶ ποιήσω, ἦτοι, ἐν ὀλίγῳ φανερά τὰ πολλὰ ποιήσω· ἀληθῆς δὲ περὶ τούτων καὶ ἐξαιρετος ἔρκος ἔσται ὀμνύειν δὲ βούλεται ὡς ἀληθεύων ἐν τοῖς ἐπαίνοις. "Ἄλλως ἰδίως ἔφη ἔξορκος, ἢ ἀντίορκος. ὁμῶς οὖν αὐτός, φησὶ τοὺς ἀπὸ τῆς φατρίας Ὀλιγαϊθίδος ἐξηκοντάκις νενικημέναι ἀμφοτέρωθεν, τουτέστιν, ἐν τε Ἴσθμῷ καὶ Νεμέῃ κεκηρύχθαι αὐτούς. V.

140. Ἀλαθῆς τε μοι ἔξορκος] ἤγουν, ἤγουν ὄρκου χρήσομαι ὡς κατὰ ἀλήθειαν καὶ οὐ πρὸς χάριν ἐπαινώ αὐτόν· ἀληθεύσω. R.

143. Βοῶ κάρυκος ἐσλοῦ] λείπει τὸ, ἀνεκήρυξεν αὐτοὺς ἢ τοῦ κήρυκος βοή, ἐξηκοστὸν νικήσαντας. ἐξηκοντάκις γὰρ ἀμφοτέροις τοῖς ἀγῶσιν, Ἴσθμοῖς καὶ Νεμέοις, ἀνεκηρύχθησαν οἱ Ὀλιγαϊθίδαι, τριάκοντα ἐν ἐκάστῳ ἀγῶνι. V.

144. Τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὕμνου οὕτω· τρεῖς Ὀλυμπιο-

Ὀλυμπιονίκων. ὁ δὲ νοῦς τὰ δὲ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν νικητήρια ἤδη, ὡς ἔοικε, προείρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις. τὰ δὲ μέλλοντά, Φησι, τουτέστιν, ἐὰν δὲ πάλιν νικήσῃ Ὀλύμπια, αὖθις σαφέστερον ἐπαινέσω αὐτόν. νῦν δὲ ἐγὼ ἐλπίζω καὶ προσδοκῶ νικήσαι αὐτόν. ἐν δὲ τῷ κρείττονι τὸ τοιοῦτο, τὴν προσδοκίαν δοῦναι. V.

148. Εἰ δὲ δαίμων ὁ γενέθλιος ἔρποι] εἰ δὲ τὸ συγκληρωθὲν δαιμόνιον καὶ ἡ τύχη ἐπὶ τὸ πλεῖστον προίσι, νικητὰς αὐτοῦς μνηύου, ἀναθήσομαι τὸ τοιοῦτον εὐεργέτημα τῷ Διὶ καὶ τῷ Ἄρει. Διατί δὲ Φησι τῷ Διὶ καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ ἐπιτρέψειν; ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, καὶ Ὀλύμπια τοῦ Διὸς ἱερά· τὸν δὲ Ξενοφῶντα οὐ μόνον ἀθλητὴν γενέσθαι φασίν, ἀλλὰ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀγαθόν, ἢ ὅτι τοῦ Οἰνομάου πατὴρ ἐστὶν ὁ Ἄρης, καὶ μετέχει τῆς Ὀλυμπίας. Ἄλλως. τῷ μὲν Διὶ, ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτῷ ἀνάκειται καὶ τελεῖται, τῷ δὲ Ἄρει, ἐπειδὴ ἐπιχώριος καὶ πατρῷος τῶν Ἡλείων ὁ Ἄρης. μυχθεὶς γὰρ Ἀρπίνῃ, θυγατρὶ Ἀσωποῦ τοῦ Θηβαίου ποταμοῦ, ἐτέκνωσε τὸν Οἰνόμαον ὁ Ἄρης, ὃς ἦν βασιλεὺς τῶν τόπων. ἐς χάριν οὖν τοῦ παιδὸς προίσταται ἴσως τῆς χώρας τῶν Ἡλείων. V.

Ἐρποι] Gl. γ. ἕξαπλοῖ τὴν χάριν αὐτοῦ.

Εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος] εἰ δὲ ὁ δαίμων ὁ γενέθλιος, ἤγουν ὁ θεὸς ὁ διοικῶν τοῦ Ξενοφώντος τὸν βίον ἀπὸ γενέσεως, ἔρποι, τουτέστι προκόπτοι, ἐπίδοιη, τῷ Διὶ καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ, ἤγουν τῷ Ἄρει, δώσομεν πράττειν τοῦτο· τῷ μὲν Διὶ, ὅτι ὁ ἀγὼν ἦν αὐτῷ ἀνατεθειμένος, τῷ δὲ Ἄρει, ἐπειδὴ ἐπιχώριος καὶ πατρῷος τῶν Ἡλείων ὁ Ἄρης. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀφρυῖ, ἀντὶ τοῦ τῇ Παρνασοῦ, τουτέστιν ἐν τοῖς Πυθίοις, ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Ἄργει, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ἡραία, τὰ καὶ Ἐκχτόμβαια· ἐδίδοτο δὲ τῷ νικήσαντι ἀσπίς χαλκῆ· καὶ ἐν ταῖς Θήβαις, ἔνθα ἤγετο τὰ Ἡράκλεια, τὰ καὶ Ἰολαία, βαβαὶ τοῦ πλήθους, ὅσα ἐστί. καὶ ἐν τοῖς Ἀρχαῖσι ἀνάστων, ἤγουν νικῶν, Φεῦ τοῦ πλήθους, ὅσα ἐστὶν ἔργα αὐτοῦ. Μαρτυρήσει Λυκαίου. μαρτυρήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ ὁ βωμὸς τοῦ Λυκαίου Διὸς, ὁ ἀναξ, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ,

καδίχ, καὶ ἡ Πελλήνη· πόλις δὲ ἦν αὕτη τῆς Ἀχαΐας, ἔνθα ἔτελεῖτο τὰ Θεοξένια καὶ τὰ Ἑρμιακ· τὸ δὲ ἄθλον ἦν χλαῖνα· καὶ ἡ Σικυῶν, ἔνθα ἤγετο τὰ Πύθια· τῆς Βοιωτίας δὲ ἦν αὕτη πόλις· καὶ τὰ Μέγαρα, ἐν οἷς ἔτελεῖτο τὰ Διόκλεια, καὶ τὸ ἄλλος, ἀντὶ τοῦ καὶ ἡ καθέδρα, τῶν Αἰακιδῶν, ἡ καλῶς τῆ Ἰαλάττη περιειλημμένη, ἤγουν ἡ Αἴγινα, ἔνθα ἔτελεῖτο τὰ Αἰάκεια. μαρτυρήσει καὶ ἡ Ἐλευσίς τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἔνθα ἤγετο τὰ Δημήτρια, τὰ καὶ Ἐλευσίνια, καὶ ἡ πλουσία Μεγαρῶν, ἔνθα ἔτελεῖτο τὰ Ἡράκλεια· ἦν δὲ τὸ ἄθλον ἀργυρᾶ Φιάλη· καὶ αἱ πόλεις αἱ κηλίπλουτοι, ἤγουν αἱ πλούτῳ κομῶσσι, αἱ ὑποκάτω τῆς Αἴτνης τῆς ὑψηλὴν ἐχούσης κορυφῆν, τουτέστιν αἱ Συρακοῦσαι, ἔνθα ἔτελεῖτο ἀγὼν Ἰσθμικ κλούμενος. καὶ ἡ Εὐβοία μαρτυρήσει αὐτοῦ τὰ κατορθώματα, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐρευνητῶν εὐρήσεις ἔργα αὐτῶν μείζονα ἢ ὡς ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ νοῆσαι. Ἀλλὰ ὦ Ζεῦ τέλει, ἤγουν ποιεῖ. ἐκνεῦσαι με, ἦτοι ἐξελεγεῖν, ἀνύσαντα ἤδη τὸν ὕμνον ἐλαφροῖς ποσὶ, τουτέστιν ἀνεπαχθῶς, ἐλαφρῶς, ὑπ' οὐδενὸς βαρούμενον, αἰδῶ δίδους, ἀντὶ τοῦ δύναμιν αἰδέσιμον, καὶ εὐτυχίαν ἡδέων (πραγματῶν) γλυκεῖαν. R.

150. Τὰ δ' ἐπ' Ὀφρύϊ Παρνασίᾳ, ἐν Ἀργεῖ δ' ὅσσα] ἀντὶ τοῦ. τὰ δὲ ἐν Δελφοῖς Πύθια. ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρου λέγει· ὅ ἐστι Πύθια. ὅσα τ' ἐν Ἀργεῖ δὲ καὶ ἐν Θήβαις ἄλλα. καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ ὅπως δεσπότης γέγονε τοῦ στεφάνου, ὁ βωμός ἐστι μάρτυς ὁ τοῦ Λυκίου Διὸς, καὶ ἡ ἐκεῖ ἀγομένη πανήγυρις. ἐκεῖ γὰρ νικήσας ἐστέφθη. V.

155. Πελλάνα τε καὶ Σικυῶν] ἡ Πελλήνη τῆς Ἀχαΐας πόλις, (ὅπου τὰ Φιλοξένια, καὶ αἱ χλαῖναι δίδονται. abs. G.) ἡ δὲ Σικυῶν Βοιωτίας, ἐν ἣ τὰ Πύθια ἄγεται. καὶ ἐν Αἴγινη τὰ Δελφίνια καὶ Αἰάκεια, ἐν δὲ Μεγάροις, τὰ Διόκλεια καὶ Πύθια, καὶ ἐν Ἐλευσίῃ τὰ Δημήτρια ἢ Ἐλευσίνια. εὐερκὲς δὲ ἄλλος Φησὶν, διὰ τὸ κύκλῳ ὑπὸ Ἰαλάττης, ὡσπερ ὑπὸ ἔρκου καὶ τείχους περιβεβλησθαι· (ἢ διὰ τὴν Φιλοξενίαν. abs. G.) V.

156. Εὐερκὲς ἄλσος] Gl. γ. χωρίον τὸ ἔχον κα-
λὸν ἔρκος.

158. Ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου] καὶ αἱ ὑπ'
Αἴτναν. τὸ Σικελικὸν ὄρος, πόλεις, λέγει τὰς Συρακούσας,
μαρτυροῦσιν αὐτοῦ τῇ ἀνδρείᾳ. Ἴσθμια γὰρ καὶ ἐν αὐταῖς
τελεῖται, ἃ καὶ ἐνίκησε Ξενοφῶν. Ἄλλως. Ταί θ' ὑπ'
Αἴτνας. τῆς Σικελίας πόλις. ἐκεῖ γὰρ ἄγεται ἀγὼν Νέ-
μεα καλούμενος. ἢ οὕτως· ἐν Συρακούσαις ἄγεται, Φησιν,
Ἴσθμια ὡς καὶ ἐν Κορινθῶ. ἄποικοι γὰρ Κορινθίων Συρα-
κούσιοι. V.

159. Ἄ τ' Εὐβοία] καὶ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ δὲ πάση, Φησι,
καὶ τῇ Ἑλλάδι ζητῶν εὐρήσεις τὰ μείζονα λόγου παντὸς καὶ
πάσης γνώσεως νικητήρια. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν. Ἄλλως.
ἐν Εὐβοίᾳ Γεραιστία ὑπὸ πάντων Γεραιστίων ἄγεται τῷ Πο-
σειδῶνι, διὰ τὸν συμβάντα χειμῶνα περὶ Γεραιστόν. καὶ ἐν
Ἀμαρύνθῳ τῆς Εὐβοίας Ἀμαρύνθια νενικημάσιν. ὁ δὲ νοῦς·
καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπιπορευόμενος εὐρήσεις μείζονα
ἔργα πεποικηκότα αὐτόν, ἢ ὡς δύνασται ἰδεῖν. ἢ οὕτω· τὸ
πληθὸς τῶν στεφάνων, Φησιν, ἐκπέφευγε τὴν τῆς δόρασεως
μετάληψιν. V.

163. Ἄλλὰ κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶν] εἶπε τοῦτο
πρὸς ἑαυτὸν παρακελευόμενος ἐκδραμεῖν ἀπὸ τούτων καὶ
καταπαῦσαι τὸν ὕμνον. ἐπαύσατο γὰρ τῶν ἐπαίνων. καὶ
περὶ ἑαυτοῦ λέγει, ὅτι χρὴ ἀποστῆναι κούφοισι ποσὶν ἀνεπ-
αχθῆ Φανέντα. δίδου μαι οὖν, Φησιν, ὦ Ζεῦ, τελεστι-
κωτάτην τὴν παρὰ σοῦ αἰδῶ τε καὶ εὐτυχίαν, ἐξ ἧς ἐστὶ
τέρπεσθαι καὶ ἡδեսθαι· ἦτοι αἰδέσιμόν με ποιεὶ καὶ τιμῆς
ἄξιον. ἢ οὕτως· αἰδεστικούς τε καὶ αἰδεσίμους αὐτοῦ ποιεὶ
ἐπιμελῶς προαρχάμενος. V.

CARMEN XIV.

Περὶ τῶν κῶλων τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου τῶν
Ὀλυμπίων εἶδους.

Τὸ τεσσαρεσκαίδεκατον εἶδος μονοστροφικόν ἐστι κῶλων ιη' καὶ ιζ'. Τὸ α', Σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον. Τὸ β', Φαλακίον. Τὸ γ', ἐκ χοριάμβου, διιάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ', Φερειράτειον ἀτελές. Τὸ ε', ἐπιωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε', δακτυλικὴ διποδία, ἑξασύλλαβον. Τὸ ζ', ἐκ παιόνων δύο, καὶ ἀντισπαστικοῦ πενθημιμεροῦς. Τὸ η', τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. Τὸ θ', ἐκ δακτυλικῆς διποδίας καὶ τροχαϊκῆς βάσεως πενθημιμεροῦς. Τὸ ι', ἐξ ἀντισπάστου πεντασήμεου καὶ τροχαϊκῆς κατακλεῖδος. Τὸ ια', Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐφθημιμερές. Τὸ ιβ', δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ιγ', τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιδ', ἐξ Ἰωνικῆς βάσεως ἀπ' ἐλάττονος καὶ τροχαίου πενθημιμεροῦς. Τὸ ιε', Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἐφθημιμερές. Τὸ ις', ἐξ Ἰωνικῆς βάσεως ἀπ' ἐλάσσονος καὶ λαμβικοῦ ἡμιολίου ἀτάκτου. Τὸ ιζ', ἐκ χοριάμβου καὶ λαμβικοῦ πενθημιμεροῦς. Τὸ ιη', λαμβικὸν ἐφθημιμερές.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἑπτακαίδεκα, οὕτως· Τὸ α', Φαλακίον. Τὸ β', ἐκ χοριάμβου καὶ λαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς. Τὸ γ', Ἀλκμαιώνειον δεκασύλλαβον. Τὸ δ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε', ἐκ χοριαμβικῆς καὶ λαμβικῆς βάσεως. Τὸ ε', χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές. Τὸ ζ', ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ λαμβικῆς κατακλεῖδος. Τὸ η', ἐκ χοριαμβικοῦ εἰς ἀντισπαστικόν. Τὸ θ', ἐξ Ἰωνικῆς βάσεως, καὶ τοῦ πεντασήμεου, καὶ χοριαμβικοῦ, καὶ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. Τὸ ι', Ἀσκληπιάδειον. Τὸ ια', δακτυλικὴ τριποδία. Τὸ ιβ', δακτυλικόν

λικὸν πενθημιμέρες. Τὸ ιγ', ἐξ ἀντισπάστου καὶ λαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς. Τὸ ιδ', Γλυκάνειον. Τὸ ιε', λαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ις', ἐκ χοριάμβου καὶ λαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς. Τὸ ιζ', λαμβικὸν πενθημιμέρες.

Ἄσωπίχῳ Ὀρχομενίῳ.] Οὗτος ἐνίκησε τὴν ας Ὀλυμπιάδα σταδίῳ. Κηφισσοῦ δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῳ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται. ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισσοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος. διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισσοῦς ῥεῖ. δύο δὲ Ὀρχομενοὶ, ὁ μὲν Μινυεῖος ὁ ἐν Βοιωτίᾳ, ὁ δὲ πολύμηλος ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Τοῦ δὲ Μινυεῖου νῦν μέμνηται.

1. Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι] ἐπειδὴ χαριέντως ἀπέβη τοῦ ἀγῶνος τὸ ἐπιχείρημα, προσφωνεῖ ταῖς Χάρισι τιμωμέναις κατὰ τὸν Βοιωτικὸν Ὀρχομενὸν, αἷς λέγεται πρῶτος Ἐτέοκλος ὁ Κηφισσοῦ παῖς τεθυκέναι. ὁ δὲ Κηφισσοῦς τοῦ Ὀρχομενοῦ ποταμὸς. ὁ δὲ νοῦς οὕτως· ὦ αἰοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες, αἱ τὰ τοῦ Κηφισσοῦ ὕδατα ἐκληρώσασθε, καὶ κατοικεῖτε τὴν εὐγειὸν Ὀρχομενὸν, τυγχάνουσαι καὶ τοῦ τῶν Μινυῶν γένους ἐπίσκοποι, ἐπακούσατέ μου νῦν εὐχομένου. V.

Ω Χάριτες αἰοίδιμοι ἤγουν περιβόητοι, βασίλισσαι τῆς πλουσίας Ὀρχομενοῦ. ἔφοροι τῶν Μινυῶν, τῶν ἀρχαίων τὴν γένεσιν, αἵτινες οἰκεῖτε ἔδραν, ἤτοι καθεδρᾶν, τόπον καλλιπάλον, τουτέστιν ἵπποις κομῶντα, ἢ καλλιβῶλον, ἤτοι εὐγειὸν τῶν τοῦ Κηφισσοῦ ποταμοῦ ὑδάτων τὸν κληρὸν ἐσχηκυῖαι, (τοῦτο γὰρ δύναται τὸ λαχοῦσαι) κλυτε, ἀντὶ τοῦ ἐπακούσατε, ἐμοῦ δηλονότι, ἐπεὶ εὐχομαι ὑμῖν, ἤγουν, ἐπικαλεῖμαι ὑμᾶς. σὺν ὑμῖν γὰρ, ἀντὶ τοῦ, δι' ὑμῶν γίνεται τοῖς ἀνθρώποις πάντα τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκεᾶ· λέγω, εἴ τις ἀνὴρ ἐστὶ σοφός, ἤγουν φρόνιμος, καὶ ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχων, δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ τερπνὸν τῆς φρονήσεως· εἴ τις ἐστὶ καλὸς ἢ εὐμορφος καὶ σωματικῇ ἀρετῇ χρῆται, δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ τερπνὸν τοῦ κάλλους· εἴ τις ἐστὶν ἀγλαός, τουτέστι

τουτέστι λαμπρός, περιφανής τὰ ἐκτός, καὶ εὐδοξίαν ἔχων, δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ τερπνὸν τῆς λαμπρότητος. καὶ γὰρ καὶ οἱ θεοὶ χωρὶς τῶν σεβασμίων Χαρίτων οὔτε χοροὺς ποιρονοῦσιν, ἀντὶ τοῦ δεσπόζοντες διατάττουσι (χοροὺς δὲ λέγει οὓς οἱ ἄνθρωποι αὐτοῖς τελοῦσιν) οὔτε δαίτας, ἤγουν ἐορτάς, θυσίας, ἀνθρώπων δηλονότι ἐπ' αὐτοὺς, δεσπόζοντες διατάττουσιν. R.

Λαχοῖσαι] Gl. γ. εἰς κληρονομίαν λαβοῦσαι.

2. Αἴ τε νάεε] ἵππικοὶ λέγονται οἱ Ὀρχομένιοι. Ἐργῆνος γὰρ ἵππῳ νικήσας Θεβαλίου Φόρου ὑποτελεῖς ἔσχεν, ἄχρις οὗ Ἡρακλῆς αὐτοὺς ἠλευθέρωσε. V.

5. Παλαιγόνων Μινυῶν] τὸ τῶν Μινυῶν γένος ἀρχαῖον ἀπὸ Μινύου τοῦ Θετταλοῦ. Μινύας δὲ ἐκ Καλλιφρόνης τῆς Ὀκεανοῦ καὶ Ποσειδῶνος, καὶ τοῦ γένους τῶν Ἀργοναυτῶν. πλησιόχωροι δὲ καὶ γείτονες οὗτοι οἱ Μινυῖδαι (f. Μινυάδαι) Ὀρχομενίων. ὁ γὰρ Μινύας πρῶτος ἤρξεν Ὀρχομενίων. V.

7. Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ] μεθ' ὑμῶν γὰρ, ὡς Χάριτες, τὰ ἐπιτερπῆ τε καὶ ἡδέα γίνεται καὶ συμβαίνει τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἴτε σοφός, ὡς Ὀμηρος, δι' ὑμᾶς· οἱ γὰρ ἐπιχαρεῖς δι' ὑμᾶς πᾶσι μόνιμοι (?) διὰ παντός· εἴτε ἀγλαὸς ἢ ἀνδρείος. αἱ γὰρ τρεῖς ἀρεταὶ δι' ὑμᾶς, ἡ σοφία, τὸ κάλλος, καὶ ἡ ἀνδρεία. V.

Schol. Ms. γ. δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτοῖς τὰ προτερήματα πάντα.

12. Κοιρανέοντι χοροῦς] ἤτοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἔχουσι τοὺς χοροὺς, ἢ βασιλεύουσι τῶν χορῶν· ἵνα πτώσις ἀντὶ πτώσεως, αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. τὸ δὲ, οὔτε δαίτας, ἀντὶ τοῦ, οὔτε τῶν εὐωχιῶν καὶ θυσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ πάντων προστάττουσι (leg. προστατῶσι) καὶ κρατοῦσιν αἱ Χάριτες. V.

Κοιρανέοντι] Gl. γ. διακοσμοῦσι.

13. Ἀλλὰ πάντων ταμίαι ἔργων] ἀλλὰ πάντων τῶν ἔργων ταμίαι, ἤγουν διεξαγωγεῖς, αἱ Χάριτες αὖσαι δηλονότι

λονότι, τὴν αἰδίον τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἤγουν τοῦ Διὸς, σέβουσιν, ἀντὶ τοῦ δοξάζουσιν ἐν οὐρανῷ, θεμεναι, ἤγουν θεῖσαι, τοὺς ἑαυτῶν θρόνους, πλησίον τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ χρυσοτόξου τοῦ ἐν τῷ Πυθῶνι τιμωμένου. ἐκεῖ γὰρ, Φασιν, ἦσαν αὐταὶ ἰδρυμέναι ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος. Ταῦτά εἰσι τῶν τριῶν Χαρίτων τὰ ὀνόματα Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη καὶ Θαλλία. ποιεῖται δὲ πρῶτον τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο, ἔπειτα πρὸς τὴν Θαλλίαν. H.

Ταμίαι] G1. γ. κυβερνηται. β. βασιλειαί.

16. Παρὰ Πύθειον Ἀπόλλωνα] παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι, Φησι. κατέξουσιν τὰς Χάριτας διὰ τὴν εἰς αὐτὸν οἰκειότητα, ἐν γοῦν Δελφοῖς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς εἰσιν ἰδρυμέναι τοῦ Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ νοῦς· πλησίον γὰρ τοῦ χρυσοτόξου Ἀπόλλωνος ἀποθέμεναι τοὺς ἑαυτῶν θρόνους, καὶ ἐγγύς αὐτοῦ ἰδρυμέναι, ἀένναον καὶ ἀφθαρτον οὔσαν τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τιμὴν Διὸς σέβουσιν. ἀένναον δὲ, κυρίως μὲν τὸ αἰεὶ ἐν τῷ ῥεῖν καὶ νύκτιν ὄν, νῦν δὲ τὸ αἰώνιον. ἢ, ἀντὶ τοῦ, ἀνελλιπῶς καὶ αἰωνίως παρὰ τῷ πατρὶ Διὶ τιμῶνται τῷ ἐν οὐρανῷ ὄντι. V.

19. Πότνι Ἀγλαΐα] ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτῶν λόγου μετᾴθην ἐπὶ τὸν πρὸς αὐτάς. ὁ δὲ λόγος ᾧ σεμνὴ καὶ τιμὴ Ἀγλαΐα καὶ Εὐφροσύνη, ἢ τοῖς ὕμνοις χαίρουσα, τοῦ τῶν θεῶν κρατίστου παῖδες Διὸς. V.

Ἦ σεβασμία Ἀγλαΐα, καὶ ᾧ Εὐφροσύνη, ἢ Φίλη τῶν μολπῶν, θυγατέρες τοῦ κρατίστου τῶν θεῶν, ἤγουν τοῦ Διὸς, ἐπήκοοι νῦν γένεσθε δηλονότι· καὶ ᾧ Θαλλία ἐρασίμολπε, ἤγουν ἢ τῶν μολπῶν ἐρῶσα, ἐπήκοος γενοῦ, ἰδοῦσα τόνδε τὸν κῶμον, ἀντὶ τοῦ, ἐπήκοος γενομένη ἐπίσκεψαι τοῦτον τὸν σὺν ὕμνῳ χορὸν, τὸν μετεώρως στρεφόμενον, ἐπὶ μοῖρα εὐμενεῖ, ἤγουν ἀγαθὰ φρονούσῃ· τὸν Ἀσώπιχον γὰρ ἤλθον αἰδων, ἀντὶ τοῦ ἄσων, ἤγουν ὕμνήσων, Λυδίῳ ἐν τρόπῳ, τουτέστι ῥυθμῷ Λυδίῳ, καὶ ἐν μελέταις, ἀντὶ τοῦ συνθήκαις ἐπῶν, διότι Ὀλυμπιονίκος ἐγένετο δηλονότι ἢ τῶν Μινυῶν πόλις, τουτέστιν, ἢ πατρίς τοῦ Ἀσωπίχου. σοῦ χάριν, ᾧ Θαλλία,

αἰ

ἀ Μινύεια Ὀλυμπιονίκος, γέγονε δηλονότι. δέον δὲ, καὶ ἡ Μινύεια, εἰπεῖν, ἀσυνδέτως εἶπε. Η.

20. Κρατίστου παῖδες] οὐχ ὅτι κρατίστους ἔχουσι παῖδας, ἀλλ' ὅτι αὐταὶ κράτισται παῖδες εἰσι. νέαι γάρ. αἱ κράτισται τῶν παίδων τῶν Θεῶν, ἢ τῶν κρατίστων Θεῶν. V.

21. Θαλία τε] Θάλεια ἢ Χάρις, παρὰ τὸ τεθληέναι τὴν μνήμην τῶν εὖ πεπονθότων. τὸ δὲ ἰδοῦσα, κοινὸν ἐπὶ ὅλων. ἰδοῦσα, ᾧ Εὐφροσύνη, ἰδοῦσα ᾧ Θάλεια, ἰδοῦσα ᾧ Ἀγλαΐα, Θεσάμεναι τοῦτον τὸν χορὸν σὺν εὐμενεῖ τύχῃ εὐκόλως χορεύοντα, ἀπὸ κοινοῦ, ἐπήκοοι γίνεσθε. ἔνιοι δὲ Φασι, πρὸς τὴν τρίτην Θάλειαν τοῦτο λέγεσθαι. ὅτι δὲ τρεῖς εἰσὶ, καὶ Ἡσιόδος ἐν Θεογονίᾳ λέγει. V.

Ἐπήκοοι νῦν] λείπει γίνεσθε, ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐμοιρίᾳ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν τριῶν καταλέγει Ἡσιόδος (Theog. 906. 908.)

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε κλλιπαρήους,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἔρατεινήν. V.

26. Ἐν μελέταις αἰδῶν] ἦτοι ἐπιμελείαις. ἔνθεν καὶ ἡ μέλισσα, τὸ ζῶον ἐπιμελέστατον. ἦλθον οὖν, Φησιν, ὑμνήσων τὸν Ἀσώπιχον εὐμελῶς καὶ ἠδέως. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἰδίως, Φησὶ, προτάξας τὰ ὀνόματα τῶν Χαρίτων, ἐνικῶς ἐφώνησε· σεῦ ἕκατι, ᾧ Χάρι. προσφωνοῦσι δὲ οἱ ποιηταὶ τοὺς χορούς τοὺς ἐν πλήθους συνεστῶτας, ἐνικῶς. βεβητισμένον οὖν, νυνὶ προτάξαντα τὰ ὀνόματα, λέγειν, ἕκατι σου, ἐνικῶς· ἢ ὅτι πρὸς αὐτὸν λέγει τὸν νικηφόρον. ὁ δὲ νοῦς· διότι τούτου δραμόντος ἔδοξε Ὀλυμπιονίκος ἀναγορευέσθαι ἢ τῶν Μινυῶν πόλις. τὸ δὲ, σοῦ ἔνεκεν, ὡς πρὸς ἐκάστην ἰδίᾳ. καὶ τοῦτο μὲν, κοινὸν ὅλων. ἔνιοι δὲ τὸ σεῦ ἕκατι, ἀντὶ τοῦ, σοῦ ἔνεκεν, ᾧ νικηφόρε. ἢ πρὸς μίαν τῶν Χαρίτων ἀπὸ τοῦ πλήθους μετέβη. V.

28. Μελαντειχέα νῦν δόμον Φερσεφάνας ἴθι Ἀχοῖ] παρχγενοῦ νῦν, Φησιν, εἰς τὸν σκοτεινὸν τῆς Περσεφόνης οἶκον, ᾧ Φήμη καὶ Ἀχῶ, διγρηγομένη καὶ ἀγγελοῦσα

λοῦσα τὴν καλλίστην ἀγγελίαν τῷ πατρὶ Ἀσωπίχου, Κλεοδάμῳ, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐστεφάνωσε τὴν χαίτην, τουτέστιν, ἴν' εἴπῃς αὐτῷ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ νενικηκέναι, καὶ νεώτερον ἔοντα, ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ Ὀλυμπίᾳ ἐστέφθη τοῖς τῆς ἀθλήσεως στέμμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρους αὐτοῦ· ἀπὸ μέρους δὲ τὸ τῆς ἡλικίας νέον λέγει. V.

Μελαντειχέα νῦν δόμον ἐλθὲ (Ἄχοϊ) νῦν, ᾧ Ἠχοῖ, τουτέστι Φήμη, ἄπιθι εἰς τὴν καθέδραν τῆς Περσεφόνης τὴν μέλανα τείχη ἔχουσαν, ἤγουν εἰς τὸν Ἄδην, φέρουσα ἀγγελίαν περιαδουμένην τῷ τοῦ Ἀσωπίχου πατρὶ, τῷ Κλεοδήμῳ, ὅπως ἰδοῦσα τὸν Κλεόδημον εἴπῃς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὅτι ἐστεφάνωσε τὴν χαίτην, ἀντὶ τοῦ τὴν κόμην αὐτοῦ παρὰ ταῖς κοιλάσι τῆς εὐδόξου Πίσσης, ἤγουν ἐν τῇ εὐδόξῳ Ὀλυμπίᾳ, πτεροῖς εὐδόξων ἀγώνων, ἀντὶ τοῦ, στεφάνοις ἐπαίρουσι καὶ οἷον πτεροῦσι τοὺς στεφανουμένους. ἐπὶ τοῦ πράγματος δὲ ὀφείλων θεῖναι τὸ εἴπῃς, ἴν' ἢ ὁ λόγος οὕτως· ὅπως ἰδοῦσα τὸν Κλεόδημον εἴπῃς, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νέαν κόμην αὐτοῦ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἐστεφάνωσεν· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος αὐτὸ τίθεισιν, εἶτα ἐπάγει τὸ πρᾶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὅμοιον τῷ· (Eurip. Hec. 986 sq.) “εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῆ.” κατ' αἰτιατικὴν δὲ λέγεται ἐν τούτοις τὸ ὄνομα. τὸ γὰρ λέγειν αἰτιατικὴν αἰεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει. R.

29. [I 91] Gl. β. γ. πορεύου.

31. Τὸ Κλεόδημον πρὸς τὸ ἰδοῦσα, τὸ δὲ υἱὸν πρὸς τὸ εἴπῃς. ἵνα ἰδοῦσα Κλεόδημον εἴπῃς αὐτῷ τὸν υἱὸν, ὅτι ἐστεφάνωσεν οὗτος ὁ Ἀσωπίχος τὴν νέαν αὐτοῦ χαίτην, ἦτοι τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς κόλποις τῆς Πίσσης, ἤγουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἐν τοῖς πτεροῖς τῶν κυδίμων ἀέθλων, τοῖς δίκην πτερῶν αἴρουσι τὸν νικήσαντα. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ παρὰ Ἀριστοφάνει σύνταξις· (Nub. v. 95 sq.) “Οἱ τὸν οὐρχνὸν λέγοντες ἀναπειθουσιν, ὡς ἐστὶ πνιγεὺς, κῆστι περὶ ἡμᾶς.” καὶ πάλιν (Nub. 145 sq.) “Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν, ὑπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.” R.

Mss.

Mss. β. γ. addunt: Ἄλλοι δὲ τινες οὕτω συντάσσουσιν· ὅπως ἰδοῦσα αὐτὸν τὸν Κλεόδημον εἶπες διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἀσώπιχον, ὅτι ἐστεφάνωσεν αὐτὸς τὴν αὐτοῦ χάλτην τὴν νέαν, παρὰ τοῖς κόλποις τῆς ἐνδόξου Πίσσης, πτεροῖς, ἧτοι στεφάνοις ἐπαίρουσι τοὺς στεφανουμένους, οἷα πτεροῖς κυδίμων ἀέθλων.

